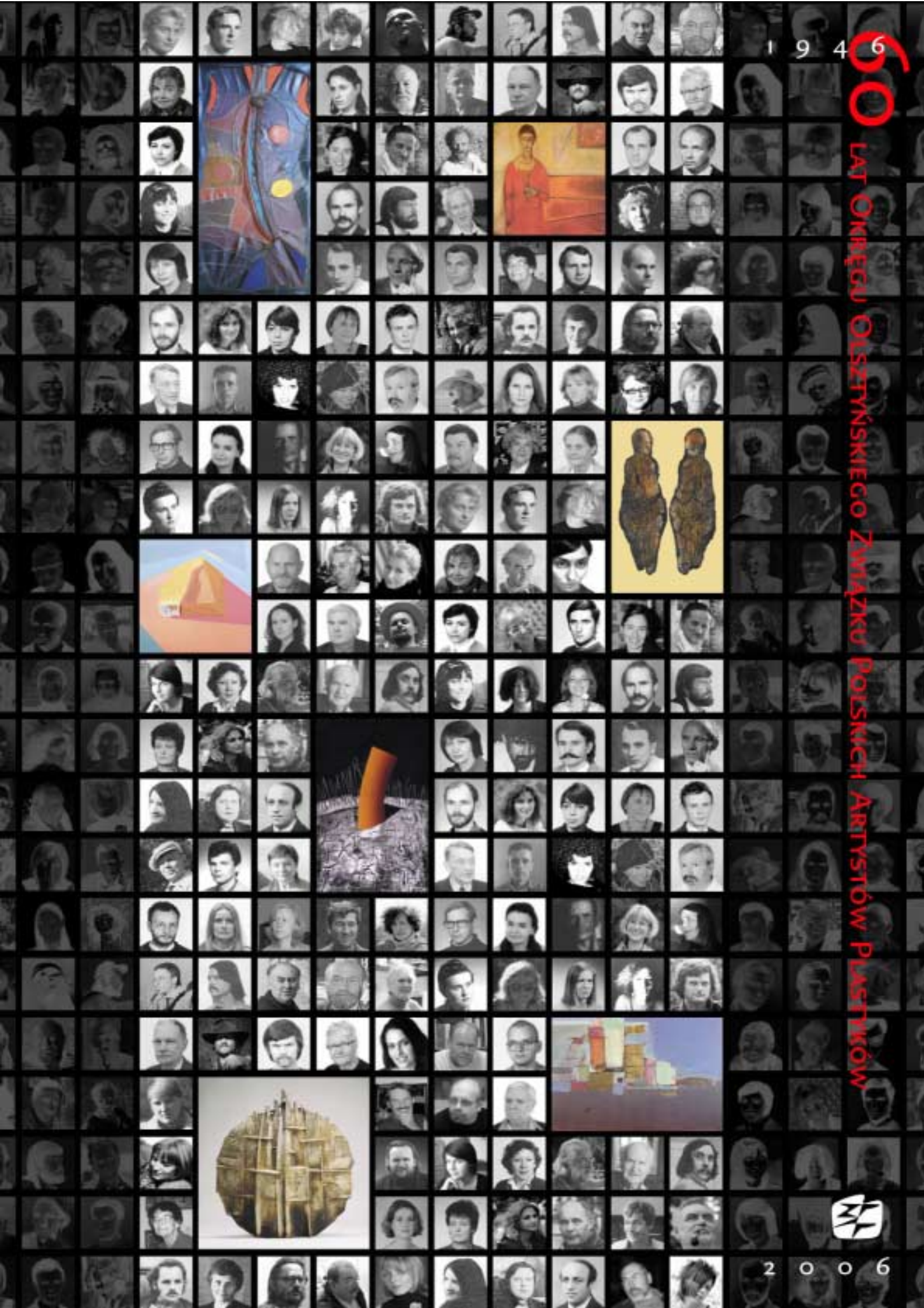
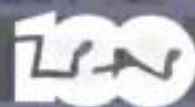

60 LAT ONIĘGU OLSZTYŃSKIEGO ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW

2001-2011 / Dekada stulecia 2011

DEKADA STULECIA ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW 2001-2011

60

LAT OKRĘGU OLSZTYŃSKIEGO ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PŁASTYKÓW 1946-2006

SPONSORZY

Urząd Miasta Olsztyn

Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego

Urząd Miejski w Mrągowie

Zarząd Główny Związku Polskich Artystów Plastyków

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Zakład Kamieniarski „Paśnikowski” w Mrągowie

Studio „Avalon” w Olsztynie

60 LAT
OKRĘGU OLSZTYŃSKIEGO
ZWIĄZKU POLSKICH
ARTYSTÓW PLASTYKÓW

Związek Polskich
Artystów Plastyków

W imieniu

Zarządu Głównego Związku Polskich Artystów Plastyków

pragniemy złożyć na ręce

Pana

Piotra Dondajewskiego

Prezesa Okręgu Olsztyńskiego

Związku Polskich Artystów Plastyków

serdeczne gratulacje z okazji

60-lecia istnienia Okręgu

Jesteśmy dumni, że od początku Okręg stwarza dogodne warunki

dla znaczących artystycznych dokonań jego członków.

Mamy nadzieję, że dalej będzie spełniał rolę kreatywnego

ośrodka artystycznego i administracyjnego,

w którym artyści mogą realizować własne ambicje i twórcze pasje.

Jerzy J. Biernat

Biernat
Prezes ZPAP

Warszawa, dn. 19 października 2006 r.

1994-2006

60 LAT
OKRĘGU OLSZTYŃSKIEGO
ZWIĄZKU POLSKICH
ARTYSTÓW PLASTYKÓW

1946–2006

Wydano dzięki pomocy finansowej **Urzędu Miasta Olsztyn**

Redakcja wydawnicza: **Zespół**

Opracowanie materiałów archiwalnych: **Wanda Radziemska, Adam Kurłowicz**

Opracowanie i redakcja not biograficznych: **Krystyna Kozięłło-Poklewska, Maja Radziemska, Wanda Radziemska, Julita Wiench-Kurłowicz, Adam Kurłowicz**

Teksty zamówione: **Małgorzata Jackiewicz-Garniec, Helena Piotrowska, Wanda Radziemska, Artur Nichthauser**

Cytowane teksty okolicznościowe: **Krystyna Kozięłło-Poklewska, Anna Samulowska, Julian Dadlez, Artur Nichthauser, Hieronim Skurpski, Mieczysław Romańczuk**

Resume: **Nina Złakowska**

Tłumaczenia: **Monika Być, Anaïs Fourrier (Centrum Polsko-Francuskie Côtes d'Armor – Warmia i Mazury w Olsztynie) oraz Joanna Jensen, Krzysztof Gebure (AWF „Mazury”)**

Korekta: **Nina Złakowska**

Opracowanie graficzne, projekt okładki, skład, łamanie i przygotowanie wersji elektronicznej: **Adam Kurłowicz**

Fotografie w tekście: **archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, archiwum BWA w Olsztynie oraz Ryszard Czerniewski, Piotr Dondajewski, Adam Kurłowicz, Aurimas Rekašius, Mieczysław Romańczuk, Sigi Zahn**

Rysunki w tekście: **Edward Michalski, Hieronim Skurpski**

Projekt logo 60-lecia: **Piotr Dondajewski**

Wydawca: **Okręg Olsztyński Związku Polskich Artystów Plastyków**
10-074 Olsztyn, ul. Zamkowa 2a
tel. 0 89 527 31 77
e-mail: zpap.olsztyn@gmail.com
www.zpap.olsztyn.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone

Żadna część niniejszej publikacji nie może być wykorzystana bez pisemnej zgody wydawcy

Copyright for the polish edition by ZO ZPAP Olsztyn 2011

ISBN 978-83-927674-1-1

Zarząd Okręgu Olsztyńskiego ZPAP:

Prezes – **Piotr Dondajewski**, Wiceprezes – **Wiesław Wachowski**,

Sekretarz – **Izabela Jaśniewska**, Skarbnik – **Anna Korybut-Dziemidowicz**,

Członkowie – **Mirosława Smerek-Bielecka, Anna Szymańska, Aldona Wodeńska-Kopeć**

Kiedy w roku 1911 po kilkuletnich staraniach powstał Związek Powszechny Artystów Polskich w Krakowie, zrzeszający twórców z trzech zaborów, nie wszyscy zdawali sobie sprawę, jak ważne to wydarzenie i jak determinująco wpłynie na rozwój polskiej plastyki oraz innych dziedzin sztuki.

Po zakończeniu I Wojny Światowej i odzyskaniu niepodległości w 1918 roku następuje zmiana nazwy na Krakowski Związek Polskich Artystów Plastyków, by otrzymując nowy statut w 1932 roku, zmienić nazwę na Związek Zawodowy Polskich Artystów Plastyków.

W czasie II Wojny Światowej ZPPAP został zamknięty przez ówczesne władze, lecz działał nielegalnie. Już w roku 1945 zbudowano ogólnopolską strukturę stowarzyszenia: Związek Polskich Artystów Plastyków z siedzibą władz w Warszawie.

Przyjęte cele były prawie takie same, jakie przyświecały założycielom pierwszego związku oraz jakie także dziś są przedmiotem starań obecnych władz: wsparcie w kreowaniu sztuki uniwersalnej i kulturowej tożsamości narodowej, organizowanie życia artystycznego, ochrona statusu twórcy, etos koleżeństwa, udzielanie pomocy socjalnej.

Mając w pamięci daninę krwi przelaną w obu wojnach światowych walczących o wolność i demokrację, członkowie naszego związku poparli postulaty Solidarności, za co w roku 1983 ZPAP został zdelegalizowany, a jego majątek i finanse przejęte przez skarb państwa. Po sześciu latach działań w strukturach podziemnych reaktywowano ZPAP w roku 1989. Aż pięć lat trwały starania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym o zwrot majątku związkowego.

Dzisiaj Związek Polskich Artystów Plastyków jest członkiem instytucji międzynarodowych, stara się o europejski status stowarzyszenia profesjonalistów, co bardzo wzmocni prawne działania zawodowe.

Okręg Olsztyński ZPAP posiada osobowość prawną i jako jeden z pierwszych otrzymał pełnomocnictwo do zorganizowania regionalnej struktury ART ZPAP, będącej agendą, która ma za zadanie aktywizację działań twórczo-zawodowych.

Cieszę się, że środowisko olsztyńskich artystów plastyków z wielkim zaangażowaniem realizuje szereg inicjatyw artystycznych, mających tak szeroki oddźwięk międzynarodowy zaś bardzo martwi fakt, że ci sami wybitni twórcy muszą zabiegać u władz samorządowych, aby ratować swoją siedzibę wraz z galerią wybudowaną własnoręcznie przez członków stowarzyszenia.

Z uwagą wsłuchuję się w wypowiedzi przedstawicieli olsztyńskich na forach władz głównych naszego stowarzyszenia, bo są to głosy wyważone, powodowane troską o dalszy dynamiczny rozwój sztuki wizualnej we wszystkich aspektach, z poszanowaniem dziedzictwa.

W roku 2011 będziemy obchodzić jubileusz 100-lecia naszego związku. Z uznaniem należy podkreślić, że to Okręg Olsztyński ZPAP jako pierwszy w ramach tego jubileuszu, ale i dla podkreślenia wagi swojego Jubileuszu 60-lecia — przedstawiając własne osiągnięcia i historię — zainicjował prezentację twórców tego regionu. Twórców kreujących sztukę wizualną na światowym poziomie, o czym można się przekonać, z uwagą zapoznając się z tym pięknym jubileuszowym wydaniem.

Jerzy J. Biernat
Prezes Zarządu Głównego ZPAP

60 lat w dorobku kulturowym miasta to niewiele, w życiu człowieka całkiem sporo, ale biorąc pod uwagę działalność stowarzyszenia to już naprawdę dużo. Tym bardziej cieszy Jubileusz Olsztyńskiego Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków. Owe 60 lat zapisało się złotymi zgłoskami w kulturalnej historii miasta. ZPAP skupiał od zawsze nie tylko wybitnych artystów, ale jednocześnie wybitne osobowości. To oni nie szczędząc swego zaangażowania, pracy, czasu i wysiłku poświęcili sztuce swoje życie.

Olsztyński Związek Artystów Plastyków swój 60. Jubileusz uczy wyjątkowo. Oto do Państwa rąk trafia szczególna monografia. Publikacja traktująca o dorobku, twórcach, oraz wszystkich podjętych projektach olsztyńskiego związku. Wszystko w kontekście historycznym. Są zatem wspomnienia, chwile refleksji, ale także trudne momenty, które na przełomie ponad półwiecza stawały się udziałem związku i które, dzięki zaangażowaniu twórców udało się szczęśliwie pokonać.

Jubileusz jest okazją do podsumowań, spotkań, pojednań, ale także doskonałym momentem, by spojrzeć w przyszłość. Poczynić plany, określić zamierzenia. Jesteśmy przekonani, że kolejne lata będą dla olsztyńskiego ZPAP czasem udanym. Przekonuje nas o tym zarówno dotychczasowy dorobek, jak i młodzi twórcy, ci, którzy dopiero rozpoczynają swój artystyczny etap życia, ale już przekonują do swoich dzieł, dając ogromne nadzieje na przyszłość.

Olsztyn to miasto wyjątkowe. Od zawsze spotykało się w nim wiele kultur, od zawsze także potrafiły one współistnieć i współtworzyć jego wizerunek. Serdecznie dziękujemy Tym Wszystkim, którzy od 60. lat w ramach ZPAP tworzą i kształtują ten kulturowy tygiel. Jesteśmy przekonani, iż ta szczególna monografia jest swego rodzaju hołdem złożonym im oraz całej Olsztyńskiej Sztuce, bez której Olsztyn nie byłby dziś tak wyjątkowym miastem.

Samorząd Miasta Olsztyn

Sztuko, człowiek do ciebie powraca,
jak do cierplivej matki dziecię
smutne.

Cyprian Kamil Norwid

W książce wydanej przez Okręg Olsztyński Związku Polskich Artystów Plastyków wracamy do sztuki z okazji jubileuszu — Związek obchodzi szesćdziesięciolecie. Wracamy do sztuki uprawianej przez twórców olsztyńskich, warmińsko-mazurskich — na stałe, na dłużej lub krócej.

Autorzy książki potoczyli czas działalności Związku w pakiety lat: tużpowojennych, popaździernikowych, pogrudniowych, posolidarnościowych i współczesnych z 2006 rokiem włącznie. W drugiej części książki są biogramy 210 artystów. Przy wielu nazwiskach umieszczono prace z ich dorobku twórczego.

A wszystko zaczyna się w Olsztynie w 1945 roku. Artyści z różnych stron zatrzymują się w mieście zniszczonym i wyludnionym. Zaczynają od poszukiwania dachu nad głową i miejsca do pracy. Garstka artystów nie ma gdzie wystawiać. Trzeba pobudzić zainteresowanie sztuką, pomimo powojennej traumy i niedostatku. Plastycy organizują działalność wystawienniczą, zajmują się poradnictwem plastycznym, opiekują się wrażliwą młodzieżą, która chce tworzyć. Wreszcie zakładają Związek.

Mijają lata, życie nabiera tempa. Miasto wygrzebuje się z ruin, przybywają kolejni artyści. Pierwsza wystawa odbywa się w Sali Malinowej Teatru im. Stefana Jaracza w Olsztynie. Katalog do niej tworzono ręcznie. Znalazły się w nim nazwiska ośmiu twórców. Niebawem, w tymże Teatrze Olsztyńskim, rozpisano pierwszy konkurs na plakat z okazji 80. rocznicy urodzin Feliksa Nowowiejskiego. Z teatru jest niedaleko do Zamku, gdzie dyrektor Hieronim Skurpski, wspaniała postać, ciekawy artysta i życzliwy człowiek powołuje do życia Biuro Wystaw Artystycznych. Przybywa nazwisk i wystaw. Ekspozycje trafiają do miast powiatowych. Zmienia się Olsztyn. Artyści coraz wyraźniej zaznaczają w nim swoją obecność. Pomagają zrozumieć rzeczywistość, albo na chwilę odwrócić od niej uwagę.

Dalszy ciąg tej historii — w niniejszej edycji.

Serdecznie dziękuję i gratuluję monografii poświęconej dziejom Okręgu Olsztyńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków.

Rzetelna dokumentacja, biogramy artystów i przykłady twórczości — składają się na interesującą lekturę, bez której olsztyńska kultura byłaby dużo uboższa.

Jacek Protas
Marszałek Województwa
Warmińsko-Mazurskiego

Jubileusze mają to do siebie, że umiejscawiając, zamykają określone okresy w czasie historycznym, na który już tylko możemy spoglądać za siebie, oceniając życie, dorobek, osiągnięcia, porażki etc.

Mam przyjemność oddać w Państwa ręce szczególną publikację, dzieło od którego nie można było uciec. Winni to jesteśmy tym wszystkim Koleżankom i Kolegom, którzy tworzyli tę wartość związkową i powierzyli ją nam, abyśmy byli jej kontynuatorami.

Po raz pierwszy w takiej formie i tak obszernie wydana monografia Okręgu Olsztyńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków staje się dziełem doniosłym o znaczeniu historycznym i zasięgu ponadregionalnym. Mozolna, dwuletna praca polegająca na spisywaniu historycznych faktów, zbieraniu materiałów: od kolegów, instytucji, ze źródeł archwalnych, wreszcie bogata faktografia i obszerna bibliografia, pozwoliła stworzyć to dzieło. Benedyktyńska wręcz praca, przecież znaczną część dokumentacji oraz innych materiałów, nie licząc majątku trwałego, straciliśmy w wyniku stanu wojennego. Do dzisiaj nie możemy wielu rzeczy odzyskać.

Serdecznie dziękuję autorom wszystkich tekstów, a szczególnie Pani Wandzie Radziemskiej naszej „żywej historii” okręgu, Koledze Adamowi Kurłowiczowi za profesjonalne ogarnięcie całości oraz tym wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tej publikacji.

W tym miejscu chciałbym również serdecznie podziękować Panu Prezydentowi i Samorządowi Miasta Olsztyn, bez których wsparcia i przychylności trudno byłoby to dzieło wydać.

Poprzednia i obecna kadencja Zarządu Okręgu obfitowała w wiele znaczących wydarzeń nie tylko artystycznych. Należy wspomnieć m. in. wejście Polski oraz sąsiednich krajów do wspólnoty europejskiej. Pozwoliło to na bliższą współpracę i dało nowe możliwości współdziałania z kolegami z zagranicy. Owocna współpraca z Lietuvos Dailininku Sajunga (LDS – Litewski Związek Artystów Plastyków) jest tylko jednym z przykładów.

Sądzę, że Związek nadal jest swoistą przepustką do wielu miejsc, w którym sztuka znajduje swoich miłośników i odbiorców. Koledzy nie muszą być na tej drodze tworzenia osamotnieni. Bardzo się cieszę, że przychodzi do nas wielu nowych i nie koniecznie młodych kolegów, którym nie chodzi tylko o poświadczenie przynależności do ZPAP wpisem do biografii artystycznej, ale zrobienia dla sztuki czegoś więcej - społecznie.

Niech ta publikacja wpisze się godnie w Jubileusz naszego Okręgu oraz zbliżającą się rocznicę 100-lecia Związku Polskich Artystów Plastyków.

Piotr Dondajewski
Prezes Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

SPIS TREŚCI

Historia 60-lecia działalności Okręgu Olsztyńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków – Wanda Radziemska	11
Kilka słów o współpracy między BWA a ZPAP – Małgorzata Jackiewicz-Garniec	75
Okruchy wspomnień – Artur Nichthausen	81
Plenery, plenery... – Helena Piotrowska	89
Index członków Okręgu Olsztyńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków z lat 1946–2006. Wykaz stron z biogramami	113
Katalog	117
Aneks	345
Teksty okolicznościowe – cytaty	346
Spis wystaw zbiorowych organizowanych lub współorganizowanych przez Oddział a następnie Okręg Olsztyński ZPAP w latach 1946–2006. Miejsce ich ekspozycji oraz spis uczestników	373
Wykaz źródeł	389
Resume	393
Zusammenfassung	394
Résumé	396
Резюме	397

HISTORIA
60-LECIA DZIAŁALNOŚCI
OKRĘGU OLSZTYŃSKIEGO
ZWIĄZKU POLSKICH
ARTYSTÓW PLASTYKÓW

RAPORT

WANDA RADZIEMSKA

Urodziłam się w Wilnie, mieście do którego tęsknię ponad 60 lat. Tam spędziłam dzieciństwo i tę „pierwszą” młodość. Tam ukończyłam Żeńską Szkołę Powszechną, a po wybuchu wojny niemiecko-radzieckiej i zajęciu Wilna przez Niemców uczyłam się na tajnych kompletach, które odbywały się przeważnie w domu parafialnym kościoła św. Anny. Nauka była zgodna z programem polskiego gimnazjum. Mój los w tamtym czasie nie różnił się od losu mi współczesnych. Od 1943 roku podlegałam obowiązkowi pracy i groziła mi wywózka do Niemiec. Cudem udało mi się zatrudnić w fabryce tryko-

tarskiej w Wilnie. Od 1944 roku rozpoczęły się „czystki”, czyli wytapywanie młodych jako byłych lub potencjalnych akowców i zsyłki do łagrów. Był to niezwykle trudny okres.

W 1945 roku otrzymałam nakaz natychmiastowego wyjazdu z Wilna. Z mamą (ojciec już nie żył) i ze skromnymi tobołkami udałyśmy się do Polski. Nie od razu był Olsztyn. Wcześniej próbowaliśmy osiąść w Białymstoku, w Bytomiu, ale to nie było to. Szczególnie dla mamy, która wręcz nie chciała się rozpakowywać i boleśnie przeżyła, kiedy zaczęłam naukę w Szkole Handlowej, ponieważ widziała w tym pewną stabilizację. W 1947 roku przeprowadziłyśmy się do Olsztyna. Jak widać najbardziej gościnnego miasta, no bo jestem w nim do dzisiaj. Tu zaczęłam pracę, wyszłam za mąż, urodziłam synów, tu wreszcie uzupełniałam edukację.

Ważną datą w moim „olsztyńskim bytowaniu” był rok 1958, powstała wówczas propozycja zatrudnienia w Pracowni Sztuk Plastycznych. Od 1959 roku prowadziłam na pół etatu biuro ZPAP. Na takich warunkach pracowałam do 1970 roku, kiedy to zaproponowano mi kierownictwo biura, oczywiście już na pełnym etacie. W 1982 roku przeszłam na emeryturę, ale nie rozstałam się z ZPAP. Minęło 50 lat, a ja dalej pracuję z artystami plastykami i dla nich. Los wynagrodził mi chmurną młodość. Tu, w Olsztynie, znalazłam swoje Wilno.

Może dlatego, że prawie od początku związana byłam z Okręgiem Olsztyńskim, ówczesny prezes Marek Kłos poleceniem służbowym zobowiązał mnie kilka lat temu do opisanie historii Okręgu. Ogrom pracy, niemożność zdobycia środków na publikację, a także niespodziewany wyjazd prezesa do USA spowodowały, że wydanie historii 55-lecia ZO ZPAP odłożono na później. Obecną edycję uzupełniono o kolejne pięć lat i tym samym obejmuje ona pełne 60 lat Okręgu Olsztyńskiego. Jak wiadomo, dokumentacja w stanie wojennym została zniszczona, dlatego opierając się na różnych, notatkach oraz na własnej pamięci zebrałam i opisałam wszystkie fakty w myśl sugestii prezesa, który powiedział: pisać, pisać i jeszcze raz wszystko opisać. Z polecenia starałam się wywiązać jak najlepiej, ale ponieważ zgodnie z przyzwyczajeniami zawodowym powinnam pisać raczej cyferki, czytających proszę o wyrozumiałość.

Wanda Radziemska

PIERWSZE DZIESIĘCIOLECIE 1946 — 1956

Sprawy organizacyjne

Działalność ZPAP w Olsztynie rozpoczęła się w połowie 1946 roku, a podstawą jej było pełnomocnictwo Zarządu Okręgu Pomorskiego w Bydgoszczy, który jako najbliższy sąsiad, objął patronat nad tutejszym terenem. Przynależność ta trwała dziesięć lat, do marca 1955 roku, gdy Delegatura ZPAP w Olsztynie została przekształcona w Oddział ZPAP. Nie stanowił on jeszcze samodzielnej jednostki terenowej, lecz podlegał nadal Zarządowi Okręgu ZPAP w Bydgoszczy. Wynikało to ze struktury Statutu ZPAP, który przewidywał dla objęcia funkcji Okręgu minimalną liczbę członków rzeczywistych, mających bierne i czynne prawo wyborcze, powyżej dziesięciu osób.

W październiku 1946 roku odbyło się pierwsze zebranie członków ZPAP w Olsztynie, na którym wybrano władze dla TRZECH, należących wówczas do związku, osób. Przewodniczącym a w następnych latach prezesem został Hieronim Skurpski, sekretarzem — Janina Zielińska, członkiem — Jan Ilkiewicz.

Od września 1949 roku stan liczebny członków ZPAP zwiększył się do pięciu osób, w 1953 roku do dziewięciu osób, a na koniec dziesięciolecia do ZPAP należało już piętnaście osób, w tym tylko sześciu członków rzeczywistych, pozostali to członkowie kandydaci. Z liczby tej trzech członków mieszkało poza Olsztynem.

W instytucjach państwowych i społecznych zatrudnionych było pięć osób, a charakter ich pracy wiązał się z działalnością artystyczną (w muzealnictwie, teatrze, w Wojewódzkim Domu Kultury i nadzorze artystycznym Spółdzielni Przemysłu Ludowego). Pozostali członkowie korzystali z prac zleconych przy Oddziale „Pracownie Sztuk Plastycznych”, wykonując różnorodne prace usługowe z zakresu plastyki. Oddział ten powstał w 1955 roku w wyniku przekształcenia z istniejącej od 1953 roku Delegatury PSP, która powstała przez upaństwienie Spółdzielni Plastyków „Twórczość”, założonej w 1952 roku z inicjatywy plastyków.

Celem Oddziału PSP było świadczenie usług z zakresu wszystkich dyscyplin plastycznych za pośrednictwem przede wszystkim członków ZPAP, zapewniając im tą drogą egzystencję oraz umożliwiając też działalność artystyczną.

1 marca 1955 roku władze Olsztyńskiego Oddziału ZPAP otrzymały pierwszą pracownię plastyczną przy ul. Skłodowskiej-Curie, opłacaną częściowo z dobrowolnych składek oraz subwencji Zarządu Głównego ZPAP. Lokal ten przeznaczono na siedzibę przyszłego Okręgu ZPAP w Olsztynie.

Sprawy bytowe

Sprawa mieszkań i pracowni w tym okresie była niemal katastrofalna.

Zasadniczo żaden z artystów miejscowych nie posiadał pracowni. Kilku przeniosta się do podolsztyńskich wsi, ale większość gnieździła się w ciasnych i ciemnych mieszkaniach, nieraz ze współlokatorami, gdzie nie było mowy o pracy twórczej. Nie dziwiła częsta absencja olsztyńskich artystów na wystawach bądź jedynie drobne, szkicowe prace, warunki bowiem mieszkaniowe nie pozwały na odpowiedni rozwój artystyczny.

Delegatura ZPAP w Olsztynie występowała do władz związkowych, miejskich oraz wojewódzkich o uwzględnianie budowy pracowni malarskich i rzeźbiarskich w nowo budujących się blokach, a zwłaszcza wykorzystywanie strychów na ten cel, jak to miało miejsce w Warszawie. Akcja ta spotkała się z poparciem władz związkowych oraz Centralnego Zarządu Instytutu Sztuk Plastycznych w Warszawie, ale nie znalazła oddźwięku wśród władz Olsztyny.

Poza działalnością wystawienniczą olsztyńscy artyści brali udział w różnych pracach społecznych: w poradnictwie plastycznym, projektowaniu w czynnie społecznym wystroju miasta. Z inicjatywy związku przekazano dwóm szkołom zestawy prac artystów olsztyńskich. Poza tym ofiarowano prace instytucjom i Miejskiej Radzie Narodowej w Olsztynie, Szpitalowi Wojewódzkiemu i Szpitalowi Dziecięcemu.

Duże znaczenie miała opieka artystów plastyków, chociaż niedostateczna ze względu na małą liczbę członków ZPAP, nad ruchem amatorskim. Członkowie ZPAP służyli stałym instruktażem i pomocą, na zasadzie czynności doraźnych oraz jako pracownicy etatowi takich instytucji jak CPLiA oraz Wojewódzki Dom Kultury. Ponadto każda prośba o pomoc ze strony związków zawodowych popierających ruch amatorski była spełniana. W Wojewódzkim Domu Kultury odbywały się systematycznie ćwiczenia i pogadanki plastyczne, które służyły rozbudzaniu zainteresowań historią i uprawianiem działalności plastycznej. Wśród amato-

rów było wielu artystów ludowych, szczególnie tkaczy i ceramików, którym udzielano rad artystycznych i technologicznych, przyczyniając się do podwyższania poziomu wykonywanych przez nich wyrobów.

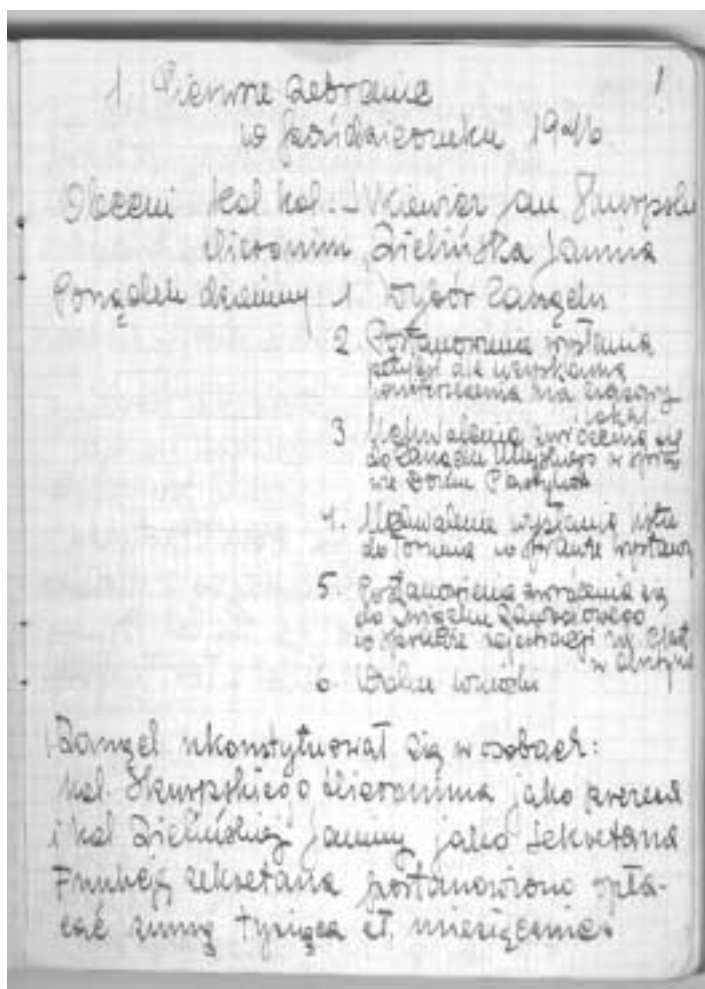
Wystawiennictwo

W 1946 roku w Olsztynie odbyły się dwie wystawy.

Pierwszą otwarto 8 czerwca 1946 roku podczas odbywających się wówczas „Godów Wiosennych” w Sali Malinowej Teatru im. Stefana Jaracza w Olsztynie. Wydany z tej okazji powielany ręcznie katalog zawierał osiem nazwisk wystawiających, z czego tylko dwoje uczestników (Janina Zielińska i Hieronim Skurpski) było członkami ZPAP. Wśród 79. prac część należała do dorobku artystycznego jednego z autorów zamordowanego w obozie hitlerowskim. Organizacja tej wystawy odbyła się bez żadnych funduszy i stanowiła akcję podyktowaną funkcją szerzenia plastyki na Ziemiach Odzyskanych.

Następną wystawę, już finansowaną przez Pomorski Okręg ZPAP, w której wzięli udział również artyści olsztyńscy (Janina Zielińska,

14

Protokół z pierwszego zebrania Związku Polskich Artystów Plastyków w Olsztynie, 1946 r.

Od lewej: Mieczysław Romańczuk, Jan Ilkiewicz, Henryk Mączkowski, 1955 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Hieronim Skurpski i Jan Ilkiewicz) otwarto 15 grudnia 1946 roku w salach Zamku olsztyńskiego. Wystawa posiadała własny afisz, katalog, zaproszenia, było uroczyste otwarcie, nagrody i zakupy oraz żywy oddźwięk w prasie. Zamknięto ją 1 lutego 1947 roku, a zwiedziło ją 1250 osób. Należy dodać, że Muzeum w tym czasie nie było ogrzewane, a liczba i wytrzymałość zwiedzających świadczyła o potrzebie takich imprez w Olsztynie, co podkreślała ówczesna prasa.

W 1947 roku otwarto dwie wystawy. Jedna eksponowała twórczość plastyczną Okręgu Gdańskiego ZPAP, druga dorobek artystów toruńskich i zwiększonej już liczebnie grupy trojga artystów olsztyńskich. Wystawy te posiadały katalogi i afisze. Olsztyńskie instytucje społeczne i państwowe oraz Ministerstwo Kultury i Sztuki zakupiły wówczas wiele prac. Był to jedyny poważny zakup dokonany przez instytucje w ciągu dziesięciolecia.

W 1948 roku zorganizowano kolejne dwie wystawy. Jedna zapoznała mieszkańców Olsztyna z twórczością Okręgu Poznańskiego ZPAP, druga eksponowała grafikę czechosłowacką. Ta ostatnia była jedyną w tym okresie wystawą zagraniczną w Olsztynie.

W 1949 roku odbyły się trzy wystawy, tak jak poprzednie w całości organizowane przez niewielki zespół członków ZPAP w Olsztynie z dotacji Ministerstwa Kultury i Sztuki. Jedna z nich była poświęcona twórczości Józefa Pankiewicza i eksponowała dorobek tego wielkiego artysty, zmarłego w czasie ostatniej wojny. Druga wystawa zaprezentowała grafikę grupy „Dziewięciu Grafików”, a trzecia poświęcona była plastynom Okręgu Warszawskiego ZPAP. Łączna frekwencja na tych wystawach wyniosła ok. 4500 osób.

Od 1950 roku olsztyńskie ZPAP rozpoczęło współpracę z Centralnym Biurem Wystaw Artystycznych, które powstało w tym okresie i zaczęło finansować olsztyńską akcję wystawienniczą. Zorganizowano w marcu 1950 roku wystawę prac grupy artystów olsztyńskich (Zofia Hermanowicz, Janina Zielińska, Hieronim Skurpski i Jan Ilkiewicz) o tematyce okolicznościowej oraz otwarto wystawę indywidualną Hieronima Skurpskiego. Ekspozycje te posiadały katalogi, a frekwencja na nich wyniosła rekordową liczbę 19700 osób.

W roku następnym 1951 odbyły się trzy wystawy już całkowicie zorganizowane przez CBWA. Jedna poświęcona była plastyce olsztyńskiej, druga tematyce okolicznościowej, trzecia w reprodukcjach zaprezentowała malarstwo rosyjskie Galerii Tretiakowskiej. Zwiedziło je ok. 17 000 osób.

W 1952 roku odbyły się wystawy: prac artystów plastyków Okręgu Pomorskiego ZPAP, Polskiej Karykatury Politycznej, Wystawa Marynistyczna i Wystawa Radzieckiej Ilustracji Książkowej.

Pod koniec 1953 roku otwarto wystawę ku czci II Zjazdu PZPR, organizowaną w czynie społecznym przez olsztyńską grupę członków ZPAP. W wystawie tej, oprócz wymienionych wcześniej Zofii Hermanowicz, Janiny Zielińskiej, Hieronima Skurpskiego i Jana Ilkiewicza wzięli udział nowi członkowie ZPAP: Julian Dadlez, Zygmunt Kaczor, Henryk Oszczakiewicz, Sergiusz Skalski, Balbina Świtycz-Widacka i Józef Zboromirski.

Na przełomie 1954/1955 roku zorganizowano wystawę plastyki olsztyńskiej, w której do wymienionych wyżej członków ZPAP dołączyła Barbara Hulanicka.

W 1955 roku gościła w Olsztynie wystawa prac z Okręgu Bydgoskiego ZPAP, w maju otwarto na Zamku indywidualną wystawę Hieronima Skurpskiego, która następnie zaprezentowana została w lokalu PSP na Starym Mieście. Zorganizowano też w czynie społecznym wystawę rysunków i akwarel Zofii Hermanowicz, poświęconą pejzażowi ziemi olsztyńskiej, uprzednio eksponowaną w Toruniu.

W okresie letnim w Domu Wczasowym w Rucianem otwarto indywidualną wystawę prac Juliana Dadleza.

W wystawie plastyków olsztyńskich otwartej pod koniec 1955 roku w siedzibie BWA w olsztyńskim Zamku, wzięło udział grono członków ZPAP poszerzone o nowe nazwiska:

Maria Delikat, Czesław Machnicki, Andrzej Samulowski, Maria i Ryszard Wachowscy oraz Danuta Szutkowska-Micińska.

W 1956 roku odbyła się niewielka wystawa prac Hieronima Skurpskiego w Mikołajkach w tamtejszym Uniwersytecie Ludowym. Pokazano także wystawy indywidualne Zofii Hermanowicz, Barbary Narębskiej-Dębskiej z Torunia i Antoniego Szymaniuka z Sopotu.

W okresie pierwszego dziesięciolecia zorganizowano w Olsztynie ok. 30. wystaw poświęconych plastyce, których treścią była albo współczesna plastyka polska, albo plastyka lokalna – regionalna, z frekwencją wynoszącą ok. 100 000 osób.

Członkowie olsztyńskiego ZPAP brali także udział w Wystawach Okręgu Bydgoskiego ZPAP w Bydgoszczy i Toruniu (Danuta i Zdzisław Ciara, Maria Delikat, Jan Ilkiewicz, Janina Zielińska, Henryk Oszczakiewicz, Hieronim Skurpski, Maria Wachowska); w wystawach ogólnopolskich w Radomiu i Warszawie (Danuta Ciara, Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski); w Wystawie „X lat grafiki polskiej” we Wrocławiu (Hieronim Skurpski); w ogólnopolskiej Wystawie Młodej Plastyki „Arse-

Okładka katalogu wystawy „X lat plastyki olsztyńskiej”, 1956 r.

nał” w Warszawie (Zofia Hermanowicz, Andrzej Samulowski); w wystawie uczniów Xawerego Dunikowskiego (Ryszard Wachowski). Hieronim Skurpski brał udział w wystawach w Kijowie i Mińsku.

Należy też odnotować udział olsztyńskich artystów w ok. 40. wystawach organizowanych w różnych salach i galeriach na terenie województwa olsztyńskiego.

Podsumowaniem dziesięcioletniego dorobku twórczego olsztyńskiego środowiska plastycznego była zorganizowana jubileuszowa wystawa pt. „X lat Plastyki Olsztyńskiej”. Posiadała ona ilustrowany katalog. Oprócz artystów olsztyńskich wzięli w niej udział dawni członkowie tegoż oddziału, to znaczy ci, którzy zmienili miejsce zamieszkania.

Ten pionierski okres dziesięciolecia to proces rozrastania się grupy olsztyńskich artystów oraz stwarzanie form organizacyjnych, służących do uprawiania i upowszechniania twórczości plastycznej w mieście pozbawionym zaplecza ekonomicznego i kulturalnego.

OD 1957 ROKU DO 30 MAJA 1959

Na zebraniu 25 kwietnia 1957 roku
wybrano Zarząd:

Prezes – **HIERONIM SKURPSKI**

Sekretarz – Julian Dadlez

Skarbnik – Ryszard Wachowski

Członkowie – Henryk Oszczakiewicz

Sergiusz Skalski

Stan: 25 osób

To wieloletnie prezesowanie Hieronima Skurpskiego zasługuje na osobne omówienie ze względu na jego wielkie zasługi dla Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Bez jego działalności opisywana przeze mnie historia byłaby nie tak bogata w wydarzenia.

Po II wojnie światowej, po utworzeniu Rządu PRL w 1945 roku z siedzibą jeszcze w Lublinie, Hieronim Skurpski otrzymał pełnomocnictwo tego rządu na organizowanie i tworzenie instytucji oraz stowarzyszeń kulturalnych na terenie Warmii i Mazur.

W wyniku tych działań organizował i współtworzył Muzeum Warmii i Mazur na Zamku olsztyńskim, którym kierował, pełniąc funkcję dyrektora, przez dwadzieścia lat; był organizatorem najpierw Delegatury a potem przez dziewięć lat kierował przez Oddziałem Biura Wystaw Artystycznych; był współzałożycielem Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego „Pojezierze” w Olsztynie, gdzie społecznie pełnił funkcję prezesa przez wiele lat; był pierwszym i jedynym członkiem ZPAP w 1945 roku na Warmii i Mazurach, jako główny organizator i realizator działalności ZPAP w Olsztynie przez trzynaście lat pełnił funkcję prezesa Zarządu Oddziału (przynależnego do Okręgu Pomorskiego w Bydgoszczy), potem Okręgu Olsztyńskiego.

Jego pionierska praca, zdolności organizatorskie i umiejętności kierownicze winny być docenione i uhonorowane przez całe polskie środowisko artystów plastyków.

Początki plastyki olsztyńskiej skupiały się wokół Zamku, gdzie Hieronim Skurpski był dyrektorem. Tu organizowały się zalążki życia artystycznego. Tu miały miejsce wystawy od 1946 roku przez całe dziesięciolecie. Tu mieściła się pierwsza komórka organizacyjna Delegatury Pomorskiego Okręgu ZPAP. Tu też powstało wiele inicjatyw olsztyńskiej kultury, ale nie były one wynikiem klimatu wiekowych zabytków, jak skromnie twierdził Hieronim Skurpski, tylko wysiłku i intensywnej pracy człowieka o wielkim zmyśle organizatorskim i umiłowaniu sztuki, a przede wszystkim malarstwa, o którym zawsze pamiętał i mówił.

W 1958 roku Muzeum Warmii i Mazur, którym kierował Hieronim Skurpski, przekazało do dyspozycji olsztyńskim plastynom pierwszy lokal wystawowy – dawną kapliczkę z osobnym wejściem przez basztę. Lokal ten nie był duży (ok. 70 m²), ale wystarczał na wystawy indywidualne i o charakterze kameralnym. Muzeum przekazało go nieodpłatnie, rezerwując sobie tylko lokal na jedną wystawę w roku, na okres czterech tygodni.

Powstanie teje galerii umożliwiło powołanie Oddziału Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Olsztynie, ze stałym budżetem i etatami, podporządkowanemu był Centrali Warszawskiej (CBWA Zachęta).

Dzięki tej instytucji rozpoczęła się systematyczna działalność upowszechniania plastyki współczesnej w Olsztynie oraz na terenie całego województwa.

Wystawiennictwo

W omawianym okresie odbyły się:

– Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP w Galerii CBWA na olsztyńskim Zamku (październik–listopad 1958),

– dwie wystawy zbiorowe: wystawa malarstwa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP w Klubie „Przyjaźń” w Białymstoku (maj 1957) i wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP na Zamku w Lidzbarku Warmińskim (czerwiec–sierpień 1958),

– jedenaście wystaw indywidualnych w Galerii CBWA na Zamku w Olsztynie: Zofii Hermanowicz (1957), Czesława Machnickiego (1959), Henryka Oszczakiewicza (1958), Andrzeja Samulowskiego (1957, 1959), Sergiusza Skalskiego (1959), Hieronima Skurpskiego (1957, 1959), Balbiny Świtycz-Widackiej (1958), Marii i Ryszarda Wachowskich (1958) i Bolesława Wolskiego (1958) – sześć z nich eksponowano potem na terenie województwa olsztyńskiego.

Trwały akcje szkolenia widza. Zorganizowano szereg pogadanek z młodzieżą szkolną na wystawach. Od lipca 1958 roku przeprowadzono dyskusję z udziałem artystów.

Pod koniec lat pięćdziesiątych wyłoniła się myśl, aby te akcje przejęli historycy sztuki. Praca ich polegała na oprowadzaniu po wystawach w dniach świątecznych i zapoznaniu zwiedzających z twórczością plastyczną.

Od 1957 roku Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przyznawało doroczne nagrody z dziedziny plastyki, którą otrzymali: Hieronim Skurpski w 1957 roku i Julian Dadlez w roku 1958.

15 kwietnia 1959 roku Oddziałowi Olsztyńskiemu przyznane zostały prawa Okręgu, a w związku z tym zaszły duże zmiany w sferze organizacyjnej.

**2 KWIETNIA 1959 —
31 MAJA 1961**

Prezes — **RYSZARD WACHOWSKI**

Wiceprezes — **Zofia Hermanowicz**

Sekretarz — **Julian Dadlez**

Skarbnik — **Andrzej Samulowski**

Członek — **Hieronim Skurpski**

Stan: 30 osób,

w tym 16. członków rzeczywistych

Był to okres przemian organizacyjnych, związanych z nadaniem przez Walny Zjazd Delegatów ZPAP w dniu 15 kwietnia 1959 roku tutejszemu Oddziałowi praw Okręgu, nie ze względu na wymaganą liczebność członków rzeczywistych, lecz pełnioną rolę w województwie. Od 1 lipca 1959 roku powstało biuro zatrudniające dwie osoby na pół etatu.

Siedziba ZPAP została przeniesiona z pracowni przy ul. Curie-Skłodowskiej do lokalu używanego przez PSP na Starym Mieście.

Rozwinęła się pełna działalność wystawiennicza dzięki powołaniu placówki CBWA, którą kierował artysta plastyk Julian Dadlez.

Wystawiennictwo

W omawianym okresie w wielu ośrodkach województwa olsztyńskiego zorganizowano we współpracy z CBWA dziesięć wystaw indywidualnych i cztery zbiorowe artystów olsztyńskich, eksponując 602 prace i uzyskując frekwencję 12 752 osób.

Przygotowano i wysłano trzy wystawy zbiorowe: wystawę plastyki olsztyńskiej w Stołecznym Domu Kultury w Warszawie (1959), wystawę Oddziału ZPAP z Olsztyna w Salonie CBWA w Nowym Sączu (1960) i wystawę prac „Grupy Olsztyńskiej” w Salonie CBWA we Wrocławiu (1960).

W olsztyńskim BWA odbyły się wystawy indywidualne: Hieronima Skurpskiego, Sergiusza Skalskiego, Czesława Machnickiego, Bolesława Wolskiego, Zofii Hermanowicz, Andrzeja Samulowskiego, Ryszarda Wachowskiego.

W wystawie olsztyńskiej „Grupy Pięciu” uczestniczyli: Maria Delikat, Zofia Hermanowicz, Jan Ilkiewicz, Andrzej Samulowski i Ryszard Wachowski (1959).

Wojciech Jakubowski brał udział w wystawach za granicą: we Włoszech, Japonii, Szwecji i Wiedniu.

Specjalnym zagadnieniem wystawienniczym była obsługa terenu województwa olsztyńskiego, były to tzw. wystawy objazdowe organizowane przez ZPAP:

- w 1959 roku zorganizowano wystawy w czterech miejscowościach,
- w 1960 roku w sześciu miastach powiatowych,
- w 1961 roku w siedmiu miejscowościach.

Ponadto w miarę możliwości organizowano wyjazdy artystów na spotkania z publicznością w dniu otwarcia wystawy.

Zorganizowano dwa konkursy na plakat.

Pierwszy zorganizował jeszcze w 1958 roku Teatr im. Stefana Jaracza w Olsztynie z okazji 80. rocznicy urodzin Feliksa Nowowiejskiego. W tym konkursie I nagrodę otrzymał Andrzej Samulowski (plakat drukowano), II nagrodę Maria Wachowska, III nagrodę Małgorzata Korolko, wyróżnienie zaś otrzymała Maria Szymańska.

Drugi konkurs na plakat pierwszo-majowy zorganizował w 1960 roku KW PZPR. W konkursie tym I nagrody nie przyznano, natomiast II otrzymała Małgorzata Korolko (plakat drukowano), III przyznano Edmundowi Grajewskiemu, wyróżnienie zaś Mieczysławowi Romańczukowi.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej przyznawało doroczne nagrody z dziedziny plastyki, którą otrzymali:

- w 1959 roku – Ryszard Wachowski,
- w 1960 roku – Zofia Hermanowicz.

Na podkreślenie zasługuje fakt wykonania przez artystów plastyków projektów kolorystycznych i wystroju fasad kamieniczek na Starym Mieście w Olsztynie, które do dzisiaj są atrakcją olsztyńskiej Starówki.

W lipcu 1960 roku z okazji 550-tej rocznicy zwycięskiej bitwy pod Grunwaldem całe środowisko artystów plastyków zostało włączone w prace związane z wystrojem Pola Grunwaldzkiego.

Opracowanie godła grunwaldzkiego powierzono Mieczysławowi Romańczukowi, projekty dekoracji tras, Pola Grunwaldzkiego i dojazdów zlecono Bolesławowi Wolskiemu, Marii Wachowskiej i Henrykowi Oszczakiewiczowi. Głównym koordynatorem zagospodarowania przestrzennego całości był Eugeniusz Kochanowski.

Sprawy bytowe

Akcja budowy pracowni zapoczątkowana przed kilku laty przebiegała, choć wolno, to jednak skutecznie.

W 1953 roku oddano trzy mieszkania z pracowniami na Starym Mieście. Następnie przekazano 3 pracownie na Zatorzu przy ulicy Limanowskiego i jedną pracownię rzeźbiarską przy ulicy Mrongowiusza. Sprawa lokali dla artystów ruszyła w tym czasie z miejsca, ponieważ minister Gospodarki Komunalnej wydał stosowne zarządzenie. W najbliższym czasie w mającym powstać Domu Środowisk Twórczych w Olsztynie przewidziano również budowę czterech pracowni malarskich.

Tylko część artystów plastyków była zatrudniona na stanowiskach ściśle związanych z pracą dla kultury i sztuki.

Hieronim Skurpski jako dyrektor Muzeum Warmińskiego i przewodniczący Komisji Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej, Julian Dadlez jako kierownik Oddziału CBWA, Zofia Hermanowicz i Mieczysław Romańczuk w redakcji „Panoramy Północy”, Józef Zboromirski i Edmund Grajewski w Teatrze im. S. Jaracza jako scenografowie, Stanisław Olszewski, Romana Lewandowska i Mirosław Smerek w szkolnictwie, Barbara Świtycz-Widacka, Maria Szymańska i Jan Ilkiewicz pracowali z młodzieżą.

Dla większości członków ZPAP głównym źródłem utrzymania były prace zlecone przez PSP. Dochody te nie rozkładały się równomiernie i zależały od charakteru zleceń, które przeważnie dotyczyły prac z dziedziny projektowania wnętrz. Sprawa podziału zarobków była bardzo trudna i zawsze budziła zaniepokojenie władz związku. Przedstawiciele Zarządu uczestniczyli w Komisji Rozdziału Prac przy PSP i starali się zapobiegać wszelkim nieprawidłowościom, byli jednak bezsilni, gdyż zleceniodawcy sami wyznaczali wykonawcę.

Przedstawiciele Zarządu uczestniczyli też w Komisji Artystycznej przy Wydziale Kultury WRN, której zadaniem było rozpatrywanie i ewentualne akceptowanie lub odrzucanie projektów dotyczących prac plastycznych. W okresie tym pojawiło się w naszym województwie kilku amatorów posługujących się tytułem artysty plastyka. Walka z nimi była nieskuteczna ze względu na brak ochrony zawodu artysty plastyka. Okazało się też, że nie zawsze przestrzegano postanowień Komisji Artystycznej przy Wydziale Kultury WRN. Przykładem tego był projekt dekoracji pierwszomajowej pewnego olsztyńskiego kina. Komisja projekt odrzuciła, ale autor poszedł do KW PZPR, gdzie projekt został zatwierdzony, a potem zrealizowany.

Zawód artysty plastyka w tamtych latach to była nie tylko satysfakcja z osiągnięć twórczych i bycia artystą. Profesja ta napotykała na wiele trudności i problemów – brak mieszkania, pracowni i warsztatu pracy, a także stałego zatrudnienia – status tzw. wolnego zawodu nie mieścił się w strukturze „świata pracy” PRL. Był to bowiem okres obowiązków pracy wszystkich obywateli, a miejsce zatrudnienia było wpisywane do dowodu osobistego. Artysty plastycy w większości korzystali z prac zleconych i nie mieli w dowodzie takiego wpisu, co oznaczało, jak wówczas mówiono, że są „niebieskimi ptakami”. Jeśli byli w sile wieku, nie pracowali, nie byli kłoszardami, to z czego żyli? Ta sytuacja była niejednokrotnie kłopotliwa dla artystów, bo nie zawsze i nie do każdego przemawiała prawda o tym zawodzie, szczególnie trudno docierała ona do milicjantów.

Drugim problemem był brak książeczki ubezpieczeniowej uprawniającej do korzystania z lecznictwa uspołecznionego. Zarządzenie Ministra Zdrowia wyraźnie określało, że bezpłatne leczenie przysługuje tylko pracującym i emerytom, posiadającym książeczki ZUS. Po pewnym czasie Minister Zdrowia wydał zarządzenie o honorowaniu legitymacji Związków Twórczych, ale nie wszyscy zainteresowani o tym wiedzieli lub często nie chcieli wiedzieć. Długo trwały różne interwencje, wydawanie zaświadczeń przez ZPAP, reklamacje samych plastyków, aby respektowano powyższe zalecenie ministra.

Trzeci problem, to brak zabezpieczenia emerytalnego i świadczeń pieniężnych podczas choroby.

5 CZERWCA 1961 — 25 KWIETNIA 1964

Prezes — **JULIAN DADLEZ**
Wiceprezes — Ryszard Wachowski
Sekretarz — Andrzej Samulowski
Skarbnik — Zofia Hermanowicz
Członkowie — Hieronim Skurpski
Krystyna Chromy-Sowińska
Mieczysław Romańczuk
Stan: 43 osoby,
w tym 21. członków zwyczajnych

W okresie tym nastąpił wzrost działalności wystawienniczej, a w związku z tym ustalono główne kierunki pracy:

- a) stworzenie jak najszerszych możliwości własnym członkom
- b) wyjście z plastyką olsztyńską poza teren województwa
- c) zapoznanie społeczeństwa ze sztuką ogólnopolską
- d) upowszechnienie sztuki na terenie województwa ze szczególnym uwzględnieniem ośrodków wiejskich i zakładów pracy.

Realizując powyższe ustalenia zorganizowano:

ad. a) — wystawę grupy olsztyńskich artystów: Marii Delikat, Zofii Hermanowicz, Jana Ilkiewicza, Mieczysława Romańczuka, Ryszarda Wachowskiego (1961)

— z okazji Roku Oświaty i Kultury wystawę pejzażu Warmii i Mazur w Morągu, którą następnie przeniesiono do Olsztyna, wzięli w niej udział: Maria Delikat, Jan Ilkiewicz, Wojciech Jakubowski, Małgorzata Korolko, Lech Krzemiński, Maria Szymańska (1962)

— wystawy indywidualne mieli: Krystyna Chromy-Sowińska (Olsztyn 1963), Julian Dadlez (Olsztyn 1961, 1963), Maria Delikat (Olsztyn 1964), Maria Erdman-Przełomiec (Kraków, Nowa Huta 1962), Edmund Grajewski (Olsztyn 1964), Zofia Hermanowicz (Toruń 1964), Barbara Hulanicka (Kaliningrad 1964), Eugeniusz Jankowski (Olsztyn 1963), Eugeniusz Kochanowski (Olsztyn 1961, 1963), Małgorzata Korolko (Bartoszyce, Lidzbark Warm., Giżycko 1961, Olsztyn 1962, Szczytno, Kętrzyn, Braniewo, Morąg, Pisz 1964), Barbara Lis-Romańczuk (Toruń, Białystok, Olsztyn 1964), Henryk Mączkowski (Olsztyn 1964), Henryk Oszcakiewicz (Olsztyn 1962, 1963), Mieczysław Romańczuk (Olsztyn 1963), Andrzej Samulowski (Olsztyn 1961), Sergiusz Skalski (Olsztyn 1962, Szczytno 1964), Hieronim Skurpski (Olsztyn 1961, 1964, Toruń 1962, Warszawa, Lublin 1963), Maria Szymańska (Olsztyn 1961, 1963), Balbina Świtycz-Widacka (Olsztyn 1962).

ad. b) Wystawy prac olsztyńskich artystów poza terenem województwa

— wystawa malarstwa, grafiki i rzeźby Oddziału ZPAP w Olsztynie, eksponowana kolejno w 1963 roku w Krakowie, Zielonej Górze, Lublinie i Szczecinie — Krystyna Chromy-Sowińska, Maria Delikat, Małgorzata Korolko, Romana Lewińska-Lewandowska, Henryk Mączkowski, Artur Nichthauser, Mieczysław Romańczuk, Ryszard Wachowski

— wystawa prac artystów województwa olsztyńskiego, prezentowana w Kaliningradzie w listopadzie 1961 roku — Julian Dadlez, Maria Delikat, Zofia Hermanowicz, Jan Ilkiewicz, Eugeniusz Jankowski, Eugeniusz Kochanowski, Małgorzata Korolko, Henryk Oszcakiewicz, Mieczysław Romańczuk, Andrzej Samulowski, Sergiusz Skalski, Maria Szymańska, Maria Wachowska

Ponadto olsztyńscy artyści brali udział w następujących wystawach:

— „Polskie Dzieło Plastyczne w XV-lecie PRL” w Muzeum Narodowym w Warszawie (1961) — Julian Dadlez, Maria Delikat, Zofia Hermanowicz, Eugeniusz Jankowski, Eugeniusz Kochanowski, Mieczysław Romańczuk, Hieronim Skurpski i Ryszard Wachowski

— w Ogólnopolskiej wystawie plastyki w Radomiu — Krystyna Chromy-Sowińska (1962), Maria Delikat (1962), Małgorzata Korolko (1961, 1962, 1963), Mirosław Smerek (1964)

— w konkursie „Bielska Jesień” w Bielsku-Białej — Zofia Hermanowicz (1964)

- w Biennale Grafiki w Krakowie – Zofia Hermanowicz (1962, 1964), Małgorzata Korołko (1962, 1964)
- w „Wiośnie Opolskiej” – Krystyna Chromy-Sowińska (1964), Zofia Hermanowicz (1962, 1964), Aleksander Kaźmierczak (1964)
- w Sympozjum „Złotego Grona” w Zielonej Górze – Krystyna Chromy-Sowińska (1963), Zofia Hermanowicz (1963).

ad. c) Prezentacje sztuki ogólnopolskiej w Olsztynie

- wystawy zbiorowe Okręgów ZPAP: Krakowskiego, Lubelskiego, Wrocławskiego i tkania Łódzkiej
- wystawy indywidualne piętnastu autorów
- wystawa malarstwa, grafiki i rzeźby plastyków z Kaliningradu.

ad. d) Wystawy na terenie województwa

- w 1961 roku eksponowano dwie wystawy objazdowe w pięciu miejscowościach
- w 1962 roku cztery wystawy w dziesięciu miejscowościach
- w 1963 roku cztery wystawy w piętnastu miejscowościach

W okresie tym Ministerstwo Kultury i Sztuki przyznało stypendia twórcze 22. osobom i dwie nagrody jubileuszowe dla Barbary Świtycz-Widackiej i Juliana Dadleza.

Zwiększenie wystaw artystycznych wymagało stworzenia odpowiednich warunków dla eksponowanych prac. Lokal wystawowy wygospodarowany przez Muzeum, ze szkodą dla potrzeb muzealnych, był za ciasny. Mała sala ok. 70 m², powodowała zagęszczenie ekspozycji i miała ujemny wpływ na wygląd wystawy, ponadto nie posiadała magazynowego zaplecza.

Władze związku wystąpiły z propozycją budowy pawilonu wystawowego o powierzchni 400–500 m², czyli siedmiokrotnie większego niż posiadane pomieszczenie.

W tej sprawie 24 kwietnia 1961 roku wysłano petycję do władz wojewódzkich, a na konferencji u Sekretarza Propagandy KW PZPR przedstawiono opracowany w czynie społecznym przez plastyków projekt przyszłego pawilonu wystawowego. Podczas dyskusji władze potwierdziły konieczność wybudowania tego obiektu, ale za główną przeszkodę w realizacji uznano brak mocy przerobowej przedsiębiorstw budowlanych.

W 1963 roku trwała budowa lokalu „Desy”, tak potrzebnego dla środowiska artystów plastyków. Przede wszystkim „Desa” miała rozwiązać problem zaopatrzenia w materiały do twórczości plastycznej, i zapewnić możliwość sprzedaży dzieł sztuki.

W tym okresie sprzedaż dzieł była olbrzymim problemem. Czyniono próby jego rozwiązania, na przykład sprzedaż prac plastycznych poprzez Dom Książki czy przez Przedsiębiorstwo Handlu Meblami, korzystając ze sklepu meblowego na Starym Mieście. W obu wypadkach rezultat był znikomy. Zakupów dokonywał tylko Wydział Kultury Urzędu Wojewódzkiego i czasami Muzeum Mazurskie. Podczas jednej z porad przedstawiciel Wydziału Kultury poinformował, że inspektor NIK wniósł zastrzeżenie do zakupów dzieł sztuki. Przepisy podatkowe, jak i inne wydane przez władze centralne, nie pozwalały na dokonywanie zakupów dzieł sztuki przez przedsiębiorstwa i instytucje państwowe. Zakupy osób prywatnych były sporadyczne, bo społeczność olsztyńska nie była zbyt bogata.

Od 1949 roku coraz częściej w prasie lokalnej oraz centralnej zamieszczano artykuły o plastyce olsztyńskiej. Pierwszy artykuł pt. „Sztuka dla wszystkich” ukazał się w 1946 roku w „Wiadomościach Mazurskich”.

Wyjątkowe nasilenie informacji o artystach naszego regionu przypada na lata 1955–1959, a wiąże się to ze wzrostem liczebności środowiska oraz powstaniem miesięcznika „Warmia i Mazury”. W czasopiśmie tym reprodukowano prace plastyków olsztyńskich, omawiano ich twórczość oraz drukowano z nimi wywiady na tematy ogólne i warsztatowe.

Najczęściej artykuły, recenzje i wzmianki ukazywały się w dzienniku „Głos Olsztyński”, dodatku tygodniowym „Słowo na Warmii i Mazurach”, tygodniku „Panorama Północy” i miesięczniku „Warmia i Mazury”.

O wielu naszych artystach pisano obszerne recenzje oraz przedstawiano ich prace w licznych pismach i periodykach ogólnopolskich.

Ponieważ wartość środowiska określają opinie o nim, pragnę zacytować jedną z nich, w ważnym organie prasowym, a mianowicie w Krakowskim Dzienniku Polskim nr 157/63, w recenzji o wystawie olsztyńskich artystów plastyków: *Sztukę Olsztyna można by nazwać bardzo kulturalną, sztuką artystów nauczonych... kultury koloru, spokoju w doborze środków wyrazowych i dalej: W sumie wystawa sympatyczna, rzetelna, o wyrównanym poziomie, o to chyba najbardziej w nowo powstających środowiskach artystycznych chodzi.*

**26 KWIETNIA 1964 —
25 MAJA 1967**

Prezes — **JULIAN DADLEZ**
(do grudnia 1966)
Wiceprezes/Prezes (od grudnia 1966)
— **HENRYK OSZCZAKIEWICZ**
Członkowie Zarządu —
Hieronim Skurpski
Mieczysław Romańczuk
Andrzej Samulowski
Krystyna Chromy-Sowińska
Stan: 48 osób,
w tym 27. członków zwyczajnych

W związku z odroczeniem Walnego Zjazdu Delegatów ZPAP, na żądanie Ministerstwa Kultury i Sztuki, kadencja ta została przedłużona o jeden rok (z dwóch na trzy lata).

W grudniu 1966 roku Julian Dadlez ze względu na stan zdrowia złożył rezygnację z pełnionej funkcji prezesa. Stanowisko to objął wiceprezes Henryk Oszczakiewicz.

Nadal czyniono starania o nową placówkę wystawienniczą. Jednocześnie przystąpiono do realizacji pomysłu Andrzeja Samulowskiego dotyczącego wybudowania własnej siedziby ZPAP na dolnym dziedzińcu olsztyńskiego Zamku.

Zaplanowano też długofalową akcję włączenia się w uroczystości obchodów jubileuszu 500. rocznicy urodzin Kopernika, przewidzianych na 1973 rok.

Zarząd Okręgu zaproponował współpracę artystów plastyków z Torunia i Krakowa, czyli miast, w których przebywał wielki astronom.

Należy wspomnieć, że pod koniec poprzedniej kadencji Oddziały CBWA zostały przekazane Wojewódzkim Radom Narodowym i podporządkowane Wydziałom Kultury. Zmiana ta okazała się z jednej strony korzystna, bo zwiększono budżet wystawienniczy, a z drugiej ujemna, bo bezpośrednio poprzez CBWA łatwiej było zdobywać wystawy bardziej znaczących i wybitnych twórców, niż za pośrednictwem miejscowych władz.

Wystawiennictwo

Swoje wystawy indywidualne poza województwem mieli: Zofia Hermanowicz (Toruń 1965), Małgorzata Korolko (Białystok 1965), Hieronim Skurpski (Kraków 1965, Gdańsk 1967, Aalborg, Dania 1967), Barbara Lis-Romańczuk (Sopot 1967), Wiesława Pasik (Wrocław 1967).

Spośród wystaw grupowych należy wymienić: Wystawę młodej plastyki olsztyńskiej w Toruniu (1966) i ekspozycję nowych form Aleksandra Kaźmierczaka i Sylwina Mydlaka w Domu Plastyka w Warszawie (1967).

Coraz liczniej plastycy olsztyńscy uczestniczyli w wystawach organizowanych przez inne okręgi ZPAP i wysokiej rangi wystawach ogólnopolskich, m. in.: Krystyna Chromy na II i III Festiwalu malarstwa współczesnego w Szczecinie (1964, 1966), w „Salonie Radomskim” (1964) i „Wiośnie Opolskiej” (1964), wystawie „XX lat PRL w twórczości plastycznej”, Warszawa (1965), wystawie „Człowiek i praca w PRL”, (wyróżnienie), Warszawa (1966); Zofia Hermanowicz w Biennale Grafiki w Krakowie (1964), w wystawie „Złote grono” w Zielonej Górze (1965); Aleksander Kaźmierczak w „Wiośnie Opolskiej” (1964, 1966), Ogólnopolskiej wystawie młodych, Sopot (1965), Ogólnopolskiej wystawie rysunku, Wrocław (1965), V Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego, Szczecin (1965); Małgorzata Korolko w Biennale Grafiki w Krakowie (1964), wystawie „XX lat PRL w twórczości plastycznej”, Warszawa (1965), wystawie „Przeciw wojnie”, Lublin (1966); Barbara Lis-Romańczuk w wystawie „Człowiek i praca w Polsce Ludowej” (wyróżnienie), Warszawa (1964), wystawie „Śląsk w plastyce” (III nagroda), Katowice (1964), wystawie „XX Lat PRL w twórczości plastycznej”, Warszawa (1965), wystawie „Sztuka Medalierska 1945–1965”, Wrocław (1966); Henryk Mączkowski w wystawie „XX lat PRL w twórczości plastycznej”, Warszawa (1965), na III Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego (wyróżnienie) w Szczecinie (1966); Mieczysław Romańczuk na II (1964) i III (1966 wyróżnienie honorowe) Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie; Andrzej Samulowski na II Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie (1964), Hieronim Skurpski w Ogólnopolskiej wystawie rysunku, Wrocław (1965), wystawie „Przeciw Wojnie”, Lublin (1966), II Jesiennych Konfrontacjach, Rzeszów (1967); Mirosław Smerek w Ogólnopolskiej wystawie młodych, Sopot (1965) i Triennale Rysunku, Wrocław (1965).

24

Oktładka katalogu wystawy „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, 1964 r.

Kilku olsztyńskich artystów prezentowało swój dorobek poza granicami Polski, m. in. Henryk Mączkowski na Międzynarodowej wystawie plakatu w Rio de Janeiro (1965), Hieronim Skurpski na Biennale der Ostseeländer, Rostock (1965), Barbara Lis Romańczuk na Międzynarodowym konkursie na medal artystyczny w Arezzo (1966), na V Biennale Młodych (wyróżnienie) w Paryżu (1967) oraz w Międzynarodowej wystawie medalierstwa w Sztokholmie (1967).

Dużo pracy włożono w przygotowanie i realizację wystawy „XX lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP” pokazywanej w BWA na olsztyńskim Zamku w grudniu 1964 i styczniu 1965 roku.

Zorganizowano wystawę „Olsztyn wczoraj i dziś” na XX-lecie wyzwolenia Olsztyna, na której w lutym 1965 roku eksponowano 105 prac 27. autorów.

Prawie w tym samym czasie młodzi twórcy zorganizowali w Klubie Budowlanych wystawę pt. „Narodziny fabryki” z okazji budowy fabryki opon samochodowych (OZOS) w Olsztynie oraz z okazji Międzynarodowego Kongresu Limnologicznego na WSR w Kortowie prezentowaną we wrześniu 1965 roku.

Z okazji przypadający na 1966 rok jubileusz XX-lecia plastyki olsztyńskiej przygotowano wystawę, która była eksponowana w jedenastu lokalach w Olsztynie w formie indywidualnych i grupowych wystaw. Wzięło w niej udział 29. autorów wystawiających 287 prac malarskich, graficznych, rzeźby i tkaniny. Uroczyste symboliczne otwarcie wystaw nastąpiło w obecności przedstawicieli władz i społeczeństwa. Wieczorem odbyło się spotkanie artystów plastyków z zaproszonymi gośćmi.

Po raz pierwszy Zarząd Okręgu był organizatorem konkursu interdyscyplinarnego pt. „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur” oraz wystawy pokonkursowej, pokazywanej w Sali Malinowej Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie w październiku 1966 roku. Forma ta okazała się bardzo atrakcyjna i nader pożyteczna, wpływająca wydatnie na poziom prac plastycznych.

Ważną sprawą dla tutejszego środowiska była współpraca ZPAP z władzami i ośrodkami kultury.

Współpraca ZPAP z Wojewódzką Radą Narodową od szeregu lat układała się poprawnie – utworzono stanowisko inspektora d/s plastyki, doceniono rolę plastyków przez powołanie Komisji Artystycznej przy Wydziale Kultury, zwiększono budżet CBWA, a przez to wzbogacono plany wystawiennicze ZPAP i poparto starania ZPAP o budowę własnego pawilonu wystawowego.

Gorzej wyglądała współpraca z przedstawicielami Prezydium Miejskiej Rady Narodowej. W 1967 roku z inicjatywy ZPAP nastąpiło spotkanie z przedstawicielami Wydziału Kultury PMRN, na którym opracowano wnioski, zmierzające do uregulowania spraw estetyki miasta oraz zabezpieczenie interesów plastyków.

Postulaty te zawarte w dziesięciu punktach, do których dołączono uzasadnienie, dotyczyły następujących spraw:

1. konieczność stworzenia stanowiska plastyka miejskiego
2. konieczność omówienia spraw plastyki z dyrektorami przedsiębiorstw
3. konieczność permanentnej propagandy odnośnie estetyki miasta
4. zabezpieczenie warunków mieszkaniowych i pracowni
5. wydanie okólnika zobowiązującego do zatwierdzenia projektów mających wpływ na estetykę miasta
6. ograniczenie zmian lokali przeznaczonych na pracownie, a wykorzystywanych jako lokale użytkowe
7. wyszukanie lokali dla PSP, a wykorzystanie obecnych pomieszczeń na pracownie
8. konieczność budowy pawilonu BWA
9. wywarcie wpływu na zakłady pracy odnośnie angażowania plastyków
10. zrewidowanie uprawnień pracowni dekoratorskich działających bez plastyków.

Zarząd Okręgu inicjował współpracę nie tylko z władzami miasta i regionu. Zapraszał także do wspólnych działań stowarzyszenia, zakłady pracy oraz inne placówki kultury. I tu należy wymienić na pierwszym miejscu Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze”, które stworzyło na Zamku w Reszlu stałą depozytową Galerię Plastyki Olsztyńskiej. Z inicjatywy stowarzyszenia wyświetlano filmy z dziedziny sztuki. Ponadto „Pojezierze” organizowało wystawy, docierając do najbardziej zaniedbanych kulturalnie ośrodków.

W Klubie Międzynarodowej Książki i Prasy organizowane były kameralne wystawy prac plastycznych, prezentujące nie tylko nazwiska, ale też kierunki uprawiane przez artystów.

26 MAJA 1967 —
22 STYCZNIA 1970

Prezes — MIECZYŚLAW ROMAŃCZUK
Wiceprezes — Andrzej Samulowski
Sekretarz — Zofia Hermanowicz
Skarbnik — Henryk Oszczakiewicz
Członkowie — Bolesław Wolski
Bolesław Marschall
Eugeniusz Jankowski
Stan: 50 osób

Przygotowanie i obchody 25-lecia PRL i 25-lecia ZPAP, a także obchody 500. rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika spotęgowały wzrost aktywności twórczej i organizacyjnej członków ZPAP.

Obchody 25-lecia PRL uczczono konkursem pt. „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”. Autorami nagrodzonych prac byli: Bożena Jankowska, Barbara Lis Romańczuk, Hubert Maciejczyk, Henryk Mączkowski, Aleksander Kaźmierczak, Bogdan Stefanów.

Wystawa pokonkursowa, która odbyła się w październiku 1969 roku była także jedną z imprez zorganizowanych w ramach obchodów jubileuszu 25-lecia ZPAP.

Dla uczczenia tego jubileuszu wielu członków ZPAP wykonało sporo prac w czynie społecznym: Andrzej Samulowski i Eugeniusz Jankowski dekoracje nowego ośrodka RTON; Bożena Jankowska, Eugeniusz Jankowski, Małgorzata Korolko i Maria Szymańska zaprojektowali i wykonali plansze wywoławcze dla nowego ośrodka nadawczego TV; Julian Dadlez zrealizował malarstwo ścienne o powierzchni 40 m² w gmachu Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie oraz ofiarował obraz olejny „Lenin w Zakopanem” Zarządowi Wojewódzkiemu TPPR; Hieronim Skurpski ofiarował piętnaście prac Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych, a całe środowisko artystów plastyków zobowiązało się przepracować ponad 100 godzin przy przygotowywanej budowie siedziby ZPAP.

Dla uczczenia 25. rocznicy wyzwolenia Olsztyna zorganizowano wystawę zbiorową w Domu Środowisk Twórczych oraz indywidualną wystawę prac Andrzeja Samulowskiego w Klubie MPiK w Olsztynie.

Za zasługi w krzewieniu kultury plastycznej artystom plastynom, przede wszystkim nauczycielom szkół, władze miasta Olsztyna nadały odznaki „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”: Złote Odznaki otrzymali Danuta Szutkowska, Stanisław Olszewski i Ryszard Wachowski, Srebrne Odznaki przyznano Romanie Lewandowskiej, Joachimowi Orienterowi, Danucie Glińskiej, Zofii Hudyce i Bożenie Jankowskiej.

Sprawy bytowe

W wyniku starań Zarządu dwóm członkom ZPAP przyznano emerytury socjalne, 23. osobom udzielano zapomogi.

Spośród 50. członków 22 osoby miały źródło utrzymania w formie etatów. Dla pozostałych artystów główną bazą zarobków było Przedsiębiorstwo Państwowe PSP.

W omawianym okresie nastąpiło pogorszenie stosunków między dyrekcją PSP a Zarządem Okręgu. Istotą konfliktu była niezgodność w sprawie składu Kolegium Rzecznawców, do którego wchodził członek ZPAP, oraz funkcji Doradcy Artystycznego, typowanego przez ZPAP, a jednocześnie zatrudnionego na niepełnym etacie w PSP.

Wzrost napięcia utrudniał, a nawet uniemożliwiał prace Kolegium Rzecznawców, decydującego o wypłatach wynagrodzeń za wykonane przez plastyków prace.

Część członków kolegium, obrażanych przez dyrektora PSP, zrezygnowało z pełnionych funkcji, co groziło paraliżem w dalszym funkcjonowaniu przedsiębiorstwa.

Dla skompromitowania Doradcy Artystycznego dyrektor PSP oskarżył go o przydzielanie sobie zleceń i sfałszował dane o zarobkach, zawyżając je do dość znacznej kwoty. W tej sy-

tuacji pełniący tę funkcję Andrzej Samulowski zrezygnował z urzędu, a na jego miejsce Zarząd powołał Eugeniusza Kochanowskiego.

Po kilku spotkaniach z władzami miasta, Zarząd przedstawił wniosek o zwolnienie dyrektora PSP. Wniosek ten spowodował zwołanie przez Podstawową Organizację Partyjną PZPR zebrania otwartego, w wyniku którego nastąpiło w stosunkach PSP – ZPAP pewne uspokojenie.

W czerwcu 1968 roku całość spraw zbadała Główna Komisja Rewizyjna ZPAP i stwierdziła, że Zarząd Okręgu Olsztyńskiego ZPAP był w tej sprawie za mało stanowczy, nie potrafiąc się bronić, i zlecił mu uaktywnienie działań.

Na wiosnę 1970 roku w PSP odbyła się kontrola NIK, która we wnioskach pokontrolnych potwierdziła zarzuty stawiane przez Zarząd Okręgu, co w efekcie doprowadziło do zmiany dyrektora w PSP.

Pracownie

Podczas przeprowadzonych w 1967 roku rozmów ze Spółdzielnią Mieszkaniową „Pojezierze” w Olsztynie wyłoniła się możliwość otrzymania czterech pracowni rzeźbiarskich. Ze swej strony plastycy zgłosili udział w pracach nad estetycznym zagospodarowaniem terenów spółdzielczych i pomoc przy dekoracjach okolicznościowych.

Do stałej łączności z Zarządem Spółdzielni wyznaczono artystę rzeźbiarza Bolesława Marschalla.

Pierwszą pracownię rzeźbiarską przekazano uroczyście w obecności władz miasta w listopadzie, a drugą już w grudniu 1969 roku.

W wyniku tej współpracy i dzięki ofiarnej, rzetelnej pracy kolegi Marschalla plastycy otrzymali pracownie bez konieczności uiszczenia wpłat, tzw. wkładów lokalowych, a ponadto władze spółdzielni zadeklarowały przekazanie jeszcze od pięciu do siedmiu pracowni malarskich po wyprowadzeniu lokatorów z najwyższych kondygnacji.

Wystawiennictwo

Zorganizowano doroczne konkursy: „Turystyka na Warmii i Mazurach w Plastyce”(1967), „Życie i praca na Warmii i Mazurach” (1968), „Człowiek i praca na Warmii i Mazurach” (1969).

Dziedziniec na zapleczu Zamku, stan przed budową siedziby ZO ZPAP, 1968 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Sylwin Mydlak, wiceprezes Andrzej Samulowski i Michał Sawaniuk podczas pracy przy budowie siedziby ZO ZPAP, 1969 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Nagrody i wyróżnienia na wystawach międzynarodowych i ogólnopolskich uzyskali: Bożena i Eugeniusz Jankowscy Srebrny Medal za plakat w Rimini (1967); Bożena Jankowska II nagrodę w Ogólnopolskim konkursie na plakat „Złote Grono” (1968); Barbara Lis-Romańczuk Medal Honorowy na Międzynarodowej wystawie „Kobieta w medalierstwie” w Madrycie (1968) oraz Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki na Ogólnopolskiej wystawie medalierstwa w Warszawie (1969), Aleksander Kaźmierczak nagrodę w Ogólnopolskim konkursie „Człowiek i praca w PRL” (1969).

Ponadto członkowie ZPAP brali udział we wszystkich poważniejszych imprezach artystycznych w kraju: Bożena Jankowska w II Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie (1968); Eugeniusz Jankowski w wystawie „Polska sztuka użytkowa w XXV-lecie PRL” w Gdańsku (1969); Aleksander Kaźmierczak w IV Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie (1968) i w ogólnopolskiej wystawie „25-lecie Ludowego Wojska Polskiego”, Warszawa (1969); Mieczysław Romańczuk w Wystawie ilustracji książkowej w Warszawie (1969) i w IV Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie (1968); Józef Wejland w Festiwalu sztuki współczesnej w Krakowie (1967); Artur Nichthausser w II Biennale Form Przestrzennych w Elblągu (1967); Barbara Lis-Romańczuk w II Festiwalu sztuk pięknych w Warszawie (1968); Maria Delikat w wystawie „Pejzaże polskie w malar-

stwie współczesnym” w Bydgoszczy (1967), Henryk Mączkowski w wystawie „21. malarzy gdańskich” w Krakowie (1968), Hieronim Skurpski w II Triennale Rysunku we Wrocławiu (1968).

Wielu członków ZPAP uczestniczyło w zagranicznych wystawach:

– w wystawach Okręgu Olsztyńskiego ZPAP w Kaliningradzie: Maria Delikat (1967, 1968), Zofia Hermanowicz (1967), Jan Ilkiewicz (1967), Eugeniusz Jankowski (1967), Eugeniusz Kochanowski (1967, 1968), Romana Lewińska-Lewandowska (1967), Hubert Maciejczyk (1967), Henryk Mączkowski (1967, 1968), Sylwin Mydlak (1968), Henryk Oszczakiewicz (1967, 1968), Mieczysław Romańczuk (1967, 1968), Andrzej Samulowski (1967), Hieronim Skurpski (1967, 1968), Mirosław Smerek (1967, 1968), Maria Wachowska (1967), Wiesław Wojczulanis (1967, 1968)

– Barbara Lis-Romańczuk w Międzynarodowej wystawie medalierstwa, Kongres FIDEM, Praga (1969)

– Henryk Mączkowski w wystawie „Trzy pokolenia” w Ystad (Szwecja) (1969)

Indywidualne wystawy mieli: Marta Czuderna (Toruń 1968), Julian Dadlez (Olsztyn 1967), Edmund Grajewski (Olsztyn 1968), Zofia Hermanowicz (Białystok 1967), Barbara Hulanicka (Kętrzyn 1969), Bożena Jankowska (Bydgoszcz), Aleksander Kaźmierczak (Poznań, Białystok, Koszalin, Szczecin 1969), Małgorzata Korolko (Olsztyn 1968, 1969, Bydgoszcz, Kielce 1968, Radom 1969), Anna Korybut-Dziemidowicz (Łódź 1969), Barbara Lis-Romańczuk (Poznań 1968), Henryk Mączkowski (Olsztyn 1968, Gdańsk 1969), Mieczysław Romańczuk (Gdańsk 1969), Mirosław Smerek (Warszawa 1968), Bogdan Stefanów (Olsztyn 1968), Janusz Wierzyński (Łódź 1969).

Przez dwa lata trwały prace nad opracowaniem programu imprez z okazji obchodów 500. rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika. Po licznych konsultacjach z władzami uzyskano aprobatę przedstawionych koncepcji.

Budowa siedziby ZO ZPAP

Pierwsze pismo w sprawie uzyskania terenu skierowano do władz 10 marca 1967 roku i otrzymano odpowiedź pozytywną. Następnie załatwiono wszystkie obowiązujące zezwolenia.

Projekty architektoniczne i specjalistyczne zostały opracowane przez artystów plastyków – Bolesława Wolskiego i Eugeniusza Jankowskiego. Z dwóch projektów zaakceptowano projekt autorstwa Bolesława Wolskiego, wg którego zrealizowano całą budowlę nowej siedziby ZPAP.

Prace pomocnicze przy czynnościach sondażowych na dziedzińcu i przygotowawcze do prac ziemnych zrealizowali w czynie społecznym członkowie ZPAP (zgodnie z podjętą tzw. „Uchwałą 100. godzin”). Ponadto jednogłośnie ustalono opodatkowanie się na rzecz nowo powstającej siedziby i ustanowiono wysokość składki od wszystkich wynagrodzeń otrzymywanych przez PSP i ZPAP (honoraria za prace zlecone płacone były wyłącznie przez te jednostki.)

Prace budowlane wykonywały Pracownie Konserwacji Zabytków. Inwestorem był Wojewódzki Konserwator Zabytków w Olsztynie.

Dzięki życzliwości Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, pana Lucjana Czubiela, właściwej postawie członków ZPAP oraz ogromnemu zaangażowaniu w sprawy budowy Andrzeja Samulowskiego, który z upoważnienia Zarządu jako inicjator oraz wiceprezes prowadził te trudne i bardzo kłopotliwe sprawy, olsztyński ZPAP zyskał własną siedzibę.

Prezes Mieczysław Romańczuk podczas kładzenia drenów, 1969 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

23 STYCZNIA 1970 —
5 MAJA 1972

Prezes — MIECZYŚLAW ROMAŃCZUK
Wiceprezes — Andrzej Samulowski
Sekretarz — Wiesław Wojczulanis
Skarbnik — Henryk Oszczakiewicz
Członkowie — Eugeniusz Jankowski
Bolesław Marschall
Maria Szymańska
Stan: 58 osób,
w tym 29. członków rzeczywistych

Protokolarne przekazanie siedziby nastąpiło 22 lipca, a uroczyste otwarcie 13 października 1970 roku. Połączone było z obchodami 25-lecia ZPAP na Warmii i Mazurach. Na dziedzińcu, przed siedzibą, otwarto wystawę plastyki olsztyńskiej oraz wystawę rzeźby poplenerowej z Pizy.

Nowo wybudowany Dom Plastyka posiada: salę wystawową, ok. 80 m², pomieszczenie klubowe (z kominkiem), ok. 30 m², pomieszczenie biurowe wraz z zapleczem gospodarczym na I piętrze, przylegający dziedziniec, ok. 1000 m²

Olsztyńscy rzeźbiarze w czynie społecznym wykonali meble do pomieszczenia klubowego oraz różne detale jak klamki do drzwi i bramy. Panie porządkowały obiekt. Panowie dziedziniec, instalując przy tym konieczny drenaż, co wymagało wielu godzin pracy. Dzięki tego typu czynnościom, którym najwięcej czasu poświęcili prezes Mieczysław Romańczuk i wiceprezes Andrzej Samulowski, dziedziniec został przystosowany do ekspozycji rzeźby na wolnym powietrzu.

Do listopada 1971 roku Dom Plastyka korzystał z prowizorycznego podłączenia elektryczności z Zamku. Półtora roku trwały starania o wybudowanie linii podziemnej bezpośrednio ze strafostacji na ul. Wyzwolenia, znacznie odległej od nowego obiektu.

Sprawy twórczości

Zapoczątkowany już w latach ubiegłych program imprez plastycznych związanych z 500. rocznicą urodzin Mikołaja Kopernika był sukcesywnie realizowany.

Ogłoszono i rozstrzygnięto dwa konkursy:

- pierwszy — w 1970 roku pod nazwą „Mikołaj Kopernik i jego idea”, również z udziałem członków z Okręgu ZPAP w Białymstoku, na który nadesłano 35 prac
- drugi — w 1971 roku, do którego zaproszono członków z Okręgów ZPAP w Białymstoku, Bydgoszczy i Torunia; napłynęło ogółem 75 prac

W 1971 roku odbyło się Sympozjum — Plener Międzynarodowy „Szlak Kopernika” we Fromborku, w którym wzięło udział 34. uczestników z kraju, w tym dziewięcioro członków z Okręgu Olsztyńskiego oraz czterech artystów z zagranicy.

Z satysfakcją należy odnotować, że większość nagród w obu konkursach przyznano artystkom naszego Okręgu i gros propozycji uczestników pleneru przyjęto do realizacji.

Olsztyńscy plastycy prezentowali swe prace na wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych: Barbara Lis-Romańczuk (Czechosłowacja, ZSRR 1970, RFN, Bułgaria 1971), Henryk Mączkowski (Francja 1971).

Małgorzata Korolko otrzymała nagrodę specjalną za ekslibris na XIII Międzynarodowym kongresie ekslibrisu w Budapeszcie (Węgry), Andrzej Samulowski nagrodę PWRN w Białymstoku za osiągnięcia w plenerze białowieskim, Bożena Jankowska i Eugeniusz Jankowski I nagrodę za scenografię na Ogólnopolskim festiwalu teatrów studenckich i amatorskich w Szczecinie, Bożena Jankowska I nagrodę za plakat do wystawy filatelistycznej „Polska 73”.

Andrzej Samulowski i Mieczysław Romańczuk brali udział w V Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie (1970), Bożena Jankowska w III i IV Międzynarodowym

Biennale Plakatu w Warszawie (1970, 1972), Artur Nichthausen w Triennale Rysunku we Wrocławiu (1970).

Indywidualne wystawy prezentowali: Barbara Hulanicka (Frombork 1970, Włocławek 1971), Eugeniusz Jankowski (Olsztyn 1970), Aleksander Kaźmierczak (Warszawa 1970, Lublin, Poznań, Koszalin 1971), Małgorzata Korolko Olsztyn 1970, 1971, Warszawa, Słupsk 1970, Bydgoszcz, Kielce, Radom, Koszalin, Częstochowa 1971), Barbara Lis-Romańczuk (Warszawa 1970), Hieronim Skurpski (Rzeszów 1970, Bydgoszcz 1971), Mirosław Smerek (Olsztyn 1970), Bogdan Stefanów (Olsztyn 1970, 1971, Szczytno, Nowe Miasto 1971), Andrzej Samulowski (Lublin, Olsztyn 1971), Michał Sawaniuk (Olsztyn 1971).

W pawilonie wystawowym ZPAP od momentu jego otwarcia odbyło się jedenaście wystaw, ale przyszłość tej placówki pod względem finansowym nie napawała optymizmem. Mimo złożenia w Wydziale Kultury planów wystawowych wraz z kosztorysami i przeprowadzonych rozmów, Zarząd Okręgu nie otrzymał żadnych zapewnień pieniężnych. Dotychczasowe wystawy odbyły się przede wszystkim dzięki społecznej pracy artystów przy niewielkiej pomocy finansowej Wydziału Kultury i BWA.

Coraz większym powodzeniem cieszyły się doroczne wystawy plastyki olsztyńskiej w Galerii Sztuki Współczesnej w Reszlu, organizowane przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze”. Pokazy te były połączone z zakupami dzieł sztuki przez sponsora, jako wkład tego Stowarzyszenia w dorobek kultury tutejszego regionu.

Niewielki udział mieli plastycy olsztyńscy w planach BWA upowszechniania plastyki w terenie. Powodem tego był brak gwarancji ze strony BWA co do odpowiedzialności za powierzone prace, które podczas transportu i ekspozycji w miejscach do tego nieprzystosowanych często ulegały zniszczeniu lub ginęły.

Otwarcie wystawy 25-lecia Plastyki Olsztyńskiej będącej jedną z imprez towarzyszących otwarciu siedziby ZO ZPAP, 1970 r.
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Sprawy bytowe

W 1970 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa „Pojezierze” przekazała trzecią i ostatnią pracownię rzeźbiarską. Obiecana czwarta decyzją Miejskiej Rady Narodowej została przekazana na punkt biblioteczny w dzielnicy.

W 1971 roku na wniosek zainteresowanych członków ZPAP, Zarząd wystąpił do MRN w Olsztynie o przyznanie działek przy ulicy Limbowej pod budowę domków jednorodzinnych wraz z pracowniami.

W odpowiedzi Zarząd otrzymał zgodę z zaznaczeniem, że działki przyznano ZPAP.

Otrzymano też zezwolenie na przystosowanie zabytkowych domków przy ulicy Chrobrego, przeznaczonych przez Biuro Urbanistyki do rozbiórki, i tak powstały cztery pracownie.

Artysta rzeźbiarz Andrzej Morawski przy poparciu ZPAP otrzymał pomieszczenie na pracownię w Giżycku.

Zarząd Okręgu udzielił również poparcia w staraniach o dodatkową powierzchnię mieszkaniową dla pracy twórczej: Danucie Glińskiej, Edmundowi Grajewskiemu, Michałowi Sawaniukowi, Stanisławowi Olszewskiemu oraz Małgorzacie Matuszewicz z Lidzbarka Warmińskiego i Feliksowi Zbysińskiemu z Iławy.

W wyniku współpracy ZPAP z SSK „Pojezierze” otrzymano lokal przy oficynie poligraficznej na tak długo oczekiwaną przez plastyków pracownię grafiki. Problemem okazało się wyposażenie, czyli znalezienie środków finansowych na zakup sprzętu, który był bardzo kosztowny. Ponieważ Zarząd Główny ZPAP znalazł się w niekorzystnej sytuacji finansowej, nie można było liczyć na pokrycie jakichkolwiek kosztów. Rosnące potrzeby poligraficzne i zawsze czynne zaangażowanie członków ZPAP dawały nadzieję na pokonanie tych trudnych spraw. Nawet ówczesne skromne możliwości oficyny pomogły niektórym plastynom zrealizować zamysły twórcze. Z oficyną współpracowali artyści graficy Małgorzata Korolko i Bożena Jankowska oraz artyści malarze Wiesław Wojczulanis, Henryk Mączkowski i Bogdan Stefanów.

Stale rozrastający się liczebnie związek nakładał Zarządowi coraz większe obowiązki w zapewnieniu nowo przybyłym miejsc pracy, pracowni – warsztatów pracy i mieszkań.

Zgodnie z sugestią władz wojewódzkich czternastu artystów plastyków zamieszkało i rozpoczęło pracę w terenie.

Część członków, szczególnie młodych i tych w terenie, znalazła się w bardzo trudnych warunkach. Sytuacja ta budziła troskę Zarządu, który niejednokrotnie występował z własnej inicjatywy o przyznanie zapomóg, stypendiów i pożyczek.

W latach 1971–72 załatwiono dwunastu osobom zapomogi, ośmiu osobom pożyczki, cztery osoby otrzymały stypendia osiedleńcze, pięć osób stypendia twórcze kwartalne, cztery osoby stypendia twórcze jednorazowe.

Na 58. członków tylko 23 osoby miały stałe źródło utrzymania. Artystów plastyków zatrudniały, i tylko w pojedynczych przypadkach, takie instytucje jak: teatr, muzeum, redakcje, domy kultury i nieliczne szkoły.

Prezes Mieczysław Romańczuk i I Sekretarz KW PZPR Tadeusz Białkowski w trakcie uroczystości otwarcia siedziby ZO ZPAP w Olsztynie, 1970 r.
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Wiceprezes Andrzej Samulowski i prezes Mieczysław Romańczuk w biurze ZO ZPAP, 1971 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Nie wszyscy mogli otrzymać zlecenie i z tego tytułu wynagrodzenie w PSP. Większość usług wykonywanych przez to przedsiębiorstwo miało charakter okazjonalny, ulotny, wystawieniczo-reklamowy. W najlepszej sytuacji byli rzeźbiarze tworzący trwałe dzieła sztuki. Dawało to też odpowiednie korzyści finansowe. Szereg ambitnych projektów zrealizowano z dziedziny malarstwa ściennego monumentalnego i architektury wnętrz. Gorzej było z plastykami bez przygotowania do prac zarobkowych: malarzy sztalugowych, grafików, pedagogów. Sytuacja tej grupy była skromna, a w niektórych wypadkach bardzo zła.

Urzędujący w tym okresie prezes Mieczysław Romańczuk uznał za swój obowiązek przedstawić problemy środowiska artystów plastyków Warmii i Mazur na Walnym Zebraniu ZPAP, wykorzystując obecność przedstawicieli władz partyjnych i administracyjnych naszego regionu.

W referacie swym poruszył najistotniejsze sprawy, a następnie przedstawił konkretne wnioski, które mogłyby poprawić i zmienić istniejącą sytuację.

Niektóre wypowiedzi prezesa zasługują na przypomnienie, przynajmniej w największym skrócie.

Brak dokładnych badań o sytuacji w środowisku artystów plastyków powoduje że:

- z jednej strony sprawozdania wykazywały kwoty wydatkowane na upowszechnianie sztuki, popieranie różnych akcji i wynagrodzenia plastyków, co kształtowało optymistyczny obraz sytuacji

- z drugiej strony dane opracowane przez ZPAP, liczący wówczas w skali kraju 7500 członków, mówiły co innego. Z uprawiania malarstwa sztalugowego i grafiki nie można było nawet skromnie żyć. Katastrofalnie przedstawiała się sprawa zdobycia pracowni – warsztatu pracy. Fatalnie wyglądało zaopatrzenie w niezbędne materiały. Artyści w starszym wieku i schorowani pozostawali bez środków do życia.

Te dwie przeciwstawne opinie nie ułatwiały realnej oceny sytuacji artystów plastyków, ale ktoś może lepiej wiedzieć o rodzinie, jak nie jej członkowie.

O społecznej przydatności i ochronie zawodu prezes pisał: *w Polsce działa siedem wyższych uczelni, które co roku wypuszczają w świat ok. 300. dyplomantów, których wykształcenie kosztuje tyle samo co inżyniera, lekarza czy ekonomistę. Na plastyka — dyplomanta nikt nie czekał.*

Zapisanie się tych ludzi w kilka miesięcy po opuszczeniu uczelni do związku, to automatycznie 300 kłopotów z pracą, pracownią, zaopatrzeniem w materiały.

Artyści plastycy są chyba jedynym zawodem, który produkuje obrazy, grafiki i rzeźby na własny koszt, własne ryzyko i własną odpowiedzialność — za jedyną satysfakcją pokazania publicznie swojej produkcji.

A o dziwo, sztuka polska była zawsze ceniona w kraju i za granicą za swój wysoki kunszt. Wystawiając swe prace plastycy rozstawiają kraj w stopniu chyba nie mniejszym niż sportowcy. Najgorsze, że produkcja sztuki jest niepotrzebna i po wystawie wędruje wszystko z powrotem do pracowni, a z braku pracowni za szafę.

Od 1969 roku obowiązywało zarządzenie premiera o zakazie zakupu przez zakłady pracy dzieł sztuki. To co kupowały Wydziały Kultury i muzea to procent bardzo znikomy. Na mecenat prywatny trudno było liczyć. W okresie tym obowiązywały też limity ograniczające honoraria za usługi plastyczne w przedsiębiorstwie PSP.

Nie rozwiązywały też sprawy stypendia twórcze, przyznawane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki.

Starość i choroby były wielkim zmartwieniem artystów plastyków. Nie posiadali oni żadnego zabezpieczenia chorobowego ani emerytalnego. Niektórzy otrzymywali renty specjalne, przyznawane przez Radę Państwa, ale procedura ich załatwienia była uciążliwa i bardzo długa, zdarzało się, że ta pomoc przychodziła za późno. Z twórczości trydno było wyżyć.

Recepta na uzdowanie tej sytuacji wydawała się niemożliwa. Jednak, jak uważał prezes Mieczysław Romańczuk, można było poprawić ją chociaż częściowo.

A oto proponowane przez niego wnioski:

1. Ograniczenie bądź wyprofilowanie, zgodnie z potrzebami gospodarki narodowej, średniego i wyższego szkolnictwa artystycznego.
2. Wprowadzić do planowanych inwestycji z zakresu urbanistyki i architektury środków na plastykę czynnik humanizujący otoczenie miejsc pracy i życie obywateli.
3. Zabezpieczyć emerytury dla twórców osiągający wiek emerytalny oraz ujednolicić ubezpieczenia społeczne na prawach przysługujących ludziom pracy.
4. Dla podniesienia poziomu estetycznego miast i osiedli powołać stanowiska plastyków wojewódzkich, powiatowych i miejskich obok istniejących stanowisk architektów.

Plastycy przed swoją siedzibą, od lewej: Mieczysław Romańczuk, Julian Dadlez, Krystyna Chromy-Sowińska, Maria Delikat, Michał Sawaniuk, Eugeniusz Jankowski, Barbara Lis-Romańczukowa, Sylwain Mydlak, Wiesława Pasik, Ryszard Wachowski, Eugeniusz Kochanowski, Zofia Topczewska-Hudyka, Mirosław Smerek, Bożena Jankowska, Artur Nichthausser, Zbigniew Żukowski, Wiesław Wojczulanis, Aleksander Wydorski, 1970 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

5. Spowodować anulowanie zarządzenia premiera z 1969 roku o zakazie zakupu dzieł sztuki przez zakłady pracy.
6. Spowodować zmiany przepisów celnych związanych z wysyłką za granicę prac żyjących artystów.
7. Zadbać o poprawę zaopatrzenia twórców w materiały krajowe i z importu.
8. Opracować zasady budowy pracowni dla artystów w ramach budownictwa spółdzielczego i zweryfikować zasady odpłatności za te pracownie, gdyż dotychczasowe stawki są za wysokie.
9. Stworzyć pismo popularyzujące w szerokim zakresie problemy sztuki.
10. Powołać do życia Fundusz Rozwoju Twórczości Artystycznej.
11. Wprowadzić nowy cennik na prace artystyczne.
12. Zmienić modelu Przedsiębiorstwa „Pracownie Sztuk Plastycznych” i Biura Wystaw Artystycznych.
13. Ustalić zasady płacenia artystom za udział w wystawach indywidualnych.
14. Powołać do życia spółdzielczość artystyczną.
15. Wprowadzić wychowanie artystyczne jako przedmiot obowiązkowy w szkołach wszystkich typów z koniecznością wykładania przez nauczycieli fachowców.
16. Spowodować zmianę zasady limitowania funduszy na honoraria na prace artystyczne, jako sztucznego ograniczenia społecznego zapotrzebowania na sztukę.
17. Opracować zasady ekwiwalentu dla autorów za wystawy indywidualne i udział w wystawach zbiorowych.

Na zakończenie prezes M. Romańczuk zwrócił się z apelem do władz: *Wiemy, że nie wszystko i nie od razu może być zmienione czy załatwione. Przedstawiamy to wszystko dlatego, by całościowo spojrzeć na problemy artystów i prawidłowo zaprogramować dalszy rozwój tego środowiska. Bylibyśmy radosi, gdyby poruszone problemy znalazły szybki oddźwięk, ale jeśli trzeba, będziemy cierpliwie czekać na rozwiązanie tych problemów.*

**5 MAJA 1972 —
25 MAJA 1974**

Prezes — **EUGENIUSZ JANKOWSKI**
Wiceprezes — **Mirosław Smerek**
Sekretarz — **Henryk Oszczakiewicz**
Skarbnik — **Bolesław Marschall**
Członkowie: **Artur Nichthausen**
Henryk Mączkowski
Stan: 73 osoby
w tym 30. członków rzeczywistych

Okres ten przypadł na rocznicę obchodów kopernikowskich, którym poświęcone były niemalże wszystkie wysiłki twórcze i organizacyjne całego środowiska artystów plastyków.

Z poprzednio zaplanowanych imprez odbył się III konkurs o tematyce kopernikowskiej; w nim uczestniczyli także plastycy z Okręgów ZPAP w Gdańsku, Toruniu, Bydgoszczy i Białymstoku. Wpłynęły 83 prace z malarstwa, grafiki, rysunku, rzeźby i tkaniny. Olsztyńscy plastycy w konkursie tym zdobyli sześć nagród i trzy wyróżnienia.

W trzech organizowanych konkursach kopernikowskich olsztyńskim artystom przyznano: siedem nagród pierwszych, cztery nagrody specjalne, sześć nagród drugich, dziewięć nagród trzecich i dwadzieścia dwa wyróżnienia.

Do uhonorowanych nagrodami należeli: Barbara Hulanicka, Barbara Lis-Romańczuk, Bożena Jankowska, Henryk Mączkowski, Eugeniusz Jankowski, Sylwin Mydlak, Janusz Komowski, Andrzej Samulowski, Aleksander Kaźmierczak, Bogdan Stefanów.

W sierpniu 1972 roku odbył się w Olsztynie II Międzynarodowy plener pod nazwą „Warmia — Ziemia Kopernika”, w którym uczestniczyło 27 osób, w tym siedem z zagranicy: z ZSRR, Francji, Belgii i Polonii Francuskiej.

Poplenerowe prace, eksponowane najpierw w Domu Plastyka w Olsztynie, zostały przekazane do Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku, do galerii poświęconej wielkiemu astronomowi i jego epoce. Wystawa trwała przez cały 1973 rok.

Rzeźba wykonana z piaskowca przez jednego z uczestników pleneru, Belga Jean Marie Becheta, stoi przed budynkiem tutejszego Okręgu przy ulicy Zamkowej.

Po II plenerze w jednej z sal olsztyńskiego Zamku osadzone zostały barwne witraże, wykonane przez Maję Świeżawską z Francji.

Artyści ze Związku Radzieckiego podarowali KW PZPR w Olsztynie zestaw prac malarskich i graficznych.

W roku 1972 przygotowano siedem wystaw w galerii ZPAP. Były to wystawy grupowe, problemowe, poplenerowe oraz jedna indywidualna Anny Korybut-Daszkiewicz i jedna artystów z Kaliningradu.

W 1973 roku odbył się III Międzynarodowy Plener Malarski we Fromborku, w którym uczestniczyło dwadzieścia osób, w tym cztery z zagranicy.

W tymże roku w Galerii ZPAP zaprezentowano osiem wystaw, w tym dwie wystawy eksponujące prace artystów z Jugosławii i Czechosłowacji. Organizatorami tych wystaw byli członkowie ZPAP, którzy przy niewielkiej pomocy finansowej Wydziału Kultury pracowali społecznie.

Z okazji Walnego Zjazdu Delegatów ZPAP w Olsztynie zorganizowano wystawę malarstwa w salach BWA.

Na szczególne podkreślenie zasługuje przygotowanie przez SSK „Pojezierze” wystawy prac olsztyńskich plastyków w Wielkiej Brytanii. Impreza ta dała możliwości naszym arty-

stom pokazania swojej twórczości w kilku miastach Anglii, m. in. Londynie i Glasgow, ale także stała się powodem rozdzwięku i niezadowolenia niektórych plastyków, a nawet protestu na piśmie, który wyszedł poza związek.

W zawiadomieniach do plastyków o wystawie poinformowano, że specjalne jury Zarządu Głównego ZPAP dokona selekcji dostarczonych prac. Część osób miała zastrzeżenie co do rzetelności tej selekcji, bo protokół z niej miał poważne luki — nie było wiadomo ile prac wpłynęło i czy wszystkie prace przedstawiono członkom jury.

Prezes Eugeniusz Jankowski bardzo ostro skrytykował reakcję i wypowiedzi oponentów, które określił jako złośliwe pomówienia, stwierdzając: *można zrozumieć reakcję tych, którzy poczuli się pokrzywdzeni odrzuceniem ich prac, ale protest podpisali bez opamiętania ci, którzy obrazów na wystawę nie dali, lub nawet ci, którzy w ogóle w życiu obrazka nie namalowali.*

Incydent ten na szczęście nie zakłócił dalszej owocnej współpracy ze Stowarzyszeniem „Pojezierze”, które przygotowało następną wystawę, a mianowicie prezentację twórczości olsztyńskich plastyków na Węgrzech.

Tym razem w spokoju i bez zadrażnień wysłano na Węgry cztery zestawy prac z dwujęzycznym katalogiem i reprodukcjami.

Rzeźba Jean Marie Becheta z Belgii powstała podczas II Międzynarodowego pleneru pod nazwą „Warmia — Ziemia Kopernika” w 1972 r. stojąca obecnie przed siedzibą ZO ZPAP na ul. Zamkowej w Olsztynie.
Fot. Piotr Dondajewski

Wielu członków tutejszego Okręgu brało udział w imprezach międzynarodowych i ogólnopolskich, wystawiając swoje prace zarówno w kraju, jak i poza jego granicami.

Barbara Lis-Romańczuk pokazywała je na wystawach: 50 lat Medalierstwa polskiego 1920–1970 w Muzeum Mennicy Paryskiej (Francja 1972), Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM w Helsinkach (Finlandia 1973), Polska Sztuka Medalierska w Hawanie (Kuba 1973), brała też udział w: Międzynarodowym konkursie medalierskim I Biennale Dantesca w Rawennie (Włochy 1973), zaś w konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea” otrzymała I nagrodę w dziedzinie grafiki i II nagrodę w dziedzinie rzeźby).

Małgorzata Korolko otrzymała I nagrodę w Ogólnopolskim konkursie „Lublin w ekslibrisie” (1974), a Urząd Miasta w Olsztynie z okazji rocznicy kopernikowskiej wydał tekę jej ekslibrisów.

Bożena Jankowska wzięła udział w wystawach plakatu polskiego w Rydze, Bratystawie i Luksemburgu, w Międzynarodowej wystawie satyry w Gabrowie (Bułgaria 1973), w Wielkim Salonie Żartu Graficznego we Włoszech, Międzynarodowej wystawie satyry w Szczecinie, otrzymała I nagrodę za plakat filatelistyczny w Poznaniu, II nagrodę w konkursie na plakat „Dni Morza” w Gdańsku, Nagrodę Specjalną miesięcznika „Widnokreśli” za plakat, wyróżnienie za plakat o tematyce PCK, I i II nagrodę za rysunek oraz wyróżnienie za malarstwo w konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea” (1972).

W ogólnopolskiej wystawie „Bielska Jesień” uczestniczyli: Andrzej Samulowski, Artur Nichthausner (1973), Anna Korybut-Daszkiewicz (1972), a w Festiwalu malarstwa współczesnego w Szczecinie: Eugeniusz Jankowski, Anna Korybut-Daszkiewicz i Mieczysław Romańczuk (1974).

Wystawy indywidualne prezentowali: Krystyna Chromy-Sowińska (Olsztyn 1974), Julian Dadlez (Olsztyn 1973), Cyryla Gwiazda (Biskupiec, Pabianice 1974), Edmund Grajewski (Olsztyn 1973), Zofia Hermanowicz (Kłodzko, Kudowa 1974), Barbara Hulanicka (Frombork 1972, 1974, Warszawa 1974), Eugeniusz Kochanowski (Olsztyn 1972, 1974), Małgorzata Korolko (Olsztyn 1972), Anna Korybut-Daszkiewicz (Olsztyn 1972, 1973, 1974), Aleksander Kaźmierczak (Szczecin 1973), Barbara Lis-Romańczuk (Warszawa 1974), Artur Nichthausner (Warszawa 1974), Andrzej Samulowski (Białystok, Olsztyn 1974), Hieronim Skurpski (Warszawa, Bydgoszcz 1973, Olsztyn 1974), Bogdan Stefanów (Olsztyn 1974), Zofia Topczewska-Hudyka (Warszawa, Białystok 1973) i Janusz Wierzyński (Olsztyn 1974).

Dom Plastyka

Po trzech latach eksploatacji okazało się, że obiekt posiada usterki. Największym problemem stało się ogrzewanie. Zainstalowane elektryczne piece akumulacyjne mogły być pomocne w chłodniejsze i deszczowe dni letnie tylko dla osuszenia pomieszczeń, a nie ich ogrzania. Zmiana tego stanu rzeczy wymagała poważnych środków finansowych.

Zakup dodatkowych pieców nie rozwiązałby sprawy, bo, po pierwsze, instalacja elektryczna nie wytrzymałaby zwiększonego obciążenia, po drugie, nawet po zmianie instalacji zwiększonego poboru energii elektrycznej nie wytrzymałaby kasa ZPAP. W tej sytuacji galeria ZPAP została wyłączona z działalności w okresie jesienno-zimowym. W lokalu biurowym zainstalowano piecyk węglowy, tzw. kozę i zakupiono węgiel.

Remontu wymagał też dach galerii, który powoli zaczynał przeciekać.

Pracownie

Kontakty ze Spółdzielnią Mieszkaniową zostały poważnie nadwerężone; w najbliższych jej planach nie uwzględniono żadnego lokalu na pracownie. Praktycznie sprawa zakończyła się na pracowniach rzeźbiarskich otrzymanych w latach poprzednich. Sytuacja ta wymagała ze strony ZPAP zwiększonego zaangażowania w pomoc władzom spółdzielni w uporządkowaniu otoczenia osiedla oraz poradnictwa z tego zakresu. Wielkie nadzieje budziła zmiana władz spółdzielni.

Sytuacja pracowni grafiki przy oficynie Stowarzyszenia „Pojezierze” założonej dwa lata wcześniej nie uległa zmianie. Nadal brakowało środków na jej wyposażenie.

Ważnym wydarzeniem niemal na zakończenie kadencji, było zwołanie Nadzwyczajnego Statutowego Zjazdu ZPAP w Olsztynie, którego uchwały i postanowienia rzutowały na kierunek działań w najbliższych latach. Fakt zwołania zjazdu w Olsztynie napawał satysfakcją prezesa Okręgu Eugeniusza Jankowskiego, który poczytał to jako zaszczyt dla tutejszego środowiska. Muszę przyznać, że ja na wieść o tym wydarzeniu wpadłam raczej w panikę. Goszczenie ponad 300. osób przez parę dni w Olsztynie dysponującym jedynym w tym okresie przyzwoitym hotelem „Warmińskim”, wyglądało raczej na klęskę (ale to tylko sprawa administracyjna). Istotą Zjazdu było to, że entuzjazmu prezesa Eugeniusza Jankowskiego nie podzieliła większość środowiska plastycznego. Wówczas to właśnie w Olsztynie zapadły niechlubne postanowienia, co wielu zapamiętało jako „Niefortunny Olsztyński Zjazd”.

Fatalnym postanowieniem była zmiana regulaminu przyjęć do związku. Dotychczas po uzyskaniu dyplomu i po trzech miesiącach od ukazania się nazwiska kandydata w biuletynie ZPAP następowało przyjęcie w poczet członków związku. Nowy regulamin przyjęć wymagał nie tylko dyplomu z tytułem magistra sztuki, ale również przedstawienia dowodów działalności oraz osiągnięć twórczych. Z uchwały tej wynikało, że młody artysta po uzyskaniu dyplomu, ale nie mający dorobku twórczego (bo i skąd?) nie mógł być przyjęty do ZPAP. Był to paradoks, bo aby mieć osiągnięcia artystyczne, należało posiadać pracownię (warsztat pracy), którą przydzielono członkom związku oraz materiały do twórczości, sprzedawane tylko posiadaczom legitymacji ZPAP.

Kółko się zamknęło.

Jak trudny był start dyplomantów po studiach plastycznych znało całe środowisko ZPAP. O tej sytuacji pisał i apelował do władz poprzedni prezes Mieczysław Romańczuk, przedstawiając problemy i propozycje ich rozwiązania.

Delegaci Walnego Zjazdu w Olsztynie, czyli starsi koledzy, jedną uchwałą problem rozwiązywali, tylko pytanie: czy na pewno?

Małym zgrzytem zakończyła się też kadencja prezesa Eugeniusza Jankowskiego. Na walnym Zebraniu Członków ZPAP padło kilka zarzutów pod adresem jego rządów. Do

Galeria ZPAP, 1971 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

najpoważniejszych należała negatywna ocena wystawiona przez sekretarza Zarządu Henryka Oszczakiewicza, który złożył swą wypowiedź na piśmie jako załącznik do protokołu walnego zebrania. Stwierdził on, że od dwudziestu lat piastował funkcje w Zarządach, będąc nawet wiceprezesem i zawsze Zarządy te pracowały kolektywnie, w oparciu o Statut. W obecnej kadencji nastąpiły rządy autokratyczne, w których główną rolę pełniło prezesostwo, a Zarząd został zepchnięty wyłącznie do załatwienia pism bieżących. Wiele decyzji zapadło bez udziału pełnego Zarządu. Organizowane imprezy lansowały tylko pewną grupę osób i ta grupa korzystała z plenerów, wystaw zagranicznych, itp.

Inną osobą wnoszącą pisemną wypowiedź do protokołu była Małgorzata Korolko, która zgłosiła wątpliwości, co do rzetelności dokonywanych zakupów prac plastycznych przez Wydział Kultury.

Następnie Maria Szymańska zwróciła uwagę na nieprawidłowości w rządzeniu związkiem przez prezesa i jego małżonkę, która nie była nawet wybrana do władz. Wyliczyła szereg organizowanych imprez, gdzie o uczestnictwie decydowała Bożena Jankowska. Stwierdziła też, że sprawozdanie kadencyjne napisał sam prezes bez konsultacji z członkami Zarządu, i to pozwoliło na wpisanie informacji nie zawsze zgodnych z prawdą.

**26 MAJA 1974 —
16 MAJA 1977**

Prezes — **ARTUR NICHTHAUSER**
Wiceprezes — Ryszard Wachowski
Sekretarz — Krystyna Chromy-Sowińska
Skarbnik — Bolesław Wolski
Członkowie — Maria Szymańska
Sylwin Mydlak
Stan: 73 osoby

39

Zarząd działając na podstawie nowego Statutu i regulaminu ZPAP określił zakres obowiązków osób pełniących funkcję we władzach Okręgu oraz powołał: Radę Artystyczną Okręgu, Radę Artystyczną Sekcji Malarstwa i Sekcję Rzeźby.

Dla usprawnienia pracy Zarządu do poszczególnych zagadnień związanych z całokształtem działalności Okręgu powołano również: Okręgową Komisję Lokalową (trzy osoby), Okręgową Zaopatrzenia (trzy osoby) i Komisję Estetyzacji Miasta (sześć osób).

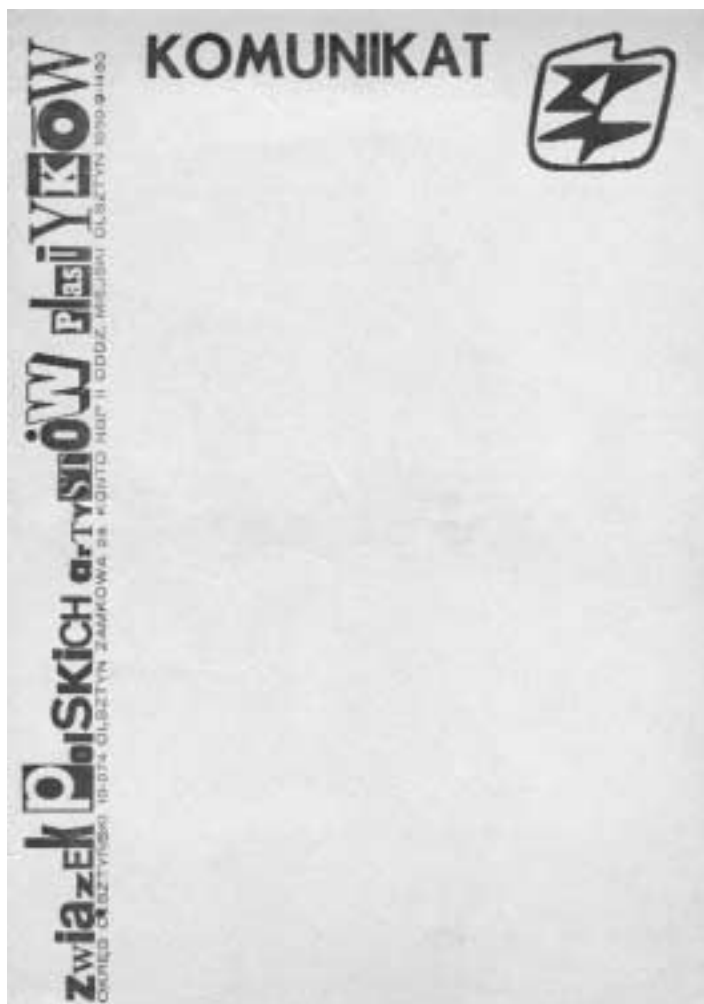
Zgodnie z nowymi postanowieniami Statutu: stan członków nie powiększył się, a kadencja Zarządu trwała trzy lata (poprzednie były dwuletnie).

Wylimitowano obowiązek organizowania zebrań członków i zastąpiono je wydawaniem biuletynu informacyjnego o nazwie „Komunikat”.

„Komunikat”, wydawany co prawda, nawet jak na tamte czasy, w bardzo prymitywny sposób (na denaturatowym zdewastowanym „kręciołku”) spełnił swoje zdanie. Członkowie na bieżąco byli informowani o działalności Zarządu, o wszystkich wydarzeniach i osiągnięciach swoich koleżanek i kolegów.

Następna istotna zmiana w Statucie dotyczyła powołania Rady Artystycznej Okręgu oraz zobligowanie nadzwyczajnych członków do „uzwyczajnienia” w ciągu pięciu lat. Oba te czynniki były pozytywne i dodatnio wpłynęły na aktywizację ruchu artystycznego, którego wyrazem było uzwyczajnienie licznej grupy członków. W ten sposób 21 osób uzyskało prawa członków rzeczywistych, w wyniku czego na przynależne do ZPAP 73 osoby 51 było członkami pełnoprawnymi.

Wieloletnie starania ZPAP o utworzenie stanowiska Plastyka Miejskiego zostały uwiecznione dopiero w tej kadencji. Na jego wniosek Zarząd powołał Komisję Estetyzacji Miasta, w składzie sześciu osób reprezentujących wszystkie sekcje Okręgu.

Okładka pisma „Komunikat” wydawanego przez ZO ZPAP, 1974 r.

Nie mniejszym sukcesem tego Zarządu było podjęcie uchwały 3 października 1974 roku o powołaniu Spółdzielni „Plastyka” w Olsztynie. 8 listopada 1974 roku odbyło się zebranie organizacyjne spółdzielni z udziałem 55. członków założycieli.

Zwiększenie możliwości realizacji usług plastycznych zapewniło środowisku olsztyńskiemu stabilizację zawodową i materialną. Nie najlepsza współpraca z PSP uległa poprawie, co było wynikiem utraty monopolistycznej pozycji tego przedsiębiorstwa.

Dowodem rozwiązania problemu było to, że podczas trzyletniej kadencji nie wpłynęła żadna skarga dotycząca spraw zawodowych.

Należy też odnotować posiedzenie Zarządu Głównego ZPAP w siedzibie tutejszego Okręgu. Nie było to spotkanie rangi Walnego Zjazdu Delegatów, ale środowisko czuło się zaszczycone tym bardziej że również Rada Artystyczna Związku odbyła swoją sesję wyjazdową w Olsztynie. Członkowie Rady Artystycznej Zarządu Głównego wzięli udział w otwarciu wystawy nowo uwiecznionych członków ZPAP, a następnie spotkali się z Radą Artystyczną Okręgu olsztyńskiego.

Pracownie

W całym województwie olsztyńskim członkowie ZPAP dysponowali w tym okresie 32. pracowniami, z których osiemnaście pochodziło z przydziału kwaterunkowego, dziewięć znajdowało się w budownictwie spółdzielczym, pięć w budownictwie własnym.

Ze statystyk wynikało, że około 50% plastyków posiadało pracownie, co w porównaniu z innymi Okręgami ZPAP stanowiło najwyższy wskaźnik procentowy w Polsce. Nie oznaczało to jednak, że sytuacja była dobra. Zarząd oraz olsztyńska komisja lokalowa zorganizowały w tej sprawie spotkania z władzami miasta i Spółdzielni Mieszkaniowej oraz wystosowały pismo o przekazanie wybudowanych już pracowni, a użytkowanych na inne cele; takich obiektów było dziewięć.

Interweniowano też w sprawie zawyżonych czynszów za pracownie odnajmowane w Spółdzielni Mieszkaniowej. Niewłaściwe naliczanie opłat wynikało ze złej interpretacji przepisów, obliczano bowiem według norm obowiązujących dla warsztatów rzemieślniczych. Sprawa ta urosła do rozmiarów konfliktu i znalazła się w sądzie, gdzie zakończyła się pozytywnie dla członków ZPAP.

Zaopatrzenie

Równie trudną sprawą jak pracownie było zaopatrzenie w materiały artystyczne. Uciążliwe przy terminowych pracach podróże do Gdańska lub Warszawy nie zawsze dawały pozytywne wyniki ze względu na częste braki materiałów, wykupywanych przez miejscowych plastyków. Na interwencje pisemne i telefoniczne Zakład Zaopatrzenia Plastyków przy Zarządzie Głównym ZPAP nie odpowiadał lub tłumaczył, że sprawa ta wymaga analizy i wynalezienia właściwego sposobu rozliczeń finansowych dla ewentualnego zorganizowania punktu sprzedaży w Olsztynie.

Komisja Zaopatrzenia z wielkim trudem dokonała trzykrotnie zakupów materiałów artystycznych, które następnie odsprzedała swoim członkom.

W 1974 roku wyszła dawno oczekiwana ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym artystów plastyków. Członkowie ZPAP bez stałego zatrudnienia, uprawiający wolny zawód, mogli się ubezpieczyć w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych po założeniu deklaracji. W deklaracji należało określić dochód roczny, od którego ZUS kalkulował miesięczne składki, a w przyszłości od nich miała być naliczana emerytura lub renta.

Dom Plastyka

Dom Plastyka, mimo swych bezsprzecznych walorów, posiadał mankament — brak właściwego ogrzewania.

Wielokrotne starania w Ministerstwie o zastąpienie nieprzydatnych pieców akumulacyjnych ogrzewaniem gazowym nie odniosły pożądanego skutku.

Zezwolenie na pobór gazu w celach grzewczych wydawało tylko Ministerstwo Górnictwa i Energetyki, dlatego wiele zabiegów kończyło się fiaskiem. Dopiero przejęcie tej sprawy przez artystę rzeźbiarza Janusza Kompowskiego, jego upór i energia dały pomyślny rezultat. Zezwolenie uzyskano i zlecono opracowanie dokumentacji Pracowniom Konserwacji Zabytków, które określiły termin wykonania prac na lipiec 1977 roku.

Wystawiennictwo

W 1975 roku Zarząd Okręgu wraz z Prezydentem Miasta był inicjatorem i współorganizatorem wystawy środowiskowej „O Medal Prezydenta”, obejmującej wszystkie dyscypliny plastyczne. Wystawa ta weszła na stałe do kalendarza imprez artystycznych w Olsztynie do roku 1981, a potem została wznowiona w 1998 roku jako Olsztyńskie Biennale Plastyki. W 2000 roku Olsztyńskie Biennale Plastyki uzyskało patronat Prezydenta Miasta Olsztyn i tytuł „O Medal Prezydenta”.

W 1975 roku Medal Prezydenta zdobył Zbigniew Hinc, a w 1976 Barbara Lis-Romańczuk.

Środowisko olsztyńskich plastyków włączyło się również w akcję zainicjowaną przez KW PZPR „Sojusz Świata Pracy z Kulturą i Sztuką”.

Powołano trzy komisje, każda złożona z trzech artystów plastyków. Komisje zajęły się wizytowaniem zakładów pracy województwa olsztyńskiego.

Wytypowano też dziesięciu członków ZPAP, którzy podjęli się sprawowaniem patronatu nad PGR-ami i zakładami przemysłowymi naszego regionu.

Ponadto artyści uczestniczyli w organizowanych corocznych imprezach „Spotkania twórców i ludzi kultury ze światem pracy”.

Podczas tych imprez prezentowano dzieła sztuki, organizowano aukcje tych prac malarских i graficznych, które zdobyły duże uznanie.

W kwietniu 1975 roku przedstawiciel tutejszego Okręgu uczestniczył w dwudniowym symposium „Agromiasto — Mikołajki”, inicjatorami i współorganizatorami byli plastycy naszego okręgu.

Niemal na zakończenie kadencji tego Zarządu wypadło 30-lecie plastyki olsztyńskiej. Długie przygotowania i ofiarna praca grupy plastyków zaowocowały znakomicie. Zaprezentowano dojrzałą i bynajmniej nie zaściankową twórczość. Obchody 30-lecia zbliżyły społeczeństwo miasta do sztuki i uświadomiły, że olsztyńskie środowisko artystów plastyków było prężne organizacyjnie.

Uroczyste obchody Jubileuszu rozpoczęły się 1 marca 1977 roku w Galerii Sztuki Współczesnej BWA zapoznaniem z historią olsztyńskiego środowiska plastycznego w relacji Generalnego Komisarza Wystawy — nestora olsztyńskiego środowiska plastycznego — Hieronima Skurpskiego.

Następnie prezes Zarządu Głównego Janusz Kaczmarek wręczył Złote Odznaki ZPAP Hieronimowi Skurpskiemu, Henrykowi Oszczakiewiczowi, Mirosławowi Smerkowi, Mieczysławowi Romańczukowi i Andrzejowi Samulowskiemu.

Wręczenia odznaczeń państwowych i regionalnych dokonał wicewojewoda Czesław Szadziejcz. Odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” otrzymał Mirosław Smerk. Odznaki „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” otrzymali: Eugeniusz Jankowski, Sylwin Mydlak, Wiesław

Okładka katalogu wystawy „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, 1977 r.

Kaczmarek, Artur Nichthausner, Małgorzata Korolko, Andrzej Samulowski, Anna Korybut Daszkiewicz, Bogdan Stefanów, Barbara Lis-Romańczuk, Bolesław Wolski.

Medale Prezydenta Miasta Olsztyna otrzymali: Zarząd Okręgu ZPAP w Olsztynie, Julian Dadlez, Hieronim Skurpski oraz Maria Szymańska.

Otwarcia wystawy dokonał prezes Zarządu Okręgu Artur Nichthausner. Wręczył on medale i znaczki pamiątkowe wydane z okazji 30-lecia przedstawicielom władz, zaproszonym gościom i członkom ZPAP.

Dalsza część uroczystości odbyła się w Domu Środowisk Twórczych, gdzie otwarto wystawę prac nieżyjących artystów plastyków tutejszego Okręgu, następnie odbył się koncert w wykonaniu artystów Filharmonii Olsztyńskiej. Na zakończenie miała miejsce loteria dzieł plastycznych przekazanych nieodpłatnie przez członków Okręgu Olsztyńskiego.

Darczyńcami prac byli: Julian Dadlez, Hieronim Skurpski, Henryk Dekker, Mirosław

Smerek, Anna Korybut-Dziemidowicz, Maria Szymańska, Małgorzata Korolko, Artur Nichthausner, Janusz Wierzyński, Wiesław Pasik, Henryk Oszczakiewicz.

Prezes Artur Nichthausner w imieniu całego Zarządu złożył podziękowania za pomoc i społeczny wkład przy organizowaniu uroczystości jubileuszowych: Barbarze Lis-Romańczuk za wykonanie projektu medalu i Januszowi Wierzyńskiemu za wykonanie projektu znaczka, Komisariatowi Wystawy Jubileuszowej, czyli Hieronimowi Skurpskiemu, Bolesławowi Wolskiemu, Małgorzacie Korolko, Zbigniewowi Hincowi, Henrykowi Oszczakiewiczowi, Marianowi Subbotko, Januszowi Kompowskiemu, Wiesławowi Pasik za organizację imprez towarzyszących, zaś Tadeuszowi Burniewiczowi za wykonanie oprawy graficznej jubileuszu XXX-lecia.

Jubileuszowa wystawa XXX-lecia Plastyki Olsztyńskiej, następnie wystawa w Muzeum Narodowym w Warszawie, podczas Ogólnopolskiej imprezy „Panorama XXX-lecia”, gdzie swoje prace wystawiało 40-tu plastyków olsztyńskich, stanowiła najpełniejszy przegląd osiągnięć członków Okręgu Olsztyńskiego w całym okresie jego istnienia.

Dzięki uzyskaniu skromnych środków z Wydziału Kultury i ofiarnej społecznej pracy członków ZPAP, w okresie tej kadencji w naszej galerii zaprezentowano 28 ekspozycji. Obok olsztyńskich plastyków na dziesięciu wystawach eksponowało swoje prace siedmiu plastyków z pięciu krajów: NRD, Czechosłowacji, Jugosławii, Włoch i RFN.

Zorganizowano dziewięć plenerów:

- Ogólnopolski plener malarski „Spotkania Fromborskie” (sierpień 1974) – 23. uczestników, w tym siedmiu z zagranicy i czterech z Olsztyna, wystawy poplenerowe we Fromborku i Olsztynie

- Realizacyjny plener rzeźbiarski w Łławie (lipiec 1975) – dziewięciu uczestników, w tym trzech z Olsztyna – plonem tego pleneru jest osiem rzeźb zdobiących Łławę

- Interdyscyplinarny plener w Olsztynku (lipiec 1975) – 23. uczestników, w tym dwóch z zagranicy i ośmiu z Olsztyna

- Ogólnopolski plener malarski „Spotkania Fromborskie” (sierpień 1975) – 27. uczestników, w tym dwóch z zagranicy i dziewięciu z Olsztyna

- Ogólnopolski plener malarski „Wiosna Warmińska w Kikirkach” (maj 1976) – dwudziestu uczestników, w tym dziewięciu z Olsztyna

- Ogólnopolski plener malarski „Grunwald 76” (lipiec 1976), dziewiętnastu uczestników, w tym dwóch z zagranicy i czterech z Olsztyna

- Ogólnopolski plener graficzny w Lidzbarku Warmińskim (sierpień 1976), siedemnastu uczestników, w tym sześciu z Olsztyna

– Ogólnopolski plener malarski „Spotkania Fromborskie” we Fromborku (sierpień 1976), 22. uczestników, w tym trzech z zagranicy i pięciu z Olsztyna.

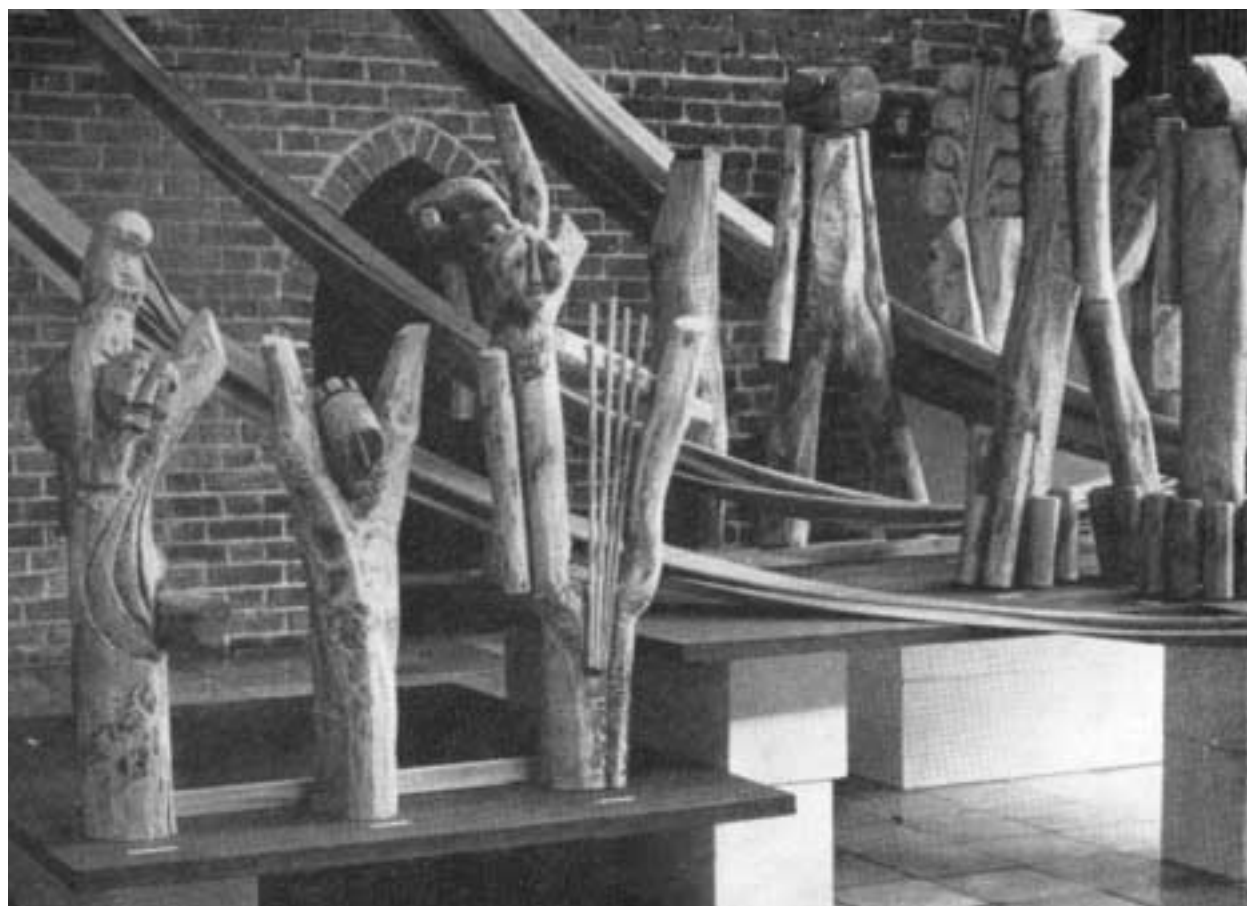
Poza wystawami i plenerami organizowanymi przez tutejszy Okręg, olsztyńscy plastycy brali udział w wystawach ogólnopolskich i poza granicami kraju: Katarzyna Bersz-Letki i Antoni Letki (Warszawa 1976), Barbara Hulanicka (Lille, Francja 1974, USA 1975, 1976), Bożena Jankowska (Hannover, Münster, RFN 1976, Lahti, Finlandia, Berlin, RFN 1977), Eugeniusz Kochanowski (NRD, Dania), Małgorzata Korolko (Szeged, Węgry 1974, 1976, Bied, Jugosławia 1974, Radom 1974, 1976), Barbara Lis-Romańczuk (Radom, Katowice, Lublin, Rzeszów 1974, Mediolan, Włochy 1975, Wrocław, Kraków 1975, Budapeszt, Węgry 1977), Mieczysław Romańczuk (Katowice, Kopenhaga, Dania 1976), Michał Sawaniuk (Kopenhaga, Dania 1976), Hieronim Skurpski (Warszawa 1974, Tarnów 1976).

Nagrodzono i wyróżniono:

- Tadeusza Burniewicza – II nagrodą w konkursie „Nie ma problemu” (Skopje) i „Złotą Szpilką” (Warszawa 1976)
- Bożenę Jankowską – Nagrodą WAG i „Życia Warszawy” za plakat, Nagrodą Wojewódzką (1975), wyróżnieniem w Międzynarodowym Biennale Plakatu (Warszawa 1976)
- Annę Korybut-Daszkiwicz – III nagrodą w konkursie „Człowiek”
- Mieczysława Romańczuka – II nagrodą w konkursie „Piękno ziemi bułgarskiej” (Warszawa 1976)
- Marię Szymańską – III nagrodą w wystawie „Łowiectwo w sztukach plastycznych” (Warszawa 1976)
- Wiesława Wojczulanisa – III nagrodą w konkursie na plakat (1974)

Na koniec kadencji Komisja Rewizyjna ZPAP, podsumowując prace Zarządu pod przewodnictwem Artura Nichthausera, oceniła bardzo pozytywnie zarówno działalność merytoryczną jak i wystawienniczą.

Wiele zainicjowano, zorganizowano, zrealizowano i zrobiono, co nie wszystkim zarządom się udało.

Wystawa rzeźb Ryszarda Wachowskiego w Galerii ZPAP, 1976 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

27 MAJA 1977 —
22 CZERWCA 1980

Prezes — **BOLESŁAW WOLSKI**
Wiceprezes — Maria Szymańska
Sekretarz — Marek Zipper
Skarbnik — Eugeniusz Kochanowski
Członkowie — Tadeusz Burniewicz
Henryk Dekker, Marian Subbotko
Wiesław Wachowski
Stan: 71 osób

Podczas kadencji tego Zarządu nastąpiły zmiany osobowe: sekretarz ZO Marek Zipper złożył rezygnację, skarbnik ZO Eugeniusz Kochanowski zmarł, członek Rady Artystycznej Bożena Jankowska przeniósł się do Warszawy.

W związku z tym dokonano przesunięć w pełnionych funkcjach i doboru z list wyborczych. Sytuacja ta miała ujemne skutki w pracy Zarządu. Przykładem były „Komunikaty”, nadal wydawane, ale znacznie rzadziej niż w ubiegłej kadencji.

Stan członków nie zmieniony od dwóch kadencji zmniejszył się o dwie osoby, które zmarły: Juliana Dadleza i wspomnianego wyżej Eugeniusza Kochanowskiego.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że w minionym okresie żaden absolwent nie próbował uzyskać członkostwa zgodnie z nowym regulaminem, tj. na podstawie dowodów działalności twórczej.

Na początku 1979 roku prawa członków zwyczajnych uzyskało dwadzieścia osób.

Powstał dość liczny (27 osób) Klub Absolwentów, czyli tzw. Koło Młodych, a jego przewodniczącym wybrano Marka Kłosa.

W 1977 roku utworzono przy Urzędzie Wojewódzkim stanowisko Plastyka Wojewódzkiego, na które mianował Zarząd Artura Nichthausera. Funkcję tę pełnił do maja 1979 roku, następnie etat zlikwidowano.

Na posiedzeniu 22 stycznia 1980 roku Zarząd powołał Sekcję Grafiki, która obok Malarstwa i Rzeźby była trzecią sekcją tutejszego Okręgu.

Pracownie

Uaktywniła swoją działalność powołana przez władzę Okręgu ZPAP Komisja Lokalowa, która wraz z Zarządem, po analizie potrzeb olsztyńskich artystów nawiązała kontakt z władzami miasta i kierownictwem Spółdzielni Mieszkaniowej. Efektem tej współpracy było otrzymanie siedmiu lokali w 1977 roku, w latach 1978-1980 następnym siedem lokali, w tym też pięć mieszkań z pracowniami.

Według ówczesnego stanu potrzeby członków ZPAP na pracownie były zaspokojone w 70%:

- w budownictwie komunalnym pracownie posiadało — dwadzieścia jeden osób
- w budownictwie spółdzielczym — szesnaście osób
- w budownictwie prywatnym — dziesięć osób

Tylko czterech członków ZPAP i jedenastu członków Klubu Absolwentów nie posiadało mieszkań.

W tym czasie rozpoczęto też starania o przekazanie artystom plastynom opuszczonych domostw na terenie gmin. Była to pierwsza próba współpracy naszego związku z ośrodkami wiejskimi.

Zarząd ZPAP, włączając się w akcję Międzynarodowego Roku Dziecka, postanowił zorganizować aukcję dzieł sztuki, z której dochód zostałby przeznaczony dla wychowanków Domu Dziecka w Olsztynie. Przygotowanie aukcji powierzono artyście rzeźbiarzowi Wiesławowi Kaczmarkowi.

Na apel Zarządu prace zadeklarowali: Zofia Hudyka, Małgorzata Korolko, Julian Dadlez, Aleksander Kaźmierczak, Anna Hubicka, Anna Korybut-Dziemidowicz, Eugeniusz Kochanowski, Barbara Lis-Romańczuk, Edmund Grajewski, Regina Koczan, Wiesław Pasik, Izabella Podlasiecka, Maria Szymańska, Danuta Pogorzelska, Wiesław Wojczulanis, Michał Sawaniuk, Marek Zipper, Hieronim Skurpski i Danuta Glińska-Zaklikowska.

Zebrano 42. prace, część sprzedano, a z uzyskanych pieniędzy zakupiono sprzęt radiofoniczny, pozostałe zaś dzieła sztuki ofiarowano Domowi Dziecka im. J. Korczaka w Olsztynie jako zaczątek galerii.

Z okazji inauguracji „Roku Kulturalnego” zorganizowano przy poparciu władz miejskich program uporządkowania plastycznego miasta pod hasłem „Olsztyn 82”. Ta gotowość środowiska do podjęcia tak szeroko zakrojonej akcji było później ważkim argumentem w staniach Okręgu o realizowanie zadań dożynkowych w następnym roku. Olsztyn bowiem został organizatorem Dożynek Centralnych w 1978 roku. Olsztyńscy plastycy byli projektantami i realizatorami całej oprawy plastycznej.

Władze partyjne i państwowe wysoko oceniły ogrom wysiłku organizacyjnego i społecznego artystów plastyków olsztyńskiego ZPAP.

Nadal realizowano program estetyzacji miast i wsi. Olsztyńscy artyści w porozumieniu z władzami KW PZPR przejęli patronat plastyczny nad miastami i gminami województwa olsztyńskiego. Do sprawowania społecznej opieki nad tym zadaniem zobowiązało się 45. członków ZPAP i siedmiu członków Klubu Absolwentów. Pierwsze kontakty z wybranymi przez siebie gminami przypadły na okres porządkowania estetycznego województwa w związku z Centralnymi Dożynkami.

Artyści plastycy nie tylko udzielali konsultacji i porad, ale też wykonali społecznie szereg projektów:

- Edmund Grajewski – projekty dekoracji okolicznościowych przed Urzędem Gminy i przed Dworcem Kolejowym w Sorkwicach
- Tadeusz Brzeski – projekty elementów przestrzennych i ekspozycje, przy ciągach ulicznych w Kętrzynie, oprawy plastycznej placu imprez sportowych w Kętrzynie, kolorystyki elewacji w gminie Korsze, rozmieszczenia akcentów plastycznych w Korszach
- Cyryla Gwiazda – projekty dyplomu dla Urzędu Miasta i Gminy w Biskupcu, projekt znaczka dla Jednostki Wojskowej w Biskupcu, projekty dwóch „witaczy” dla miasta Biskupiec, wykonanie tablic informacyjnych i pomocy przy urzędzaniu „Izby Pamięci” w Stancelewie, dziesięć projektów dekoracji dożynkowych w mieście i gminie Biskupiec, piętnaście projektów elewacji w Biskupcu
- Józef Wejland – projekt i realizacja transparentu wolnostojącego w Ostródzie, projekt i realizacja „witaczy” z okazji dożynek, przy wjazdach do Ostródy
- Marek Zipper – projekt formy przestrzennej dla Gminy Małdyty
- Krystyna Łabno-Wasyłkowska – opracowanie i pokaz odzieży wraz z innymi wyrobami ZO „Warmii” w Kętrzynie
- Konstanty Kukawski – realizacja numerów domów (160 sztuk) dla Spółdzielni Mieszkaniowej w Olsztynie, wykonanie wystroju „Klubu Bolka i Lolka” w klubie „Akces”, dekoracja dla klubu „Akces” z okazji Roku Kulturalnego w Olsztynie, wystrój Klubu Motorowego w Polmozbycie w Ostródzie
- Bolesław Wolski – projekt kolorystyki i wykusza ratusza Olsztyńskiego, projekt wnętrza, wyposażenia, krat, żyrandoli dla Domu Opieki Społecznej w Barczewie, projekt „witacza” wojewódzkiego z konstrukcją i nadzorem technicznym, kolorystyka budynku KW PZPR, projekt wnętrza Izby Pamięci w Szkole Podstawowej nr 7 w Olsztynie.

Wymiana kulturalna z zagranicą

Od wielu lat plastycy olsztyńscy utrzymywali stałe kontakty z artystami z Kaliningradu. Raz w roku odbywały się wymiennie wystawy zarówno w Olsztynie, jak i w Kaliningradzie.

W 1978 roku na propozycję Zarządu Głównego ZPAP środowisko olsztyńskie nawiązało kontakt z grupą plastyków z „Malkasten” w Dusseldorfie. Wystawa prac olsztyńskich plastyków odbyła się w maju 1978 roku.

Swoją twórczość zaprezentowało dziesięciu członków Okręgu, w tym pięciu uczestniczyło w jej otwarciu. Wystawa artystów z „Malkasten” odbyła się we wrześniu 1978 roku w Galerii BWA. W otwarciu uczestniczyło siedem osób z Düsseldorfu.

Pod koniec kadencji zdarzył się przykry incydent na Walnym Zjeździe Delegatów ZPAP we Wrocławiu. W obecności delegatów z całej Polski, władz centralnych i wielu innych zaproszonych gości, delegaci olsztyńskiego Okręgu zostali pozbawieni mandatów i opuścili salę obrad. Powodem unieważnienia mandatów były rzekomo wybory przeprowadzone niezgodnie ze Statutem. W związku z tym olsztyński Zarząd Okręgu zlecił zbadanie słuszności i prawidłowości przebiegu wyborów zespołowi adwokackiemu. Prawnicy potwierdzili ich zgodność ze Statutem i uznali odsunięcie naszych delegatów za nieporozumienie.

Jednak sprawa prawomocności wyboru delegatów nie została rozstrzygnięta. Główna Komisja Rewizyjna ZPAP mając dwie sprzeczne opinie (prawnika z Olsztyna i radcy prawnego Zarządu Głównego), przyjęła opinie radcy prawnego Zarządu Głównego.

Na interwencyjne pismo ZO ZPAP, w którym zasugerowano, że przy dwóch odmiennych opiniach winna być trzecia potwierdzająca racje jednego lub drugiego prawnika, ZO otrzymał pismo Głównej Komisji Rewizyjnej potwierdzające swoje poprzednie stanowisko.

W tej sytuacji ZO zlecił opracowanie opinii prawnej specjalście doc. dr hab. Bogdanowi Michalskiemu z Warszawy. Stwierdził on, że problem wyboru delegatów powstał z nieдомówień w Statucie. Luka w przepisach spowodowała różne interpretacje i każda z nich może być słuszna lub też możliwa do podważenia. Ponieważ plastycy nie są prawnikami, brak wyraźnie sprecyzowanych przepisów nie może powodować ujemnych konsekwencji dla środowiska olsztyńskich artystów.

Główna Komisja Rewizyjna po otrzymaniu opinii prawnej doc. dr Michalskiego nie zajęła żadnego stanowiska. Olsztyńskie środowisko artystów plastyków było przekonane o swoich racjach. Władze Zarządu Głównego trwały przy swoim zdaniu.

Sprawa pozostała nierozstrzygnięta.

Galeria Domu Plastyka

Galeria prowadzona była w sposób dorywczy i przede wszystkim społecznie. Od początku nie dofinansowana, bez żadnej obsługi, niekompletnie wyposażona pod względem technicznym, ciągle bez ogrzewania. Mimo usilnych starań Zarządu o przyznanie funduszy na prowadzenie działalności galerii, sprawa ta nie została załatwiona pozytywnie.

W 1977 roku odbyły się cztery wystawy, w tym: Eugeniusza Kwiatkowskiego (dwie) i Konstantego Kukawskiego (dwie).

W 1978 roku swoje indywidualne wystawy mieli: Wiesława Pasik, Tadeusz Burniewicz, Wiesław Wachowski, Anna Hubickaj-Klimek, Tadeusz Burniewicz, Regina Koczan, Wiesława Pasik, Barbara Lis-Romańczuk, Hieronim Skurpski, Maria Szymańska, Wiesław Wachowski, Danuta Glińska-Zaklikowska.

W 1979 roku odbyła się wystawa prac członków uzwyczajnionych i wystawa prac przeznaczonych na aukcję

Konkursy

W 1978 roku ogłoszono i rozstrzygnięto konkurs na plakat „Dożynki Centralne” i przyznano dwie równorzędne II nagrody: Piotrowi Obarkowi i Marianowi Subbotko, III nagrodę Wiesławowi Wojczulanisowi.

Ogłoszony w tym samym czasie drugi konkurs na regionalną pamiątkę nie został rozstrzygnięty ze względu na małą ilość złożonych prac.

Laureatami wystawy środowiska olsztyńskiego „O Medal Prezydenta” byli:

– w 1977 roku – Andrzej Morawski, nagrody pieniężne otrzymali Mieczysław Romańczuk, Izabella Podlasiecka i Anna Hubicka

- w 1978 roku – Wojciech Pietkiewicz, nagrody pieniężne otrzymali Barbara Lis-Romańczuk, Wiesław Kaczmarek i Hubert Maciejczyk
- w 1979 roku – Eugeniusz Jankowski, nagrody pieniężne otrzymali Konstanty Kukawski, Marian Subbotko i Eugeniusz Jankowski, wyróżnienia Barbara Lis-Romańczuk, Krystyna Chromy i Izabella Obarek.

Plenery

W 1977 roku odbyły się trzy plenery:

- Ogólnopolski plener „Spotkania Fromborskie”, dziewiętnastu uczestników, w tym trzech z Olsztyna
- Ogólnopolski plener malarski w Nidzicy, czternastu uczestników, w tym pięciu z Olsztyna
- Ogólnopolski plener graficzny w Lidzbarku Warmińskim, 28 uczestników, w tym pięciu z Olsztyna.

W 1978 roku odbyły się dwa plenery:

- Ogólnopolski plener malarski w Dobrym Mieście, siedemnastu uczestników, w tym siedmiu z Olsztyna i czterech z RFN
- Ogólnopolski plener graficzny w Lidzbarku Warmińskim, 24. uczestników, w tym pięciu z Olsztyna i czterech z zagranicy.

W 1979 roku zorganizowano:

- Ogólnopolski plener malarski w Olsztynie
- Ogólnopolski plener malarski w Wałpuszu.

Udział w wystawach krajowych i zagranicznych

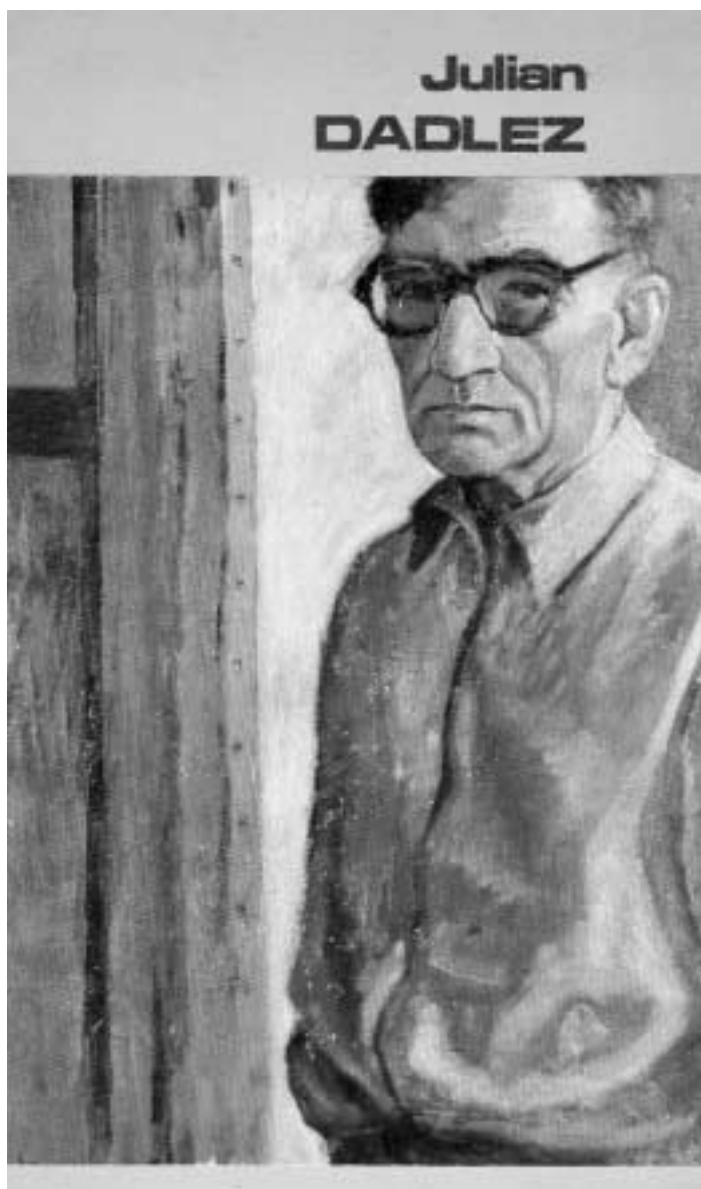
Julian Dadlez miał retrospektywną jubileuszową wystawę indywidualną w 85-lecie swoich urodzin (1978).

Edmund Grajewski uczestniczył w wystawie ogólnopolskiej z okazji rocznicy Rewolucji Październikowej (Bydgoszcz 1977).

Maria Hermanowicz zorganizowała wystawę ilustracji książkowej do bajek dla dzieci (Olsztyn 1977, Szczecin 1978, Warszawa 1978).

Bożena Jankowska brała udział w: II Biennale Plakatu w Lahti (Finlandia 1977), Biennale Plakatu Polskiego (Katowice 1977), Wystawie plakatu polskiego w Baltimore (USA 1978), Wystawie rysunku polskiego w Moskwie (ZSRR 1978), Międzynarodowej wystawie plakatu w Listowel (Irlandia 1978), Wystawie polskiego plakatu teatralnego w Londynie (Anglia 1978), Wystawie plakatu na Uniwersytecie w Kolorado (USA 1978), VII Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie (1978), Wystawie rysunku satyrycznego w Wilnie (ZSRR), Pradze i Bratysławie (Czechosłowacja 1978), Wystawie grafiki i plakatu polskiego w Tokio (Japonia 1978), Wystawie plakatu na Kubie (1978).

Eugeniusz Jankowski miał indywidualne wystawy malarstwa w: Lubece (RFN 1977), Hannoverze (RFN 1977), Düsseldorfie

Okładka katalogu retrospektywnej wystawy z okazji 85-lecia urodzin Juliana Dadleza przygotowanej przez ZO ZPAP, 1978 r.

(RFN 1978), Singen (RFN 1978), brał też udział w grupowej wystawie malarstwa w Galerii „Zapiecek” w Warszawie (1979).

Eugeniusz Kochanowski miał indywidualne wystawy malarstwa: jubileuszową – BWA w Olsztynie (1978), KMPiK w Olsztynie (1978), PSP w Ostrołęce (1978), Domu Kultury w Biskupcu (1979).

Aleksander Kaźmierczak miał indywidualną wystawę malarstwa w Lubawie (1978), indywidualną wystawę malarstwa i grafiki „Lasy i łowiska” (1978), brał też udział w Międzynarodowym Triennale Rysunku we Wrocławiu (1978).

Regina Koczan uczestniczyła w wystawie z okazji 30-lecia Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy (1978) i w Międzynarodowym Triennale Rysunku we Wrocławiu (1978).

Małgorzata Korolko miała indywidualną wystawę „Ekslibris i mała grafika” w KMPiK w Olsztynie (1978), uczestniczyła w Międzynarodowej wystawie ekslibrisu w Lugano (Szwajcaria 1978), w wystawach: „Krajobraz i turystyka w ekslibrisie” (Tarnów 1978), „Ekslibris ludzi nauki i kultury” (Wrocław 1978), „Ekslibris muzeów polskich” (Lublin 1979).

Barbara Lis-Romańczuk miała indywidualną wystawę medali w Ośrodku Informacji i Kultury Polskiej w Lipsku (NRD 1979), brała też udział w Międzynarodowej wystawie medalierstwa w Lizbonie (Portugalia 1979).

Michał Sawaniuk miał indywidualne wystawy ceramiki w Anglii (1977, 1978).

Hieronim Skurpski na wystawach indywidualnych prezentował swoje malarstwo i rysunek w: Lipsku (NRD 1977), Roskilde (Dania 1977), KMPiK w Olsztynie (1978), w zabytkowym Wiatraku w Bęsi (1978), w Bibliotece Miejskiej w Dobrym Mieście (1978), brał też udział w wystawach zbiorowych: Contart – Desa (Olsztyn 1977), wystawie malarstwa w CBWA „Zachęta” (Warszawa 1977), wystawie malarstwa w Düsseldorfie (RFN 1978).

Maria Szymańska miała wystawę indywidualną grafiki i malarstwa w Olsztynie (1977), brała też udział w wystawach poplenerowych „Lidzbark” (1977, 1978) i „Garbno” (1977).

Wiesław Wachowski zaprezentował akcje plastyczne: „Agresywność” w klubie studenckim w Kortowie (Olsztyn 1977) i „Zabawy ze słomą” w Galerii ZPAP (Olsztyn 1978).

Marek Zipper brał udział w wystawach: „Tematy muzyczne w plastyce” (Wrocław 1977), Wystawie pamiątki artystycznej CPLiA (Częstochowa 1977), Wystawie plakatu LOT (Warszawa 1977), Wystawie pamiątki polskiej (Warszawa 1977), Wystawie młodej grafiki (Poznań 1977), wystawie malarstwa (Katowice 1978), „International Artists Meeting” (Warszawa 1978). Miał też indywidualną wystawę akwareli i rysunku w Londynie (1979).

Odnaczenia, nagrody, wyróżnienia

Z okazji Dnia Działacza Kultury w 1978 roku Andrzej Samulowski i Ryszard Wachowski zostali odznaczeni Złotymi Krzyżami Zasługi, Artur Nichthauser otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi, Odznaki „Zasłużony Działacz Kultury” otrzymały Bożena Jankowska i Maria Szymańska, Odznakę „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” dostał Hubert Maciejczyk, nagrodę pieniężną otrzymała Izabella Podlasiecka, zaś Bolesław Wolski dostał nagrodę Dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki.

W latach 1977–1978 nagrody i odznaczenia otrzymali:

- Julian Dadlez – Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, dokonano też wpisu do „Księgi Zasłużonych dla miasta Olsztyna” (1978)
- Eugeniusz Kochanowski – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1977)
- Henryk Oszczakiewicz – Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1977)
- Małgorzata Fuła-Matusewicz – Odznaka „Zasłużony Działacz Kultury”
- Artur Nichthauser – otrzymał list pochwalny od Dyrektora Wydziału Kultury i Sztuki za udział w Dożynkach Centralnych.

23 CZERWCA 1980 — 1982

Prezes — JANUSZ KOMPOWSKI
 Wiceprezes — Hieronim Skurpski
 Sekretarz — Wiesław Wachowski
 Skarbnik — Janusz Wierzyński
 Członkowie — Wiesława Pasik
 Bolesław Wolski
 Hubert Maciejczyk
 Stan: 97 osób

XVI Walny Zjazd Delegatów we Wrocławiu (1980 rok) znowelizował wadliwie działający poprzedni (olsztyński) Statut, co miało wpływ na powiększenie liczby członków w naszym Okręgu (około 100. osób już na początku 1981 roku).

Nowo wybrany Zarząd na początku swojej działalności przeanalizował sprawy współpracy Okręgu z Wydziałem Kultury i Sztuki UW. Ponieważ nie układała się ona dobrze od wielu lat. Zarząd wystąpił do władz administracyjnych naszego regionu z wnioskami, które pomogłyby zmienić tę sytuację.

Wojewoda Olsztyński ustosunkował się pozytywnie niemal do większości naszych postulatów:

- przede wszystkim nastąpiła zmiana personalna na stanowisku st. inspektora d/s plastyki, powołano Romana Ławrynowicza (zmiana ta była dawno oczekiwana)
- warunkiem organizowania jakichkolwiek plenerów było uzyskanie opinii oraz uzgodnienie z Zarządem ZPAP
- zobowiązano kierownictwo Wydziału Kultury do zapraszania przedstawicieli związku na kolegium dotyczące środowiska plastycznego
- do komisji zakupów dzieł sztuki zobowiązano powoływać przedstawiciela ZPAP delegowanego przez Zarząd.

Pan Roman Ławrynowicz już na początku swojej współpracy z ZPAP poinformował, że w naszym województwie przygotowano 30. etatów w placówkach kulturalnych dla artystów plastyków.

Sprawa zaopatrzenia członków ZPAP w materiały artystyczne od dłuższego czasu stanowiła bolączkę tutejszego środowiska. Wyjazdy do Warszawy po zakupy były zbyt kosztowne i dla wielu wręcz niemożliwe. Poprzednie Zarządy chcąc zaradzić tym niedogodnościom delegowały jedną osobę, która po zebraniu zapotrzebowań dokonywała zakupów materiałów artystycznych w Warszawie, które następnie pracownik biura odsprzedawał członkom Okręgu.

Do praktyk tych wniósł zastrzeżenie inspektor Zarządu Głównego, nie zezwalając na angażowanie w zakupy związkowych pieniędzy, mimo że po pewnym czasie były zwracane.

W związku z tym Zarząd zaczął zabiegać o lokal handlowy w Olsztynie, w którym prowadzono by nie tylko sprzedaż materiałów plastycznych, ale i dzieł sztuki oddawanych przez plastyków do sprzedaży komisowej. Takie warunki najlepiej spełniałby sklep usytuowany w centrum miasta.

Niestety, Wydział Handlu UM zaczął piętrzyć trudności.

W okresie tym dzięki osobistym staraniom prezesa Janusza Kompowskiego został rozwiązany jeden z najbardziej uciążliwych problemów dotyczący ogrzewania siedziby ZPAP. Po uzyskaniu przed dwoma laty zezwolenia na podłączenie gazowe, następnie w Wydziale Kultury i Sztuki UW załatwiono fundusze na pokrycie kosztów instalacji. Uwieńczeniem tego było ciepło w siedzibie, a więc galeria mogła być czynna cały rok. W biurze zlikwidowano piecyk węglowy, a tym samym pracownikom biura odpadł obowiązek noszenia z dość dużej odległości węgla.

Jeszcze nie wyjaśniono sprawy odwołania olsztyńskich Delegatów z Walnego Zjazdu, gdy nastąpił następny przykry incydent.

Nie miało to formalnie związku ze sprawą odwołania, ale było powiązane personalnie z osobą wnoszącą skargę o unieważnienie wyborów. Chodziło o ostrą wymianę słów między członkiem Zarządu olsztyńskiego, a członkiem Rady Artystycznej Sekcji Grafiki Zarządu Głównego na spotkaniu zorganizowanym przez ZO w Olsztynie z udziałem przedstawicieli Zarządu Głównego i innych Okręgów. Obecność członka RA ZG była zupełnie przypadkowa i nie należał on z pewnością do zaproszonych na to spotkanie. Krótkie dialog tych dwóch panów skończył się pozwaniem władz Olsztyńskiego Okręgu do Głównego Sądu Koleżeńskiego w Warszawie, który zgodnie z procedurą powołał rzecznika dyscyplinarnego, celem przeprowadzenia dochodzenia. Procedura dochodzeniowa trwała dość długo i polegała na tym, że rzecznik zażądał do olsztyńskiego Zarządu wyjaśnienia, a Zarząd poprosił o sprecyzowanie zarzutów, by móc się do nich ustosunkować.

Wiele czasu trwało tzw. odbijanie piłeczki. Ze złożonych wyjaśnień rzecznik nie był zadowolony i żądał konkretów. Zarząd wniósł o przedstawienie powodów oskarżenia. Wreszcie nękanym pismami rzecznika, zwrócił się do Głównej Komisji Rewizyjnej przedkładając wyjaśnienia i całą długotrwałą procedurę prowadzonego przeciwko niemu dochodzeniu.

Główna Komisja Rewizyjna ZPAP po wnikliwym rozpatrzeniu sprawy spowodowała, że rzecznik dyscyplinarny został odwołany, a sprawę z Głównego Sądu Koleżeńskiego wycofano.

Należy też zaznaczyć, że przedstawione dwa konflikty między Okręgiem Olsztyńskim a Zarządem Głównym były jedyne marginesem. Ogólnie oceniając, środowisko olsztyńskich artystów pozostawało zawsze w przyjaźni z władzami Zarządu Głównego, czego dowodem były zorganizowane w Olsztynie posiedzenia Zarządu Głównego nawet Walnego Zjazdu Delegatów oraz spotkania Rady Artystycznej Zarządu Głównego. Od chwili wybudowania siedziby ZPAP w Olsztynie, od 1970 do 1981 roku, władze Okręgu otrzymywały od Zarządu Głównego najwyższe w kraju dotacje, co miało niebagatelne znaczenie dla tutejszego środowiska.

W 1980 roku odbyło się otwarte zebranie Zarządu Okręgu i Rady Artystycznej z udziałem przedstawicieli Zarządu Głównego ZPAP (uczestniczył w nim prezes Jerzy Puciata) i innych Okręgów oraz zainteresowanych instytucji.

Było to forum dyskusyjne na temat warunków uprawiania twórczości; omawiano również takie sprawy, jak zorganizowanie galerii i sklepu zaopatrzenia „ART”, starania o lokal dla Spółdzielni „Plastyka”, współpraca ze Spółdzielnią Mieszkaniową wynikająca z zawarcia porozumienia o przydziale i statusie pracowni, organizacja Galerii Warmii i Mazur w Olsztynku, aktywizacja nowo przyjętych członków ZPAP, ponowienie kontaktów z gminami, czyli tzw. opieka społeczna związku, kontynuacja kontaktów z komisją kultury NSZZ „Solidarność”.

3 września 1980 roku na poszerzonym zebraniu Zarząd Okręgu oraz Rady Artystycznej podjęto jednogłośnie uchwałę popierającą stanowisko Zarządu Głównego ZPAP wobec ówczesnej sytuacji w kraju

13 lutego 1981 roku Zarząd Okręgu zwrócił się do redakcji „Gazety Olsztyńskiej” z prośbą o opublikowanie apelu środowiska olsztyńskich artystów do władz politycznych, administracyjnych, organizacji związkowych, instytucji państwowych oraz mieszkańców województwa olsztyńskiego, który poniżej cytujemy:

Środowisko olsztyńskich artystów plastyków w poczuciu głębokiej współodpowiedzialności za losy i kształt KULTURY POLSKIEJ apeluje o pomoc w utrzymaniu i dalszym rozwijaniu jej nieprzemijających wartości. Z niepokojem stwierdzamy całkowite zahamowanie wszelkich środków na realizację plastyczne oraz kontynuowanie rozpoczętych przed laty działań na rzecz kształtowania środowiska człowieka.

Zjawisko to daje się tłumaczyć źle pojętą potrzebą oszczędzania. Na kulturze, podobnie jak na oświacie oszczędzać nie wolno, gdyż straty poniesione choćby przez czasowe zatrzymanie ich rozwoju są nie do odrobienia, a rezultaty nie do przewidzenia. Jedno jest pewne, że winę za taki stan rzeczy poniesiemy wszyscy.

Zwracamy się więc, gdy nie jest za późno, o poważne ustosunkowanie się do naszego Apelu. Utożsamianie z rozrzutnością wydatków na kulturę (w ubiegłym roku tylko 0,44% dochodu narodowego) jest z gruntu biedne i szkodliwe! Przypominamy, że tylko KULTURA POLSKA pozwoliła nam przetrwać okres upadku państwowości Polski.

Przedstawiając w ostatnim okresie Społeczeństwu dorobek środowiska plastycznego w XXXV-leciu PRL, chcieliśmy przypomnieć rolę, jaką odegraliśmy w przekształceniu Olsztyna w jedno z piękniejszych miast kraju, a województwa w atrakcyjne centrum kulturalne i turystyczne.

Niech każda złotówka, zaoszczędzona u źródła ich lekkomyślnego trwonienia, a wydatkowana na rozwój KULTURY POLSKIEJ okaże się w końcowym bilansie zdobywczy Narodu złotówką ze złota!

Organizacja imprez artystycznych

Podczas obchodów „Dni Olsztyna 1980” odbyła się tradycyjna wystawa prac olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, na której przyznano nagrodę główną wraz z nagrodą pieniężną Aleksandrowi Kaźmierczakowi za zestaw prac z dziedziny malarstwa, wyróżnienia zaś otrzymali: Mirosław Smerek, Eugeniusz Jankowski i Bogdan Stefanów za malarstwo, Bożena Jankowska za zestaw prac graficznych.

Do wydarzeń artystycznych o szczególnym znaczeniu należały zorganizowana w Hali Widowiskowo-Sportowej „Urania” wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, na której zaprezentowano wszystkie dziedziny sztuki: malarstwo, grafikę, medalierstwo, rzeźbę, tkanię, ceramikę, sztukę użytkową, konserwację dzieł sztuki.

W wystawie brali udział: Tadeusz Brzeski, Tadeusz Burniewicz, Krystyna Chromy-Sowińska, Wanda Czaplanka, Henryk Dekker, Maria Delikat, Maria Erdman-Przełomiec, Danuta Glińska-Zaklikowska, Edmund Grajewski, Cyryla Gwiazda, Zbigniew Hinc, Anna Hubicka-Kli-mek, Barbara Hulanicka, Izabella Janiszewska-Obarek, Bożena Jankowska, Eugeniusz Jankowski, Wiesław Kaczmarek, Aleksander Kaźmierczak, Regina Koczan, Janusz Kompowski, Małgorzata Korolko, Anna Korybut-Dziemidowicz, Konstanty Kukawski, Eugeniusz Kwiatkowski, Romana Lewińska-Lewandowska, Hubert Maciejczyk, Andrzej Morawski, Sylwin Mydlak, Artur Nichthaus, Teodor Nowak, Piotr Obarek, Henryk Oszczakiewicz, Wiesława Pasik, Izabella Podlasiecka, Danuta Pogorzelska, Andrzej Rapnicki, Tadeusz Rokoss-Szczupaczkiewicz, Barbara Lis-Romańczuk, Mieczysław Romańczuk, Joanna Rybińska-Borys, Andrzej Samulowski, Michał Sawaniuk, Hieronim Skurpski, Mirosław Smerek, Bogdan Stefanów, Elżbieta Subbotko, Maria Szymańska, Zofia Topczewska-Hudyka, Ryszard Wachowski, Wiesław Wachowski, Marek Zipper, Ryszard Zumkowski, Marian Zieliński, Zbigniew Żukowski.

Wystawa trwała od 10 grudnia 1980 do 18 stycznia 1981 roku. Podczas tej prezentacji zorganizowano cykl spotkań autorskich: 18 grudnia w pracowni Bogdana Stefanowa, 7, 8 i 11 stycznia odbyło się spotkanie Janusza Wierzyńskiego z nauczycielami wychowania plastycznego oraz z członkami Klubu „Sąsiedzi”, 16 stycznia Mirosław Smerek spotkał się z uczniami Szkoły Podstawowej nr 11 w Olsztynie.

21 stycznia rozlosowano wśród zwiedzających prace przekazane przez artystów plastyków: grafiki Marii Szymańskiej, rysunki Hieronima Skurpskiego i pastele Andrzeja Samulowskiego.

Zorganizowano plenery:

- Ogólnopolski plener malarski w Garbnie (1980)
- Ogólnopolski plener malarski w Dobrym Mieście (1980, 1981)
- Ogólnopolski plener interdyscyplinarny w Marwałdzie.

Okładka katalogu wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, 1980 r.

Działalność artystyczna członków Okręgu

Barbara Hulanicka miała wystawy indywidualne tkaniny w: BWA w Rzeszowie (1980), w Wiatraku w Bęsi (1980), w Muzeum Techniki NOT w Warszawie (1981), DŚT w Olsztynie (1981), w Synagodze w Barczewie (1982).

Bożena Jankowska brała udział w: Wystawie plakatu polskiego w Meksyku (1980), Wystawie Plakatu Polskiego w New Delhi (Indie 1980), wystawie rysunku, Fundacja Joan Miro w Barcelonie (Hiszpania 1981), wystawie „Najlepszy Plakat Roku” (Warszawa 1981), w Festiwalu Rysunku Satyrycznego w Knokke-Heist (Belgia 1981).

Eugeniusz Jankowski brał udział w X Festiwalu polskiego malarstwa współczesnego w Szczecinie (1980).

Małgorzata Korolko uczestniczyła w: Międzynarodowej wystawie „Ekslibrisy Harcerskie” w Tarnowie, wystawie „Sztuka w Ekslibrisie” w Muzeum w Białej Podlaskiej, Internationale Ekslibrisausstellung w Galerii Biblioteki w Kronach (RFN), miała też indywidualną wystawę w Ośrodku Informacji Kultury Polskiej w Pradze (Czechosłowacja).

Andrzej Morawski miał indywidualną wystawę rzeźby w BWA w Suwałkach.

Barbara Lis-Romańczuk brała udział w wystawach: „Ars aquae” w BWA w Katowicach (1980), Współczesne medalierstwo polskie w CBWA „Zachęta” w Warszawie (1980), Awangarda polskiego medalierstwa w Münster (RFN 1980), Współczesne medalierstwo polskie w Luksemburgu (1980), w Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu (1981, 1982), Współczesne medalierstwo polskie w Muzeum Okręgowym w Białymstoku (1981), Współczesne medalierstwo polskie w Londynie (Anglia 1982) i Caracas (1982).

Romana Lewińska-Lewandowska miała indywidualną wystawę w Zespole Szkół Mechanicznych w Olsztynie.

Danuta Pogorzelska zorganizowała indywidualną wystawę akwarel w Warszawie.

Mieczysław Romańczuk brał udział w wystawach: w XXXIV Ogólnopolskim Salonie Plastyki w Radomiu (1980), Ogólnopolskiej wystawie malarstwa „VIII Jesienne Konfrontacje” w Rzeszowie (1980), „Bielska Jesień” w Bielsko-Białej (1980), „Interart” w Stuttgarcie (RFN 1980).

Henryk Oszczakiewicz miał indywidualną wystawę malarstwa w KMPiK w Olsztynie (1980).

Hieronim Surpski miał retrospektywną wystawę prac z lat 1939–1979 w CBWA „Zachęta” w Warszawie (1980) oraz wystawę jubileuszową z okazji 45-lecia pracy twórczej w Olsztynie (1980). Brał także udział w wystawach: w Wystawie sztuki polskiej w Kopenhadze (1980), Naskov w Danii (1980) i w Szwecji (1980), w Wystawie malarstwa w Rovaniemi (Finlandia 1980), miał indywidualne wystawy rysunku i malarstwa w BWA w Olsztynie (1980), w BWA w Słupsku (1981) i w Galerii „Interpressu” w Warszawie (1982).

Maria Szymańska miała indywidualną wystawę grafiki w Warszawie (1980).

Bogdan Stefanów zorganizował indywidualne wystawy malarstwa w Hannoverze, Londynie, Ludwigsburgu, Hamburgu i Stuttgarcie (RFN 1980).

Nagrody i wyróżnienia

Bożena Jankowska otrzymała „Brązową Karocę” za plakat w Berlinie Zachodnim (1980), I nagrodę za plakat „1 Maja” w Warszawie, II nagrodę za rysunek satyryczny w Skopje (Jugosławia 1980), tytuł „Najlepszy Plakat Roku” w Wiedniu (Austria 1981).

Barbara Lis — Romańczuk otrzymała III nagrodę w Ogólnopolskiej wystawie malarstwa, grafiki i medalierstwa „W obronie pokoju” w Rzeszowie oraz I nagrodę i wyróżnienie w konkursie na Pamiątkę Łódzką.

Informacja o latach 1946 do 1983 roku na pewno nie daje pełnego historycznego obrazu Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Moje wspomnienia sporządzone były na podstawie nielicznych zachowanych materiałów znajdujących się w związku oraz w prywatnych domach, często musiały opierać się tylko na własnej pamięci lub pamięci osób będących świadkami ówczesnych wydarzeń.

1982 — 1983

Prezes — **BOLESŁAW MARSCHALL**
 (od połowy 1982
 do 20 czerwca 1983 roku)
 Nie zachowała się dokumentacja
 o składzie Zarządu
 Stan: 116 osób

Wraz z ogłoszeniem stanu wojennego 13 grudnia 1981 roku zawieszono działalność ZPAP, co spowodowało chaos organizacyjny. Jest to niepełny obraz tej kadencji, bo brakuje dokumentów, zwłaszcza z ostatniego okresu 1982–1983.

W okresie krótkotrwałego odwieszenia ZPAP (1982–1983) odbyło się Walne Zebranie Wyborcze Członków, prezesem Okręgu wybrano Bolesława Marschalla.

Niestety Zarząd ten nie zdążył rozwinąć żadnej działalności, gdyż 20 czerwca 1983 roku Związek Polskich Artystów Plastyków został rozwiązany.

Po rozwiązaniu związku kierownictwo i opiekę nad majątkiem ZPAP przejął z upoważnienia wojewody pełnomocnik d/s rozwiązanego związku Kazimierz Oniszczyk, pracownik Wydziału Kultury i Sztuki UW w Olsztynie.

Sporządzono bilans likwidacyjny, a zaangażowany archiwista uporządkował zawartość dokumentacji, przeznaczając akta „A” do przechowania w Archiwum Państwowym przez 50 lat, pozostałe przekazano do likwidacji jako makulaturę.

W drugiej połowie 1983 roku powołano Przedsiębiorstwo Państwowe „Sztuka Polska”, które miało przejąć opiekę nad plastykami. W Olsztynie powstała Delegatura tego przedsiębiorstwa, której zaproponowano przejście siedziby ZPAP. Dyrekcja „Sztuki Polskiej” korzystała z biura ZPAP przez kilka miesięcy, ale ze względu na wysokie koszty utrzymania lokalu wyprowadziła się do dwóch pokoi wynajętych w pobliskim biurówcu.

Trzeba podkreślić, że to, o co tak zabiegały władze ZPAP, a mianowicie o lokal handlowy na potrzeby artystów plastyków, udało się przedsiębiorstwu „Sztuka Polska”. Po kapitalnym remoncie w 1984 roku otwarto Salon Sztuki Współczesnej, obok Ratusza przy ul. 1 Maja; otworzono w nim także sklep z materiałami do twórczości plastycznej.

Po rozwiązaniu ZPAP powstał w Warszawie Związek Polskich Artystów Malarzy i Grafików, którego delegaturę utworzono m. in. w Olsztynie, i której przekazano do administrowania siedzibę ZPAP. Prezesem wybrano Andrzeja Samulowskiego.

W ten sposób siedziba ZPAP pozostała w rękach artystów plastyków, z tym że ze względu na wysokie koszty świadczeń Zarząd ZPAMIg wydzierżawił na zasadach umowy o najem galerię na potrzeby Biura Wystaw Artystycznych w Olsztynie.

Nowy związek zrzeszał w zasadzie malarzy i grafików, chociaż nie odmawiano przyjęcia twórców i z innych dyscyplin, ale chętnych do przynależności nie było wielu.

Stan wojenny i likwidacja ZPAP wywołały w środowisku artystów plastyków przygnębienie.

W latach 1983–1989 część plastyków pracowała w nielegalnych wydawnictwach, inni wystawiali swoje prace w kościołach. Niektórzy zdecydowali się zapisać do nowych „branżowych” związków — do Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików oraz Gdańskiego Oddziału Związku Artystów Rzeźbiarzy, nie stroniąc od udziału w oficjalnych imprezach artystycznych, wystawach i plenerach. Wielu zdecydowało się jednak na „emigrację wewnętrzną” i zamknęło się we własnych pracowniach.

ZPAP stracił swój majątek, wieloletni dorobek całego środowiska, a liczni plastycy stracili swoje pracownie, zdarzały się przypadki eksmisji bez podania uzasadnionego powodu.

1989 — 1990

Prezes — **JANUSZ KOMPOWSKI**
 Zarząd — Wiesław Wachowski
 Wiesław Bieńkuński
 Julia Tarnowska
 Wiesława Pasik
 Marek Nowak

Po reaktywowaniu ZPAP w 1989 roku pierwsze zebranie członków Okręgu Olsztyńskiego odbyło się 12 października. Wybrano na nim delegatów na Walny Zjazd: Janusza Kompowskiego i Bolesława Marschalla.

2 marca 1990 roku odbyło się Walne Zebranie Wyborcze członków, w którym uczestniczyło 35 osób. Wybrano sześcioposobowy skład Zarządu.

12 marca 1990 roku prezes Oddziału ZPAMiG Andrzej Samulowski podał swój Zarząd do dymisji powiadamiając o tym władze centralne w Warszawie i przekazał siedzibę ZPAP.

29 marca 1990 roku dyrektor Wydziału Kultury i Sztuki UW przysłał pismo zawiadamiające o przekazaniu siedziby i całego majątku byłego ZPAMiG na rzecz reprezentacji środowiska plastycznego, czyli Zarządu Okręgu ZPAP w Olsztynie.

Nie odzyskano części lokalu zajętej przez BWA, mimo ustnych i pisemnych próśb w tej sprawie.

Już na pierwszym zebraniu nowego Zarządu Okręgu ZPAP doszło do różnicy zdań między prezesem a czterema członkami. Kwestią sporną stał się sklep, który nadal należał do „Sztuki Polskiej” oraz siedziba częściowo zajmowana przez BWA.

Prezes poinformował członków Zarządu, że prowadzi rozmowy dotyczące założenia spółki ZPAP-BWA. Siedziba byłaby wspólna, BWA prowadziłyby w niej działalność wystawieniową i opłacałyby świadczenia, wspólna byłaby administracja oraz wspólnie prowadzono by lokal handlowy. Jego zyski byłyby dzielone po połowie.

Projekt ten poparł tylko jeden członek Zarządu. Czterech zaprotestowało stwierdzając, że ZPAP zgodnie ze Statutem ma być samodzielne i niezależne, a prowadzenie rozmów utajniowych i poza Zarządem jest nielegalne i niedopuszczalne. Ponadto podczas załatwienia spraw związanych z przyznaniem sklepu po „Sztuce Polskiej” okazało się, że o lokal ten zabiega również BWA.

Od powstania w 1952 roku Biura Wystaw Artystycznych między ZPAP i BWA zawsze panowała harmonia i ścisła współpraca. Być może wynikało to stąd, iż poczynając od Juliana Dadleza, Hieronima Skurpskiego, Zbigniewa Hincza i wreszcie na Januszu Wierzyńskim kończąc, który został zdymisjonowany podczas stanu wojennego, dyrektorem tej placówki był artysta plastyk. Potem współpraca się skończyła.

Niezależnie od stosunku do BWA, członkowie związku protestowali przeciwko uzależnieniu się od tej instytucji.

Prezes przy poparciu jednego członka ZO nadal podtrzymywał swoje stanowisko w sprawie współpracy z BWA, proponując dokooptowanie nowych członków Zarządu, którzy realizowaliby plan spółki.

Ze względu na nieustępliwość dwóch stron Komisja Rewizyjna Okręgu, w porozumieniu z Główną Komisją Rewizyjną, postanowiła zwołać nadzwyczajne Walne Zebranie Wyborcze tutejszego Okręgu.

Zaproponowano na nim trzech kandydatów na prezesa: Janusza Kompowskiego, Piotra Obarkę i Wiesława Wachowskiego.

Po przedstawieniu programów przez dwóch pierwszych, trzeci – Wiesław Wachowski, wycofał się, stwierdzając, że utożsamia się z programem Piotra Obarkę.

Po przeprowadzonych tajnych wyborach prezesem został Piotr Obarek.

25 MAJA 1990 —
7 KWIETNIA 1993

Prezes — PIOTR OBAREK
Wiceprezes — Wiesław Wachowski
Sekretarz — Julia Tarnowska
Skarbnik — Lech Bonar
Członkowie — Wiesław Bieńkuński
Krzysztof Janicki
Elwira Iwaszczyszyn

Prace tego Zarządu przebiegały w atmosferze głębokich przemian, wynikłych z sytuacji polityczno — gospodarczej kraju.

Po wieloletniej przerwie w działalności związku należało załatwić wiele spraw organizacyjnych m. in. rejestracje w odpowiednich urzędach, zgłoszenia i podpisywanie umów z jednostkami usługowymi (Telekomunikacja Polska, Zakład Energetyczny, Wodociągi, PGM itp.)

Jednym z trudniejszych problemów stał się lokal sklepowy przekazany związkowi wraz z wyposażeniem w spadku po „Sztuce Polskiej”. Chodziło o podpisywanie umowy najmu, co okazało się bardzo skomplikowane, a nawet niemożliwe do załatwienia. Utrudnienia te zwiększyły się po założeniu oferty przez BWA. Zaproponowano przetarg co było nie do przyjęcia przez ZPAP. Następną propozycją władz miasta była zmiana lokalizacji — gdzieś w bliżej nieokreślonym miejscu. Innym utrudnieniem był zawyżony czynsz, który też był nie do przyjęcia.

Po wielu zabiegach ZPAP o sklep zaopatrzenia artystów, o czym może świadczyć gruby plik pism i szeroko wydeptane ścieżki do Urzędu Miejskiego, podpisano umowę, ustalając czynsz w wysokości średnich opłat.

Następną sprawą zwaną „sprawą gigantem”, bo jej załatwienie trwało od roku 1970, było prawne uregulowanie użytkowania siedziby tutejszego Okręgu.

18 grudnia 1991 roku dyrektor BWA zjawiła się w Galerii ZPAP w asyście pracowników Muzeum Warmii i Mazur przedstawiając ich jako przedstawicieli komisji, która dokonała szczegółowego spisu stanu urządzeń w galerii, klubie, baszcie, i protokołem zdawczo odbiorczym, po podpisaniu przez obecnych, przekazała lokal ZPAP we władanie dyrekcji Muzeum. Prezesowi ZPAP wręczono kopię protokołu oraz pęk kluczy za pokwitowaniem.

Zaskoczenie było tym większe, że dyrekcja BWA jako sublokator tylko części lokalu, nie będąc uprawniona do takich działań, przekazała dyrekcji Muzeum obiekt ZPAP, a dyrektor Muzeum protokolarnie obiekt przyjął i czuł się jego właścicielem.

Od tego momentu starania ZPAP w sprawie uregulowania praw własności do siedziby przeszły wszystkie szczeble hierarchii urzędowej i znalazły się w 1991 roku w Kolegium Odwoławczym, które zawiesiło postępowanie do zakończenia inwentaryzacji wszystkich terenów w Olsztynie. Spowodowało to dłuższą przerwę w dalszym toku załatwienia.

Dyrekcja Muzeum w oparciu o niesprawdzone informacje, podbudowana protokołem BWA, torpedowała wszystkie zabiegi ZPAP, co spowodowało, że Zarząd Okręgu zwrócił się do wojewody olsztyńskiego ze skargą, informując o zaistniałej sytuacji, na co wojewoda, nie wnikając w szczegóły, a chcąc umożliwić związkowi działalność, w swym piśmie do Muzeum zasugerował przekazanie ZPAP siedziby nieodpłatnie na zasadach użyczenia.

Dyrekcja Muzeum przyjęła propozycję i sporządziła umowę najmu, podporządkowując działania Zarządu Okręgu ZPAP dyrekcji Muzeum. W wyniku tych działań powstał dokument „Umowa najmu za użyczeniem”, który Zarząd, pod presją ówczesnej sytuacji, podpisał.

Kolejnym niekorzystnym wydarzeniem, jakie nastąpiło podczas tej kadencji, było podzielenie środowiska olsztyńskich plastyków.

W marcu 1990 roku powstało Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków, do którego zgłosiło swój akces kilkanaście osób, w tym też członkowie ZPAP. Niektórzy z nich należeli do tych dwóch organizacji. Przynależność do obu związków nie była

zabroniona w statucie ZPAP, ponieważ to nowe stowarzyszenie było organizacją tylko regionalną.

Podział ten był skutkiem rozbicia środowiska w czasie stanu wojennego, gdy po likwidacji ZPAP część kolegów i koleżanek zapisała się do „branżowych” związków, uważając, że są kontynuacją ZPAP i nie zgadzała się teraz na wymóg ponownego składania deklaracji członkowskich do reaktywowanego w 1989 roku ZPAP, twierdząc, że nigdy z ZPAP się nie wypisywała.

Z istotnymi problemami tutejszego środowiska, szczególnie w tym pierwszym okresie, zapoznano władze wojewódzkie i miejskie. Zarząd spotykał się wprawdzie ze zrozumieniem, lecz zabrakło go tam, gdzie chodziło o wsparcie finansowe.

Do pozytywnie załatwionych spraw należało zaliczyć:

- dopłatę do czynszów za pracownie w budownictwie spółdzielczym,
- przyznanie niewielkiej kwoty przez wojewodę na rozpoczęcie działalności administracyjnej w pierwszych dniach urzędowania biura,
- utworzenie stanowiska Plastyka Miejskiego, które objął Wiesław Bieńkuński.

Nie uzyskały akceptacji wnioski o wsparcie finansowe na organizację imprez artystycznych (wystawy, konkursy, plenery).

56

Artyści plastycy w większości znaleźli się w trudnych warunkach materialnych. Wielu utraciło pracownie w stanie wojennym, z których zostali wyeksmitowani lub z których po 1990 roku dobrowolnie zrezygnowało z braku funduszy na pokrycie czynszu.

Zarząd w tej sytuacji był bezsilny. Na miarę swoich możliwości udzielił z własnych funduszy zapomogi – dla dwóch osób w 1990 roku, w 1991 roku dla jednej osoby, a w 1992 roku znowu dla dwóch.

Siedziba ZPAP

Po dłuższej nieobecności należało przeprowadzić remont – odmalowano ściany w biurze i klubie, zainstalowano nowe urządzenia sanitarne, dokonano zakupu niezbędnych przedmiotów, wymieniono tapicerkę meblową.

Otwarcie wystawy Bogdana Stefanowa w Galerii ZPAP, pierwszy z lewej Autor, na pierwszym planie Prezes ZO Piotr Obarek, 1992 rok.
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Po podpisaniu w lutym 1992 roku umowy przez Zarząd Okręgu ZPAP z firmą Rasko Sp. z o.o. w Olsztynie, rozszerzyła się działalność galerii. Oprócz wystaw plastycznych wprowadzono promocję firm produkujących materiały artystyczne i organizację sympozjów.

Imprezy artystyczne

W 1990 roku grupa olsztyńskich artystów (jedenaście osób) zaprezentowała prace na wystawie w Ratuszu Miasta Chateauroux we Francji, kilka zaś osób przekazało swoje prace na cele charytatywne na aukcji zorganizowanej przez PCK.

W 1991 roku w Galerii BWA w Olsztynie odbyła się pierwsza po stanie wojennym środowiskowa wystawa pod nazwą „Kartoteka 91”. Wzięło w niej udział 40. artystów plastyków, którzy zaprezentowali swe prace w dziedzinie malarstwa, medalierstwa, grafiki, rysunku, ceramiki, tkaniny, a nawet konserwacji zabytków.

W kwietniu 1992 roku w Galerii ZPAP pokazano wystawę malarstwa Bogdana Stefanowa.

W maju odbyła się promocja firmy „Lucas” z Düsseldorfu, produkującej materiały malarskie, połączona z happeningiem (malowanie jednego obrazu przez artystów plastyków z Olsztyna i Warszawy).

Wkrótce potem promowano firmę Faber Castell z Norymbergii oraz firmę Duplo produkującą maszyny poligraficzne (przedstawiciele tej firmy zapoznawali m.in. artystów plastyków z materiałami i działaniem urządzeń).

1 czerwca zorganizowano Dzień Dziecka. W programie przewidziano malowanie w plenerze, słodki podwieczorek w Klubie Plastyka oraz mini-disco. Wszystkie dzieci otrzymały upominki ufundowane przez Przedsiębiorstwo „Rasko” i „Joko-Art”.

W dniu 6 czerwca odbyło się Międzynarodowe Sympozjum Lions Club, na którym zaprezentowano również twórczość Andrzeja Samulowskiego (honorowego członka klubu).

21 czerwca rozegrała się I akcja z cyklu działań artystycznych Magia-Wibracja-Integracja. Było to połączenie muzyki rockowej poprzez formy paraplastyczne i paratetralne z plastyką. Impreza rozpoczęła się o godzinie 19-ej i zakończyła się następnego dnia o 4-ej rano. Akcji towarzyszyła wystawa prac plastycznych w galerii i plenerze.

7 sierpnia zorganizowano ekspozycję wyrobów austriackiej firmy „Zepter International” połączoną z pokazem kulinarnym i degustacją.

W dniach 8-14 sierpnia można było zwiedzić wystawę „Ewa Plichta i Jej Goście”, na której pokazano malarstwo sztalugowe Joanny Milewicz z Olsztyna i kompozycje rzeźbiarskie Marioli Brauer z RFN. Po zakończeniu ekspozycji artystka z RFN podarowała jedną pracę galerii.

Od 22 do 30 sierpnia odbywała się promocja i wystawa firmy „Mebelplast” z Olsztyna. Zaprezentowano najnowsze wzory mebli tapicerowanych. Komisarzem wystawy był artysta plastyk Lech Bonar, członek Zarządu ZPAP.

W dniach 18 i 19 sierpnia miała miejsce promocja El-Brewery z Elbląga połączona z piknikiem i degustacją.

Od 5 września do 10 października prezentowana była wystawa fotografii ekologicznej „Pejzaże jeszcze z tej ziemi” Marka Liberskiego z Wrocławia.

*Impreza mikołajkowa dla dzieci, Galeria ZPAP w Olsztynie, początek lat 90.
Fot. Adam Kurtowicz*

18 września odbyło się sympozjum Browarów Warmińsko-Mazurskich, poświęcone prywatyzacji browarów Olsztyna, Szczytna i Biskupca.

W dniach 3–7 października zorganizowano promocję firmy Budpart ze Szczytna połączoną z ekspozycją najnowszych wzorów dodatków i wykończeń meblowych.

Od 30 października do 15 listopada można było zwiedzić wystawę „Przemijanie” poświęconą nieżyjącym artystom plastykom, członkom Okręgu ZPAP w Olsztynie oraz aktorom i fotografikom, twórcom kultury na Warmii i Mazurach. Materiały fotograficzne nieżyjących artystów zdobyto z archiwów rodzinnych. Były to materiały tzw. pozakatalogowe, ukazujące sylwetki tych ludzi.

W dniach 20 listopada–10 grudnia prezentowano wystawę grafiki prof. Maksymiliana Snocka z Lublina. Ekspozycję zorganizowano w ramach jubileuszu 25-lecia pracy twórczej i pedagogicznej. Komisarzem wystawy był Prezes ZO ZPAP w Olsztynie Piotr Obarek.

13 grudnia odbyła się aukcja dzieł sztuki na rzecz Wojewódzkiego Specjalistycznego Szpitala Dziecięcego w Olsztynie. Celem aukcji było zapoczątkowanie zbiórki pieniędzy na zakup aparatury diagnostycznej do badań krwi u noworodków. Organizatorami aukcji oprócz ZO ZPAP i Przedsiębiorstwa „Rasko” był Lekarz Wojewódzki i Rozgłośnia Polskiego Radia w Olsztynie. Na aukcję zadeklarowało swe prace 30 artystów plastyków ze środowiska olsztyńskiego. Na 79 dzieł sztuki wystawionych na aukcji 49 prac plastycznych przekazali szpitalowi w formie daru.

58

**7 KWIETNIA 1993 —
12 PAŹDZIERNIKA 1996**

Prezes — EWA PLICHTA-LUBIENIECKA

Wiceprezes — Piotr Jankowski

Sekretarz — Ewa Żuk- Michalak

Skarbnik — Bogusława Makiewicz

Członkowie — Andrzej Samulowski

Anna Korybut-Dziemidowicz

Marian Zieliński, Artur Nichthausser

Stan na koniec kadencji: 83 osoby

Zarząd tej kadencji rozpoczął swą działalność od najtrudniejszego problemu, czyli poszukiwania sponsorów na dość kosztowne utrzymanie siedziby i na skromną chociażby działalność wystawienniczą w galerii ZPAP. Dotychczasowy sponsor Spółka „Rasko” zrezygnował z dalszej współpracy ze względu na ujemny wynik finansowy za okres wspólnej działalności z ZPAP.

W wyniku poszukiwań z trzech zgłoszonych kandydatów, wybrano jedną z najkorzystniejszych propozycji i zawarto umowę o współpracy z Tomaszem Wencłowiczem.

Okazało się później, że nie miała ona mocy prawnej.

Mimo zarzutów ze strony Zarządu Głównego i negatywnej oceny działalności gospodarczej związku, Zarządowi udało się utrzymać siedzibę i organizować skromne wystawy w galerii ZPAP.

W efekcie współpracy z T. Wencłowiczem dokonano remontu kanalizacji, naprawiono przeciekający dach w galerii, odmalowano cały obiekt, naprawiono instalację c.o., która potrzebowała kapitalnego remontu, a szczególnie wymiany pieców. Wymagało to dużych nakładów finansowych, i na remont i na bieżące opłaty, których związek nie zdobyłby bez zawartych przez Zarząd umów agencyjnych.

Imprezy, a przede wszystkim wystawy plastyczne, były organizowane przez członków Zarządu a w większości przez prezesa Ewę Plichtę-Lubieniecką. Wszystkie prace (aranżacja, montaż, transport itp.) wykonywano społecznie.

Należy też zaznaczyć, co było novum w dotychczasowej działalności galerii, że zaczęły się w niej odbywać koncerty muzyczne — szczególnie w okresie letnim (raz w tygodniu) — niejednokrotnie towarzysząc uroczystym otwarciom wystaw plastycznych.

Wbrew ocenie władz Zarządu Głównego okres ten, być może dzięki kobiecej przezorności i gospodarności, można uznać za finansowo udany. Z uzyskanych skromnych funduszy zrobiono wiele i jeszcze zaoszczędzono pewną kwotę, umieszczając w banku jako lokatę, która do tej pory jest zabezpieczeniem na zażegnanie ewentualnego kryzysu finansowego, a ponadto do obecnej chwili przynosi niewielki dochód.

Bolączką tego okresu stały się zabiegi dyrekcji Muzeum, uważającej się za wieczystego użytkownika całego zespołu zamkowego, w tym siedziby ZPAP, zmierzające do przesiedlenia ZPAP, np. do zabytkowych magazynów, gdzie bez ogrzewania, z małymi piwnicznymi okienkami miałyby się odbywać działalność statutowa i wystawiennicza związku.

Zarząd nie chciał się z tym pogodzić i poszukiwał takich rozstrzygnięć prawnych, które pozwoliłyby zachować prawa do lokalu i nie stracić siedziby wybudowanej dzięki staraniom, nakładom finansowym i kilkuletniej pracy członków związku – Koleżanek i Kolegów, z których już wielu nie ma wśród żyjących.

W okresie tym przypadła rocznica 50-lecia ZPAP, ale mimo usilnych starań nie udało się zorganizować z tej okazji wystawy na miarę jubileuszu. Na prośbę o sponsorowanie wystawy skierowaną do 40. najbogatszych firm olsztyńskich odpowiedziały tylko jedna: że sponsoruje jedynie dzieci niepełnosprawne.

Sprawy socjalne

Zarząd był bezsilny wobec coraz trudniejszej sytuacji niektórych koleżanek i kolegów, ale na miarę swoich możliwości udzielił zapomóg: w 1993 roku zakupiono leki dla ciężko chorej koleżanki, w 1995 roku materiały artystyczne dla osoby na emeryturze, a w 1996 roku zakupiono sprzęt dla nieuleczalnie chorej osoby.

Interweniowano też naliczania zawyżonych czynszów za pracownie, albo pomagano w uzyskaniu lokalu.

Na zakończenie kadencji zapadła uchwała nr 48, bardzo ważna dla artystów plastyków: Rada Państwa anulowała prawo o urlopach na prowadzenie działalności twórczej.

Imprezy artystyczne

W maju 1993 roku w Galerii ZPAP przygotowano wystawę malarstwa Beaty Jagellowicz z Hamburga, odbyła się też „Majówka” – impreza integracyjna dla wszystkich środowisk twórczych w Olsztynie.

W czerwcu zorganizowano Dzień Dziecka dla dzieci członków ZPAP i firmy „Rasko”, zaprezentowano także wystawę prac dyplomantów PLSP w Olsztynie (ceramika i wystawienictwo) oraz wystawę malarstwa Moniki Jaworowskiej, absolwentki PWSSP w Poznaniu.

W lipcu pokazano wystawę rysunku Kazimierza Napiórkowskiego.

Zarząd Okręgu współpracował także w organizacji konkursu „Śpiewajmy Poezję” na olsztyńskim Zamku.

W sierpniu odbyły się wystawy malarstwa i grafiki grupy plastyków z Moskwy oraz wystawa pastelów i grafiki Eriki Petersena z Holandii.

We wrześniu zaprezentowano poplenerowe prace grupy artystów z Francji oraz pracowników WSP. Z okazji obchodów dwulecia Pubu „Fronu” w Olsztynie odbyły się wystawy instalacji, malarstwa oraz koncerty.

W październiku zorganizowano wystawy malarstwa i rysunku Elżbiety Bonieckiej-Milowicz oraz wystawę malarstwa Artura Nichthausera z okazji Jubileuszu 30-lecia pracy twórczej.

W listopadzie pokazano wystawę grafiki Wiesława Bieńkuńskiego.

W grudniu wystawę malarstwa przygotował Piotr Jankowski, odbyła się też w galerii impreza sylwestrowa.

W styczniu 1994 roku pokazano wystawę malarstwa i rysunku Elżbiety Bonieckiej-Milowicz, w lutym wystawę p.t. „Malarski krajobraz charakteru” Barbary Wiśniewskiej, absolwentki PWSSP w Poznaniu, w marcu wystawę malarstwa Agaty Wiczorkiewicz i Piotra Jankowskiego, absolwentów PWSSP w Łodzi, wystawę prac Edwarda Ratuszyńskiego p.t. „Jeleń

na rykowisku” oraz wystawę Jerzego Bieluckiego „Papiery – czyli bardzo trudna wystawa dla każdego”, w kwietniu wystawę instalacji i malarstwa Janusza Stegi z Francji p.t. „Tak było, tak było”, w maju swoje malarstwo zaprezentował Peter Lohan z Wiednia, w czerwcu odbyły się wystawy grafiki Bogusławy Makiewicz, patchworków Haliny Murzyńskiej i retrospektywna wystawa malarstwa Artura Nichthausera z okazji 30-lecia jego pracy artystycznej. W lipcu swoje malarstwo i grafikę pokazał Arkadii Iljim z Kaliningradu zaś Witold Mierzejewski zaprezentował wystawę fotografii artystycznej. Zarząd ponownie współpracował przy organizacji konkursu „Śpiewajmy Poezję”. W sierpniu odbywały się koncerty „Dawny Blues” w ramach III Olsztyńskich Nocy Blusowych. Swoje prace zaprezentował Darek Syrkowski, absolwent PWSSP w Gdańsku. W październiku zaprezentowano grafikę Sergieja Panowa z Kaliningradu, w listopadzie fotografię artystyczną Thorstena Butha, w grudniu wystawę malarstwa Marzeny Huculak.

Impreza Sylwestrowa w siedzibie ZPAP zakończyła rok 1994.

W styczniu 1995 roku wystawę rysunku pokazał Marek Bułat, w lutym i marcu swoje sztandary prezentował Antoni Grzybek, w marcu grafikę Krzysztof Kula, w kwietniu pokazano wystawę malarstwa Anny Stankiewicz-Odoj, w czerwcu wystawę grafiki Agnieszki Przełomiec. W lipcu ponownie współorganizowano konkurs „Śpiewajmy poezję”. W sierpniu zaprezentowano wystawę fotografii Anny Szulczańskiej, w listopadzie wystawę malarstwa „Martwa natura” uczniów Liceum Plastycznego w Olsztynie, w grudniu wystawę fotografii Arkadiusza Gołębiewskiego, zorganizowano też wystawę promocyjną pisma kulturalno-literackiego „Portret”.

Rok 1996 zainaugurowała pokazana w styczniu wystawa malarstwa Marka Szczęsnego, w lutym i marcu pokazano fotografię artystyczną Huberta Połoniewicza i Piotra Rosołowskiego, w marcu zorganizowano wystawę promocyjną pisma „Portret”, w czerwcu malarstwa Agnieszki Opala. W lipcu, jak w latach poprzednich, współorganizowano konkurs „Śpiewajmy Poezję”. W sierpniu grafikę komputerową pokazali Jacek Wiśniewski i Dariusz Maksymiuk.

12 PAŹDZIERNIKA 1996 — 16 PAŹDZIERNIKA 1999

Prezes — **DOROTA JAJKO-SANKOWSKA**

Wiceprezes — Ewa Plichta-Lubieniecka

Sekretarz — Piotr Jankowski

Skarbnik — Ewa Żuk-Michalak

Członkowie — Julia Tarnowska

Aleksandra Poniatowska

Wiesław Wachowski

Mirosława Smerek-Bielecka

Stan na początku kadencji: 83 osoby

Działalność gospodarcza była kontynuowana podobnie jak w poprzednich dwóch kadencjach. Fundusze pozyskiwano z podnajmu lokali — sklepu przy ul. 1 Maja i części pomieszczeń siedziby ZPAP, z tym że zawarta na pięć lat umowa z T. Wencłowiczem wygasła w listopadzie 1993 roku.

W czerwcu 1999 roku zawarto umowę o wynajem dziedzica, czyli tzw. Letniego Ogródka, która trwała do końca kadencji.

Nadal napływały z dyrekcji Muzeum wieści bardzo niepokojące. Zgodnie ze zwyczajem prezes Zarządu została wezwana i poinformowana o posiadaniu dokumentacji, z której wynikało, że siedziba ZPAP weszła w skład kompleksu zamkowego jako własność muzealna.

Ponieważ wynajem części pomieszczeń siedziby był źródłem egzystencji tutejszego okręgu, sytuacja stawała się coraz bardziej niepokojąca i wzbudzała konsternację w środowi-

sku artystów plastyków. Nachodziło pytanie, jakie dokumenty zostały przedstawiono w urzędach, aby uzyskać prawo własności? Czy wystarczyły do tego protokół zdawczo-odbiorczy BWA i pod presją podpisana przez ZPAP umowa najmu? Ale co z wcześniejszymi dokumentami o przyznaniu działki, o zezwoleniu na budowę, o przekazaniu obiektu dla ZPAP po budowie?

Wskutek tych wątpliwości Zarząd podjął uchwałę o nieprzystępowaniu do współpracy z Muzeum i nie wyraził zgody na wspólne organizowanie wystaw w Galerii ZPAP.

W okresie tym problemów przysparzał także lokal sklepowy. Okazało się, że uchwałą Rady Miasta kamienice przy ul. 1 Maja miały być wystawione na sprzedaż w trybie przetargu.

Po interwencji ZPAP oraz podnajemców pozostałych lokali odstąpiono od przetargu, ale postawiono warunek opracowania koncepcji przebudowy ciągu kamienic z uwzględnieniem planów urbanistycznych poszerzenia ulicy. W związku z tym zlecono takie opracowanie architektowi, a koszty zostały podzielone między wszystkich użytkowników zagrożonych kamienic.

Koncepcję przyjęto, przetarg został wstrzymany, a gdy władza się zmieniła, nowa przestała się tą sprawą zajmować.

Imprezy artystyczne

Chociaż działalność gospodarcza nie była wielkim sukcesem, to działalność statutową można zaliczyć do bardziej udanej.

Odbyło się kilka znaczących imprez artystycznych, przede wszystkim zrealizowano to, co nie udało się poprzedniemu Zarządowi.

W maju 1997 roku, choć z małym opóźnieniem, odbyła się Galeria Biura Wystaw Artystycznych Wystawa „50-lat Plastyki na Warmii i Mazurach”, w której wzięli udział plastycy całego regionu Warmińsko-Mazurskiego. Z tej okazji wydano okolicznościowy katalog. Komisarzem wystawy był Edward Ratuszyński, a sponsorami: Urząd Miasta i Gminy, Urząd Wojewódzki, MKiS i regionalne instytucje oraz przedsiębiorstwa.

Za zasługi w pracy artystycznej i działalność społeczną postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek wojewodów uhonorowani zostali: Janusz Wierzyński – Złotym Krzyżem Zasługi, i Tadeusz Burniewicz – Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Minister Kultury i Sztuki przyznał honorowe i prestiżowe odznaki „Zasłużony Działacz Kultury”, które otrzymali: Jerzy Wojciech Bielecki, Wiesław Bieńkuński, Adam Kurłowicz, Joanna Milewicz, Wiesława Pasik, Ewa Plichta-Lubieniecka, Michał Sawaniuk, Mirosława Smerek-Bielecka, Bogdan Stefanów, Eugeniusz Ozga i Julia Tarnowska-Kłós.

Wojewoda olsztyński wyróżnił Eugeniusza Kwiatkowskiego Honorową Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”, wręczył też Hieronimowi Skurpskiemu List Gratulacyjny i nagrodę pieniężną.

List Gratulacyjny i wiązankę z 38 róż za 38 lat pracy ze środowiskiem artystów plastyków otrzymała Wanda Radziemska.

Imprezą towarzyszącą była wystawa dokumentująca historię siedziby olsztyńskiego ZPAP w 30-tą rocznicę formalnego przekazania baszty, zdewastowanej komórki i placu pod budowę nowego lokalu. Komisarzem tej wystawy był Andrzej Samulowski, pomysłodawca i główny organizator powstania obiektu.

Drugą znaczącą imprezą było I Biennale Plastyki Olsztyńskiej, zorganizowane w grudniu 1998 roku. Co prawda impreza ta wywołała kontrowersję w środowisku, ale wynikło to z niezbyt precyzyjnie opracowanego regulaminu.

Początkowym założeniem organizatorów był przegląd dorobku artystycznego członków ZPAP, a powołane jury miało przyznać nagrody autorom najlepszych prac. Stało się inaczej, jury najpierw dokonało selekcji, czego wcześniej nie zakładano, a potem przyznało nagrody. Uczestnicy Biennale wnieśli protest, że działania te były niezgodne z założeniami regulaminu.

Faktem jednak jest, że Biennale to, będące przeglądem kondycji artystycznej tutejszej społeczności twórców, na stałe weszło do kalendarza imprez artystycznych naszego regionu.

62

Otwarcie wystawy „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach” w olsztyńskim BWA, na pierwszym planie Prezes ZO ZPAP Dorota Jajko-Sankowska i Prezes Warmińsko-Mazurskiego Stowarzyszenia Artystów Plastyków Janusz Wierzyński, 1997 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Jury przyznało równorzędne nagrody artystom plastynom, członkom tutejszego Okręgu: Wiesławowi Bieńkuńskiemu, Barbarze Hulanickiej, Dorocie Jajko, Barbarze Lis-Romańczuk, Mirosławie Smerek-Bieleckiej i Markowi Szczęsnemu.

W 1997 roku w Galerii ZPAP zaprezentowano:

- wystawę malarstwa i rysunku satyrycznego Edwarda Michalskiego
- wystawę malarstwa Marioli Żylińskiej-Jestadt
- wystawę dokumentacji i fotografii z okazji Jubileuszu 30-lecia siedziby ZPAP
- wystawę malarstwa Tadeusza Brzeskiego, Artura Nichthausera i Andrzeja Samulowskiego
- wystawę malarstwa Andrzej Feddera
- wystawę malarstwa Doroty Podlaskiej.

W październiku i listopadzie w salach Teatru im. Stefana Jaracza w Olsztynie na poplenerowej wystawie „Piaski 97” swoje prace pokazywali artyści plastycy Okręgu Olsztyńskiego: Tadeusz Brzeski, Piotr Jankowski, Izabella Janiszewska-Obarek, Maria Łożek-Kwiatkowska, Eugeniusz Kwiatkowski, Mariusz Łukasik, Artur Nichthauser, Joanna Milewicz, Ewa Plichta-Lubieniecka, Mirosława Smerek-Bielecka, Andrzej Samulowski, Maria Szymańska, Ewa Żuk-Michalak.

Plener malarski „Piaski 97” zorganizowany został przez Zarząd Okręgu wraz z Dyrekcją Telekomunikacji Polskiej S. A. w Olsztynie odbył się w dniach 15–30 września 1997 roku. Uczestniczyło w nim dwanaście osób z Okręgu Olsztyńskiego i jedna osoba z Okręgu Warszawskiego.

W Międzynarodowym plenerze malarskim w Zalesiu k. Barczewa, który odbył się w dniach 26 maja – 8 czerwca 1997 roku uczestniczyli Zofia Topczewska-Hudyka, Artur Nichthauser i Maria Szymańska.

W Plenerze Malarskim „Szałkowo 97” współorganizowanym w czerwcu 1997 roku przez ZO ZPAP w Olsztynie, oprócz Zygmunta Bobrowskiego i Wojciecha Sadleja z Warszawy i Małgorzaty Klejna, Doroty Podlaskiej i Jarosława Sankowskiego z Bydgoszczy uczestniczyły Dorota Jajko i Wiesława Pasik.

W plenerze malarskim „Hajnówka 97” zorganizowanym przez Prezesa ZO ZPAP w Olsztynie uczestniczyły Dorota Jajko i Anna Stankiewicz-Odoj.

W plenerze „Spotkania Białowieskie”, który odbył się w dniach 4–14 września 1997 roku, uczestniczył Piotr Obarek.

W dniach od 15 do 30 czerwca 1998 odbył się II plener malarski „Piaski 98”, uczestniczyli w nim: Tadeusz Burniewicz, Elwira Iwaszczyszyn, Dorota Jajko-Sankowska, Małgorzata Kadelska, Ewa Plichta-Lubieniecka, Maria Szymańska, Julia Tarnowska, Ewa Żuk-Michalak.

W 1998 roku w Galerii ZPAP pokazano:

- wystawę „Macrohaluny” Tomasza Wojczulanisa
- wystawę malarstwa Agnieszki Przełomieć
- wystawę poplenerową „Piaski 98” (pokazaną także w Teatrze im. Stefana Jaracza).

W 1999 roku w Galerii ZPAP odbyły się wystawy: „Etiudy Graficzne” Małgorzaty Chomicz, Ewy Plichty-Lubienieckiej „Skrawki Dnia – Urywki Nocy czyli Pejzaże Wspomnień”, malarstwa Doroty Jajko, obrazów Wiesława Bieńkuńskiego, fotografii Jarosława Nowackiego, malarstwa Michała Sawaniuka, grupy olsztyńskich artystów w składzie: Jerzy Bielecki, Wiesław Bieńkuński, Elżbieta Boniecka-Milowicz, Elwira Iwaszczyszyn, Agata Jankowska, Małgorzata Kadelska, Adam Kurłowicz, Ewa Plichta-Lubieniecka, Mirosława Smerek-Bielecka, Julia Tarnowska, Julita Wiench-Kurłowicz i Ewa Żuk-Michalak.

W lutym 1999 roku zorganizowano bal karnawałowy „Chrobał, czyli bez znieczulenia”.

16 PAŹDZIERNIKA 1999 — 6 CZERWCA 2002

Prezes — **MAREK KŁOS**

(do 26 kwietnia 2001)

Wiceprezes — **MAŁGORZATA KADELSKA**

(od sierpnia 2000) i Prezes

(od 27 kwietnia 2001)

Wiceprezes — Maja Baranowska

(do sierpnia 2000)

Sekretarz — Bogdan Żukowski

Skarbnik — Adam Kurłowicz

(do czerwca 2001)

Członkowie — Piotr Dondajewski

Eugeniusz Kwiatkowski, Piotr Obarek

Stan: 92. osoby

Z myślą o naprawach i remontach siedziby ZO ZPAP Zarząd tej kadencji już na początku swojej działalności zaapelował do członków o przekazanie swoich prac na aukcję na rzecz remontu obiektu. Zebrano 32. prace od 22. artystów, z tego sprzedano dziesięć prac. Pozostałe dzieła sztuki przeznaczono na sprzedaż na następnych aukcjach.

Po usilnych staraniach Zarząd otrzymał także dotację z Zarządu Głównego na pokrycie kosztów remontu dachu. W grudniu 2000 roku przeprowadzono kapitalny remont dachu galerii i zapewniono jej użyteczność na co najmniej następnych dziesięć lat.

Niewielkim kosztem, z własnych funduszy dokonano również naprawy centralnego ogrzewania.

Winieta otwarcia II Olsztyńskiego Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”. Od lewej: Prezes ZO ZPAP Marek Kłós, Prezydent Miasta Olsztyn Czesław Jerzy Małkowski i Dyrektor BWA w Olsztynie Krystyna Rutkowska, dalej: laureaci Biennale. Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie, 2000 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, proj. Marek Kłós

64

W grudniu 1999 roku rozstrzygnięto II Biennale Plastyki Olsztyńskiej „O Medal Prezydenta”. Jury zakwalifikowało 147 prac ze 179 zgłoszonych przez 55. autorów, oraz przyznało: Grand Prix – Medal Prezydenta – Mirosławie Smerek Bieleckiej, za malarstwo wyróżniono Jerzego Wojciecha Bieleckiego i Marka Szczęsnego, za tkaninę Izabellę Janiszewską-Obarek, za grafikę warsztatową nagrodę otrzymała Małgorzata Chomicz, za rysunek Bogdan Żukowski. W kategorii rzeźby i ceramiki nagrodzono Waldemara Cichonia zaś wyróżnienie otrzymała Barbara Lis-Romańczuk. W kategorii technik niekonwencjonalnych i multimedii nagrodę otrzymał Robert Listwan, a wyróżnienie Antoni Grzybek.

Plakat okolicznościowy z okazji 30-lecia Siedziby ZO ZPAP w Olsztynie. Proj. Marek Kłós

Uroczyste otwarcie wystawy nastąpiło 1 lutego 2000 roku w Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie.

20 października 2000 roku w trzydziestą rocznicę otwarcia siedziby ZPAP (przypomnę, że przekazanie siedziby odbyło się 13 października 1970 roku) zorganizowano uroczyste spotkanie członków i zaproszonych gości. Z tej okazji odbyła się wystawa dokumentacyjna z budowy i eksploatacji obiektu. Osobom, które przyczyniły się do jej powstania wręczono pamiątkowe cegiełki z napisem „Budowniczy ZPAP”. Otrzymało je dwadzieścia osób, w tym wszyscy byli prezesi Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Cegiełki otrzymali: Lucjan Czubieli, Julian Dadlez, Zofia Topczewska-Hudyka, Dorota Jajko-Sankowska, Eugeniusz Jankowski, Edward Jurjewicz, Wiesław Kaczmarek, Janusz Kompowski, Bolesław Marschall, Artur Nichthaus, Piotr Obarek, Henryk Oszcza-keiwicz, Ewa Plichta-Lubieniecka, Wanda Radziemska, Mieczysław Romańczuk, Andrzej Samulowski, Hieronim Skurpski, Maria Szymańska, Ryszard Wachowski i Bolesław Wolski.

Ponadto zaprezentowano prace przekazane przez członków ZPAP na aukcję dla ratowania swojej siedziby.

We wrześniu 2000 roku Zarząd był organizatorem pleneru malarzkiego „Piaski 2000”, sponsorowanego przez Telekomunikację Polską S.A. w Olsztynie. Wystawa poplenerowa odbyła się w grudniu 2000 roku w Galerii ZPAP. Za sprawną i rzetelną organizację komisarz pleneru Andrzej Samulowski został uhonorowany przez dyrekcję TPSA nagrodą.

Do osiągnięć tej kadencji należy wydawanie „Biuletynu”, pisma Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, darzonego uznaniem nie tylko przez członków ZPAP, ale i także przez władze miasta oraz media.

„Biuletyn” swój wysoki poziom zawdzięczał przede wszystkim członkowi Zarządu Adamowi Kurłowiczowi, który w czerwcu 2001 roku złożył rezygnację z pracy w Zarządzie, co było wielką stratą nie tylko dla Zarządu, ale i dla całego środowiska.

Imprezy artystyczne

W Galerii ZPAP pokazano w grudniu 1999 roku wystawę obrazów z kolekcji Marii i Marka Pileckich.

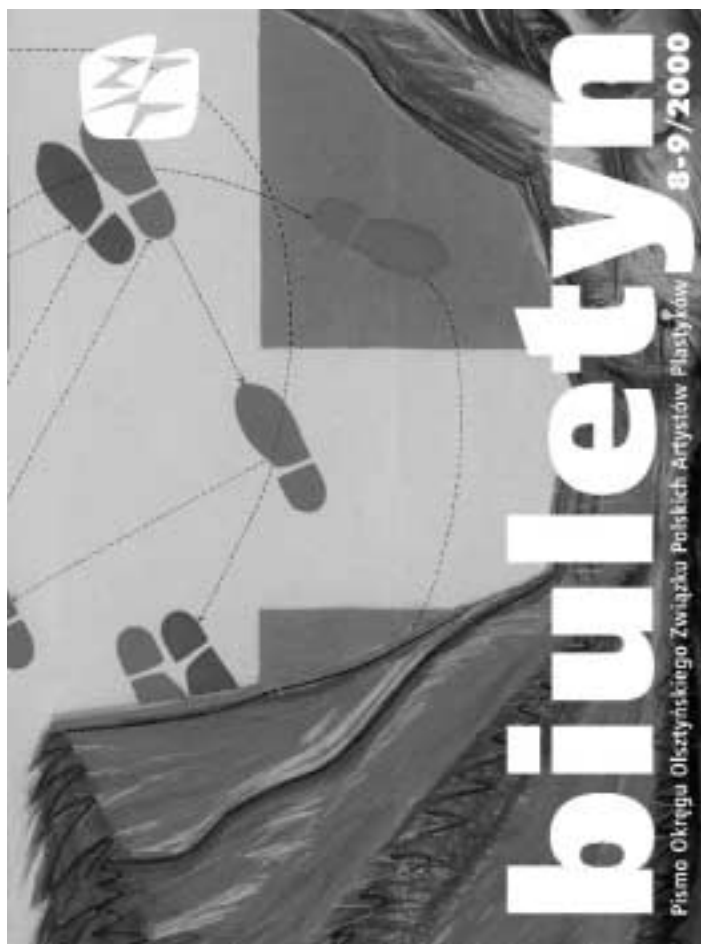
W 2000 roku w Galerii ZPAP zaprezentowano wystawy:

- Maria Łożek Kwiatkowska pokazała wystawę malarstwa „Podróże do siebie”
- swoje prace wystawiła Grupa Przyjaciół w składzie: Wilga Badowska – obrazy, Andrzej Konieczny – obrazy, Mirosław „Micia” Bojenko – fotografia, Joanna Milewicz – obrazy, Maria Milewicz-Brauer – obiekty, Ewa Plichta-Lubieniecka – obrazy, Jan Pruski – obrazy, Iga Sturlis-Szydłowska – tkanina
- Julita Wiench-Kurłowicz zaprezentowała swoje pastele olejne
- malarstwo i rysunek pokazała Zofia Topczewska-Hudyka,
- miała też miejsce wystawa aukcyjna prac darowanych przez: Jerzego Wojciecha Bieleckiego, Wiesławę Bieńkuńskiego, Tadeusza Brzeskiego, Zofię Topczewską-Hudykę, Elwirę Iwaszczyszyn, Krzysztofa Janickiego, Wioletę Jaskólską, Małgorzatę Kadelską, Adama Kurłowicza, Eugeniusza Kwiatkowskiego, Barbarę Lis-Romańczuk, Ewę Plichtę-Lubieniecką, Tadeusza Piotowskiego, Agnieszkę Przełomieć, Elżbietę Boniecką-Milowicz, Janusza Sankowskiego, Michała Sawaniuka, Hieronima Skurpskiego, Mirosławę Smerek-Bielecką, Marię Szymańską, Cecylię Wąpszę, Ewę Żuk-Michałak i Julitę Wiench-Kurłowicz
- Agnieszka Przełomieć pokazała swoje malarstwo
- odbyła się też wystawa poplenerowa „Piaski 2000” sponsorowana przez TPSA.

W 2001 roku w Galerii ZPAP wystawę malarstwa i rysunku pokazała Wioletta Jaskólska. Pod koniec maja, w dniu swoich urodzin, pierwszą wystawę w siedzibie ZPAP zaprezentowała wiceprezes Zarządu Okręgu Olsztyńskiego Małgorzata Kadelska.

W tym dniu, równo 55 lat temu, o czym nikt nie wiedział, otwarto pierwszą ekspozycję prac olsztyńskich członków ZPAP. Z tej okazji pojawił się tort gigant o jednometrowej średnicy, na którym usytuowany był półmetrowy Feniks. Galeria ZPAP od dawna nie była tak zatłoczona, jak podczas tego wernisażu.

Było mnóstwo kwiatów i życzeń, a w rezultacie dwie ogromne kolejki, jak w 1970 roku po mięso – jedna do autorki jubilatki z kwiatami i życzeniami, a druga do mnie, a właściwie do tortu, który to ja miałam zaszczyt kroić, a który prezes dzielił równo i sprawiedliwie wśród licznych uczestników imprezy.

Okładka „Biuletynu” — pisma ZPAP w Olsztynie. Proj. Adam Kurłowicz

**7 CZERWCA 2002 —
23 LISTOPADA 2002**

Prezes — **JAN WIESŁAW KACZMAREK**
Wiceprezes — Małgorzata Kadelska
Sekretarz — Bogdan Żukowski
Członkowie — Piotr Dondajewski
Eugeniusz Kwiatkowski, Piotr Obarek
Stan na koniec kadencji: 95 osób

Po niespodziewanym i nagłym wyjeździe prezesa Marka Kłosa do USA, ze względu na pilne sprawy organizacyjne, w wyborach uzupełniających na prezesa Okręgu wybrano Wiesława Kaczmarka.

Nowy prezes rozpoczął działalność od załatwiania spraw najpilniejszych i najważniejszych. A było to usankcjonowanie praw artystów do wybudowanego i wykorzystywanego przez 30 lat obiektu. Najpierw należało załatwić, o co się upominał Marszałek Województwa, uzyskanie osobowości prawnej.

Tok tych spraw wymagał wiele pertraktacji i uzgodnień z Zarządem Głównym ZPAP.

Na zaproszenie Okręgu przybył wiceprezes Zarządu Głównego, co ułatwiło wyjaśnienie wątpliwości, dokonanie korekty i uwzględnienie zastrzeżeń tutejszego Okręgu do umowy zawartej z Zarządem Głównym.

Dopiero podpisanie tej umowy pozwoliło na uzyskanie niezbędnych dokumentów i uchwał jako załączników potrzebnych dla uzyskania osobowości prawnej oraz złożenia ich w Sądzie Gospodarczym.

Był to niewątpliwie sukces prezesa Wiesława Kaczmarka. Okręg Olsztyński ZPAP był drugim, po Okręgu Warszawskim, który uzyskał osobowość prawną.

31 października 2002 roku dostarczono postanowienie Sądu o nadanie osobowości prawnej Okręgowi Olsztyńskiemu ZPAP wraz z zezwoleniem na prowadzenie działalności gospodarczej.

Stosunki z dyrekcją Muzeum nie były przyjazne, co nie miało znaczenia do momentu, aż roszczenia przybrały formę oficjalną. Dnia 2 maja 2002 roku wypowiedziano ZPAP umowę najmu, która miała wygasnąć 31 lipca, a w wypowiedzeniu tym zaproponowano spotkanie dla ustalenia nowych warunków najmu. Tym razem prezes ZPAP zmienił panujący rytuał i zaprosił dyrektora Muzeum do siedziby ZPAP, by swoje roszczenia mógł przedstawić całemu Zarządowi. Dyrektor przyszedł w umówionym terminie z towarzyszeniem swego zastępcy. Rozmowa była raczej powściągliwa. Na zakończenie tego spotkania dyrektor oznajmił, że zbierze swoją kierowniczą kadrę i zaprosi prezesa ZPAP na spotkanie, by omówić nowe warunki umowy. Zaproszenie zostało przyjęte.

Do 30 lipca trwała zupełna cisza i dopiero 31 lipca wrzucono do skrzynki pismo oznajmujące, że ze względu na trudności o charakterze organizacyjno-technicznym, przesuwa się termin podpisania nowej umowy do 30 września.

Po tym znów nastąpiła cisza w tej sprawie.

W sprawie siedziby udało się załatwić szerokie poparcie u władz związkowych.

Na ostatnim, przed Walnym Zjazdem Delegatów, posiedzeniu Kolegium Prezesów została złożona petycja, zawierająca krótką historię powstania siedziby, wieloletnie zabiegi i starania o prawo własności obiektu oraz informacja o stanie obecnym. Petycję udało się wprowadzić do już ustalonego porządku obrad. Sprawę rozpatrzono i złożono obietnicę o udzieleniu jak najdalej idącej pomocy. Uchwała ta jako wniosek dla przyszłych władz związkowych została umieszczona w dokumentach Walnego Zjazdu Delegatów. Na filmie prezentowanym na Walnym Zejeździe o obiektach związkowych na pierwszym miejscu pokazano olsztyńską siedzibę, która prezentowała się okazale i efektownie.

W tej kadencji stan członków zmniejszył się o trzy osoby, skreślono je z listy, gdyż od wielu lat przebywają za granicą. Był to wstęp do większych skreśleń. W świetle obowiązującego Statutu członkowie nie płacący składek winni być skreślani z listy członków ZPAP.

Działalność wystawiennicza

W tym krótkim okresie odbyło się pięć wystaw.

Były to wystawy: Marii Szymańskiej „Pejzaż Warmii i Mazur”, malarstwa Marzeny Huculak, fotografii Stanisława Kossakowskiego „Są takie miejsca na świecie”, malarstwa Reginy Koczan-Snarskiej „Dialog”, rysunku satyrycznego Jacka Suszka.

Ponadto Zarządowi powierzono organizację wystawy „Dzieło Nowego Tysiąclecia” z okazji obchodów „Dnia Papieskiego 2002” przypadającego na 13 października.

Wystawa była prezentowana w Galerii Kultury Chrześcijańskiej.

Uczestniczyli w niej: Tadeusz Brzeski, Marta Czauderna, Piotr Dondajewski, Wiesław Bieńkuński, Małgorzata Chomicz, Antoni Grzybek, Cyryla Gwiazda, Marzena Huculak, Krzysztof Janicki, Wioletta Jaskólska, Teresa Juszkiewicz, Wiesław Kaczmarek, Regina Koczan-Snarska, Anna Korybut-Dziemidowicz, Agnieszka Janek-Maślanka, Maria Łózek-Kwiatkowska, Eugeniusz Kwiatkowski, Elżbieta Boniecka-Milowicz, Andrzej Morawski, Tadeusz Piotrowski, Ewa Plichta-Lubieniecka, Ewa Różańska, Michał Sawaniuk, Marek Szczęsny, Maria Szymańska, Wiesław Wachowski, Renata Zimnicka-Prabucka, Bogdan Żukowski.

Komisarzami wystawy byli Krzysztof Janicki i Wiesław Wachowski.

Władze miasta powierzyły też tutejszemu Okręgowi organizację konkursu rzeźbiarskiego na wizerunek patrona Olsztyna — Św. Jakuba, który miał zostać umieszczony w blendzie Wysokiej Bramy na Starym Mieście z okazji 650-lecia Olsztyna.

24 LISTOPADA 2002 — 7 CZERWCA 2006

Prezes — **PIOTR DONDAJEWSKI**
Wiceprezes — Jan Wiesław Kaczmarek
Sekretarz — Aldona Wodeńska-Kopeć
Skarbnik — Maria Szymańska
(do końca 2002)
Członkowie — Krzysztof Janicki
Izabella Janiszewska-Obarek
(do końca 2002)
Anna Korybut-Dziemidowicz
Stan: 95 osób, w tym zawieszonych
w prawach członków 11 osób

Po rezygnacji Marii Szymańskiej i Izabelli Janiszewskiej-Obarek Zarząd kontynuował swoją kadencję w zmniejszonym składzie.

Po uzyskaniu osobowości prawnej na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, Okręg Olsztyński stał się samodzielnym podmiotem prawnym i gospodarczym.

Do ważnych spraw należy założenie w 2003 roku nowej instalacji centralnego ogrzewania w biurze, które od 1990 roku nie było ogrzewane. W 2005 roku wykonano remont dachu biura i baszty, jednak na remont galerii nie wystarczyło środków.

W lutym 2003 roku zakupiono dla biura sprzęt komputerowy wraz z urządzeniami peryferyjnymi, natomiast w 2004 roku podłączono stałą usługę Neostrady. Daje to możliwość funkcjonowania w globalnej sieci internetowej. Koledzy którzy mają regularnie opłacane składki mogą zamieścić swoje indywidualne witryny za darmo.

Dzięki tym urządzeniom i udzielanej przez Prezydenta Miasta skromnej pomocy finansowej od 2003 roku działalność wystawiennicza była usystematyzowana i bogatsza.

Wszystkim wystawom towarzyszyły wernisaże, wydane własnym nakładem katalogi z reprodukcjami prac, zaproszenia i plakaty autorskie.

Bardzo ważną i trudną rolę miał Zarząd w kwestii utrzymania obecnej siedziby. Odezwały się bowiem w miejscowej prasie głosy kwestionujące prawo własności ZPAP.

Wynajęto prawnika, który sprawdził, że została założona przez dyrekcja Muzeum Warmii i Mazur założona Księgę Wieczystą, w której odnotowano, iż w zespole obiektów zabytkowych znajduje się Zamek gotycki, budynek biura i Galerii ZPAP oraz mury obronne.

Natychmiast po ujawnieniu tej sprawy prawnik w imieniu ZPAP złożył wniosek o wznowienie postępowania z zaskarżeniem decyzji przekazania siedziby dla Muzeum.

Procedura ta wymaga długiej drogi służbowej. Najpierw wniosek skierowano do Prezydenta Miasta, Prezydent do Marszałka, Marszałek do Wojewody, Wojewoda do Marszałka, Marszałek do Kolegium, Kolegium znów do Marszałka, Marszałek do Sądu w Warszawie, z Warszawy sprawa powróciła do Marszałka. Marszałek wraz z zwołaną komisją orzekł, że ZPAP nie jest stroną do rozpatrywania tej sprawy. Ze strony ZPAP prawnik zażądał to orzeczenie, a Marszałek ponownie skierował do Sądu Najwyższego, tym razem w Olsztynie. Proces trwał ponad dwa lata, tylko po to, by ustalić kto ma rozpatrzyć wniosek

W powyższej sprawie interwencję do Marszałka Województwa złożyli Zarząd Główny ZPAP oraz poseł PiS Aleksander Szczygło.

Dzięki temu dotarło do ZPAP pismo Marszałka skierowanie do interweniujących, które zawiera tak wiele sprzecznych uzasadnień, że budzi wątpliwości, czy było pisane z pełną wiedzą o całości sprawy.

Stanowisko całego środowiska wsparte uchwałą Walnego Zebrania Członków oraz skierowanie sprawy na drogę prawną pozwoliło oddalić roszczenia Muzeum, a nawet uczcić w październiku 2005 roku Jubileusz 35. rocznicy oddania obiektu wybudowanego przez kolegów przy wsparciu ówczesnych władz.

Z tej okazji w ścianę siedziby wmurowano tablicę, którą poświęcił proboszcz olsztyńskiej katedry i pokazano banery upamiętniające postaci prezesów w minionym 35-leciu.

Uroczystości z okazji Jubileuszu 35-lecia wybudowania siedziby ZO ZPAP w Olsztynie. Poświęcenie tablicy pamiątkowej przez proboszcza olsztyńskiej katedry, październik 2005 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Uroczystości tej towarzyszyła wystawa prac członków ZPAP, którzy brali udział w budowie siedziby; część ekspozycji prezentowała dokumentację fotograficzną z okresu budowy.

Imprezy artystyczne w Galerii ZPAP

W roku 2003 odbyły się wystawy:

- prac nieżyjących członków ZPAP pt. „Artyści wdzięcznej pamięci”
- pokonkursowa projektów rzeźby Mikołaja Kopernika oraz tablicy pamiątkowej 650-lecia Miasta Olszyn
- malarstwa i rysunku Elżbiety Bonieckiej-Milowicz
- malarstwa i rysunku Hieronima Skurpskiego
- malarstwa Tadeusza Piotrowskiego
- interdyscyplinarna wystawa w ramach obchodów Dni Papieskich pt. „Jesteś jeden – nie jesteś sam”, w której wzięło udział osiemnastu artystów plastyków

W roku 2004 pokazano wystawy:

- „Amorfidy”, część zalibarkowej akcji w Olsztynie,
- malarstwa i rysunku Marioli Żylińskiej-Jestadt
- malarstwa i rysunku pt. „Inside” Izabeli Jaśniewskiej
- malarstwa, rysunku oraz prac projektowych Agnieszki Janek-Maślanki
- malarstwa Marcina Sobczyka
- grafiki użytkowej i malarstwa Piotra Dondajewskiego
- malarstwa Mariana Zielińskiego
- malarstwa pt. „W czerni i bieli” Ewy Letki
- wystawę pt. „Posłannictwo Pokoju” w ramach obchodów Dni Papieskich

W roku 2005 odbyły się wystawy:

- malarstwa Mariusza Gutowskiego

Wernisaż wystawy Okręgu Olsztyńskiego ZPAP z udziałem Prezydenta Miasta Olsztyn Czesława Jerzego Matkowskiego oraz prezesa ZG ZPAP Jerzego Biernata, wrzesień 2004 r. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

- wystawa grafiki Bogusławy Makiewicz
 - pokonkursowa wystawa plakatu pt. „Olsztyn Miasto Młode Duchem”
 - wystawa malarstwa i rysunku Darii Kozłowskiej-Wrony
 - wystawa malarstwa Tadeusza Brzeskiego
 - wystawa malarstwa Jana Gudelisa
 - grupowa wystawa interdyscyplinarna GTPS w Gdańsku
 - malarstwo, rysunek i instalacje Wiesława Wachowskiego
 - malarstwa Aleksandra Vozbinasa z Litwy
 - poplenerowa wystawa „Soutine dienos” z udziałem artystów z Wilna
 - malarstwa Marioli Żylińskiej-Jestadt
 - wystawa członków biorących udział w budowie siedziby ZPAP z okazji Jubileuszu 35-lecia
 - fotografii Arkadiusza Diczka
- Do wszystkich przedstawionych wystaw opracowano i wydano wykonane własnymi środkami katalogi z kolorowymi reprodukcjami prac.

W roku 2006 pokazano wystawy:

- grupy dyplomantów UWM (sześć osób)
- malarstwa „Portrety” Andrzeja Morawskiego
- malarstwa Jana Lewdorowicza
- rysunku Weroniki Tadaż-Królikiewicz

Podpisano umowę o współpracy z Litewskim Związkiem Artystów Plastyków w Wilnie, w efekcie zorganizowano wspólny plener na Litwie oraz cykl wystaw, w których uczestniczyli członkowie tutejszego Okręgu: Tadeusz Brzeski, Piotr Dondajewski, Adam Kurłowicz, Joanna Rostańska, Marek Szczęsny i Julita Wiench-Kurłowicz.

Zorganizowano konkursy:

- na projekt rzeźby Mikołaja Kopernika (2003)
- na projekt tablicy upamiętniającej 650-lecie Miasta Olsztyn (2003)
- III Biennale Plastyki Olsztyńskiej „O Medal Prezydenta” w Galerii BWA (2003)
- na akcenty rzeźbiarskie upamiętniające pobyt Jana Pawła w Olsztynie (2005)
- na zagospodarowanie blendy w katedrze olsztyńskiej (2005)
- IV Biennale Plastyki Olsztyńskiej „O Medal Prezydenta” w Galerii BWA (2005)

**10 CZERWCA —
31 GRUDNIA 2006**

Prezes — **PIOTR DONDAJEWSKI**
 Wiceprezes — Wiesław Wachowski
 Sekretarz — Izabela Jaśniewska
 Skarbnik — Anna Korybut-Dziemidowicz
 Członkowie — Anna Szymańska
 Mirosława Smerek-Bielecka
 Aldona Wodeńska-Kopeć
 Stan na koniec 2006 roku: 96 osób

Kadencję rozpoczęto przygotowaniem do uroczystości 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, które przypadało na październik 2006 roku.

Brakowało środków finansowych jak i możliwości lokalowych na zorganizowanie okręgowej wystawy i zaprezentowanie wszystkich dyscyplin plastycznych. W tej sytuacji rozpisano konkurs dla członków tutejszego Okręgu pt. „Olsztyn — Region w twórczości plastycznej artystów Warmii i Mazur”.

W początkach października nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu, w którym uczestniczyło dwudziestu autorów zgłaszając 45 prac.

Jury przyznało trzy równorzędne nagrody: Małgorzacie Bojarskiej-Waszczuk, Wiesławie Pasik i Marii Szymańskiej, wyróżnienie zaś otrzymała Weronika Tadaż-Królikiewicz.

Uroczystości 60-lecia połączone z otwarciem wystawy pokonkursowej odbyły się w Galerii ZPAP w dniu 27 października 2006 roku. Z okazji tej Prezydent Miasta Czesław Jerzy Małkowski wręczył prezesowi Okręgu Piotrowi Dondajewskiemu wizerunek Świętego Jakuba, Patrona Miasta Olsztyn za zasługi w upowszechnianiu i promocji plastyki olsztyńskiej, natomiast prezes Zarządu Głównego ZPAP Jerzy Biernat uhonorował prezesa Okręgu Dyplomem Ministra Kultury i Dziedzictwa narodowego dla Okręgu Olsztyńskiego ZPAP za zasługi w krzewieniu sztuk wizualnych,

Ponadto Prezes Zarządu Głównego ZPAP nominował na Członka Honorowego ZPAP Wandę Radziemską.

W tym okresie w Galerii ZPAP pokazano wystawy:

- malarstwa grupy studentów Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie
- grafiki Marii Szymańskiej
- fotografii Łukasza Kowalczyka
- malarstwa, grafiki i instalacji pt. „2 razy 2”, w której wzięli udział: Piotr Dondajewski, Iza Jaśniewska, Aldona Wodeńska-Kopeć i Wiesław Wachowski.

Zarząd Okręgu otrzymał wezwanie do Sądu Administracyjnego w Olsztynie w sprawie założonej przez Muzeum Warmii i Mazur, które kwestionowało prawo własności ZPAP do zajmowanego obiektu, uważając sprawę za zamkniętą, a Muzeum jako właściciela.

Jak już napisane było wcześniej, od trzech lat trwa przepychanka władz na temat, kto ma rozpatrzyć sprawę własności siedziby ZPAP.

Rozpoczęto przygotowanie do wydania od dawna planowanego wydawnictwa monograficznego o 60. latach historii Okręgu Olsztyńskiego ZPAP i prezentującego sylwetki wszystkich, byłych i obecnych, żyjących i nieżyjących członków związku.

Powołano zespół redakcyjny.

Podjęto prace polegające na gromadzeniu i źródłowym opracowywaniu materiałów archiwalnych (katalogów, artykułów prasowych, dokumentów). Rozesłano prośby do wszystkich obecnych i byłych członków ZO ZPAP w Olsztynie, o dostarczanie aktualnych danych o swojej działalności artystycznej i zawodowej. Zlecono opracowanie i zredagowanie biogramów nieżyjących artystów, a także napisanie tekstów traktujących o historii i działalności Okręgu w latach 1946-2006. Rozpoczęto skanowanie i opracowywanie techniczne materiałów ilustracyjnych (fotografii, reprodukcji prac i dokumentów).

Złożono też do urzędów administracji państwowej wnioski o dofinansowanie prac przygotowawczych i druku wydawnictwa.

Gratulacje Prezydenta Miasta Olsztyn Czesława Jerzego Małkowskiego dla Prezesa ZO Piotra Dondajewskiego z okazji 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

POSŁOWIE

Dzieje 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP można by podzielić na trzy etapy.

– Pierwszy: lata 40. i 50. – to stopniowy rozwój środowiska i powiększanie liczebności członków, którzy przede wszystkim rozpoczęli trudną walkę o byt – długotrwałe zabiegi i starania o lokal do pracy twórczej i do mieszkania, oraz o zatrudnienie czy zdobycie zlecenia.

– Drugi: lata 60. 70. do stanu wojennego – sytuacja była raczej unormowana. Okręg otrzymywał wysokie dotacje z Zarządu Głównego ZPAP, co umożliwiło wybudowanie siedziby i galerii w 1970 roku oraz prowadzenie działalności wystawienniczej. Wielu artystów zdobyło mieszkania, część z nich pracownie, a po zorganizowaniu Spółdzielni „Plastyka” łatwiej było zdobyć pracę i zlecenia. PSP przestało być monopolem na zatrudnianie artystów plastyków.

Czas stanu wojennego oraz lata 1983–1990 to okres zawieszenia, a potem rozwiązania ZPAP oraz podzielenia środowiska.

– Trzeci: lata 90. i początek XXI wieku – reaktywowany po stanie wojennym ZPAP znalazł się w nowej, szczególnie niekorzystnej dla środowiska sytuacji.

Przed wszystkim w ogromnym stopniu została zniszczona dokumentacja dotycząca działalności Okręgu i członków ZPAP w latach od 1946 do 1983 roku. Nie odzyskano wielu obrazów stanowiących plon po organizowanych plenerach. Galeria została pozbawiona sprzętu i urządzeń służących do montażu ekspozycji. Kilka osób straciło pracownię, wyeksmitowano je bez uzasadnienia. Zlikwidowano stanowiska Plastyka Wojewódzkiego i Plastyka Miejskiego. Zakwestionowano prawo własności do wybudowanej przez członków ZPAP siedziby.

Ostatnie dziesięciolecie to trudny okres na załatwianie spraw organizacyjnych, nie mówiąc o działalności artystycznej.

Związek, podobnie jak poszczególni plastycy, znalazł się w bardzo trudnej sytuacji materialnej. Otrzymywana do 1982 roku z Zarządu Głównego ZPAP dotacja, która pokrywała ok. 80% kosztów Okręgu, przestała istnieć. Składki członkowskie stanowią kroplę w morzu potrzeb. Mecenate państwowy w zasadzie nie istnieje, prywatny również. Siedziba związku po 35-letniej eksploatacji i po doraźnych małych naprawach wymaga kapitalnego remontu. Oprócz funduszy na remont potrzebne są środki na opłatę beżących świadczeń i na działalność kulturalną.

Te wszystkie problemy spotkały czterech prezesów tego dziesięciolecia.

I tylko dzięki operatywności działaczy związku i poszczególnych twórców siedziba jest nadal w rękach olsztyńskich artystów plastyków. Nie zrezygnowano też z działalności artystycznej i upowszechniającej różne dziedziny sztuki. Każdy zarząd stara się wypełniać swoje zadania statutowe, zdobywając fundusze m. in. z podnajmu lokali – z dzierżawienia sklepu przez Jolantę Śmielską-Koszczyk, który zaopatruje artystów plastyków, oraz podnajmu części siedziby przez Krzysztofa Żendarskiego.

To oni wypracowują nie tylko zysk, z którym dzielą się ze związkiem, ale również włączają się w działalność ZPAP i służą swoją pomocą. Dlatego zawarte z nimi umowy nie są umowami najmu, ale współpracy, bo bez ich pomocy działania ZPAP byłyby znacznie uboższe.

Osoby te obdarzone wysoką kulturą osobistą i bezinteresownością wypełniają swoje zadania bardzo rzetelnie, a jednocześnie z wielkim zrozumieniem naszych potrzeb, będąc dla nas wsparciem i wielką pomocą. Współpraca z nimi umożliwia pokrycie kosztów utrzymania siedziby, a także uzyskanie skromnych środków na wydatki związanych z organizacją wystaw w Galerii ZPAP.

Nie można również pominąć życzliwości Prezydenta Miasta Olsztyn Pana Czesława Jerzego Małkowskiego, który uznał że ZPAP zasługuje na wsparcie. Dzięki temu przyjaznemu gestowi Okręg przez ostatnie cztery lata otrzymywał skromne dotacje, które przeznaczał na wydawnictwa graficzne, wzbogacające organizowane wystawy. Członkowie ZPAP bardzo wysoko cenią tę pomoc, ponieważ tylko udokumentowane katalogiem wystawy są wliczane do dorobku twórczego, na jaki pracuje artysta przez całe życie.

Należy podkreślić, że w ostatnim dziesięcioleciu wprowadzono też nowe formy działalności: koncerty – samodzielne i towarzyszące otwarciom wystaw, występy aktorskie, promocje firm, organizacje sympozjów, happeningów, prezentacje filmów i fotografii oraz inne działania artystyczne.

Poza działalnością promocyjną i wystawienniczą środowisko artystów plastyków uczestniczy niemal we wszystkich organizowanych aukcjach na rzecz różnych intencji i osób potrzebujących. Potrzeby te nie maleją, a raczej wzrastają, a środowisko nie odmawia pomocy. Chociaż artyści plastycy nie należą do osób zamożnych, to jednak dzielą się tym, co posiadają. O tej działalności charytatywnej świadczy gruba teka różnych podziękowań i wyrazów uznania.

Mówiąc o osiągnięciach związku nie można zapomnieć o Instytucie Wychowania Plastycznego z Katedrą Sztuk Pięknych na WSP, a obecnie Uniwersytecie Warmińsko–Mazurskim. Instytut powstał dzięki życzliwości i poparciu władz, ale też dzięki staraniom pedagogów, miłośników sztuki i artystów plastyków – kadra pedagogiczna wywodzi się przede wszystkim z miejscowego środowiska, wielu wykładowców z tytułami profesorów i doktorów nadal należy do ZPAP.

Powstałe niedawno Liceum Plastyczne w Olsztynie też zatrudnia wielu pedagogów będących również członkami ZPAP.

Olsztyńskie środowisko plastyczne, zrzeszone w ZPAP, było w ciągu tych 60. lat jednym z najliczniejszych i najbardziej prężnych środowisk kulturalnych Olsztyna. Przyczyniło się do powstania wielu instytucji, podejmowało cenne inicjatywy, to także dzięki niemu region olsztyński stał się ważnym ośrodkiem kultury w północno-wschodniej Polsce.

Olsztyńskie ZPAP uczyniło bardzo wiele dla rozwoju kultury miasta, regionu oraz całego kraju. Ma ono w swoim dorobku szereg inicjatyw artystycznych, bogatą prezentację osiągnięć w ramach organizowanych imprez artystycznych: plenerów, konkursów, sympozjów, spotkań autorskich i wystaw.

Wielką aktywność członków zrzeszonych w ZPAP ilustruje dorobek 60. lat pracy twórczej już kilku pokoleń artystów, a o wartości prezentowanych dzieł świadczą liczne nagrody krajowe i zagraniczne.

Wanda Radziemska

**KILKA SŁÓW O WSPÓŁPRACY
MIĘDZY BWA A ZPAP**

MAŁGORZATA JACKIEWICZ-GARNIEC

Czerwiec 1946 rok — Sala Malinowa w Teatrze im. S. Jaracza w Olsztynie, wystawa prac Janiny Zielińskiej i Hieronima Skurpskiego — pierwsza wystawa zamieszkałych po wojnie w Olsztynie artystów zapoczątkowała historię olsztyńskiego środowiska plastycznego. Powstała w tym samym roku delegatura bydgoskiego Związku Polskich Artystów Plastyków liczyła zaledwie trzech członków, byli to Janina Zielińska, Hieronim Skurpski oraz Jan Ilkiewicz. Od tego czasu pionierzy olsztyńskich artystów starali się cyklicznie organizować wystawy twórczości artystów skupionych w bydgoskim ZPAP, twórczości własnej, a także powiększającego się grona olsztyńskich artystów; w 1953 roku było ich już dziesięcioro. Do jednych z istotnych wydarzeń temtego czasu można zaliczyć wystawę „X lat plastyki olsztyńskiej”, zorganizowaną w czerwcu 1956 roku w salach olsztyńskiego Zamku, której organizatorami był bydgoski oddział Centralnego Biura Wystaw Artystycznych oraz okręg ZPAP. W maju 1958 roku, w olsztyńskim Zamku, staraniem ówczesnego dyrektora — Hieronima Skurpskiego powstał oddział Centralnego Biura Wystaw Artystycznych, którego pierwszym kierownikiem został artysta malarz Julian Dadlez, kierujący Salonem Wystawowym do 1964 roku. W salonie prezentowano wystawy indywidualne olsztyńskich i pomorskich artystów oraz program wystawienniczy CBWA.

W 1962 roku olsztyński oddział CBWA przekształcony został w Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie podległe bezpośrednio Wydziałowi Kultury i Sztuki Urzędu Miasta. W 1964 roku dyrektorem BWA został Hieronim Skurpski, który pełnił tę funkcję do 1973 roku. W tych latach instytucja, poza prezentacją wystaw sztuki współczesnej, wypracowała podstawowe metody pracy upowszechnieniowej, jak odczyty, spotkania autorskie, współpraca z terenem, szkołami i instytucjami, imprezy poetycko-muzyczne. Gromadzono także dokumentację dokonań olsztyńskich artystów, a od około 1970 roku zaczęła powstawać kolekcja własna BWA. *Celem działalności BWA* — powiedział Hieronim Skurpski w rozmowie z dziennikarzem w 1967 roku — *jest upowszechnianie współczesnych zjawisk z zakresu plastyki, umożliwianie społeczeństwu poznanie twórczości plastycznej, rozwijanie smaku artystycznego*. Ważnym wydarzeniem w Olsztynie w tym czasie było także powołanie — w 1965 roku — działu sztuki współczesnej w Muzeum Warmii i Mazur z siedzibą w olsztyńskim Zamku.

Od początku powstania BWA ściśle współpracowało z olsztyńskimi artystami, wówczas skupionymi w jedynym związku twórczym — ZPAP, który w 1959 roku na mocy Uchwały Zjazdu Delegatów uzyskał prawo Okręgu podlegającego bezpośrednio Zarządowi Głównemu ZPAP w Warszawie. W latach sześćdziesiątych olsztyńscy artyści zaczęli odnosić sukcesy już poza Olsztynem, na forum ogólnopolskim i międzynarodowym: w 1961 roku Bożena Janowska zdobyła pierwszą nagrodę na międzynarodowym konkursie na plakat w Mediolanie, Zofia Hermanowicz otrzymała pierwszą nagrodę w konkursie grafiki w Opolu, a Mieczysław Romańczuk pierwszą nagrodę w ogólnopolskim konkursie na plakat.

Wielkim wydarzeniem w Olsztynie, było wybudowanie nowoczesnego gmachu przy okazji uroczystych obchodów pięćsetnej rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika, w którym oprócz Planetarium znalazła się nowa siedziba Biura Wystaw Artystycznych. Budynek oddano do użytku 19 lutego 1973 roku. Projekt gmachu wyłoniono w ogólnopolskim konkursie, jego autorem był architekt Ludomir Gośławski, a asystentem olsztyński młody architekt Janusz Miścicki. Wystrój wnętrz projektowali olsztyńscy plastycy, m. in. Henryk Mączkowski. Znalazło się tu także malowidło ściennie autorstwa Zygmunta Drońskiego, a ścianę wewnętrznego dziedzińca ozdobiła znakomita płaskorzeźba z płyt metalowych pokrytych barwną emalią, autorstwa Stefana Knappa, wybitnego polskiego artysty, pracującego twórczo głównie w Anglii i USA.

W nowej siedzibie Biuro Wystaw Artystycznych mogło już znacznie rozwinąć swoją działalność. W latach siedemdziesiątych organizowano przeciętnie dwadzieścia wystaw rocznie. Eksponowano pokazy monograficzne, tematyczne, sztuki ogólnopolskiej, ale również w dużej części prezentowano środowisko olsztyńskich plastyków, dyrektorami BWA byli miejscowi artyści: Zbigniew Hinc w latach 1974–1977 i Janusz Wierzyński w latach 1977–1983. BWA nadal ściśle współpracowało z olsztyńskim ZPAP. Corocznie prezentowano kilka wystaw indywidualnych twórczości artystów ze środowiska olsztyńskiego, a także liczne pokazy poplenerowe. Lata siedemdziesiąte to czas wielu konkursów, plenerów artystycznych współorganizowanych przez BWA i ZPAP. Były to lata funkcjonowania słynnego hasła „Sojusz ludzi pracy z kulturą i sztuką”, które realizowano głównie przez prezentowanie wystaw, urządzenie spotkań plenerowych poza Olsztynem, organizowanie przyjazdów na wystawy mieszkańców regionu.

W 1975 roku Zarząd Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Biuro Wystaw Artystycznych we współpracy z Prezydentem Miasta byli inicjatorami i współorganizatorami wystawy środowiskowej „O Medal Prezydenta” obejmującej wszystkie dyscypliny plastyczne. Od roku 1975 wystawę organizowano corocznie do 1980 roku, laureatami głównej nagrody – Medalu Prezydenta – pierwszych edycji byli: Zbigniew Hinc w 1975 roku, Barbara Lis-Romańczukowa w 1976 roku. W stanie wojennym zawieszono działalność wszelkich związków twórczych, także ZPAP, wstrzymano też organizowanie konkursu. Biuro Wystaw Artystycznej po krótkiej przerwie wznowiło działalność. W 1983 roku powołano nowego dyrektora BWA, została nim Krystyna Rutkowska. Ponieważ działalność ZPAP była zawieszona, w 1984 roku Art Gallery, galeria sztuki należąca do olsztyńskiego okręgu ZPAP, została przekazana BWA (do 1991 roku). W latach osiemdziesiątych, dzięki pozyskaniu drugiego salonu wystawienniczego oraz organizacji dużej liczby prezentacji terenowych wzrosła liczba wystaw. Przeciętnie odbywało się 25 pokazów rocznie. W tej liczbie prezentacje twórczości artystów rodzimych zajmowały sporo miejsca. Wśród pokazów były pokazy indywidualne, rocznicowe, środowiskowe. BWA otganiowało prezentacje plastyki ogólnopolskiej i olsztyńskiej poza regionem, w kraju, a przede wszystkim za granicą, m. in. w Lipsku (NRD), Moskwie, Kaliningradzie (ZSRR), Atenach (Grecja), Plymouth (Anglia). Bardzo ważnym przeglądem zorganizowanym w 1997 roku wspólnie przez BWA, Olsztyński Okręg ZPAP oraz Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków była wielka wystawa „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, podsumowująca dokonania olsztyńskiej plastyki w pięćdziesięciolecie. Z okazji wystawy przygotowano duży katalog.

W 1988 roku – po dziewięciu latach przerwy – wznowiono przegląd twórczości środowiska olsztyńskich plastyków, jakim był konkurs „O Medal Prezydenta”, ZPAP jeszcze wówczas nie działało (reaktywowano jego działalność dopiero w październiku 1989 roku), i nie udało się utrzymać jego corocznej ciągłości. Następną edycją konkursu była dopiero po dziewięciu latach, w 1998 roku. Wówczas zmieniono formułę na dwuletnią, konkurs otrzymał nazwę I Biennale Plastyki Olsztyńskiej, organizowany był przez Okręg Olsztyński ZPAP i Biuro Wystaw Artystycznych, pod patronatem Wojewody Olsztyńskiego. Jury przyznało wówczas siedem równorzędnych nagród. Druga edycja konkursu miała miejsce w 2000 roku, przywrócono wówczas tytuł „O Medal Prezydenta” oraz patronat Prezydenta Miasta Olsztyna, i co ważne, od tej edycji nagrodzie Grand Prix towarzyszy dwustronny medal z brązu zaprojektowany przez Barbarę Lis-Romańczukową. W II Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta” Grand Prix otrzymała Mirosława Smerek-Bielecka za cykl obrazów pt. „Walizki”

Wernisaż IV Olsztyńskiego Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn, sierpień 2005. Fot. archiwum BWA w Olsztynie

(olej, płótno), w trzeciej (która odbyła się z poślizgiem, w 2003 roku), Grand Prix otrzymała Violetta Kulikowska-Parkasiewicz, za cykl rysunków pt. „Nadzieja” I, II, III (papier, ołów), w czwartej Wiesław Bieńkuński za cykl grafik pt. „Pejzaż za horyzontem” (monotypia, techn. własna, papier).

Olsztyńskie Biennale Plastyki odbywa się regularnie, co dwa lata, i pełni rolę najważniejszego przeglądu twórczości artystycznej rodzimego środowiska artystycznego. Z biegiem czasu ustalono formułę i regulamin konkursu, które zakładają pełną dowolność tematu, techniki, jedynym wymogiem uczestnictwa jest dyplom uczelni artystycznej oraz zameldowanie w Olsztynie bądź województwie warmińsko-mazurskim. Dzięki temu, że przegląd ma charakter konkursowy, twórcy chronieni są godłem, a członkowie jury zapraszani są spoza regionu, ocena jest obiektywna. Już wybór prac do wystawy konkursowej jest wyróżnieniem, a Grand Prix konkursu najbardziej prestiżową nagrodą w dziedzinie bieżącej twórczości plastycznej w regionie.

Największy salon wystawowy Olsztyna, jakim jest Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie, często prezentuje dokonania olsztyńskich twórców; pokazom indywidualnym najczęściej służy sala kameralna. Było ich już kilkanaście. W dużej sali kilkakrotnie prezentowali swą twórczość artyści-pedagodzy kształcący studentów w Katedrze Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. W ostatnich latach tam odbyły się indywidualne, głównie retrospektywne, przeglądy twórczości wybitnych olsztyńskich twórców: Wiesława Bieńkuńskiego (2000), Hieronima Skurpskiego (2004), Barbary Hulanickiej (2005).

Małgorzata Jackiewicz-Garniec

OKRUCHY WSPOMNIEŃ

ARTUR NICHTHAUSER

W 1952 roku, jako nowo upieczony wałbrzyski technik budowy maszyn górniczych wraz z ojcem wczasowaliśmy się w Mikołajkach. W drodze powrotnej mieliśmy przesiadkę w Olsztynie. Po monotonnym wczasowo stołówkowym wyżywieniu postanowiliśmy zjeść przyzwoity obiad.

Uprzejmy olsztynianin wileńskim zaśpiewem polecił nam restaurację „Teatralną”. Rozkolektanym, pamiętającym cesarza Wilhelma tramwajem o numerze 1, a były wtedy aż dwie linie tramwajowe, dojechalśmy do olsztyńskiego monumentalnego nowego Ratusza.

Restauracja mieściła się na parterze teatru. Mojego ojca, przedwojennego Europejczyka, zachwyciły podgrzewane talerze, na których podano nam tradycyjne kotlety schabowe z zasmażaną kapustą, i bardzo go wzruszyły mosiężne uchwyty przy pisuarach w mieszczących się w podziemiach lokalu toaletach. Ostatni raz zetknął się z takimi w 1925 roku w Opawie, gdy zalecał się do mojej mamy Hildy. W czasie narzeczeństwa stołował się w restauracji „U Korony” i tam zetknął się z takim urządzeniem. Służyło ono konsumentom, którym zaszkodziło jadło lub nadmiar trunków. W 1973 „osobiście” odwiedziłem ten lokal. Jakie szczęście, że knajp nie można odwiedzać per procura. Pisuarowe poręcze nadal tam wiernie służyły klientom.

Podczas owego obiadu na podgrzewanych talerzach przez myśl mi nie przyszło, że po dziesięciu latach dożywotnio związę się z Olsztynem, czego zresztą nie żałuję. Przybyłem tu również jako nowo upieczony, ale tym razem magister sztuki!

Olsztyn był już innym miastem. Podgrzewane talerze na wiele lat zniknęły, a pisuarowe poręcze na zawsze. Natomiast środowiska twórcze rozrosły się i wzmocniły. W 1952 działało tu dziewięcioro artystów plastyków. Między innymi Jan Ilkiewicz, Janina Zielińska, Julian Dądz, Hieronim Skurpski. Życie kulturalne miasta skupiało się głównie wokół Teatru im. Stefana Jaracza i Muzeum Warmii i Mazur mieszczącym się w Zamku, a w jego baszcie działał już oddział Biura Wystaw Artystycznych.

Delegatura Okręgu Pomorskiego Związku Polskich Artystów Plastyków powstała dopiero w 1959 roku i liczyła 25. członków, prezesował jej Ryszard Wachowski. Biurem Delegatury kierowała pani Wanda Radziemska, która potem piastowała to same stanowisko w awansowanym (na rok przed moim przyjazdem) do rangi Okręgu ZPAP i piastuje je do dziś. Mam nadzieję, że w zdrowiu w 2009 roku uroczymie będziemy obchodzić pięćdziesięciolecie jej wiernej służby dla związku.

W lipcu 1962 roku, zaraz po osiedleniu się w Olsztynie, zostałem nauczycielem zaocznych studentów ówczesnego Studium Nauczycielskiego, gdzie poznałem jednego z najsympatyczniejszych olsztyńskich plastyków Jasia Ilkiewicza. Po przyjeździe w październiku Mirka Smerka, absolwenta UMK w Toruniu, nawiązała się między nami trójstronna przyjaźń.

Pod koniec 1962 roku przyjęto nas, to znaczy Mirka, i mnie do ZPAP na członków nadzwyczajnych. To wcale nie znaczy, że byliśmy tacy nadzwyczajni. Wręcz przeciwnie. W tamtych czasach, aby uzyskać prawo wyborcze należało się jeszcze uzwyczajnić, to znaczy zdać

Jan Ilkiewicz, rys. Hieronim Skurpski

czyli właśnie KOS. Henio poczęstował nas lurowatą herbatą i przeszedł do rzeczy. Wymienił nam długą listę firm, od których powinniśmy się trzymać z daleka. Równie dobrze mógł nam wręczyć książkę telefoniczną firm województwa olsztyńskiego. Nie zrobił tego tylko dlatego, że jeszcze wtedy takowych nie drukowano.

Po jakimś czasie dostaliśmy pierwsze zlecenie, dekorację wystawy perfumerii. Ta na szczycie nie figurowała na Oszczakiewiczowej liście. Mirek wymyślił ozdobną ramę z półeczkami, na których miały być eksponowane kosmetyki. Jasiu Ilkiewicz udostępnił nam swoją pracownię dla jej wykonania.

Szparko zabraliśmy się do roboty. Jasiu swoim zwyczajem siedział przed sztalugą, a tradycyjna ćwiarteczka królowała wśród na wpół wyciśniętych farb. Co pewien czas z dziwnym uśmiechem odwracał się do nas, sprawdzając postęp naszej mozolnej pracy. Po tygodniu, gdy wyłożona rama była już gotowa, Jasiu przemówił w te słowa: *No tak, artyści. Wystawę sklepową zmierzyliscie dokładnie, ale drzwi pracowni nie raczyli. Jak wy ją teraz wytargacie?*

Tak to nasza pierwsza chałtura okazała się całkowitym niewypałem. Potem było lepiej, a czasami nawet bardzo dobrze. Przechadzaliśmy wspólnie z Mirkiem prawie trzydzieści lat.

KOS-y w zespole nie miały architekta wewnątrz, a w latach sześćdziesiątych zaczęto przywiązywać coraz większą wagę do wystroju. Nawet już bardziej ucywilizowane władze partyjne zwróciły uwagę na wygląd wewnątrz swoich siedzib.

Toteż KOS-y zmuszone zostały okazjonalnie współpracować z autorem niniejszych karykatur, magistrzem inżynierem architektem Edwardem Michalskim, popularnie zwanym Michałem lub z nieznanego mi po-

Autoportret Edwarda Michalskiego

wodu „Maczałką”. Teraz, gdy spotykam się przy kufelku z już 87-letnim Michałem mówimy o starych dobrych czasach, ale gdy wspomnę zespół KOS krzywi się z niesmakiem i stwierdza, że jedynie Kochanowski był w miarę fajny. Oczywiście chodzi mu o rozliczenia finansowe, a to stary poznaniak do dziś pamięta.

W rok po nas z Torunia przybył do Olsztyna kolega Smerka, Sylwin Mydlak. On również został zaproszony na herbatkę, ale pogromca przestworzy – szybownik nie uległ presji. Zaproponował nam założenie konkurencyjnego zespołu plastycznego i tak to powstał „ART”, który dał lekki odpór monopolistom KOS-owi.

Piszę „lekki odpór”, ponieważ cały KOS należał do Kolegium Rzecznawców przy PSP i to właśnie oni decydowali o przyjęciu i wycenie chałtury.

Dziś obok wieży Eiffla na specjalnym murku widnieje tabliczka z wyrytym nazwiskiem: „Sylwin Mydlak zdobywca trzech Diamentów za przeloty szybownicowe”.

Do Kolegium Rzecznawców należał również rzeźbiarz Ryszard Wachowski, który po wyjeździe Czesława Machnickiego stał się monopolistą w tej dziedzinie. Wprawdzie w Olsztynie tworzyła jeszcze jedna znakomita rzeźbiarka Balbina Świtycz Widacka, uczennica profesora Laszczki, ale nowoczesny Rysiu zupełnie zniechęcił starszą panią do wchodzenia na rynek plastyczny. O dziwo, dziś ulice ich imienia krzyżują się na olsztyńskim Pieczewie.

W czasie budowy olsztyńskiego pomnika Zwycięstwa, popularnie zwanego „szubienicą”, zaprojektowanego przez Xawerego Dunikowskiego, nadzór artystyczny w jego imieniu pełnili rzeźbiarze Wachowski i Machnicki, obaj uczniowie Mistrza. Podobno podczas któregoś pobytu Profesora w Olsztynie na spotkaniu z lokalnymi władzami stwierdził, że obecny tu jest jego najlepszy student. Złośliwy Dunikowski aktorsko wstrzymał głos, a Rysiu oddech i po chwili stwierdził, że jest nim Czesław Machnicki. Rysiuowi szczęka opadła.

Kolegium Rzecznawców przy wycenie prac posługiwało się cennikiem dołączonym do Prawa Autorskiego. Były tam wprawdzie tzw. widełki, które określały poziom artystyczny, ale różnice w wycenie były groszowe. Głównie chodziło w nim o metry, w wystawnictwie kwadratowe, a w rzeźbie wysokości lub szerokości, w zależności od tego, który wymiar był większy, no i oczywiście ważna była liczba „dzieł”. Idealny cennik dla urzędników. Pan Kiełkowski mierzył precyzyjnie dzieło, liczył sztuki i jak się wszystko zgadzało z rachunkiem szło się do kasy.

Rysiu Wachowski kiedyś tam dostał zlecenie na wyrzeźbienie rycerza na koniu. Aby uzyskać satysfakcjonujące go finansowo

Mirostaw Smerek, rys. Edward Michalski

Bolesław Marschall, rys. Edward Michalski

Mieczysław Romańczuk, rys. Edward Michalski

Wiesław Wojczulanis. Otrzymałem z WZGS zlecenie na wykonanie reklamy GS-u w Działdowie. Do współpracy poprosiłem Wieśka. Były to cztery wnęki w murze przy ich siedzibie. W jednej wnęcie miała być postać rolnika w drugiej rybaka. W następnych kolejne postacie, nie pamiętam już jakie. Kolegium projekty i wycenę przyjęło bez szemrania. Gdy jednak przyjmowało wykonanie pracy na miejscu starsi „koledzy” stwierdzili, że wnęki dzieli odległość zbyt mała, a postacie są podobne i sprawia to wrażenie jednego projektu. Jak uprzednio wspominałem, wtedy za projekty płacono od sztuki, a wykonawstwo od metra. Zmiana poprzedniego werdyktu nas początkujących chałturników mocno uderzyła po kieszeni. Było to troszkę naciągane, ale mogli przepuścić.

My twardo rozstrzygnięcie sporu powierzyliśmy Wysokiemu Sądowi, a Wysoki na bieglego powołał Hieronima Skurpskiego. Jako „nie chałturnik” znał się na tym, jak kura na pieprzu, ale w pełni poparł werdykt Kolegium.

Lucjan Czubieli, rys. Edward Michalski

wymiary, najsamprzód wydłużał rycerza w nieskończoność, ale pod takim wielkoludem każdy koń by się załamał. Potem rozszerzał konia, do momentu gdy bardziej przypominał jamnika niż to szlachetne zwierzę. W końcu wpadł na genialny pomysł. Rycerzowi dodał niezwykle długą włócznię. Ten sam pomysł wykorzystał w rzeźbie symbolu „Mosfilmu” stojącej przed Halą Widowiskowo-Sportową w Olsztynie.

Pod koniec lat sześćdziesiątych ubiegłego wieku mieliśmy prawdziwy „wysyp” rzeźbiarzy. Do Olsztyna przybyli Wiesław Kaczmarek, Hubert Maciejczyk, Edward Jurjewicz, Janusz Kompowski, no i pierwsza gwiazda Bolesław Marshall, który to wpadł na pomysł ustawienia wielkiego namiotu na podzamczu Zamku, i tenże przez dwa lata służył jako pracownia rzeźbiarska. Zlikwidowano go dopiero z chwilą rozpoczęcia budowy siedziby ZPAP.

Po Sylwinie Mydlaku do Olsztyna powrócił

Po latach tak się złożyło, że nasze pracownice, to jest Hieronima, Wieśka i moja znalazły się w bliskim sąsiedztwie nad byłym Domem Środowisk Twórczych. Któregoś fatalnego dnia Hieronim zaprosił nas na herbatkę i Wiesiek nieopatrznie przypomniał ową sądową sprawę stwierdzając, że byliśmy młodzi i każdy grosz dla nas bardzo się liczył. Na to moja niewyparzona gęba poparła pretensję Wieśka następująco: „No właśnie, Hieronim. Wyobraź sobie, że masz klienta i twoje cztery jednakowej wielkości, jednakowo malowane obrazki, różniące się tylko tematem i na dodatek wiszą w bliskiej odległości i on się upiera, że to jest jeden, a nie cztery. Co byś na to powiedział?”. Od tamtej mojej fatalnej przemowy Hieronim już mnie nigdy nie polubił.

W 1967 prezesem liczącego już ponad 70 członków został, moim zdaniem najlepszy z kierujących naszym Okręgiem – Mieczysław Romańczuk. To za jego kadencji powstała siedziba związku na miejscu rzeźbiarskiego namiotu.

Niezwykle pomocnym w powstaniu siedziby był wieloletni Wojewódzki Konserwator Zabytków – Lucjan Czubiel. Można go nazwać wielkim przyjacielem naszego środowiska plastycznego. Zawsze wspierał wszelkie inicjatywy, za co należą mu się wielkie dzięki.

Projekt siedziby wykonał, jak to się kiedyś mówiło społecznie, a teraz za „frajer” nasz członek Bolesław Wolski. Wiele godzin członkowie związku przepracowali przy jej budowie. Ówczesny wiceprezes Andrzej Samulowski wraz ze swoim psem Peko kilka razy dziennie odwiedzał plac budowy, sprawdzając postęp prac.

W 1970 roku siedziba ZPAP została oddana do użytku i swym niemal czterdziestoletnim istnieniem wpisała się w pejzaż kultury olsztyńskiej. Setki wystaw plastyków olsztyńskich, nie dopuszczanych do ekskluzywnego BWA, tu miało i ma możliwość zadebiutować lub pokazać aktualną twórczość.

Mimo ogromnej sympatii, jaką darzę dyrektora Muzeum Warmii i Mazur dziwię się, że chce zniszczyć 40-letnią tradycję kulturalnej instytucji.

W 1974 roku zostałem wybrany na stanowisko prezesa, zbliżającego się już do setki członków Okręgu. W czasie trzyletniej kadencji spotkałem się z wielkim poparciem ze strony olsztyńskich władz. Drzwi do dyrektora Wydziału Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej zawsze dla nas stały otworem, a był nim wtedy Gerard Skok, z którym później bardzo się zaprzyjaźniłem.

Drugim przyjacielem związku, a później i moim, był „wieczny zastępca” dyrektora Wydziału Kultury Eugeniusz Zawadzki „Kurdelebele”. Mówił do nas „plastusie moje kochane”.

Do stanu wojennego plastycy stowarzyszeni w ZPAP stanowili najaktywniejsze i największe środowisko twórcze w Olsztynie. Nasze województwo stało się europejskim zagłębiem plenerowym. W galerii mieszczącej się w siedzibie wystawa goniała wystawę.

Cóż, w moim wieku ma się wiele wspomnień, a tu miejsca mało. Z łezką w oku dzielę się ich okruchami. No tak, wspomnienia są, ale pamięć krótka.

Zapomniałbym, że od 1967 roku przez dziesięć lat wszystkim członkom związku potrącano 0,1 % z ich zarobków, a był to niewątpliwie najlepszy okres „zarobkowy”, a i liczba członków szybko wzrastała. Uzbierała się więc ładna sumka.

Tak że plastycy nie tylko pracowali społecznie przy budowie siedziby, ale również bulili na nią żywą, własną gotówkę!

Artur Nichthauser

Gerard Skok, rys. Edward Michalski

Eugeniusz Zawadzki, rys. Edward Michalski

PLENERY, PLENERY...

HELENA PIOTROWSKA

WSTĘP

60-letni dorobek olsztyńskich artystów plastyków stanowi ważną i niemałą część współczesnej kultury Warmii i Mazur.

Symbolicznym początkiem była pierwsza wystawa w Olsztynie w 1946 roku, a następnie w pierwszym dziesięcioleciu wystawy grupowe, nieraz łączone z innymi Okręgami ZPAP. W miarę napływu nowych członków dominowały wystawy Okręgu Olsztyńskiego, prezentowane na Warmii i Mazurach oraz w innych większych miastach Polski.

W latach 60. młodzi absolwenci Akademii Plastycznych, mający dobrze opanowany warsztat, wnieśli zmiany. W okresie tym pojawiały się coraz częściej wystawy indywidualne oraz grupowe z podziałem na różne dyscypliny plastyczne.

Odmłodzone środowisko plastyków zdopingowało do intensywniejszych poszukiwań twórczych, a także dążyło do zdrowej konkurencji. Takie możliwości stwarzały konkursy. Od 1965 roku rozpisano wiele ciekawych konkursów o tematyce regionalnej, a wystawy okręgowe zamieniono na wystawy pokonkursowe, które gromadziły bardzo bogaty i liczny plon prac pokonkursowych, w tym wiele wyróżnionych i nagrodzonych.

W kolejne dziesięciolecie, w którym przypadł jubileusz 500. rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika (1973 rok), środowisko olsztyńskie weszło już przygotowane do podjęcia nowych form działań artystycznych. Zorganizowano wówczas pierwsze plenery. Przed ich uczestnikami postawiono zadanie uporządkowania plastycznego szlaku kopernikowskiego. Tak się rozpoczęła epoka olsztyńskich plenerów, znanych w całym kraju, które odbywały się najpierw pod hasłem „Spotkania Fromborskie”, a następnie pod innymi różnymi nazwami.

W plenerach tych wzięło udział wielu plastyków z Polski i z zagranicy. Uczestnicy mieli okazję zapoznać się z pięknem Warmii i Mazur, dorobkiem gospodarczym i kulturalnym, zwiedzić zabytki. Pozostawili tutaj również wiele swoich prac. Dzieła malarskie, graficzne, rzeźbiarskie złożyły się na pokaźną galerię sztuki we Fromborku, Garbnie, Lidzbarku Warmińskim i w wielu innych miastach naszego regionu. Nie sposób wyliczać dziś całego dorobku wszystkich plenerów zorganizowanych przez olsztyńskich plastyków. Można stwierdzić, że w pamięci ich uczestników wydarzenia tych imprez pozostały do dziś, a dowodem tego są liczne telefony, z których ostatni był w maju 2007 roku z zapytaniem: *Czy Okręg Olsztyński w tym roku organizuje plener?*

To co pozostało w nielicznych notatkach, a bardziej jeszcze w pamięci, pragniemy odnotować, z zarazem potwierdzić ogrom pracy organizacyjnej, społecznej i społecznie-użytecznej koleżanek i kolegów Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Wanda Radziemska

Już impresjoniści zauważyli, że światło i kolor zmieniają się w zależności od miejsca, pory dnia i pogody. Kolor nie jest stały, bo uzależniony od wilgotności czy suchości, przejrzystości czy mglistości powietrza. Najbardziej zatem lubili malować w plenerze. Możliwość tę wykorzystują także współcześni artyści, organizując spotkania twórcze z możliwością malowania na powietrzu.

Środowisko olsztyńskich artystów plastyków zainicjowało plenery twórcze w latach 70. ubiegłego wieku, poczynając od przygotowań do obchodów 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika. Do uczestników krajowych dołączyli koledzy z zagranicy. Dla jednych i drugich udział w tym przedsięwzięciu był okazją do poznania przyrody, historii, tradycji Warmii i Mazur. Z założenia były to spotkania robocze, pozwalające skonfrontować różnorakie postawy twórcze, poznawać i rozwijać kierunki artystyczne, poszerzać ich tematykę o nowe zagadnienia. W tych złożonych pod względem społecznym i politycznym latach, artyści, odciążeni od codziennej egzystencji, wykorzystywali ten czas na ładowanie twórczych akumulatorów. Plener był także okazją do zadzierzgnięcia przyjaźni. Druga strona medalu to spełnione ambicje mecenasów i fundatorów, którzy poprzez organizację plenerów zasilali kolekcje i galerie.

Istotą pleneru jest spotkanie, nie tylko malowanie — pisze Janusz Karbowniczek — dotykanie tajemnicy, ale i... rozmowy o wszystkim i o niczym, wspólne przeżywanie dobra i zła, bowiem z chęci przebywania razem, oprócz wiary w sens malowania, wynika potrzeba poszukiwań własnego oblicza twórczego.

Chlubę Okręgu Olsztyńskiego ZPAP stanowił nurt kopernikowski. Historię tych spotkań zainicjowało w 1971 roku sympozjum połączone z plenerem pod nazwą **I Międzynarodowy plener — Sympozjum „Szlak Kopernika”**. Odbył się on w ośrodku harcerskim Waszeta k. Olsztynka. W związku z przygotowaniem Warmii do wielkiego jubileuszu, zadaniem artystów było zagospodarowanie plastyczne Szlaku Kopernika.

Funkcję komisarza pleneru powierzono Eugeniuszowi Jankowskiemu. Spotkałam się z nim, żeby porozmawiać o plenerach, w których artysta uczestniczył. Przystąpienie do plenerów kopernikowskich wymagało wielu przygotowań ze strony organizatorów, najwięcej pracy miał oczywiście komisarz. Eugeniusz Jankowski skonsultował się z Jerzym Sikorskim co do trasy prowadzącej od Torunia do Fromborka, która przebiegała przez miejscowości, gdzie bywał Kopernik.

W plenerze wzięły udział 34 osoby, w tym cztery z zagranicy. Uczestniczyli w nim przedstawiciele kilku Okręgów ZPAP. I tak z Warszawy przyjechali: Maria Okołów-Podhorska, Emilia Bohdziewicz, Ryszard Winiarski, Jerzy Zieliński, Stanisław Słonina. Z Torunia: Grażyna Arciomowicz i Bronisław Kierzkowski, Kraków zaś reprezentował Ryszard Kwiecień. Z Bydgoszczy przyjechał Andrzej Nowacki, z Łodzi Jadwiga Russ z mężem, z Białegostoku Jerzy Zinkow. Z zagranicy do Fromborka dotarli: Zbigniew Leśniak (USA — Chicago), Stefan Knapp (Anglia), Piotr Małajan (ZSRR — Mołdawia) i Gierman Czeremiuszkin (ZSRR — Moskwa). Jak

Uczestnicy I Międzynarodowego pleneru „Szlak Kopernika”, w środku Eugeniusz Jankowski i Barbara Lis-Romańczuk, 1971 r.
Fot. Mieczysław Romańczuk

cja ściany na dziedzińcu kompleksu Planetarium Lotów Kosmicznych – BWA w Olsztynie projektu Stefana Knappa. Gwoli ścisłości, dzieła tego artysta nie wykonał w Waszecie – wypalał blachy w swojej pracowni pod Londynem już później. Przywiózł je po kilku miesiącach. Wydarzenie to zostało uświęcone wspólnym biesiadowaniem artystów. Przez roztargnienie pan Stefan zostawił w restauracji w Olsztynku portfel z pieniędzmi, dokumentami, ubezpieczeniem samochodu, pracowni, kartami płatniczymi etc. etc. Mój rozmówca, pan Eugeniusz, wrócił specjalnie z Olsztyna i znalazł saszetkę na podłodze z nienaruszoną zawartością.

Podczas pleneru padły propozycje postkonstruktivistycznego operowania zjawiskami świetlnobarwnymi oraz pomysły z kręgu activite. Słowa te brzmią tajemniczo, więc przybliżę choćby jeden pomysł. Nad Zalewem Wiślanym miał zawisnąć olbrzymi pryzmat. Poprzez puszczenie snopu światła miało nastąpić jego rozszczepienie na barwy tęczy. Ponieważ zjawisko zaplanowano nad taflą wody, łuk w odbiciu miał dawać wrażenie olbrzymiego, zamkniętego kręgu. Ze względów technicznych ani tego, ani innych odważnych pomysłów nie zrealizowano.

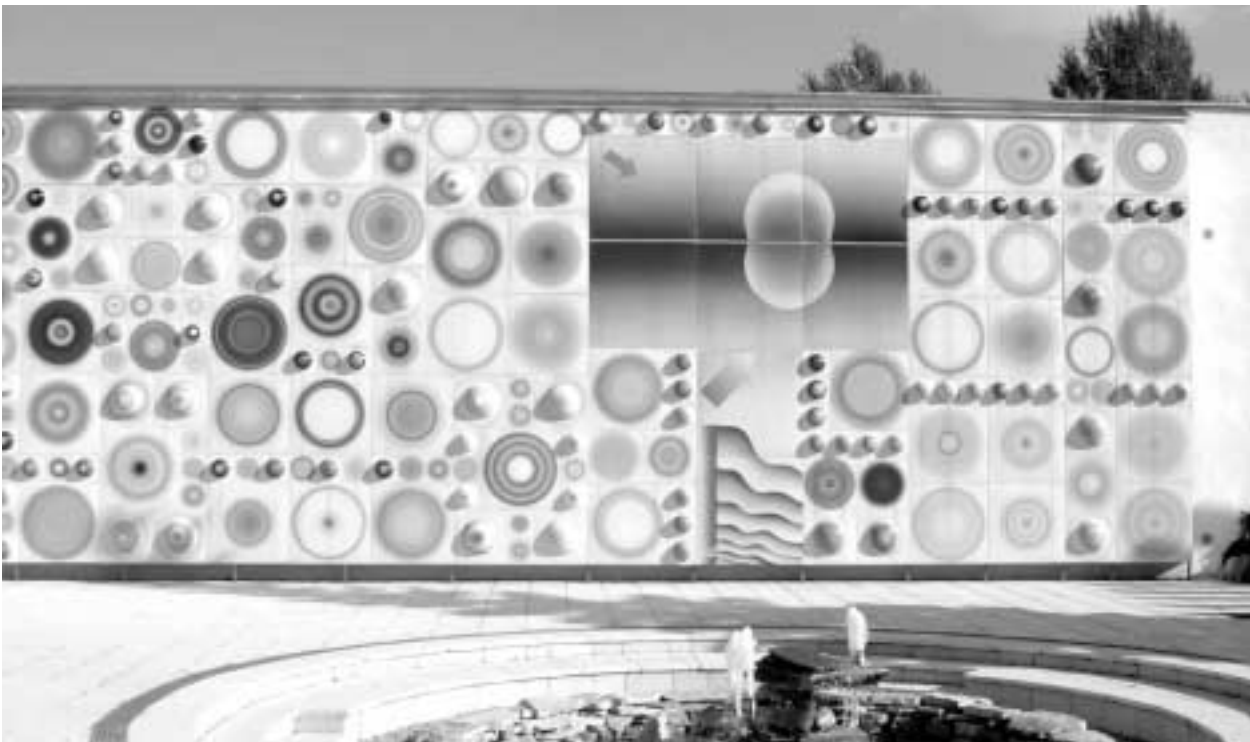
Duża wystawa koncepcji malarskich i rzeźbiarskich odbyła się w olsztyńskim Zamku. Otwarcia dokonał Eugeniusz Zawadzki z Wydziału Kultury UW w Olsztynie. Gościem honorowym z Nowego Jorku był ks. Rojek, były kapelan Armii Andersa.

powiedział mi Eugeniusz Jankowski, przyjazd Rosjan do Polski był odebrany jako wielkie wydarzenie.

Spośród olsztynian w plenerze uczestniczyli m. in: Henryk Mączkowski, Ryszard Wachowski, Wiesława Pasik, Bożena i Eugeniusz Jankowski, a także Sylwin Mydlak.

Artyści byli dość częstymi gośćmi restauracji w Olsztynku, gdzie podawano pyszne ryby. Pewnego dnia grupa przyjaciół po śniadaniu wybrała się tam na biesiadę winną. Ku swemu zdziwieniu, w gablocie panowie zobaczyli dwa olbrzymie półmiski raków. Stefan Knapp był tak zaskoczony niską ceną, że zamówił u kelnerki wszystkie skorupiaki!

Za trwałe dzieło, pozostałość po I Spotkaniu Kopernikowskim, uznawana jest dekora-

Praca Stefana Knappa (Anglia) na wewnętrznym dziedzińcu zespołu BWA — Planetarium Lotów Kosmicznych w Olsztynie. Efekt I Międzynarodowego pleneru „Szlak Kopernika”, 1971 r. Fot. Piotr Dondajewski

Następny, II Międzynarodowy plener „Frombork ’72” odbył się w sierpniu 1972 roku w Olsztynie pod hasłem „Warmia – Ziemia Kopernika”. Wzięło w nim udział dwudziestu artystów polskich i siedmiu zagranicznych: m. in. Maja Świeżawska-Roquoplo i Paul Roquoplo z Francji, Jean Marie Behet z Belgii. Zarząd Główny ZPAP wytypował do uczestnictwa w plenerze z Gdańska m. in. Henryka Mądrowskiego i Stanisława Radwańskiego. Z Bydgoszczy przyjechał Zdzisław Nowak i Andrzej Nowacki, z Krakowa m. in. Jerzy Panek. Nadzór komisaryczny ponownie należał do Eugeniusza Jankowskiego. Oprócz niego Okręg Olsztyński ZPAP reprezentowali: Sylwin Mydlak i Mirosław Smerek.

Artyści zakwaterowani byli w budynku Szkoły Muzycznej I st. przy ulicy Kościuszki, zajmowali całe piętro. Z uwagi na miejsce realizacji, jakim była stolica regionu, umożliwiano im zwiedzanie licznych zabytków Warmii i Mazur, ze szczególnym uwzględnieniem tych miejscowości, w których przebywał i pracował słynny astronom.

Na prezentowanym obok zdjęciu, na pierwszym planie wśród tłumu zwiedzających jest Jerzy Panek w towarzystwie czarnowłosej damy. Obok nich przystanął Eugeniusz Jankowski. Według notatek właściciela zdjęcia, skrajnie z prawej strony stoi student Uniwersytetu Gdańskiego, przyszły dyrektor Telekomunikacji Olsztyńskiej i sponsor plenerów „Piaski”, Jan Radziemski, syn pani Wandy Radziemskiej, kierownika biura ZO ZPAP, oddanej związkowi od początku. Młody człowiek był zauroczony atmosferą, jaka panowała wśród tego specyficznego międzynarodowego grona. Zafrapował go także Jerzy Panek: znany grafik i malarz, uczestnik wszystkich poważniejszych ekspozycji grafiki w kraju i poza granicami. W dniu kiedy zaplanowana była wycieczka do Fromborka, Janek był u mamy w pracy. Ponieważ było wolne miejsce w autokarze, wyprosił mamę, by pozwoliła mu pojechać, stąd jego obecność na opisywanym zdjęciu.

Jerzy Panek to także bohater krążącej anegdoty. Opowiadano o tym, że któregoś dnia, nad ranem, recepcjonistki zobaczyły wychodzącego nagiego mężczyznę, ale nie zdołały go powstrzymać przed wyjściem na zewnątrz. Zaczynało świtać, kiedy nagi mężczyzna, trzymając na smyczy psa, poszedł na pobliski bazar, gdzie właśnie zaczęli zjeżdżać się handlarze. Niecodzienny widok wśród właścicieli straganów wywołał szok. Na szczęście znalazł się jeden człowiek, który ze słowami: *Chłopie, zlituj się, skądś ty wylazł?* – wziął go pod pachę i odprowadził pod budynek szkoły.

W efekcie olsztyńskiego pleneru kopernikowskiego powstały dzieła, które do tej pory zdobią gmachy: barwne witraże autorstwa Mai Świeżawskiej-Roquoplo w Sali Kromera w olsztyńskim zamku oraz rzeźba wykuta z piaskowca, stojąca przed siedzibą ZPAP, wykonana przez Belga Jeana Marie Beheta.

Plon tego pleneru eksponowano w Galerii ZPAP w Olsztynie, po czym przekazano Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku, którym kierowała Barbara Hulanicka. Tam, w Dziale Sztuki Współczesnej, przez cały jubileuszowy rok tysiące turystów oglądały te prace.

W 1973 roku III Międzynarodowemu plenerowi „Frombork ’73” przyświecało hasło „Piękno Warmii”. Kontynuował on założenia poprzednich plenerów kopernikowskich, ale istotą programu było wzbudzenie głębszego zainteresowania artystów miastem Frombork.

Na komisarza pleneru ponownie wybrano Eugeniusza Jankowskiego – w latach 1972–1974 prezesa Zarządu Okręgu w Olsztynie. Brało w nim udział dwudziestu artystów polskich oraz czterech zagranicznych.

*Uczestnicy II Międzynarodowego pleneru „Frombork ’72” przed katedrą. Na pierwszym planie: Jerzy Panek, Lucyna Krakowska (?), komisarz pleneru Eugeniusz Jankowski, w głębi, pierwszy z prawej: Jan Radziemski
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP*

Jak już wspomniałam, prace z poprzedniego pleneru trafiły do Działu Sztuki Współczesnej Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku. Miał dołączyć do nich plon aktualnego pleneru, a w następnych latach prace powstałe na kolejnych plenerach. Zbiory tego działu były inspirowane postacią i działalnością wielkiego astronoma, a także astronomią, astronautyką i astrologią.

Jak opowiada ówczesna dyrektor Muzeum Mikołaja Kopernika, Barbara Hulanicka, w plenerze tym wzięli udział dwaj artyści francuscy: Pierre Leclercq i Paul Henri. Jeden wcześniej służył w policji, a drugiemu do zasług wlicza się wykonanie wystroju pewnego prywatnego zamku. Artyści ci chodzili w plener i trochę tam malowali, ale zdecydowanie częściej przebywali we fromborskiej kanonii. Tworzyli na platformie na pierwszym piętrze, dokąd prowadziły piękne schody. Stamtąd roztaczał się widok na dziedziniec, słowem: mieli idealne warunki do tworzenia. Zamiast więc wieczory spędzać w motelu, woleli przebywać w towarzystwie państwa Hulanickich.

Poza kontaktem artystycznym, plener ten zaowocował zaproszeniem grupy polskich artystów przez francuskich kolegów do ich kraju. Do Marcq-en-Baroeul k. Lille we Francji z re wizytą pojechali Bożena i Eugeniusz Jankowscy, Henryk Mądrowski i Andrzej Samulowski. Z zaproszenia do kraju nad Sekwaną skorzystał także Mirosław Smerek – sekretarz Zarządu Okręgu ZPAP. Przedstawiciele olsztyńskiego środowiska plastycznego wzięli udział w plenerze zorganizowanym przez Galerię „Septentrion”.

Tym razem Eugeniusz Jankowski pojechał jako zwykły uczestnik. Zabrał szeroki pędzel, farby i płótno, ale ponieważ nie był pewien, czy we Francji zdobędzie pistolet do malowania we właściwej sobie technice, na wszelki wypadek wziął ze sobą jeden duży obraz. Tak się nim zainteresowało młode małżeństwo, tak się dopytywało o cenę, że autor oddał swoje dzieło w prezencie (czytaj: ślubnym). Być może ten gest spowodował, że drugi obraz „Flandria”, który powstał na miejscu – znalazł się odpowiedni sprzęt – został zakupiony. Zamówiono go podczas poplenerowej wystawy w Centre Artistique de Bondues-Marcq. Jak artysta wspomina, dopóki nie trafiły do niego pieniądze, nie mógł być w pełni usatysfakcjonowany. Przecież wszystko się może zdarzyć...

Z ramienia gospodarzy z grupą polskich twórców do Paryża pojechał Paul Henri. Przez kilka dni zwiedzano zabytki, galerie, w tym Luwr.

W pewnym momencie Paul zaproponował wejście do małej galeryjki o nazwie „Benezita”. Sądząc, że będzie to pewnie setna galeria w piwnicy, prezentująca francuskie malarstwo impresjonistyczne, pan Eugeniusz nieco się skrzywił. Przewodnikowi udało się jednak grupę przekonać.

Gdy weszli do środka, właściciel galerii wręczył im imienne koperty z pieniędzmi za zamówione obrazy! Zdziwienie mieszało się z satysfakcją, radość z dumą. W Polsce jakiegokolwiek transakcje obwarowane były papierami, rachunkami, podpisami, a tu: koperta do ręki! I to gdzie?! – dwieście kilometrów od miejsca odbywania się wystawy. *Zupełnie nas siekło* – podsumował artysta.

Po dwóch miesiącach, dzięki zawartym przyjaźniom, w tym samym Centrum-Galerii „Septentrion” miała możliwość prezentacji swoich tkanin dwuosnowowych Barbara Hulanicka – unikatowe dzieło artystki cieszyło się dużym zainteresowaniem – oraz malarka Helena Walicka. Artyści przy okazji zwiedzili olbrzymią fabrykę wełny. Notabene jej właścicielem był mąż kobiety, która udzieliła Barbarze i Andrzejowi Hulanickim gościny w zamku. Według słów pani Barbary, to był fantastyczny pobyt.

Rok 1974 przyniósł kolejny plener z cyklu Spotkań Fromborskich – IV Międzynarodowy plener malarski. Komisarzem został Andrzej Samulowski. Miał pod swoją opieką 23 osoby, w tym siedem z zagranicy. Z Jugosławii przyjechali: Mirosław Arsic, Liliana Bursac, Dragan Necic i Afan Ramic, z NRD Eberhard Dietsch, z Czechosłowacji Rocano Hanus, z Bułgarii Lubomir Savinov.

Z różnych Okręgów ZPAP w Polsce przyjechali: Lidia Boniecka, Zofia Brzomińska-Us i Jan Us, Tadeusz Eysymont, Krystyna Golus-Możejko i Andrzej Możejko, Janusz Kaczmarski, Lech Okołów, Jerzy Panek, Anna Trojanowska i Leszek Różga.

Okręg Olsztyński ZPAP reprezentował Bogdan Stefanów, obok niego Zofia Topczewska-Hudyka i Anna Korybut-Daszkiewicz.

Różne postawy twórcze i zróżnicowane pomysły znajdowały ujście w tworzonych pracach. Obowiązywał główny temat, ale dawał każdemu pole do popisu i wyartykułowania wyobraźni w indywidualny, sobie właściwy sposób. Jak podkreśla Anna Korybut-Dziemidowicz, koleżanki i koledzy byli bardzo rzetelni i punktualni. Pracowali z sercem, poświęcając swemu zajęciu czas i duszę w różnych okolicznościach. Przebywanie ze sobą przez kilkanaście lub więcej dni wywoływało dyskusje twórcze. Ludzie żywali się ze sobą, dzielili uwagami. Rodziły się sympatie i przyjaźnie.

Plon tego pleneru, w postaci 72. prac, był prezentowany w salach Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku, z czego dziesięć przekazano mu na własność. Następna wystawa odbyła się w BWA w Olsztynie. Jedenaście sztuk powędrowało do Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, a jeden obraz olejny przekazano naczelnikowi Urzędu Powiatowego w Braniewie.

W roku 1974 odbył się I Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”; jego tematyka to „Wieś Mazurska w Malarstwie”. Uczestniczyło w nim dwudziestu artystów plastyków. Z Warszawy: Halina Eysymont, Anna Lisiewicz-Grundland, Maria Ślusarczyk, Danuta Iwanicka, Barbara Toeplitz-Kaczmarek, Seweryna Gugała-Stolarska. Kraków reprezentowała Teresa Kotkowska, Bydgoszcz Teresa Sowińska. Z Gdańska wytypowano dwa małżeństwa: Marię i Gabriela Skowrońskich oraz Elżbietę i Mariana Subbotków. Z Okręgu Olsztyńskiego ZPAP udział wzięli: Anna Korybut-Daszekiewicz, Tadeusz Brzeski, Zbigniew Hinc, Eugeniusz Kochanowski, Wiesława Pasik, Andrzej Samulowski, Hieronim Skurpski, Zbigniew Żukowski.

Zafatwienie pleneru w Garbnie, jak twierdzi Anna Korybut-Dziemidowicz, to była istna wojna z węzłem w kieszeni. Dyrektor placówki uważał, że lepiej kupić nową maszynę, niż organizować spotkania ze sztuką. Pani Anna z własnego doświadczenia wiedziała, że tylko ładny uśmiech i niesamowita konsekwencja może przekonać niedowiarków, że warto takie imprezy urządzać. W sumie organizatorzy zapewнили wyżywienie i dach nad głową.

Plon pleneru udowodnił jego sens. A miał on wymiar także materialny. Jak mi pani Anna powiedziała, wielu uznanych artystów pozostawiało swoje dzieła wartości o wiele większej, niż może się laikowi wydawać.

Mimo że hasłem wywoławczym były problemy wsi, artyści wyrażali swoje refleksje i doznania niekoniecznie mające związek z tematem. Wykazali dużą spontaniczność i rozmach. Użytkano w rezultacie ciekawe realizacje, ukazujące wiele problemów nurtujących ówczesną plastykę polską. Z pewnością wpływ na ten rozmach miało miejsce zakwaterowania uczestników. Umieszczono ich bowiem w ośrodku przy PGR, gdzie była i natura, i mechanizacja. Co ciekawe, grzęznąąc w błocie i wączając „swojskie” zapachy, każdy malował z jeszcze większym animuszem — śmieje się Anna Korybut-Dziemidowicz.

Już od 20 lipca przez dziesięć dni na terenie PGR Garbno odbywała się wystawa poplenerowa typu roboczego. O ile dyrektor placówki przed plenerem był sceptycznie nastawiony, o tyle w momencie rozgłosu — o Garbnie usłyszała cała Polska — rozplęwał się ze szczęścia.

Uczestnicy IV Międzynarodowego pleneru „Frombork '74”. Na dolnym zdjęciu Andrzej Samulowski w rozmowie z Jerzym Pankiem. W tle widać znak graficzny plenerów fromborskich zaprojektowany przez Bożenę Jankowską. Kadry z filmu amatorskiego Andrzeja Samulowskiego

96

Uczestnicy I Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Garbno '74”. Trzymają planszę: Anna Korybut-Daszkiewicz i Marian Subbotko, pierwszy z prawej: Eugeniusz Kochanowski, obok Wiesława Pasik. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Wyeksponowano 63 prace olejne i piętnaście rysunków. Mieszkańcy tej małej miejscowości według własnych upodobań mogli wybrać dwadzieścia prac do tworzącej się w kombinacie PGR Garbno Galerii Współczesnego Malarstwa. Część obrazów zakupiono.

Ostatnim plenerem w 1974 roku był Regionalny plener wiejski „Szypry '74”.

Uczestniczyli w nim członkowie ZO ZPAP w Olsztynie, m. in. Teresa Kotkowska, Konstanty Kukawski, Wiesław Wachowski i Andrzej Cichowski.

W Interdyscyplinarnym plenerze „Olsztynek '75” uczestniczyły 23 osoby. Komisarzem artystycznym był Mirosław Smerek, komisarzem organizacyjnym Janusz Wierzyński. W plenerze udział wzięli: Anna Korybut-Daszkiewicz, Artur Nichthäuser, Konstanty Kukawski, Wiesława Pasik, Zbigniew Żukowski, Eugeniusz Kwiatkowski. Zza granicy przyjechali: Eberhard Dietzsch z NRD i Marie Collin z Francji. Z innych okręgów ZPAP przyjechali: z Warszawy – Anna Barącz, Lidia Boniecka, Bożena Korczyńska, Małgorzata Szybowska. Z Łodzi – Ewa Stefaniak, Andrzej Gieraga, Ewa Radek, Barbara Rosa. Z Gdańska – Henryk Mądrowski, Marta John. Z Krakowa – Jerzy Panek. Z Bydgoszczy – Edward Malinowski. Z Wrocławia – Jadwiga Hofman.

Spod rąk artystów wyszło 70 prac olejnych i akrylowych oraz 35 rysunków i grafik. Był to ogromny dorobek, wynik ogromnego wysiłku twórczego. Na zakończenie pleneru odbyła się wystawa robocza w Olsztynku, następnie w Galerii BWA w Olsztynie. Dwadzieścia jeden prac zostało przekazanych władzom miasta w Olsztynku.

Jeden jedyny raz odbył się plener rzeźbiarski – był to Plener realizacyjny rzeźbiarski w Iławie w 1975 roku. Miasto zapewniło uczestnikom materiały (metal, drewno, kamień) oraz pobyt – opowiada Wiesław Kaczmarek, artysta rzeźbiarz, uczestnik pleneru. Artystów z całej Polski zakwaterowano w domkach campingowych ośrodka wczasowego nad Jeziorkiem. Miejsce było piękne, pogoda dopisywała, można było powędkować...

Rolę komisarza organizacyjnego pełnił Hubert Maciejczyk, a komisarza artystycznego Bogdan Hofman z Wrocławia. Poza tym Wrocław reprezentowali: Janina Piskorowa-Piela,

Władysław Tumkiewicz, Igor Szum i Tadeusz Teller. Z Krakowa przyjechał Józef Galica. Poza komisarzem Maciejczykiem Okręg Olsztyński ZPAP reprezentowali: Janusz Kompowski i Ryszard Wachowski.

Przez ponad miesiąc każdy wykonywał swoją pracę. Jedyna w tym gronie kobieta wykonała w drewnie „Macierzyństwo” – opowiada mój rozmówca Wiesław Kaczmarek. Zapytany o część towarzyską odpowiada, że wieczorami w pobliskiej restauracji odbywały się imprezy towarzyskie, które potem wspomniano z rozrzewnieniem. On sam nie był w Ławie na stałe, wpadał raz, dwa razy w tygodniu. Ten plener zdecydowanie różnił się od innych plenerów – twierdzi artysta. – Władze Ławy były usatysfakcjonowane, że gościli tylu znakomitych artystów i że dzięki temu pomysłowi powstały rzeźby zdobiące do tej pory miasto. Plener zakończył się uroczystym przyjęciem, podczas którego wyrażano wdzięczność uczestnikom, chociażby w postaci skromnych honorariów.

W wyniku pleneru Ława otrzymała osiem indywidualnych rzeźb plenerowych, które zdobią place i skwery miasta. Wartość zrealizowanych prac wyceniono wówczas na 1031 tysięcy złotych.

Podczas V Międzynarodowego pleneru malarskiego „Frombork '75” zorganizowanego w ramach cyklu Spotkań Fromborskich, komisarzem artystycznym była młodziutka Anna Korybut-Daszkiewicz, zaś komisarzem organizacyjnym Wiesława Pasik. Na zaproszenie Okręgu Olsztyńskiego ZPAP przybyło dwoje artystów z Francji – Jean Michel Jauksz i Marie Sollin, pozostałych szesnastu było wytypowanych przez macierzyste zarządy okręgów: z Warszawy – Krystyna Multarzyńska, Halina Eysymont, Janusz Eysymont, Przemysław Brykalski, Lech Okołów, Janusz Stanny. Z Krakowa przyjechali Teresa Kotkowska i Jerzy Panek, z Bydgoszczy Roman Romano. Gdynię reprezentowała Hanna Koralewicz, Sopot Halina Bajońska. Frombork był miłą odmianą dla wrocławianina Tadeusza Tellera. Gdańsk reprezentowali: Bolesław Rogiński i Włodzimierz Łajming. Z Katowic przybył Władysław Sperczyński, z Lublina Zbigniew Pol. Okręg Olsztyński reprezentowało osiem osób: Danuta Pogorzelska, Izabella Podlasiecka, Barbara Hulanicka, Małgorzata Korolko, Sylwin Mydlak, Janusz Wierzyński, Marek Zipper i Wiesława Pasik.

Założenia w zasadzie pozostały bez zmian. Zakładano umożliwienie poszukiwań twórczych inspirowanych nowymi doznaniem wizualnymi i intelektualnymi w warunkach konfrontacji różnych postaw i koncepcji artystycznych z uwzględnieniem źródeł ich inspiracji – cytat pochodzi z opracowania katalogu „Spotkania Fromborskie 1971–1980” wydanego przez Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Elblągu i ZPAP Oddział Elbląg.

Jak mi uzmystawia pani Wiesława Pasik, z którą rozmawiam w herbaciarni na Starym Mieście w Olsztynie, do organizatorów należało zgromadzenie farb, płócien, lejtraków, a potem nadzorowanie ich rozdziału między poszczególnych artystów. Wielkość i jakość przydziału była uzależniona od możliwości finansowych Zarządu Głównego ZPAP w Warszawie, a także od dodatkowego sponsoringu. Ze wszystkich funduszy trzeba było się rozliczyć. Niektórych artystów roznosiła energia, malowali dużo, z rozmachem. Bywali tacy, którzy potrzebowali nie-

Migawki z V Międzynarodowego pleneru „Frombork '75”. Na zdjęciu górnym z lewej: Marek Zipper i Wiesława Pasik, nad planszą: Anna Korybut-Daszkiewicz. Na zdjęciu dolnym pierwsza z lewej: Wiesława Pasik
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

98

*Uczestnicy V Międzynarodowego pleneru „Frombork '75” — zdjęcie zbiorowe z otwarcia wystawy roboczej
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP*

typowych rozmiarów blejtramów, wtedy przywozili własne. Na zakończenie pleneru zostawiali swój sprzęt, a jako ekwiwalent zabierali ten z przydziału. Kiedy słucham, że po materiały trzeba było jeździć specjalnie do Warszawy, do jedyne go specjalistycznego sklepu, nie potrafię ukryć zaskoczenia. Moja rozmówczyni wyznaje, że to do niej należały różne zabiegi w Warszawie, by tego rodzaju sklep powstał w Olsztynie.

Przed rozpoczęciem pleneru pani Wiesława jednemu z zakładów rzemieślniczych dała do wykonania znaczek plenerowy według projektu Bożeny Jankowskiej: wtopione w siebie inicjały „PF”. Po przyjeździe na miejsce zgłosiła przyjazd grupy w aptecę — ze względu na przewidywane zwiększone zapotrzebowanie na terpentynę i olej lniany. Powiadomiła także posterunek Milicji Obywatelskiej — żeby miano wzgląd na obcych w mieście, może nieco innych ludzi. Jak podkreśla pani Pasik, miała bardzo dobre relacje z władzami miasta.

Uroczyste otwarcie pleneru nastąpiło 11 sierpnia, jak zwykle w zamku „u Maliszewskich”. Nazajutrz uczestnicy zorganizowali sobie bankiet noworoczny. Przepastna Księga Plenerowa, którą mi pani Wiesława demonstruje, dokumentowała wszystko, co na plenerze się działo: pomysłowość uczestników, ich zdolności, jak również niezwykle aktywność.

Dzięki Wiesławie Pasik powstał słowniczek wyrazów plenerowych; na każdą literę alfabetu niezliczona ilość pokrewnych znaczeń. I tak na przykład „seksodrom” oznaczał słodkie słowa, „dupserem” nazywano zalotnika plenerowego; ciekawe czy ktoś spoza kręgu rozumiał mowę plenerowiczów?

Historia małżeństwa jednej z młodszych pań w tym gronie, pochodzącej ze Słonecznika w województwie olsztyńskim Teresy Kotkowskiej, zaczęła się na tym plenerze. Poznała Krzysztofa Rzepeckiego, gdy ten obsługiwał plener fotograficznie (a zawsze był zapraszany fotograf). Ślub-przystawka odbył się podczas pleneru, a na dalszą część zaślubin plenerowa brać została na piśmie zaproszona do Warszawy. Na poplenerowej wystawie znalazły się prace pani Teresy: „Przemiana”, „Widzenie”, „Zmiana”, „Ślad”. Czyż nie adekwatne do sytuacji?

Miejsce pracy, w razie niepogody, trzeba było sobie zorganizować w swoim pokoju. Zapytałam panią Wiesię, czy w zwyczaju leżało podpatrywanie, w jakim stadium pracy jest koleżanka lub kolega albo co i jak tworzy? Artystka odparła, że raczej każdy trzymał swoje dzieło w tajemnicy. Bywało, że gdy wchodzili goście, odwracał sztalugę, co oznaczało jedno. Na konfrontację przychodził czas pod koniec pleneru, kiedy rzecz była skończona.

Pokaz ponad pół setki prac odbył się w Galerii Sztuki Współczesnej we Fromborku, a poplenerowa wystawa w 1976 roku w BWA w Olsztynie.

W maju 1976 roku Komisarze Plenerów zorganizowali **Ogólnopolski plener malarski „Wiosna Warmińska” w Kikitach**. Jego celem była wymiana doświadczeń między artystkami mającymi już praktyki w organizacji plenerów. Uczestniczyło w nim dwudziestu artystów plastyków, z czego jedenastu z różnych okręgów, dziewięć osób z Okręgu Olsztyńskiego ZPAP oraz komisarz ogólnopolskich plenerów Lech Okołów.

Komisarzem tego nietypowego pleneru był Mirosław Smerek, który wcześniej z przyjacielem Arturem Nichthausenem przygotowywał w tutejszym ośrodku służby więziennej dekorację. Jak mówi pan Artur, obaj tak „namotali”, że zorganizowano tam plener. A miejsce to było pięknie położone nad jeziorem, na skraju lasu. Wśród sponsorów pleneru znalazło się oczywiście Ministerstwo Sprawiedliwości PRL.

Z ramienia ZPAP w Olsztynie udział wzięli: Eugeniusz Jankowski, Andrzej Samulowski, Mieczysław Romańczuk, Wiesława Pasik, Anna Korybut-Daszkiewicz, Bogdan Stefanów oraz Janusz Wierzyński. Z innych okręgów przyjechali: Lidia Boniecka, Alicja Horociej, Marta John-Kowalewska, Hanna Koralewicz, Monika Elżbieta Małkowska, Regina Niemirska-Pisarek, Lech Okołów, Aleksandra Sieńkowska, Ryszard Skupin, Barbara Stępniewska-Patzer, Małgorzata Szybowska.

Wiesława Pasik uwielbia ryby, a już sandacz faszzerowany, jaki pojawił się w hotelowej restauracji podczas pewnej kolacji, uznała za majstersztyk. Pofatygowała się do szefa kuchni z gratulacjami i podziękowaniem. Szef kuchni był zaskoczony, bo po raz pierwszy zszedł gość i go pochwalił, było mu miło. Wyznał, że jest skazany, wcześniej pracował w gastronomii.

Kelnerami byli także skazani. Jedzenie, jak mówi pani Wiesława, było bardzo smaczne. W miarę potrzeby artyści zawsze mogli liczyć na dokładkę. Pewnego dnia na drugie danie zaserwowano naleśniki. Wiedząc, że panowie, którzy zajmowali się listwowaniem ich prac otrzymują skromniejsze wyżywienie, pani Wiesława zgłosiła się do wydającej w okienku pośiłki z prośbą o dodatkową porcję. Dostała cały talerz naleśników, którymi oczywiście poczęstowała pracujących mężczyzn.

W słownictwie artystów osoba zajmująca się oprawianiem obrazu w ramy to „oprawca”. Pewnego dnia ktoś z uczestników pleneru powiedział: *Byłem drugi w kolejce do oprawcy*. Nagle usłyszał głos: *Proszę przy mnie nie używać tego słowa — podczas rozprawy sędzina nazwała mnie oprawcą*. Mężczyzna odbywał karę za znęcanie się nad żoną.

Umiejscowienie ośrodka służby więziennej w lesie powodowało, że artyści wybierali się na krótkie wycieczki pieszo bądź rowerem i przy okazji znajdowali krajobrazy do uwiecznienia na płótnie. Korzystali też z łódek i kajaków.

Podczas tego pleneru powstało 60 prac olejnych i 30 szkiców, rysunków i akwarel. Wystawa poplenerowa odbyła się w styczniu 1977 roku w Galerii BWA w Olsztynie.

W lipcu tego samego roku zorganizowano **Ogólnopolski plener malarski „Grunwald 76” w Stębarku**. Komisarzem pleneru był Janusz Wierzyński. Poza nim Olsztyn reprezentowali: Izabella Podlasiecka, Krystyna Chromy, Eugeniusz Kwiatkowski i Henryk Dekker. Z zagranicy przyjechali: Mikołaj Kowaczew z Bułgarii, Feliks Jomu i Maria Kuhunen z RFN. Z innych miast: Andrzej Szonert z Łodzi, Teresa Kotkowska i Krzysztof Rzepecki z Krakowa, Bożena Duda z Gdańska, Andrzej Skotarczyk z Poznania oraz Jolanta Krajewska, Ewa Maciejewska, Paweł Niedzielski, Elżbieta Pawłowska, Barbara Rose, Andrzej Gieraga.

W kolejnym VI Międzynarodowym plenerze malarskim „Frombork ‘76” uczestniczyło osiemnastu artystów plastyków, w tym troje z zagranicy — Rada Popłoszewa przyjechała z Bułgarii, Ludmiła Siim reprezentowała Estonię. Był też zakochany w kraju bratanków, znający kilka słów po polsku, Węgier Istwan Doma. Ponieważ nie zdobył serca żadnej Polki, miał w przyszłości wyemigrować do Japonii.

Gdańsk reprezentowali: Małgorzata Bereźnicka, Monika Krechowicz, Jerzy Wielicki, Krystyna Jacobson. Z Elbląga przyjechali: Mirosław Czarny, Zdzisław Jakubowski, Jerzy Kremp. Z Okręgu Warszawskiego ZPAP przybyli: Lidia Boniecka, Michał Awdziejczyk, Zygmunt Bobrowski. Z ramienia gospodarzy uczestniczyli: Anna Korybut-Daszkiewicz, Tadeusz Brzeski, Danuta Pogorzelska, Wiesława Pasik i Bożena Jankowska.

Na pierwsze, zapoznawcze spotkanie Tadeusz Brzeski przyjechał zmęczony, czuł się nie najlepiej. Zapytał Wiesię Pasik, czy ma tabletki od bólu głowy. Nagle poczuł, że go ktoś łąapie za rękę. Patrzy, a to czarnowłosa uczestniczka z Estonii. Po rosyjsku wytłumaczyła, żeby nie brać leku, że wystarczy masaż. Wykonała mu masaż rąk, po czym faktycznie ból ustąpił.

Po przywitalnym bankiecie Lidia Boniecka i Tadeusz Brzeski, notabene bardzo lubiący pływać, postanowili dokonać uroczystego przywitania z morzem. Nie byłoby nic dziwnego w tym nocnym wyczynie, gdyby nie niska temperatura powietrza i wody, zatem warunki bynajmniej nie kąpielowe. Na oczach i przy aplauzie wszystkich plenerowiczów Tadeusz i Lidka przepłynęli kawał zatoki.

Odpoczywając po twórczej pracy przedstawiciele poszczególnych Okręgów prześcigali się w pomysłach na zorganizowanie specjalnego wieczoru. Raz odbył się „Wieczór puszczański na łosia”, drugi raz „Dmuchany lata tren”, innego wieczoru zaś przeprowadzano „W kręgu sztuki rozmowy”. Niezwykle oryginalnie wypadło „Ziołowe Party”, gdzie wymaganym materiałem na kostium było wszystko co rośnie. Grand Prix zdobyła Danuta Pogorzelska, która nałożyła na siebie obręcz po dyni, w to włożyła sitowie i kwiaty, całkowicie się maskując. Wiesia Pasik nie tylko przybrała się w kwiat jemioty, ale i wczuła się w rolę: stawała na krzesła, by pod nią ludzie mogli się całować. Na „Balu Kosmicznym” nieodłącznym rekwizytem była wykonana z brystolu rakietka. Żeby znaleźć się w klimacie, biesiadnicy musieli mieć na głowach baloniaste kaski z brystolu. Wyznaczono Miss Kosmiczną – przebrano kolegę w suknię w kwiaty, szpileczki, perukę. Ucharakteryzowany mężczyzna wraz z całą grupą poszedł do restauracji na kolację. Miał takie powodzenie, że żołnierze zaczęli go podrywać. Jemu przysporzyło to frustracji, za to koleżanki i koledzy mieli nie lada zabawę.

„Turnieje Miast” (Gdańsk, Elbląg, Warszawa, Olsztyn) znajdowały odbicie w ilustracjach, dowcipnych opisach. Oglądając pamiątkową Księgę Plenerową nie sposób się nie uśmiechnąć, czytając sentencje w rodzaju: „Ciężarówka stoi, a czas leci”.

Uczestnicy VI Międzynarodowego Pleneru „Frombork ‘76”. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Do motelu, w którym zakwaterowano plenerowiczów, przyjeżdżała co roku w sierpniu na wypoczynek skrzypaczka Kaja Danczowska. Gdy się ją ładnie poprosiło, raczyła artystów swoją piękną grą, co za każdym razem – a zagrała także koncert na zakończenie pleneru – doczekało się rześzystych braw i adnotacji w księdze.

Inną formą atrakcji były wyprawy krajoznawcze – plenerowicze sprawili sobie pieszą, kilkunikilometrową wycieczkę do Świętego Kamienia. Wzięli udział w widowisku na zamku „Son et lumière”, oglądali wahadło Foucaulta, jeździli do Malborka, wybierali się do lasu na grzyby.

Podczas ostatniego wieczoru odbyła się pożegnalna feta. Uczestnicy nie dość że wykazali się pomysłowością, to i hojnością. Obdarowali bowiem komisarza Wiesławę Pasik Błękitną Wstęgą Zalewu i Srebrnym Wędzidłem, obdarzyli bukietem kwiatów ważącym piętnaście kilogramów oraz siecią pełną owoców (30 kilogramów!). Do żywego ubawili panią komisarz, wręczając jej budzik w postaci ŻYWEJ kaczk! Zwierzę noc spędziło na balkonie, a rano zostało wypuszczone na wolność.

W zamian Wiesława Pasik wycięła i sklepiła z kartonu olbrzymiego ptaka. Każdy przyzodobił go wpisem życzeń, po czym wykonano Żar Ptica, czyli uroczystego spalenia w parku.

W dniach od 27 maja do 25 czerwca 1976 roku w Ośrodku Wypoczynkowym „Przerwaniki” odbył się III Ogólnopolski plener malarski „Garbno '76”, pod hasłem „Człowiek-Praca”.

W plenerze uczestniczyło szesnastu artystów, w tym z Warszawy: Maria Bierzyńska-Rydzewska, Mieczysław Kochanowicz, Danuta Kwapiszewska, Michał Pieczonko i Anna Skurpska-Ekes; z Białegostoku: Wiesław Osewski; z Krakowa: Józef Stasiak; z Gdańska: Janina Śpiewak; z Wrocławia: Tadeusz Teller. Okręg Olsztyński ZPAP reprezentowali: Zbigniew Hinc, Eugeniusz Kochanowski, Henryk Oszczakiewicz, Michał Sawaniuk, Hieronim Skurpski, Maria Szymańska i Marek Zipper. Komisarzami pleneru zostali: Zbigniew Hinc i Henryk Oszczakiewicz.

Każdy z uczestników przekazał jedną pracę, wybraną przez przedstawiciela współorganizatora pleneru, Przedsiębiorstwo Gospodarki Rolnej w Garbnie do Galerii Sztuki Współczesnej, tworzącej się w ramach kombinatu. W dniach 25 czerwca–15 lipca 1976 roku na terenie PGR Garbno odbyła się wystawa poplenerowa typu roboczego. Ekspozowano około 80. prac olejnych, dwie rzeźby oraz wiele projektów rzeźb.

Międzynarodowy plener graficzny „Lidzbark Warmiński '76” zorganizowany został przez Urząd Miejski w Lidzbarku Warmińskim i Okręg Olsztyński ZPAP. Przybyło siedemnastu artystów, w tym z Warszawy: Maria Bierzyńska, Lidia Bogusławska, Maria Fiedorowicz, Danuta Kern, Tadeusz Kobyłka, Danuta Makowska, Tadeusz Milewski, Emilia Nożko-Paprocka; z Białegostoku Antoni Szymaniuk i z Gdańska Janina Śpiewak. Okręg Olsztyński ZPAP reprezentowali: Małgorzata Korolko, Henryk Oszczakiewicz, Hieronim Skurpski, Zbigniew Hinc, Maria Szymańska, Marek Zipper. Zagranicznym gościem był Arnold Ingo z Berlina (NRD).

Rolę komisarza Zarząd Okręgu ZPAP powierzył Marii Szymańskiej. Laureatkę wielu nagród i wyróżnień obdarzono kredytem zaufania, że jako komisarz pleneru dobrze się sprawdzi. Artystka zajęła się zakupem materiałów (farby olejne, akwarele, pędzle, zagruntowane blejtramy) w specjalistycznym sklepie z materiałami artystycznymi, który od niedawna funkcjonował w Olsztynie. Dwukrotnie też wybrała się samochodem do Lidzbarka Warmińskiego, by uzgodnić z władzami miasta sprawę zakwaterowania i wyżywienia plenerowiczów.

Jak przyznał naczelnik miasta, miał obiekcje przed najazdem „braci od palety”. Po pierwsze, miała to być eksperymentalna impreza, jak na to niewielkie warmińskie miasteczko, stąd niepokój o jej powodzenie. Po drugie, nie napawały optymizmem małe fundusze przeznaczone na ten cel. Na szczęście na zamku zaserwowano mieszkańcom swoistą przystawkę – poprzedzającą wystawę prac mających pojawić się tu artystów. Cieszyła się ona wielkim powodzeniem, ale przede wszystkim pozwoliła uwierzyć, że to zadbane miasteczko o architektonicznych urokach i pięknym zielonym otoczeniu zasługuje na zainteresowanie i sympatię. Jak pisze Aldona Grabarczyk w katalogu, artyści *znaleźli się wśród kolorowych, jasnych kamieniczek, cichych, lecz nie martwych uliczek, wśród soczystej zieleni, pod jasnym czystym niebem, wśród widoków zgoła egzotycznych, jak choćby ten bociek z rodziną w ogromnym gnieździe na drzewie przy ruchliwej ulicy. Miejsca takie budzą uśpioną nieco wrażliwość, wyzwalają pasję tworzenia, pobudzają chęć mówienia — delikatną kreską, barwną plamą. (...) Nastrój — pogodny i przyjacielski — udzielił się wszystkim uczestnikom pleneru, ujmując lat, zacierając różnice wieku.*

102

Uczestnicy Międzynarodowego pleneru graficznego „Lidzbark Warmiński '76”. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Jednym z najstarszych uczestników był Antoni Szymaniak, ale nie dano mu odczuć różnicy pokoleń. Jak mówi Maria Szymańska: *było życzliwie i sympatycznie, do tego warunki w hotelu w Wysokiej Bramie były bardzo dobre. Nie muszą być luksusy, na plenerze ważna jest chęć do tworzenia, ciekawe miejsce, piękne pejzaże.*

Podczas pleneru powstało ponad 100 prac, z których kilka z wdzięczności za tę dwudziestopięciodniową gościnność pozostawiono miastu w prezencie. Żegnając artystów, władze Lidzbarka Warmińskiego wyraziły nadzieję, że plenery malarskie staną się tradycją, a Lidzbark zyska renomę jak Kazimierz nad Wisłą. Poplenerowe wystawy odbyły się w kwietniu 1977 roku w Galerii BWA w Olsztynie, a następnie na zamku w Lidzbarku Warmińskim.

Przez miesiąc od połowy sierpnia do połowy września 1977 roku trwał **Ogólnopolski plener malarski w Kozłowie**. Uczestniczyło w nim piętnastu artystów plastyków, w tym z Okręgu Olsztyńskiego ZPAP: Andrzej Samulowski, Bogdan Stefanów, Janusz Wierzyński i Mieczysław Romańczuk. Z innych okręgów przyjechali: Bożena Duda, Gisela Hahn, Michał Małkiewicz, Jolanta Jakima, Hanna Koralewicz, Liliana Kuzdowicz, Lech Okołów, Ryszard Padzer, Bogdana Parazowa, Ryszard Stryjec i Zofia Szuster.

Wystawa poplenerowa odbyła się we wrześniu tego roku w lokalu PGR Kozłowo oraz w grudniu w Galerii BWA w Olsztynie.

W tym samym roku odbył się także **Ogólnopolski plener malarski w Nidzicy**. Udział wzięło w nim czternastu artystów, w tym z Okręgu Olsztyńskiego ZPAP: Janusz Wierzyński (pełnił funkcję komisarza), Aleksander Kaźmierczak, Konstanty Kukawski, Eugeniusz Kwiatkowski, Mieczysław Romańczuk. Z innych Okręgów przyjechali: Alicja Horociej, Andrzej Szonert, Bogusław Kudelski, Jadwiga Kissel-Bernat, Krystyna Brzechwa, Bogna Kranz-Zielińska, Monika Małkowska, Zofia Nałęcz-Jawecka, Grażyna Rogozińska.

Wśród uczestników II Międzynarodowego pleneru graficznego „Lidzbark Warmiński '77” znaleźli się przedstawiciele różnych Okręgów w kraju: Zdzisław Adamski, Maria Bierzyńska, Barbara Bandzio, Danuta Kern, Tadeusz Kobyłka, Janusz Kulesza, Krystyna Łoboda, Danuta Makowska, Zofia Mróz, Barbara Niezgodna, Bolesław Śmieciński, Irena Śmiecińska, Bożena Plewińska, Stanisław Rzepa, Anna Skurpska-Ekes, Małgorzata Szybowska, Antoni Szymaniak, Elżbieta Zubowska. Z zagranicy przyjechali: Ariadna Dubrowina, Dymitr Dubrowin,

Uczestnicy II Międzynarodowego pleneru graficznego „Lidzbark Warmiński '77”. Fot. Ryszard Czerniewski

Izolda Hahn, Manfred Kiedorf, Gloria Layer. Okręg Olsztyński ZPAP reprezentowali: Eugeniusz Kochanowski, Henryk Oszczakiewicz, Danut Pogorzelska, Hieronim Skurpski oraz Maria Szymańska, która ponownie pełniła funkcję komisarza pleneru.

Spotkałam się z panią Szymańską, by powspominać tamte dość odległe czasy. Gdy o nich zaczęła opowiadać, zaświeciły się jej oczy. Według niej *plenery to była wspaniała okazja nie tylko do pracy — ludzie się zaprzyjaźniali i te przyjaźnie są utrzymywane do tej pory. Niektórzy robili niewiele, traktując plener jak wczasy, a inni podchodzili do tematu bardzo solidnie. Po prostu każdy tworzył tyle, na ile miał ochotę, traktując to indywidualnie.*

Potwierdzają to inni weterani wielu plenerów. Starsi stażem artyści jeździli na plenery, żeby odpoczywać. Niektórzy za bardzo nie przejmowali się tworzeniem — jedną obowiązkową pracą malowali i pozostawiali, „i cześć”. To raczej młodzi artyści chcieli się pokazać, więc bardziej się trudzili.

Dla mnie najcenniejszy był luz, że człowiek mógł sobie iść w plener i malować, a potem pogadać, podyskutować — mówi pani Maria. — Panowała sympatyczna atmosfera. Nie było zgrzytów wynikających z różnicy pokoleń: młodzi z zaciekawieniem słuchali tego, co starsi mają do powiedzenia, gdzie byli, co widzieli. Całe grono było spontaniczne, serdeczne. Wieczorami mieliśmy przyjemność wspólnego spędzania czasu. To były niezapomniane imprezy.

Zadałam jej pytanie, czy będąc komisarzem miała czas na tworzenie.

Oczywiście. Wszystkie sprawy organizacyjne zatapiałam wcześniej, a tam na miejscu nie zmarnowałam ani dnia. To był zresztą cenny czas dla każdego artysty. Maluję z potrzeby serca, nie ulegam modzie. Tworzę to, na co mam ochotę, co mnie cieszy i bawi. Szczególnie że na naszych terenach są piękne pejzaże. Och, jak Niemcy byli zachwyceni krajobrazem!

Na zakończenie pleneru odbyła się pożegnalna uroczystość połączona z wystawą, w której udział wzięły władze Olsztyna oraz władze gospodarzy.

W Ogólnopolskim plenerze malarskim „Spotkania Fromborskie '77” uczestniczyło siedemnastu artystów plastyków, w tym z Okręgu Olsztyńskiego Wiesława Pasik (pełniła funkcję komisarza) oraz Bożena i Eugeniusz Jankowscy. Z innych Okręgów przybyli: Lidia Boniecka, Zygmunt Bobrowski, Kalina Zarzycka-Sarnecka, Andrzej Basaj, Eulalia Złotnicka, Teresa Klink, Bogusław Kobierski, Ryszard Kiełtyka, Barbara Warzeńska, Przemysław Brykałski, Michał Ginet, Roman Herecka, Halina i Marian Stec.

104

Uczestnicy Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Spotkania Fromborskie '77”. Od lewej stoją: Teresa Klink (Łódź), Eulalia Złotnicka (Wrocław), Halina Stec (Sopot), Barbara Warzeńska (Szczecin), Wiesława Pasik (Olsztyn), Kalina Zarzycka-Sarnecka (Warszawa), Lidia Boniecka (Warszawa), Bożena Jankowska (Olsztyn). Siedzą od lewej: Marian Stec (Sopot), Ryszard Kiełtyka (Szczecin), Andrzej Basaj (Wrocław), Roman Hercka (Katowice), Bogusław Kobierski (Łódź). Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Zdaniem Wiesławy Pasik, celem tego pleneru była próba zainspirowania uczestników osiągnięciami nauk ścisłych, przede wszystkim astronomii: mechaniką nieba, kosmologią, astrofizyką. W tym celu pani komisarz zaprosiła gości honorowych: z Instytutu Astronomii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu przyjechał prof. Stanisław Gogolewski, zaproszenie przyjął także doc. dr Maciej Balicki z Obserwatorium Astronomicznego Uniwersytetu Warszawskiego. Podczas spotkań naukowcy mówili o mechanice nieba, o ruchu ciał niebieskich, pokazywali planety, serwując jednocześnie wiadomości z astrologii. Te cztery dni prelekcji i dyskusji wytworzyły specyficzny klimat, który znalazł wyraz w pracach plenerowych. Według organizatorki tej akcji, pomysł okazał się naprawdę inspirujący. Przybliżenie problematyki naukowych osiągnięć oraz literatury science fiction w konfrontacji z wyobraźnią plastyczną spowodowały rozszerzenie horyzontów, a co za tym idzie, rozmach twórczy.

W Księdze Plenerowej zawartych jest mnóstwo pamiątek w postaci zilustrowanych happeningów. *Ludzie bardzo żywali się ze sobą, do tej pory korespondują* — mówi Wiesława Pasik. — *Komisarz trochę inicjuje, ale reszta należy do uczestników. W plenerach brali udział fajni, twórczy ludzie. Czasami nawet trzeba było ich hamować* — dodaje z uśmiechem. W jej sercu wciąż żyją tamte wydarzenia. I te dobre, i te czasem kłopotliwe, kiedy kogoś zbyt poniosła fantazja i trzeba było się za nim wstawiać.

W plenerach z cyklu „Spotkania Fromborskie” od 1971 do 1980 roku łącznie uczestniczyło 180. artystów, w tym siedemnastu z Belgii, Bułgarii, Czechosłowacji, Francji, Hiszpanii, Jugosławii, NRD, Rumunii, USA, Węgier, Wielkiej Brytanii, ZSRR. Powstałe prace stały się własnością fundatorów: Wydziałów Kultury UW w Olsztynie i Elblągu.

Poza wymiernym artystycznym dorobkiem, plenery fromborskie miały wartość emocjonalną, międzyludzką. Powstały więzi wieloletnich przyjaźni, które przetrwały próby historyczno-politycznych zawirowań — uważa Wiesława Pasik.

We wrześniu 1978 roku w Dobrym Mieście odbył się Międzynarodowy plener malarski „Warmińska Jesień”. Komisarzem był Henryk Oszczakiewicz, a grono siedmiorga olsztynian uzupełniali: Tadeusz Brzeski, Zbigniew Hinc, Aleksander Kaźmierczak, Eugeniusz Kochanowski, Danuta Pogorzelska oraz Maria Szymańska. Cztery osoby przyjechały z zagranicy, sześć z różnych okręgów z Polski. Organizator: Okręg ZPAP w Olsztynie, podaje informację, że plener został sfinansowany w pełnej kwocie przez Warmińską Fabrykę Maszyn Rolniczych w Dobrym Mieście. Uczestnicy mieszkali w Cerkiewniku w ośrodku wczasowym, w domkach.

Uczestnicy II Międzynarodowego pleneru graficznego „Lidzbark Warmiński ’78”. Pierwsi od prawej stoją: Eugeniusz Kochanowski i Hieronim Skurpski. Wśród siedzących w środku: Maria Szymańska i Danuta Pogorzelska. Fot. Ryszard Czerniewski

Tadeusz Brzeski opowiedział mi zdarzenie z pewnej nocy, kiedy jak zwykle malował w najlepsze (a noc jest według niego wspaniała do malowania), gdy nagle rozległo się pukanie do drzwi. Zdziwiony, oderwany od rzeczywistości otworzył i zobaczył — a tu anioł stoi! Miał takie wrażenie, dopóki się dokładniej nie przyjrzał i w świetle lampy na tle mrocznego lasu nie rozpoznał kobiety w białym płaszczu. Miała długie blond włosy i jasną karnację. Była to Angielka, która po wielu perypetiach dotarła spóźniona na plener. Zapukała do tego domku, bo jako jedyny w okolicy był oświetlony. Była wystraszona i zrozpaczona, ale po paru wyjaśnieniach już spokojna, że dotarła na miejsce.

W III Międzynarodowym plenerze graficznym „Lidzbark Warmiński ’78” uczestniczyły 24 osoby, w tym cztery z zagranicy, czternaście z różnych Okręgów Polski, a spośród olsztyńskich artystów: Danuta Pogorzelska, Maria Szymańska, Eugeniusz Kochanowski, Henryk Oszczakiewicz, Regina Koczan oraz Hieronim Skurpski. Komisarzem pleneru była Zofia Mróz z Warszawy.

W tym samym 1978 roku odbył się Regionalny plener malarsko-rzeźbiarski w Garbnie. Uczestniczyło w nim osiemnastu artystów plastyków, z czego sześcioro z Olsztyna: Zbigniew Hinc, Eugeniusz Kochanowski, Sylwin Mydlak, Henryk Oszczakiewicz, Maria Szymańska oraz Marek Zipper. Z zagranicy przyjechali: Gerhard Oschatz, Klaus Roenstpies, Rolf Xego Schroeder, Hans Otto Szmidt. Z innych Okręgów do Garbna przybyli: Maria Bierzyńska, Mieczysław Kochanowicz, Monika Kranz-Zielińska, Danuta Kwapiszewska, Ryszard Ledwos, Gabriela Nesfeter, Wiesław Osewski oraz Józef Stasiak.

„Warmińska jesień” to tytuł II Ogólnopolskiego pleneru malarskiego w Dobrym Mieście odbywającego się w 1979 roku. Spośród olsztyńskich artystów plastyków byli: Aleksander Kaźmierczak, Tadeusz Burniewicz, Tadeusz Brzeski, Stefan Połom, Maria Szymańska, Danuta Pogorzelska. Funkcję komisarza sprawował Henryk Oszczakiewicz.

Uczestnicy II Ogólnopolskiego pleneru malarskiego w Dobrym Mieście, 1979 r. Kłęczą przy krześle: Maria Szymańska, za nią po lewej: Henryk Oszczakiewicz. Fot. Sigi Zahn

*Uczestnicy Pleneru malarskiego „Wałpusz ’79”. Na stercie drewnianych klepek: Zygmunt Bobrowski (z kotem) i Wiesława Pasik.
Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP*

Plener malarski „Wałpusz ’79”. Komisarzem pleneru był Andrzej Samulowski. Okręg Olsztyński ZPAP oprócz niego reprezentowali Wiesława Pasik, Mirosław Smerek i Eugeniusz Jankowski. Z innych Okręgów przyjechali: Zygmunt Bobrowski, Andrzej Gawłowski, Lech Okołów, Marzanna Wróblewska, Aleksandra Semenowicz oraz Grzegorz Moryciński. Jedynym uczestnikiem z zagranicy był Adam Ramić z Jugosławii.

Uczestnicy Pleneru malarsko-fotograficznego „Kortowo ’80”. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Plener malarsko-fotograficzny „Kortowo ’80”. Komisarzami pleneru byli: Eugeniusz Jankowski — artysta plastyk, oraz Waław Kapusto — artysta fotografik. Uczestniczyli w nim: Hanna Koralewicz, Ryszard Czerwiński, Janusz Wierzyński, Antoni Fałat, Jerzy Ostrogórski, Barbara Ropelska, Marianna Kuskowska, Zofia Jackowska.

Plener trwał miesiąc, plenerowiczów zakwaterowano w akademiku tuż nad Jeziorem Kortowskim.

Pan Eugeniusz uraczył mnie opowieścią o tym, jak pewnego pięknego dnia zabrał dwie koleżanki na wycieczkę na łąkę. Obie panie zaczęły zrywać kwiaty i układać kompozycje. Hanna Koralewicz była znana z ekstrawaganckich strojów, szczupła, czarna. Zosia Jackowska nieco okrąglejsza, rudowłosa, lubowała się w zwiewnych, kwiciastych sukienkach. Jeden i drugi bukiet był przepiękny, choć stworzony w innym charakterze. Po powrocie z wyprawy pan Jankowski wziął ich dzieła w obie ręce i zadał pozostałym pytanie, które do której z artystek należy. Autorstwo zostało odgadnięte bez cienia wątpliwości.

Latem 1981 roku zorganizowano powtórnie Plener malarski w Wałpuszu, a także Plener malarski w Marwałdzie. Nie zachowały się bliższe dane o tych plenerach w archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Wobec ciemnych chmur gromadzących się nad krajem i związkiem nie było sprzyjającego klimatu do wydawania katalogów czy gromadzenia dokumentacji. Nietrawne ślady zniszczyła zawierucha stanu wojennego.

W roku 1983 Związek Polskich Artystów Plastyków przestał istnieć.

Po ogłoszeniu stanu wojennego i rozwiązaniu w czerwcu 1983 roku Związku Polskich Artystów Plastyków nastąpiła zasadnicza zmiana — pisze Wanda Radziemska w raporcie o plenerach. — Ówczesne władze podjęły próbę udowodnienia, że niechętnie socjalizmowi związki twórcze można zastąpić administracją państwową. W tym celu powołano przedsiębiorstwo państwowe „Sztuka Polska”, które przejęło sprawy administracyjno-finansowe, a działalność artystyczno-wystawienniczą powierzono BWA. Przejęło również Galerię ZPAP oraz organizację plenerów, których obecnym zadaniem było spełnienie narzuconego hasła „Sojusz Świata Pracy z Kulturą i Sztuką” i miały raczej charakter spotkań koleżeńskich.

Ponadto stwierdza, że: plenery te nie miały wiele wspólnego z serią poprzednich imprez plastycznych, z których pożytek był wieloraki. Wizyty artystów z Państw Wschodnich, a szczególnie Zachodnich, były okazją do poznania postaw twórczych, poglądów, warsztatu innych twórców, nawiązywania osobistych kontaktów, w wyniku których kwitła artystyczna wymiana, a sztuka polska zyskiwała uznanie za granicami kraju. Wiele obcokrajowców uczestniczących w plenerach wyrażało zdumienie i wielkie uznanie dla tego rodzaju formy pracy i kontaktów artystycznych, które nie były znane w ich kraju.

Po upadku ustroju komunistycznego w 1989 roku reaktywowano Związek Polskich Artystów Plastyków. Niestety, przerwa w działalności związku, a zwłaszcza zniknięcie mecenatu państwowego nie pozwoliły już na odbudowę życia plenerowego w skali sprzed 1983 roku.

Pierwsze próby organizowania plenerów czynili prywatni sponsorzy, m. in. właściciele ośrodków wczasowych w Starych Jabłonkach, Kręsku i Szałkowie, gdzie artyści plastycy za codzienne utrzymanie i korzystanie z uroków przyrody tworzyli dzieła, które zasilają kolekcje prywatnych właścicieli.

Dopiero w 1997 roku nastąpiły pierwsze próby zorganizowania pleneru przez jednostki uspołecznione. Pierwszym z nich był Międzynarodowy plener malarski w Zalesiu koło Barczewa. Udział wzięli artyści z Litwy. Olsztyn reprezentowali: Zofia Topczewska-Hudyka, Artur Nichthausen i Maria Szymańska. Jak każdy plener, pani Maria i tę wspólną możliwość tworzenia wspomina z łezką w oku.

W wyniku starań prezesa Olsztyńskiego Okręgu ZPAP Doroty Jajko, odbył się Plener malarski „Hajnówka ’97”, w którym wraz z nią Olsztyn reprezentowała Anna Stankiewicz-Odoj. Spotkanie to miało charakter towarzyski, półprywatny — podobnie jak następne, w Szałkowie. Ponieważ, jak mówi Wanda Radziemska, uczestników nie delegowały już Okręgi ZPAP z innych miast czy związków z innych krajów, a artyści zapraszali swoich znajomych, często po tej samej uczelni, plenery te nie miały prawdziwego charakteru wymiany twórczej.

Uczestnicy Pleneru Malarskiego w Szałkowie, 1997 r. Stoją: Wiesława Pasik i Wojciech Sadley, siedzą od lewej: Jarosław Sankowski, Dorota Sankowska-Jajko, Dorota Podlaska, Maria Łożek-Kwiatkowska (leży), Małgorzata Kieyńska i Zygmunt Bobrowski. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

W Plenerze Malarskim „Szałkowo '97”, udział wzięli: Jarosław Sankowski i Dorota Podlaska z Bydgoszczy, Dorota Jajko, Maria Łożek-Kwiatkowska i Wiesława Pasik z Olsztyna, Małgorzata Kleina z Torunia, Zygmunt Bobrowski i profesor Wojciech Sadley z Warszawy.

Na miejscu odbyła się poplenerowa wystawa. Prace trafiły do rąk prywatnych.

W tym samym roku, dzięki wielkiej życzliwości i osobistemu zaangażowaniu dyrektora Okręgu Telekomunikacji Polskiej SA w Olsztynie, Jana Radziemskiego (przypominam II Plener Fromborski, podczas którego Jan Radziemski połknął plenerowego bakcyła!), doszło do zorganizowania Pleneru malarskiego „Piaski '97”. Dyrekcja Okręgu

TPSA ofiarowała pieniądze, ale organizację pleneru powierzono Okręgowi ZPAP w Olsztynie i ZT w Suwałkach. Odbył się on w Ośrodku Wczasowym „Malinka” w Piaskach, miejscowości leżącej przy wschodnim brzegu jeziora Bełdany. Artyści otrzymali blejtramy i przysłowiowy talerz zupy. Twórcze zmagania trwały od 15 do 29 września, a wernisaż wystawy poplenerowej odbył się w Teatrze im. Stefana Jaracza w Olsztynie 16 października 1997 roku.

W plenerze udział wzięły dwie grupy: malarze profesjonaliści oraz dzieci i młodzież niepełnosprawna. Ci pierwsi wywodzili się z członków Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, ich komisarzem była Ewa Plichta-Lubieniecka. Obok niej tworzyli: Tadeusz Brzeski, Izabella Janiszewska-Obarek, Piotr Jankowski, Eugeniusz Kwiatkowski, Maria Łożek-Kwiatkowska, Joanna Milewicz, Andrzej Samulowski, Mirosława Smerek-Bielecka, Artur Nichthausner, Maria Szymańska, Ewa Żuk-Michalak i Dorota Jajko. Jediną osobą spoza Olsztyna był Mariusz Łukasik (Warszawa). W połowie turnusu dołączyły do nich dzieci niepełnosprawne z Olsztyna, Suwałk i Bartoszyca. Olsztyńską grupą opiekowała się Anna Markiewicz, instruktorka plastyki z Pałacu Młodzieży w Olsztynie, suwalską zaś Lech Pych, jednocześnie komisarz dziecięcego pleneru. O udział w imprezie poproszono Mariolę Adamicz, psychologa z Warsztatów Terapii Zajęciowej.

Uczestnicy II Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Piaski '98”. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Ze względu na skład osobowy, plener ten miał charakter eksperymentalny. Artystycznie konfrontacja profesjonalnej sztuki ze sposobem widzenia świata przez młodych twórców dała ciekawe rezultaty. Ważne było wspólne spędzanie czasu poza malowaniem – organizowano wycieczki – niedaleko było do Ostoi Dzikiej Zwierzyny, Rezerwatu im. Melchiora Wańkowicza, Klasztoru Staroobrzędowców w Wojnowie czy Parku Dzikich Zwierząt w Kadzidłowie. Dzieciom wbił się w pamięć wieczorny bal przebierańców. Odbił się również rejs żagłówek po Bełdanach.

Wernisaż wystawy poplenerowej Pleneru malarstwa „Piaski 2000” w Galerii ZPAP w Olsztynie otwieranej przez Prezesa ZO Marka Kłosa i Dyrektora Okręgu TPSA Jana Radziemskiego. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

W następnym roku odbył się **II Ogólnopolski plener malarstwa „Piaski '98”**, zorganizowany przez Okręg Olsztyński ZPAP, ponownie dzięki łaskawości dyrekcji TPSA w Olsztynie. Udział w nim wzięli – Ewa Żuk-Michalak, Dorota Jajko i Ewa Plichta-Lubieniecka, Elwira Iwaszczyszyn, Małgorzata Kadelska, Tadeusz Brzeski, Julia Tarnowska i Maria Szymańska. Dołączyli do nich: Maria Zimnowoda z Gdańska, Janusz Kotlewski i Joanna Banasiak z Łodzi, Anna Korzec i Andrzej Korzec z Rzeszowa, Jarosław Sankowski z Bydgoszczy, Dorota Żarska i Tomasz Wiśniewski z Warszawy; niektórzy przybyli na Mazury po raz pierwszy. Ceniąc naturę i pagórkowate krajobrazy, mieli pole do popisu: na obrazach znalazły się przystanie, łądzie, żagłówki, las, jezioro. Jak to bywa w przypadku indywidualności, każdy tworzył we własnym stylu i wyrazie: realistycznie, impresyjnie bądź abstrakcyjnie.

Wystawa poplenerowa odbyła się w salach Teatru imienia Stefana Jaracza w Olsztynie podczas „Dnia Łącznościowca” w październiku 1998 roku.

W **III Plenerze malarstwa „Piaski 2000”** uczestniczyło ośmioro artystów plastyków z Okręgu Olsztyńskiego ZPAP: Andrzej Samulowski (pełnił funkcję komisarza pleneru), Zofia Hudyka, Elwira Iwaszczyszyn, Artur Nichthaus, Jan Lewdorowicz, Joanna Milewicz, Joanna Rostańska i Wioletta Jaskólska.

Wystawa poplenerowa odbyła się w październiku 2000 roku w Galerii ZPAP. Podczas wernisażu dyrekcja Okręgu TPSA w Olsztynie wręczyła komisarzowi Andrzejowi Samulowskiemu nagrodę za wzorową organizację oraz wkład pracy osobistej podczas trwania pleneru „Piaski 2000”.

Ostatni plener w opisywanym 60-leciu odbył się w 2005 roku na Litwie, jako efekt porozumienia między Okręgiem Olsztyńskim Związku Polskich Artystów Plastyków a Lietuvos Dailininku Sajunga (Związkiem Artystów Plastyków Litwy) w Wilnie. Stosowną umowę o współpracy zawarto w siedzibie Okręgu ZPAP w Olsztynie w obecności prezesa Zarządu Głównego ZPAP z Warszawy Jerzego Biernata, a podpisali ją prezes Zarządu Okręgu Piotr Dondajewski i reprezentant LDS Aleksandras Vozbinas. Rangę tego spotkania jako mostu między społeczeństwami, których narody przez długi okres żyły w izolacji, podniosła wizyta prezydenta Miasta Olsztyn Czesława Jerzego Małkowskiego.

Międzynarodowy plener malarstwa „Wilno – Olsztyn” odbywał się przy okazji sympozjum „Soutine dienos 2005” („Dni Soutine 2005”). Chaim Soutine to Żyd urodzony na Białorusi, który mieszkał i studiował w Wilnie. Tam rozpoczęła się jego droga do sławy, którą artysta miał osiągnąć we Francji. Litwini, po uzyskaniu niepodległości w wyniku rozpadu Związku Radzieckiego, zaczęli sięgać do korzeni swojej tożsamości kulturowej i promować twórców, którzy w XX wieku rozstawiali ich naród. Wśród nich znaleźli się malarze: Ciurlonis, Lipszic, Błat i Soutine. „Soutine dienos” jest projektem międzynarodowym, organizowanym rokrocznie, a finansowanym przez Unię Europejską z funduszu PHARE.

110

Wernisaż wystawy poplenerowej Międzynarodowego pleneru malarskiego „Wilno – Olsztyn” w ramach programu „Soutine Dienes 2005”, Galeria Związku Artystów Plastyków Litwy (LDS) w Wilnie. Fot. Aurimas Rekašius

W plenerze tym uczestniczyło tuzin artystów z Białorusi, Litwy i Polski. Bardzo ważną rolę komisarza pleneru pełnił Aleksandras Vozbinas, jeden z bardziej znanych litewskich malarzy współczesnych. Poza nim byli: Svajunas Armonas, Ricardas Bartkievicius, Ananas Janonis, Raimondas Savickas, Jolanta Snieżko, Piotr Dondajewski, Tadeusz Brzeski, Julita Wiench-Kurłowicz, Adam Kurłowicz, Joanna Rostańska, Marek Szczęsny i Kazimierz Rochecki. Plener zaszczylił prezes LDS Vaclovas Krutinis.

Tadeusz Brzeski urodził się w Wilnie, mieszkał na ulicy Teatralnej, stąd pewnie inklinację w stronę dramatu. Niegdyś w Wilnie przedstawiano sztukę jego autorstwa. Po spektaklu dyrektor teatru zapytał, co wspólnego ma autor sztuki z Wilnem? *Wpływ miejsca urodzenia zdaje się być oczywisty* — śmieje się pan Tadeusz. — *Wyprawa w rodzinne strony stała się dla mnie podróżą sentymentalną.*

Polska ekipa przez pierwszy tydzień mieszkała w letnim domu jednego ze sponsorów, w obrzynie dacy z tarasem nad brzegiem jeziora Aswieja. Z Wilna dojeżdżali miejscowi malarze, nauczyciele akademicy — wspólnie malowano, razem spędzano czas na łowieniu ryb, korzystano z uroków wiejskiego otoczenia, urządzano wycieczki, chodzono na kąpiele do „bani”. Atrakcji było co niemiara. Jedną z nich były obchody Nocy Świętojańskiej, będącej na Litwie narodowym świętem. Na tę okoliczność wszystkie uczestniczki uplotły sobie wianki z polnych kwiatów, które należało puścić na wodę. Zanim to nastąpiło, „panny” i „kawalerowie” ruszyli w tany. „Tańce, hulanki, swawole, ledwie karczmy nie rozwalą” trwały do późna w nocy. *A potem* — z tajemniczym uśmiechem opowiada Tadeusz Brzeski — *jak przystało na starostwianiński zwyczaj, wszyscy bez kostiumów (kto dawniej znał stroje kąpielowe?) wskoczyli do jeziora. Pływających dyskretnie oświetlał blask księżyca.*

Codziennie przychodziła do nas miejscowa kobieta i przygotowywała nam posiłki — wspomina Julita Wiench-Kurłowicz. — *Kiedy dowiedziała się, że rodzina mojego męża pochodzi z Wileńszczyzny, a w pamięci zostały mu niektóre tutejsze dania, dogadzała naszym żołądkom, że hej! Każdego dnia serwowała nam inne dania: były kołduny, klopsy „zeppelin” czy zupa „ucha”.* — Pani Julita wzdrygnęła się tylko na wspomnienie mleka prosto od krowy, które pili koledzy.

W drugim tygodniu uczestników pleneru zakwaterowano w hotelu w Wilnie. Tam udostępniono im wielką pracownię do malowania.

Prace poplenerowe zaprezentowano na gorąco pod koniec pleneru w Galerii Związku Plastyków Litwy w Wilnie, a następnie w Galerii ZPAP w Olsztynie.

Wernisaż wystawy poplenerowej Międzynarodowego pleneru malarskiego „Wilno – Olsztyn” w ramach programu „Soutine Dienes 2005”, Galeria ZPAP w Olsztynie. Fot. archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Zdaniem Piotra Dondajewskiego, duży wpływ na nawiązanie współpracy międzynarodowej artystów miało wejście Polski i Litwy do struktur Unii Europejskiej. *Dzięki temu otworzyła się współpraca dalej na Wschód, nawiązaliśmy kontakty z artystami z Litwy, Ukrainy, Białorusi, Łotwy, Estonii, obwodu kaliningradzkiego — mówi Prezes ZO. — Artyści polscy poznali i zachwycili się twórczością nieznanych dotąd wschodnich artystów.*

Pokłosie plenerów organizowanych przez Okręg Olsztyński ZPAP charakteryzuje się różnorodnością tematyki i sposobów tworzenia. Czasem jest to próba nawiązania do światowych nurtów, a czasem pogłębianie swojej odrębności.

W wyniku plenerów powstał ogrom prac — obrazów olejnych, akwarel, rysunków, które trafiły do urzędów państwowych, stowarzyszeń, jednostek uspołecznionych bądź rąk prywatnych. Według Anny Korybut-Dziemidowicz, ten twórczy boom był możliwy dzięki uporowi i konsekwencji wielu członków naszego okręgu ZPAP — artystów społeczników z wewnętrzną potrzebą działania. Są to, lub byli, ludzie z dużym zasobem energii i orientacją na sukces. Organizacyjnie to kawał dobrej roboty, za którą należą im się słowa podziękowania.

Z plenerów korzystali wszyscy: organizatorzy, fundatorzy, artyści, mieszkańcy miejscowości, w których plenery się odbywały. Przewinęły się setki nazwisk, w tym tak wielkie jak Maria Anto, Jerzy Panek, Wojciech Sadley, Jerzy Duda-Gracz, Janusz Stanny czy Andrzej Mleczko. Jak mówi pani Anna, ich dzieła były już wówczas bardzo cenione. To że sławni artyści zostawiali po jednej pracy organizatorom, było ewenementem. Kontakt z wieloma znanymi artystami owocował wystawami ich prac w olsztyńskim BWA, podnosząc rangę miasta w Polsce i za granicą.

Helena Piotrowska

**INDEX CZŁONKÓW
OKRĘGU OLSZTYŃSKIEGO
ZWIĄZKU POLSKICH
ARTYSTÓW PLASTYKÓW
Z LAT 1946–2006**

WYKAZ STRON Z BIOGRAMAMI

	strona		strona
Adamczewski Marek	118	Ilkiewicz Jan	176
Baranowska Maria	118	Iwaszczyszyn Elwira	179
Bem-Gierdal Zofia	119	Jajko-Sankowska Dorota	181
Bentkowska-Hlebowicz Joanna	120	Jakubowski Wojciech	182
Bersz-Letki Katarzyna	122	Janaszak Adam	183
Bielecki Jerzy Wojciech	122	Janek-Maślanka Agnieszka	183
Bieńkuński Wiesław	125	Janicki Krzysztof	184
Bogacz-Walska Monika	128	Janiszewska-Obarek Izabella	185
Bojarska-Waszczyk Małgorzata	128	Jankowska Bożena	187
Bonar Lech	130	Jankowski Eugeniusz	189
Boniecka-Milowicz Elżbieta	131	Jankowski Piotr	191
Bortowska Aleksandra	133	Jasionowicz Wojciech	191
Bortowski Andrzej	133	Jaskólska Wioletta	192
Borys Izydor	133	Jasman Grażyna	194
Brzeski Tadeusz	134	Jaśniewska Izabella	194
Burniewicz Tadeusz	135	Jaworowska Monika	195
Chiluta Jan	137	Jodłowska Ewa	196
Chodkowski Dariusz	138	Jurjewicz Edward	196
Cholewka Mirosław	139	Juskiewicz Teresa	197
Chromy-Sowińska Krystyna	140	Kaczmarek Jan Wiesław	197
Ciara Danuta	141	Kadelska Małgorzata	199
Ciara Zdzisław	142	Kapałka Tadeusz	200
Cichoń Waldemar	142	Kaźmierczak Aleksander	200
Cichowski Andrzej	143	Kaźmierski Józef	203
Czaplanka Wanda	145	Kępińska Danuta Anna	203
Czuderna Marta	146	Kępiński Grzegorz	204
Czerwonka Maria	147	Kłós Marek	204
Czypińska-Kwiecińska Helena	147	Kochanowski Eugeniusz	205
Czyż Monika	147	Koczan-Snarska Regina	206
Dadlez Julian	148	Koczowska Hanna	207
Dagman Zofia	150	Kompowski Janusz	207
Dąbrowska Anna	150	Korolko Małgorzata	208
Dąbrowski Wiesław	150	Korpacz Jadwiga	211
Dekker Henryk	150	Korybut-Dziemidowicz Anna	212
Delikat Maria	151	Kotkowska-Rzepecka Teresa	214
Dezor Andrzej Waldemar	153	Kozłowska-Wrona Daria	215
Dombek Iwona	154	Kozłowski Stanisław	215
Dondajewski Piotr	154	Krzemiński Lech	215
Erdman-Przełomiec Maria	155	Kuboń-Hlebowicz Anna	216
Ferens Elżbieta	156	Kucharska Barbara	216
Filar Agnieszka	157	Kukawski Konstanty	217
Fuła-Matusewicz Małgorzata	158	Kulczyńska-Nowak Barbara	217
Glińska-Zaklikowska Danuta	159	Kulikowska-Parkasiewicz Violetta	217
Grabowska Władysława	159	Kurłowicz Adam	218
Grajewski Edmund	159	Kurowska Agnieszka	221
Grudziński Jacek	161	Kwiatkowski Eugeniusz	222
Grzybek Antoni	161	Letki Antoni	223
Gudelis Jan	165	Letki Ewa	225
Gwiazda Cyryla	166	Lewdorowicz Jan	225
Hermanowicz Maria	167	Lewińska-Lewandowska Romana	226
Hermanowicz Zofia	167	Lis-Romańczuk Barbara	227
Hinc Zbigniew	169	Listwan Robert	232
Hubicka-Klimek Anna	170	Litwinionek-Guść Małgorzata	232
Huculak Marzena	170	Lorenz-Sawaniuk Teresa	233
Hulanicka Barbara	173	Łabno-Wasyłkowska Krystyna	233
Hulnicki Julian	176	Machnicki Czesław Leszek	234

	strona		strona
Maciejczyk Hubert	234	Stankiewicz Włodzimierz	295
Makiewicz Bogusława	235	Stankiewicz-Odoj Anna	295
Markiewicz Ewa	237	Stefanów Bogdan	296
Marschall Bolesław	239	Subbotko Elżbieta	299
Marszałkowska Małgorzata	240	Subbotko Marian	300
Maryniak-Piaszczyńska Ewa	240	Stando Tomasz	301
Matyka Andrzej	240	Szczęsny Marek	302
Mączkowski Henryk	241	Szymańska Anna	304
Micińska-Szutkowska Danuta	243	Szymańska Maria	305
Mierzejewski Jacek	244	Świętochowska Izabela	308
Milewicz Joanna	244	Świtycz-Widacka Balbina	308
Młodystach-Rudzewicz Marzena	246	Tadaj-Królikiewicz Weronika	309
Morawski Andrzej	247	Tarnowska Julia	311
Mydlak Sylwin	248	Topczewska-Hudyka Zofia	312
Nichthauser Artur	250	Ulewicz Andrzej Mariusz	313
Nowak Marek	252	Wachowska Maria	314
Nowak Teodor	252	Wachowski Ryszard	315
Nowicki Jan	253	Wachowski Wiesław	317
Obarek Piotr	253	Wapsza Cecylia	319
Olchawa Jan	257	Wejland Józef	320
Olkowska Ewa	257	Wiench-Kurłowicz Julita	320
Olszewski Stanisław	258	Wiercińska Magdalena	323
Orienter Joachim	258	Wierzyński Janusz	323
Ostoja-Podsiadły Anna	259	Wiśniewska Barbara	325
Oszczakiewicz Henryk	259	Wodeńska-Kopeć Aldona	327
Ozga-Michalski Eugeniusz	261	Wojczulanis Tomasz	327
Pankowski Bogdan	262	Wojczulanis Wiesław	328
Pasik Wiesława	262	Wolski Bolesław	330
Pietkiewicz Wojciech	264	Wydorski Aleksander	331
Pilecki Tadeusz	264	Wziętek Jacek	332
Piotrowski Tadeusz Jerzy	264	Zboromirski Józef	332
Plichta-Lubieniecka Ewa	265	Zbysiński Feliks	333
Podlasiecka Izabella Jadwiga	267	Zielińska Janina	333
Pogorzelska Danuta	268	Zieliński Marian	334
Polakowski Dariusz	270	Zimnicka-Prabucka Renata	335
Poniatowska Aleksandra	270	Zipper Marek	336
Porycka Urszula Joanna	270	Zumkowski Ryszard	337
Przełomieć Agnieszka	270	Żuk-Michalak Ewa	338
Radomska-Tomczuk Maria	271	Żukowski Bogdan	339
Rapnicki Andrzej	272	Żukowski Zbigniew	340
Rokoss-Szczupackiewicz Tadeusz	272	Żurańska Joanna Madiva	341
Romańczuk Mieczysław	273	Żylińska-Jestadt Mariola	342
Rostańska Joanna	276		
Różańska Ewa	278		
Rubik-Grabska Maria	279		
Runo Izabela	280		
Rybińska-Borys Joanna	280		
Samulowska-Wyrzykowska Karolina	280		
Samulowski Andrzej	281		
Sawaniuk Michał	283		
Sieniawska Władysława	285		
Skalski Sergiusz	285		
Skurpski Hieronim	287		
Smerek Mirosław (Miron)	288		
Smerek-Bielecka Mirosława	291		
Sobczyk Marcin Jan	294		

KATALOG

MAREK ADAMCZEWSKI

Ur. 1949.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1973 r.

W 1974 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po krótkim okresie przeniósł się do Okręgu Gdańskiego.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MARIA BARANOWSKA

Ur. 1962, Olsztyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Serigrafii prof. B. Przybylińskiego w 1989 r.

W 1992 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia grafikę warsztatową, rysunek, pastel.

W 1998 r. uzyskała doktorat sztuk plastycznych w zakresie grafiki artystycznej na ASP w Warszawie. Obecnie pracuje jako adiunkt w Pracowni Grafiki Warsztatowej Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

W 2003 r. otrzymała nagrodę II stopnia Rektora UWM w Olsztynie.

Autorka wystaw indywidualnych (wybór):

1998 – „Dni Polskie w Aalborg”, Muzeum Sztuki Płn. Jutlandii Aalborg (Dania)

– „Pokaz”, ASP Warszawa

1999 – „Grafika”, AMU Center, Aalborg (Dania)

2006 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

– „Wędrujące”, BWA Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1994 – „Dni sztuki. Spotkania polsko-niemieckie”, Reszel-Zamek

– „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn

1995 – „Artyści graficy olsztyńskiej WSP”, Uniwersytet Bradleya Peoria (USA)

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

„Wędrujące III”
wkładruk
70 x 100 cm
2006

(Źródło: informacje autora)

2000 – „Polska grafika współczesna” ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur, Lannion (Francja)

– VI Międzynarodowe Biennale Grafiki Krajów Nadbałtyckich, Kaliningrad (Rosja)

– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2002 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa

2003 – VIII Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego, BWA Olsztyn

– III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2006 – XXXIV Premio Internazionale di Grafica del Pomero (Włochy)

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

„Wędrujące VIII”
wkład druk
100 x 70 cm
2006

ZOFIA BEM-GIERDAL

Ur. 1947, Wrocław.

Absolwentka PLSP w Nałęczowie (1968), następnie studia dziennikarskie na Uniwersytecie Warszawskim.

Przyjęta do Okręgu Warszawskiego ZPAP w 1990 r., od początku 2006 r. jest członkiem Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Jest także członkiem Stowarzyszenia Autorów i Kompozytorów ZAiKS.

Uprawia malarstwo sztalugowe, projektowanie graficzne oraz tkaninę artystyczną, wykonuje różne prace z zakresu plastyki.

Wykonała ponad 150 obrazów do pensjonatów i hoteli Polskiego Gazu i Nafty „Geovita”.

Z cyklu
„Krajobrazowe
fantazje” —
„Niebieska
tajemnica”
olej
45 x 55 cm

Z cyklu
„Krajobrazowe
fantazje” —
„Taniec”
olej
50 x 60 cm

Ważniejsze wystawy:

- 1968 – Wystawa grafiki i malarstwa, Nałęczów
- 1971 – Wystawa grafiki użytkowej, Praga (Czechosłowacja)
- 1972 – Wystawa grafiki artystycznej, Lublin
- 1977 – Wystawa malarstwa, Puławy
- Wystawa malarstwa i grafiki, Warszawa
- 1987 – Wystawa gobelinów i akwarel, Lipsk (NRD)
- 1988 – Wystawa akwarel i gobelinów „Moje bajki”, Lipsk, Berlin (NRD)
- 1989 – Wystawa malarstwa „Cztery Pory Roku”, Sztokholm (Szwecja)
- Współczesna sztuka polska, Darmstadt (NRD)
- Dekada kultury polskiej, Bruksela (Belgia)
- 1990 – Wystawa malarstwa i gobelinów „Artyści dzieciom”, Studio M Warszawa
- 1990/91 – „Mój świat”, wystawa gobelinów i obrazów olejnych, Berlin (Niemcy)
- 1991 – „Bajkowy świat”, BWA Słupsk
- 1996 – Wystawa gobelinów, Salon PAX Warszawa
- 1998 – „Radość, miłość, wspomnienia”, Centrum Promocji Kultury Warszawa
- 2002 – „Krajobrazowe fascynacje”, Muzeum Ziemi PAN Warszawa
- 2003 – Wystawa zbiorowa „Z nadzieją w przyszłość”, Urząd Dzielnicy Wawer Warszawa
- 2006 – Wystawa indywidualna „Kwiaty”, Fundacja Sue Ryder Warszawa

(Źródło: informacje autora)

JOANNA BENTKOWSKA-HLEBOWICZ

Ur. 1973, Olsztyn.

Studia na Wydziale Wychowania Artystycznego WSP w Olsztynie, dyplom w Pracowni Malarstwa i Rysunku prof. K. Bereźnickiego w 1997 r.

W 2006 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Obecnie pracuje w Pracowni Malarstwa i Rysunku w Katedrze Sztuk Pięknych na UWM w Olsztynie.

Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, fotografią i grafiką komputerową.

Wystawy indywidualne:

- 2005 – Pejzaż, Klub UWM Baccalarium, Olsztyn
- 2004 – Wystawa malarstwa, Galeria Sztuki WSPoL Szczytno
- Wystawa malarstwa, Komenda Główna Policji Radom

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1994 – Pokaz 10. prac, Aula WSP Olsztyn
- 1997 – Wystawa odyplomowa, Galeria WSP Olsztyn
- 1998 – „Sienna Brama”, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
- Wystawa malarstwa, Pałac Lubomirskich Warszawa
- „Sienna Brama”, Galeria C, BWA Ciechanów
- „Koniec lata”, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- ABB, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- „Credo 2000”, ATRIUM Warszawa
- „Kobieta i mężczyzna”, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- 2000 – „Nowy początek – ProGRAM 2000”, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn

„Tyki”
 technika mieszana
 na papierze
 100 x 70 cm
 2006

„Latarnia”
akryl+ołówki
na kartonie
50 x 70 cm
2004

121

- „Dwie wystawy”, Teatr Rampa Warszawa
- II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2001 – „Łączenie świata sztuki i biznesu”, City Center Warszawa
- „1001 reasons to love earth” (Holandia)
- 2002 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
- 2003 – „Retour a la surface”, Galeria Tristan Bernard Paris (Francja)
- „Powrót do płaszczyzny – Program 2003”, Galeria Rynek MOK Olsztyn
- „Program 2003”, Kazimierz Dln.
- „Program 2003”, Klub Dziennikarzy „Pod Gruszką” Kraków
- II Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej – Trójmiasto 2003, Gdańsk
- „Dotyk sztuki – Program 2003”, Galeria „Chata Harnaś” Sopot
- Projekt „Program 2003 – Warszawa – Paryż – Nowy Jork”, Galeria Mm – Kolonia Artystów Gdańsk
- Salonik odrzuconych, Galeria Rynek MOK Olsztyn
- „Program 2003”, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- 2004 – VII Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Św.
- Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
- World Art Vision „Reasons to love earth”, Sejong Museum for Fine Arts Seoul (Korea)
- II Wystawa malarstwa rysunku grafiki i rzeźby, Muzeum Miasta Gdynia
- „Dokumenty i obrazy”, Galeria Inicjatyw Twórczych Warszawa
- 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Art For Nature – International Art Exhibition featuring „Reasons to love earth”, Museum Leeuwenberg Utrecht (Holandia)
- III Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej, Trójmiasto
- 2006 – „Anioły”, Galeria „Tygiel” Gdynia
- Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- III Międzynarodowe Biennale Pasteli, BWA Nowy Sącz
- IV Międzynarodowe Biennale Miniatury, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Częstochowa
- III Ogólnopolska wystawa malarstwa rysunku, grafiki, tkaniny i rzeźby, Urząd Miasta Gdynia
- Międzynarodowa wystawa malarstwa grafiki i rzeźby poświęcona Św. Anastazji, Muzej Srema Sremska Mitrovica (Serbia) oraz: Ruskij Dom Beograd (Serbia), Galerija zadarske eparhije Zadar (Chorwacja), Galeria jasroslavskog saveza umetnika Jaroslavl (Rosja), Antico di Citta Mondovi (Włochy)

(Źródło: informacje autora)

KATARZYNA BERSZ-LETKI

Ur. 1950.

Studia na PWSSP w Poznaniu i na ASP w Warszawie, dyplom na Wydziale Grafiki w pracowni prof. J. Mroszczaka w 1973 r.

W 1974 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1978 r. przeniosła się do Okręgu Warszawskiego.

Uprawia malarstwo.

Wystawy indywidualne:

1974 – Wystawa malarstwa, Galeria Współczesna Warszawa

1976 – Wystawa ceramiki, Galeria „Zapiecek” Warszawa

– Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1974 – XIII Debiut Absolwentów ASP Warszawa

1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JERZY WOJCIECH BIELECKI

Ur. 1955, Sejny.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, specjalizacja: grafika warsztatowa, dyplom w pracowni prof. E. Piotrowicza w 1979 r.

W 1982 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, grafikę, rysunek, ilustrację.

W 1984 r. otrzymał Stypendium Ministra Kultury i Sztuki.

Wystawy indywidualne:

1978 – Galeria „S” Toruń

1981 – KMPiK Olsztyn

1988 – BWA Olsztyn

1989 – Galeria „Subbotko” Gdynia

1990 – Galeria „Subbotko” Gdynia

– Galeria „Desa” Warszawa

1991 – Lori Kaye Gallery Garden Grove (USA)

1991 – Hyatt Gallery Anaheim (USA)

– Toporowicz Gallery Santa Ana (USA)

1993 – Galeria Mała Giżycko

1994 – ZPAP Olsztyn

– Kommunale Galerie Gelsenkirchen (Niemcy)

1995 – Wystawa poplenerowa, Dinan (Francja), Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn

– Galeria Ostrołęka

1996 – Dom Bretanii Poznań

1998 – BWA Olsztyn

1999 – Galeria Katarzyny Napiórkowskiej Warszawa

– BWA Gorzów Wielkopolski

– „Art Galery” Zielona Góra

2000 – La Galerie „Art Present” Paryż (Francja)

2003 – Galeria Pro-Arte ZPAP Zielona Góra

– Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olsztyn

– Galeria Sztuki Współczesnej BWA Nowy Sącz

2004 – Galeria Ewy Hemik Warszawa

- Galeria Pod Belką, Zamek Nidzica
- Konsulat Polski Kaliningrad (Rosja)
- 2005 – Galeria Sztuki Współczesnej Ostrołęka
- BWA „Stara Wozownia” Toruń
- Bramsnes Kunstforening Bibliotek (Dania)
- Roskilde Kunstforening, Paleflojen Standertorvet (Dania)
- 2006 – WeibulPs Kunstgalerii (Dania)
- BWA Zamek Książ
- Galleri Brantebjerg (Dania)

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1978 – Grafika studencka, Kraków
- 1979 – Konkurs im. Michałowskiego, Grudziądz
- 1980 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 1981 – „Pięciu artystów”, KMPiK Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1982/1983 – Wystawa poplenerowa, Galeria Sztuki Aktualnej Szczytno
- 1983 – Wystawa z okazji jubileuszu X-lecia powstania BWA, Olsztyn
- I Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’83”, BWA Olsztyn
- „Bielska jesień”, BWA Bielsko-Biała
- 1984 – Plener graficzny, Toruń
- 1985 – „Jeszcze młodzi”, BWA Olsztyn
- „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1986 – Wystawa ilustracji dla dzieci, Poznań, Olsztyn, Praha (Czechosłowacja)
- IV Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’86”, BWA Olsztyn
- 1987 – Konkurs graficzny im. J. Gielniaka, Jelenia Góra
- Ogólnopolski konkurs malarski na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań
- V Międzynarodowy Plener Malarski „Grunwald ’87”, BWA Olsztyn
- 1988 – „Dziesięciu polskich malarzy”, Ateny (Grecja)
- Współczesne malarstwo polskie, Kaliningrad, Moskwa (ZSRR)
- 1989 – Targi Sztuki Interart Poznań

„Cicha muzyka”
olej na płótnie
70 x 80 cm

„Fragmentsy”
karton
30 x 40 cm

124

- 1990 – Targi sztuki „Interart” Poznań
 1991 – Art Expo, Los Angeles (USA)
 – „We Are”, Santa Ana (USA)
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka ’91”, BWA Olsztyn
 1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
 1996 – „Impresje mazurskie”, Blois (Francja)
 – „Surrealizm”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 – Wystawa poplenerowa „Barlinek ’96”, BWA Gorzów Wlkp.
 – „Lata sześćdziesiąte i siedemdziesiąte”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 1997 – „Lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 – Promocja Alfa Romeo 156, Olsztyn
 – Wystawa poplenerowa „Barlinek ’97”, Dębno, BWA Gorzów Wielkopolski
 – Wystawa poplenerowa, Galeria Ivonne Jean van Haffen Dinan (Francja)
 – Wystawa malarstwa, Yarberg (Szwecja)
 1998 – Wystawa poplenerowa „Dębno ’98”, BWA Gorzów Wielkopolski
 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
 1999 – Wystawa poplenerowa, „Smolnica ’99”, BWA Gorzów Wielkopolski
 – 48 Salon de Colombes (Francja)
 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
 2000 – Triennale z Martwą Naturą, Sieradz
 – II Biennale Plastyki Olsztyńskiej „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2002 – Stowarzyszenie Promocji Artystów Wybrzeża Era-Art, Gdańsk
 – „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn
 2003 – Wystawa poplenerowa „Glisno 2003”, BWA Gorzów Wielkopolski
 – Salon jesienny, Grand Palais Paryż (Francja)
 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – „Muzyka w malarstwie”, Tychy (wyróżnienie)
 – Wystawa Grupy „Dziady Pruskie”, Galeria „Obora” Głotowo
 2005 – Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg

- Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot
- Projekt „Kochajmy Warmię!”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
- IV Biennale Plastyki Olsztyńskiej „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda)
- 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
- Wystawa pokonkursowa „Ogrody”, BWA Zamek Książ (nagroda)

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, BWA w Olsztynie, MKiS w Warszawie, w prywatnych kolekcjach w Europie Zachodniej, USA, RPA i Japonii.

(Źródło: informacje autora)

WIESŁAW BIEŃKUŃSKI

Ur. 1951, Prochowice.

Studia na ASP w Warszawie, dyplom z grafiki warsztatowej w pracowni prof. A. Rudzińskiego i prof. Z. Januszewskiego (wyróżniony nagrodą rektora), w 1982 r. Aneks z malarstwa w pracowni prof. J. Tchórzewskiego.

W 1982 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W latach 1990–1993 był członkiem Zarządu Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, pełnił funkcję wiceprezesa, skarbnika, a obecnie jest członkiem sądu koleżeńskiego. Dwukrotnie reprezentował Okręg jako delegat na zjazd.

W latach 1984–1986 był członkiem Zarządu Stowarzyszenia Przyjaciół Sztuki w Olsztynie.

W latach 1991–2003 pełnił funkcję Plastyka Miejskiego.

Od 1990 do 2006 r. był pracownikiem naukowym na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim, od 2003 r. na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od 1996 r. pełnił funkcję kierownika nowo tworzonej Pracowni Litografii w Katedrze Sztuk Pięknych. W latach 2001–2005 pełnił funkcję kierownika Pracowni Grafiki Warsztatowej.

Obecnie kieruje Pracownią Grafiki w Instytucie Edukacji Artystycznej na Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie.

Od 1996 r. jest członkiem Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

W 1997 r. wyróżniony przez Ministra Kultury i Sztuki Odznaką Zasłużony Działacz Kultury, w 2006 r. wyróżniony przez Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Wystawy indywidualne:

- 1984 – Instytut Francuski Warszawa
- 1985 – BWA Częstochowa
- 1986 – BWA Olsztyn
- 1988 – Galeria „Arkady” Hamburg (RFN)
- 1989 – TPSP Olsztyn
- 1991 – BWA Olsztyn
- 1995 – ASP Warszawa
- 1996 – „Spotkanie ze sztuką”, MOK Olsztyn
- Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn
- 1997 – Galeria „Na Zamku” Ostróda
- 1999 – Galeria ZPAP Olsztyn
- 2001 – Muzeum im. Feliksa Nowowiejskiego Barczewo
- Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- 2002 – MOK Olsztyn
- 2003 – Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
- „Dni nauki”, Galeria Uniwersytecka Olsztyn
- 2004 – Stowarzyszenie Artystyczne „Wieża Ciśnień” Bydgoszcz
- 2006 – Galeria Marszałkowska Olsztyn

„Aniot”
wkładodruk
barwny
100 x 70 cm
2003

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1982 – Wystawa najlepszych prac dyplomowych, Poznań
 1983 – Wystawa poplenerowa „Reszel-Dada’83”, KMPiK Olsztyn.
 1984 – IV Biennale De Gravure, Musee de Digne-les-Bains (Francja)
 – „Aby byli Jedno”, Duszpasterstwo Środowisk Twórczych Warszawa
 1986 – XI Międzynarodowe Biennale Grafiki, Kraków
 – Ogólnopolski konkurs graficzny im. A. Raka, Katowice
 1988 – Arkady Gallery Hamburg (RFN)
 – „Polish Art”, Museum of Konigsberg (Rosja)
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1989 – II International Graphic Festival (Francja)
 1990 – „Cirkel” Gallery (Holandia)
 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka ’91”, BWA Olsztyn
 1992 – „Malarze olsztyńscy”, Dom „Gazety Olsztyńskiej” Olsztyn
 1993 – Academy Gallery „Crescendo” (Holandia)
 – „Kinderbordes”, (Holandia)
 – „De Vuijle Vaetdeck”, (Holandia)
 – Contemporary Polish Printmaking Exhibition, Düsseldorf (Niemcy)
 – „Polska grafika współczesna”, Galeria WSPol Szczytno
 1994 – „Forum Grafiki”, Lublin
 – II Triennale Sztuki „Sacrum”, Częstochowa
 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
 – Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków-Nürnberg ’94
 – Międzynarodowe Triennale Sztuki, Majdanek
 1995 – Print Triennial „Consumenta ’95”, Nurnberg (Niemcy)
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
 1996 – Bradley University Illinois (USA)
 – International Print Show „Dublin 96” (Irlandia)
 – Wystawa prac olsztyńskich artystów grafików Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Szczytno
 1997 – Printmakers Worldwide Print Exhibition, Portland Art Museum Oregon (USA)
 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 – „Małe gormy grafiki”, Wrocław ’97
 – Międzynarodowe Biennale Małej Formy Grafiki i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.
 – Międzynarodowe Triennale Grafiki „Kraków 97”
 – „Grafika 100. Miast”, Myślenice
 1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
 2000 – Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
 2003 – City Museum of Valberg (Szwecja)
 – City Gallery of Art Hamstad (Szwecja)
 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2004 – „W pogoni za gwiazdą – w kręgu pracowni Jerzego Tchórzewskiego”, Muzeum Regionalne w Koziencach
 – „Genius Loci – grafika w kręgu ASP w Warszawie – absolwenci, nowe tendencje, w stulecie Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie”, Galeria „Test” Warszawa
 – „Dni papieskie– Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju – Posłannictwo pokoju”, Galeria ZPAP Olsztyn
 – Pokaz prac z okazji otwarcia obiektu konferencyjnego w Kortowie, Olsztyn
 2005 – Konsultant warsztatów polsko-niemieckich w Anklam (Niemcy)
 – Stowarzyszenie Międzynarodowe Triennale Grafiki – IV Edycja „Directory of Print 2005”, Kraków
 – IV Olsztyńskiej Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – „Polish Print” CD ROM
 2006 – „Nowe pokolenia pamięci”, Olsztyn, Stutthof

Z cyklu
„Rozmowy” II
wkładodruk
barwny
100 x 70 cm
2003

Nagrody i wyróżnienia:

1979/1980, 1980/1981 – Wyróżnienie za malarstwo profesora Jerzego Tchórzewskiego

1980/1982 – Dyplom z wyróżnieniem rektora z grafiki warsztatowej przeprowadzony w pracowni prof. Zenona Januszewskiego.

1984/1985 – Stypendium artystyczne Ministerstwa Kultury i Sztuki

1986 – II nagroda w Ogólnopolskim konkursie graficznym im. Aleksandra Raka, Katowice

2000 – Nagroda równorzędna w II Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

2003 – Wyróżnienie honorowe w III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

2005 – Grand Prix – Medal Prezydenta w IV Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

– zaproszenie imienne przez Stowarzyszenie Międzynarodowe Triennale Grafiki Kraków do uczestnictwa w IV edycji „Directory of print 2005”

(Źródło: informacje autora)

MONIKA BOGACZ-WALSKA

Ur. 1969, Olsztyn.

Studia na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki UMK w Toruniu, dyplom w 1993 r. W 1994 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1994 r. zatrudniona w Archiwum Państwowym w Olsztynie jako kierownik pracowni konserwatorskiej.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

Dokument przed
i po konserwacji

128

MAŁGORZATA BOJARSKA-WASZCZUK

Ur. 1971, Olsztyn.

Studia na ASP w Poznaniu, dyplom z wyróżnieniem w 1996 r.

W 1997 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracuje głównie w technikach graficznych i rysunkowych, uprawia także malarstwo. Zajmuje się również grafiką projektową i fotografią.

Wystawy indywidualne:

1997 – Wystawa grafiki, Galeria „Kamea” Poznań

– Wystawa grafiki „Wszystko jest różą...”, Zamek Nidzica

2003 – Wystawa fotografii „Szukając słońca piątej po południu...”, Centrum Francusko-Polskie Cotes d’Armor Olsztyn

– Wystawa grafiki i malarstwa „Pytania o drogę do...”, Galeria „Obora” Głotowo

– Wystawa fotografii „Szukając słońca o piątej po południu...”, Galeria „Obora” Głotowo

– Wystawa fotografii „Szukając słońca o piątej po południu...”, Dom Bretanii Poznań

2004 – Wystawa malarstwa „Więc co pozostanie?”, Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

2005 – „Światło i cień Południa”, Galeria „Rynek” Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

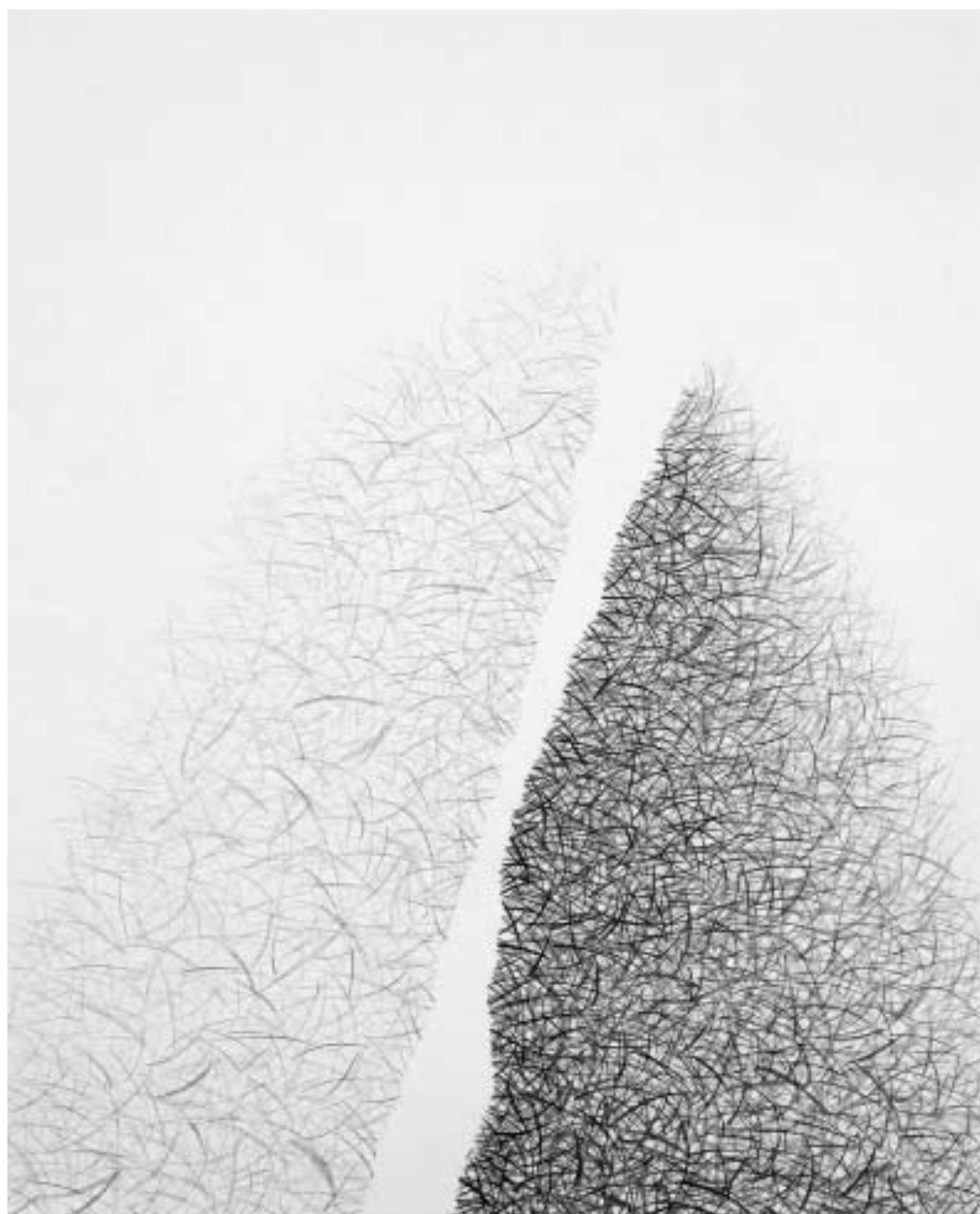
1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

„Więc co
pozostanie?”
tempera
100 x 70 cm
2004

- 1996 – „Grafika znad Wisły”, BWA Włocławek
 – VI Międzynarodowe Biennale Grafiki i Rysunku – „Wobec Wartości '96”, Muzeum Archidiecezjalne w Katowicach
 1997 – V Międzynarodowe Triennale Sztuki – „Majdanek '97”, Muzeum Sztuki na Majdan-ku Lublin
 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynie
 – „Sacrum '97”, Miejska Galeria Sztuki w Częstochowie
 – „Equitania Poloniae”, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Wałbrzychu, Zamek Książ
 1998 – „Grafika młodych”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 – „Polska kraina koni”, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Wałbrzychu, Zamek, Książ
 – „III Jesienny Salon Plastyki”, BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2002 – „XI Salon Plastyki – Egeria 2002”, Galeria Sztuki Współczesnej w Ostrowie Wlkp.
 – „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn
 – „Sacrum w grafice młodych”, Galeria „Rynek” Olsztyn
 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (III nagroda)
 2004 – Galeria d'Arte Moderna Le Ciminiere Catania (Włochy)
 – „L'Arte moderna polacca”, Castello Nelson Bronte Catania (Włochy)
 – „XII Salon Plastyki – Egeria 2004”, Galeria Sztuki Współczesnej w Ostrowie Wlkp.
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

„Nie ma
 pojednania”
 rysunek — tusz
 tempera
 75 x 55 cm
 2005

- 2005 – „Sztuka kobiet, kobieta o sztuce”, Składnica Sztuk Olsztyn
 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, Galeria BWA Olsztyn
 – Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
 – „XIII Salon Plastyki – Egeria 2004”, Galeria Sztuki Współczesnej w Ostrowie Wlkp.
 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Nagrody:

- 1991 – Nagroda i wyróżnienie Stowarzyszenia Integracji Artystycznej w Olsztynie za grafikę
 2003 – III Nagroda na III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

Prace w zbiorach państwowych oraz w kolekcjach prywatnych w Polsce, w Niemczech, Francji i USA.

(Źródło: informacje autora)

LECH BONAR

Ur. 1957, Olsztyn.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP w Poznaniu, dyplom w Pracowni Projektowania Mebla pod kierunkiem prof. Wróblewskiego w 1984 r. Za pracę dyplomową otrzymał Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki.

Po studiach powrócił do Olsztyna i rozpoczął pracę w dziedzinie projektowania graficznego, architektury wnętrz i projektowania mebli.

W 1990 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1996 r. zajmuje się projektowaniem mebli dla firm przemysłowych, współpracuje z firmami: Mebelplast, Mebelux, Komfort Meble – realizacje jego projektów były wielokrotnie eksponowane na targach meblowych w kraju i za granicą.

Od 2003 r. współpracuje z białostocką firmą Komfort Meble, producentem mebli tapicerowanych, sprzedających swoje wyroby w Polsce, Belgii, Holandii, Francji, Szwajcarii, Niemczech, Czechach i na Słowacji.

Brał udział w Wystawie olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91” (BWA Olsztyn 1991).

(Źródło: informacje autora)

Projekt kanapy
 dla firmy
 Komfort Meble
 w Białymstoku

ELŻBIETA BONIECKA-MILOWICZ

Ur. 1956, Gdańsk.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1982 r. Malarstwa uczyła się pod kierunkiem prof. K. Bereźnickiego.

W 1989 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się projektowaniem wnętrz, rysunkiem, malarstwem sztalugowym.

Od 2003 r. należy do grupy artystycznej „Try’kot” oraz Stowarzyszenia „Areszt Sztuki”.

Wystawy indywidualne:

1989 – Wystawa malarstwa i rysunku „Natura”, KMPiK Olsztyn

1993 – Wystawa indywidualna „Kolory”, Galeria ZPAP Olsztyn

1994 – Wystawa rysunku „Kobieta – metamorfozy”, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn

– Wystawa rysunku „Kobieta – metamorfozy”, spotkanie pt. „Kobietą być to sztuka”, Pałac Opatów Gdańsk

– Wystawa rysunku „Kobieta – metamorfozy”, Zamek w Dinan (Francja)

1995 – Wystawa indywidualna, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn

– Wystawa rysunku i malarstwa „Kobieta – metamorfozy”, Klub „U artystów”, DŚT Olsztyn

1996 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria ZPAP Olsztyn

1998 – Wystawa „Natura”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

– Wystawa malarstwa i rysunku, BWA Olsztyn

2000 – Wystawa rysunku, Biblioteka Miejska Bartoszyce

2003 – Wystawa rysunku i akwareli, M/T Liberty, Wyspy Azory (Portugalia)

– Wystawa malarstwa i rysunku z okazji konkursu „Śpiewajmy Poezję”, Galeria ZPAP Olsztyn

2004 – Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1982 – Podyplomowa wystawa absolwentów PWSSP, Gdańsk

1985 – „Wystawa Jesienna”, Kopenhaga (Dania)

1986 – Twórczość artystów Wybrzeża należących do ARPO Gdańsk, Galeria CPLiA Warszawa

1988 – Ogólnoświatowe Targi Sztuki '88, Centrum Targowe Toronto (Kanada)

– VI Międzynarodowy Plener Malarski „Grunwald 88”, BWA Olsztyn

1989 – Ogólnoświatowe Targi Sztuki '89, Centrum Targowe Toronto (Kanada)

– Wystawa prac zakupionych na targach w Toronto, Plymouth (Anglia)

– Poplenerowa wystawa „Guzowy Piec”, DŚT Olsztyn

– Wystawa twórców z Olsztyna, Dom Kultury w Gietrzwałdzie

1990 – Wystawa artystów Europy Wschodniej, Hamburg (Niemcy)

1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

– Wystawa poplenerowa „Kręsk '95”, Ośrodek Wczasowy „Warmiak” Kręsk

1996 – Wystawa poplenerowa „Pleneru zimowego”, Hotel „Anders” Stare Jabłonki

– Wystawa 60. prac wybranych na Triennale Rysunku Polskiego, Lubaczów

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

1999 – „Skrawki dnia, urywki nocy...”, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa środowiska twórczego Olsztyna, Biblioteka Olsztyn

2000 – Wystawa „Ballady i ilustracje”, Galeria ZPAP Olsztyn

2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn

„Wigry”
olej na płótnie
160 x 120 cm

„Niewygodna
pozycja” I
rysunek ołówkiem
100 x 70 cm

- „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn
- Wystawa malarstwa, rysunku, grafiki, i rzeźby środowiska Wybrzeża, Centrum Targowe Gdańsk
- 2003 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo
- III Wystawa z okazji obchodów „Dni papieskich” – „Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn
- „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn
- 2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria Stary Ratusz Olsztyn
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „Art GALLE” Szczecin
- 2005 – Wystawa poplenerowa, Ośrodek Wypoczynkowy Stary Dadaj
- Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
- IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)

- Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Centrum Handlowe „Alfa” Olsztyn
- Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria Sztuki Współczesnej STS Sopot
- Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
- Projekt „Kochajmy Warmię”, Komunalne Galerie, Schloss Horst Gelsenkirchen (Niemcy)
- 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
- Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra

Prace w zbiorach: Firmy ILBAUM – Mariott w Warszawie, Muzeum Warmi i Mazur w Olsztynie, BWA w Olsztynie, redakcji pisma „Fantastyka” w Warszawie oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

ALEKSANDRA BORTOWSKA

Ur. 1939.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom (specjalizacja rzeźba) w 1962 r. W 1963 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1965 r. wyjechała z Olsztyna. Brała udział w dwóch wystawach środowiskowych w Olsztynie w 1963 r.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANDRZEJ BORTOWSKI

Ur. 1938.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom (specjalizacja – grafika) w 1962 r.

W 1963 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Otrzymał II nagrodę w konkursie na plakat „1 Maja” ogłoszonym przez władze Miasta Olsztyn (1962), brał udział w wystawie środowiskowej w Zamku Olsztyńskim (1963).

W 1965 r. wyjechał z Olsztyna.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

IZYDOR BORYS

Ur. 1965, Reszel.

Absolwent PLSP w Gdyni-Orłowie.

Studia na Wydziale Rzeźby w ASP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. S. Radwańskiego w 1991 r.

W 1992 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1995 r. pracuje jako asystent w pracowni rzeźby w Instytucie Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

Twórczość w dziedzinie ceramiki i rzeźby.

Udział w wystawach zbiorowych:

1992 – Wystawa podyplomowa, Gdańsk

– „Bałtyckie sympozjum Truso”, Elbląg

– Galeria „Triada” Sopot

1996 – Cykl konkursów plenerowych rzeźby w śniegu, Sarnia, London, Grand Bend (Kanada), Frankenmuth (USA)

1997 – Wystawa pracowników Instytutu Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, Galeria WSPol Szczytno

„Archeton I”

1998 – Wystawa ceramiki użytkowej, Instytut Wychowania Technicznego WSP w Olsztynie
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Nagrody:

1993 – II nagroda w konkursie rzeźby w kamieniu w La Chartre (Francja)
 1996 – II nagroda w konkursie na plenerową rzeźbę w śniegu, Sarnia (Kanada)

(Źródło: informacje autora)

TADEUSZ BRZESKI

Ur. 1941, Wilno.

Studia na PWSSP we Wrocławiu w pracowniach S. Dawskiego (grafika), Z. Karpińskiego (malarstwo) i A. Mazurkiewicza (malarstwo architektoniczne), dyplom w 1969 r.

W latach 1968–1970 pracował jako asystent prof. J. Hałasa w Katedrze Malarstwa i Rysunku PWSSP we Wrocławiu.

W 1970 r. przyjęty do Okręgu ZPAP we Wrocławiu, w 1972 r. do Okręgu Olsztyńskiego.

W latach 1985–1987 otrzymał nominację Ministra Kultury i Sztuki do pracy w Komisji Departamentu Plastyki.

Trzykrotny stypendysta Ministra Kultury i Sztuki.

Uprawia malarstwo, grafikę, rysunek, malarstwo architektoniczne. Autor licznych realizacji malarstwa monumentalnego, witraży, płaskorzeźb. Projektant mody sportowej, tkanin, wystrojów wnętrz. Zajmował się konserwacją malarstwa. Prowadził badania gra-

„Strefa życia”
 olej+akryl
 100 x 130 cm

„K-9”
olej na płótnie
100 x 70 cm
2000

135

fologiczne (Włochy). Odbił podróże artystyczne po krajach Morza Śródziemnego, Dalekiego Wschodu, Syberii, Europy i Afryki.

Podróżnik, żeglarz, poeta, alpinista, członek „Club Alpino Italiano” oraz ACCA „Annuario d'Arte moderna Italiana”.

Publikował swoje wiersze w „Borussii”, „Dzienniku Pojezierza”, „Portrecie”, „Kurku Mazurskim”, „Naszym Mazurze”, „Znad Willi”, „Gazecie Olsztyńskiej”, Biuletynie ZPAP. Wydał tomik poezji „Czerń i biel”.

Obecnie jest wykładowcą Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Autor 60. wystaw indywidualnych, brał udział w kilkuset zbiorowych: m. in. w Londynie, Glasgow, Plymouth, Stockton (Anglia), Lille (Francja), Hamburgu, Hanowerze, Düsseldorfie (Niemcy), Sovietsku-Tylży, Kaliningradzie (Rosja), Neapolu, Capri, Rzymie (Włochy) oraz na terenie Szwecji i na Litwie.

Prace w zbiorach państwowych i prywatnych: w Polsce, Niemczech, Finlandii, Kanadzie, Czechach, Włoszech, Rosji, Francji, Szwecji, Litwy, USA.

(Źródło: informacje autora)

TADEUSZ BURNIEWICZ

Ur. 1949, Olsztyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w 1973 r.

W 1973 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, rysunek, ilustrację i projektowanie graficzne.

W latach 1973–1979 wykonał ok. 100. ilustracji do utworów literackich zamieszczanych w dodatkach do pisma „Warmia i Mazury”. Zajmował się też opracowaniem graficznym i ilustrowaniem książek – m. in. sześciu książek Edwarda Stachury.

Wystawy indywidualne:

1972 – Klub „Koło-Wrót” Olsztyn

1976 – Klub DŚT w Olsztynie

1977 – Wystawa grafiki, Galeria „Punkt” w Toruniu

„Dyskutanci”

- 1978 – Galeria Akademicka Naumburg (NRD)
 – KMPiK w Olsztynie
 – Wystawa ilustracji, BWA Olsztyn
 1981 – Galeria „O-środek” w Olecku
 1983 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria WDK w Lidzbarku Warmińskim
 1986 – Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie
 1988 – „Quelle”, Amsterdam (Holandia)
 1989 – Galeria „Dijkstra” Amsterdam (Holandia)

Udział w wystawach zbiorowych i akcjach plastycznych:

- 1972 – Wystawa Grupy „Fał”, KMPiK we Włocławku
 1973 – Akcje plenerowe przeprowadzone wspólnie z W. Wachowskim i M. Głazowskim, wieś Zełwagi
 – Akcja „Mów tak, jestem jak ptak”, Klub Budowlanych Olsztyn
 – Festiwal Filmów Studenckich w Krakowie – pokaz filmu „1, 2, 3, 4, 5”, zrealizowanego wspólnie z M. Głazowskim
 1974 – Wystawa Grupy „Fał”, Galeria Akademicka Sarajewo (Jugosławia)
 – „Akcja wiosenna” i film „Łąka”, zrealizowany wspólnie z J. Lewdorowiczem, Toruń
 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
 – Wystawa karykatury, Skopje (Jugosławia)
 – Wystawa absolwentów UMK, Muzeum w Toruniu
 1975 – Akcja „Madras”, Symposium w Koninie
 – Wystawa pokonkursowa, Galeria redakcji „Szpilek” Warszawa
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1976 – Wystawa pokonkursowa, Europa-Center Berlin Zachodni (RFN)
 – Akcja „Intensywnościomierz”, Symposium w Trzciance

„Niebiescy”

- II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1977 – Ogólnopolska wystawa satyry, Galeria „Zachęta” Warszawa
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Portret”, Klub DŚT w Olsztynie
- Wystawa „Uzwojczajnieni”, Olsztyn
- „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- Przegląd plastyki Polski Północnej, Elbląg
- Akcja „Tłok”, Toruń
- 1979 – Galeria „Szupka” Sofia (Bułgaria)
- 1980 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 1983 – Internationaal Cartoon Festival, Knokke-Heist (Belgia)
- 1984 – „Plastyka Polski Północnej”, Galeria EL w Elblągu
- 1985 – Wystawa międzynarodowa, Dornach (Szwajcaria)
- „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- III Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’85”, BWA Olsztyn
- 1986 – IV Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’86”, BWA Olsztyn
- 1987 – „Współczesna karykatura polska”, Wilhelm-Busch-Museum Hannover (RFN)
- Wystawa pokonkursowa Ogólnopolskiego konkursu malarskiego na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań
- IV Trennale „Prezentacje portretu współczesnego – Radom ’87”, BWA Radom
- 1988 – „Diessener-Taubenturm”, Landsberg (RFN)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1989 – „Oosterkerk”, Amsterdam (Holandia)
- 1990 – Galeria „Gebouw Sybilla” Amsterdam (Holandia)
- „White and Red”, Londyn (Anglia)
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka ’91”, BWA Olsztyn
- 1994 – „Dni sztuki. Spotkania polsko-niemieckie”, Reszel-Zamek
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- 1998 – Ogólnopolski plener malarski – „Piaski ’98”, Galeria ZPAP Olsztyn

Nagrody:

- 1974 – II nagroda na Światowej Galerii Karykatury w Skopje (Jugosławia)
- 1975 – II nagroda na Światowej Galerii Karykatury w Skopje (Jugosławia)
- „Złota Szpilka”, Warszawa
- 1976 – Berlin Zachodni (RFN)
- 1983 – Internationaal Cartoon Festival, Knokke-Heist (Belgia)
- Gabrowo (Bułgaria)
- 1988 – Nagroda główna na Wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Biblioteki w Knokke-Heist (Belgia), Muzeum Karykatury w Warszawie, Grupy „Tulp” w Amsterdamie (Holandia), „Europa-Center” w Berlinie Zachodnim (RFN), Muzeum w Skopje (Jugosławia), Muzeum Humoru i Satyry w Gabrowie (Bułgaria) oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JAN CHILUTA

Ur. 1936.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz PWSSP w Gdańsku – dyplom w 1959 r.

W 1961 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po półrocznym pobycie przeniósł się do Gdańska.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

DARIUSZ CHODKOWSKI

Ur. 1951.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz ASP w Krakowie, dyplom w 1980 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Działalność zawodowa:

1980 — zatrudniony w PP PKZ O/Olsztyn:

— projekt wnętrz w budynku Towarzystwa Ubezpieczeniowego WARTA w Olsztynie, (projekt architektury mgr inż. arch. Joachim Wydorski) (nie zrealizowany — stan wojenny)

1980–1985 — praktyka projektowa pod kierownictwem arch. Zbigniewa Pochwały przy projekcie kościoła Chrystusa Odkupiciela Człowieka w Olsztynie

1981–1982 — projekt Domu Kultury w Przasnyszu; hol wejściowy, hol kawiamiano-wystawowy i sala widowiskowa (realizacja)

— projekt baru w kanonii we Fromborku (nie zrealizowany)

1982–1983 — projekt remontu budynku restauracji i baru w Barczewie k. Olsztyna (realizacja)

1984–1990 — stała współpraca jako redaktor graficzny z „Dziennikiem Pojezierza”

1984–1985 — projekt sali operacyjnej w banku w Łławie (realizacja)

1986 — roczny pobyt w USA (członek PAAS)

1987–1990 — projekt sali operacyjnej w banku w Olsztynie (realizacja)

— projekt sali operacyjnej w banku w Olecku (realizacja)

1990–1991 — projekt kaplicy p/w Św. Floriana, Poznań-(realizacja)

— projekt plakatu w konkursie propagującym ideę demokracji, Olsztyn

— stała współpraca z Biolacta-Textel, opracowanie katalogów produktów, opakowań, stron reklamowych w katalogach

1992–1994 — projekt algorytmu redakcji i szaty graficznej z layout'ami DTP dla „Dziennika Północy”, Starogard Gdański

— projekty etykiot oraz opakowania (etykieta, krawatka i pudełko) „Winiak Kanonicki”

1994 — projekt logo i oprawy graficznej Mistrzostw Świata w Żeglarskim Lodowym klasie DN

1995–2002 — nadzór konserwatorski i projekty stolarki, detale klatki schodowej z windą, detale lukarn w połaciach dachowych, kolorystyka wnętrz w zabytkowym pałacu w Grazy-mach (realizacja)

1996 — Projekt algorytmu redakcji i szaty graficznej z layout'ami DTP dla „Dziennika Poje-zierza”, Olsztyn

— Projekt wnętrz dla redakcji technicznej „Dziennika Pojezierza” w Olsztynie

1997–1998 — nadzór konserwatorski i projekty detali przy rekonstrukcji historycznej bryły pałacu i drewnianej klatki schodowej w zabytkowym pałacu w Jarko-wie (realizacja)

1999–2001 — projekt konserwatorski remontowanego (w Hallandzkim Modelu Konserwacji Zabytków Architektury) XIX-w. domu w dzielnicy żydowskiej, obecnie przy ul Królowej Jadwigi w Olsztynie (realizacja)

— Podyplomowe studia na Politechnice w Krakowie na Wydziale Architektury w dziedzinie Konserwacja Zabytków Architektury i Urbanistyki

2001 — Projekt kaplicy p/w Św. Krzyża w Klebarku Wielkim (nie zrealizowany)

2002 — Projekt logo Mistrzostw Świata w Żeglarskim Lodowym klasy DN

2003 — nadzór konserwatorski nad wykopaliskami zabytkowego Starego Ratusza w Olsztynie

Projekt kaplicy
Św. Krzyża
w Klebarku
Wielkim
—nie zrealizowany
2001

Instalacja
„Dama z...
sztuka za tysiąc”
2004

139

– uczestnictwo w pracach projektowych (projekty ekspozycji odkrytych gotyckich elewacji, południowej i wschodniej) przy regotyżacji (odkrytych podczas prac budowlanych) gotyckich elewacji tzw Starego Ratusza w Olsztynie

2006 – inwentaryzacja architektury klasztoru o/o Bernardynów w Lubawie

– Projekt zestawu mebli „Jednia”

– Teoretyczny projekt bryły architektonicznej – estetyka

Wystawy indywidualne:

2001 – Wystawa prac w Galerii „Rynek” w Olsztynie, później powtórzona w Muzeum Feliksa Nowowiejskiego w Barczewie

2004 – Wystawa instalacji pt „Dama z..., sztuka za tysiąc”, Galeria „Rynek” MOK Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1980 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1985 – Wystawa „Sztuka użytkowa”, Art Gallery BWA Olsztyn

1986 – Pierwsza wystawa PAAS w Nowym Yorku (USA)

1991 – Wystawa prac olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2005 – I Międzynarodowa wystawa design'u państw basenu Morza Bałtyckiego, Kaliningrad (Rosja)

(Źródło: informacje autora)

MIROŚLAW CHOLEWKA

Ur. 1973, Kwidzyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych, kierunku Konserwacja i Restauracja Dzieł Sztuki UMK w Toruniu, dyplom ze specjalizacji: konserwacja rzeźby kamiennej i detali architektonicznych w 2000 r.

W 2005 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Brak danych o artystycznej działalności.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

KRYSTYNA CHROMY-SOWIŃSKA

Ur. 1929, Kraków; zm. 2005, Kraków.

Absolwentka Wydziału Malarstwa ASP w Krakowie. Studiowała u prof. prof. W. Weissa, Z. Radnickiego, A. Marczyńskiego, Cz. Rzepińskiego i Z. Pronaszki – w jego pracowni uzyskała w 1955 r. dyplom.

W 1955 r. przyjęta do Okręgu ZPAP w Krakowie.

Od 1961 do 1992 r. mieszkała w Olsztynie, w 1961 roku została przyjęta do Sekcji Malarstwa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1992 roku wyjechała do Krakowa.

W latach 80. związana z „Solidarnością”, kopiowała m. in. obraz Matki Boskiej ze Stoczka, wykonała portret ks. Popiełuszki. W 1985 roku podarowała Lechowi Wałęsie obraz „Martwa natura – srebrniki”. Obraz „Jezioro Święte” został podarowany papieżowi Janowi Pawłowi II podczas wizyty w Olsztynie (1991).

Uprawiała malarstwo tematyczne, które cechowała kultura plastyczna. Była artystką zgaszonych w kolorze studiów kobiet, kompozycji figuralnych i krajobrazów. Skupiała uwagę na formie i wyszukany doborze barw, uproszczonym niekiedy do dwóch zasadniczych tonów.

Wystawy indywidualne:

- 1963 – BWA Olsztyn
- 1974 – Galeria PSP Olsztyn
- 1976 – Galeria DŚT Olsztyn
- 1979 – KMPiK Olsztyn
- 1981 – BWA Olsztyn
- 1994 – Galeria ZPAP „Sukiennice”, Kraków
- 2001 – Galeria „Bakafarz”, Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1962 – XVII Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom
- I Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- 1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin
- Wystawa „Złote grono”, Zielona Góra
- 1964 – „Wiosna opolska”, BWA Opole
- „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek
- XIX Ogólnopolska wystawa plastyki, Radom
- II Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

„Droga”
olej na płótnie
73 x 54 cm
1963

1965 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej”, Warszawa

– „Olsztyn wczoraj i dziś”, Ratusz w Olsztynie

1966 – III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

– Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa (wyróżnienie)

– „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946–1966”, Klub SM „Pojezierze” w Olsztynie

1967 – XX-lecie Liceum Sztuk Plastycznych, Kraków

1968 – „Portret Polaka”, Bydgoszcz

1970 – Wystawa „25 lat Plastyki Olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

1973 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Gdańsk

„Beata”
olej na płótnie
73 x 54 cm
1970

– Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1974 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)

– Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA Wrocław

1975 – „Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe w Warszawie

1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1978 – III Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1979 – IV Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

– „Wybrane tendencje Olsztyn '80”, BWA Sopot, BWA Łódź

– „Prosto z Polski”, Galeria Spółdzielni Pracy Twórczej „Plastyka” Warszawa

1996 – Jubileusz ZPAP w Krakowie, Galeria „Pryzmat” Kraków

Udział w plenerach i wystawach poplenerowych: Osieki, Koszalin (1965), Sępólno (1973), Garbno (1975), Grunwald (1976).

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeu w Słupsku, BWA w Olsztynie, Stowarzyszenia Kulturalnego „Zamek” w Reszlu.

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; „Wystawa malarstwa Krystyny Chromy”, wyd. BWA, Olsztyn, Zamek (1963), wstęp: Krystyna Koziętko-Poklewska; Halina Judzińska: „Dlaczego Krystyna Chromy maluje portrety”, „Gazeta Olsztyńska”, 1981 r., nr 78; archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP oraz informacje Jana Kostyka)

DANUTA CIARA

W latach 1956–1957 należała do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Przebywała w Olsztynie przez krótki okres.

Udział w wystawach zbiorowych:

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek

1956/1957 – XI wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP – malarstwo, rzeźba, rysunek, Pomorski Dom Sztuki w Bydgoszczy, Dom Plastyka w Toruniu

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ZDZISŁAW CIARA

Ur. 1932, zm. 1990.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w 1954 r.

W latach 1956–1957 należał do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Przebywał w Olsztynie przez krótki okres.

Udział w wystawach zbiorowych:

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek

1956/57 – XI wystawa Okręgu pomorskiego ZPAP – malarstwo, rzeźba, rysunek, Pomorski Dom Sztuki w Bydgoszczy, Dom Plastyka w Toruniu

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

WALDEMAR CICHÓN

Ur. 1955.

Żyje i pracuje w Elblągu.

Studia na Wydziale Rzeźby w PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. F. Duszeńki w 1980 r.

W 1982 r. przyjęty do Okręgu ZPAP w Gdańsku, w 2001 r. do Okręgu Olsztyńskiego.

Stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki w 1981 i 1998 r.

W 1997 r. obronił na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku pracę doktorską.

Pracuje najchętniej w drewnie. Tworzy także w innym materiale: ceramika, brąz, kamień (marmurowe popiersie króla Kazimierza Jagiellończyka – pomnik w Elblągu).

Uczestnik i kilkakrotny laureat wystaw środowiskowych tzw. Salonów Elbląskich. Komisarz i współorganizator plenerów ceramicznych w Kadynach w latach 1983–1986.

Od 1986 r. uczestniczy w międzynarodowych konkursach rzeźby w śniegu (Snow Sculpting Competition), gdzie był kilkakrotnie wyróżniany i nagradzany: Nagroda Honorowa w Rovaniemi (Finlandia 1986), Milwaukee (USA 1987), II Nagroda w Milwaukee (USA 1988), Olimpijski Festiwal Sztuki podczas Olimpiady Zimowej, Calgary (Kanada 1988), III Nagroda w Quebec (Kanada 1989), Rovaniemi (Finlandia 1990), Lulea (Szwecja 1992).

Wystawy indywidualne:

1978 – Galeria KMPiK w Elblągu

1991 – Galeria EL w Elblągu

1992 – Galeria Ritzo (Szwajcaria)

1993 – Galerie Aeschi Park (Szwajcaria)

– Galerie de L'Avancon Bex (Szwajcaria)

– Volks Bank Hollenstaedt (RFN)

1994 – Galerie Hohman Walsrode k. Hanoweru (RFN)

– Wystawa retrospektywna, Muzeum Elbląskie

1995 – Galeria „Pro Arte Pax” Elbląg

1998 – Muzeum Elbląskie

2000 – Muzeum Tyflogiczne Biblioteki Centralnej PZW w Warszawie

2001 – Galeria Centrum Polsko-Francuskiego w Olsztynie

2003 – Galeria Akademickich Środowisk Twórczych w Łodzi

2004 – Galeria STS w Sopocie

2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu 25- lecia pracy twórczej, Galeria EL w Elblągu

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1982 – „Młoda ekspresja”, Paryż (Francja)

1984 – „19. młodych z Gdańska”, Galeria MDM Warszawa
 1986–1989 Międzynarodowe sympozjum rzeźby w drewnie, Kemijarvi (Finlandia)
 1989 – Międzynarodowy plener rzeźbiarski, Pineda de Mar (Hiszpania)
 – II Triennale Rzeźby Portretowej, Gdańsk
 1993 – „Treffen Nord”, Oldenburg (Niemcy)
 1995 – Ogólnopolski Salon Rzeźby, Galeria ZAR Warszawa
 – „Sztuka na Pomorzu po roku 1945”, Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie
 – „Salon Elbląski”, Elbląg (I nagroda)
 – „Kunst aus Polen”, Grossburgwedel k. Hanoweru (Niemcy)
 1998 – „Konst fran Elbląg”, Ronneby (Szwecja)
 1999 – Plener Artystyczno-Terapeutyczny, Sulmin k. Gdańska
 – „Yerknupfungen” (Powiązania), Gelsenkirchen (Niemcy)
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – Galeria „Portal” w Gdańsku
 – Wystawa Grupy „Dziady Pruskie”, Galeria „Obora” Głotowo
 2004 – Projekt polsko-szwedzki „Ikar”, Galeria EL Elbląg
 – Galeria w Nowym Targu
 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
 – Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria Sztuki Współczesnej STS Sopot
 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
 – Compiègne (Francja)
 – Galeria ZPAP w Krakowie
 – „Sztuka z zadupia”, Galeria „Arboretum” Muzeum Narodowe w Warszawie

Nagrody:

1980 – Grand Prix na IV Biennale Sztuki Gdańskiej, Sopot
 2000 – I nagroda w dziale rzeźby na II Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”
 2005 – wyróżnienie honorowe na IV Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

Prace w muzeach i galeriach: w Warszawie, Quebec, Barcelonie, Rovaniemi, Elblągu oraz w prywatnych zbiorach w Polsce, Niemczech, Szwajcarii, Kanadzie i USA.

(Źródło: informacje autora)

ANDRZEJ CICHOWSKI

Ur. 1947, Olsztyn.

Absolwent PLSP w Zamościu (1968).

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom w 1974 r.

Od 1975 do 1980 r. należał do Koła Młodych, w 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Po reaktywowaniu ZPAP w 1989 r. nie ponowił deklaracji przynależności do związku.

Od 1974 r. współpracował z Przedsiębiorstwem Państwowym PSP oraz z Spółdzielnią Pracy Twórczej Polskich Artystów Plastyków „Plastyka” w Olsztynie. Wykonywał prace plastyczne z zakresu wystawiennictwa, grafiki użytkowej oraz prace związane z projektowaniem i realizacją sztukatorskiego wystroju wnętrz i elewacji obiektów zabytkowych.

Od 1987 r. jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków.

Od 1992 r. posiada uprawnienia (Inspektora nadzoru) na prowadzenie prac konserwatorskich przy zabytkach i archeologicznych pracach wykopaliskowych.

„F 1”
drewno, metal

„Pejzaż”
akwaforta

144

Zajmuje się głównie konserwacją i ochroną zabytków architektury murowanej, w szczególności projektowaniem i realizacją wystrojów sztukatorskich:

- zabytkowa kamienica w Olsztynie przy ul. Curie-Stłodowskiej nr 14 a, b
- zabytkowa kamienica w Olsztynie ul. Partyzantów nr 50
- pałac właściciela browaru w Kętrzynie
- budynek Banku Ochrony Środowiska w Olsztynie, wystrój wnętrza
- kaplica Szpitala Miejskiego w Olsztynie
- elewacja kamienicy przy ul. Knośały 7 w Olsztynie
- Konsulat Polski w Olsztynie przed 1959 r.
- Dom Polonii w Pułtusku
- kamienica w Berlinie (Niemcy)
- pałac w Grazymach (Dom Pomocy Społecznej), woj. warmińsko-mazurskie
- elewacja budynków w Łodzi ul. Piotrkowska 79/Moniuszki 2.
- prace budowlano-konserwatorskie na zamku gotyckim z 1364 r. w Bagracionowsku (Rosja)
- dokumentacja fotogrametryczna elewacji Banku Handlowego w Łodzi
- dokumentacja fotogrametryczna mostu gotyckiego w Reszlu.
- pałac w Janowie
- pałac w Turzy Małej
- zabytkowa kamienica w Słupsku
- pałac biskupi w Toruniu
- zabytkowa kamienica w Rydze (Łotwa)
- Ratusz w Działdowie,
- dacza Sołtykowa, Petersburg (Rosja)
- Ratusz w Barczewie
- elewacja Szkoły Muzycznej w Mrągowie
- Willa „Pod Lwem” w Olsztynie
- pałac w Tolku
- pałac w Dłutowie
- pałac w Ślężanach
- pałac Paca w Wilnie (Litwa)
- pałac w Łabędniku
- pałac w Bieżuniu
- pałac w Strzembowie, woj. Mazowieckie

„Martwa natura”
suchoryt

Jest autorem cyklu grafik „Zamość” (1977) oraz cyklu grafik „Martwa natura” (1975).

Wystawy indywidualne:

1978 – wystawa malarstwa, rysunku i grafiki w lidzbarskim Domu Kultury

Udział w wystawach zbiorowych:

1968 – Wystawa malarstwa w Klubie Studenckim „Karuzela” w Warszawie

1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku

1973 – Wystawa poplenerowa z okazji Roku Kopernikowskiego, BWA Olsztyn

– Wystawa poplenerowa „Szypry 73”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

1975 – IV Debiut absolwentów warszawskiej ASP

1975 – Wystawa poplenerowa „Szypry 75”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

1976 – Kiermasz sztuki współczesnej zorganizowany przez SP „Plastyka” w Domu Kultury w Lidzbarku Warm.

1978 – Retrospektywna wystawa malarstwa i rysunku studentów ASP w Warszawie, uczestników pleneru w Szyprach nad Wadągą, KMPiK w Olsztynie.

Udział w plenerach malarskich w Szyprach (1974, 1975).

Nagrody:

1973 – II nagroda w konkursie ogólnopolskim na plakat o tematyce „22 lipca”, Katowice

1984 – I nagroda w konkursie wojewódzkim na plakat 1-majowy.

(Źródło: informacje autora)

WANDA CZAPLANKA

Ur. 1925, Warszawa.

Studia na Wydziale Scenografii ASP w Warszawie, absolutorium w 1950 r., dyplom w 1954 r. W 1964 r. przyjęta do Okręgu Opolskiego ZPAP. W latach 1977–1995 należała do Okręgu Olsztyńskiego.

Pracowała jako scenograf w teatrach w: Krakowie, Katowicach, Opolu, Jeleniej Górze, Wałbrzychu, Częstochowie, Szczecinie, Gdyni, Białymstoku, Grudziądzu i w Olsztynie.

Do Olsztyna przeniosła się w 1977 r.

Od 1975 r. współpracowała jako scenograf z Teatrem im. S. Jaracza, a także jako doradca programowy teatru przy projektowaniu afiszy, projektowaniu wnętrz i jako kostiumolog.

Brała udział w wystawie „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL” w Hali Widowiskowo-Sportowej „Urania” w Olsztynie (1980).

W 1995 r. przeniosła się do Warszawy.

Realizacja
scenograficzna

Nagrody:

1960 – II nagroda w dziedzinie scenografii za poszukiwania artystyczne w sztukach St. Wyspiańskiego „Zygmunt August” i „Barbara” na I Festiwalu Teatralnym we Wrocławiu

1961 – wyróżnienie za scenografię do sztuki „Mazepa”, „Skandal w Hellbergu” i „Harmojnika” na II Festiwalu Teatralnym we Wrocławiu

1962 – I nagroda za scenografię na III Festiwalu Teatralnym we Wrocławiu

(Źródła: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 25-lecie PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

MARTA CZAUDERNA

Ur. 1941, Przemyśl.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w pracowni prof. S. Borysowskiego w 1967 r.

W 1970 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Wystawy indywidualne:

1968 – Klub „Azyl” w Toruniu

Udział w wystawach zbiorowych:

1966 – Wystawa zbiorowa rysunków i szkiców z Bułgarii, Galeria ZSP w Toruniu

1967 – Wystawa zbiorowa, Galeria ZSP w Toruniu

1968 – Wystawa zbiorowa Okręgu Toruńskiego ZPAP

1969 – „Wiosna opolska”, BWA Opole

1972 – Ogólnopolska wystawa malarstwa „Kopernik – Kosmos”, Toruń

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

„W głębinie”
technika mieszana

- 1976 – VIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
 1983 – Ogólnopolska wystawa „Wojsko Polskie w Plastyce”, Warszawa
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta, BWA Olsztyn
 2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

MARIA CZERWONKA

Ur. 1952, Kowale Oleckie.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z konserwacji zabytków w 1976 r. Po studiach należała do Koła Młodych, w latach 1981–1990 była członkiem Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1990 r. wyjechała na stałe do Wielkiej Brytanii.

Realizacje artystyczne:

1976–1977 – restauracja malowideł ściennych z XVIII w. w Sali Kredensowej Zamku w Lidzbarku Warmińskim, technika temperowa

1977–1978 – restauracja fragmentów XVIII-w. plafonu kościoła Bożego Ciała w Gdańsku, technika klejowa na płótnie

1978 – restauracja XVIII-w. stropu drewnianego wiktariatu we Fromborku, technika temperowa na drewnie

– restauracja XVII-w. stropu drewnianego Ratusza w Ornećce, technika olejna na drewnie

1979–1980 – prace badawczo-poszukiwawcze z zakresu malarstwa ściennego, zespół dziewięciu kamieniczek mieszczańskich w Czechosłowacji

1980 – restauracja prospektu organowego XVIII-w. Kościoła Ewangelickiego w Pasymiu, rzeźba drewniana złocona i polichromowana

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

HELENA CZYPIŃSKA-KWIECIŃSKA

Ur. 1946, Biezuń k. Żuromina.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Gdańsku, dyplom z malarstwa (specjalizacja ceramika) w 1977 r.

W latach 1978–1989 była członkiem Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po reaktywowaniu związku nie ponowiła deklaracji przynależności do ZPAP.

Udział w wystawach:

1977 – „Akt w malarstwie”, BWA Sopot

– Indywidualna wystawa malarstwa, KMPiK Gdynia

– „Młodzi twórcy Sopotu”, Towarzystwo Miłośników Sopotu

1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MONIKA CZYŻ

W latach 1972–1973 należała do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Nie zachowały się dane o jej artystycznej działalności.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

147

JULIAN DADLEZ

Ur. 1893, Rawa Ruska; zm. 1979, Olsztyn.

Studiował malarstwo we Lwowie w prywatnej, szkole T. Rybkowskiego, I. Trusza, S. Kaczor-Batowskiego, pobierał lekcje rzeźby u L. Dexler. Krótko przed wybuchem I wojny światowej studiował malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych u prof. W. Weissa. W roku 1918 bierze udział w wystawie w Pałacu Sztuki we Lwowie.

Zmobilizowany, walczył w wojsku austriackim, następnie był zawodowym żołnierzem w Wojsku Polskim II Rzeczypospolitej (1919-1939), uczestnikiem kampanii wrześniowej.

W latach 1944-1945 służył jako oficer w Ludowym Wojsku Polskim, karierę wojskową zakończył w randze podpułkownika w roku 1954.

W 1946 r. przyjechał na Warmię i Mazury, a od 1952 r. na stałe zamieszkał w Olsztynie, gdzie poświęcił się wyłącznie malarstwu i tworzeniu warunków do pracy dla miejscowego środowiska plastycznego.

Przyjęty w 1945 r. do ZPAP w Warszawie, od 1953 r. należał do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Najpierw był sekretarzem, a przez sześć lat prezesem Zarządu Okręgu ZPAP.

Był pierwszym kierownikiem powołanego w 1958 r. w Olsztynie Biura Wystaw Artystycznych. Kierował nim do 1964 r.

W sezonie 1951/1952 współpracował z Teatrem im. S. Jaracza jako scenograf przy realizacji sztuki J. Korzeniowskiego „Stary kawaler”.

Dwukrotny laureat wojewódzkiej nagrody artystycznej (1958, 1963) i wielu wyróżnień.

W 1964 r. otrzymał nagrodę jubileuszową Ministra Kultury i Sztuki.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”, Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”, Złotą Odznaką ZPAP oraz Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego.

Uprawiał malarstwo sztalugowe i akwarelowe. Po malarsku kreował realistyczny obraz świata. Niektórzy określali jego sztukę mianem „tradycyjna”. Tworzył rzeczy proste, malował pola, lasy, jeziora, utrwał piękno warmińsko-mazurskiego krajobrazu w obrazach olejnych i akwareli – w tej technice wypowiadał się po mistrzowsku.

Autor 15. wystaw indywidualnych: Ruciane (1952), Olsztyn (1956, 1958, 1961, 1963, 1965, 1967, 1973), i szereg innych miejscowości na terenie województwa olsztyńskiego.

Udział w wystawach zbiorowych:

1953/1954 – VIII Wystawa zimowa o charakterze ogólnopolskim, Muzeum im. J. Malczewskiego Radom

1955 – IX Wystawa zimowa o charakterze ogólnopolskim, Muzeum im. J. Malczewskiego Radom

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

– X Wystawa zimowa o charakterze ogólnopolskim, Muzeum im. J. Malczewskiego Radom

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

1961 – Wystawka Rabot Chudożników Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)

– „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa

1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, PWRN w Olsztynie

„Autoportret”
olej na płótnie

- Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie (III nagroda)
- 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobraziteliśnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1974 – Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
- Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Plymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 1985 – „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
- 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej: katalog wystawy „Julian Dadlez — wystawa retrospektywna z okazji 85-lecia urodzin”, wyd. BWA Olsztyn 1978, oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ZOFIA DAGMAN

Ur. 1925.

Studia na ASP w Krakowie, dyplom w 1955 r.

W 1961 r. przyjęta do Sekcji Grafiki Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

Mieszkała w Ostródzie, gdzie pracowała jako pedagog.

Po krótkim okresie opuściła Warmię i Mazury.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANNA DĄBROWSKA

Ur. 1955, Pisz.

Studia na Wydziale Grafiki Warsztatowej i Użytkowej Katowickiej Filii ASP w Krakowie, dyplom w 1982 r.

W 1983 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po reaktywowaniu związku w 1989 r. nie ponowiła deklaracji przynależności do ZPAP.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

WIESŁAW DĄBROWSKI

Ur. 1956, Kobyłka.

Studia na Wydziale Projektowania Graficznego Katowickiej Filii ASP w Krakowie, dyplom w 1982 r.

W 1983 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po reaktywowaniu związku w 1989 r. nie ponowił deklaracji przynależności do ZPAP.

Udział w wystawach:

1977 – Wystawa grafiki, DKK Olsztyn

1979 – Wystawa grafiki, MGOK Pisz

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

HENRYK DEKKER

Ur. 1944, Morąg.

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. H. Tomaszewskiego oraz w pracowni malarstwa prof. S. Poznańskiego w 1973 r.

W 1973 r. przyjęty do Okręgu ZPAP w Białymstoku, w 1975 r. przeniósł się do Okręgu Olsztyńskiego.

Jako grafik zajmował się plakatem, ilustracją, książką, exlibrisem, rysunkiem i serigrafią.

W 1976 r. miał indywidualną wystawę „Plakat i rysunek” w Galerii DŚT w Olsztynie.

W 1980 r. wyjechał na stałe do Australii.

Udział w wystawach zbiorowych:

1973 – Plakat Grupy „Proagit”, Światowy Festiwal Młodzieży, Ośrodek Kultury Polskiej w Berlinie (NRD)

1976 – Olsztyński Plakat Kulturalny, Galeria DŚT Olsztyn

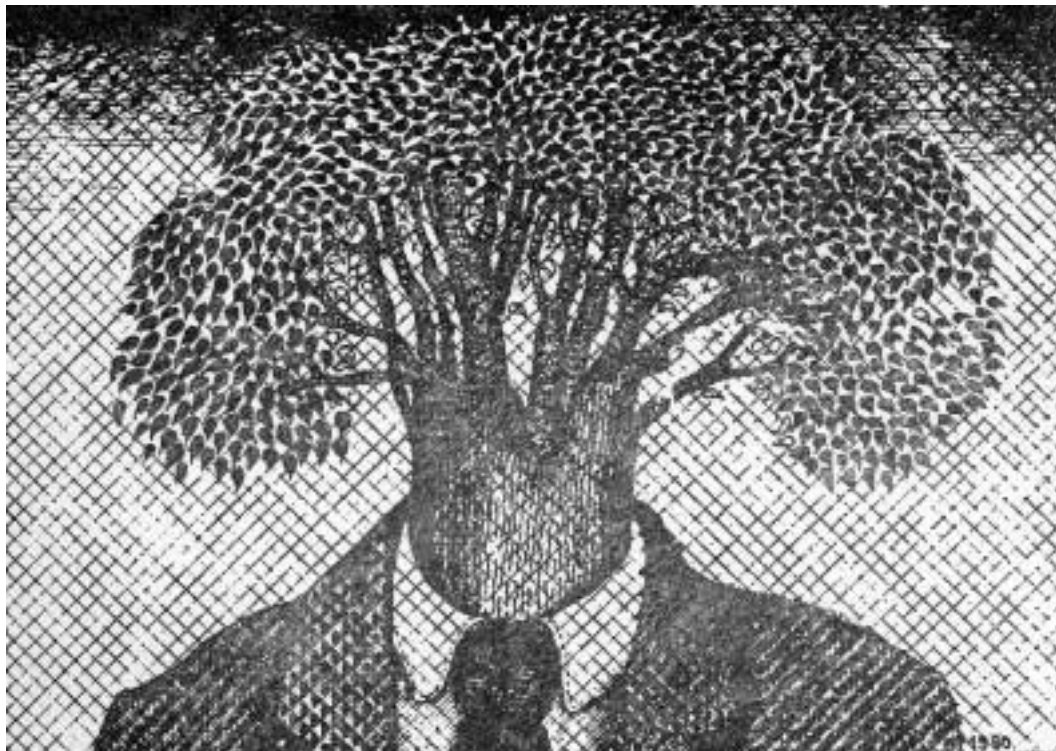
1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)

1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)

– III Ogólnopolska wystawa exlibrisów Bibliotek Publicznych, Wrocław

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

„Mówili
że będę wielki”
rysunek
1980

151

Nagrody:

1971 – Nagroda za plakat „V Zjazd ZMS”

1972 – III nagroda za plakat „PKO”

1975 – I nagroda za plakat i znak graficzny Centrali Handlu Zagranicznego „Agromet”

1976 – wyróżnienie Polskiego Komitetu Olimpijskiego za plakat „Innsbruck 76”

1979 – wyróżnienie na III Ogólnopolskiej wystawie exlibrisów Bibliotek Publicznych, Wrocław

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

MARIA DELIKAT

Ur. 1927, Toruń; zm. 1993, Olsztyn.

Studiowała na Wydziale Malarstwa i Projektowania Dekoracyjnego PWSSP w Sopocie u profesorów J. Studnickiego, H. Żuławskiej, M. Wnukowej i A. Kobzdeja. Po rocznej przerwie kontynuowała studia (malarstwo i grafikę) na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom uzyskała na Wydziale Grafiki w 1954 r.

Tego roku zamieszkała w Olsztynie i została przyjęta do Olsztyńskiego Oddziału ZPAP.

Pozostawiła po sobie dzieło jednorodnie stylistycznie. Są to przeważnie pejzaże, jeziora, ogrody, łąki, cmentarze, impresje jesienne oraz kilka portretów: Alojzego Śliwy, Michała Kajki, Marii Zientary-Malewskiej, Ernesta Hemingwaya, Abrahama Lincolna oraz studia głów. Początkowo krytykowana za monotony, ciemny koloryt, grubo kładzioną fakturę, za formalizm, za bezcelowe operowanie dekoracyjnymi płaszczyznami. Następne wystawy przynosiły wysokie oceny jej twórczości. Jan Puget, krytyk z Krakowa, pisał: *Ostanie jej obrazy stanowią najciekawsze zjawisko i najwybitniejszą pozycję w aktualnej sztuce ziemi warmińskiej. Jej kompozycje przypominają w swej prostocie układ nieskomplikowanych, geometrycznych figur, tworząc ważną, metaforyczną aluzję do świata przedmiotów.*

W 1964 r. prezentowała swoje obrazy na indywidualnej wystawie pokazanej w Olsztynie i innych miastach województwa olsztyńskiego.

Udział w wystawach zbiorowych:

1954/1955 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, BWA Olsztyn-Zamek

1955 – Wystawa artystów olsztyńskich, BWA Olsztyn-Zamek

1955 – X Wystawa Okręgu Bydgoskiego ZPAP, Bydgoszcz, Toruń

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

„Fragment z okolic
Mrągowa”
olej na płótnie
40 x 50 cm

- 1957 – Międzynarodowy Festiwal Młodzieży, Wiedeń (Austria)
 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Olsztyn, Białystok
 – XII Wystawa Okręgu Bydgoskiego ZPAP, Bydgoszcz, Toruń
 1958 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Lidzbark Warmiński
 1959 – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
 – XIII Wystawa Okręgu Bydgoskiego ZPAP, Bydgoszcz, Toruń
 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
 1960 – I Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Wrocław, Nowy Sącz
 1961 – Wystawka Rabot Chudożników Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)
 – „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa
 1962 – II Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
 – I Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
 – XVIII Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
 1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin
 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek
 1965 – „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie
 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, WSR w Olsztynie
 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
 1967 – „Pejzaż polski w malarstwie współczesnym”, Bydgoszcz
 – Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Białystok, Opole
 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
 – III Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
 1969 – Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa
 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA, Olsztyn-Zamek

- 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
 1971 – VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 1974 – Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kaposvár (Węgry)
 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Plymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
 – Międzynarodowy plener malarski, Galeria „Spententrion” Lille (Francja)
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania”, Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach muzeów: w Olsztynie, Szczytnie, Reszlu, Lidzbarku Warmińskim, Toruniu, Bydgoszczy, WRN Olsztyn, oraz w zbiorach Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętto-Poklewskiej; Krystyna Koziętto-Poklewska: „Malarstwo Marii Delikat”, „Gazeta Olsztyńska”, 1997, nr 36, oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego”, wyd. BWA — Ośrodek Sztuki we Wrocławiu, 1974)

153

WALDEMAR ANDRZEJ DEZOR

Ur. 1951, Wrocław.

Absolwent Politechniki Gdańskiej (1975).

Studia (architektura wnętrz – formy przemysłowe) na PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1979 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Autor licznych realizacji architektonicznych.

(Źródło: informacje autora)

Budynek
firmy „Totalpack”
w Olsztynie

IWONA DOMBEK

Ur. 1974, Elbląg.

Studia na Wydziale Malarstwa Wyższej Szkoły Sztuki Stosowanej w Poznaniu w pracowni W. Sadleya, specjalizacja: malarstwo na jedwabiu, dyplom (seria prac malowanych na jedwabiu) w 2000 r. Specjalizacja I – witraż w pracowni prof. J. Gawrona, specjalizacja II – druk na tkaninie u prof. S. Zielińskiej.

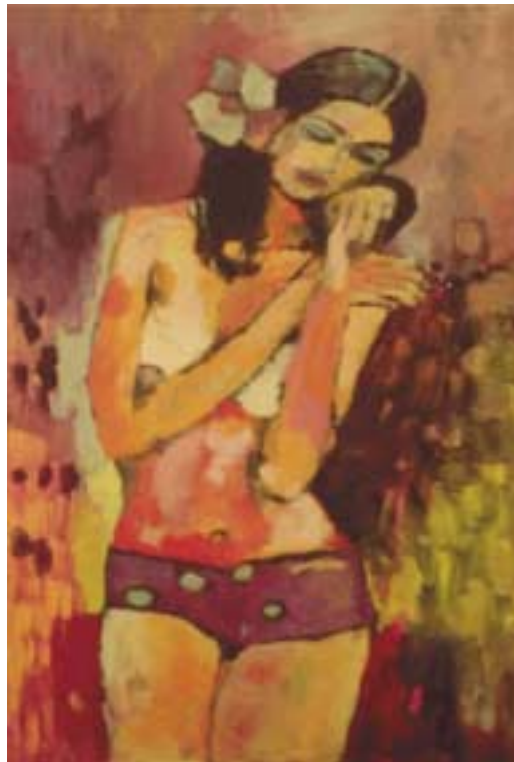
W 2002 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, witraż, malarstwo na jedwabiu.

Udział w wystawach zbiorowych:

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

„Obraz III”

154

PIOTR DONDAJEWSKI

Ur. 1953, Zamość.

Studia na Wydziale Projektowania Plastycznego PWSSP w Gdańsku, dyplom na kierunku Projektowanie Graficzne w 1977 r.

W 1981 r. przyjęty do Okręgu ZPAP w Toruniu, w 1989 r. do Okręgu Olsztyńskiego.

Od 2002 r. przez dwie kadencje pełni funkcję Prezesa Zarządu Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Grafik, malarz, pedagog.

Twórca m. in. oprawy plastycznej oraz logo Festiwalu Kultury Kresowej w Mrągowie.

Od wielu lat współpracuje jako grafik z hotelami: Orbis „Mercure”, Hotel Gołębiowski, OSM „Mlekoop” w Mrągowie.

W 2005 r. otrzymał odznakę Zasłużony Działacz Kultury przyznaną przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Wystawy indywidualne:

2000 – Wystawa plakatu i malarstwa, Centrum Kultury Mrągowo

2002 – „Logotypy”, Mrągowo

2003 – Wystawa plakatu, Centrum Kultury Mrągowo

2004 – Jazz Poster's, Galeria „RED” Mrągowo

– Wystawa malarstwa i projektowania Graficznego, Galeria ZPAP, Olsztyn

2005 – Wystawa plakatu, Galeria „U Wilińskiego” Mrągowo

2006 – Wystawa grafiki i malarstwa, Galeria Litewskiego Związku Plastyków Wilno (Litwa)

Udział w wystawach zbiorowych:

1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2001 – Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn

„Kładka”
olej na płótnie
70 x 80 cm
2006

„Ważki”
olej, drewno
2005

155

- 2002 – II Wystawa z okazji obchodów „Dni papieskich”, Galeria ZPAP Olsztyn
 2003 – III Wystawa z okazji obchodów „Dni papieskich – Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn
 2004 – „Soutine Dienes 2004”, Galeria Litewskiego Związku Plastyków Wilno (Litwa)
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 – Wystawa z okazji obchodów „Dni papieskich – Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju – Posłannictwo pokoju”, Galeria ZPAP Olsztyn
 2005 – Ministerstwo Spraw Zagranicznych Litwy, Wilno
 – 19 Biennale Plakatu Polskiego, Katowice
 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (II nagroda)
 – Wystawa poplenerowa „Soutine Dienes”, Galeria Lietuvos Dailininku Sajunga Vilnius (Litwa), Galeria ZPAP Olsztyn
 – „Shore 05”, Klajpeda (Litwa)
 – „Charcher la Famme”, Galeria LDS „Arka” Wilno (Litwa)
 2006 – „Wilno w St. Petersburgu”, St. Petersburg (Rosja)
 – „Soutine Dienes 2006”, Mincia (Litwa)
 – „2+2”, Galeria ZPAP Olsztyn
 – Wystawa jubileuszowa „60 lat Okręgu ZPAP w Olsztynie”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

MARIA ERDMAN-PRZEŁOMIEC

Ur. 1923, Wilno; zm. 1999, Olsztyn.

W latach 1945–1950 studiowała na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie w pracowniach profesorów Z. Radnickiego i Z. Pronaszki. W latach 1950–1954 kontynuowała studia na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki zakończone dyplomem.

W latach 1958–1968 była adiunktem u prof. Kozłowskiego, prowadziła Zakład Technologii i Konserwacji Teoretycznej na Wydziale Historii Sztuki Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

W 1955 r. przyjęta do Okręgu ZPAP w Krakowie, w 1973 r. do Okręgu Olsztyńskiego.

W Pracowniach Konserwacji Zabytków w Jarosławiu zorganizowała i prowadziła pracownię konserwacji dzieł sztuki (1968–1973).

W 1973 r. zamieszkała w Olsztynie. W PKZ powierzono jej organizację pracowni konserwacji dzieł sztuki, którą prowadziła do przejścia na emeryturę w końcu lat 80.

„Maria
Magdalena”
olej na płótnie
80 x 92 cm

W 1962 r. miała wystawę indywidualną w Krakowie i Nowej Hucie.

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1955 – Ogólnopolska wystawa młodej plastyki „Arsenał”, Warszawa

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

Prezentacje pośmiertne:

2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: informacja męża Jana Przetomca, archiwum Krystyny Kozietłło-Poklewskiej oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ELŻBIETA FERENS

Ur.1939, Rzekuń; zm. w połowie lat 80.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz w PWSSP we Wrocławiu, dyplom w 1973 r.

W 1974 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Mieszkała w Olsztynie.

Brała udział w Wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej” w olsztyńskim BWA (1977).

Pośmiertnie jej prace były prezentowane na wystawie „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn (2003).

(Źródło: archiwum Krystyny Kozietłło-Poklewskiej)

AGNIESZKA FILAR

Ur. 1971, Olsztyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w pracowni prof. M. Wiśniewskiego w 1996 r.

W 1997 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W latach 1997–2006 pracownik Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, najpierw asystent w Pracowni Grafiki Warsztatowej, potem adiunkt. W 2005 r. uzyskała stopień doktora sztuki w dyscyplinie artystycznej grafika na ASP w Warszawie.

Zajmuje się grafiką, głównie linorytem, rysunkiem, malarstwem.

Obecnie mieszka i pracuje w Zielonej Górze.

Wystawy indywidualne:

2002 – Wystawa linorytu, Polsko-Niemieckie Centrum Młodziży Olsztyn

2005 – „Gniazdo totemiczne”, Klub Grafika ASP Warszawa

– „Gniazdo totemiczne”, Galeria Centrum Młodych, Polsko-Niemieckie Centrum Młodziży Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1996 – Wystawa podyplomowa, Ratusz Staromiejski Toruń

1997 – Wystawa „Malarstwo młodych”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

– Wystawa „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

1998 – Sienna Brama, Ciechanów

– Międzynarodowa wystawa grafiki i ekslibrisu „Adam Mickiewicz w 200. rocznicę urodzin”, Kalisz (nominacja do nagrody)

1999 – VIII Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.

– 19 Międzynarodowa wystawa małej formy graficznej, Cadaques (Hiszpania)

– Wingfield Arts & Music Festiwal, Wingfield (Anglia)

– L'Etang d'Art, Bages (Francja)

2000 – X Międzynarodowy konkurs graficzny im. J. Gielniaka, Jelenia Góra

– Wystawa grafiki studentów i pedagogów „Podróż”, Galeria UWM Olsztyn

– V Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej, Ville-Marie Quebec (Kanada)

– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn

– Mieczysław Wiśniewski i jego pracownia, Galeria EL Elbląg

2001 – Wystawa prac absolwentów i studentów pracowni prof. Mieczysława Wiśniewskiego, Galeria Sztuki „Arsenał” Toruń

– IX Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.

2002 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa

– „Oblicza grafiki”, Galeria Art Deco Olsztyn

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– VI Międzynarodowe Biennale Grafiki, Acqui Terme (Włochy)

– Wystawa pokonkursowa XI Międzynarodowego konkursu graficznego im. J. Gielniaka, Jelenia Góra

– VIII Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego, BWA Olsztyn

2004 – VII Międzynarodowe Triennale Sztuki, Majdanek

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

– Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn

„Oczekiwanie”
– z cyklu
„Gniazdo
totemiczne”
linoryt
69 x 50 cm
2003

„Niepokój”
— z cyklu
„Gniazdo
totemiczne”
linoryt
54,5 x 73,5 cm
2004

158

— „Dni papieskie – Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju – Pośłannictwo pokoju”, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – Twórcze przesłania w malarstwie, grafice, plakacie, fotografii – wystawa artystów wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Centrum Konferencyjne Olsztyn – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2006 – XXXX Premio Nazionale di Pittura e XXXIV Premio Internazionale di Grafica del Pomero (Włochy)

Nagrody:

2005 – I nagroda na IV Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie, Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej w Kaliszu, Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego.

(Źródło: informacje autora)

MAŁGORZATA FUŁA-MATUSEWICZ

Ur. 1939, Chyżne.

Absolwentka PLSP im. Kenara w Zakopanem.

Studia na Wydziale Rzeźby PWSSP w Poznaniu, dyplom w 1965 r.

W 1968 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Prace zawodową rozpoczęła w Domu Kultury w Braniewie, gdzie prowadziła zajęcia z młodzieżą w zakresie plastyki artystycznej.

W 1972 r. przeniosła się do Lidzbarka Warmińskiego i rozpoczęła pracę w Młodzieżowym Domu Kultury jako pedagog. Prowadziła tam pracownię plastyczną, do której uczęszczała przede wszystkim młodzież, ale także i dorośli. Ponadto prowadziło doradztwo dla różnych instytucji i władz urzędów powiatowych jako jedyny artysta plastyk w tym mieście.

Zdobyła szerokie uznanie za pracę dydaktyczną.

Otrzymała liczne nagrody dyrektorów, inspektorów i kuratorów, w tym: Odznaka Zasłużonego Działacza Kultury (1974), Nagroda Ministra Oświaty II stopnia (1978), Złoty Krzyż Zasługi (1988) i Medal Komisji Edukacji Narodowej (1993).

Brała udział w wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn (1977).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

DANUTA GLIŃSKA-ZAKLIKOWSKA

Ur. 1929, Żółkiew.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie w pracowniach profesorów H. Rudzkiej-Cybis i Z. Pronaszki, dyplom w 1956 r. Kontynuowała studia na Wydziale Pedagogicznym, który ukończyła w 1958 r.

W 1957 r. przyjęta do Oddziału Krakowskiego ZPAP.

Do Olsztyna przybyła w 1960 r. W tym roku przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Przez 15 lat pracowała w szkolnictwie średnim.

Od 1968 r. przez cztery lata pracowała jako projektant mody, wielokrotnie brała udział w pokazach na Targach Poznańskich oraz w wystawie krajów RWPG w Moskwie.

Oprócz tego pracowała w zakresie grafiki użytkowej oraz zrealizowała pewną ilość prac z malarstwa ściennego. Uprawia też malarstwo sztalugowe.

W 1969 r. otrzymała Honorową Odznakę „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.

W 1980 r. wyjechała na stałe do Australii.

Udział w wystawach zbiorowych:

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

159

WŁADYSŁAWA GRABOWSKA

Ur. 1937.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w 1972 r.

W 1973 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Brak danych o jej artystycznej działalności.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

EDMUND GRAJEWSKI

Ur. 1914, Wilno; zm. 1985, Olsztyn.

Był absolwentem Wolnej Szkoły Malarstwa i Rysunku przy Wileńskim Towarzystwie Artystów Plastyków. W 1933 r. ukończył szkołę i rozpoczął pracę w Teatrze Muzycznym „Lutnia” i Teatrze Dramatycznym „Reduta” w Wilnie jako asystent scenografa. Scenografia była jego głównym tematem działań artystycznych.

W 1945 r. przybył do Olsztyna i został zatrudniony w Teatrze im. S. Jaracza jako pierwszy scenograf w tym teatrze.

W 1947 r. uczestniczył w organizowaniu pierwszego w Olsztynie Teatru Lalkowego przy OM TUR (działającego później jako Teatr „Warmiaczek” przy WDK w Olsztynie).

W 1949 r. opuszcza Olsztyn i pracuje dla Teatru Ziemi Pomorskiej w Toruniu, Teatru im. A. Fredry w Gnieźnie i teatrów łódzkich

Do Olsztyna powraca w 1955 r. i na nowo podejmuje pracę w Teatrze im. S. Jaracza, a także nawiązuje współpracę z Teatrem Lalek „Czerwony Kapturek” w Olsztynie. Zajmuje się również kształceniem kadry dla amatorskiego ruchu teatralnego w Studium Wojewódzkiego Domu Kultury w Olsztynie.

Zrealizowano ponad sto jego projektów scenografii.

Wśród wielu realizacji scenograficznych w teatrze olsztyńskim były wspólne z reżyserem Karolem Adwentowiczem dekoracje i kostiumy do sztuki „Ojciec” Strindberga (1946); do „Dam i huzarów” Fredry w reżyserii Mariana Bogusławskiego (1946), „Warszawianki” Wyspiańskiego razem z bratem Leonem Grajewskim (1947) i „Zapory” Dybowskiego w reżyserii Stanisława Miłskiego (1949).

W 1957 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Projekt scenografii
do sztuki
W. Goethego
„Współwinni”

160

Jako malarz debiutował w 1945 r. na wystawie w Toruniu. Następnie wspólnie z Hieronimem Skurpskim i Janiną Zielińską brał udział w organizowaniu pierwszych wystaw plastycznych w Olsztynie (1946). Uczestniczył we wszystkich większych wystawach Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Swoje obrazy, projekty scenograficzne i kostiumów oraz lalki i kukiełki prezentował na kilku wystawach indywidualnych.

Obok scenografii i malarstwa zajmował się oprawą plastyczną widowisk regionalnych oraz okolicznościowo-plastycznym wystrojem Olsztyna i wielu miast województwa olsztyńskiego. Za projekt plakatu pierwszomajowego otrzymał II nagrodę w konkursie zorganizowanym przez KW PZPR w Olsztynie.

Po przejściu na emeryturę poświęcił się tylko malarstwu. Utrwał na płótnie starą architekturę Olsztyna i miasteczek Warmii i Mazur.

Wystawy indywidualne:

1964 – Wystawa malarstwa, grafiki i scenografii, BWA Olsztyn-Zamek

„Stara dzielnica
Wilna”

1968 – „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur” – malarstwo, grafika, rysunek, BWA Olsztyn-Zamek, i w miejscowościach na terenie województwa olsztyńskiego

1973 – Wystawa malarstwa i rysunku „Lidzbark – miasto Kopernika”, BWA Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1945 – Wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Toruń

1946 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, Olsztyn

1954/55 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Grudziądz

1955 – Wystawa plastyków olsztyńskich, BWA Olsztyn-Zamek

1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, WSR w Olsztynie

1967 – II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek

1970 – V Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek

– Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

– „Związek Radziecki w twórczości artystów polskich”, Bydgoszcz

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Sztuki Ruchu Rewolucyjnego w Warszawie i Galerii Sztuki Współczesnej w Reszlu.

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; katalog wystawy „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, wyd. BWA, Olsztyn 1977, oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 500. rocznicę urodzin Mikołaja Kopernika”, wyd. BWA Olsztyn 1973; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

JACEK GRUDZIŃSKI

Ur. 1961, Olsztyn.

Studia na PWSSP we Wrocławiu, dyplom z projektowania szkła w 1988 r.

W 1993 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się wykonawstwem szkła artystycznego, przede wszystkim witrażem.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANTONI GRZYBEK

Ur. 1971, Pruszków.

Od 1977 r. mieszka w Olsztynie.

Studia na Wydziale Wychowania Artystycznego WSP w Olsztynie, dyplom z wynikiem bardzo dobrym w pracowni malarstwa prof. J. Kaczmarek w 1996 r.

W 1998 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W latach 1996–2003 był redaktorem graficznym i współtwórcą pisma literacko-kulturalnego „Portret”.

Na przełomie 1999/2000 był współorganizatorem i uczestnikiem projektu „Smiling Sosso – Teatr w ruchu” w Bośni i Hercegowinie przy Save the Children /US.

W 2005 r. obronił przewodnik doktorski z zakresu grafiki w ASP w Katowicach. Promotor: prof. Piotr Obarek; recenzenci: prof. Rafał Strent i prof. Adam Romaniuk.

Klatki wideo
z improwizowanego
spektaklu opartego
na technologii
veejayingu pt.
„Kontekst”
2006

Posiada w swoim dorobku ponad 50 udokumentowanych działań i prezentacji artystycznych, zrealizowanych w kraju i za granicą od 1993 r. Od września 2000 r. zrealizował 20 filmów animowanych i etiud eksperymentalnych. Jest jednym z prekursorów zastosowania technologii veejayingu w sztukach pięknych.

Został wyróżniony przez redakcję miesięcznika „Art & Business” i jest laureatem Biennale Sztuki Olsztyńskiej.

W 2005 r. cykl-projekt „Passing Time” został zakupiony do stałej kolekcji Warmińsko-Mazurskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych.

Działalność artystyczna:

1993 – aula WSP w Olsztynie. Przedstawienie parateatralne, spektakl z udziałem 15. aktorów, tancerzy, muzyków i plastyków. Autorstwo scenariusza, reżyseria, scenografia, działania plastyczne

– Galeria ZPAP w Olsztynie. „Dwie akcje na cześć wernisza”. Prowokacje artystyczne pod wspólnym tytułem: „Bez sztuki człowiek nie jest istotą żywą – bez sztuki człowiek żyje”. Izabella Gaweł, Antek Grzybek, Jerzy Chalecki, Karolina Madej, Żaneta Gaweł, Wojtek Czerniawski

– Pantomima Olsztyńska. Akcja parateatralna Sen malarki 1994 – Groenloo (Holandia). Akcja uliczna „More music – more more colours!”. Jorg Ruikers, Jerzy Chalecki, Antek Grzybek.

– Galeria GOK w Gietrzwałdzie. Wystawa prac w ramach grupy artystycznej „Albo”. Cykl „Zapiski”.

– Hotel „Marriott” Warszawa. „Jeans Party”. Aukcja 21. prac zakupionych przez US West Polska na rzecz dzieci chorych na białaczkę. Prace z cyklu „Zapiski”.

– Aula WSP Olsztyn. Plenerowe działania grupy „Albo” pt. „Ogień” i prezentacja powstałych prac.

1995 – Galeria ZPAP Olsztyn. Dyplomy 94. Malarska instalacja „Sztandary”. Indywidualna wystawa studenta jako wyróżnienie pracy dyplomowej.

– Galeria ZPAP Olsztyn. Akcja malarska „Ogień II” – indywidualna kontynuacja.

– Pub „Szwejk” Węgorzewo. Prezentacja prac poplenerowych. Cykl „Gdzie twoja dusza człowieku?”.

– Galeria ZPAP Olsztyn. Wystawa cyklu „Gdzie twoja dusza człowieku?” w ramach kolaudacji drugiego numeru pisma „Portret”.

1996 – „Mama’s pub” Lidzbark Warmiński. Wystawa obrazów z cyklu „Płótna”.

– Galeria „Archywo” Kowno (Litwa). Prezentacja instalacji „Eine, klaine nacht musik” oraz wystawa prac z cyklu „Płótna”.

– WSP Olsztyn. Prezentacja magisterskiej pracy dyplomowej „Instalacja”.

1997 – Galeria ZPAP Olsztyn. Akcja „Kibel jako protest przeciwko systemowi zatrudniania pracowników w instytucjach państwowych”.

1999 – Dworek Sierakowskich Sopot. Wystawa grafik z cyklu „Postaci” w ramach spotkań pism artystycznych.

– Wszędzie w Polsce. Projekt „Płyta”. Obiekt audio-plastyczny rozproszony w numerowanej serii.

– Bośnia i Hercegowina. „Smiling Sosso – Teatr w Ru-

chu”. Projekt przedstawień realizowany dla dzieci w obozach przejściowych uchodźców z Kosowa. Bibiana Chimiak (Szczecin) – reżyser, aktorka, clown, Oliwia Nowak (Stargard Szcz.) – aktorka, clown, Kamil Dudała (Olsztynek) – muzyk, clown, Antek Grzybek (Olsztyn) – scenograf, DJ, logistka, Timothy Clancey (Sarajewo) – koordynator z Save The Children/US 2000 – Teatr im. S. Jaracza Olsztyn. Kongres Kultury Warmii, Mazur i Powiśla. Wystawa zbiorowa. Instalacja „Christos”.

– Galeria UWM w Olsztynie. VIDEKO 2000 – IV Konkurs Filmów Ekologicznych. Trzecia nagroda za film „Dziadek”.

2001 – Galeria BWA w Olsztynie. I Olsztyńskie Biennale Plastyki. Wyróżnienie w dziedzinie multimediiów za instalację „Nahorevo – widok z okna 1999-2000”.

– Pub Sowa w Olsztynie. Pokaz Dziwnych Filmów. Prezentacja dokonań niezależnych twórców filmów z Olsztyna i okolic. Filmy „Dziadek”, „Triks”, „Chcę” i inne.

– Galeria „Rynek” MOK w Olsztynie. Instalacja „Uporządkować coś czego nie da się...”. Premierowy pokaz teledysku „Tricks”. Wystawa zbiorowa: Izidor Borys, Marek Szczęsny, Antek Grzybek.

– MOK, Pub Sowa w Olsztynie. Festiwal „Dzyndzołki Fulkontakt 2001”. Realizacja autorskiej video-scenografii festiwalu. Akcja muzyczno-plastyczna WTC wraz z zespołem „Loud For Love”.

– Aula UWM w Olsztynie. Realizacja etudy video „Flamma” jako elementu przedstawienia dla studenckiego teatru „Cezar”.

2002 – Klub „Luzak” w Olsztynie. Instalacja „Ikony”. Wystawa indywidualna.

– Klub studencki „Od Nowa” w Toruniu. Galeria 011. „III Majowy Buum Poetycki”. Pokaz filmów i prac multimedialnych: Michał Kaczyński (Toruń), Antoni Grzybek (Olsztyn), Grupa „Meble” (Warszawa).

– Pub „Andergrant” w Olsztynie. Ogólnopolski Festiwal Prozy „Dzyndzołki Fulkontakt 2002”. Realizacja autorskiej wideoscenografii festiwalu. Premierowy pokaz teledysków „Film o A”, „Chcę” oraz etudy „Flamma”.

– Galeria „Rynek” MOK Olsztyn. Prace stworzone dzięki stypendium artystycznemu Komisji Kultury Rady Miasta Olsztyna. Wystawa indywidualna.

– X Międzynarodowy Festiwal „Sztuka Ulicy”, Warszawa. Kino*C – Nocne Kino Plenerowe: no*C3. – 7/8.07. KINOFF – Grupa Inicjatyw Filmowych prezentuje Polskie Kino Niezależne. M. in.: Antek Grzybek „Dziadek”.

– Galeria „(?)” Olsztyn. Wystawa Zbiorowa w Galerii Kościoła Św. Józefa w Olsztynie. Dwie prace z cyklu grafik „Fotogramy”.

Klatka z improwizowanego spektaklu opartego na technologii veejayingu pt. „Polska”

– Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. V Międzynarodowy Festiwal Gombrowiczowski „TRANSATLANTYK”. Dzień 2: Happening multimedialny pt.: „Portrety z pamięci”. Autorzy: Mariusz Sieniewicz, Antoni Grzybek. Współpraca: Komenda Główna kryminalistyki w Warszawie, Oddział Radomski „Plus GSM”. Dzień 3: Akcja plastyczna „Gdzie jest twój gnębiel”.

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn. Wyróżnienie miesięcznika „Art. & Business” za cykl plakatów wraz z publikacją i prezentacją sylwetki twórczej na łamach czerwcowego wydania pisma.

– Klub „Pod Aniołami” Toruń. „Fotoplastikon” – autorska wideoanimacyjna scenografia zrealizowana „na żywo” do spektaklu poetycko-muzycznego autorstwa zespołu: Michał Jancaszek (muzyka), Waldek Ślefarski (poezja), Radosław Kuźmich (efekty), Antek Grzybek (videoscenografia).

– Pub Artystyczny „DownTown” w Olsztynie. Stała ekspozycja trzech plakatów z nagrodzonego cyklu.

– Galeria Uniwersytecka UWM w Olsztynie. Prezentacja dwunastu plakatów oraz premiera filmu animowanego „Ja, Człowiek” – wystawa indywidualna – prezentacja związana z otwarciem pracy doktorskiej.

– Galerie w Lasmuset i Varberg, Szwecja. „Na papierze – malarstwo, grafika, rysunek”. Dwie wystawy olsztyńskiego środowiska plastycznego w ramach roku polskiego w Szwecji.

– Klub „Boom Town” w Olsztynie. Autorska wideoscenografia do występu zespołu reggae „Nowa Kultura”.

2004 – Klub „Come In” w Olsztynie. Autorski veejaying koncertu londyńskiej grupy Zion Train.

– Instytut im. Goethego w Krakowie. Polsko-Niemieckie Spotkania Artystyczne. Pokaz filmu animowanego „Ja, Człowiek”, opartego na „Inwokacji do człowieka Nowego Milenium” autorstwa Mariusza Sieniewicza.

– Galeria BWA w Olsztynie. Wystawa zbiorowa pracowników Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie. Trzy grafiki – plakaty w technice własnej: „Taxi Driver”, „Bliźniaki”, „Oficer”.

– Galeria „Pod Belką” Nidzica. Indywidualna wystawa prac powstałych w latach 2000-2004 wraz z pokazem autorskich filmów animowanych i prezentacją Vidżejskiej impresji „Wojna”.

– Teatr Powszechny im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. VI Międzynarodowy Festiwal Gombrowiczowski „Ku Operetce”, Oprawa wideoscenograficzna działań około festiwalowych (jazz, operetka i inne). Pokaz filmów animowanych „Chcę”, „Ja, Człowiek”, „Tricks”, „Yokee-Moo”.

– Kino Lab – CSW Zamek Warszawa. „EKTRAN OTWARTY” – V edycja. Między innymi pokaz filmów: „Yoke-Moo”, „Antek Grzybek, 4'5'”, „Flamma”, „Antek Grzybek, 3'5'”, „K. I. N. O.”.

– Centrum Kultury „Nowa Łaźnia”, Kraków – Nowa Huta. Festiwal Artystyczny „Genius Loci”. Dzień pierwszy „Noc afirmacji”: Cztery autorskie impresje Vidżejskie na rozpoczęcie festiwalu: „Błokowisko”, „Niedziela”, „Starcy”, „XXI wiek”. Dzień drugi „Noc Buntu”: Pokaz autorskich filmów animowanych: „Ja, Człowiek”, „Yokee-Moo”, „Chcę”, „Tricks”.

– „Pub Sowa” w Olsztynie. „XX-lecie Buddyzmu Diamentowej Drogi w Polsce”. Autorska wideoscenografia do koncertu Tomka Lipińskiego (Brygada Kryzys, Tilt) i zespołu Nowa Kultura.

2005 – Zamek olsztyński. „Galeria Jednego Obrazu”. Wernisaż wystawy grafiki: „Nagra – rejestrator wspomnień” oraz działanie widżejskie – impresja etyczna „Passing Time”.

– Centrum Konferencyjne UWM w Olsztynie. Wystawa Artystów Wykładowców KSP UWM. Plakaty: „Puszka Pandory”, „Cuda”, „Wrzask”.

– BWA w Olsztynie. IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”. Wyróżnienie Honorowe za cykl trzech grafik: „Pokolenie Nokii”, „Reaktor Atomowy”, „Ślepiec na dachu Hipermarketu”.

– MOK Olsztyn. III Krótki Konkurs Filmowy. Jako gość specjalny – pokaz autorskich filmów animowanych.

– Składnica Sztuk Olsztyn. Polska Sztuka Polityczna 2005 – prace „Lustro”, „W osiedlowej galerii”, „Plakaty”.

(Źródło: informacje autora)

JAN GUEDELIS

Ur. 1946, Mrągowo.

Studia na PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1986 r.

W 2004 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia różne formy plastyczne m. in. malarstwo olejne, rysunek, grafikę. Twórca exlibrisów.

Od 1975 r. bierze udział w licznych plenerach, przeglądach i wystawach, otrzymując wiele nagród i wyróżnień.

Wystawy indywidualne:

1988 – Biblioteka Pedagogiczna w Mrągowie

1991 – Galeria „Bakałarz” Wojewódzkiej Biblioteki Pedagogicznej w Olsztynie

– Galeria Wojewódzkiego Domu Kultury w Olsztynie

2001 – Galeria CKiT w Mrągowie

2005 – Galeria ZPAP w Olsztynie

2005 – Galeria CKiT w Mrągowie

Udział w wystawach zbiorowych:

1975–1980 – udział w przeglądach plastyki w Mrągowie

1982 – Przegląd plastyki studenckiej, PWSSP Gdańsk

1987 – Wojewódzka wystawa twórczości plastycznej nauczycieli, Galeria MiMDK Olsztyn

1988 – Wojewódzka wystawa twórczości plastycznej nauczycieli, Galeria MiMDK Olsztyn

1989 – Wojewódzka wystawa twórczości plastycznej nauczycieli, Galeria MiMDK Olsztyn

– III Biennale małej formy graficznej i exlibrisu, Muzeum w Ostrowie Wlkp.

– Wystawa „Mrągowskie krajobrazy”, Galeria MDK Mrągowo

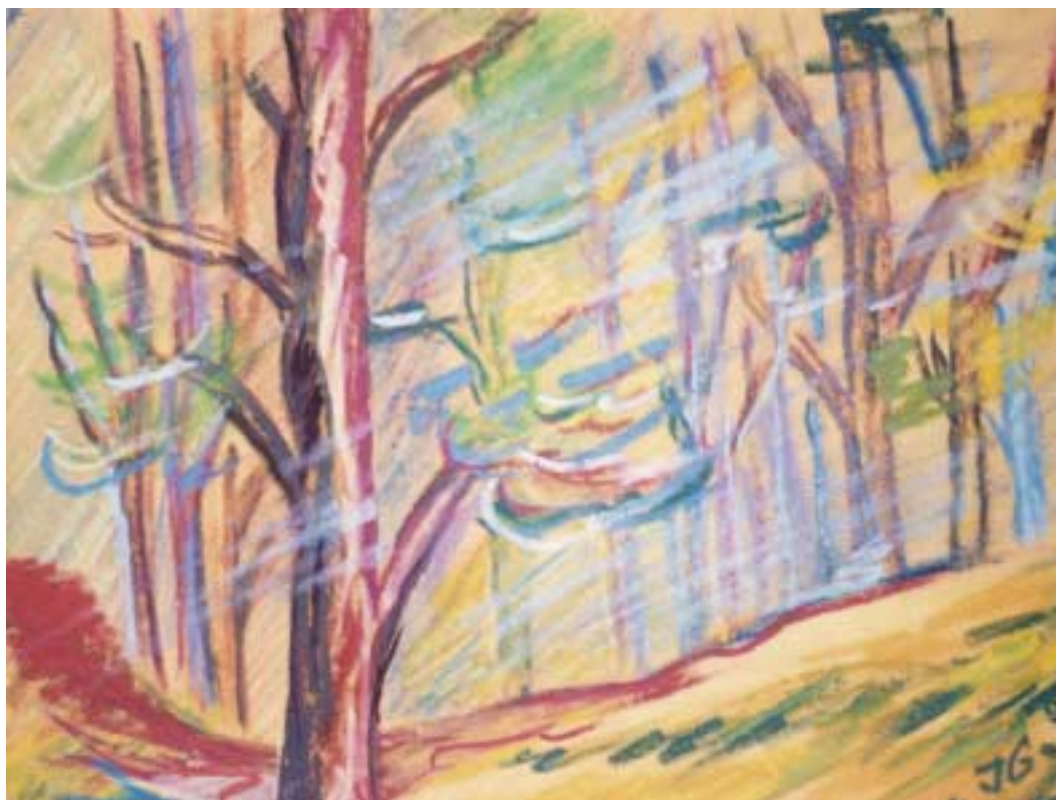
1991 – IV Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Exlibrisu, Muzeum w Ostrowie Wlkp.

1993 – V Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Exlibrisu, Muzeum w Ostrowie Wlkp.

1998 – Międzynarodowa wystawa grafiki i exlibrisu „Adam Mickiewicz w 200. rocznicę urodzin”, Kalisz

2005 – Galeria „U Wilińskiego”, Mrągowo

(Źródło: informacje autora)

„W pełnym słońcu”
pastel

CYRYLA GWIAZDA

Ur. 1940.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w pracowni prof. E. Piotrowicza w 1967 r.

W 1970 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się malarstwem, grafiką, malarstwem ściennym we wnętrzach, aranżacją wnętrz.

Wystawy indywidualne:

1974 – Powiatowy Dom Kultury, Biskupiec

– KMPiK, Pabianice

1975 – KMPiK, Olsztyn

1976 – Miejski Dom Kultury, Mrągowo

1977 – Wiatrak, Bęsia

1980 – PDK, Biskupiec

1986 – Solingen (RFN)

1992 – Kartuzy

2005 – Synagoga, Barczewo

– Wojewódzki Dom Kultury, Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1974 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)

– Międzynarodowy plener malarski, Galeria „Spentention” Lille (Francja)

– Aukcja sztuki współczesnej, Powiatowy Dom Kultury Biskupiec

1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego, BWA Toruń

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1977 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

2004 – „Dni papieskie – Jan Paweł II – Pilgrzym pokoju – Posłannictwo pokoju”, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

„Wyspa na
Dadaju”
olej
60 x 70 cm
2004

„Jesień”
olej
80 x 100 cm
2005

Brała udział w plenerach i wystawach poplenerowych: Łagów (1968), Wdzydze Kiszewskie (1970), Mostowo k/Koszalina (1972), Olecko (1973), Mrągowo (1974), Nałęczów (1975).

Prace w zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą: w Belgii, Niemczech, USA i Szwecji.

(Źródło: informacje autora)

MARIA HERMANOWICZ

Ur. 1947, Orneta.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z rzeźby w pracowni prof. T. Godziszewskiego w 1970 r.

W 1971 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Po krótkim czasie przeniósła się do Szczecina.

Udział w wystawach: plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie (1973) oraz w Wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej” w olsztyńskim BWA (1977).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ZOFIA HERMANOWICZ

Ur. 1921, Naumiestes (ZSRR).

Studia na Ecole Municipale des Arts Decoratifs, Strasbourg (1941–1945); Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, w pracowni prof. Cami, Paryż (1945–1948); na Wydziale Grafiki UMK w Toruniu (1949–1950), dyplom w 1950 r.

W 1950 r. przyjęta do ZPAP. W latach 1959–1968 pełniła funkcję skarbnika i sekretarza Okręgu Olsztyńskiego.

Uprawia grafikę warsztatową i użytkową, malarstwo sztalugowe i ścienne, grafikę książkową. Ilustrowała książki dla wydawnictw: „Czytelnik” w Warszawie i „Pojezierze” w Olsztynie. Odbyła podróże artystyczne do Francji, Szwajcarii, Belgii i Rumunii (1956).

W latach 1945–1948 pracowała jako nauczyciel w szkole zawodowej i liceum w Paryżu; 1949–1950 była instruktorem WDK w Olsztynie; 1959–1962 wykładowcą Studium Nauczycielskiego w Olsztynie;

W latach 1957–1968 była redaktorem graficznym czasopisma „Panorama Północy”, od 1969 r. „Ekranu”.

Uczestniczyła w pracach Komisji Rzeczników PSP i Wydziału Kultury MRN w Olsztynie.

W 1960 r. otrzymała Wojewódzką Nagrodę Artystyczną.

Miała wystawy indywidualne w: Olsztynie (1956, 1957, 1960, 1965), Toruniu (1954, 1964, 1965), Białymstoku (1967), Kłodzku (1974), Kudowie (1974).

Udział w wystawach zbiorowych:

1955 – Ogólnopolska wystawa młodej plastyki „Arsenał”, Warszawa

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn–Zamek

1960 – I Biennale Grafiki, Kraków

– Wystawa kobiet–plastyczek, Budapeszt (Węgry)

1961 – Wystawka Rabot Chudożnikow Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)

– Wystawa jubileuszowa z okazji XV-lecia ZPAP, Warszawa

– „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa

1962 – II Biennale Grafiki, Kraków

„Mrągowo”
linoryt
1986

„Przystań”

168

- „Wiosna opolska”, BWA Opole
- 1963 – Wystawa „Złote Grono”, Zielona Góra
- 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek
- III Biennale Grafiki, Kraków
- „Wiosna opolska”, BWA Opole
- 1965 – Wystawa „Złote Grono”, Zielona Góra
- Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Wystawa grafiki i rzeźby w XX-lecie PRL, Warszawa
- Wystawa jubileuszowa z okazji XX-lecia ZPAP, Warszawa
- Wystawa pokonkursowa „Bielska Jesień”, BWA Bielsko-Biała
- 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, KMPiK w Olsztynie
- „Wiosna opolska”, BWA Opole
- Wystawa „Temat muzyczny w sztuce”, Bydgoszcz
- Ogólnopolska Subskrypcja Grafiki, Warszawa
- 1967 – Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych za granicą: w Rzymie, Atenach, w wystawach grafiki w Danii (Kopenhaga 1960), USA (1968) i Francji (1968).

Nagrody:

- 1960 – Doroczna nagroda WRN w Olsztynie za działalność artystyczną
- 1962 – I nagroda na wystawie „Wiosna opolska”
- 1967 – nagroda w dziale grafika konkursu „Turystyka na Warmii i Mazurach”, Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Archeologicznego w Warszawie; w muzeach w Toruniu, Fromborku, Bydgoszczy, Szczecinie, Olsztynie, Zielonej Górze; SSK „Pojezierze” w Olsztynie i Reszlu; Biblioteki Wojewódzkiej w Olsztynie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, wyd. BWA Olsztyn-Zamek, 1966)

ZBIGNIEW HINC

Ur. 1947, Gdańsk.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz PWSSP w Gdańsku w pracowniach prof. S. Borysowskiego i prof. J. Żuławskiego, dyplom w 1973 r.

W 1974 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1973 r. objął stanowisko dyrektora Biura Wystaw Artystycznych w Olsztynie.

Miał wystawy indywidualne w: Miejskim Domu Kultury w Gdańsku (1967), BWA w Olsztynie (1976), Malmö (Szwecja 1976), PSP w Olsztynie (1976), Kaliszu (1978), Frankfurcie am Main (RFN 1979).

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1974 – Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA we Wrocławiu
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa pokonkursowa Ogólnopolskiego konkursu malarskiego na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań
- Wystawa poplenerowa „Garbno '75”, BWA Olsztyn
- VIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, BWA Szczecin
- Ogólnopolska wystawa – giełda, BWA Słupsk
- Wystawa plastyki polskiej, Kristianstedt (Szwecja)
- 1977 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
- „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- III Ogólnopolski plener malarski „Garbno '76”, „Człowiek – Praca”, BWA Olsztyn
- Wystawa plastyki polskiej, Stockholm (Szwecja)
- Wystawa z okazji 30-lecia Federacji Kulturalnej przy ONZ, Kopenhaga (Dania)
- Plener graficzny „Lidzbark Warmiński '76”, BWA w Olsztynie, Zamek w Lidzbarku Warm.
- 1978 – „Prezentacje portretu współczesnego – Radom 78”, BWA w Radomiu
- 1979 – Wystawa plastyki Polski Północnej, Frankfurt am Main (RFN)
- 1980 – Wystawa plastyków olsztyńskich, Rovaniemi (Finlandia)
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

Nagrody:

- 1973 – III nagroda na konkursie „Pamiętka Ziemi Szczecińskiej”, Szczecin
- 1974 – wyróżnienie w konkursie „Pamiętka Ziemi Północnych”, Gdańsk
- 1975 – nagroda publiczności oraz medal na wystawie „O Medal Prezydenta”, Olsztyn
- 1976 – nagroda oraz wyróżnienie TMO na wystawie „O Medal Prezydenta”, Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

Prace w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą: w Finlandii, na Węgrzech i w Argentynie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980, katalog „Ogólnopolski plener malarski Garbno '74”, wyd. ZPAP, BWA Olsztyn 1975)

„W czasie wiatru”
olej
130 x 100 cm

ANNA HUBICKA-KLIMEK

Ur. 1948, Bytom.

Studia na Wydziale Grafiki PWSSP we Wrocławiu, dyplom w 1973 r.

W 1974 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1973 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Gdańsk

1974 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa

– Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA we Wrocławiu

1975 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

1977 – Wystawa „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA, Olsztyn

1978 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

Dalsze pogorszenie zdrowia zmusiły ją do wyjazdu na Śląsk, gdzie przebywała jej rodzina.

Jej akta zostały przesłane do ZPAP w Katowicach.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MARZENA HUCULAK

Ur. 1965, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWSSP w Gdańsku, dyplom z malarstwa w pracowni prof. Hugona Laseckiego, aneks z witrażu w pracowni malarstwa ściennego prof. A. Dyakowskiego 1994 r.

W 2002 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1994 r. pracuje jako asystent w pracowni malarstwa prof. zw. K. Bereźnickiego w WSP w Olsztynie, od 2003 r. jako adiunkt w Katedrze Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

W 1997 r. wyróżniona stypendium MEN na cele dydaktyczne i organizacyjne, a w 2003 r.

listami gratulacyjnymi Prezydenta Miasta Olsztyna oraz Wojewody Warmińsko-Mazurskiego.

Uprawia malarstwo, rysunek, fotografię.

Autorka uczelnianego grantu promotorskiego pt.: „Moje odczucie przestrzeni i wnętrza”.

Praca dydaktyczna i organizacyjna:

Prowadzenie plenerów malarskich: Guzowy Piec (1995), Stębark (1996), Janów (1997), Sępólno (1998), Częstochowa (1999), Swobodno (2003), Orneta (2005).

Prezentacje prac studenckich:

1996 – Prezentacja prac studentów Wydziału Pedagogicznego powstałych na fakultecie plastycznym podczas Dni Otwartych WSP, WSP Olsztyn

1997 – Wystawa poplenerowa, Galeria Instytutu Wychowania Plastycznego, WSP Olsztyn

2001 – Wystawa prac studentów I oraz II r., Galeria Katedry Sztuk Pięknych UWM Olsztyn

2005 – Wystawa poplenerowa, Ratusz Orneta

Organizacja wystaw:

- 1996 – Wystawa prac malarskich pracowni prof. zw. Kiejstuta Bereźnickiego z okazji Dni Otwartych Instytutu Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, WSP Olsztyn
- 1998 – Wystawa poplenerowa pracowni prof. zw. Kiejstuta Bereźnickiego, Dom Kultury Sępopol
- 2003 – Wystawa malarstwa i rysunku studentów II r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Muzeum Feliksa Nowowiejskiego Barczewo
- Wystawa malarstwa i rysunku studentów I r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria Sztuki Zamek Ostróda
- Wystawa szkiców studentów II r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Pie-karnia” Olsztyn
- Wystawa malarstwa i rysunku studentów II r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Miejski Ośrodek Kultury Sportu i Turystyki Barczewo
- „Postać w malarstwie i rysunku” wystawa studentów II r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria UWM Olsztyn
- 2004 – Wystawa malarstwa i rysunku studentów I i II r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Synagoga w Barczewie
- 2005 – Wystawa rysunku studentów I-III r. Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Ga-leria „Pie-karnia” Olsztyn oraz wywiad dla Radia Olsztyn z udziałem studentów

Koło Naukowe:

1996–1997 – Prowadzenie Koła Naukowego działającego przy Zakładzie Malarstwa Katedry Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, którego opiekunem jest prof. zw. Kiejstut Bereźnicki. Dzięki przyznanemu stypendium MEN, opiekunowie podejmują decyzję o wyjeździe Koła Naukowego do Wiednia. Program wycieczki zakładał umożliwienie studentom zapoznanie się z najważniejszymi zabytkami kultury i sztuki Wiednia oraz dzięki muzeom wiedeńskim ze sztuką europejską.

Konkursy:

1999 – Przewodnicząca jury konkursu malarskiego dla młodzieży „Poznajmy się”, zorganizowanego przez Miejski Ośrodek Kultury Sportu i Turystyki w Barczewie

*Bez tytułu
tryptyk
olej na płótnie
160 x 80 cm
2006*

2003 – Członek jury konkursu wielkanocnego dla młodzieży szkół podstawowych zorganizowanego przez Muzeum Feliksa Nowowiejskiego w Barczewie
– Spotkanie z młodzieżą gimnazjalną, mające na celu prezentację zagadnień i problemów programu edukacji z zakresu malarstwa i rysunku oraz innych przedmiotów artystycznych na I i II r. edukacji artystycznej w zakresie sztuk plastycznych, z aktywnym udziałem studentów II r. – m. in. pokaz malowania.

Wystawy indywidualne:

1994 – Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn
2002 – Wystawa malarstwa, Muzeum Feliksa Nowowiejskiego Barczewo
– Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn
– Wystawa malarstwa, Aula ASP Gdańsk
2003 – Wystawa malarstwa, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn
– Wystawa malarstwa, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
– Wystawa rysunku, Galeria „Piekarnia” Olsztyn
– Wystawa malarstwa, Galeria „Rynek” Olsztyn
2004 – Wystawa malarstwa, Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
– Wystawa malarstwa, Synagoga w Barczewie
– Wystawa malarstwa, Galeria „Equus” Kętrzyn
2006 – Wystawa malarstwa, Galeria „Lotnisko” Bydgoszcz
– Wystawa malarstwa, Galeria-Klub Prowokacji Artystycznej „Sztum” Sztum
– Wystawa malarstwa, Galeria BWA Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn
– Ogólnopolski przegląd malarstwa młodych „Promocje”, Państwowa Galeria Sztuki Legnica
1996 – Wystawa malarstwa i rzeźby nauczycieli związanych z Zakładem Malarstwa i Zakładem Rzeźby Katedry Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
1997 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria Instytutu Wychowania Plastycznego, WSP Olsztyn
– Wystawa „Malarstwo młodych”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
– „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
1998 – Wystawa malarstwa, Galeria Instytutu Wychowania Plastycznego, WSP Olsztyn
– I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
2000 – Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, Galeria BWA Olsztyn
2002 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
– „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, Galeria BWA Olsztyn
– Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej, Trójmiasto 2003
2004 – Wystawa malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby, Trójmiasto 2004
– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
– Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
– VII Jesienny Salon Sztuki, Galeria BWA Ostrowiec Świętokrzyski
– „Dni papieskie – Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju – Posłannictwo pokoju”, Galeria ZPAP Olsztyn
2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
– III Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej, Trójmiasto 2005
– Poplenerowa wystawa malarstwa, Dom Kultury Chojnice
– Poplenerowa wystawa malarstwa, Klub Heros Bydgoszcz
2006 – XXXIII Konfrontacje Fotograficzne, MOK oraz Mała Galeria Gorzów Wielkopolski
– „Olsztyn – region w twórczości plastycznej artystów Warmii i Mazur”, Galeria ZPAP Olsztyn
– XXI Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Zamek Książąt Pomorskich Szczecin
– Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

BARBARA HULANICKA

Ur. 1924, Warszawa.

W czasie II Wojny Światowej walczyła w Armii Krajowej.

Studiowała na Wydziale Architektury Wnętrz ASP w Warszawie. Dyplom z tkaniny u prof. E. Plutyńskiej obroniła w 1954 r. Studiowała także w Wyższej Szkole Higieny Psychiczej w Warszawie.

W 1954 r. zamieszkała w woj. olsztyńskim.

W tym roku przyjęta do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Jest twórczynią artystycznych tkanin. Posługuje się m. in. starą techniką tkactwa regionalnego. Liczne jej prace związane są tematycznie z przeszłością regionu i jego zabytkami. Wcześniej brała udział we wszystkich olsztyńskich wystawach sztuki ludowej Warmii i Mazur i w ponad 30. wystawach zagranicznych.

W latach 1954–1960 nadzorowała odtwarzanie starych wzorów dywanów i kilimów mazurskich w spółdzielni CPLiA „Tkanina” w Mikołajkach.

„Ekumenizm”
z cyklu
„Religie świata”
tkanina podwójna
wełna/len
170 x 150 cm
1990

W latach 1960–1970 była kustoszem, zamku w Reszlu i kierownikiem Galerii Sztuki Współczesnej Warmii i Mazur.

Radna MRN w Reszlu (1965–1969) i PRN w Biskupcu (od 1969).

W 1969 roku została prezesem oddziału olsztyńskiego Stowarzyszenia Twórców Ludowych. Od 1970 roku kierowała Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku, a w latach 1974–1980 działem sztuki współczesnej. Przyczyniła się do przeniesienia Muzeum Mikołaja Kopernika z kanonii Najświętszej Marii Panny do Pałacu Biskupiego.

W 1974 r. uzyskuje dyplom ukończenia studiów podyplomowych z dziedziny muzealnictwa. Od roku 1980 zamieszkała w Barczewie, gdzie zorganizowała Centrum Tkactwa Warmii i Mazur w dawnej synagodze i rozpoczęła pracę edukacyjną, którą prowadziła do chwili zamknięcia synagogi w styczniu 1996 roku przez Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze”. W 1967 r. otrzymała nagrodę PWRN w Olsztynie, w 1988 nagrodę im. Michała Lengowskiego. Laureatka tytułu „Barczewian 2000 Roku”.

W 2005 r. otrzymała Nagrodę Prezydenta Miasta Olsztyn.

Odnaczona Złotą Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” (1962), Złotym Krzyżem Zasługi (1974).

Otrzymała tytuły Honorowego Obywatela Fromborka (1975) i Honorowego Obywatela Barczewa (2005).

Jej tkaniny zakupiono jako dary dla Josipa B. Tito i Nikity Chruszczowa (1964), kardynała Karola Wojtyły (1968), prymasa Stefana Wyszyńskiego (1968, 1973), papieża Pawła VI i Richarda Nixona (1972), biskupa Jeana Orchamp d’Angersa z Francji (1988).

W 1983 r. w Rzymie osobiście darowała swoją tkaninę papieżowi Janowi Pawłowi II.

Wystawy indywidualne:

- 1957 – CPLiA Mikołajki
- 1964 – Kaliningrad
- 1966 – Zamek w Reszlu
- 1969 – Zamek w Kętrzynie
- 1970 – Muzeum im. M. Kopernika, Frombork
- 1971 – Muzeum Ziemi Kujawskiej, Włocławek
- 1972 – Muzeum im. M. Kopernika, Frombork
- 1974 – Pałac Biskupi we Fromborku
- Muzeum Narodowe w Warszawie
- Centre Artistique de Bondues-Marq Septentrion, Lille (Francja)
- 1975 – San Francisco, Carmel (USA)
- 1976 – Los Angeles, Corpus Christi, Huston, Kingsville, San Antonio (USA)
- Dom Kultury „Pegaz” w Elblągu
- 1977 – Londyn, Edynburg, Glasgow (Anglia)
- DŚT w Olsztynie
- 1978 – Dom Rzemiosła Muzeum w Elblągu
- 1979 – Muzeum Warmińskie w Olsztynie
- Muzeum Etnograficzne w Poznaniu
- 1980 – Bęsia (Wiatrak)
- BWA w Rzeszowie
- 1981 – Muzeum Techniki NOT w Warszawie
- DŚT w Olsztynie
- 1982 – Centrum Tkactwa Warmii i Mazur, synagoga w Barczewie
- 1986 – Wystawa Jubileuszowa, BWA Olsztyn
- Zamek w Reszlu
- 1987 – BWA Tychy
- BWA Katowice
- 1988 – KMPiK Olsztyn
- Angers (Francja)
- 1989 – Eger (Węgry)
- Amboise, Chateauroux (Francja)

„Prawostawie”
z cyklu
„Religie świata”
tkanina podwójna
wełna/len
267 x 150 cm
1990

- Hannover (RFN)
- 1991 – Rzym (Włochy)
- BWA Olsztyn
- Nettetal, Bonn (Niemcy)
- 1992 – Travemünde (Niemcy)
- 1993 – Zamek w Kętrzynie
- Targi w Siedlcach
- Miejska Biblioteka Publiczna, Braniewo
- Langenhagen (Niemcy)
- 1994 – Galeria Sztuki WSPol w Szczytnie
- Angers, St. Brieuc (Francja)
- 1995 – Galeria SSK „Pojezierze”, Olsztyn
- Dom Kultury w Prabutach
- Bad Driburg (Niemcy)
- 1996 – Muzeum Budownictwa Ludowego w Olsztynku
- Muzeum Archidiecezjalne w Warszawie
- 1997 – Muzeum Archidiecezjalne, Kraków
- Travemünde (Niemcy)
- 1998 – Muzeum Zachodnio-Kaszubskie, Bytów
- Łębork (Wieża)
- 1999 – Wystawa Jubileuszowa 45-lecia pracy twórczej, Muzeum w Szczytnie
- 2000 – „Gwiazdy 2000 Roku”, BWA Olsztyn
- Misyjne Seminarium Ojców Werbistów
- 2001 – Ambasada Polska przy ONZ, Geneva (Szwajcaria)
- 2002 – Dobre Miasto (Baszta)
- Nettetal, Osnabrück (Niemcy)
- 2003 – Synagoga w Barczewie
- Osnabrück (Niemcy)
- 2004 – Muzeum w Elblągu
- Bazylika Archikatedralna we Fromborku
- 2005 – Muzeum Budownictwa Ludowego w Olsztynku
- Synagoga w Barczewie
- BWA w Olsztynie

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
- 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- Plener „Kopernik – Kosmos”, Frombork
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL Elbląg i Muzeum we Fromborku
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2002 – „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Centrum Polsko-Francuskie, Olsztyn

Z tryptyku:
„Gwiazdy z nieba”
tkanina podwójna
210 x 109 cm
2000

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP w Olsztynie

Prace w zbiorach: Muzeum im. Feliksa Nowowiejskiego w Barczewie, Muzeum im. M. Kopernika we Fromborku, Muzeum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, Muzeum Archidiecezjalnego w Krakowie, Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeum Budownictwa Ludowego w Olsztynku, Muzeum Narodowego w Poznaniu, Urzędu Rady Ministrów i Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Ziemi Kujawskiej we Włocławku, a także w wielu galeriach i muzeach w Australii, Danii, Francji, Niemczech, Republice Południowej Afryki, Rosji, Stanach Zjednoczonych, Szwajcarii, Watykanie, Wielkiej Brytanii i we Włoszech, jak również w zbiorach prywatnych.

(Źródło: informacje autora)

JULIAN HULNICKI

Ur. 1923, Gumbacze k. Grodna; zm. 1988, Olsztyn.

W czasie wojny działał w Armii Krajowej. W 1948 r. został aresztowany i uwięziony przez władze radzieckie. Skazany na 15 lat ciężkich robót, został wywieziony do obozu pracy pod Kołem Podbiegunowym. Tam przebywał 10 lat. Oficjalnie w aktach życiorysu podawał, że pracował w ZSRR, w latach 1948–1957, jako dekorator. Do Polski wrócił w 1957 r.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz ASP w Warszawie, dyplom w 1964 r.

W 1964 r. przyjęty do Okręgu ZPAP w Warszawie.

Po studiach rozpoczął pracę jako architekt wnętrz przy zespole realizującym prace dworca Warszawa-Śródmieście.

Pod koniec lat 70. przeniósł się do Olsztyna i nadal był projektantem wnętrz lokali użytku publicznego. Ostatnie projekty wykonał dla nowo budowanej Polikliniki w Olsztynie, realizacja tego obiektu została przerwana na początku lat 80.

W stanie wojennym pożegnał swego jedyne go syna, który został zmuszony do wyjazdu z kraju. Nigdy nie przyznał się, że jest poważnie chory. 27 lutego 1988 r., opuszczony przez najbliższych, zmarł po bardzo ciężkiej operacji.

Brał udział w wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej” (BWA Olsztyn 1977).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JAN ILKIEWICZ

Ur. 1916, Kołpino, Rosja; zm. 1969, Olsztyn.

W latach 1931–1936 uczył się w Państwowym Męskim Seminarium Nauczycielskim im. Tomasza Zana w Wilnie i uzyskał dyplom nauczyciela szkół powszechnych.

W roku akademickim 1936/1937 rozpoczął studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Nauczycielami jego byli m. in. T. Niesiołowski, B. Jamont, J. Hoppen, S. Popławski i M. Morełowski. Po likwidacji wydziału w 1940 r. kontynuował studia na Litewskiej Akademii Sztuk Pięknych u prof. P. Wienożyńskiego.

Wywieziony do obozu pracy w kopalni węgla kamiennego w Donbasie, wrócił z zesłania do Wilna i w 1946 r. przyjechał do Olsztyna, gdzie włączył się w pionierską działalność artystyczno-organizacyjną w ZPAP. W tym samym roku został rzeczywistym członkiem Związku.

Brał udział w pierwszym, październikowym zebraniu olsztyńskiej Delegatury ZPAP Okręgu Pomorskiego z siedzibą w Bydgoszczy. W końcu 1946 r. współuczestniczył w organizowaniu pierwszej wystawy plastycznej Pomorskiego Okręgu ZPAP otwartej 15 grudnia w Muzeum Mazurskim w Olsztynie. Tam po raz pierwszy wystawiał swoje prace.

W latach 1947–1949 pracował jako nauczyciel rysunku w Męskim Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącym, w latach 1949–1950 wykładał literaturę i kompozycję na wyższym

„Dziewczynka”
olej na kartonie
81 x 60 cm

kursie nauczycielskim. Od 1949 do 1959 r. prowadził Ognisko Plastyczne przy WDK. Od 1952 r. do końca życia był wykładowcą rysunku i malarstwa w Studium Nauczycielskim w Olsztynie. W 1965 r. otrzymał Wojewódzką Nagrodę Artystyczną za całokształt pracy artystycznej i pedagogicznej.

Uprawiał malarstwo ścienne i sztalugowe oraz grafikę użytkową.

Brał udział w konkursach i prywatnych plenerach organizowanych przez swoich uczniów: Mieczysława Romańczuka i Henryka Mączkowskiego w Lidzbarku Warmińskim (1955, 1956), Pasymiu (1957) i Reszlu (1958).

Uhonorowany Złotą Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.

Na wystawie pamiątkowej „Jan Ilkiewicz 1916-1969” (BWA, Olsztyn 1970) wyeksponowano 50 obrazów olejnych, głównie ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur. Jest to dorobek liczący się w historii olsztyńskiej plastyki, świadczący o dużej kulturze plastycznej malarza realisty. Malował portrety, martwe natury, sceny rodzajowe i piękne pejzaże zbudowane z prostych niewyszukanych elementów: drzewa, jeziora, przystanie, domy, kapliczki przydrożne, pełne spokoju i zadumy. Kolory, jakich artysta używał, to soczysta, często pięknie zgaszona zieleń,

„Pejzaż z Reszla”
olej na płótnie
67 x 58 cm

sinoniebieska tonacja wód i nieba, czerwienie, ugry i biele. Ważną rolę w jego obrazach spełniała forma, czasem gruby kontur określał kształty, w innych płaszczyzny barwne przenikają się, w jeszcze innych artysta rezygnuje z trójwymiarowej formy na rzecz płaszczyznowych rozwiązań.

Wystawy indywidualne:

1950 – Olsztyn
1956/1957 – Wystawa malarstwa, Muzeum Mazurskie, Olsztyn-Zamek

Udział w wystawach zbiorowych:

1946/1947 – Wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Olsztyn-Zamek
1947 – Wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Muzeum im J. Matejki Grudziądz
– Wystawa malarstwa, rzeźby, grafiki i rysunku, Muzeum Mazurskie Olsztyn-Zamek
1949/1950 – Doroczna wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Pomorski Dom Sztuki Bydgoszcz
1950 – Wystawa plastyków olsztyna, BWA Olsztyn-Zamek
1951 – Wystawa plastyki województwa olsztyńskiego, BWA Olsztyn-Zamek
1952 – Doroczna wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Pomorski Dom Sztuki Bydgoszcz
1952/1953 – VIII wystawa zimowa o charakterze ogólnopolskim, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
1953/1954 – Wystawa plastyki olsztyńskiej ku czci II Zjazdu PZPR, BWA Olsztyn-Zamek
1954 – „Plastyka pomorska 1945-1954”, Bydgoszcz
1954/1955 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, BWA Olsztyn-Zamek
1955 – Wystawa plastyków olsztyńskich, BWA Olsztyn-Zamek
1955/1956 – X wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Bydgoszcz, Toruń
1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
1956/1957 – XI wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Pomorski Dom Sztuki w Bydgoszczy, Dom Plastyka w Toruniu
1957 – Wystawa prac M. Delikat, J. Ilkiewicza i H. Oszczakiewicz, BWA Olsztyn-Zamek
1957/1958 – XII wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Pomorski Dom Sztuki w Bydgoszczy, Dwór Artusa w Toruniu
1958 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
– Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Lidzbark Warmiński
1959 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Stołeczny Dom Kultury Warszawa
– Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
– Wystawa „Grupy Pięciu”, BWA Olsztyn-Zamek
1960 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Nowy Sącz
– Wystawa „Grupy Olsztyńskiej”, BWA Wrocław
– Wystawa objazdowa ZPAP Olsztyn, Ostróda, Giżycko, Szczytno
– Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
– I Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
1961 – Wystawa „Grupy Olsztyńskiej”, Białystok
– Wystawka Rabot Chudożników Olsztyńskowo Wojewoostwa, Kaliningrad (ZSRR)
1962 – II Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek
1965 – „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie
– Plastycy olsztyńscy – Olsztyn's Fine Arts, WSR Olsztyn
1966 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i Miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
– „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Klub SM „Pojezierze”
1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitelsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

Prezentacje pośmiertne:

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Kozięłło-Poklewskiej; katalog wystawy pośmiertnej „Jan Ilkiewicz 1916–1969”, wyd. Salon Wystawowy BWA, Olsztyn–Zamek 1970 r. oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ELWIRA IWASZCZYSZYN

Ur. 1953, Olsztyn.

Studia na PWSSP w Gdańsku. Dyplom z zakresu projektowania architektury wnętrz w pracowni prof. Z. Parandowskiego w 1981 r. Malarstwo studiowała w pracowni prof. K. Bereznickiego.

W 1982 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Projektantka wnętrz i ogrodów. Ma w swoim dorobku twórczym szereg realizacji z zakresu projektowania wnętrz, m. in. projekty i realizacje wnętrz kościołów w Olsztynie i Ostródzie, kawiarni i restauracji Olsztyna, Nidzicy, wnętrza biur i sklepów, wnętrza hallu wejściowego Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, malarstwo ścienne i projekty witraży w Olsztynie, a także realizacje ogrodów m. in. w Elblągu, Mrągowie, Ostródzie, Giżycku, Warszawie, Olsztynie. Zajmuje się także opracowaniem graficznym płyt i plakatów olsztyńskich kabaretów, uprawia malarstwo sztalugowe i rysunek.

Inicjatorka zdarzeń artystycznych „Baby Warmińskie” i „Dziady Pruskie”.

Stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki w 1984 r.

Wystawy indywidualne (wybór):

1981 – „Park w Galinach”, Dom Środowisk Twórczych w Olsztynie

1984 – „Przestrzeń osiedlowa”, Olsztyn

1990 – Wystawa malarstwa i rysunku, BWA Olsztyn

„Warmińska
Galaktyka”
akryl
80 x 100 cm
2005

„Pekoza, córka
Pegaza”
akryl
100 x 70 cm
2003

1991 – Wystawa malarstwa i rysunku, BWA Łomża
– Wystawa malarstwa, rysunku i akwareli, Olsberg (Niemcy)
1995 – Wystawa malarstwa i rysunku „Bretania”, Centrum Polsko-Francuskie w Olsztynie
1996 – Wystawa malarstwa i rysunku „Bretania”, Dom Bretanii w Poznaniu
1997 – Wystawa malarstwa i rysunku, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie
2002 – Wystawa malarstwa, Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie
2004 – Wystawa malarstwa, Galeria STS Sopot
– Wystawa malarstwa i rysunku, BWA Olsztyn

180

Udział w wystawach zbiorowych:

1984 – Targi Sztuki Interart, Poznań
1985 – „Szuka użytkowa”, BWA Olsztyn
– „Oktoberfest”, wystawa plakatu w Monachium (RFN)
1989 – „Plastyka żyje nadal”, BWA Olsztyn
1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
– Wystawa malarstwa, Varberg (Szwecja)
1998 – Wystawa malarstwa, Dinan (Fracja)
– I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
– „Ogólnopolski Plener Malarski – Piaski 98”, Galeria ZPAP Olsztyn
2000 – Wystawa „Ballady i ilustracje”, Galeria ZPAP, Olsztyn
2002 – „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Galeria Centrum Polsko-Francuskiego Olsztyn
2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo
2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria Stary Ratusz Olsztyn
– Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „art GALLE” Szczecin
– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
2005 – Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu MEWiM Olsztyn
– Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot
– Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Centrum Handlowe „Alfa” Olsztyn
2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra
– Wystawa interdyscyplinarna „Sztuka z Zadupia”, Galeria „Arboretum”, Muzeum Narodowe w Warszawie

Udział w plenerach: Dźwirzyno (1989), Mielno (1990), Dinan (Francja 1994), Barcelona, (Hiszpania 1995), Piaski (1998).

Prace w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

DOROTA JAJKO-SANKOWSKA

Ur. 1968, Brzozów.

Absolwentka PLSP w Miejscu Piastowym.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z wyróżnieniem z zakresu grafiki w pracowni prof. B. Przybylińskiego oraz aneks malarski w pracowni prof. W. Sadleya w 1993 r.

W 1995 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W latach 1996–1999 pełniła funkcję Prezesa Zarządu Okręgu ZPAP w Olsztynie.

Od 1995 r. pracowała jako asystent w Pracowni Malarstwa na Wydziale Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, po powstaniu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego pracowała w Katedrze Sztuk Pięknych, początkowo jako asystent, a od 1999 jako adiunkt w Pracowni Malarstwa i Rysunku prof. W. Sadleya.

Od 2004 r. pracuje jako adiunkt w Zakładzie Rysunku Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Zajmuje się rysunkiem, malarstwem i projektowaniem witrażu.

Wystawy indywidualne:

1992 – „Malarstwo”, Galeria Autorska „Nad Wisłą” Toruń

– Pokaz parateatralny „Prezentacja”, „Strych” Toruń

1997 – Wystawa malarstwa „Pejzaże”, „Galeria '85” Bydgoszcz

1998 – „Pejzaże” – Galeria Katedry Sztuk Pięknych WSP Olsztyn

– Wystawa malarstwa „Widoki”, ASP we Wrocławiu

– „Krajowidoki”, Galeria Autorska „Nad Wisłą” Toruń

1999 – „Malarstwo”, Galeria ZPAP Olsztyn

2000 – „Krajowidoki”, Galeria IDK Inowrocław

– „Krajowidoki”, BWA Krosno

2003 – Wystawa malarstwa i rysunku „Dygresje”, Galeria Autorska Jana Kaji i Jacka Solińskiego Bydgoszcz

2004 – Wystawa malarstwa i rysunku „Dygresje”, Galeria „Rynek” Olsztyn

2005 – „Malarstwo”, BWA Bydgoszcz

2006 – „Aberracja”, BWA Rzeszów

Udział w wystawach zbiorowych:

1992 – „W Kręgu Kwadratu”, Toruń

1993 – „Wystawa w Niedzielę Palmową”, Toruń

– „Relacje odwrotne – spotkania Twórców”, Toruń

1994 – „Oblicza przemian, przemijań”, Toruń

– „Rzeka czy most”, Toruń

– „Dyplom 1993”, Pałac Eskenów Toruń

– „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn

„Wool III”
100 x 70 cm
technika mieszana
papier
2004

„Wool VI”
technika mieszana
papier
2005

- 1995 – „Post scriptum”, Państwowa Galeria Sztuki „Wozownia” Toruń
 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn
 – „Malarstwo i rzeźba”, Galeria WSPol Szczytno
 – „Malarstwo”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 – Wystawa poplenerowa „Szałkowo 97”, Iława
 – „Warszawski miesiąc malarstwa – sierpień 1997”, Galeria ZPAP Warszawa
 1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn (nagroda równorzędna)
 – Ogólnopolski plener malarski – Piaski 98, Galeria ZPAP Olsztyn
 – „Wystawa Awaryjna”, Galeria ZPAP Olsztyn
 – XX-lecie PLSP w Krośnie. Wystawa absolwentów – pedagogów, BWA Krosno
 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
 2000 – „W Samo Południe”, Galeria „S” Toruń
 – V Biennale Plastyki Bydgoskiej, BWA Bydgoszcz, BWA Kołobrzeg
 2002 – VI Biennale Plastyki Bydgoskiej, BWA Bydgoszcz
 – Absolwenci pracowni prof. Wojciecha Sadleya, BWA Wałbrzych
 – „Pracownia”, Centrum Kultury „Zamek” Kętrzyn
 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – III Wystawa z okazji „Dni papieskich – Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn
 2004 – Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 2005 – Dni Bydgoszczy w Patras, Galeria „Politeja” Patras (Grecja)
 – „W hołdzie Janowi Pawłowi II”, Muzeum Historyczne Dukla
 – „Linia i bryła”, BWA Krosno
 2006 – Rysunek. Wystawa prac pedagogów ISP UR Rzeszów i UMCS Lublin, Galeria WSiLz Rzeszów
 – XIII Ogólnopolski Salon Plastyki „Egeria 2006”, Powiatowa Galeria Sztuki Współczesnej Ostrów Wlkp.
 – Grafika i rysunek w Bydgoszczy 1946–2005. „Tradycja i współczesność.” Muzeum Okręgowe im L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy
 – III Międzynarodowe Biennale Pasteli, BWA Nowy Sącz
 – 15-lecie Galerii „Nad Wisłą”. „Zdążyć przed zachodem słońca”, BWA Galeria „Wozownia” Toruń

(Źródło: informacje autora)

WOJCIECH JAKUBOWSKI

Ur. 1929.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w zakresie grafiki w 1953 r. Po studiach pracował jako wykładowca na macierzystej uczelni.

W 1960 r. zamieszkał w Olsztynie.

W 1961 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W tym roku został wybrany do władz Okręgu Olsztyńskiego, gdzie pełnił przez całą kadencję funkcję sekretarza.

Pracował w dziedzinie exlibrisów, był często zapraszany do udziału w wystawach międzynarodowych. W latach 1960–1962 exlibrisy jego były prezentowane we Włoszech, Japonii, Szwajcarii, Austrii.

W 1962 r. brał udział w II Ogólnopolskiej wystawie „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej” na Zamku w Olsztynie.

W 1963 r. opuścił Olsztyn i przeniósł się do Torunia.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ADAM JANASZAK

Ur. 1955, Września; zm. 1988, Olsztyn.
 Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (malarstwo i rysunek oraz wychowanie plastyczne), dyplom w 1985 r.
 W 1985 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
 Uprawiał malarstwo i rysunek.

Udział w wystawach zbiorowych:

1981 – Wystawa absolwentów Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, Galerii ZPAP Olsztyn
 1983 – Wystawa poplenerowa, Galerii Sztuki Aktualnej Szczytno
 1985 – Wystawa podyplomowa, KMPiK Toruń
 – „Jeszcze młodzi”, BWA Olsztyn
 1986 – XIII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin (wyróżnienie)
 1988 – Biennale Małych Form Malarskich, Toruń

„Port w Szczecinie”
 akryl na płótnie
 72 x 90 cm

Prezentacje pośmiertne:

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej i archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

AGNIESZKA JANEK-MAŚLANKA

Ur. 1963, Radom; zm. 2006, Olsztyn.
 Studiowała na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego i Architektury w PWSSP w Gdańsku.
 Dyplom uzyskała 1991 r. Jej praca dyplomowa zdobyła I nagrodę Ministra Kultury i Sztuki na Ogólnopolskiej Wystawie „Dyplom 91”.
 W 2001 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
 Uprawiała malarstwo olejne na płótnie, suchy pastel i własne techniki mieszane, zajmowała się projektowaniem przemysłowym, architekturą wnętrz, grafiką użytkową i fotografią.
 Brała udział w III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta” (BWA, Olsztyn 2003) i w wystawie „Olsztyńskie klimaty” (BWA, Olsztyn 2003). Wystawiała w Instytucie Kultury

Malarstwo na
ścianach Sali
konferencyjnej
firmy
Procter&Gamble
w Warszawie
(fragment)
3,5 x 11 m

Chrześcijańskiej w Olsztynie (2004). Ważniejsze realizacje to aranżacja rynku Starego Miasta w Świeciu (pomnik, elewacje kamienic, lekkie pawilony handlowe, elementy małej architektury) oraz malarstwo ścienne w sali konferencyjnej firmy Procter&Gamble w Warszawie; projekt i nadzór przy budowie pomnika „Poległych strażaków” (Olsztyn 2006). Projektowała wnętrza biur, sklepów, mieszkań, meble wiklinowe i zabawki.

(Źródło: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej; katalog wystawy „Agnieszka Janek-Maślanka — malarstwo, rysunek, prace projektowe”, wyd. Galeria ZPAP, Olsztyn 2004)

KRZYSZTOF JANICKI

Ur. 1954, Olsztyn.

Absolwent PLSP w Gdyni-Orłowie, dyplom na kierunku fotografika w 1974 r.

Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWSSP w Gdańsku, dyplom z wyróżnieniem w dziedzinie plakatu w pracowni doc. J. Krechowicza w 1981 r.

W 1975 r. pracował jako fotoreporter w tygodniku „Panorama Północy”.

W 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się grafiką, malarstwem, projektowaniem graficznym, fotografią oraz filmem animowanym.

W 1983 roku pokazał swoje prace na indywidualnej wystawie w KMPIK w Olsztynie.

Jego obraz podarowano Janowi Pawłowi II podczas wizyty w Ełku w 1999 r.

Obecnie współpracuje z wydawnictwem „Borussia”, ilustrując książki.

Udział w wystawach zbiorowych:

1974 — XIII Biennale FIAP

1981 — udział w wystawie „Dyplom '81”, CBWA „Zachęta” Warszawa

1988 — Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1991 — Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

„Idąc”
akryl na płótnie
100 x 130 cm

– Wystawa w Olberg (Niemcy)
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2003 – III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – Wystawa Grupy „Dziady Pruskie”, Galeria „Obora” Głotowo
 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 2005 – Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot
 – Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
 – Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

„Myśląc”
 akryl na płótnie
 100 x 130 cm

Nagrody:

1974 – złoty medal na XIII Biennale FIAP
 1976 – III nagroda za film animowany na OKFA, Kędzierzyn
 – brązowy medal za film animowany, Yelden (Austria)
 1977 – srebrny medal za film animowany na HUY (Belgia)
 1979 – I i II nagroda za film animowany na OKFA Bielsko-Biała
 1981 – I nagroda w międzynarodowym konkursie na plakat „Człowiek i książka”, Düsseldorf (RFN)
 2000 – I i II nagroda w konkursie na plakat promocyjny „Olsztyn 2000”

Prace w zbiorach polskich i zagranicznych.

(Źródło: informacje autora)

IZABELLA JANISZEWSKA-OBAREK

Ur. 1951, Przemyśl.

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom w pracowni plakatu prof. H. Tomaszewskiego, aneks z wyróżnieniem w pracowni malarstwa prof. J. Tchórzewskiego w 1977 r. W 1980 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki w 1983 r.

Obecnie jest adiunktem w Pracowni Projektowania Graficznego Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

Autorka licznych wystawach indywidualnych.

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1976 – Międzynarodowe Biennale Plakatu, Warszawa
 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
 1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (wyróżnienie honorowe)
 – Wystawa Koła Młodych ZPAP, KMPiK Olsztyn
 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
 1980 – Poplenerowa wystawa „Wałpusz '79”, KMPiK Olsztyn
 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
 1983 – Międzynarodowe Biennale Plakatu, Warszawa
 1989 – „Sztuka polska XX wieku”, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

Bez tytułu
olej na płótnie
120 x 100 cm

186

- 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda TMO)
- 1990 – Wystawa prac członków Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Chateauroux (Francja)
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- 1996 – Wystawa rysunku i malarstwa w Bradley University (USA)
- 1997 – Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie
- 1999 – Polsko-szwedzki projekt artystyczny „Kontakt Direkt”, BWA Olsztyn
- 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
- 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda)
- 2002 – Tkanina inspirowana twórczością Stanisława Moniuszki, Pałac Przebendowskich/Radziwiłłów Warszawa
- Wystawa tkaniny, Centralne Muzeum Włókiennictwa Łódź
- 2003 – Wystawa rysunku i malarstwa na jedwabiu, Kaliningrad (Rosja)
- III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2004 – Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
- 2005 – Wystawa malarstwa i rysunku, Muzeum Narodowe Ziemi Przemyskiej
- IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (wyróżnienie honorowe)

Prace w zbiorach państwowych i prywatnych w kraju i za granicą w Szwecji, Francji, Niemczech, we Włoszech, w Kanadzie i Watykanie.

(Źródło: informacje autora)

Bez tytułu
olej na płótnie
120 x 100 cm

BOŻENA JANKOWSKA

Ur. 1934, Warszawa.

Studia na ASP w Warszawie. Dyplom z plakatu u prof. H. Tomaszewskiego w 1960 r.

W 1960 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę użytkową, ilustruje książki dla dzieci.

W 1997 r. debiutowała jako autorka książeczkami „Dab” i „...na przykład Miś” dla Wydawnictwa „Birkenhalde” w Szwajcarii.

Wystawy indywidualne (wybór):

1976 – Wystawa plakatów, Galeria „Ściana Wschodnia” Warszawa

– Wystawa malarstwa, Galeria „Desa” Warszawa

1979 – Wystawa plakatu, KMPiK Olsztyn

1984 – Wystawa malarstwa i plakatu, Polski Instytut Naukowy Nowy Jork (USA)

– Wystawa malarstwa, Galeria „Desa” Warszawa

1985 – Wystawa malarstwa (wspólnie z Henrykiem Wańkiem i Pawłem Udorowieckim), Galeria „Ars Polona” Düsseldorf (RFN)

1986 – Wystawa malarstwa. Galeria „Kockens” Kevelaer

1987 – Wystawa malarstwa i plakatu, Galeria Landesbibliothek Hannover (RFN)

– Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn

2000 – Wystawa malarstwa, Galeria „Saale” Saalfeid (Niemcy)

2003 – Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1968-1980 – Międzynarodowe Biennale Plakatu w Warszawie

1973-1979 – Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach

1973-1975 – Wystawa rysunku satyrycznego, Gabrowo

1973 – Wystawa plakatu polskiego, Luxemburg

1975 – „Dni Polskie”, Busch Muzeum Hannover (RFN)

– Warszawa w satyrze, Warszawa

1976 – Międzynarodowa wystawa plakatu. Münster (RFN)

1977-1981 – Międzynarodowe Biennale Plakatu, Lahti (Finlandia)

1977 – „Cartoon 77”, Berlin (RFN)

1978 – „Poster Art”, Baltimore (USA)

– „Warszawa w sztuce”, Warszawa

– „Satiricum 78”, Greiz (Austria)

– Wystawa plakatu polskiego, Hawana (Cuba)

– Międzynarodowa wystawa plakatu, Listowel (Irlandia),

– Wystawa rysunku polskiego, Moskwa (ZSRR)

– Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)

1979 – I Międzynarodowe Biennale Plakatu (100 zaproszonych artystów), Colorado (USA)

– Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Gravik, Hannover (RFN)

1980 – Wystawa plakatu polskiego, Meksyk (Meksyk)

– Wystawa rysunku, Fundacja Joan Miro, Barcelona (Hiszpania)

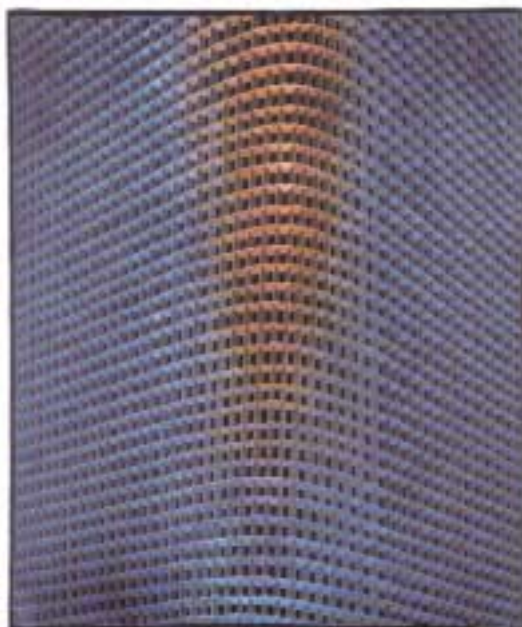
1981 – Wystawa plakatu polskiego, New Delhi (Indie)

1983 – Wystawa plakatu, Philadelphia (USA)

– Festiwal sztuki, Digne-les-Bains (Francja)

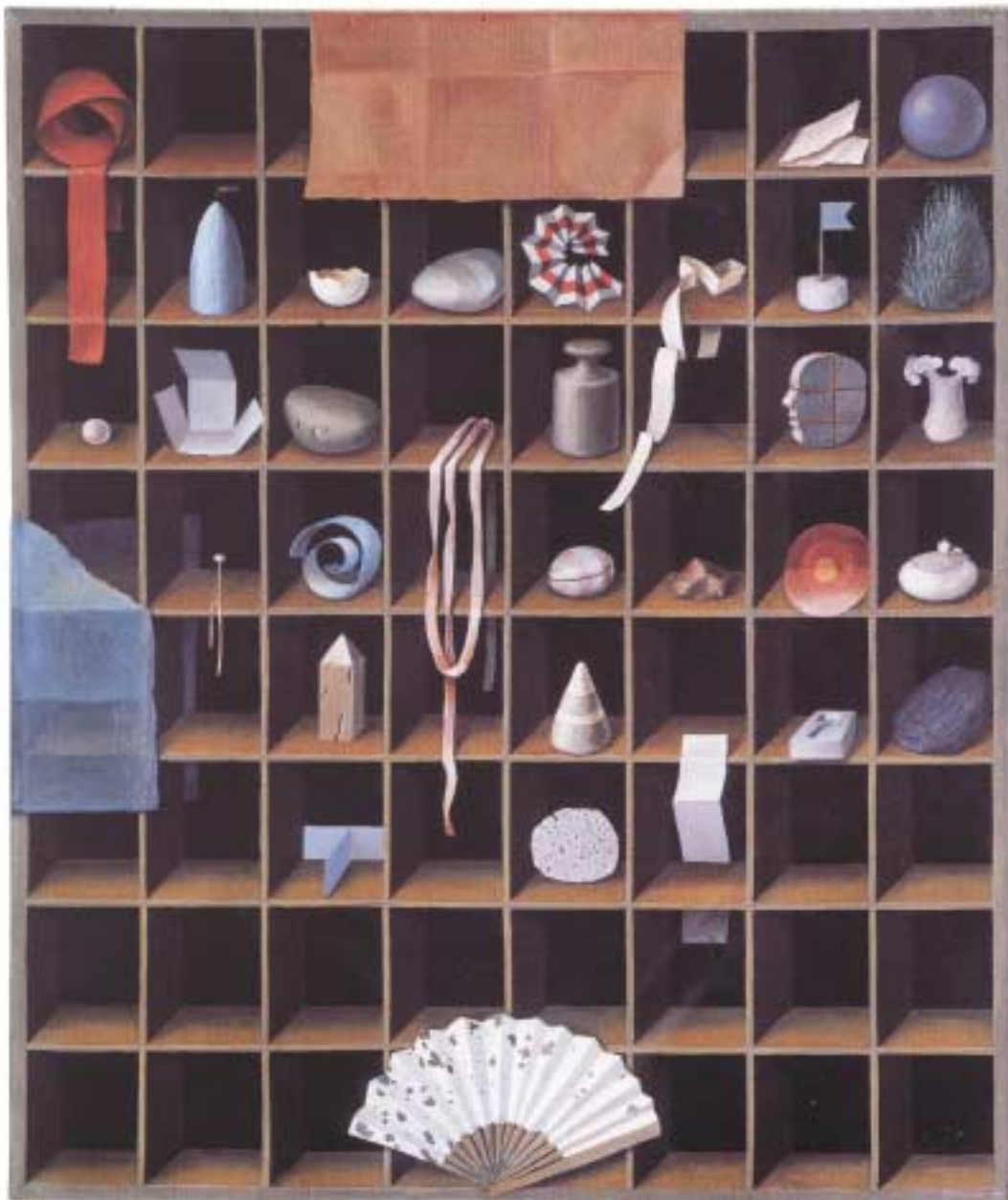
1988 – Wystawa malarstwa, Galeria Athe-neum, Ateny (Grecja)

1989 – Polish Contemporary Art, Plymouth (USA)

„Zewnętrzna strona”
akryl na płótnie
100 x 120 cm
1993

„Gospodarstwo domowe I”
akryl na płótnie
100 x 120 cm
1991

1991 – Wystawa malarstwa, Fundacja Otto Benecke, Bonn (Niemcy)
2003 – Wystawa ilustracji, Muzeum Miasta, Mindelheim (Niemcy)
2005 – Międzynarodowe Biennale Plakatu, Lahti (Finlandia)

Nagrody (wybór):

1961 – I nagroda w Międzynarodowym konkursie na plakat, Mediolan (Włochy)
1967 – srebrny medal za plakat, Rimini (Włochy)
1976–1980 – trzykrotne wyróżnienie na Międzynarodowym Biennale Plakatu w Warszawie
1977 – „Srebrna Syrena” za plakat, Mediolan (Włochy)
1974–1980 – pięciokrotnie tytuł „Najlepszy plakat miesiąca”, Warszawa
1979 – „Złota syrena” za plakat, Mediolan (Włochy)
– „Brązowa szpilka” za rysunek, Warszawa
– I nagroda w Międzynarodowym konkursie na plakat, Monachium (RFN)
– wyróżnienie na VIII Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach
1980 – „Brązowa Karoca” za plakat, Berlin Zachodni (RFN)
– wyróżnienie za rysunek satyryczny, Skopje (Jugosławia)
1981 – „Najlepszy plakat roku”, Wiedeń (Austria)
– nagroda ZPAP na IX Biennale Plakatu w Katowicach
1995, 1997, 1998 – I nagrody za plakat, Monachium (Niemcy)

(Źródło: informacje autora)

EUGENIUSZ JANKOWSKI

Ur. 1936, Grudziądz.

Studia na ASP w Warszawie oraz na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z architektury wnętrz i sztuki dekoracyjnej w 1957 r.

W 1959 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, grafikę artystyczną i użytkową, plakat, zajmuje się architekturą wnętrz i wystawiennictwem.

Ma w swoim dorobku realizację projektów lokali publicznych na terenie Olsztyna i województwa, m. in: elewacja Starego Ratusza, mozaika w WSR, wnętrze salonu „Desy” (1968), Kina „Polonia” (1969), wnętrze Domu Plastyka (1970) w Olsztynie oraz wnętrze Zamku w Kętrzynie (1967).

Odnznaczony Złotą Odznaką ZPAP.

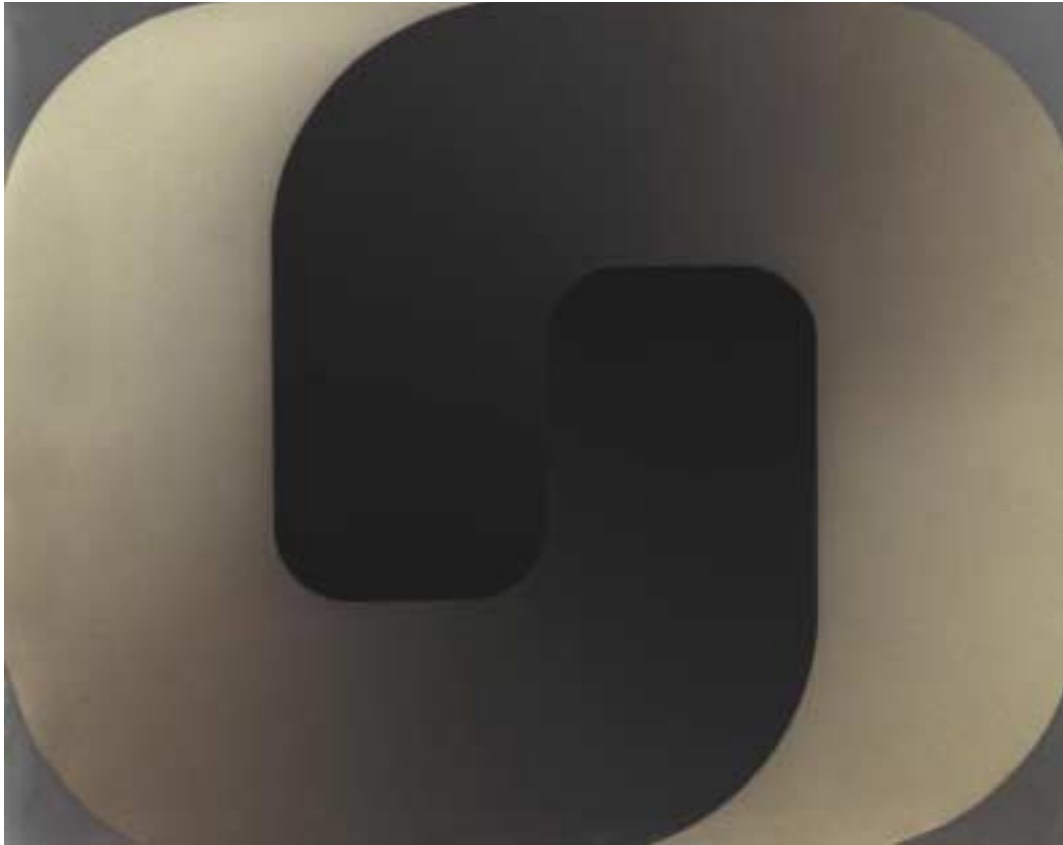
Wystawy indywidualne:

- 1963 – Wystawa sztuki użytkowej i mebli, BWA Olsztyn-Zamek
- 1970 – Wystawa architektury wnętrz, Olsztyn
- 1976 – Wystawa sztuki użytkowej, Olsztyn
- 1976 – Wystawa malarstwa, Olsztyn
- 1977 – Wystawa malarstwa, Galeria „Ściana Wschodnia” Warszawa
- Wystawa malarstwa, Heino Heiden Galerie Lübeck (RFN)
- Wystawa malarstwa, Landkreis Hannover (RFN)
- 1978 – Kunstverein Malkasten, Depoima Galerie Düsseldorf (RFN)
- Singen (RFN)
- Wystawa sztuki użytkowej, Olsztyn
- 1979 – Wystawa malarstwa, Galeria „Zapiecek” Warszawa
- 1980 – Kunstverein Malkasten, Depoima Galerie Düsseldorf (RFN)
- 1981 – BWA Gdańsk
- 1983 – Stadtliche Galerie Villa Streccius Landau (RFN)
- 1989 – Wystawa sztuki użytkowej, Olsztyn
- 1996 – Wystawa sztuki użytkowej, Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek
- 1961 – „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa
- Wystawka Rabot Chudożników Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, DŚT w Olsztynie
- 1967 – Międzynarodowa wystawa plakatu, Rimini (Włochy)
- Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1969 – Wystawa „Polska sztuka użytkowa w XXV-lecie PRL”, Gdańsk, Poznań
- 1970 – Wystawa „25 lat Plastyki Olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- 1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Gdańsk
- 1974 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)

- VII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- Międzynarodowy plener malarski, Galeria „Spetentrion” Lille (Francja)
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
- 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1980 – Wystawa plastyków olsztyńskich, Rovaniemi (Finlandia)
- X Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
- 1983 – „Polnische Künstler Heute II”, Kunstverein Landau (RFN)
- 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- „Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1986 – I Ogólnopolska wystawa malarstwa i grafiki członków ZPAMiG, Warszawa
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP w Olsztynie

Nagrody:

- 1963 – III nagroda w konkursie na plakat z okazji XV-lecia PPR na Warmii i Mazurach, Olsztyn
- wyróżnienie na Ogólnopolskim konkursie „Cepelii”, Warszawa
- 1967 – srebrny medal za plakat na Olimpiadę w Meksyku w Międzynarodowym konkursie Rimini (Włochy)
- Wyróżnienie w konkursie „Turystyka na Warmii i Mazurach”, Olsztyn
- 1968 – Wyróżnienie w konkursie „PAX” na pamiątkę regionu
- 1970 – I nagroda za scenografię na Ogólnopolskim festiwalu teatrów studenckich, Szczecin
- 1972 – III nagroda za malarstwo w III konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Frombork
- Wyróżnienie w konkursie „PAX” na pamiątkę regionu
- 1979 – I nagroda za malarstwo na Wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, Olsztyn
- 1980 – III nagroda za malarstwo na Wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, Olsztyn

Prace w zbiorach: Galerii „Sugard” i „Septentrion”, Lille (Francja), Muzeum Sztuki Współczesnej w Düsseldorfie (Niemcy), Muzeum w Lübeck (Niemcy), Muzeum w Singen (Niemcy); Muzeum w Hannoverze (Niemcy), Muzeum we Fromborku, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie oraz w innych kolekcjach krajowych i zagranicznych.

(Źródło: informacje autora)

PIOTR JANKOWSKI

Ur. 1962, Olsztyn.

Studia na PWSSP w Łodzi; malarstwo w pracowni prof. S. Fijałkowskiego, typografię u prof. J. Kubasiewicza i fotografię w pracowni prof. I. Pierzgałskiego, dyplom w 1990 r.

Uprawia projektowanie graficzne.

W 1991 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 2001 r. przeniósł się do Warszawy.

Udział w wystawach zbiorowych:

1993 – Indywidualna wystawa malarstwa

1994 – Wystawa malarstwa w duecie z Agatą Wieczorkiewicz

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

– Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

WOJCIECH JASIONOWICZ

Ur. 1967, Kętrzyn.

Studia na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. Edwarda Sitka w 1993 r.

W 1995 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia rzeźbę, malarstwo, rysunek.

Od 2000 r. prowadzi w Kętrzynie autorską Galerię „Mazurski Ogród Sztuk”, gdzie realizuje kolejne projekty artystyczne.

„Zaduma”,
drewno
polichromowane
wiąz
183 x 57 cm

Projekty zrealizowane:

1995 – Międzynarodowy interdyscyplinarny plener plastyczny, Zamek w Kętrzynie
2000–2006 – Galeria Autorska „Mazurski Ogród Sztuk” – niezależne miejsce wystawiennicze w Kętrzynie
2003–2005 – Wystawa malarstwa i rzeźby „Portret Mazur”

Wystawy indywidualne:

1994 – Rzeźba, malarstwo, rysunek, Zamek w Kętrzynie
1995 – Mała forma rzeźbiarska, Galeria „Zamek”, Reszel
2005 – Rzeźba, malarstwo, Galeria Przyjaciół, Zamek w Kętrzynie

Udział w wystawach zbiorowych:

1994 – Młoda rzeźba Gdańska, Galeria Rzeźby
1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn
1996 – Międzynarodowy festiwal rzeźby w śniegu, Quebec (Kanada) – Mała forma rzeźbiarska, Quebec (Kanada)
1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
2003 – I Międzynarodowy plener malarski, Srokowo
– III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Nagrody:

2003 – III nagroda w konkursie na pomnik Mikołaja Kopernika z okazji Jubileuszu 650-lecia miasta Olsztyna, Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

WIOLETTA JASKÓLSKA

Ur. 1969, Lidzbark Warmiński.

Studia na Wydziale Artystycznym WSP w Olsztynie i na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie, dyplom z grafiki w pracowni prof. M. Snocha w 1995 r.

W 1998 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1996 r. pracuje w WSP w Olsztynie, w pracowni prof. zw. W. Sadleya, obecnie na UWM w Olsztynie na stanowisku adiunkta w Katedrze Sztuk Pięknych. W 2003 r. uzyskała doktorat w zakresie malarstwa na ASP w Warszawie.

Uprawia malarstwo sztalugowe, malarstwo na jedwabiu i rysunek.

Wystawy indywidualne:

1995 – Wystawa malarstwa „Pejzaże”, Oranżeria Lidzbark Warmiński
1998 – Wystawa malarstwa, Oranżeria, Lidzbark Warmiński
2000 – Wystawa malarstwa, Galeria Sztuki Zamek Ostróda
– Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria Uniwersytecka Olsztyn
– Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria WSPol Szczytno
2001 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria Sztuki Zamek Pasłęk
– Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria ZPAP Olsztyn
2002 – Wystawa malarstwa „Pejzaż z Chrystusem”, Galeria „Spichlerz” Olsztyn
2003 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria ASP Warszawa
– Wystawa rysunku „Pejzaże”, Galeria UWM, Olsztyn
– „Pejzaże” rysunek i malarstwo na jedwabiu, Galeria Domu Polskiego Wilno (Litwa)
– „Pejzaże”, Muzeum Warmii i Mazur Lidzbark Warmiński
2004 – „Rysunek”, Galeria Tygiel Gdynia
– „Pejzaż wewnętrzny”, Galeria „Rynek” Olsztyn
– „Szary”, Galeria „Żak” Gdańsk
2005 – „Pejzaż wewnętrzny”, Starostwo Powiatowe Lidzbark Warmiński

- „Szary”, Galeria MOK Warszawa-Ząbki
- „Pejzaż wewnętrzny”, Galeria Miejska Orneta
- „Pejzaż wewnętrzny”, Biblioteka Miejska Pięńżno
- „Rysunek”, Galeria LDK Lidzbark Warmiński
- 2006 – „Portret szarości”, Galeria Wieża Krakowska Norymberga (Niemcy)

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1993 – Wystawa malarstwa, Galeria Bakałarz Olsztyn
- 1994 – Wystawa zbiorowa, LDK Lidzbark Warmiński
- 1997 – Wystawa „Malarstwo Młodych”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- 1999 – Wystawa zbiorowa, Galeria WSP Olsztyn
- 2000 – Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
- Wystawa „Ballady i ilustracje”, Galeria ZPAP Olsztyn
- II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2001 – Wystawa poplenerowa, Galeria ZPAP Olsztyn
- 2002 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
- I Międzynarodowe Biennale Pasteli, Nowy Sącz (prezentacje: Mielec, Bielsko-Biała, Sandomierz, Sieradz, Warszawa, Holandia, Austria, Francja, Zakopane, Kraków, Wałbrzych, Szczecin, Olsztyn, Poznań, Ostrowiec Świętokrzyski, Kołobrzeg, Bydgoszcz)
- Wystawa studentów UWM, Galeria WSPol Szczytno
- „Wystawa malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby”, Hala „Oliwia” Gdańsk
- VI Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Świętokrzyski
- „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
- 2003 – Wystawa „Śladami sztuki chrześcijańskiej”, Galeria IKC Olsztyn
- Wystawa Instytutu Inicjatyw Twórczych, Warszawa, Gdańsk, Gdynia, Sopot, Kraków, Olsztyn, Kazimierz, Paryż (Francja)

„Szary” I
akryl na płótnie
25 x 25 cm
2005

„Szary” III
akryl na płótnie
18 x 28 cm
2005

- III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- II Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej, Trójmiasto, Hala „Oliwia” Gdańsk
- III wystawa z okazji „Dni papieskich – Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn
- „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn
- 2004 – VII Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Św.
- II Międzynarodowe Biennale Pasteli, Nowy Sącz (prezentacje: Bielsko-Biała, Warszawa, Holandia, Austria, Francja, Praga, Zakopane, Kraków, Wałbrzych, Szczecin, Olsztyn, Poznań, Ostrowiec Świętokrzyski, Kołobrzeg, Bydgoszcz)
- „Dni papieskie – Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju – Pośannictwo pokoju”, Galeria ZPAP Olsztyn
- Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- 2005 – Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
- IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Dzień Pabiedy”, Galeria M. Vilbik Warszawa
- 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

194

Nagrody i stypendia:

- 2002 – nagroda za malarstwo na wystawie WMRGiR, Gdańsk-Oliwa
- 2001 – stypendium Fonds d’Aide Aux Lettres Polonaises Independantes w Paryżu (stypendium pobytowe we Włoszech)
- 2002 – stypendium Fondazione Giovanni Paolo II (stypendium pobytowe w Rzymie)
- 2003 – stypendium rektora Uniwersytetu Warmiońsko-Mazurskiego w Olsztynie
- 2004 – stypendium Rady Miasta Olsztyn
- wyróżnienie w internetowym konkursie „Festiwal Sztuk Sacrum”

(Źródło: informacje autora)

GRAŻYNA JASMAN

Ur. 1964, Kętrzyn.

Studia na PWSSP w Łodzi, dyplom z projektowania dziewiarstwa w 1991 r.

W 1992 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 2000 r. złożyła rezygnację z członkostwa w ZPAP.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

IZABELLA JAŚNIEWSKA

Ur. 1976, Białystok.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w 2001 r.

W 2003 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 2000 r. mieszka w Mrągowie.

Zajmuje się głównie malarstwem sztalugowym, pastelą suchą, akwarelą, rysunkiem i tkaniną artystyczną. Jest autorką rysunków do wierszy Sławomira Rudnickiego, zebranych w tomiku: „Imiona i inne wiersze”.

„Martwa natura”
pastel olejny
na płótnie
40 x 60 cm
2006

195

Udział w wystawach indywidualne i zbiorowych organizowane w Warszawie, Toruniu (m. in: VI Biennale Małych Form Malarskich 2005), Olsztynie (m. in: Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP 2004, IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta” 2005) i Mrągowie.

(Źródło: informacje autora)

MONIKA JAWOROWSKA

Ur. 1969, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Poznaniu w Pracowni Ilustracji i Typografii doc. G. Marszałka i P. Kurki, w Pracowni Plakatu prof. W. Świerzego oraz w Pracowni Litografii prof. L. Mianowskiego, dyplom w 1992 r.

„Gethsemane”
olej na płótnie
73 x 100 cm

Kontynuowała studia na Podyplomowym Studium Scenografii Teatralnej, Filmowej i Telewizyjnej ASP w Krakowie.

Uprawia malarstwo, rysunek i ilustrację. Jako rysownik współpracowała z „Gazetą Wyborczą”, „Polityką”, „Rzeczpospolitą”, „Dziennikiem Pojezierza” i „Wprost”.

W 1993 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1996 r. przeniosła się do Krakowa.

Udział w wystawach zbiorowych:

1990 – „Coup De Lune”, Paryż (Francja)

– „SO DE GLO”, Poznań

1993 – S.I.A.C., Kraków

1994 – Międzynarodowa wystawa „Satyrykon '94”, Legnica

– Targi humoru i satyry, Olsztyn

1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego — Ogrody Sztuki”, wyd. Galeria Sztuki Wyższej Szkoły Policji, Szczytno 1995)

196

EWA JODŁOWSKA

Ur. 1959.

Studia na Wydziale Konserwacji Zabytków UMK w Toruniu, dyplom w 1991 r.

W 1992 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Wykonywała prace z zakresu konserwacji zabytków i dzieł sztuki.

W 1998 r. przeniosła się do Lublina.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

EDWARD JURJEWICZ

Ur. 1939, Mołodeczno (Wileńszczyzna), zm. 2008, Olsztyn.

Studia na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1967 r.

W 1968 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracował jako pedagog w szkolnictwie. Autor kilkunastu tablic pamiątkowych.

Prace rzeźbiarskie:

1968 – popiersie S. Piętnego w Olsztynie

1969 – współpraca z Bolesławem Marshalllem przy realizacji popiersia M. Kopernika w Iławie

1970 – realizacja pomnika ku czci Armii Radzieckiej na cmentarzu w Lidzbarku Warm.

1983 – współpraca z Wiesławem Kaczmarkiem przy realizacji pomnika Grunwaldzkiego

2001 – współautorstwo z Piotrem Obarkiem i realizacja pomnika Jana Nepomucena w Olsztynie

2002 – realizacja popiersia Mrongowiusza w Olsztynku

Udział w wystawach zbiorowych:

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

Popiersie Mikołaja
Kopernika w Iławie
1969

TERESA JUSZKIEWICZ

Ur. 1952, Mińsk (Białoruś). Absolwentka Technikum Doktorsko-Pedagogicznego w Mińsku. Studia na ASP w Mińsku i PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni Projektowania Graficznego prof. J. Krechowicza w 1981 r. Od 1981 r. mieszka, tworzy i pracuje w Olsztynie. W 1983 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Projektuje znaki graficzne, formy przestrzenne, uprawia grafikę, rysunek, plakat i malarstwo. W swej twórczości nawiązuje do doświadczeń z dzieciństwa na Kresach na Białorusi oraz do krajobrazu i architektury Warmii i Mazur. W 1992 r. uczestniczyła w aukcji prac plastycznych na rzecz Szpitala Dziecięcego w Olsztynie.

Udział w wystawach (wybór): Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91” (BWA Olsztyn 1991), Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie (2006). W 2006 r. miała indywidualną wystawę pt. „Portret” w MOK w Olsztynie.

Prace w prywatnych zbiorach w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

JAN WIESŁAW KACZMAREK

Ur. 1937, Łuczyno k. Konina. Absolwent Państwowego Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem (nauka pod kierunkiem prof. A. Kenara). Bierze udział w wystawach uczniów liceum: Berlin (1954), Mediolan (1957), Wenecja (1958). Studia na Wydziale Rzeźby i Projektowania Architektonicznego PWSSP w Gdańsku. Na trzecim roku studiów otrzymuje stypendium artystyczne i zostaje przyjęty przez prof. F. Duszeńkę do zespołu, który realizuje w granicie pomnik ofiarom terroru w Treblince. Dyplom z wynikiem bardzo dobrym w 1965 r. Po studiach otrzymuje propozycję pracy na etacie młodszego asystenta na uczelni. Rezygnuje z tej propozycji i w 1965 r. przenosi się do Olsztyna, gdzie nawiązuje współpracę z B. Marszałem przy projektowaniu i wykonaniu wypukłościami w kamieniu pińczowskim na elewacji DŚT przy ul. Mickiewicza w Olsztynie, realizacji studni na dziedzińcu zamku w Nidzicy (1966) oraz modernizacji pomnika wdzięczności w Braniewie (1967). W 1965 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Uczestniczy w wystawach organizowanych przez Okręg Olsztyński ZPAP w kraju i za granicą. Odznaczony Złotą Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” (1977), Honorowym Medalem Grunwaldu (1985), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1986), Honorowym Medalem Mazurka Dąbrowskiego (1988), a w 2000 r. otrzymuje Nagrodę Prezydenta Miasta Olsztyn za całokształt twórczości.

Działalność artystyczna:

1966 – udział w Wystawie rzeźby młodych w Krakowie
 1968 – projektuje i realizuje w Nidzicy pomnik żołnierzy polskich poległych w 1939 r.
 1969 – na Wystawie rzeźby młodych w Sopocie otrzymuje honorowe wyróżnienie za rzeźbę „Bawół” wykonaną w drewnie

„Konia”
akwarela
30 x 24 cm

Pomnik wykonany według projektu autora z 265. ciosów granitowych pochodzących ze zniszczonego przez hitlerowców pomnika grunwaldzkiego w Krakowie 1983

198

1970 – według własnego projektu realizuje pomnik na cmentarzu Armii Radzieckiej w Morągu

1971 – realizuje w Kętrzynie pomnik Pomordowanym przez Niemców w latach 1939–1945

1972 – modernizuje pomnik Wdzięczności w Lidzbarku Warm.

1973 – wykonuje wystrój Domu Przedpogrzebowego w Lidzbarku Warm.

1974 – realizuje cykl płaskorzeźb dekoracyjnych w drewnie zdobiących hol Powiatowego Domu Kultury w Lidzbarku Warm.

1974–1975 – wykonuje pomnik Armii Radzieckiej na cmentarzu w Ostródzie

1975–1980 – współpracuje z Hubertem Maciejczykiem przy realizacji fontanny Bazyliszka w Ornecie, wodopoju i pomnika Gizewjusza w Ostródzie, akcentów rzeźbiarskich przy stadionie „Stomilu” w Olsztynie, rzeźby pary studenckiej w Kortowie

1980 – na polecenie dyrektora Spółdzielni „Plastyka” Ryszarda Śnieżko powołuje zespół artystów plastyków do odtworzenia wg. dokumentacji detali rzeźbiarskich (fryzy i głowic)

na elewacji Domu Słowa Polskiego w Olsztynie (w skład zespołu weszli: Wiesław Kaczmarek, Hubert Maciejczyk, Edward Jurjewicz, Mirosław Smerek, Artur Nichthausen)

1982 – otrzymuje z MKiS uprawnienia rzeczoznawcy w dziedzinie rzeźby

1982 – projektuje kompozycję pomnika składającego się z 265. sztuk ciosów granitowych, pochodzących z oryginalnego, zniszczonego przez Niemców w Krakowie Pomnika Grunwaldzkiego – projekt zostaje przyjęty przez Komisję Urzędu Wojewódzkiego i zaakceptowany przez prof. Bandurę (autora zrealizowanego pomnika na Polach Grunwaldzkich)

1983 – wg w/w projektu realizuje pomnik na Polach Grunwaldu – współpraca z Hubertem Maciejczykiem i Edwardem Jurjewiczem

1984 – wygrywa konkurs na zagospodarowanie akcentami rzeźbiarskimi tras dojazdowych do Pól Grunwaldzkich (realizacja 1985–1988)

Akcenty rzeźbiarskie usytuowane na trasach dojazdowych do pól grunwaldzkich, materiał: granit polodowcowy (polny), brąz i stal oksydowana

- 1989–1991 – aranżuje i wykonuje wystrój plastyczny kaplicy Caritas w Przasnyszu (fryz drogi krzyżowej oraz dwie rzeźby: Św. Józefa z dzieciątkiem i Matki Boskiej stojącej na półkuli)
 1991–1992 – odtworzenie i rekonstrukcja elementów rzeźbiarskich attyki „Alte Post” w Herford
 1994 – wykonuje na podstawie dokumentacji detale rzeźbiarskie (fryz, kroksztyny, głowice, pilastry) na elewacje browaru w Kętrzynie
 1994–1997 – realizacja pomnika Marii Zientary-Malewskiej w Brąswardzie
 1999 – realizacja pomnika Jana Pawła II w Mrągowie
 2004 – realizuje pomnik księdza Walentego Barczewskiego w Brąswardzie

W swoim dorobku posiada także kilkanaście tablic i płaskorzeźb oraz nagrobków, m. in.:

- tablica Seweryna Pieniężnego w holu szkoły przy ul. Partyzantów w Olsztynie
- tablica poświęcona dyrektorowi Sewrukowi w holu Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- tablica Mazurka Dąbrowskiego na ścianie Domu „Gazety Olsztyńskiej”
- tablica Feliksa Nowowiejskiego na elewacji domu przy ul. Pieniężnego w Olsztynie
- tablica z okazji Jubileuszu 650-lecia miasta Olsztyna na murze Wysokiej Bramy.
- tablica Buchholtza na Starym Mieście w Olsztynie
- nagrobek prof. Herberta (ojca znanego poety Zbigniewa Herberta) (Otwock 1964–1965)
- nagrobek K. Łukaszewskiego, kolegi z Liceum w Zakopanem (Konin 1987)
- nagrobek p. Olasińskiej z rzeźbą Chrystusa Frasobliwego (Sompolno 1961)
- nagrobek rodziców z wypukłorzeźbą Chrystusa z krzyżem (Sompolno 1978)

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 1978 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Nagrody:

- 1978 – III nagroda w wystawie „O Medal Prezydenta”, Olsztyn
 1984 – I nagroda w konkursie na zagospodarowanie tras grunwaldzkich
 1999 – I nagroda za projekt pomnika Jana Pawła II w Mrągowie
 2002 – II nagroda w konkursie na rzeźbę św. Jakuba w Olsztynie
 2003 – wyróżnienie za projekt tablicy z okazji 650-lecia miasta Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

MAŁGORZATA KADELSKA

Ur. 1971, Olsztyn.

Studia na UWM w Olsztynie, dyplom z grafiki warsztatowej i historii sztuki (z wyróżnieniem) w 1993 r., oraz na Wydziale Malarstwa i Grafiki ASP w Gdańsku, dyplom z malarstwa, z aneksem z rysunku w 1996.

W 1997 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1996 r. prowadzi pracownię plastyczno-projektową. Od 2000 r. pracownik UWM w Olsztynie, wykłada projektowanie, historię sztuki ogrodowej dla architektury krajobrazu. Na ukończeniu doktorat z zakresu urbanistyki na Politechnice Krakowskiej.

Jest czynnym uczestnikiem wielu konferencji związanych z projektowaniem krajobrazu oraz autorką licznych publikacji poświęconych temu zagadnieniu.

Zajmuje się wielkoformatowym malarstwem sztalugowym, rysunkiem, grafiką warsztatową oraz projektowaniem wnętrz i architektury krajobrazu w tym wielkoobszarowych parków i ogrodów wraz z małą architekturą i rzeźbą.

„Portret”
olej
240 x 180 cm

„Portret”
rysunek,
120 x 90 cm

200

W swoim dorobku ma wiele wystaw indywidualnych i zbiorowych na terenie kraju i zagranicą. Wystawy malarstwa i projekty wielkoobszarowe na terenie kraju a także w Holandii, Belgii, Niemczech, Hiszpanii i USA.

Od 2003 r. należy do Grupy „Baby Warmińskie”.

Uczestniczyła w wielu plenerach malarskich.

(Źródło: informacje autora)

TADEUSZ KAPAŁKA

Ur. 1940.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w 1965 r.

W 1966 r. przyjęty do Sekcji Malarstwa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracował jako wykładowca Wychowania Plastycznego w Studium Nauczycielskim w Olsztynie.

W 1968 r. wyjechał z Olsztyna.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ALEKSANDER KAŻMIERCZAK

(od 1982 r. **ALEKSANDER FRANKLIN JAGELOWITZ**)

Ur. 1938, Wilno.

Studia na PWSSP w Poznaniu u prof. E. Wasilkowskiego oraz na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie u prof. S. Nacht-Samborskiego, dyplom z wyróżnieniem w 1963 r.

W 1963 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1981 r. wyjechał do RFN.

Jego prace publikowane były w wydawnictwach albumowych: „Lubawa” (1978); „Lasy i dzieje łowiectwa” (1978); „Krajobrazy sierpnia” (1978); „Dzień słońca” (1980).

Główne realizacje: Frombork – sgraffito „Budynek poczty” i ceramika.

W latach 1965–1968 projektował scenografie dla Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie.

W 1997 r. odbył podróżę studyjne do USA i Meksyku.

Wystawy indywidualne:

1967 – Olsztyn

1969 – Poznań, Białystok, Koszalin, Szczecin

- 1970 – Warszawa
 1971 – Poznań, Koszalin, Lublin
 1973 – Indywidualna wystawa malarstwa, Szczecin Zamek
 1989 – Indywidualna wystawa malarstwa, Galerie Kunststück, Hamburg (RFN)
 1990 – Indywidualna wystawa „Drogi światła”, Praga (Czechy)
 1993 – Indywidualna wystawa malarstwa, Galerie Honigfabrik, Hamburg (RFN)
 1996 – Księgarnia Polska – Galeria „Arkady”, Hamburg (RFN)
 2006 – Indywidualna wystawa malarstwa, Lübeck (Niemcy)

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek
 1964 – „Wiosna opolska”, BWA Opole
 1965 – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
 – Ogólnopolska wystawa rysunku, Wrocław
 – „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie
 1966 – Wystawa młodej plastyki olsztyńskiej, Toruń
 – III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
 – Wystawa „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 – „Wiosna opolska”, BWA Opole
 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i Miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 – Wystawa poplenerowa „Osieki '66”, Koszalin
 1967 – Wystawa form przestrzennych, Wrocław
 – Triennale Rysunku, Wrocław
 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitelsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

201

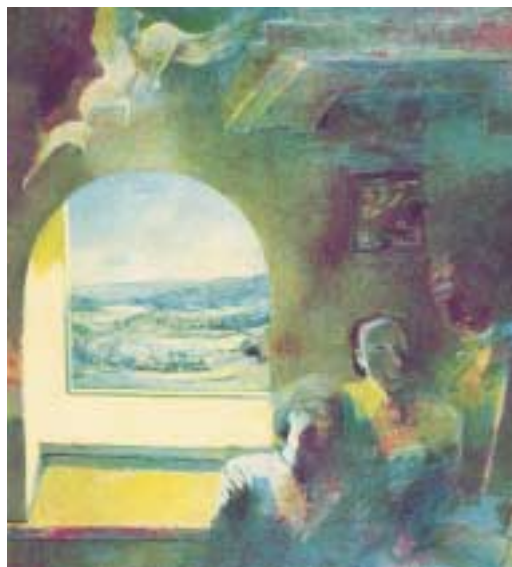

TUSZ. PYLE - SIAU - *Wieloletni Kustosz Olsztyn*

„Sen”
 rysunek tuszem

„Reduta”
olej

– Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa
1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
– Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
– IV Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
– Wystawa poplenerowa „Osieki '68”, Koszalin
1969 – II Triennale Rysunku, Wrocław
– Wystawa poplenerowa „Osieki '69”, Koszalin
– Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn-Zamek
– 25-lecie Ludowego Wojska Polskiego, CBWA „Zachęta”, Warszawa

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1974 – Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA we Wrocławiu

– 30-lecie Ludowego Wojska Polskiego, CBWA „Zachęta”, Warszawa

– Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Plymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kaposvár (Węgry)

1975 – Sztuka Warmii i Mazur – Londyn (Wielka Brytania), Szczecin

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1977 – Salon Sztuki Nowoczesnej, Warszawa

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)

1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)

1980 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (I nagroda)

– „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

1982 – Dresdener Bank Galerie, Hannover (RFN)

1983 – Galerie „Offene Tür”, Hamburg (RFN)

1984 – „Portret współczesny”, CBWA „Zachęta” Warszawa

1985 – Salon de Nations '85, Paryż (Francja)

1985 – Kunsthalle Hamburg (RFN)

1987 – Kunsthalle Hamburg (RFN)

– 800 Jahre Hamburger Hafen, Hamburg (RFN)

1988 – Kunsthalle Hamburg (RFN)

– Terre des Hommes, Hamburg (RFN)

1990 – Art Bank, Tokio (Japonia)

1991 – Fax Art International, Zamek w Heidelbergu (Niemcy)

1992 – Galerie '94, Hamburg (Niemcy)

– Fax Art International, Zamek w Heidelbergu (Niemcy)

1993 – Test the East, Hamburg Altona (Niemcy)

1994 – Galerie „Morgenland” Hamburg (Niemcy)

1995 – Kunstpreis Karikatur – Eisentrum Mainzer (Niemcy)

– Galerie „Morgenland”, Hamburg (Niemcy)

2002 – „Europastello”, Alba (Włochy)

– Galeria „Residenz”, Konsulat Generalny RP w Hamburgu (Niemcy)

2003 – „Europastello”, St. Petersburg (Rosja)

2004 – Europäische Kunst, Triepie Zentrum Essen (Niemcy)

Nagrody i wyróżnienia:

1966 – I i III nagroda w konkursie „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Olsztyn
 1967 – wyróżnienie za malarstwo w konkursie „Turystyka na Warmii i Mazurach”, Olsztyn
 1968 – I i II nagroda za malarstwo w konkursie „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, Olsztyn
 1969 – nagroda główna w konkursie „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, Warszawa
 1972 – I nagroda i nagroda specjalna w III Konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Frombork
 1980 – I nagroda na Wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, Olsztyn

Prace w zbiorach: Ministerstwa Kultury i Sztuki, Muzeum im. M. Kopernika w Toruniu, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, w galeriach państwowych w Krakowie, Lublinie, Olsztynie oraz w galeriach prywatnych w Szwecji, Rosji, Niemczech i w kraju.

(Źródła: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP oraz biuletyn Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Olsztynie, nr. 6/2007)

JÓZEF KAŹMIERSKI

Ur. 1955, Ostrowie k. Ostródy.

Studiował na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, dyplom w 1981 r.

W 1983 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po reaktywowaniu związku w 1989 r. nie ponowił deklaracji przynależności do ZPAP.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

DANUTA ANNA KĘPIŃSKA

Ur. 1948, Łąwa.

Studia na Wydziale Form Przemysłowych ASP w Krakowie, dyplom w 1980 r.

W 1981 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia wzornictwo przemysłowe, projektowanie graficzne, architekturę wnętrz, tkaninę artystyczną.

Współpracowała z Przedsiębiorstwem Odzieżowym „Borpol” jako koordynator d/s wzornictwa.

Autorka projektów: kolorystyki wagonów PKP; zestawu kubków dla ludzi z niedowładem rąk; ceramiki dla manufaktury ceramicznej w Bartoszycach, pomocy naukowych do wychowania plastycznego dzieci i młodzieży (nagrada MKiS); elementów wyposażenia wnętrza samochodu Fiat 126p.

W 1992 r. wyjechała na stałe do USA.

Ważniejsze realizacje:

1964 – kolekcja bielizny damskiej ZSRR i Mongolia

1978 – „Japan” Design

1979 – „Corm und Zweck”

Udział w wystawach zbiorowych:

1977 – Wystawa prac absolwentów polskich szkół artystycznych w Tokio.

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

Nagrody:

1973 – wyróżnienie za opracowanie kolekcji odzieży eksportowej, Warszawa

1979 – III miejsce za wyposażenie wnętrza samochodu Fiata 126p, Kraków

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog Wystawy olsztyńskiego środowiska plastycznego „Kartoteka '91”, wyd. BWA Olsztyn, 1991)

GRZEGORZ KĘPIŃSKI

Ur. 1954, Częstochowa.

Absolwent PLSP w Częstochowie (1975).

Studia na Wydziale Form Przestrzennych ASP w Krakowie, dyplom pod kierunkiem prof. R. Otręby w 1980 r.

W 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, plakat, projektowanie graficzne, wzornictwo przemysłowe, architekturę wnętrz.

W 1982 r. opracował graficznie Festiwal Teatrów Lalek w Bielsko-Białej.

Od 1991 r. współpracował jako grafik z „Nowym Dziennikiem” w Nowym Jorku.

W 1992 r. wyjechał na stałe do USA.

Wystawy indywidualne:

1990 – Wystawa malarstwa w Tel Aviv, Nahariya i Hajfie (Izrael)

Udział w wystawach zbiorowych:

1976 – Poster Exhibition, Helsinki

1981 – Wystawa „Najlepszy plakat roku”, Kraków

1983 – Wystawa plakatu, Londyn

1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn

1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

Nagrody:

1978 – nagroda za plakat „Palestyna ojczyzna nieosiągalna”

1981 – wyróżnienie ZPAP, KAW i „Gazety Krakowskiej” za plakat na wystawie „Najlepszy plakat roku”, Kraków

1982 – nagroda Wojewódzkiego Wydziału Kultury w Rzeszowie za prace wykonane na plenerze „Julian 82”

1984 – nagroda Ministerstwa Kultury i Sztuki i Polskiego Stowarzyszenia Edukacji Plastycznej w konkursie „Wychowanie przez twórczość” za pomoc naukową do wychowania plastycznego – wyróżnienie Ministerstwa Kultury i Sztuki i Generalnego Konserwatora Zabytków za plakat na XII Ogólnopolskim przeglądzie plakatu muzealnego i ochrony zabytków.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MAREK KŁOS

Ur. 1950, Szczecin.

Studia na Wydziale Grafiki PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1977 r.

Po studiach przewodniczący Koła Młodych, w 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1983 r. wyjechał do USA. Do Polski wrócił w 1998 r.

W 1999 r. został wybrany na Prezesa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Wiele czasu poświęcił na załatwianie spraw związanych z remontem siedziby i uzyskanie praw do jej własności. Organizował wiele imprez artystycznych, w tym jubileuszową z okazji 30-lecia wybudowania siedziby ZO ZPAP oraz plener malarski w Piaskach i wystawy poplenerowe.

W 2001 r. ponownie wyjechał do USA.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

EUGENIUSZ KOCHANOWSKI

Ur. 1925, Wilno; zm. 1980, Olsztyn.

W latach 1939–1941 uczył się rysunku w pracowni prof. S. Jarockiego w Wilnie. W 1946 r. rozpoczął studia na PWSSP w Łodzi. Malarstwo i scenografię studiował pod kierunkiem profesorów: S. Wegnera, T. Tyszkiewiczowej, Z. Strzeleckiego i W. Daszewskiego, kompozycję i historię sztuki u W. Strzezińskiego. W latach 1948–1949 dodatkowo studiował na Wydziale Scenografii Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi. W 1949 r. przeniósł się do warszawskiej ASP, gdzie studiował scenografię pod kierunkiem prof. W. Daszewskiego i J. Golusa. Dyplom uzyskał w 1951 r.

Od 1952 r. do końca życia mieszkał w Olsztynie.

W 1958 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawiał malarstwo, szczególnie pejzażowe, portretowe i abstrakcyjne, zajmował się scenografią – współpracował z Teatrem im. S. Jaracza, z Teatrem Lalek „Czerwony Kapturek”. z Polskim Radiem w Olsztynie, wykonał pierwsze dekoracje dla Pantomimy Głuchych (1961) oraz dekoracją przestrzenną i sztuką użytkową – zaprojektował jubileuszową dekorację Pól Grunwaldzkich na uroczystości 550. rocznicy zwycięskiej bitwy (1960), przez 12 lat prowadził pracownię plastyczną dla dorosłych w WDK w Olsztynie.

Brał aktywny udział w życiu środowiska plastycznego i w pracach Oddziału, a następnie Okręgu ZPAP oraz w życiu społecznym – był radnym Miejskiej Rady Narodowej, przez dwie kadencje był wiceprzewodniczącym Komisji Oświaty, Wychowania i Kultury MRN.

Przez wiele lat pełnił społecznie obowiązki plastyka miejskiego.

Wielokrotnie nagradzany i wyróżniany.

W 1977 r. otrzymał Nagrodę Honorową Ministra Kultury i Sztuki oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Odznaczony Srebrną Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” oraz Medalem XX-lecia Miasta Olsztyna.

Wystawy indywidualne miał w latach 1961, 1963, 1972, 1974 i 1978 oraz pośmiertne w 1989 i 1995.

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

1960 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Wrocław, Nowy Sącz

„Jesień”
olej
60 x 80 cm
1975

„Morskie dno”,
1960.

206

1961 — „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa
 1964 — „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek
 — Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsno-wo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
 1966 — „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, PDT w Olsztynie
 — Wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
 1970 — Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej”, inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
 1973 — Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 1974 — Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
 1975 — Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 — Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn

1977 — III Ogólnopolski plener malarski „Garbno '76”, „Człowiek — Praca”, BWA Olsztyn, PGR Garbno
 — „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

1980 — „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
 1997 — „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 2003 — „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie oraz Galerii Reszelskiej.

(Źródła: archiwum Krystyny Kozięto-Poklewskiej; katalog „Eugeniusz Kochanowski 1925-1980”, wyd. Art Gallery BWA, Olsztyn 1989 oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

REGINA KOCZAN-SNARSKA

Ur. 1944.

Studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby PWSSP we Wrocławiu, dyplom w 1970 r. Po ukończeniu uczelni brała udział w wystawach we Wrocławiu (m. in. Triennale Rysunku 1972 i 1978), w Warszawie (Wystawa środowiska wrocławskiego 1970) i Bydgoszczy (Wystawa 30-lecia PLSP 1978).

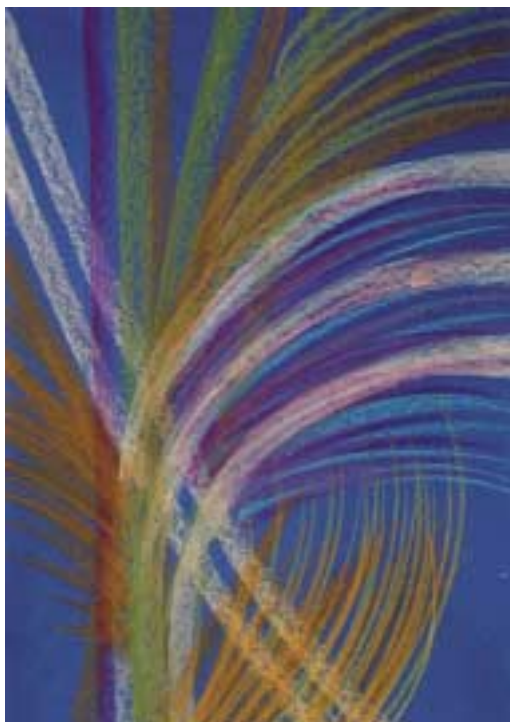
W 1972 r. przyjechała do Olsztyna. W tym roku przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Brała udział w wystawach zbiorowych: „O Medal Prezydenta” (1975–1979), „XXX lat plastyki olsztyńskiej” (1977), rocznicowych, (związanych z jubileuszami ZPAP) i okolicznościowych (z okazji „Dni papieskich 2002”).

Kilkakrotnie brała udział w plenerach i wystawach poplenerowych.

W 2000 r. miała swoją pierwszą indywidualną wystawę prac plastycznych i fotografii w CE-iKu w Olsztynie, jednocześnie pokazała tam również sporo prac swego młodszego syna Piotra. W tle towarzyszyła im muzyka skomponowana przez starszego syna Reginy Andrzeja. Wystawa miała tytuł „Nadwrażliwi”.

W tym samym roku pokazała w Galerii SSK „Pojezierze” swoje prace „z czarnej teczeki”, na wernisazu czytane były jej wiersze.

W 2001 r. zaprezentowała w Bibliotece Wojewódzkiej cykl pejzaży. Wystawa była związana z promocją tomiku jej wierszy pt. „Dni”.

W 2002 r. miała wystawę w Galerii ZPAP, gdzie obok swoich prac pokazała także prace syna Piotra. Wystawa nosiła tytuł: „Dialog” – ten dialog artystyczny trwa do dziś.

Jej życie artystyczne bardzo jest związane z życiem artystycznym jej synów (szczególnie Piotra). Dobrze wie, co znaczą słowa, że największą sztuką jest... życie. Doświadczyła tego najbardziej 18 lat temu, kiedy choroba Piotra postawiła ścianę między światem realnym a nierealnym, i wtedy sztuka pomogła im przeżyć, choć nie były to profity finansowe (nie licząc nagród Piotra otrzymanych od Ministra Kultury i Sztuki w wystawach ogólnopolskich „Sprawni inaczej”).

(Źródło: informacje autora)

HANNA KOCZOWSKA

Ur. 1962, Olsztyn.

Studia na UMK w Toruniu, dyplom z konserwacji zabytków z papieru i skóry w 1988 r.

W 1990 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracowała w Muzeum Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie jako konserwator.

W 2002 r. wyjechała do Warszawy.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JANUSZ KOMPOWSKI

Ur. 1940, Warszawa.

Studia na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. F. Duszeńko w 1970 r.

W 1971 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia rzeźbę w metalu, drewnie, ceramice i kamieniu.

Poszukiwania artystyczne w materiałach trwałych i szlachetnych.

Realizacje: Morąg, Ława, Gryźliny, Wydminy, Olsztyn.

Udział w plenerach rzeźbiarskich: „Kopernik i jego idea” (1971, 1972, 1973), w Hajnówce (1974) i w realizacyjnym plenerze rzeźbiarskim w Ławie (1975).

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):
1971 – VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek

– II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA Olsztyn

1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku (nagroda)

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1974 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa

1977 – Wystawa rzeźby olsztyńskich artystów, Galeria ZPAP Olsztyn

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1978 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitel'snowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MAŁGORZATA KOROLKO

Ur. 1922, Elizawetgrad (ZSRR).

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, specjalizacja: grafika, pod kierunkiem prof. prof. J. Hoppena i E. Kuczyńskiego, dyplom w 1955 r.

Od 1955 r. mieszka w Olsztynie.

W 1957 r. została przyjęta do Okręgu ZPAP w Bydgoszczy. W 1959 r. przeniósła się do Okręgu Olsztyńskiego. Po reaktywowaniu związku nie ponowiła deklaracji przynależności do ZPAP.

Pracuje w zakresie grafiki artystycznej, a także sztuki użytkowej, plakatu, wystawiennictwa i wystroju wnętrz (realizacje: mozaika w „Cocktail-Barze” i sgraffito w Okręgowym Oddziale Związku Spółdzielni Mleczarskich w Olsztynie, malarstwo ścienne w Zakładach Przemysłu Lniarskiego „Lenpol” w Szczytnie).

W zakresie grafiki artystycznej uprawia drzeworyt, linoryt, techniki trawione, ekslibris.

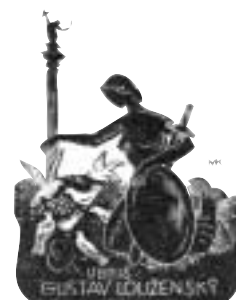
Jest autorką wielu zrealizowanych projektów znaczków, plaketek, stempli i datowników pocztowych, katalogów i zaproszeń okolicznościowych, dyplomów, etykiet.

Jest autorką wydanych w Polsce trzech tek ekslibrisów: „Winorośl w ekslibrisie” (1972), „Nicolaus Copernicus” (1973), „Ekslibrisy” (1975) i teki grafiki w Muzeum Budownictwa Ludowego w Olsztynku (1976), oraz wydanej w Portugalii teki „Caderno Ex-Libris: Małgorzata Korolko, Artista Polaco” (1977).

Na zamówienie dyrekcji Muzeum de Ovar (Portugalia) wykonała ekslibris dla tegoż Muzeum.

Jej ekslibrisy publikowane były w czasopiśmie „Kisgrafika” (Węgry), w materiałach na XV Międzynarodowy Kongres Ekslibrisu w Danii (1972), i w Biuletynie Zarządu Głównego Ligi Ochrony Przyrody (Warszawa).

Swoją działalnością jest związana z regionem Warmińsko-Mazurskim, co wyraża się w tematyce jej prac artystycznych (pejzaż i architektura

tego regionu), jak również w udziale w pracach społecznych i współdziałaniu z instytucjami i zakładami pracy na terenie województwa olsztyńskiego (działalność w Komisji Kultury Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie, współpraca z Towarzystwem Wiedzy Powszechnej, prelekcje dla młodzieży szkolnej, nauczycieli i bibliotekarzy, spotkania autorskie w zakładach pracy w Olsztynie i na terenie województwa itd.).

Odnaczona Odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego i Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” (1973).

Wystawy indywidualne: Bartoszyce (1961), Lidzbark Warmiński (1961), Giżycko (1961), Olsztyn (1962, 1965, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972 dwie wystawy, 1975 trzy wystawy: z okazji Międzynarodowego Roku Kobiet oraz dwie jubileuszowe – grafiki i ekslibrisów – w dwudziestolecie twórczości artystycznej w KMPiK), Szczytno (1964), Kętrzyn (1964), Braniewo (1964), Morąg (1964), Pisz (1964), Białystok (1965), Bydgoszcz (1968, 1971), Kielce (1969, 1971), Radom (1969, 1971), różne miejscowości województwa olsztyńskiego (1969, 1970, 1971, 1972), Warszawa (1970), Słupsk (1970), Koszalin (1971), Częstochowa (1971), Garbno (1975), Lublin (1975) – a także w Malmö (Szwecja), w Pradze, Ołomuńcu, Brnie i Karlowych Warach (Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej w Czechosłowacji) oraz w Budapeszcie (Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej na Węgrzech).

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1958 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

– Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Lidzbark Warmiński

– XIII Wystawa Okręgu Bydgoskiego ZPAP, Bydgoszcz, Toruń

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

– Wystawa plastyki olsztyńskiej, Stołeczny Dom Kultury Warszawa

1960 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Wrocław, Nowy Sącz

– I Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

1961 – XVII Ogólnopolska wystawa plastyki. Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu

– Wystawka Rabot Chudożników Olsztyńskowo Wojewoectwa, Kaliningrad (ZSRR)

1962 – XVIII Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu

– Biennale Grafiki w Krakowie

– II Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin

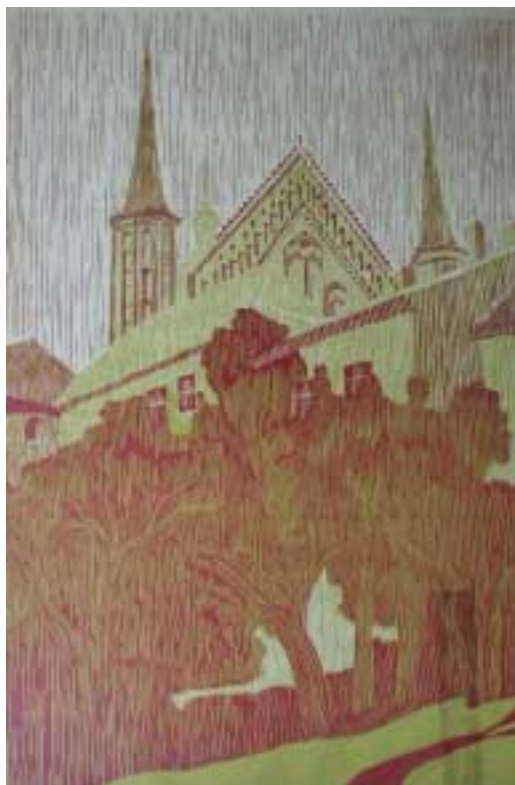
– XIX Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu

1964 – „Lublin i lubelszczyzna w rysunku”, Lublin

„Karczma”
linoryt
1976

„Katedra
we Fromborku”
linoryt barwny

210

- III Biennale Grafiki w Krakowie
- „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek 1965 – „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie
- XX jubileuszowa ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- Ogólnopolska wystawa „XX Lat PRL w twórczości plastycznej”, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Wystawa pokonkursowa „Bielska jesień”, BWA Bielsko-Biała
- 1966 – „XX Lat kultury na Warmii i Mazurach”, Lidzbark Warmiński
- „Młoda plastyka olsztyńska”, Dwór Artusa Toruń
- „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, PDT w Olsztynie
- „Przeciw wojnie”, Lublin
- Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

- 1967 – II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek
- Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
- Międzynarodowa wystawa ekslibrisu muzycznego, Poznań
- 1968 – Wystawa poplenerowa pleneru Mazowieckiego Towarzystwa Kultury, Ostrołęka
- XXII Wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- 1969 – XXIV Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- Wystawa poplenerowa, Siedlce
- 1970 – „Ptaki w grafice”, Reszel
- XIII Międzynarodowy konkurs ekslibrisu, Budapeszt (Węgry)
- XXV Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- 1971 – XXVI Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu Warszawa
- 1972 – XXVII Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- 1973 – Ogólnopolski konkurs „Kopernik i jego idea”, Toruń
- XXVIII Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- „Winna latorośl i wino w poezji i malej grafice”, Tarnów
- Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1974 – XXIX Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- Wystawa ekslibrisu „Książka zbliża narody” i Wystawa ekslibrisu z lat 1972–1974, XV Międzynarodowy Kongres Ekslibrisu, Bied (Jugosławia)
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- Międzynarodowa wystawa ekslibrisu muzycznego, Szeged (Węgry)
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- XXX Salon zimowy. Ogólnopolska wystawa malarstwa, grafiki i rzeźby, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- 1976 – „Winorośl i wino w małych formach graficznych”, Szeged (Węgry)
- Międzynarodowy plener malarski „Frombork ’75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL Elbląg i Muzeum we Fromborku
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- Plener graficzny „Lidzbark Warmiński ’76”, BWA w Olsztynie, Zamek w Lidzbarku Warmińskim, Galeria w Garbnie
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, „Urania” Olsztyn

Brała także udział w wystawach zbiorowych w Portugalii, RFN i Szwajcarii.

Nagrody:

1957 – nagroda za plakat w Olsztynie

1961 – II nagroda za plakat w Olsztynie

1966 – wyróżnienie za grafikę w konkursie „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Olsztyn

1969 – I miejsce w konkursie na znak wywoławczy Radiowo-Telewizyjnego Ośrodka Nadawczego w Olsztynie

1970 – Nagroda specjalna za ekslibrisy w Międzynarodowym konkursie na XIII Międzynarodowym Kongresie Ekslibrisu w Budapeszcie

1971 – nagroda za plakat w konkursie ogólnopolskim w Warszawie

1974 – I nagroda za ekslibris w Ogólnopolskim konkursie „Lublin w ekslibrisie”

Prace w zbiorach: Muzeum Rolnictwa w Budapeszcie, Museu de Ovar (Portugalia), Ministerstwa Kultury i Sztuki, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, Muzeum na Majdanku w Lublinie, Muzeum Mazurskiego w Olsztynie, Galerii Sztuki Współczesnej w Reszlu i w wielu innych zbiorach publicznych i prywatnych w Polsce i za granicą (Czechosłowacja, Dania, Holandia, Jugosławia, Portugalia, RFN, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, ZSRR).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego — O Medal Prezydenta”, czerwiec 1975, wyd. BWA w Olsztynie)

JADWIGA KORPACZ

Ur. 1956, Katowice.

Absolwentka PLSP w Katowicach.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w zakresie konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej w 1982 r.

W 1983 r. przyjęta do Okręgu ZPAP w Katowicach, w 1999 r. przeniosła się do Okręgu Olsztyńskiego.

W latach 1982–1990 pracowała w Pracowni Konserwacji Dzieł Sztuki PPKZ w Olsztynie.

Od roku 1992 prowadzi wraz z mężem prywatną firmę „JiM Korpacz Konserwacja Dzieł Sztuki”.

Ważniejsze prace:

- epitafium Wilhelma Witzendorfa, epitafium Justyny Boreck, portrety ze zbiorów muzeum (na zlecenie Muzeum Warmii i Mazur)
- loża von Finckensteinów w Dąbrównie (w ramach współpracy)
- dwa boczne ołtarze z kościoła pw. św. Wawrzyńca w Gutkowie (barok)
- ołtarz główny i dwa boczne z kościoła pw. św. Walentego w Klewkach (barok)
- grupa pasyjna z kościoła jw.
- gotycka figura Chrystusa z kościoła w Czemicach

Ikona przed konserwacją

Ikona po konserwacji

- dwa drewniane, polichromowane stropy w pałacyku w Olsztynie (XIX w.)
- ołtarz główny w Górowie Iławeckim (XIX w.)
- zwieńczenia ołtarzy bocznych w Bartągu (barok)
- kompleksowa konserwacja fresków na sklepieniu i ścianach nawy głównej w bazylice Najświętszej Marii Panny w Świętej Lipce
- złożone balustrady empor w Świętej Lipce
- świętolipska kolekcja portretów ojców zakonu
- ołtarz główny, ambona i organy w z kościoła w Młynarach
- obrazy olejne z prywatnych kolekcji w Polsce i Niemczech

(Źródło: informacje autora)

ANNA KORYBUT-DZIEMIDOWICZ

Ur. 1947, Olsztyn.

Studia na PWSSP w Łodzi, dyplom z dziedziny malarstwa w pracowni prof. L. Kunki, grafiki użytkowej i projektowania ubioru w 1971 r.

W 1971 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1975 r. zajmuje się tworzeniem wypukłych haftów unikatowych. Prace powstają w oparciu o projekty własne lub powierzone. Zajmuje się głównie haftem sztandarowym. W tym zakresie oferuje usługi kompleksowe, przygotowując dla zleceniodawcy pełne komplety sztandarowe, począwszy od projektu wykonanego sztandaru wraz z drzewcem, kompletem szarf i gwoździ sztandarowych. Wykonuje również małe formy hafciarskie, w tym godła, proporce z herbami miast lub inne, które stanowią unikalną ozdobę gabinetów, obrazy haftowane, portrety, niepowtarzalne hafty zdobiące ubiory. Wszystkie hafty są wykonywane ręcznie wg. tradycyjnych technik haftu wypukłego lub malarskiego.

Przeprowadza także konserwacje i remonty starych sztandarów, aby mogły spełniać swoje zadanie obiektów muzealnej pamięci i tradycji.

Wystawy indywidualne:

- 1969 – Galeria PAX Łódź
- 1972 – BWA Olsztyn-Zamek
- 1973 – BWA Olsztyn-Zamek
- Klub MPiK Olsztyn
- BWA Białystok
- 1974 – Klub MPiK Olsztyn
- 1975 – BWA Lublin, Pałac w Nałęczowie
- Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu
- Galeria PSP Olsztyn
- BWA Olsztyn
- 1976 – BWA Wałbrzych
- BWA Zielona Góra

„Św. Hubert”
sztandar
2006

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku
- Wystawa poplenerowa „Augustów '72”, BWA Białystok
- Wystawa zbiorowa studentów wyższych szkół plastycznych urodzonych w Olsztynie, Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa pokonkursowa „Bielska jesień”, BWA Bielsko-Biała
- 1973 – Wystawa poplenerowa „Białowieża '72”, BWA Białystok
- Wystawa poplenerowa „Augustów '73”, Galeria „Krzywe Koło” Warszawa
- „Złote Grono”, Zielona Góra
- Przegląd plenerów białowieskich, Galeria „Krzywe Koło” Warszawa
- Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1974 – Wystawa poplenerowa „Białowieża '73”, BWA Białystok
- „Ziemia białostocka w malarstwie w XXX-lecie PRL”, Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu

Sztandar
Gimnazjum
im. Ks. J. Ponia-
towskiego
w Osiecku
2005

- Wystawa malarstwa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, BWA Sopot
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kaposvár (Węgry)
- VII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
- Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
- 1975 – Konkurs XXX-lecia PRL pt. „Człowiek”, Galeria „Zachęta” Warszawa
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn
- Międzynarodowy plener malarski „Frombork '74”, Muzeum im. M. Kopernika Frombork
- Wystawa poplenerowa „Zapora-Czchów '75”, BWA Kraków
- 1976 – Wystawa poplenerowa „Kikity '76”, BWA Olsztyn
- Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL El-błąg i Muzeum we Fromborku
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w plenerach: Augustów (1972), Białowieża (1972), I plener wiejski Ciechanowiec (1973), Białowieża (1973), II plener wiejski, Ciechanowiec (1974), „Wieś mazurska w malarstwie”, Garbno (1974), Międzynarodowy plener malarski „Frombork '74”, Czchów-Zapora (1974), Międzynarodowy plener Żnin(1974), plener zimowy w Juracie (1975), Olsztynek (1975), Międzynarodowy plener malarski „Frombork '76”, Kikity (1976).

Nagrody: III nagroda za malarstwo w konkursie XXX-lecia PRL pt. „Człowiek”, CBWA „Zachęta” Warszawa (1975).

Prace w zbiorach: BWA w Olsztynie, BWA w Białymstoku, Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, BWA w Zielonej Górze oraz w zbiorach prywatnych w Polsce, Wielkiej Brytanii, Holandii i Niemczech.

(Źródło: informacje autora)

TERESA KOTKOWSKA-RZEPECKA

Ur. 1948, Słonecznik na Warmii.

Absolwentka PLSP w Supraślu (1967).

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie w pracowni prof. W. Taranczewskiego, dyplom z wyróżnieniem w 1973 r.

W 1974 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1975 r. przeniosła się do Okręgu Krakowskiego.

W tym okresie wzięła udział w Wystawie malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego (BWA Wrocław), wystawie poplenerowej Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Garbno '74” (BWA Olsztyn) i w wystawie poplenerowej „Frombork '75” (Galeria BWA Olsztyn, Galeria „EL” Elbląg i Muzeum we Fromborku).

W 1975 r. podjęła pracę pedagogiczną na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie i obecnie jako profesor zwyczajny prowadzi pracownię rysunku.

Uprawia malarstwo.

Autorka 28 indywidualnych wystaw. Brała udział w 90 zbiorowych.

Ważniejsze nagrody:

1975 – III nagroda na Konfrontacjach środowisk plastycznych, Kraków

1976 – I nagroda na przeglądzie „Sztuka Krakowa”

1984 – medal na XII Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

2000 – wyróżnienie na V Jesiennym Salonie Sztuki, Ostrowiec Św.

2004 – I wyróżnienie honorowe na Salonie Zimowym w Krakowie

Prace w zbiorach: Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, Muzeum Diecezjalnego w Rzeszowie, w galeriach BWA w Opolu, Olsztynie, w Urzędach Miasta Krakowa, Myślenic oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

„Osamotniona”
olej
130 x 110 cm

DARIA KOZŁOWSKA-WRONA

Ur. 1975, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby ASP w Poznaniu, dyplom z grafiki warsztatowej i tkaniny artystycznej w 2002 r. W latach 1998–2002 otrzymywała stypendium naukowe.

W 2001 r. współpracowała z Wydawnictwem „Czas kultury” w Poznaniu, projektując ilustracje.

W 2003 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W latach 2004–2006 uczestniczyła w warsztatach plastycznych przy Stowarzyszeniu „Opkowica”.

Uprawia projektowanie graficzne, grafikę warsztatową, tkaninę artystyczną i fotografię.

Działalność artystyczna:

1993 – Wystawa indywidualna rysunku,

„Galeria przy fosie” Olsztyn

1994 – I nagroda w konkursie na projekt folderu wystawy „Mała forma rzeźbiarska”

1997 – Akcja artystyczna w plenerze, Paryż (Francja)

2000 – Wystawa indywidualna rysunku i grafiki, Poznań

2001 – udział w wystawie fotografii, Lublin

2002 – Performance „Inner Spaces”, Poznań

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – Wystawa indywidualna, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

„Wieża”
tkanina, batik
serigrafia

STANISŁAW KOZŁOWSKI

Ur. 1949, Ełk.

Studia na ASP w Warszawie, dyplom z projektowania przemysłowego w 1974 r. Rysunek i malarstwo studiował w pracowni doc. R. Ziemińskiego.

W 1975 r. miał wystawę indywidualną malarstwa w Galerii ZPAP Olsztyn.

W 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1982 r. przeniósł się do Warszawy.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

LECH KRZEMIŃSKI

Ur. 1928.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w 1962 r.

W 1962 r. przyjęty do Sekcji Malarstwa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1964 r. zamieszkał w Częstochowie i przeniósł się do Okręgu Katowickiego ZPAP.

Brał udział w II Ogólnopolskiej wystawie „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn-Zamek (1962).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANNA KUBOŃ-HLEBOWICZ

Ur. 1934.

Studia na ASP w Krakowie i na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom ze specjalizacji konserwacja zabytków i dzieł sztuki w 1962 r.

W 1962 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracowała przez szereg lat na pełnym etacie jako konserwator na Zamku w Lidzbarku Warmińskim.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

BARBARA KUCHARSKA

Ur. 1980, Olsztyn.

Studia w Instytucie Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, dyplom w specjalności malarstwo w 2004 r.

W 2006 r. ukończyła studia licencjackie w klasie fletu w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Jest także absolwentką Państwowej Szkoły Muzycznej im. F. Chopina w Olsztynie: I stopnia – w klasie fortepianu i II stopnia – w klasie fletu.

W 2006 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracuje jako nauczyciel fletu w Państwowej Szkole Muzycznej w Nowym Tomysłu pod Poznaniem.

Brała udział w koncertach organizowanych m. in. przez Państwowe Szkoły Muzyczne w Olsztynie, Iławie, Lidzbarku Warmińskim i Nowym Tomysłu. W 2001 r. uczestniczyła w I Warmińsko-Mazurskim Festiwalu Fletowym w Olsztynie.

Współpracuje z zespołami muzyki chrześcijańskiej z Olsztyna i Poznania oraz z zespołem Generacji T.

Poprzez swoją twórczość pragnie wielbić Boga i wyrażać Jego miłość, która przemieniła jej życie.

Wystawy indywidualne:

2006 – „Pełna jest ziemia łaski Pana”, Galeria Teatru im. St. Jaracza w Olsztynie

2006 – Cafe Betty Poznań

2007 – „Nie lękajcie się patrzeć w wieczność”, Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

2000 – Miejski Ośrodek Kultury „Spichlerz” w Olsztynie

2001 – „Wystawa grafiki studentów II roku UWM”, Gietrzwałdzki Ośrodek Kultury

2003 – „Wystawa malarstwa studentów z pracowni prof. A Simińskiej”, Galeria Uniwersytecka UWM w Olsztynie

– III Wystawa z okazji obchodów Dni papieskich Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn

2004 – „Dyplomy 2004”, Galeria Uniwersytecka UWM w Olsztynie

2006 – „Pracownia 11”, Miejski Ośrodek Kultury „Spichlerz” w Olsztynie

– Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

„Serce człowieka
obmyśla drogę, lecz
Pan utwierdza
kroki. Księga
Przysłów”
akryl
73 x 100 cm

KONSTANTY KUKAWSKI

Ur. 1947, Olszanka.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w 1973 r.

W 1973 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1982 r. wyjechał do RFN.

Udział w wystawach zbiorowych:

1973 – Wystawa poplenerowa „Szypry '73”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

1975 – Wystawa Olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa poplenerowa „Olsztynek '75”, BWA Olsztyn

1977 – Ogólnopolski plener malarski „Nidzica '77”

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1979 – Wystawa poplenerowa „Dobre Miasto '79”, Dobre Miasto

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (II nagroda)

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

217

BARBARA KULCZYŃSKA-NOWAK

Ur. 1956, Toruń.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w zakresie konserwacji malarstwa i rzeźby polichromowanej w 1982 r.

W 1982 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Praca zawodowa z zakresu konserwacji dzieł sztuki.

Była zatrudniona w PP Pracowni Konserwacji Zabytków w Olsztynie jako kierownik zespołu.

Uczestniczyła w Wystawie olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91” (BWA Olsztyn 1991).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

VIOLETTA KULIKOWSKA-PARKASIEWICZ

Ur. 1970, Świdwin.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w Pracowni Grafiki Warsztatowej pod kierunkiem prof. L. Kiljańskiego w 1995 r.

W 1996 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Obecnie pracuje na stanowisku adiunkta w Pracowni Projektowania Graficznego Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

Udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych, w konkursach w kraju i za granicą.

Wystawy indywidualne:

1994 – Galeria „Kąt” Świdwin

2000 – Klub „Mózg” Bydgoszcz

2001 – Galeria Sztuki Ostróda

– Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn

2002 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

Nagrody wyróżnienia:

2002 – wyróżnienie na Wystawie malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby, Gdańsk

2003 – Grand Prix na III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, Olsztyn

– Nagroda Rektora ASP we Wrocławiu na II Międzynarodowym konkursie rysunku, Wrocław

„Wstydząc się I”
z cyklu „Brzuch”
rysunek ołówkiem
100 x 70 cm

„Wstydząc się III”
z cyklu „Brzuch”
rysunek ołówkiem
100 x 70 cm

– III nagroda Dyrektora Miejskiej Galerii Sztuki w Częstochowie na V Triennale Sztuki Sacrum „Ku cywilizacji życia”, Częstochowa

(Źródło: informacje autora)

ADAM KURŁOWICZ

Ur. 1952, Olsztyn.

Absolwent PLSP w Gdyni-Orłowie, dyplom z fotografii artystycznej w 1974 r.

Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWSSP w Gdańsku, dyplom z projektowania graficznego w pracowni doc. J. Krechowicza oraz aneks do dyplomu z grafiki warsztatowej (techniki metalowe) w pracowni W. Dębskiego w 1983 r.

W 1990 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W latach 1999–2001 był członkiem Zarządu Okręgu, w tym okresie zredagował, opracował graficznie i wydał 8 numerów „Biuletynu” – pisma ZO ZPAP w Olsztynie.

Uprawia grafikę warsztatową, rysunek, malarstwo, fotografię, ilustrację i rysunek satyryczny, projektuje plakaty, grafikę książkową i wydawniczą.

Opracował graficznie i zilustrował ponad 60 książek, współpracując m. in. z Wydawnictwem Morskim i Krajową Agencją Wydawniczą w Gdańsku, wydawnictwami „Pojezierze”, „Zodiak”, „Borussia” i „Wers” w Olsztynie oraz Wydawnictwem „Iskry” w Warszawie.

W 1989 r. współpracował z niemieckim wydawnictwem „Grüner&Jahr” w Hamburgu, projektując ilustracje do czasopism „Stern” i „Viva”.

Współtworzył jako ilustrator dwa filmy animowane: „Grabowski – Haus des Lebens”, (współpraca z Mariolą Brillowską i Julitą Wiench), Inter-Pol Studio Hamburg (1989) (film dostał I nagrodę w kategorii filmów animowanych na Filmfestival w Oberhausen (Niemcy 1991); „New Pinokio” (współautorstwo z Julanne Gilliam i Julitą Wiench), Walking Womens Warszawa-Los Angeles (2000-2004).

W latach 1988–1999 brał udział w Ogólnopolskich Plenerach Ilustratorów, organizowanych przez BWA w Zamościu. Jest współzałożycielem i członkiem grup twórczych: „Narol” i „Czworosmok”, które powstały jako efekt plenerowych spotkań.

W latach 1990–1996 współpracował z berlińskim artystą Piotrem Nathanem przy jego projektach z dziedziny sztuki obiektu i instalacji, współtworząc wystawy m. in.: na 24. Internationaler Kunstmarkt Art Cologne, Köln (Niemcy 1990); w Hotel Pension „Nürnberger Eck”, Berlin (Niemcy 1991); „When Summer has almost gone”, Galerie Brutto Gusto, Rotterdam (Holandia 1991); „Hoher must du schiesen...”, Kunst-Werke Berlin (Niemcy 1992); w Schlos Wilhelmsthal „Souterrain”, Kassel/Calden (Niemcy 1992); „Oui, ouoi, ou? Un re-

gard sur l'art en'Allemagne en 1992", Musee d'Art Moderne de la Ville de Paris (Francja 1993); „A Leap Fixed in Mid Air”, Upper Gallery, London (Anglia 1993).

Od 1999 r. współpracuje ze Stowarzyszeniem Wspólnota Kulturowa „Borussia” i wydawnictwem „Borussia” w Olsztynie, opracowując graficznie i ilustrując wydawnictwa książkowe, materiały informacyjne i promocyjne, aranżując i opracowując graficznie wystawy promujące stowarzyszenie i działalność wydawniczą. W latach 1999–2003 był redaktorem graficznym pisma „Borussia”, w tym czasie opracował graficznie 11 numerów tego pisma. W roku 2001 współpracował z TPSA – zaprojektował serię plakatów do kampanii reklamowej.

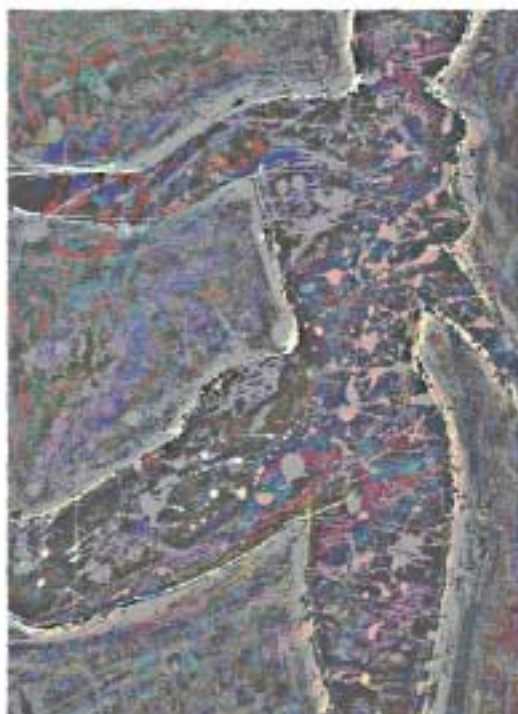
W latach 2003–2006 współpracował z Centrum Polsko-Francuskim w Olsztynie, opracowując graficznie i aranżując wystawy oraz projektując plakaty.

Wystawy indywidualne:

- Wystawa ilustracji, Muzeum Regionalne Stęszew 1996
- Wystawa ilustracji, Galeria „Cztery kąty” Nowy Tomyśl 1996
- Wystawa ilustracji „Po drugiej stronie lustra...”, BWA Olsztyn 1996
- Ausstellung der Illustrationen, „Amadeus-Galerie” Berlin (Niemcy) 1999
- Wystawa ilustracji „Odkrywanie światów”, Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn 2003

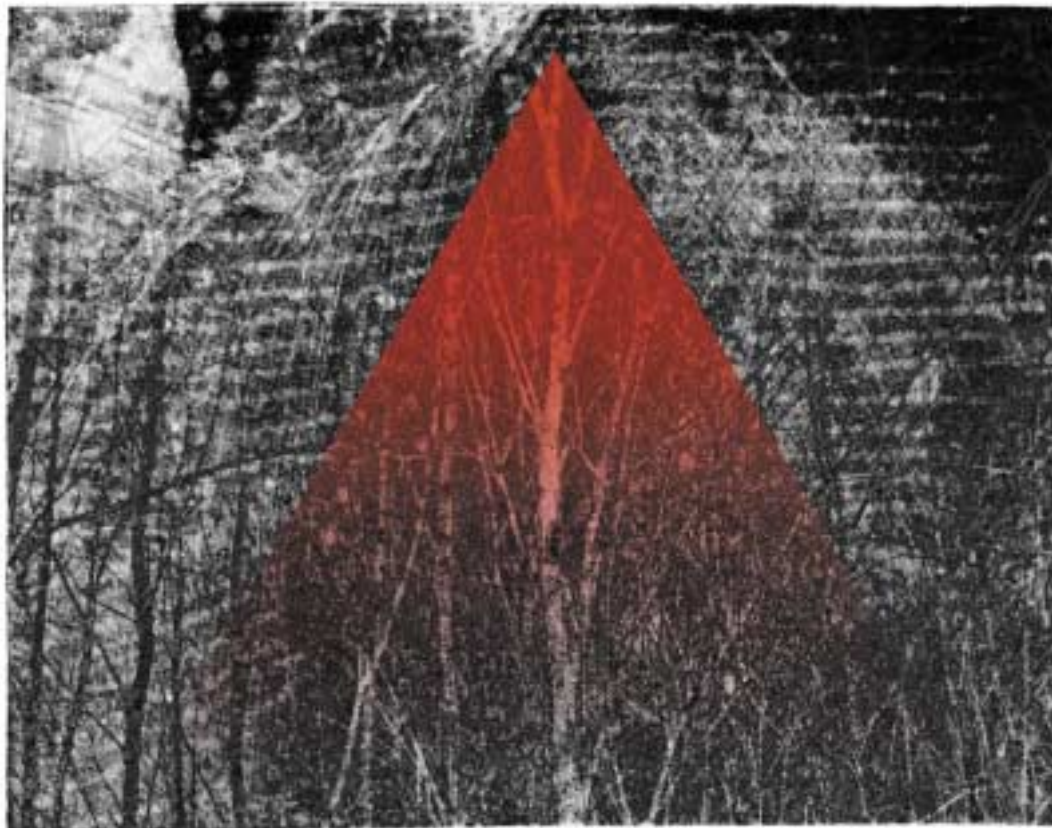
Udział w wystawach zbiorowych:

- 1983 – „Polnische Künstler Heute” II, Kunstverein Landau (RFN)
- Wystawa ilustracji książkowej, GTPS Gdańsk
- 1984 – „Gdańska grafika roku”, GTPS Gdańsk
- 1985 – „Polnische Künstler Heute” IV, Kunstverein Landau, Deutsche Bank Landau (RFN)
- 1986 – 25 International Cartoon Festival, Knokke-Heist (Belgia)
- Wystawa „Prowincja”, Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek
- 1987 – Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '87”, Legnica
- Wystawa plakatu, Galeria „Stara Kordegarda” Warszawa
- XII Biennale Plakatu Polskiego, BWA Katowice
- 38. Internationalen Kinder- und Jugendbuchausstellung, Bayerische Staatsbibliothek München (RFN)
- 1988 – Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '88”, Legnica
- 27 Internationaal Cartoon Festival, Knokke-Heist (Belgia)
- Wystawa rysunku satyrycznego „Sztuka”, KMPiK Zielona Góra, Legnica
- XIII Biennale of Graphic Design, Moravska Galerie Brno (Czechosłowacja)
- Wiosenny Salon Plakatu Polskiego, Muzeum Plakatu w Wilanowie Warszawa
- Wystawa plakatu z okazji 70-lecia odzyskania niepodległości Polski, Centrum Kultury Katowice
- 1989 – Wystawa rysunku satyrycznego „Muzyka”, KMPiK Zielona Góra
- V Ogólnopolski plener ilustratorów „Susec '88”, BWA Zamość
- Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '89”, Legnica
- 28 Internationaal Cartoon Festival, Knokke-Heist (Belgia)
- Biennale of Illustrations BIB '89, Bratysława (Czechosłowacja)
- 1990 – 10 Rassegna Umoristica Internazionale, Galleria Civica di Arte Contemporanea Trento (Włochy)
- Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '90”, Legnica
- The First International Biennial of Illustration, Beograd (Jugosławia)
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- Biennale of Illustration BIB '91, Bratysława (Czechosłowacja)

„Biegnąca”
technika własna
druk płaski
40 x 53 cm
2006

„Las”
z cyklu
„Metafizyka”
technika własna
druk płaski
58 x 44 cm
2006

220

- 1992 – Ausstellung „Bibelillustration fur Kinder”, Katholische Akademie Hamburg (Niemcy)
– VIII Ogólnopolski plener ilustratorów „Krasnobród '91”, Muzeum Okręgowe Zamość
– Wystawa ilustracji Grupy „Narol”, Muzeum im. J. Petera Tomaszów Lubelski
– Wystawa ilustracji Grupy „Czworosmok”, Galeria „Stara Kordegarda” Warszawa
1993 – 13a Rassegna Umoristica Internazionale „Intolerance”, Trento (Włochy)
– Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '93”, Legnica
– Tehran International Biennale of Illustrations TIBI, Museum of Contemporary Arts Tehran (Iran)
1994 – Wystawa ilustracji „Człowiek i środowisko”, Galeria „Koszelówka” Łąck
– Wystawa ilustracji „Ginąca architektura”, Galeria „Zachód” Chełm
– IX Ogólnopolski plener ilustratorów „Krasnobród '93”, Muzeum Okręgowe Zamość
1995 – Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '95”, Legnica
– Ogólnopolska wystawa ilustracji i książki unikatowej „Art Book II”, Salon ART ZPAP Warszawa, DŚT Kielce, Centrum Kultury „Zamek” Poznań
– X Ogólnopolski plener ilustratorów „Krasnobród '94”, BWA Zamość
– Wystawa ilustracji „W świetle liryki Leśmiana”, KMPiK Zamość
1996 – XI Ogólnopolski plener ilustratorów „Krasnobród '95”, BWA Zamość
– 35 International Cartoon Festival, Knokke-Heist (Belgia)
– Ogólnopolska wystawa ilustracji i książki unikatowej „Art Book II”, Muzeum Książki Artystycznej Łódź
– Międzynarodowa wystawa rysunku satyrycznego „Satyrykon '96”, Muzeum Okręgowe w Legnicy, Muzeum Karykatury w Warszawie
– Wystawa ilustracji Grupy „Narol”, Galeria „U” Warszawa
– Ausstellung der Polnische Illustration, Katholische Akademie Hamburg (Niemcy)
– 10th Biennial Cartoon Contest & Exhibition „L'Arte dell'Umorismo nel Mondo”, Vercelli (Włochy)
1997 – Wystawa „Ilustracje sienkiewiczowskie”, Muzeum Literatury Warszawa
– Wystawa ilustracji Grupy „Narol”, Galeria w „Kuncewiczówce”, Kazimierz Dolny
1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
1998 – Wystawa ilustracji do utworów Adama Mickiewicza, BWA Olsztyn
– Wystawa ilustracji Grupy „Narol”, Galeria Sztuki Współczesnej w Opolu
1999 – Wystawa „Henryk Sienkiewicz w ilustracji”, Centrum Kształcenia Ustawicznego w Nysie, Galeria Sztuki Współczesnej we Włocławku

- 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kungsbacka (Szwecja)
- 2000 – „Współczesna polska sztuka książki 2000”, Galeria DAP Warszawa
- Wystawa „Ballady i ilustracje”, Galeria ZPAP Olsztyn
- Polnische Illustratoren, 52. Internationale Frankfurter Buchmesse, Frankfurt (Niemcy), Ljubljana (Słowenia)
- 2001 – Wystawa ilustratorów polskich i niemieckich, Międzynarodowe Targi Książki w Warszawie
- 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa Grupy „Dziady pruskie”, Galeria „Obora” Głotowo
- 2004 – Wystawa ilustracji Grupy „Narol”, BWA Sandomierz
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- 2005 – Ogólnopolska wystawa ilustracji „Salon Ilustratorów”, Międzynarodowe Targi Poznańskie, Międzynarodowe Targi Książki Warszawa, Galeria „Sfera” Bielsko-Biała
- Wystawa poplenerowa „Soutine Dienes”, Galeria Lietuvos Dailininku Sajunga Vilnius (Litwa), Galeria ZPAP Olsztyn
- Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
- Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot
- Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
- 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

Nagrody:

- 1983 – I nagroda (współautorstwo z Julitą Wiench) za plakat do wystawy „Polnische Künstler Heute”, Landau (Niemcy)
- I nagroda w konkursie na ilustrację książkową, Gdańsk
- 1984 – wyróżnienie w konkursie „Grafika roku”, Gdańsk
- 1987 – wyróżnienie w Ogólnopolskim konkursie „Prowincja”, Włocławek
- wyróżnienie w konkursie na plakat o tematyce społecznej, Warszawa
- 1988 – wyróżnienie na Międzynarodowej wystawie „Satyrykon”, Legnica
- wyróżnienie w Ogólnopolskim konkursie „Sztuka”, Zielona Góra
- 1989 – nagroda specjalna w Ogólnopolskim konkursie „Muzyka”, Zielona Góra
- 1999 – I nagroda w konkursie na opracowanie graficzne pisma „Borussia”, Olsztyn

W 1997 roku otrzymał odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” przyznaną przez Ministra Kultury i Sztuki.

Prace w zbiorach: Muzeum Narodowego w Gdańsku, Muzeum Ziemi Kujawskiej i Pomorskiej we Włocławku, Muzeum Regionalnego w Stęszewie, Muzeum Karykatury w Warszawie, Museo Biennale Internazionale di Caricatura w Vercelli (Włochy), Muzeum Plakatu w Wilanowie, Akademii Rycerskiej w Legnicy oraz w kolekcji ilustracji Galerii Zamojskiej BWA w Zamościu.

(Źródło: informacje autora)

AGNIESZKA KUROWSKA

Ur. 1970, Dobrze Miasto.

Studia na UMK w Toruniu, dyplom na kierunku Konserwacja i Restauracja Papieru i Skóry w 1994 r.

W 1995 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmowała się konserwacją.

Wykonała za granicą wiele prac z zakresu konserwacji zabytków.

W 2000 r. wyjechała na stałe do Niemiec.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

EUGENIUSZ KWIATKOWSKI

Ur. 1939, Osiek n/Notecią, woj. bydgoskie.

Absolwent PLSP w Bydgoszczy.

Studia na Wydziale Malarstwa i Ceramiki Artystycznej w PWSSP w Gdańsku, malarstwo w pracowni prof. R. Pietkiewicza, ceramika artystyczna w pracowni prof. H. Żuławskiej, dyplom w 1969 r.

W 1970 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, akwarelę, rysunek, ceramikę.

Od wielu lat prowadzi pracownię rysunku i malarstwa oraz ceramiki artystycznej w PLSP w Olsztynie.

Laureat nagrody I stopnia dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej w Warszawie.

Wystawy indywidualne:

1978 – Galeria ZPAP Olsztyn

1995 – Dom Środowisk Twórczych Olsztyn

– Dom „Gazety Olsztyńskiej”, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

1997 – Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

– Muzeum Herdera Morąg

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1975 – Wystawa poplenerowa „Olsztynek '75”, BWA Olsztyn

1976 – Wystawa poplenerowa „Grunwald '76”, BWA Olsztyn

– II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (wyróżnienie)

– Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

1977 – Ogólnopolski plener malarski „Nidzica '77”

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)

1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (wyróżnienie)

– Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)

– „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

1982 – Wystawa poplenerowa „Reszel '82”, Galeria ZPAP Olsztyn

1987 – V Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '87”, BWA Olsztyn

„Koza”
ole na płótnie

1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – Ogólnopolski konkurs malarstwa pejzażowego, BWA Bydgoszcz
 1990 – Wystawa artystów Europy Wschodniej, Hamburg
 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
 1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 – Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie
 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur i BWA w Olsztynie oraz w muzeach i zbiorach prywatnych w kraju i za granicą: w Niemczech, Szwajcarii, Francji i Anglii.

(Źródło: informacje autora)

ANTONI LETKI

Ur. 1948, Olsztyn.

Działalność malarską rozpoczął jeszcze przed studiami, uczestnicząc w zajęciach pracowni plastycznej WDK w Olsztynie, prowadzonych przez E. Kochanowskiego.

Studia na ASP w Warszawie, studiował architekturę wnętrz pod kierunkiem prof. W. Witteka. Równocześnie odbywał poszerzone zajęcia z zakresu malarstwa. Dyplom w pracowni malarstwa prof. B. Urbanowicza w 1973 r.

W czasie studiów rozpoczął działalność z zakresu ceramiki artystycznej w pracowni prof. W. Golakowskiej, którą kontynuuje przez wiele lat.

Bez tytułu
olej na płótnie
100 x 90 cm
1987

224

Zajmuje się również szeroko pojętą architekturą wnętrz. Projektował między innymi kompleksy zabudowań „Warta” i „Villa Palas” w Olsztynie.
W 1974 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Wystawy indywidualne:

- 1976— Wystawa ceramiki, Galeria „Zapiecek” Warszawa
- Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn
- 1979 — Wystawa malarstwa, Galeria DŚT Olsztyn
- 1981— Wystawa malarstwa, rysunku, ceramiki, Galeria „L'Usine” Paryż
- 1986 — Wystawa ceramiki „Majolika Teller”, Galeria „Carol Strametz” Frankfurt am Main (RFN)
- 1987 — Wystawa ceramiki, Galeria „Art” Warszawa
- 1988 — Wystawa malarstwa i ceramiki, Galeria „Art” Warszawa
- 1994 — Wystawa malarstwa i ceramiki, Filharmonia w Olsztynie

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1972 — Wystawa zbiorowa studentów wyższych szkół plastycznych urodzonych w Olsztynie, Galeria ZPAP Olsztyn
- 1974 — Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
- 1975 — Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 — II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1977 — „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1981 — Wystawa środowiska warszawskiego, Galeria „Zachęta” Warszawa

Bez tytułu
olej na płótnie
73 x 73cm
1992

- 1982 – Wystawa zbiorowa „Miniatura”, Polski Ośrodek Kultury Budapeszt (Węgry)
 1985 – Wystawa zbiorowa „Skyline”, Galeria „Von Loe” Königstein (RFN)
 1986 – Wystawa zbiorowa (Dania)
 1992 – Wystawa „Warszawska dekada sztuki”, ASP Warszawa
 1994 – „Triennale sztuki sakralnej – sacrum”, Galeria BWA Częstochowa
 1995 – Wystawa artystów związanych z gminą Stawiguda, Galeria Gminnego Ośrodka Kultury w Stawigudzie
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPoL Szczytno
 2003 – Wystawa „Program 2003 – Powrót do płaszczyzny”, Galeria „Na Siennej” Warszawa, Galeria MOK Olsztyn, Paryż (Francja)

(Źródło: informacje autora)

EWA LETKI

Ur. 1977, Olsztyn.

Absolwentka PLSP w Olsztynie (1996).

Studia (edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych) na Wydziale Pedagogiki i Wychowania Artystycznego UWM w Olsztynie, dyplom w 2003 r.

W 2004 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się projektowaniem graficznym, scenografią, ilustracją, tworzy lale na szydełku i wełniaczki, wyszywa obrazy (patchworki). Prowadzi warsztaty z artterapii.

Dorobek artystyczny:

2003 – Wystawa „Konferencje 2003”, Centrum Kultury i Sztuki w Lesznie.

2004 – Wystawa tkaniny artystycznej, CEiK w Olsztynie

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – Wystawa indywidualna w Galerii ZPAP w Olsztynie

2006 – Wystawa indywidualna w Klubie „Dakini” w Olsztynie

(Źródło: informacje autora)

„Pracownia z miśkiem”
tkanina

JAN LEWDOROWICZ

Ur. 1943, Stare Wiergania, powiat Lida, województwo nowogródzkie.

W 1957 r. wraz z rodziną przybył do Polski.

Absolwent PLSP w Szczecinie, a następnie ukończył kierunek zajęć praktyczno-technicznych z wychowaniem plastycznym w Studium Nauczycielskim w Legnicy.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w pracowni doc. M. Wiśniewskiego w 1973 r.

W latach 1973–1977 pracował w swojej pracowni dyplomowej jako asystent.

W 1974 przyjęty do Okręgu ZPAP w Gdańsku, w 2000 r. do Okręgu Olsztyńskiego.

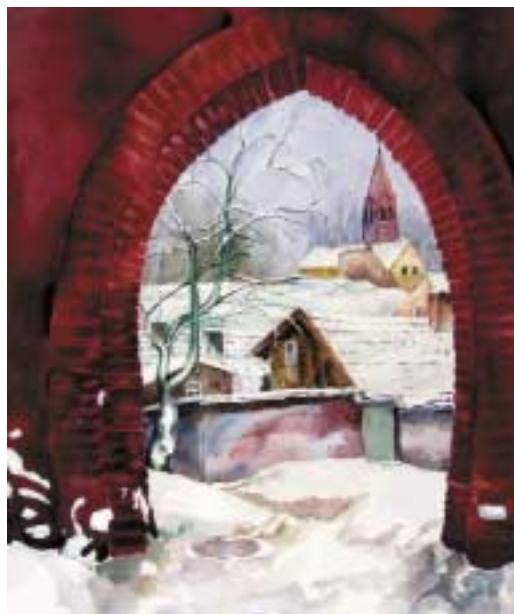
W 1977 r. osiedlił się w Pastęku, gdzie podjął pracę na przemian w kulturze i oświacie.

W okresie licealnym i akademickim brał udział w konkursach i wystawach plastycznych środowiskowych i krajowych. Zajmował się również fotografią i filmem animowanym.

„Wzgórze zamkowe
w Pasłęku”
akwarela
2006

„Brama młyńska”
akwarela
2005

226

Podczas studiów zrealizował dwie kreskówki „Ona i on” i „Flaga”. Na Ogólnopolskim Festiwalu Filmów Studenckich w Bydgoszczy w 1972 r. „Ona i on” uzyskała pierwszą nagrodę. Zajmuje się malarstwem sztalugowym, akwarelowym, batikiem, rysunkiem satyrycznym i grafiką użytkową – plakatem autorskim, ilustracjami, znakami graficznymi. Indywidualnie wystawiał swoje prace w Legnicy (1967), we Włocławku (1975), Kwidzynie (1979), Elblągu (1997 i 2005), Pasłęku (2002), Olsztynie (2006).

Uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych twórców środowisk wrocławskiego, toruńskiego, olsztyńskiego, a także w aukcjach charytatywnych organizowanych przez różne stowarzyszenia i Rotary Club w Elblągu.

Jest organizatorem wielu plenerów malarskich z udziałem twórców zagranicznych. Za działalność kulturalną i artystyczną otrzymał nagrodę Starosty Elbląskiego w 1999 r., a także Odznakę Zasłużony Działacz Kultury.

(Źródło: informacje autora)

ROMANA LEWIŃSKA- LEWANDOWSKA

Ur. 1929, Lwów.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie, dyplom w pracowni prof. J. Fedkowicza w 1956 r.

Od 1956 r. mieszka w Olsztynie, w tym roku przyjęta do Oddziału ZPAP w Olsztynie. Przez wiele lat pracowała w Technikum Łączności w Olsztynie jako nauczyciel rysunku.

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

1960 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Wrocław, Nowy Sącz

1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin

1964 – „20 lat PRLw twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej

1946–1966”, Klub SM „Pojezierze”

„Dziewczyna”
olej na płótnie

- Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- 1967 – II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1968 – III Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- 1970 – Wystawa „25 lat Plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP w Olsztynie

(Źródło: informacje autora)

BARBARA LIS-ROMAŃCZUK

Ur. 1935, Poznań.

Absolwentka PLSP w Poznaniu.

Studia na PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni P. Potworowskiego w 1960 r.

W 1961 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracuje twórczo, uprawiając medalierstwo, grafikę, rysunek i balir.

W 1980 r. otrzymała Złotą Odznakę ZPAP.

Działalność artystyczna:

1962 – I nagroda w konkursie na medal „X wieków Gdańska” (realizacja Mennica Państwowa)

1963 – I Ogólnopolska wystawa medalierstwa, CBWA „Zachęta”, Warszawa

– Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres Federation Internationale de la Medaille (FIDEM), Haga

1964 – Wystawa indywidualna medali, BWA Toruń

– Wystawa indywidualna medali, Muzeum Ruchu Rewolucyjnego Białystok

– Wystawa indywidualna „Medale i rysunki”, BWA Olsztyn

– „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

– Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa

– Ogólnopolski konkurs „Śląsk w plastyce” (III nagroda), BWA Katowice

1965 – „XX Lat PRL w twórczości plastycznej”, CBWA „Zachęta” Warszawa

– „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie

1966 – „Sztuka medalierska 1945–1965”, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

– „Medalierstwo Polskie 1945–1965”, Dom Wojska Polskiego Warszawa

– „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

(I nagroda)

– Międzynarodowy konkurs na medal artystyczny, Accademia Civica dei Costanti Arezzo

– „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, DŚT w Olsztynie

1967 – Indywidualna wystawa medali, BWA Sopot

– Indywidualna wystawa medali, BWA Olsztyn

– V Paryskie Biennale Młodych, Musee d'art Modernę de la Ville de Paris (Francja) (wyróżnienie)

– Wystawa współczesnych medali polskich, Amos Andersonin Taidemuseo Helsinki (Finlandia)

– Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Sztokholm (Szwecja)

– Wystawa „Laureaci V Biennale de Paris”, Galerija „Centar” Zagrzeb, Galerija Doma Omladine Belgrad (Jugosławia)

– „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa

– Współczesne medalierstwo polskie, Statens Historiska Museum Sztokholm (Szwecja)

– II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek

– „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek (II nagroda)

1968 – Indywidualna wystawa medali, BWA Poznań

– Międzynarodowa wystawa „Kobieta w medalierstwie”, Museo de la Fabrica National de Moneda y Timbre Madryt (Hiszpania) (medal honorowy)

- II Festiwal sztuk pięknych, CBWA „Zachęta” Warszawa
- „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek (I i III nagroda)
- III Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- 1969 – Ogólnopolska wystawa medalierstwa (nagroda Ministra Kultury i Sztuki), CBWA „Zachęta” Warszawa
- XXV lat sztuki medalierskiej w Polsce Ludowej 1944–1969, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- II Ogólnopolski plener przemysłowy na Śląsku, BWA Katowice
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Narodni Galerie – Belvedere Praga (Czechosłowacja)
- Międzynarodowy konkurs na medal artystyczny, Accademia Civica dei Costanti Arezzo (Włochy)
- „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1970 – Indywidualna wystawa medali, Galeria „Kordegarda” Warszawa
- Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- Ogólnopolski konkurs na dzieło plastyczne „Mikołaj Kopernik i jego idea” (II i III nagroda w dziedzinie rzeźby, wyróżnienie w dziedzinie grafiki), I wystawa pokonkursowa, Muzeum Frombork
- V Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Slovenska Narodna Galeria Bratysława (Czechosłowacja)
- Polska sztuka medalierska, Galeria Związku Artystów Moskwa (ZSRR)
- 1971 – Ogólnopolski konkurs na dzieło plastyczne „Mikołaj Kopernik i jego idea”, II wystawa pokonkursowa, BWA Olsztyn
- VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- III Ogólnopolska wystawa rzeźby, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Tematyka kopernikowska w medalierstwie i numizmatyce, Muzeum Okręgowe Toruń
- „Muzyka inspiracją rzeźbiarza”, Galeria Rzeźby Warszawa
- Ogólnopolska wystawa malarstwa, rzeźby i grafiki „Portret człowieka”, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Kolonia (RFN)
- Polska sztuka medalierska, Sofia (Bułgaria)
- 1972 – Ogólnopolski konkurs „Mikołaj Kopernik i jego idea”, (I nagroda w dziedzinie grafiki i II nagroda w dziedzinie rzeźby), III wystawa pokonkursowa, Muzeum Frombork
- 50 lat medalierstwa polskiego 1920–1970, Muzeum Mennicy Paryskiej (Francja)
- 1973 – „Mikołaj Kopernik w plastyce współczesnej”, Muzeum Frombork
- V „Złote Grono”, prezentacja laureatów, BWA Zielona Góra
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Helsinki (Finlandia)
- Polska sztuka medalierska, Hawana (Kuba)
- Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

- Międzynarodowy konkurs medalierski I Biennale Dantesca, Centro Dantesco Rawenna (Włochy)
- 1974 – Indywidualna wystawa medali (Panorama XXX-lecia), Muzeum Narodowe Warszawa
- Współczesna rzeźba portretowa w Polsce, Muzeum im. J. Malczewskiego Radom
- Medalierstwo w XXX-leciu Polski Ludowej 1944–1974, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Polska płaskorzeźba współczesna, BWA Katowice
- Przegląd rzeźby polskiej 1944–1974, BWA Lublin
- Międzynarodowy plener malarski „Bieszczady ’74”, BWA Rzeszów
- Współczesne medale polskie, Museo Archeologico Mediolan (Włochy)
- 1975 – Medale i odznaczenia, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Zamek Królewski na Wawelu Kraków
- 1976 – Indywidualna wystawa „Rysunki”, BWA Rzeszów
- Indywidualna wystawa „Medale”, BWA Białystok
- Indywidualna wystawa „Medalierstwo”, Galeria DŚT Olsztyn
- II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (II nagroda w dziedzinie grafiki)
- 1977 – Nagroda II stopnia Ministra Kultury i Sztuki za twórczość artystyczną w dziedzinie medalierstwa
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Magyar Nemzeti Galeria Budapest (Węgry)
- „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1978 – Medale muzeów polskich, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Współczesne medalierstwo polskie, Towarzystwo Sztuk Pięknych Lyon (Francja)
- Polska sztuka medalierska, Galleries of Triveni Kala Sangam New Delhi (Indie)
- 1979 – Indywidualna wystawa medali, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej Lipsk (NRD)
- Laureaci Nagród Państwowych i Ministra Kultury i Sztuki w 35-lecie PRL, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Medalierstwo polskie 1918–1978, Muzeum Narodowe Wrocław
- Współczesne medalierstwo polskie 1944–1979, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Ogólnopolska wystawa rzeźby „Tendencje i osobowości 1974–1979”, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM Lizbona (Portugalia)
- 1980 – Ogólnopolska wystawa „Ars aquae”, BWA Katowice
- Współczesne medalierstwo polskie 1944–1979, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Awangarda polskiego medalierstwa 1970–1980, Westfälische Landsmuseum Münster (RFN)
- Współczesne medalierstwo polskie 1970–1980, Muzeum Państwowe Luksemburg
- „Plastyka olsztyńska w 35-lecie PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 1981 – Medale wrocławskie 1945–1980, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Współczesne medalierstwo polskie 1944–1979, Muzeum Okręgowe Białystok
- 1982 – Indywidualna wystawa grafiki „Mówiący gestem”, Teatru im. S. Jaracza Olsztyn
- „Kwiaty i krajobraz w medalierstwie”, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Współczesne medalierstwo polskie, Ośrodek Kultury Polskiej Londyn (Anglia)
- Współczesne medalierstwo polskie, Museo de Bellas Artes Caracas
- 1983 – Motyw muzyczny w medalierstwie współczesnym, Klub Muzyki Wrocław
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Palazzo Medici-Ricardi Florencja (Włochy)
- 1984 – Wystawa „Artyści olsztyńscy”, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej Lipsk (NRD)
- Ogólnopolska wystawa medalierstwa, BWA Toruń
- Wystawa „Plenery wielkopolskie”, BWA Poznań
- Medale Mennicy Państwowej w Warszawie 1924–1984, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Awangarda polskiego medalierstwa 1944–1984, BWA Słupsk
- Polskie medale filatelistyczne 1955–1984, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

- Współczesne medalierstwo polskie 1944–1984, Moskwa (ZSRR)
- 1985 – II Ogólnopolska wystawa medalierstwa „O pokój”, BWA Toruń
- Numizmatyka i archeologia w medalierstwie polskim, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- „Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Sztokholm (Szwecja)
- „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1986 – Współczesne medalierstwo polskie 1970–1985, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Medale Mennicy Państwowej w Warszawie 1945–1986, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Motyw muzyczny w medalierstwie, BWA Poznań
- 1987 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- III Ogólnopolska wystawa medalierstwa „Tendencja i twórcy”, BWA Toruń
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM – Colorado Springs
- 1988 – Medalierstwo polskie 1918–1988, CBWA „Zachęta” Warszawa, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Polskie medalierstwo współczesne, Muzeum Miejskie Getynga (RFN)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1989 – Zofia Demkowska i uczniowie – wystawa medali, Muzeum ASP Warszawa, Muzeum Okręgowe Białą Podlaska
- Ogólnopolska wystawa rzeźby 1979–1989, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Medale Mennicy Państwowej w Warszawie 1980–1988, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Współczesne medalierstwo polskie 1945–1988, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- 1990 – Indywidualna wystawa medali, BWA Białystok
- Ogólnopolska wystawa medalierstwa, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Medale Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu 1965–1990, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Helsinki (Finlandia)
- 1991 – Indywidualna wystawa medali, Galeria Trigon Darmstadt (Niemcy)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- Medale Mennicy Państwowej w Warszawie 1980–1990, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

230

„Linokoczek”
brąz lany
patynowany
1999

– Współczesne medalierstwo polskie, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

1993 – Medale okolicznościowe, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

– Wrocławskie osobistości, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

1994 – Sesja medalierska „Gorzów 94” – wystawa medali, Muzeum Okręgowe Gorzów Wlkp.

– Polskie medale FIDEM '94, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

– Międzynarodowa Wystawa Medalierska, Kongres FIDEM, Magyar Nemzeti Galeria Budapeszt (Węgry)

1995 – „Na ścieżkach pamięci. Medalierska szkoła Zofii Demkowskiej”, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

– Poezja w medal wpisana, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław

- Medale i publikacje muzealne, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
- 1996 – Międzynarodowa wystawa medalierska, Kongres FIDEM, Musee d’art et d’histoire Neuchatel (Francja)
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
- Polskie medale FIDEM ’96, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- 1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn (nagroda równorzędna)
- „40 lat minęło – wystawa jubileuszowa z kolekcji BWA”, BWA Olsztyn
- Współczesna medalierstwo polskie – retrospektywa, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Polskie medale FIDEM ’98, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Współczesna sztuka medalierska, Kongres FIDEM, Rijkmuseum Haga (Holandia)
- 1999 – Medale jubileuszowe Polskiego Towarzystwa Numizmatycznego, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Jan Paweł II w książce i medalierstwie, Biblioteka Publiczna Suwałki
- 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta” (wyróżnienie w dziedzinie rzeźby), BWA Olsztyn
- Wielcy i sławni wrocławskiej nauki i kultury XX wieku, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Indywidualna wystawa medali „Ogrody gorzkich piołunów”, BWA Olsztyn
- Wystawa współczesnego medalierstwa amerykańskiego i polskiego „Hands across the Sea”, Colorado Springs Pittsburg (USA), Wrocław
- 2002 – Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Paryż (Francja)
- Współczesne medale, Polonie – Ville de Namur (Belgia)
- 2003 – Polskie medale FIDEM 2002, Muzeum Sztuki Medalierskiej Wrocław
- Polskie medalierstwo, Museum fur Stadtgeschichte Breisach am Rhein (Niemcy)
- „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn
- Wystawa plastyki olsztyńskiej, Halmstad i Varberg (Szwecja)
- III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (II nagroda)
- 2004 – Międzynarodowa wystawa medalierstwa, Kongres FIDEM, Seixal (Portugalia)
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- „Na papierze” – wystawa prac 11. autorów olsztyńskich ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
- 2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP w Olsztynie
- IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach m. in.: Muzeum Narodowego w Warszawie, Muzeum Narodowego w Poznaniu, Gabinetu Numizmatycznego Ossolineum we Wrocławiu, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu, Muzeum im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Muzeum Polskiej Akademii Nauk w Kórniku, Muzeum im. M. Kopernika we Fromborku, Muzeum im. A. Puszkina w Moskwie, Centro Dantesco w Rawennie, Gabinetu Numizmatycznego Mennicy Państwowej w Warszawie, Muzeum Mennicy Państwowej w Paryżu oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

„W drodze”
balir
2002

ROBERT LISTWAN

Ur. 1974, Olsztyn.

Studia na ASP w Gdańsku, dyplom z grafiki projektowej w pracowni prof. J. Górskiego i aneks do dyplomu w pracowni fotografii prof. W. Węgrzyna w 2000 r.

W 2001 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, grafikę użytkową, fotografię.

Wystawy indywidualne:

1998 – Dinan (Francja)

2003 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie

„Idol”
akryl na płycie
2002

Udział w wystawach zbiorowych:

2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Nagrody:

1997 – wyróżnienie za plakat dla Centralnego Instytutu Ochrony Pracy, Warszawa

2000 – nagroda na II Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

2003 – wyróżnienie na III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MAŁGORZATA LITWINIONEK-GUŚ

Ur. 1963, Olsztyn; zm. 1992, Olsztyn.

Studia na Wydziale Konserwacji UMK w Toruniu, dyplom w 1988 r.

W 1990 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmowała się konserwacją dzieł sztuki.

(Źródło: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej)

TERESA LORENZ-SAWANIUK

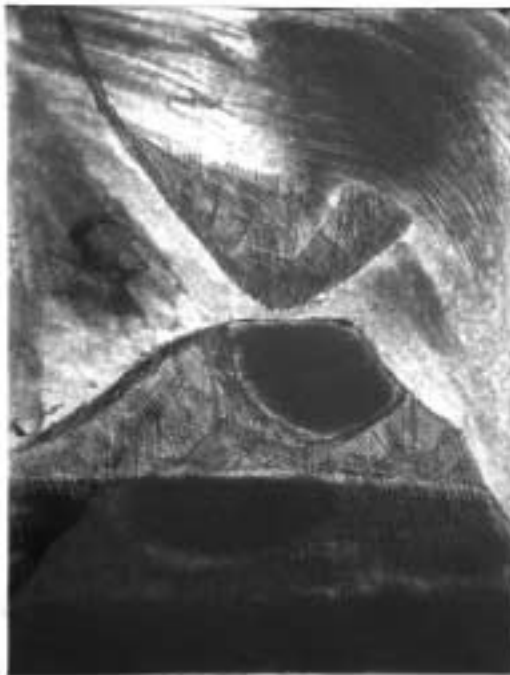
Ur. 1943, Katowice; zm. 1998, Olsztyn.
Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w zakresie grafiki (techniki w metalu) w pracowni prof. E. Piotrowicza w 1969 r. W tym samym roku zamieszkała w Olsztynie.

W 1970 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Udział w wystawach zbiorowych olsztyńskiego środowiska plastycznego, m. in. w wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn (1977).

Jej prace prezentowane były pośmiertnie na wystawie „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn (2003).

(Źródło: archiwum Krystyny Kozietłło-Poklewskiej)

Bez tytułu
akwaforta
29 x 41,5 cm

KRYSTYNA ŁABNO-WASYLKOWSKA

Ur. 1947, Warszawa.

Studia na Wydziale Ubioru PWSSP w Łodzi, dyplom w 1972 r.

W 1973 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Mieszkała w Kętrzynie, była tam zatrudniona w Zakładzie Przemysłu Odzieżowego „Warmia”; początkowo jako projektantka, potem jako kierownik działu wzornictwa. Projekty jej zyskały szerokie uznanie. Wyroby produkowane wg jej projektów były nieosiągalne na rynku krajowym, ponieważ eksportowano je do różnych krajów europejskich.

Oprócz projektowania ubioru zajmuje się też fotografią.

W 1981 r. przeniósła się do Okręgu Warszawskiego ZPAP.

Udział w wystawach zbiorowych:

1973 — prezentacja wzorów odzieży w Berlinie (RFN)

— Międzynarodowe Targi „Jesień '73” w Poznaniu (Złoty Medal)

— I Festiwal Mody w Gdańsku (Złoty Medal)

1974 — prezentacja wzorów odzieży na wystawach w Brnie (Czechosłowacja), Oslo (Norwegia), Berlinie (NRD), Moskwie i Wilnie (ZSRR)

— Wystawa gospodarcza z okazji XXX-lecia PRL w Warszawie, Budapeszcie (Węgry), Bejrucie (Liban), Kiszyniowie (ZSRR), Monachium (RFN)

— Międzynarodowe Targi „Takon '74” w Poznaniu

— II Festiwal Mody w Gdańsku (Złoty Medal i dwa Medale Brązowe)

1975 — prezentacja wzorów odzieży na wystawach w Bratysławie i Brnie (Czechosłowacja), Brukseli (Belgia), Paryżu (Francja), Irkucku i Ufie (ZSRR), Budapeszcie (Węgry)

— MTP „Takon '75” w Poznaniu.

— III Festiwal Mody w Gdańsku (dwa Srebrne Medale)

1976 — MTP „Takon '76” w Poznaniu.

1977 — „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

Nagrody:

1974 — drugie i trzecie miejsce w konkursie na wyroby z ortalionu, zorganizowanym przez Zjednoczenie Przemysłu Odzieżowego w Łodzi

1975 — trzecie miejsce w konkursie „Produkujemy dla rynku — Merkury '74” w Łodzi

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „XXX lat Plastyki Olsztyńskiej”, wyd. BWA w Olsztynie 1977)

CZESŁAW LESZEK MACHNICKI

Ur. 1928 r.

Studia na ASP w Krakowie, dyplom w 1954 r.

Artysta rzeźbiarz. Zajmował się także malarstwem, rysunkiem i ilustracją książkową.

W 1955 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

W 1962 r. wyjechał do Kielc.

Udział w wystawach:

1954/1955 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, BWA Olsztyn-Zamek

1955 – Wystawa plastyków olsztyńskich, BWA Olsztyn-Zamek

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

1958 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Lidzbark Warmiński

1959 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Stołeczny Dom Kultury Warszawa

1959 – Wystawa indywidualna malarstwa, rysunku i rzeźby, Olsztyn

1960 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

Realizacje:

– malarstwo ścienne, wewnątrz kawiarni „MIR” w Koszalinie

– wykonawstwo polichromii w Kościele Garnizonowym w Olsztynie (współpraca z E. Kochanowskim).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

HUBERT MACIEJCZYK

Ur. 1940, Popielów, woj. katowickie; zm. 1991, Olsztyn.

Absolwent Państwowego Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem (1960), gdzie uczył się pod kierunkiem prof. Kenara.

Studia na ASP w Warszawie, dyplom w 1966 r.

W 1966 r. osiedla się w Olsztynie. W tym roku przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawiał rzeźbę.

W 1971 r. projektuje i wykonuje w Pieniężnie pomnik dowódcy III Frontu Ukraińskiego generała Czerniachowskiego, rzeźby dekoracyjne tak zwane wodopoje olsztyńskie i fontannę w Ostródzie. W 1972 r. realizuje akcent rzeźbiarski na szlaku Kopernika w Orneć, projektuje i wykonuje pomnik Bohaterów Armii Radzieckiej w Reszlu. W latach 1975–1980 współpracuje ze swym kolegą z Liceum Zakopiańskiego Wiesławem Kaczmarkeim. Efektem tej współpracy jest pomnik Poległym Żołnierzom Armii Radzieckiej (Ostróda 1975) oraz: fontanna bazyliuszka w Orneć, wodopój i pomnik Gizewiusza w Ostródzie, rzeźby przy stadionie Stomilu w Olsztynie, rzeźba pary studenckiej w Kortowie. Jest także autorem pomnika Michała Lengowskiego w Olsztynie (1978). W swym dorobku posiada kilka płaskorzeźb i nagrobków m. in. Epitafium Ks. Dok. Józefa Łopat w Katedrze Świętego Jakuba i nagrobek Karola Małka na cmentarzu komunalnym w Olsztynie.

Udział w wystawach zbiorowych:

1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej”, Olsztyn

1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitiel'snowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

*Pomnik Michała
Lengowskiego
w Olsztynie
1978*

Pomnik Armii
Radzieckiej
w Reszlu
1972

1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek (III nagroda)

1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn-Zamek

1970 – XIII Festiwal Sztuk Plastycznych, Sopot

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1974 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Warszawa

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

W konkursie „Życie i praca na Warmii i Mazurach” został laureatem III nagrody w dziale rzeźby, a w konkursie „Warmia i Mazury w XXV-leciu PRL” otrzymał za rzeźbę I nagrodę (Olsztyn 1969).

(Źródła: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „Artyści wdzięcznej pamięci”, wyd. Galeria ZPAP Olsztyn 2003 oraz archiwum Krystyny Koziello-Poklewskiej)

BOGUSŁAWA MAKIEWICZ

Ur. 1965, Legnica.

Absolwentka PLSP we Wrocławiu.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w pracowni linorytu prof. R. Krzywki w 1991 r.

W 1991 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 2001 r. uzyskała doktorat na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie.

Pracuje twórczo w zakresie grafiki warsztatowej, rysunku i malarstwa.

Do 2004 r. pracowała jako adiunkt na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie.

Obecnie na rencie z powodów zdrowotnych.

„Dobrze ci
w tej sukni”
rysunek
55 x 100 cm
2004

Wystawy indywidualne:

- 1989 – Wystawa grafiki „Pejzaże”, Iława
- 1994 – Wystawa grafiki „Duże i małe”, Galeria ZPAP Olsztyn
- 1995 – „Grafika w Piwnicy”, Olsztyn
- 2003 – „Kalejdoskop”, Galeria MOK Olsztyn
- 2005 – Wystawa w Galerii ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1991 – „Dyplom '91” – UMK Toruń
- 1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
- VI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Exlibrisu, Ostrów Wlkp.
- VI Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego, Olsztyn
- 1996 – Wystawa prac artystów grafików olsztyńskiej WSP, Szczytno
- „Artyści graficy olsztyńskiej WSP”, Uniwersytet Bradleya Peoria (USA)
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- Wystawa pokonkursowa IX Międzynarodowego konkursu graficznego im. J. Gielniaka, Jelenia Góra
- V Międzynarodowe Triennale Sztuki Majdanek 97
- Dni Kultury Polskiej, Kaliningrad (Rosja)
- „Polskie Impresje”, Offenburg (Niemcy), Halmstad (Szwecja)
- 1998 – Międzynarodowa wystawa grafiki i ekslibrisu „Adam Mickiewicz w 200. rocznicę urodzin”, Kalisz
- „Directory of print 97/98” – CD-ROM, Kraków
- 1999 – Wystawa linorytu, Galeria WSP Olsztyn
- VIII Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.
- Ekslibris wrocławski i małe formy grafiki, Wrocław
- XIX Mini Print International, Cadaques (Hiszpania)
- Wingfield Arts and Music Festival, Wingfield (Anglia)
- „L'Étang d'Art”, Bages (Francja)
- 2000 – Grafika – studenci i pracownicy, Galeria UWM Olsztyn
- IV Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Św.
- Wystawa „Sztuka i edukacja” ISP UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
- II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa pokonkursowa X Międzynarodowego konkursu graficznego im. J. Gielniaka, Jelenia Góra
- X International Exhibition of the small papersize, Couvin (Belgia)
- XX Mini Print International, Cadaques (Hiszpania)
- III Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej, Rysunku, Malarstwa i Exlibrisu, Racibórz

„Myśli”
kolografia, linoryt
31 x 41 cm
2002

- Limerick Small Print Exhibition (Irlandia)
- 2001 – Międzynarodowe Biennale Grafiki, Acqui Terme (Włochy)
- IX Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.
- 2002 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
- „Itart 2002: 4th Mini Graphic & Painting World Wide Show”, Piza (Włochy)
- 2 Międzynarodowe Biennale Miniatury, Częstochowa
- Galeria Ośrodka Promocji Kultury, Częstochowa
- Galeria „Rogatka” Radom
- Galeria Prezydencka Warszawa
- 2003 – „Miasto i Człowiek”, Galeria Garbary 48 Poznań
- III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- XVIII Biennale Du Noir et Blanc, La Garenne-Colombes (Francja)
- X Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.
- 4th International Triennial Of Graphic Art, Bitola (Republika Macedonii)
- 2th International Biennial of Mini Print, Tetovo (Republika Macedonii)
- 2004 – 12th Biennale Internationale de Gravure en Val d’Oise Linea, Ermont (Francja)
- 4th IV Printmaking Festival 2004, Evora (Portugalia)
- 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- XI Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrisu, Ostrów Wlkp.
- I Międzynarodowe Biennale Ekslibrisu i Małych Form Graficznych, Gniezno
- XI Bienal Guadalupana, Mexico City (Meksyk)
- 2006 – XXII-ème Salon De L’Estampe Contemporaine, Rueil-Malmaison (Francja)

Nagrody i wyróżnienia:

- 1997 – Wyróżnienie na IX Międzynarodowym konkursie graficznym im. J. Gielniaka, Jelenia Góra
- 1998 – Nagroda specjalna prezydenta miasta na Międzynarodowej wystawie grafiki i ekslibrisu „Adam Mickiewicz w 200. rocznicę urodzin”, Kalisz
- 2005 – II Miejsce w kategorii grafika, grafika komputerowa i rysunek na IV Ogólnopolskim konkursie plastycznym „Człowiek – Przyroda 2005”

(Źródło: informacje autora)

EWA MARKIEWICZ

Ur. 1968 r.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w 1994 r.

W 1995 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Indywidualne wystawy:

- 1992 – Galeria „S” Toruń
- 1996 – Angelika Lünemann’s Gallery Fürstenu (Niemcy)
- 2001 – Comune di Ladispoli, Assessorato alla Cultura Ladispoli (Włochy)
- „Biała Galeria”, Dom Kultury Giżycko

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1992 – Galeria „Autograf” Toruń
- 1995 – International Mini Print Triennial, Tokio (Japonia)
- 1996 – 16th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- 2th International small form graphic Biennial, Vilnius (Litwa)
- 1997 – 17th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- 19th International Independante Exhibition Of Prints in Kanagawa (Japonia)
- II Triennale Autoportretu im Jacka Malczewskiego, Radom
- 1998 – 18th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- Międzynarodowa wystawa grafiki i ekslibrisu „Adam Mickiewicz w 200. rocznicę urodzin”, Ostrów Wlkp.

„Metamaety V”

„Metamaety I”

238

- I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
- 3th International Small Form Graphic Biennial, Vilnius (Litwa)
- 1999 – International Ex Libris Competition, Siauliai (Litwa)
- Konkurs „Of us today”, Gdańsk
- VII Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego, BWA Olsztyn
- International Small Engraving Salon, Carunari (Rumunia)
- 2000 – 20th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- 2nd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy);
- The Sixth International Bienial of Minature Arts, Gornij Milanovac (Jugosławia)
- 2001 – Oullim, The Great Harmony/Seoul International Fax Art Exhibition, Seoul (Korea)
- 21th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- 3nd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy)
- 2002 – 22th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- 4nd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy)
- Wystawa malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby, Gdańsk
- 2003 – International Mini-Print Biennial, Cluj-Napoca (Rumunia)
- International Mail Art Exhibition, Cluj-Napoca (Rumunia)
- 23th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- 5nd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy)
- VII Medjunarodni Bijenale Umetnosti Minijature, Gornij Milanovac (Serbia i Czarnogóra)
- 2004 – 24th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- Wystawa malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby, Trójmiasto
- 2005 – Tokyo International Mini Print Triennial (Japonia)
- 25th Mini Print Internacional, Cadaques Barcelona (Hiszpania)
- Prvi Medunarodni Bijenale Umjetnosti Minijature ULUN-Udruženje Likovnih Umjetnika, Nikšić (Serbia i Czarnogóra)
- Bienalei Internationale de Grafică Mică, Cluj-Napoca (Rumunia)
- VIII Medjunarodni Bijenale Umetnosti Minijature, Gornij Milanovac (Serbia i Czarnogóra)

Nagrody:

1993 – Nagroda im. prof. St. Borysowskiego, Toruń

1996 – The Diploma of participation to the 2th International Small Form Graphic Biennial, Vilnius (Litwa)

2000 – Diplom „Segnalati” of participation to the 2nd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy)

2001 – Diplom „Finalist” of participation to the 3rd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy)

2002 – Diplom of participation to the 4nd Mini-Graphic & Painting World-Wide Show, Pisa (Włochy)

(Źródło: informacje autora)

BOLESŁAW MARSCHALL

Ur. 1938, Toruń.

Artysta rzeźbiarz, z Warmią i Mazurami związany od 1963 roku, przez ćwierć wieku administrator zamku w Reszlu.

Wszelkie szczeble edukacji, aż po wyższe studia, przechodzi po 1945 r. w Gdańsku. Dyplom uzyskuje na Wydziale Rzeźby PWSSP w pracowni prof. S. Horno-Popławskiego oraz z projektowania architektoniczno-rzeźbiarskiego w pracowni prof. A. Smolany.

W 1963 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pierwszym sukcesem po przyjeździe do Olsztyna jest nagroda Ministra Kultury i Sztuki za rzeźbę (1964).

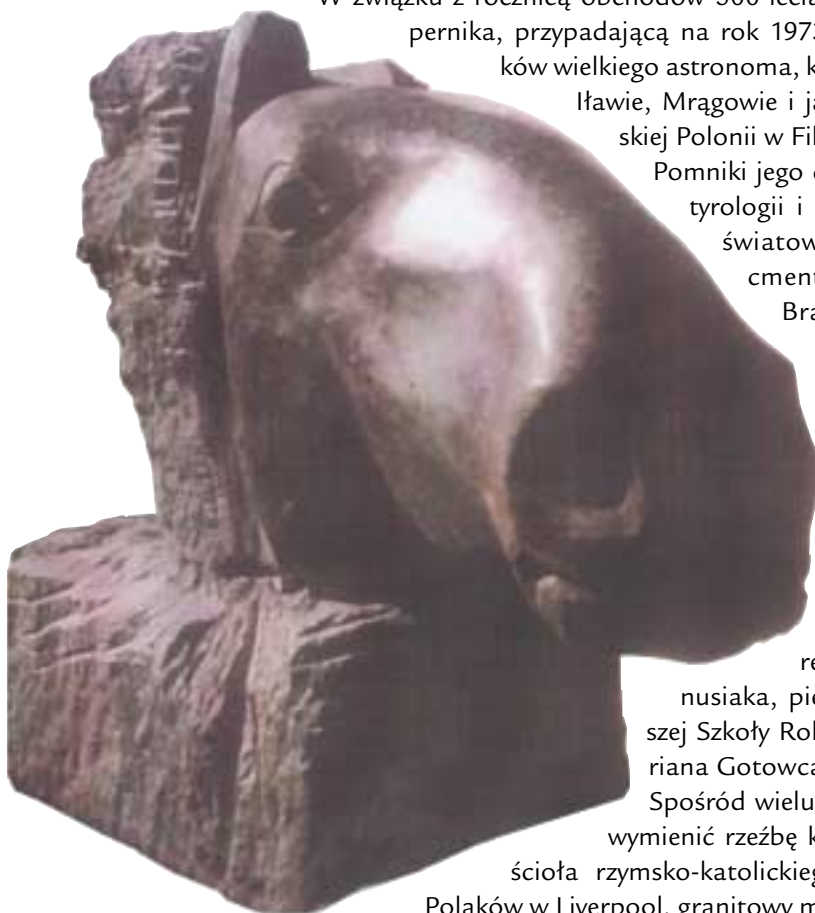
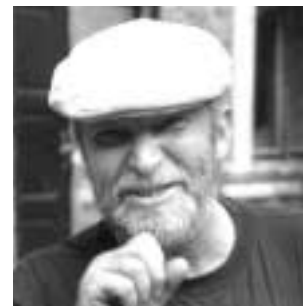
Przez dziesięć lat pracuje nad serią prac upamiętniających postać doktora Janusza Korczaka: wykonuje dużą płaskorzeźbę dla Szpitala Dziecięcego w Olsztynie, popiersia w granicie, ufundowane przez autora dla Stowarzyszenia Korczakowskiego, jako pomniki w Hannoverze, dla Uniwersytetu w Giessen, oraz w Paryżu.

W 1972 r. wygrywa konkurs na pomnik pamięci Bohaterom o Wyzwolenie Warmii i Mazur w Olsztynie, który wykonuje osobiście w bryle 120-tonowego piaskowca.

W związku z rocznicą obchodów 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika, przypadającą na rok 1973, tworzy serię pomników wielkiego astronoma, które stoją w Lidzbarku, Łławie, Mrągowie i jako dar dla amerykańskiej Polonii w Filadelfii.

Pomniki jego dłuta poświęcone martyrologii i ofiarom drugiej wojny światowej znajdują się na cmentarzach w Olsztynie, Braniewie i Zawadach pod Ostródą. Jest także autorem oryginalnych kamieni-pomników na grobach: działacza mazurskiego Bogumiła Linki, doktora Jana Maksaya, matki kardynała Gulbinowicza, redaktora Edwarda Bonusiaka, pierwszego rektora Wyższej Szkoły Rolniczej i wojewody Mariana Gotowca.

Spośród wielu innych prac należy też wymienić rzeźbę ku czci fundatorów kościoła rzymsko-katolickiego ufundowaną przez Polaków w Liverpool, granitowy monument przedstawia-

„Koi”
granit
115 x 70 x 30 cm

„Fryderyk Chopin”
granit czerwony
50 x 50 cm

jący kompozytora Feliksa Nowowiejskiego znajdujący się w Barczewie oraz dużą rzeźbę w kamieniu postaci biskupa Ignacego Krasickiego.

Od 1972 r. administruje zamkiem w Reszlu, doprowadzając do jego samodzielności. Jego żona Jolanta kieruje Galerią „Zamek”, która jest oddziałem Muzeum Warmii i Mazur. Odbywają się tu liczne plenery malarskie oraz wernisaże.

Wokół „Zamku” zgromadziła się grupa wybitnych artystów, jak Stasys Eidrigevicius, Franciszek Starowieyski, Adam Myjak, Kiejstut Bereźnicki, Andrzej Fogt, Teresa Pągowska, Bożena Biskupska, Lech Okołów, Maria Anto i wielu innych.

Od roku 1994 odbywają się tu Polsko-Niemieckie Dni Sztuki, oryginalna im-

preza integrująca artystów różnych dziedzin twórczej wypowiedzi i różnych narodowości.

(Źródło: informacje autora)

240

MAŁGORZATA MARSZAŁKOWSKA

Ur. 1953, Gdańsk.

Studia na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki UMK w Toruniu, specjalizacja konserwacja malarstwa i rzeźby polichromowanej, dyplom w 1979 r.

W 1980 r. przyjęta do Okręgu ZPAP w Toruniu.

Od 2005 r. należy do Okręgu Olsztyńskiego.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

EWA MARYNIAK-PIASZCZYŃSKA

Ur. 1954, Olsztyn.

Studia na UMK w Toruniu, dyplom z konserwacji i restauracji elementów i detali architektonicznych w 1986 r.

W 1993 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się konserwatorstwem dzieł sztuki.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANDRZEJ MATYKA

Ur. 1957, Reszel.

Studia na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie, dyplom w 1984 r.

W 1994 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracował w szkolnictwie oraz Urzędzie Miejskim.

Jest autorem projektu pomnika Orła Białego w Olsztynie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

HENRYK MĄCZKOWSKI

Ur. 1936, Olsztyn; zm. 1973, Olsztyn.

Absolwent PLSP w Zamościu, które ukończył z wyróżnieniem w 1956 r. Wakacje spędzał wspólnie z kolegami i swoim olsztyńskim nauczycielem z J. Ilkiewiczem na plenerach artystycznych w Lidzbarku Warmińskim (1955, 1956), Reszlu (1956) i Pasymiu (1957).

Studia na PWSSP w Gdańsku; malarstwo w pracowni prof. K. Łady-Studnickiej, ceramika u prof. H. Żuławskiej, dyplom z wyróżnieniem w 1962 r. W tym też roku powrócił do Olsztyna, gdzie prowadził działalność artystyczną do przedwczesnej śmierci w 1973 r.

W 1962 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawiał malarstwo, rysunek i ilustrację książkową, wykonywał projekty graficzne książek, katalogów, reklam, plakatów, wykonywał także realizacje plastyczne na zlecenia różnych instytucji – dekoracyjne malarstwo ścienne, aranżacje wnętrz, aranżacje wystaw muzealnych. Z prac projektowych i wystroju wnętrz niewiele się zachowało, jedynie obrazy olejne miast olsztyńskich w kawiarni „Staromiejska” (1970) i dekoracja ścienna w Planetarium.

W 1969 r. rozpoczyna długoletnią współpracę z dr Olgą Szawałkiewicz, dyrektorem Szpitala Dziecięcego w Olsztynie. Bierze udział w otwarciu szpitala, przekazuje także na rzecz szpitala swoje prace graficzne.

Malarstwo jego przeszło kilka etapów, od twórczości typu realistycznego o uproszczonej formie i ściszonej, jasnej tonacji barwnej, przez symboliczne zbliżone do surrealizmu ujmowanie rzeczywistości, martwe natury, pejzaże, kompozycje figuralne utrzymane w ciemnej brązowej tonacji z domieszką czerwieni, żółci i ugrów. W ostatnim okresie życia fascynowała go abstrakcja i żywa kolorystyka.

W 1974 roku w olsztyńskim BWA zaprezentowano jego wystawę pośmiertną, natomiast wystawy całokształtu jego twórczości miały miejsce w Muzeum Narodowym Pałac Opatów Gdańsk-Oliwa (1996) oraz w Domu „Gazety Olsztyńskiej” Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie (1997).

Wystawy indywidualne:

1964 – BWA Olsztyn–Zamek

1968 – BWA Olsztyn–Zamek

1969 – TPSP Gdańsk

Udział w wystawach zbiorowych:

1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin

– XVI Festiwal Sztuk Plastycznych, Sopot

– Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot

1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek

– II Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

1965 – „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie

– Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot

– „20 lat PRL w twórczości plastycznej”, Muzeum Narodowe w Warszawie

– Międzynarodowa wystawa plakatu „Liniami Air France”, Rio de Janeiro (Brazylia)

1966 – „Młoda plastyka olsztyńska”, Dwór Artusa Toruń

– Wystawa poplenerowa Międzynarodowego pleneru „Osieki”, Koszalin

– III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

– „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946–1966”, Klub SM „Pojezierze”

„Zachód słońca”
olej
99,5 x 69 cm

„Refleksje”
olej
68 x 68 cm

242

- Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Mazur i Warmii”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- IV Ogólnopolski plener, Koszalin
- 1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1968 – „21 malarzy gdańskich”, Kraków
- Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1969 – Wystawa „Trzy pokolenia” w Ystadt (Szwecja)
- IV Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn-Zamek
- Wystawa poplenerowa „Kadyny '69”
- 1970 – Biennale Malarstwa Współczesnego w Merigniac (Francja)
- „Olsztyńskie wczoraj i dziś”, Dom Chłopa w Warszawie
- Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej”, inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- I wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku
- Wystawa poplenerowa pleneru w Waszecie pod Olsztynem
- II Ogólnopolski plener morski w Cetniewie
- 1971 – III Ogólnopolski plener morski w Cetniewie
- II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA Olsztyn
- VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- Biennale Malarstwa Współczesnego, Merigniac (Francja)
- 1972 – IV Międzynarodowe Biennale Plakatu, Warszawa
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

Nagrody:

- 1960 – II nagroda za plakat z okazji obchodów Dni Gdańska
 1961 – wyróżnienie za plakat PPR, Olsztyn
 1965 – II nagroda za plakat przeciwalkoholowy, Olsztyn
 – wyróżnienie za plakat z okazji 400-lecia miasta Rio de Janeiro
 1966 – wyróżnienie honorowe (Medal ZPAP) za obraz na III Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
 1967 – I nagroda w dziale malarstwa w konkursie „Turystyka na Warmii i Mazurach”
 – II nagroda w dziale malarstwa w konkursie „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, Olsztyn
 1969 – dwa wyróżnienia w konkursie „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, Olsztyn
 1970 – wyróżnienie za malarstwo oraz nagroda specjalna w I Konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Frombork
 1971 – wyróżnienie w dziale malarstwa w II Konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
 1985 – „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie oraz w zbiorach prywatnych.

(Źródła: archiwum rodzinne córki Katarzyny Mączkowskiej, archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; katalog wystawy pośmiertnej, „Henryk Mączkowski 1936-1973”; Hieronim Skurpski: Mączkowski Henryk, Polski słownik biograficzny, s. 332 oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

DANUTA MICIŃSKA-SZUTKOWSKA

Ur. 1921, Warszawa.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, dyplom w 1955 r.

W 1955 r. przyjęta do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Na stałe zamieszkała w Węgorzewie, gdzie została zatrudniona w Powiatowym Domu Kultury i tam przez cały okres prowadziła działalność dydaktyczną i upowrzedzeniową z dziedziny plastyki.

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek
 1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn–Zamek
 1966 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 1974 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

Nagrody:

- 1957 – druga nagroda w konkursie pamiątkarskim Warmii i Mazur, PWRN w Olsztynie
 1963 – wyróżnienie w konkursie WKKFiT w Olsztynie

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JACEK MIERZEJEWSKI

Ur. 1967, Olsztyn.

Studia na ASP w Krakowie, dyplom w 1991 r.

W 1992 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia tkaninę artystyczną, projektuje meble, grafikę użytkową.

Zrealizował kilkaset projektów wnętrz budynków użyteczności publicznej, lokali i mieszkań prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

JOANNA MILEWICZ

Ur. 1954, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, dyplom z wyróżnieniem w pracowni malarstwa prof. R. Ziemińskiego i w pracowni tkaniny prof. Z. Gostomskiego w 1982 r.

W 1994 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, rysunek, scenografię, wzornictwo artystyczne, projektuje wydawnictwa, okładki płyt.

Wystawy indywidualne (wybór):

1983 – Galeria „Art in Progress” Düsseldorf (RFN)

1986 – Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

1988 – Galeria „Dziekanka” (wspólnie z Hanią Pyrzyńską), Warszawa

1989 – „Cztery Żywioty”, Galeria Peschken Krefeld (RFN)

1990 – „Pokaz niezależny we wnętrzu”, Berlin (Niemcy)

– Art Gallery BWA Olsztyn

– Galeria „Dolna Volta” Warszawa

– Galeria „Nowy Świat” Warszawa

1991 – „Południowe rytmy z Północy”, Galeria Art Look Sydney (Australia)

1992 – Galeria ZPAP Olsztyn

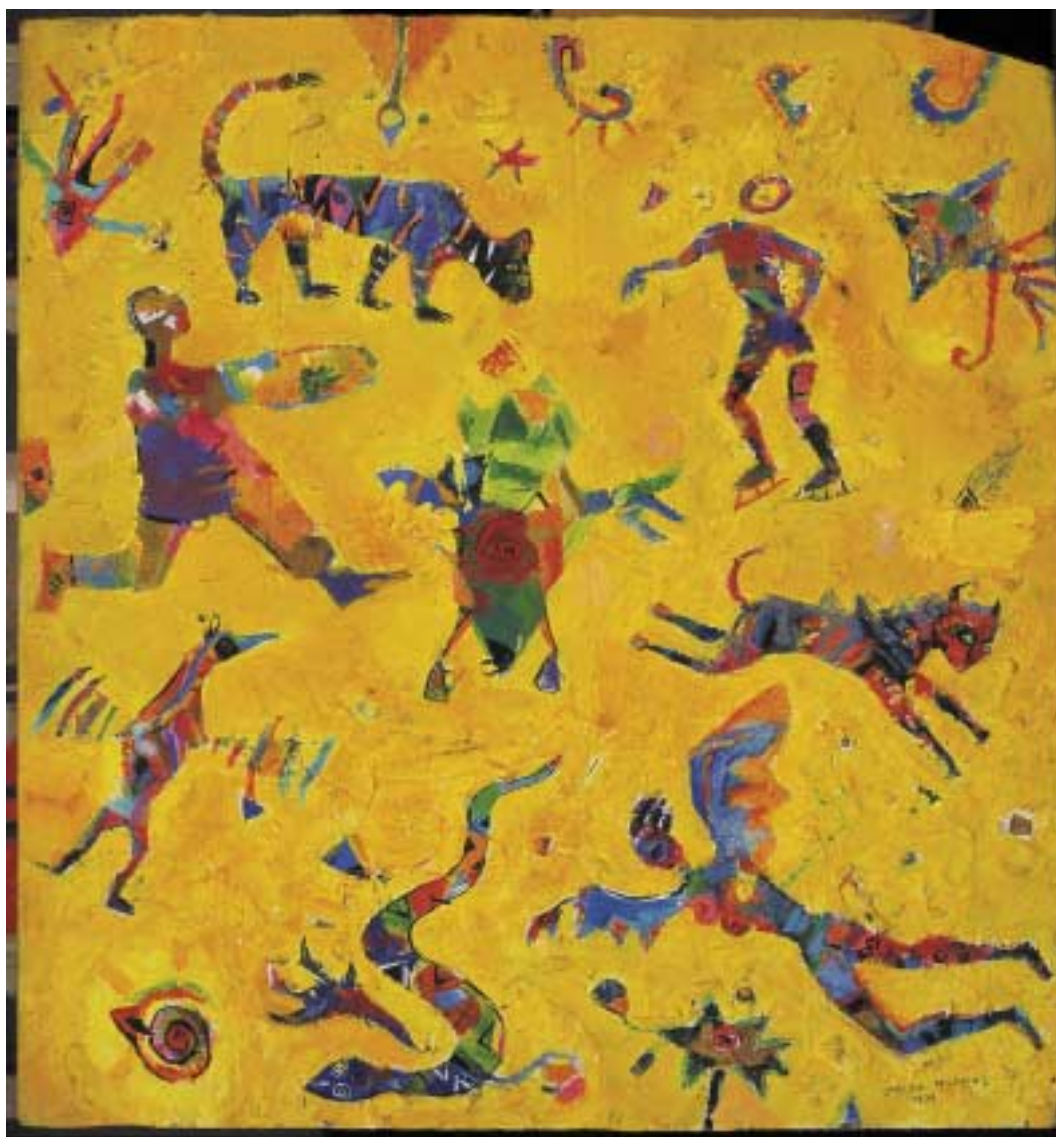
1993 – Galeria Mod’s Hair Lille (Francja)

1995 – Centrum Sztuki Galeria EL Elbląg

- „100 dni sztuki”, Studio Kausch Kassel (Niemcy)
- 1996 – Galeria ZPAP Warszawa
- 1997 – Galeria Milano Warszawa
- 1998 – Galeria „Między nami” Warszawa
- 1999 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
- Jazz Klub Bohema Olsztyn
- 2000 – Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olsztyn
- 2001 – Galeria „Rynek” Olsztyn
- Galeria „Le Poteau Rose” Lille (Francja)
- 2002 – Galeria Teatru „Rozmaitości” Warszawa
- Galeria „Empik” Warszawa
- Galeria Fundacji Case Warszawa
- Galeria T.P.S.P. „Pałac” Warszawa

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1982 – Dyplom 82, wyróżnione prace absolwentów uczelni plastycznych, Łódź
- 1988 – Galeria Peschken Krefeld (RFN)
- 1990 – Galeria Peschken Krefeld (Niemcy)
- 1991 – Galeria Peschken Krefeld (Niemcy)
- 1992 – „Magia, wibracja, integracja”, Galeria ZPAP Olsztyn
- 1994 – Polski Instytut Kultury, Berlin (Niemcy)
- „Dni sztuki. Spotkania polsko-niemieckie”, Reszel-Zamek
- 1995 – „Sztuka z Polski”, Grossburgwedel (Niemcy)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPoL Szczytno

„Psoły”
akryl

„Zapatrzona
w słońce”
akryl na papierusie
34 x 80 cm

246

1997 – Akcja „Ultramaryna”, Warszawa
– „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”,
BWA Olsztyn
– I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
– „Ogólnopolski plener malarski – Piaski
'97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie
1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kon-
takt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka
Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
2000 – „Grupa P>8”, Galeria ZPAP Olsztyn
– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal
Prezydenta”, BWA Olsztyn
2003 – Wystawa Grupy „Baby Warmiń-
skie”, Galeria „Obora” Głotowo
– III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal
Prezydenta”, BWA Olsztyn
2004 – Wystawa Grupy „Try'kot”, Galeria
„Stary Ratusz” Olsztyn
– Wystawa Grupy „Try'kot”, Galeria „art
GALLE” Szczecin
2005 – Wystawa Grupy „Try'kot”, „Latawiec
życia”, Galeria Jednego Obrazu MWiM Olsztyn
– Wystawa Grup „Warmińskie Baby”
i „Dziady Pruskie”, Galeria STS Sopot
– Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie
Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
– Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweck-

khalle Offenburg-Buhl (Niemcy)

2006 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra
– Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja),
Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

Prace w zbiorach muzealnych i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MARZENA MŁODYSTACH-RUDZIEWICZ

Ur. 1977, Kętrzyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w pracowni prof.
L. Wolskiego w 2002 r.

W 2003 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się szeroko rozumianymi sztukami plastycznymi: malarstwem olejnym, m. in. kopio-
waniem malarstwa dawnego, XV–XIX. wiecznych mistrzów, również fotografią cyfrową
i analogową, projektowaniem form użytkowych, witraży oraz aranżacją wnętrz.

Udział w wystawach konkursowych i pople-
nerowych w Kazimierzu Dolnym, Toruniu,
Warszawie, Krakowie oraz w wystawach
zbiorowych Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
W 2003 roku uczestniczyła w III Olsztyńskim
Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”,
BWA w Olsztynie.

Prace w kolekcjach prywatnych w kraju i za
granicą.

(Źródło: informacje autora)

ANDRZEJ MORAWSKI

Ur. 1941, Spytkowice k/Chabówki.
Absolwent PLSP w Gdyni-Orłowie.
Studia na Wydziale Rzeźby w PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. S. Horno-Popławskiego w 1969 r.
W 1970 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
Mieszka i pracuje w Giżycku od 1970 r.
Uprawia rzeźbę, malarstwo i rysunek.

Wystawy indywidualne:

1975 – Kino „Fala” w Giżycku
– Wystawa rzeźby, Galeria ZPAP Olsztyn
1978 – Kino „Fala” w Giżycku
2006 – Wystawa rysunków i pastelii, Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
1972 – Wystawa rzeźby młodych w Krakowie
1974 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda – zakup BWA)
1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn (otrzymał Medal Prezydenta za kompozycję rzeźbiarską „X”)

- 1979 – Prezentacja suwalskiego środowiska plastycznego (III nagroda)
- III nagroda w dziale rzeźby na Przeglądzie plastyki suwalskiej
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 1981 – „Dokument '81”, Elbląg
- 1984 – „100-lecie ruchu robotniczego” (nagroda główna w kategorii rzeźby – zakup), CBWA „Zachęta” Warszawa
- 2001 – „Prymas tysiąclecia”, Muzeum Archidiecezji Warszawa
- 2002 – Konkurs na figurę św. Jakuba „Dzieło nowego tysiąclecia”, Olsztyn
- 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Realizacje rzeźbiarskie (wybór):

- projekty i realizacje wnętrz USC w Giżycku (1971), Krukłankach (1979), Wydminach (1973) i Olsztynie
- płaskorzeźba w drewnie w Hotelu „Wodnik” w Giżycku (1974)
- „Witacze” przy drogach dojazdowych do Giżycka (1974)
- Pomnik żołnierzy radzieckich na cmentarzu w Giżycku (1978/79)
- wystrój kawiarni w Kombinaście Gastronomicznym w Giżycku (1975)
- projekt architektoniczny i realizacja rzeźbiarska fontanny obok Kina „Fala” w Giżycku (2001)
- projekt całości wnętrza Kościoła św. Ducha Pocieszyciela oraz realizacja ołtarza w prezbiterium
- projekt i realizacja popiersia Jana Pawła II przy Kościele św. Kazimierza w Giżycku

(Źródło: informacje autora)

SYLWIN MYDLAK

Ur. 1935, Rzeszyce; zm. 1998, Olsztyn.

Absolwent PLSP w Lublinie (1957).

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu na kierunku artystyczno-dydaktycznym, dyplom i tytuł mgr sztuki uzyskał w 1962 r.

W 1963 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawiał rzeźbę kinetyczną, płaskorzeźbę w drewnie i metalu, malarstwo sztalugowe i ściennie, ceramikę, architekturę wnętrz. Stosował przeróżne materiały, farby, żywice, metale, szkło, beton. Poszukiwał nowych środków wyrazu wykorzystując doświadczenia sztuki abstrakcyjnej, rzeźby kinetycznej i innych kierunków sztuki współczesnej.

Autor 24. wystaw indywidualnych, organizowanych w klubach „Ruch”, w Domach Kultury i Klubach Garnizonowych (1971-1977) oraz w galeriach BWA.

Laureat nagród i wyróżnień w konkursach plastycznych „O Medal Prezydenta” (1978). Uczestniczył w wielu plenerach artystycznych: Osieki (1968); Ostrołęka (1968); Szlakiem M. Kopernika (Waszeta 1971), Olsztyn (1972), Frombork (1973, 1975), Garbno (1977); Dobrze Miasto (1978).

W latach 80. i 90. nadal malował, ale sporadycznie uczestniczył w wystawach środowiskowych, nie organizował wystaw indywidualnych, zajmował się sztuką użytkową, architekturą wnętrz, projektowaniem i wykonywaniem sztukaterii, których nauczył się w Liceum Plastycznym. Wykonał m. in. płaskorzeźby, malarstwo i sztukaterie w bankach w PKO NBP w Nidzicy, Iławie, Augustowie, Suwałkach. W Banku Gdańskim w Olsztynie wykonała panoramę Olsztyna i malarstwo pejzażowe (1991), a w Banku Gdańskim przy ul Karowej w Warszawie sztukaterie na suficie i ścianach – plafony, rozety, listwy o pięknym roślinnym ornamentem (1995).

Był pilotem w Aeroklubie Warmińsko-Mazurskim, zdobył trzy diamenty – wymarzone trofea pilota.

Udział w wystawach zbiorowych:

1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

– Wystawa Grupy „ART”, Olsztyn

1965 – „Narodziny Fabryki”, Olsztyn

„Stromocność światła”
olej

249

- 1966 – „Młoda plastyka olsztyńska”, Dwór Artusa Toruń
 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza
 1967 – „Kompozycje ze szkła”, Warszawa
 – Wystawka Olsztyńskowo Izobraziteliśnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
 – Wystawa z okazji otwarcia OZOS, Olsztyn
 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek (wyróżnienie za obraz)
 1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA, Olsztyn-Zamek
 1970 – „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
 – I Wytsawa pokonkursowa „Kopernik i jego idea” (III nagroda, nagroda specjalna i wyróżnienie w dziale malarstwa), Muzeum Frombork
 1971 – „Portrety”, Olsztyn
 1972 – III Wytsawa pokonkursowa „Kopernik i jego idea” (II nagroda, dwie III nagrody, dwa wyróżnienia oraz nagroda specjalna w dziale rzeźby), Muzeum Frombork
 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 1974 – Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
 1976 – Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL Elbląg i Muzeum we Fromborku
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania”, Olsztyn
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

Prezentacje pośmiertne:

- 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; Krystyna Koziętko-Poklewska, „Sylwin Mydlak 5 lutego 1935 — 25 lutego 1998, Sztuka lotu”, *Gazeta Olsztyńska*, 1998, nr 46 oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ARTUR NICHTHAUSER

Ur. 1935, Kraków, choć metrykę ma z Krosna.

Jego matka Hilda z domu Fischer zmarła dzień po porodzie. Ojciec Bernard w 1938 r. zawarł nowy związek małżeński z Pauliną, która figuruje w jego metryce. W 1940 r. nowa rodzina została ze Lwowa wywieziona na Sybir, skąd w 1946 r. szczęśliwie powróciła do kraju.

W 1954 r. ukończył Technikum Budowy Maszyn Górniczych w Wałbrzychu.

Studia rozpoczął w PWSSP we Wrocławiu w pracowni prof. M. Dawskiej. W 1958 r. przeniósł się do Warszawy, gdzie kontynuował studia w pracowni prof. A. Nacht-Samborskiego na ASP w Warszawie, dyplom obronił w 1962 r. w pracowni prof. A. Kobzdeja.

Od 1962 r. jest członkiem Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, a od 2002 Związku Literatów Polskich.

W latach 1994–1997 współpracował z olsztyńskim „Dziennikiem Pojezierza”, na łamach którego publikował cotygodniowe felietony „Opowieści przy kufelku” (ukazało się ich 303) oraz cotygodniowe sprawozdania z wystaw „W galeriach i pracowniach”. Wybór ich opublikowany został w trzech książkach.

Uprawia sztukę czystą i użytkową. Najbardziej ceni sobie współautorstwo projektu ołtarza wzniesionego z okazji pobytu Ojca Świętego w Olsztynie.

Jest Kawalerem Krzyża Odrodzenia Polski.

Wystawy indywidualne:

1974 – „Wiersze malowane”, Galeria „M” w Warszawie

1975 – Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

– Akty, Galeria BWA w Białymstoku

1976 – Wystawa malarstwa, BWA Białystok

– Wystawa malarstwa, PDK Biskupiec

1977 – Wystawa malarstwa, DŚT Olsztyn

1980 – Wystawa malarstwa i rysunku, DŚT Olsztyn

1981 – Cykl obrazów ze skóry i tkaniny, Galeria Sztuki w Kaliningradzie, Ośrodek Kultury Polskiej w Lipsku, Galeria ZPAP w Olsztynie, Galeria „Zachęta” w Warszawie

1996 – Cykl „Totemy”, Centrum Francusko-Polskie Cotes d'Armor w Olsztynie

1999 – Cykl „Portrety miast”, Galeria ZPAP Olsztyn

2000 – Pastele „Mój kochany Olsztyn”, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie

2006 – Wystawa w Bibliotece Wojewódzkiej w Olsztynie

Udział w wystawach zbiorowych:

1960 – Wystawa studenckich litografii „Znani Polacy” w Ośrodku Kultury i Informacji NRD w Warszawie

1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot

1964 – Grupa „ART”, BWA Olsztyn

1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”. Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

1967 – Wystawa malarstwa przy II Biennale Form Przestrzennych, Galeria EL w Elblągu

„Cięcie”
skóra
110 x 55 cm
1981

„Tygrysek”
skóra
85 x 60 cm
1982

- 1968 – III Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Reszel-Zamek
- 1969 – IV Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Reszel-Zamek
- 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inauguracyjna otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- I wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum, Frombork
- Triennale Rysunku, Wrocław
- V Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- 1971 – II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA Olsztyn
- 1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum, Frombork
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii BWA w Olsztynie
- Wystawa Pokonkursowa „Bielska Jesień”, BWA Bielsko-Biała
- 1974 – Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA Wrocław
- Międzynarodowy plener malarski „Frombork '74”, Muzeum im. M. Kopernika Frombork
- Wystawa poplenerowa MIST w Osetnicy

- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa poplenerowa „Olsztynek '76”, BWA Olsztyn
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- Wystawa „Kontakt”, Lidzbark Warmiński
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1978 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1979 – „Tendencje figuratywne w malarstwie Polski północnej”, BWA Toruń
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania”, Olsztyn
- 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie
- 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Okręgowego w Olsztynie, Muzeum im. M. Kopernika we Fromborku, Galerii malarstwa SSK „Pojezierze” w Reszlu, Galerii MIST w Osetnicy, Galerii „Osieki”.

(Źródła: informacje autora oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

MAREK NOWAK

Ur. 1949, Kalisz.

Studia na Wydziale Projektowania Plastycznego PWSSP w Gdańsku, kierunek Projektowanie Form Przemysłowych, dyplom w 1977 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Jest autorem licznych projektów z zakresu architektury wnętrz w obiektach użytku publicznego oraz budynkach prywatnych.

Realizacje:

- 1977 – projekt wnętrza NBP Suwałki
- projekt wnętrza NBP Gołdap
- projekt wnętrza NBP Ostróda
- 1978 – projekt wnętrza PKO Ostróda
- płaskorzeźba NBP Ostrów
- projekt wnętrza Obserwatorium Astronomicznego w Olsztynie
- wykonanie form reliefowych miedzianych

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

TEODOR NOWAK

Ur. 1919, Wiśnicz koło Bochni, woj. Krakowskie.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie pod kierunkiem profesorów: Wł. Jareckiego, K. Sichulskiego i J. Pieńkowskiego, dyplom w 1948 r.

W 1948 r. przyjęty do Okręgu Pomorskiego ZPAP.

Do 1980 r. mieszkał w Grudziądzu. Niemal cała jego działalność twórcza była związana z Okręgiem Pomorskim, do Olsztyna przeniósł się w 1980 r. i w tym roku został przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po reaktywowaniu ZPAP w 1989 r. nie ponowił deklaracji przynależności do związku.

Członek Ogólnopolskiej Grupy Twórczej „Zachęta”, z którą wystawiał w Polsce i za granicą: w NRD (1962), w ZSRR (1963, 1969) i na Węgrzech w Budapeszcie (1970). Laureat II nagrody w Konkursie „Pomorze w pracy i walce o pokój” (1951). Jego wystawy indywidualne odbyły się w Grudziądzu w latach: 1945, 1946, 1958 i 1975.

Udział w wystawach zbiorowych:

1951 — II Ogólnopolska wystawa plastyki w Warszawie
1954 — IV Ogólnopolska wystawa plastyki w Warszawie
1980 — „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

Prace w zbiorach: Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Bydgoszczy oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą — w Bułgarii, Szwecji, Francji, Niemczech i Rosji.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JAN NOWICKI

Studia na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku.

W 1968 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W Olsztynie przebywał w latach 1968–1969, następnie przeniósł się do Koszalina.

Jest autorem i wykonawcą rzeźby w granicie „Rycerz Średniowiecza” w Mrągowie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

PIOTR OBAREK

Ur. 1953, Działdowo.

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom w pracowni prof. H. Tomaszewskiego w 1977 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1990 r. pracował jako asystent w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie. W 1996 r. obronił przewód kwalifikacyjny I-go stopnia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie. Kwalifikacje II-go stopnia w zakresie projektowania graficznego uzyskał również w ASP w Warszawie w 2001 r.

Jest kierownikiem Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie i prodziekanem Wydziału Nauk Społecznych i Sztuki UWM w Olsztynie.

Dorobek artystyczny:

Czynnie uczestniczy w życiu artystycznym uniwersytetu, miasta i regionu. Zorganizował wiele wystaw i konkursów, w tym o zasięgu międzynarodowym.

Jest autorem projektu obecnego herbu miasta Olsztyna, oraz logo i godła Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie i insygniów rektorskich, współtwórcą rzeźby spizowej św. Jana Nepomucena na Olsztyńskiej Starówce.

Jego plakat oraz billboard nagrodzono w konkursie z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna.

Aktywnie uczestniczy w wydarzeniach ważnych dla uniwersyteckiego środowiska naukowego, przygotowując oryginalne projekty i oprawy plastyczne wydarzeń.

Bierze udział w pracach eksperckich z ramienia UWM w Olsztynie (Najlepszy Produkt Polski Północno-Wschodniej).

W 2002 r. II nagrodę oraz wyróżnienie w konkursie na plakat z okazji Jubileuszu 650-lecia miasta Olsztyna.

Działalność dydaktyczna:

Był promotorem 18. teoretycznych i 50. artystycznych prac dyplomowych, recenzował 150. prac teoretycznych. Jego Magisterska Pracownia Artystyczna Projektowania Graficznego cieszy się dużym powodzeniem — liczba chętnych studentów jest większa od założonego limitu przyjęć.

Bez tytułu
olej na płycie
100 x 70 cm

254

W konkursie pod patronatem Prezydenta RP „Najlepszy dyplom” prace dyplomowe Moniki Burzyńskiej (2002), oraz prace dyplomowe Doroty Koc (2004) z Pracowni Projektowania Graficznego eksponowane były w Muzeum Plakatu w Wilanowie.

W roku 2000 otrzymał nagrodę II stopnia Rektora UWM w Olsztynie za osiągnięcia dydaktyczne.

Działalność organizacyjna:

1990–1992 – prezes Związku Polskich Artystów Plastyków w Olsztynie.

1998–1999 – przewodniczący zespołu specjalistycznego w zakresie nauczania plastyki Wojewódzkiej Komisji Stopni Specjalizacji Zawodowej Nauczycieli, Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Olsztynie.

Od 1996 – kierownik Pracowni Komputerowej w Instytucie Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, obecnie Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

1999–2000 – członek Senatu oraz Rady Wydziału Pedagogiki i Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Od 1998 – kierownik Studiów Podyplomowych w Instytucie Wychowania Plastycznego.
 Od 2000 – kierownik Studiów Podyplomowych Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.
 Od 1997 – zastępca Dyrektora Instytutu Wychowania Plastycznego WSP w Olsztynie, następnie (w drugiej kadencji) zastępca Dyrektora w Instytucie Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie. Obecnie, po przekształceniu Instytutu w Katedrę Sztuk Pięknych – kierownik Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.
 W 1996, 1998, 2002 i 2003 r. nagrodzony Nagrodą Rektorską II stopnia za działalność organizacyjną.
 Od 1998 r. organizuje cykliczny Międzynarodowy konkurs filmów i fotografii o tematyce ekologicznej „VIDEKO”.
 Od 2003 r. organizuje wymianę i współpracę młodzieży Katedry Sztuk Pięknych i Szkoły Sztuk Pięknych w Offenburgu.
 Nagrodzony Złotą Odznaką ZPAP za szczególne zasługi dla sztuki oraz znaczący wkład pracy społecznej na rzecz artystów plastyków (2002), Złotą Odznaką Zasłużony dla Kultury i Złotym Krzyżem Zasługi (2005).

Wystawy indywidualne:

1979 – Wystawa plakatu, DŚT Olsztyn
 1996 – Rzeźba św. J. Nepomucena (praca zbiorowa), Olsztyn
 1998 – Plakat autorski, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 – Plakat autorski, Galeria „SO” Kętrzyn
 – Plakat autorski, Galeria UWM Olsztyn
 2000 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 – Plakat autorski, ASP Warszawa
 2001 – Plakat autorski, ASP Warszawa
 2002 – Plakat autorski, Instytut Kultury Chrześcijańskiej im. Jana Pawła II Olsztyn
 – Plakat autorski, Konsulat RP Kaliningrad (Rosja)
 – Plakat autorski, Instytut Kultury Rosyjsko-Niemieckiej Kaliningrad (Rosja)
 2003 – Plakat autorski, Muzeum im. Feliksa Nowowiejskiego Barczewo

Udział w wystawach zbiorowych:

1976 – Międzynarodowe Biennale Plakatu, Warszawa
 1977 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria Uniwersytetu Warszawskiego
 1978 – II nagroda w konkursie „Dożynki Centralne Olsztyn 79”
 1979 – Wystawa plakatu, Galeria ZPAP Olsztyn
 – Wystawa plakatu Koła Młodych, KMPiK Olsztyn
 1980 – Wystawa poplenerowa „Wałpusz '79”, KMPiK Olsztyn
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
 1981 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1988 – VI międzynarodowy plener malarski „Grunwald '88”, BWA Olsztyn
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1989 – Wystawa poplenerowa „Reszel '89”, Olsztyn
 – „Plastyka żyje nadal”, BWA Olsztyn
 1990 – Wystawa prac członków Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Chateauroux (Francja)
 1991 – „Jesteśmy”, BWA Olsztyn
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
 1992 – Poplenerowa wystawa malarstwa, Olsztyn
 1994 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
 1995 – Polska sztuka współczesna, Poznań
 1996 – Wystawa plakatu, Bradley University (USA)
 – Wystawa plakatu, Galeria WSPol Szczytno
 1997 – Wystawa pokonkursowa „Komputer”, Centralny Instytut Ochrony Pracy Warszawa
 – Wystawa poplenerowa „Białowieża '97”
 – Wystawa pokonkursowa, Galeria Schody, Wydział Form Przemysłowych ASP Kraków
 – Wystawa plakatu, Galeria ZPAP Olsztyn

Bez tytułu
 rysunek piórkami

- „Polskie Impresje”, Offenburg (Niemcy)
- Wystawa poplenerowa, Galeria ASP Łódź
- Wystawa pokonkursowa, ZPAP Białystok
- 1998 – Wystawa plakatu, Galeria Polskiego Instytutu Kultury Berlin (Niemcy)
- 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
- 2000 – Wystawa grafiki użytkowej, Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa plakatu, Muzeum Plakatu w Wilanowie Warszawa
- Wystawa „A to Polska właśnie”, Galeria Konsulatu Generalnego RP Bruksela (Belgia)
- Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
- Wystawa pokonkursowa „Rolnictwo”, Centralny Instytut Ochrony Pracy Warszawa
- II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, Galeria BWA Olsztyn
- 2001 – Pokonkursowa wystawa „Rolnictwo”, Galeria Schody ASP Kraków
- Pokonkursowa wystawa „Rolnictwo”, Galeria ASP Łódź
- Wystawa malarstwa, Luxembourg
- Wystawa malarstwa, Liege (Belgia)
- Wystawa malarstwa, Amay (Belgia)
- Projekt Godła UWM w Olsztynie
- Projekt Sztandaru UWM w Olsztynie
- Projekt Złotej Odznaki UWM w Olsztynie
- Projekt medalu „Złoty Laur” UWM w Olsztynie
- Projekt logo Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego
- Projekt katalogu „Videko 2001”
- 2002 – Projekt insygniów rektorskich – łańcuch rektorski i prorektorski, berło, pieczęć, etui
- II nagroda oraz wyróżnienie w konkursie na plakat z okazji Jubileuszu 650 lat Olsztyna
- „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
- Pokonkursowa wystawa „Transport”, Centralny Instytut Pracy Warszawa
- Pokonkursowa wystawa „Transport”, Galeria „Schody” ASP Warszawa
- Pokonkursowa wystawa „Transport”, Galeria ASP Łódź
- 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Międzynarodowa wystawa malarstwa „Polska 2000 – II etap”, Jedwabne
- Wystawa poplenerowa, Impresje malarskie na temat „Niebo”, Offenburg (Niemcy)
- Projekt banera na Jubileusz 650-lecia Masta Olsztyna
- 2004 – Projekt Offenburg-Olsztyn, wystawa poplenerowa podsumowująca plenery w roku 2002 i 2003, Offenburg (Niemcy)
- Wystawa prac studentów z pracowni prof. Henryka Tomaszewskiego z okazji 100-lecia Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, Galeria „Zachęta” Warszawa
- Wystawa siedmiu wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM „Twórcze przesłania w malarstwie i grafice”, Centrum Konferencyjne UWM Olsztyn
- Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
- Projekt i redakcja albumu z okazji 15-lecia Katedry Sztuk Pięknych
- Projekt katalogu „Izabella Janiszewska-Obarek”
- „Powinność i bunt”, album z okazji 100-lecia ASP w Warszawie
- „Heniu Tomaszewski od nas”, książka wydana w Finlandii
- „Olsztyn 1353–2003”, książka wydana z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna
- „Kalendarium Uniwersyteckie”, str. 22, 54, 97, 137
- 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Twórcze przesłania w malarstwie i grafice”, wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych, Centrum Konferencyjne UWM w Olsztynie
- Międzynarodowa wystawa malarstwa, rzeźby i rysunku, Galeria „Pod korabiem”, Łańsk
- 2006 – Projekt tablicy upamiętniającej Powstanie Węgierskie w 1954 r.

(Źródło: informacje autora)

JAN OLCZAWA

Ur. 1945, Sanok.

Studia na Kierunku Artystyczno-Pedagogicznym UMK w Toruniu, dyplom w 1970 r.

W 1970 r. przyjęty do Sekcji Grafiki Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zamieszkał w Szczytnie, gdzie został zatrudniony w Powiatowym Domu Kultury jako instruktor plastyki. Pracował tam kilka lat, rozbudzając wśród młodzieży zainteresowanie zagadnieniami w dziedzinie sztuk plastycznych. Następnie został zatrudniony w Zakładzie Karnym dla młodzieży w Sztumie. Jako artysta plastyk i pedagog, chciał przede wszystkim poprzez sztukę kształtować i oddziaływać wychowawczo na tzw. trudną młodzież. Zajęcia plastyczne i skromne na wpół amatorskie ekspozycje, które organizował, znalazły szerokie zainteresowanie wychowanków i uznanie kierownictwa zakładu. Jego wielkie poświęcenie nie pozwoliło na rozwój własnej twórczości. Obciążony pracą dla innych nie uczestniczył w organizowanych imprezach artystycznych.

Brał udział w wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej” (BWA Olsztyn 1977).

Po stanie wojennym nie ponowił deklaracji przynależności do ZPAP.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

EWA OLCZAWA

Ur. 1954 r.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu w zakresie konserwacji malarstwa sztalugowego, ściennego i rzeźby polichromowanej, dyplom w 1979 r.

W latach 1979–1989 pracowała w PP PKZ w Olsztynie na stanowisku kierownika zespołu, przez następne dwa lata w PKZ w Łodzi na stanowisku głównego specjalisty.

W 1988 r. ukończyła studia podyplomowe na UMK w Toruniu.

W 1990 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1991 r. pracuje jako rzeczoznawca Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów Dzieł Sztuki.

W latach 1995–2001 pracowała jako rzeczoznawca Ministra Kultury i Sztuki w zakresie malarstwa sztalugowego, ściennego i rzeźb polichromowanych.

Od 1995 r. współpracuje w pracowni autorskiej z mgr Barbarą Kulczyńską-Nowak, m. in. przy konserwacji:

– dwóch barokowych ołtarzy z Pułtusza

Manierystyczna ambona, kościół w Dzwierzutach — przed konserwacją i po konserwacji

- dwóch barokowych ołtarzy z kościoła pw. św. Jana Chrzciciela w Tłokowie
 - ołtarza barokowego z Kadyn
 - ołtarzy manierystycznych z kościołów w Tłokowie, Jezioranach i Dźwierzutach
 - Łoży Finckensteinów z kościoła metodystycznego w Dąbrównie
 - prospektów organowych w Pasymiu, w Kościele św. Józefa w Olsztynie i prospektów dużego i małego olsztyńskiej katedry
 - rzeźb warsztatu Pervangera z kościoła farnego w Ornecie
 - meluzyny z 1597 roku z katedry w Olsztynie
 - ołtarzy w Jezioranach i w kościołach pw. św. Jana Chrzciciela i farnego św. Anny w Lubawie
- Od 1999 r. pełni funkcję prezesa Towarzystwa Opieki nad Zabytkami w Olsztynie.

Ważniejsze prace za granicą:

- 1985–1984 – rekonstrukcje polichromii na deskach stropowych, Rheda-Wiedenbruck, Hauss Ausell (Niemcy)
- 1986–1987 – prace badawcze na obecność polichromii w Domu Reyterna w Rydze (Łotwa)
- prace badawcze dla PKZ w Zamościu, Ryga (Łotwa)
- 1988 – malowidła ściennie, rekonstrukcje, punktowania, Jasov (Czechosłowacja)

Ważniejsze prace w Polsce:

- konserwacja malowideł ściennych iluzjonistycznych w Kanonii św. Wojciecha we Fromborku
- konserwacja polichromii gotyckich w Dzietrychowie, w Dobrym Mieście, na Zamku w Lidzbarku Warmińskim, w kościele pw. św. Jana Chrzciciela w Tłokowie i w kościele ewangelicko-metodystycznym w Dąbrównie
- zabezpieczanie polichromii Meyera w Świętej Lipce, w Stoczku Klasztornym
- konserwacja zachowawcza Tablic Kopernika na Zamku w Olsztynie
- liczne konserwacje obrazów na podłożu płóciennym i drewnianym z XVI i XVII i XVIII wieku z Kętrzyna, Bakalarzowa, Barczewa, Studziennicznej, Kadyn, obrazów z Muzeum w Olsztynie i w Suwałkach (autorstwa Ludwika de Laveaux, Okunia, Chełmońskiego, Sidorowicza)

(Źródło: informacje autora)

STANISŁAW OLSZEWSKI

Ur. 1924, Kamień Koszyński.

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom w 1956 r.

W 1956 r. przyjęty do Okręgu Warszawskiego ZPAP, do Okręgu Olsztyńskiego przeniósł się w 1958 r.

Od chwili przybycia do Olsztyna zawsze był zatrudniany w szkolnictwie, kolejno w liceum ogólnokształcącym, następnie w Studium Nauczycielskim i w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie.

Po reaktywowaniu ZPAP w 1989 r. nie ponowił deklaracji przynależności do związku.

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn–Zamek
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JOACHIM ORIENTER

Ur. 1933, Toruń.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z grafiki w 1956 r.

W 1961 r. przyjęty do Sekcji Grafiki Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Na stałe zamieszkał w Bartoszczech, gdzie od 1957 r. prowadził pracownię plastyczną w Liceum Pedagogicznym.

W 1968 r. był wykładowcą Studium Nauczycielskiego w Olsztynie.

Po reaktywowaniu ZPAP w 1989 r. nie ponowił deklaracji przynależności do związku.

Udział w wystawach:

- 1966 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn– Zamek
 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANNA OSTOJA-PODSIADŁY

Ur. 1956, Starogard Gdański.
 Studia w Katedrze Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, dyplom w pracowni malarstwa pod kierownictwem prof. A. Simińskiej w 2006 r.
 W 2006 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
 Od 2003 roku prowadzi własną Galerię o nazwie „Piekarnia”, gdzie organizowane są wystawy studentów i wykładowców, pogadanki o sztuce dla młodzieży licealnej, zajęcia warsztatowe dla młodzieży niepełnosprawnej.

Wystawy indywidualne:

- 2004 – Olsztyn Galeria „Piekarnia”
 – Wystawa fotografii, Kraków
 2005 – Wystawa pasteli, Kraków
 – Wystawa pasteli, Kętrzyn

259

„Schylona”,
 akryl na papierze,
 100 x 70 cm.

Udział w wystawach zbiorowych w Olsztynie, Ostródzie, Ornecie i Barczewie.

(Źródło: informacje autora)

HENRYK OSZCZAKIEWICZ

Ur. 1920, Łuków; zm. 1990, Olsztyn.
 Studia na PWSSP w Sopocie, dyplom w pracowni prof. J. Żuławskiego (specjalizacja – malarstwo architektoniczne) w 1951 r.
 Od 1945 roku mieszkał w Olsztynie. W 1951 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie. Aktywnie działał na różnych stanowiskach w Zarządzie Oddziału i potem Okręgu (wiceprezes, skarbnik, przewodniczący komisji rewizyjnej); od 1955 r. członek zwyczajny, uhonorowany Złotą Odznaką ZPAP. Rzeczoznawca Ministerstwa Kultury i Sztuki w zakresie malarstwa.
 W pionierskich latach czynnie uczestniczył w życiu i społeczno-kulturalnym miasta.
 W 1952 r. zorganizował placówkę Pracowni Sztuk Plastycznych, którą kierował do 1958 r.
 Uprawiał malarstwo sztalugowe, grafikę artystyczną i użytkową, rysunek i malarstwo ścienne, mozaikę, sgraffito. Był malarzem realistą, dla którego forma i kolor kształtów natury były zawsze inspiracją. W latach 80. malował wiele kolorowych pasteli techniką woskową i wiele obrazów olejnych. Zajmował się też konserwacją dzieł sztuki. Wykonywał kopie zabytkowych obrazów, m. in. NMP Śnieżnej ze Stoczka Klasztornej oraz kopię wizerunku Matki Boskiej Ostrobramskiej dla kościoła w Lidzbarku Warmińskim i kolegiaty w Dobrym Mieście.
 Najwcześniejsze zachowane realizacje to malarstwo temperowe „Chrzest Chrystusa” i „Cudowny połów ryb” wykonane wspólnie z Janem Ilkiewiczem w prezbiterium kościoła Serca Jezusowego w Olsztynie (1950).
 W zakresie sztuki użytkowej przez wiele lat pracował z Marią Szymańską i Eugeniuszem Kochanowskim, tworząc nieformalną grupę nazwaną „KOS”.

„Kolory jesieni”
pastel olejny
48 x 36 cm
1980

260

W Olsztynie, województwie i innych miastach projektował i realizował wspólnie z Marią Szymańską wiele elewacji i wystrójów wnętrz gmachów użyteczności publicznej (malarstwo ścienne, sgraffito, mozaika, płaskorzeźba w ceramice). Najważniejsze realizacje w Olsztynie to wielobarwny fryz (sgraffito, 500 m².) na fasadzie budynku Urzędu Wojewódzkiego (1961), sgraffito i malarstwo w sali konferencyjnej NOT (1962), sgraffito w sali konferencyjnej i mozaika w hallu Urzędu Wojewódzkiego (1964/65), sgraffito (portrety) i mozaika na czterech kamienicach Starego Miasta (1965), malarstwo ścienne (polimal) trzy kompozycje na statku PLO „Ziemia Olsztyńska” (1975), sgraffito portretowe i kompozycja ceramiczna w auli Liceum nr 1, wielobarwna kompozycja ceramiczna w Zarządzie Lasów Państwowych (1979), malarstwo ścienne – dwie kompozycje, trzy plafony, siedem kompozycji malarskich (polimal) – w kawiarni i restauracji „Olsztyn” w Kaliningradzie (1978/1979), cztery kompozycje ścienne ceramiczne w hallu i czytelnicy Domu Polskiego; fryz i sgraffito na budynku PSP (1982).

Na wystawach indywidualnych prezentował malarstwo olejne, akwarele, grafikę (linoryt): w Olsztynie (1958, 1960, 1962, 1963, 1979, 1980, 1986, 1987), w Galerii Malarstwa Współczesnego w Kombinacie Rolnym w Garbnie odbyła się wystawa 25 lat pracy twórczej (1976) oraz, również w Olsztynie wystawa „Grodno, Niemen – miasto i rzeka mojej młodości (1988).

Udział w wystawach zbiorowych olsztyńskiego środowiska plastycznego; w Olsztynie: 1953, 1954, X-lecia (1956), 1959, 1960, XX-lecia (1964), XXV-lecia (1970), w wystawie plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA (1973), XXX-lecia (1977) i XXXV-lecia (1981), „O Medal Prezydenta” (1988); w Bydgoszczy (1952, 1957); Białymstoku (1957); Lidzbarku Warmińskim (1958); Reszlu (1971); Wrocławiu (1960, 1974); Warszawie (1974); Kaliningradzie (1961, 1967, 1968, 1976).

„Portret żony”
olej
60 x 40 cm
1986

Brał udział w ponad siedemdziesięciu wystawach ogólnopolskich, okręgowych oraz w kilku zagranicznych, a także ogólnopolskich i międzynarodowych plenerach malarskich i graficznych oraz wystawach poplenerowych w Białowieży (1967, 1968), Garbnie (1976, 1977), Lidzbarku Warmińskim (1976, 1977, 1978), Dobrym Mieście „Warmińska Jesień” (1978, 1979).

Odnaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi (1956).

(Źródła: archiwum rodzinne żony Ireny Oszczakiewicz oraz archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; Krystyna Koziętko-Poklewska, „Henryk Oszczakiewicz — artysta malarz i grafik”, „Gazeta Olsztyńska”, 1997, nr 56)

EUGENIUSZ OZGA-MICHALSKI

Ur. 1951, Inowrocław; zmarł w końcu lat 90., Szczytno.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w pracowni grafiki prof. E. Piotrowicza w 1977 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawiał malarstwo i grafikę oraz projektowanie wnętrz.

W latach 1977–1979, jako dyrektor Miejskiego Domu Kultury w Szczytnie, był inspiratorem Studia Formy Plastycznej „Gamma 2” (Teatr Narracji Plastycznej), które w ramach działalności teatralnej zaprezentowało spektakle: haepening „Marzenna 75” (1975), spektakl „1+1=1” (1975), zdarzenie plastyczne „Cubanacana” (BWA Toruń 1976), spektakl „Huśtawka” (1977), mała forma teatralna „Etiuda na rewolucję” (1978), etiuda synestezyjna „Bema pamięci żałobny rapsod” (1983), spektakl synestezyjny „Audite mortales” (1984).

Wykonał projekty wnętrz w Szczytnie: hotelu i restauracji „Mazur Turist”, sali tradycji WSO MSW, sali konferencyjnej UM, oddziale Muzeum Warmii i Mazur.

Wykonał też projekt zagospodarowania przestrzennego placu miejskiego przed kinem „Jurand” w Szczytnie. oraz projekt i realizacji pomnika „Walka o polskość ziemi szczytyńskiej”.

W 1973 r. otrzymał wyróżnienie za obraz poświęcony idei Kopernika na ogólnopolskim konkursie organizowanym przez UMK w Toruniu, zaś w 1981 I nagrodę w dziedzinie malarstwa na ogólnopolskim konkursie „Dokument '80” w Galerii EL w Elblągu.

Udział w wystawach zbiorowych:

1973 — Ogólnopolski konkurs „Kopernik i jego idea”, Toruń (wyróżnienie za obraz)

1980 — „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”,

Hala „Urania” Olsztyn

1981 — Wystawa absolwentów UMK w Toruniu, Galeria ZPAP Olsztyn

— Wystawa „Grupy toruńskiej”, KMPiK w Olsztynie

1982, 1983 — wystawy poplenerowe w Galerii Sztuki Aktualnej w Szczytnie

1985 — „Olsztyńskie malarstwo i grafika — 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn

— III Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '85”, BWA Olsztyn

Prace w zbiorach: PP „Sztuka Polska” w Warszawie, Wydziały Kultury i Sztuki UW, Muzeum Warmii i Mazur i BWA w Olsztynie oraz w zbiorach prywatnych.

(Źródła: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „Olsztyńskie Malarstwo i Grafika. 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, wyd. BWA Olsztyn 1985 oraz archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej)

BOGDAN PANKOWSKI

Ur. 1964 r.

Studia na PWSSP w Gdańsku, dyplom z wzornictwa przemysłowego w 1991 r.

W 1992 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Brak danych o artystycznej działalności.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

WIESŁAWA PASIK

Ur. 1942, Radom.

Studia na PWSSP we Wrocławiu, malarstwo w pracowni prof. M. Dawskiej, grafika w pracowni prof. S. Dawskiego, dyplom na Wydziale Ceramiki i Szkła ze specjalizacją ceramiczne malarstwo w architekturze w 1968 r.

Od 1969 r. należy do ZPAP. Pracuje na rzecz związku w Sekcji Malarstwa w Okręgu i Zarządzie Głównym ZPAP.

Posiada uprawnienia rzeczoznawcy w specjalności ocena dzieł sztuki współczesnej w zakresie malarstwa.

Uprawia malarstwo, rysunek i collage.

Uczestniczyła w 15. plenerach krajowych i zagranicznych.

Wystawy indywidualne:

1967 – Wystawa malarstwa, Klub Dziennikarzy Wrocław

1975 – Wystawa malarstwa i rysunku, Galeria ZPAP Olsztyn

1978 – Wystawa rysunku, Galeria ZPAP Olsztyn

1979 – Wystawa malarstwa, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

1980 – Wystawa-kiermasz, Vaureal (Francja)

1988 – Wystawa malarstwa, Art Gallery BWA Olsztyn

Udział w wystawach:

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

1972 – Międzynarodowy plener „Szlakiem Kopernika”, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

1974 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Plymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)

– Międzynarodowy plener malarski, Galeria „Spetentrion” Lille (Francja)

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kaposvár (Węgry)

– Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, BWA we Wrocławiu

– „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa

1975 – Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego, BWA Toruń

– Wystawa poplenerowa „Olsztynek '75”, BWA Olsztyn

1976 – Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL Elbląg i Muzeum we Fromborku

1977 – Wystawa poplenerowa „Wiosna Warmińska – Kikity '76”, BWA Olsztyn

– Wystawa poplenerowa „VI Spotkań Fromborskich”, BWA Olsztyn

– Wystawa malarstwa i grafiki „Portret”, Galeria DŚT Olsztyn

– „Contart '77”, Planetarium Olsztyn, Zamek Lidzbark Warmiński

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

– Międzynarodowy plener w Dolinie Róż, Kazanówek, Stara Zagora (Bułgaria)

1978 – Wystawa poplenerowa „VII Spotkań Fromborskich”, BWA Olsztyn

– Wystawa poplenerowa „Bieszczady '78”, Galeria Sztuki Krosno

– Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)

1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)

1980 – Wystawa poplenerowa „Wałpusz '79”, KMPiK Olsztyn

- Wystawa poplenerowa „Spotkania Fromborskie '80”, Frombork Muzeum
- Wystawa-kiermasz, Metz
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- Jesienne konfrontacje, BWA Rzeszów
- 1981 – IX Międzynarodowy plener bałtycki, Świnoujście
- 1982 – „Szkoly Polskie”, Paryż
- Wystawa poplenerowa „Reszel '82”, Galeria ZPAP Olsztyn
- 1983 – Wystawa poplenerowa „Reszel-Dadaj '83”, KMPiK Olsztyn
- „Parafrazy malarskie Kosmos-Materia”, Galeria EL Elbląg
- „Krajobraz polski”, Galeria EL Elbląg
- 1985 – „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1990 – Ogólnopolska wystawa „Kobieta w sztuce – sztuka dla kobiety”, Galeria „Nowy Świat” Warszawa
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- 1992 – Wystawa-aukcja Fundacji Sztuki Współczesnej, Galeria U. Monetti Warszawa
- 1992, 1993, 1995 – Wystawa-kiermasz „1-szy raz u nas”, Warszawa-Radość, Michalin
- 1995 – Wystawa przeglądowa malarstwa 1975–95, Galeria Sztuki MOK Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
- 1996 – Malarstwo – nurt abstrakcyjny, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
- 2002 – „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Galeria Centrum Polsko-Francuskiego Olsztyn
- 2003 – „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn
- 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP w Olsztynie
- 2006 – Wystawa pokonkursowa „Olsztyn – region w twórczości plastycznej artystów Warmii i Mazur”, Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeum Kopernika we Fromborku, Galerii-pomniku w Szipce w Bułgarii, a także w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą we Francji, Niemczech, Szwajcarii, Anglii, USA, Hong Kongu.

(Źródło: informacje autora)

„Szepty pamięci”
poliptyk, collage
50 x 70 cm
2003

WOJCIECH PIETKIEWICZ

Ur. 1949, Suwałki.

Studia na Wydziale Grafiki PWSSP w Łodzi, dyplom w 1975 r.

Od 1976 r. należał do Koła Młodych przy Okręgu Olsztyńskim ZPAP, w 1980 r. został członkiem rzeczywistym ZPAP.

Uprawia malarstwo.

Udział w wystawach:

1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (III nagroda)

1978 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (I nagroda)

1976 – Indywidualna wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

1976 – Targi Sztuki w Lidzbarku Warmińskim

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

264

TADEUSZ PILECKI

Ur. 1947.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1972 r.

W 1974 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po bardzo krótkim okresie przeniósł się do Okręgu Gdańskiego.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

TADEUSZ JERZY PIOTROWSKI

Ur. 1954, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, dyplom w pracowni profesora L. Maciąga w 1981 r.

W 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo i rysunek. Jest autorem ponad stu tysięcy rysunków.

Studiuje techniki starych mistrzów, szczególnie zajmuje się warsztatem Rembrandta. Odkrył sposoby przygotowania piór ptasich do pisania i rysowania. Opracował technologię wytwarzania oleju zagęszczanego na słońcu w brytfance ołowianej. Udało mu się odtworzyć sposób, w jaki wykonywano lustrzany grunt gipsowy, którego istnienie wielu technologów uważało za legendę.

W 1981 r. założył niezależną szkołę malarską pod nazwą Warsztat Malarski im. Cennino Cenniniego.

Najważniejszymi tematami obrazów są Indianie i zagłada Matki Ziemi. Stale współpracuje z wydawnictwem ENETEIA, Pismem Przyjaciół Indian Tawacin, z Teatrem „Węgajty”.

Od 2000 r. pracuje w Centrum Pielęgnacyjno-Rehabilitacyjnym „Niebieski Parasol”, gdzie na ergoterapii uczy malarstwa.

W 2003 r. otrzymał nagrodę Prezydenta Miasta Olsztyna.

Wystawy indywidualne (wybór):

– Galeria „Repassage”, Warszawa

– „Pracownia”, Olsztyn

– Gent Brugge, Leuven (Belgia)

– BWA Olsztyn

– Art Gallery BWA Olsztyn

– Galeria Portretu, Warszawa

– Galeria Promocyjna, Warszawa

„Indiańska ręka
zatrzymuje zagładę
Matki Ziemi”
145 x 195 cm

„Konie”.

265

- Ośrodek Kultury, Nowe Kawkowo
- Biblioteka Publiczna, Olsztyn
- Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Świeżo malowane”, Galeria Zachęta, Warszawa
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- „500-lecie odkrycia Ameryki”, Muzeum Niepodległości Warszawa
- 1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
- 2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
- 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- Muzeum w Kwidzynie
- 2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

EWA PLICHTA-LUBIENIECKA

Ur. 1950, Olsztyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z grafiki w pracowni E. Piotrowicza w 1981 r.

W 1982 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Maluje, rysuje oraz projektuje drobną grafikę wydawniczą. Jej bliskie abstrakcji malarstwo inspirowane jest pejzażem Warmii i Mazur.

Wykłada malarstwo w PLSP w Olsztynie.

Wystawy indywidualne:

- 1991 – Galeria UP Freiburg (Niemcy)
 – BWA Olsztyn
 1993 – Instalacja „Obiekt '93 – Kopernikowi w hołdzie”, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 1998 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 1999 – Wystawa malarstwa, Galeria „Borowik” Butryny
 2000 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 2001 – BWA Olsztyn
 – Wystawa malarstwa, collage'u i obiektów, Galeria MOK „Rynek” Olsztyn
 – „Pocztówki z Mazur czyli pejzaże wspomnień”, Inowrocławski Dom Kultury
 2004 – „Podkarpacka zapaska – pejzaż otwarty, pejzaż zamknięty”, Galeria „W piwnicy”, Miejska Biblioteka Publiczna Olsztyn
 2006 – Wystawa jubileuszowa z okazji 25 lat twórczości, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 – Wystawa malarstwa i collage'u, Galeria Foyer Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1986 – I Triennale im. T. Kulisiewicza, Koszalin
 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
 1992 – „Magia, Wibracja, Integracja”, Galeria ZPAP Olsztyn
 1993 – Galeria „Flik” Warszawa
 1994 – Polski Instytut Kultury Berlin (Niemcy)
 1995 – „Dni sztuki. Spotkania polsko-niemieckie”, Reszel-Zamek
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
 – Galeria „Pfeiffer” Olsztyn
 – „Kunst aus Polen”, Grosburgwedel (Niemcy)
 1996 – „Ofiarom trzęsienia ziemi w Japonii”, Tokio, Osaca, Kobe (Japonia)
 1997 – Warszawski miesiąc malarstwa, Galeria ZPAP Warszawa
 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
 – Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

„Łąka, łąka”
 60 x 70 cm
 akryl
 2006

1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn

– Ogólnopolski plener malarski „Piaski '98”, Galeria ZPAP Olsztyn

1999 – „Skrawki dnia, urywki nocy...”, Galeria ZPAP Olsztyn

1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)

2000 – Wystawa „Grupy P>8”, Galeria ZPAP Olsztyn

– „Moderne Kunst Aus Franken und Masuren”, Ellingen (Niemcy)

– VI Międzynarodowe Biennale Grafiki Krajów Nadbałtyckich, Kaliningrad (Rosja)

– Wystawa „Międzynarodowe spotkania malarskiej wrażliwości”, Gorzów Wlkp.

– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2002 – Wystawa malarstwa, Fundacja CASE Warszawa

2003 – „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn

– Plener malarski „Orzechówka”

– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo

– III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa malarstwa (wspólnie z Micią Bojenko, Janem Pruskim, Bogdanem Żukowskim), Galeria „Pod belką” Zamek w Nidzicy

2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria Stary Ratusz Olsztyn

– „Na papierze”, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

– Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „art GALLE” Szczecin

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg

– Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot

– Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu MWiM Olsztyn

– IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta” (III nagroda za obraz), BWA Olsztyn

– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Centrum Handlowe „Alfa” Olsztyn

– Wystawa zbiorowa, Galeria „Miejsce” Berlin

– Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)

2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra

– Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

– „Planeta 11”, „Pejzaże wspomnień – na papierze”, Miejska Biblioteka Publiczna w Olsztynie

– „Sztuka z zadupia”, Galeria Arboretum, Muzeum Narodowe w Warszawie

„Światło lasu”
90 x 80 cm
akryl
2006

Prace w kolekcjach w kraju oraz w Niemczech, Francji, Japonii i Kanadzie.

(Źródło: informacje autora)

IZABELLA JADWIGA PODLASIECKA

Ur. 1926, Toruń.

Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki ASP w Warszawie, dyplom na Wydziale Tkaniny w Pracowni Koberca prof. M. Szymańskiego w 1956 r.

W 1956 r. przyjęta do Okręgu ZPAP w Warszawie, w 1962 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego. W latach 1956-1960 pracowała jako kierownik artystyczny Spółdzielni CPLiA w Toruniu, Augustowie i Żywcu. W tym okresie zajmowała się rekonstrukcją tkanin ludowych i polskich koberców ze zbiorów wawelskich. Potem jako pracownik Instytutu Wzornictwa Przemysłowego prowadziła Zespół Hafciarski w Żywcu i we wsi Sopotnia.

W 1961 r. zamieszkała w Nidzicy, gdzie pracowała jako Kierownik Ogniska Plastycznego przy PDK.

„Matka Boska”
wełna
30 x 30 cm

Od 1978 r. mieszka w Olsztynie.
Odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi.

Ważniejsze realizacje: monumentalna tkanina w „Novotelu” i Hotelu „Kormoran” w Olsztynie oraz w Kaliningradzie w kawiarni „Olsztyn”.

Wystawy indywidualne:

1965 — Wystawa kobierców, WDK Olsztyn
1976 — Ogólnopolskie Dożynki, Olsztyn
— Galeria DŚT Olsztyn
1989 — KMPiK Olsztyn
1996 — Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1959 — Wystawa dywanów w Warszawie
1964 — wyróżnienie w konkursie na „Małe Formy”, CPLiA Sopot
1965 — Indywidualna wystawa tkaniny, WDK Olsztyn
1966 — Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie (nagroda)
— „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
1969 — Wystawa jubileuszowa w XXV-lecie PRL w Łodzi
— Wystawa Tkaniny, Łódź — Manchester (Anglia)
1973 — Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
1975 — Wystawa tkaniny, Galeria PSP Olsztyn
1976 — II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
— Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL Elbląg i Muzeum we Fromborku
— Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
1977 — Wystawa poplenerowa „Grunwald '76”, BWA Olsztyn
— „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
1980 — „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
1985 — „Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
1991 — Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
1997 — „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

Prace w zbiorach prywatnych oraz w kolekcjach: Zamku w Nidzicy, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Hotelu „Novotel” w Olsztynie, Hotelu „Mrągowia” w Mrągowie, oraz w urzędach i instytucjach państwowych.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

DANUTA POGORZELSKA

Ur. 1920, Warszawa.

Studia na Wydziale Scenografii ASP w Warszawie — dyplom w 1955 r.

W tym samym roku rozpoczęła pracę w Państwowym Teatrze Powszechnym w Warszawie. W 1958 r. ze względów rodzinnych przeniosła się do Olsztyna, gdzie objęła etat scenografa w Teatrze im. S. Jaracza, z którym była związana do końca lat 70-tych.

W 1962 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracowała w teatrach Warszawy, Gdyni, Gdańsku, Jeleniej Góry, Wałbrzycha, Gorzowa Wlkp., Elbląga, Grudziądza. Posiada w swoim dorobku ponad 100 realizacji teatralnych.

Projekt scenografii
do sztuki
„Don Juan”
Tadeusza Rittnera
Teatr im. S. Jaracza
w Olsztynie
1960

269

W latach 1957/1960 zaprojektowała scenografie dla Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie do sztuk: S. Płonki-Fischer „Śpiąca królewna”, C. Goldoniego „Sprytna wdówka”, A. M. Świnarskiego „Achilles i panny”, K. Dickensa „Świerszcz za kominem”, J. Zakrzyńskiej „Kwiat paproci”, T. Willimsa „Tramwaj zwany pożądaniem”, G. de Caillaveta i A. de Flersa „Ładna historia”, P. Beaumarchaisa „Wesele Figara”, N. Manzarięgo „Nasze kochane dzieci”, F. Godricha i A. Hacketta „Zabawy przyjemne”, T. de Molina – J. Tuwima „Zielony Gil”, T. Rittnera „Don Juan”. W sumie opracowała projekty i dopilnowała realizacji scenografii (dekoracje i kostiumy) do 69 sztuk teatralnych wystawionych w olsztyńskim teatrze.

Współpracowała społecznie z WDK w Olsztynie oraz z harcerskim zespołem „Kruszyna”.

W latach 1966–1969 kierowała Studium Teatroznauczonym TWP.

Uczestniczyła w kilkunastu plenerach i wystawach poplenerowych we Fromborku, Lidzbarku Warmińskim, Dobrym Mieście i Olsztynie.

Autorka cyklu prac olejnych pt. „Portrety miast”, które wystawiała na olsztyńskiej wystawie okręgowej. Wiele prac z tego cyklu prezentowane były za granicą (Francja, Anglia, Litwa, Kanada).

W latach 1965–1966 otrzymała Nagrodę Wojewódzką oraz Złotą Odznakę „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.

Miała kilka indywidualnych wystaw akwarel.

Udział w wystawach:

1976 – Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL Elbląg i Muzeum we Fromborku

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

(Źródła: informacje autora, archiwum Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

Projekt scenografii
do sztuki
„Zarty moich dni”
Zbigniewa
Morawskiego
Teatr
w Gorzowie Wlkp.
1971

DARIUSZ POLAKOWSKI

Ur. 1954.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1992 r.

W 1992 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1994 r. zamieszkał w Tczewie i przeniósł się do Okręgu Gdańskiego.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ALEKSANDRA PONIATOWSKA

Ur. 1970, Olsztyn.

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom w 1993 r.

W 1994 r. odbyła staże artystyczne w Academy Minerva w Holandii i Schoole für Gestaltung Gallen w Szwajcarii.

Pracowała jako grafik w Olsztyńskim Wydawnictwie Prasowym.

W 1996 r. została przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W 1998 r. przeniosła się do Okręgu Warszawskiego.

Uczestniczyła w I Olsztyńskim Biennale Plastyki w 1998 r.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

URSZULA JOANNA PORYCKA

Ur. 1952, Szczytno.

Studia na PWSSP we Wrocławiu, dyplom w zakresie projektowania ceramiki w 1982 r.

W 1983 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Po reaktywowaniu związku nie ponowiła deklaracji przynależności do ZPAP.

Pracowała w szkolnictwie.

Uczestniczyła w III Wystawie małych form oraz w Wystawie grafiki polskiej (BWA Łódź 1983).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

AGNIESZKA PRZEŁOMIEC

Ur. 1961, Lublin.

Studia na Wydziale Wychowania Plastycznego UMCS w Lublinie, dyplom z litografii barwnej w pracowni prof. D. Kołwzan-Nowickiej w 1994 r.

W 1998 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP na podstawie prac i dowodów twórczości plastycznej.

Wystawy indywidualne:

1995 – Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

1998 – Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

2000 – Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

2002 – Wystawa malarstwa, MOK Olsztyn

2003 – Wystawa malarstwa, MOK Olsztyn

– Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa malarstwa, Dom Kultury Zombki p/Warszawą

Udział w wystawach zbiorowych:

1991 – Wystawa małych form, ZPAP Warszawa

1993 – „Sztuka miejscem odnalezienia się”, Kraków

1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn

„Anioł” I
akryl na kartonie
33 x 70 cm

„Anioł III”
akryl na kartonie
33 x 70 cm

271

1997 – „Grafika roku”, Lublin

– „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Prace w zbiorach prywatnych w kraju oraz w Austrii, Anglii, Niemczech i RPA.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MARIA RADOMSKA-TOMCZUK

Ur. 1933.

Studia na UMK w Toruniu, dyplom z grafiki w 1957 r.

W 1959 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1960 r. wyjechała z Olsztyna.

Udział w wystawach zbiorowych:

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-
-Zamek

1960 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Wrocław, Nowy
Sącz

– Wystawa objazdowa w Szczytnie, Ostródzie i Mrągowie

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

Exlibris
Leszka Wernera
drzeworyt

ANDRZEJ RAPNICKI

Ur. 1954, Adampol.

Studia na PWSSP we Wrocławiu, dyplom z projektowania ceramiki i szkła w 1980 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Po reaktywowaniu związku nie ponowił deklaracji przynależności do ZPAP.

Uprawia ceramikę oraz malarstwo i grafikę.

Udział w wystawach zbiorowych:

1977 – Salon Sztuki Nowoczesnej, Warszawa

1978 – Wystawa malarstwa „Konfrontacje”, Szczawno-Zdrój

1980 – Wystawa „Najlepsze prace dyplomowe”, Galeria „Zachęta” Warszawa

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

TADEUSZ ROKOSS-SZCZUPACZKIEWICZ

Ur. 1914, Lwów, zm. w końcu lat 80.

Studia w Instytucie Sztuk Plastycznych we Lwowie. Dyplom uzyskał w 1937 r. na Wydziale Malarstwa u prof. A. Michalaka – „Łukaszowca”. Studia kontynuował na Wydziale Malarstwa w ASP w Krakowie w pracowni prof. J. Fedkowicza, gdzie w 1948 r. uzyskał dyplom.

Mieszkał w Krzyżach (gm. Karwica).

Do ZPAP został przyjęty w 1950 r.

Zajmował się głównie malarstwem sztalugowym, malował przede wszystkim portrety.

Uczestniczył w niewielu wystawach. Nie miał pewności, czy po ekspozycji obrazy jego wrócą w stanie nienaruszonym. Malarstwo jego wymagało dużo czasu, pracy, wysiłku i szczególnej wiedzy o portretowaniu. Dzieła te są dalekie od współczesnego malarstwa, a bliskie raczej klasycy malarstwa z poprzednich epok. Jego obrazy miały wielu zwolenników, były chętnie kupowane przez gości ze stolicy i z zagranicy.

Udział w wystawach zbiorowych:

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

1985 – Wystawa „Olsztyńskie malarstwo i grafika. 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MIECZYŚLAW ROMAŃCZUK

Ur. 1933, Wilno.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. S. Teysseyre'a w 1958 r.

W 1958 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Poza malarstwem sztalugowym uprawia malarstwo ścienne, grafikę i ilustrację książkową. W czasie wieloletniej współpracy z wydawnictwem „Pojezierze” w Olsztynie opracował graficznie wiele książek i wykonał projekty okładek licznych pozycji wydawniczych, w tym: „Wincuk gada” S. Bielikowicza i „Olsztyńskie” – album wydany na obchody kopernikowskie w 1973 r. z tekstem A. Wakara i zdjęciami W. Kapusto.

Jego ważniejszymi projektami i realizacjami są: sgraffito na kamienicy staromiejskiej w Olsztynie (1964), polichromie w odrestaurowanym Zamku krzyżackim w Nidzicy (1965), kompozycja ceramiczna na ścianie domu pogrzebowego w Łławie (1972). Wykonał także szereg kompozycji ściennych w reprezentacyjnych wnętrzach wielu instytucji na terenie województwa i w Olsztynie.

Wystawy indywidualne:

- 1963 – BWA Olsztyn
- 1967 – DŚT Olsztyn
- 1969 – Galeria GTPS Gdańsk
- 1975 – Galeria PSP w Olsztynie
- 1977 – BWA Olsztyn
- 1978 – BWA Suwałki
- 1979 – BWA Białystok
- 1981 – Klub MPiK w Olsztynie

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1958 – Wystawa Okręgu Gdańskiego ZPAP, Sopot
- 1961 – „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa
- Wystawka Rabot Chudożnikow Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1963 – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin
- 1964 – II Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek
- Ogólnopolska wystawa ilustracji książkowej, Warszawa
- 1965 – „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie
- Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
- 1966 – III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin (wyróżnienie honorowe, Medal ZPAP)
- Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, DŚT w Olsztynie
- 1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek
- Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
- 1968 – IV Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- III Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek
- Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1969 – Wystawa iluatracji książkowej, Warszawa
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1970 – V Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- V Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek

„Wiatrak”
olej na płótnie
85 x 62 cm
1977

„Na żagłowie”
olej na płótnie
92 x 100 cm
1989

- Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- I wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum, Frombork
- 1971 – „Portret człowieka”, Warszawa
- VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA, Olsztyn
- 1972 – VII Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum, Frombork
- Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- Wystawa Jubileuszowa „25 lat Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, Galeria ZPAP, Olsztyn
- 1974 – VII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kaposvár (Węgry)
- Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- Wystawa malarstwa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, BWA Sopot
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – „Sport w sztuce”, Katowice
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- Wystawa plastyków olsztyńskich, Dni Kultury Polskiej, Kopenhaga (Dania)
- Wystawa międzynarodowej Grupy „CO-X”, Dunaujvaros
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1977 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda TMO)
- „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1978 – IX Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
- 1979 – Wystawa „Grupy Olsztyńskiej”, BWA Rzeszów, Volksbank E. G. Schwäbisch Hall (RFN)

- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
- Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
- 1980 – XXXIV Ogólnopolski Salon Plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
- Ogólnopolska wystawa malarstwa „VIII Jesienne Konfrontacje”, Rzeszów
- Wystawa pokonkursowa „Bielska jesień”, BWA Bielsko-Biała
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- Wystawa plastyków olsztyńskich, Rovaniemi (Finlandia)
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- „Interart”, Stuttgart (RFN)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1981 – Wystawa sztuki polskiej (Bułgaria)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1982 – Wystawa „Grupy Olsztyńskiej”, BWA Piła, Galerie Torhaus Rombergpark Dortmund, Stuttgart (RFN)
- 1984 – XII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin
- Konfrontacje plastyczne Polski Północnej, Elbląg
- Wystawa „Grupy Olsztyńskiej”, Hannover (RFN)
- Wystawa „Artyści Olsztyńscy”, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej, Lipsk (NRD)
- 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- III Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '85”, BWA Olsztyn
- „Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1986 – I Ogólnopolska wystawa malarstwa i grafiki członków ZPAMiG, Warszawa
- Triennale Rysunku pod patronatem Tadeusza Kulisiewicza, Kalisz
- Targi Sztuki, Poznań
- Wystawa polskiego malarstwa współczesnego, Berlin (NRD)
- 1987 – Konfrontacje plastyczne Polski Północnej, Elbląg
- 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Udział w plenerach:

- Ogólnopolski plener malarski, Białowieża (1968, 1969, 1987)
- Ogólnopolski plener morski, Cetniewo (1969, 1971)
- Plener wiejski, Ciechanowiec (1973)
- Międzynarodowy plener morski, Jurata (1973)
- Międzynarodowy plener malarski „Piękno Warmii”, Frombork (1973)
- V, VI, VII Międzynarodowy plener malarski „Bieszczady”, Solina (1974, 1975), Rzepedź (1976)
- Międzynarodowy plener malarski, Ciechanowiec (1974)
- Ogólnopolski plener zimowy, Jurata (1975)
- Międzynarodowy plener malarski, Kopriwsczyca (Bułgaria 1976)
- Ogólnopolski plener malarski, Kikity (1976)
- Ogólnopolski plener malarski, Kownatki (1977)
- Ogólnopolski plener malarski, Nidzica (1977)
- Ogólnopolski plener malarski, Garbno (1978, 1979)
- Ogólnopolski plener malarski „Twórcy Zdobywcom Wału Pomorskiego”, Wałcz (1979)
- Plener malarski, Chłapowo (1980)
- Ogólnopolski plener malarski, Piotrków Tryb. (1980)
- Ogólnopolski plener malarski, Zamość (1981)
- Ogólnopolski plener malarski, Trzcianka (1981)
- Ogólnopolski plener malarski, Narewka (1981)
- Plener malarski „Portret miasta”, Nowy Tomysł (1983)
- II i III Międzynarodowy plener malarski, Grunwald (1984, 1985)
- „Pejzaż śląski '86”, Katowice (1986)
- „Plener białowiecki '87”, Białowieża (1987)
- „Plener śląski '88”, Chorzów (1988)
- Plener gdański, Jastrzębia Góra (1988)
- Plener malarski, Guzowy Piec (1989)
- Plener malarski, Reszel (1989)

Wystawy poplenerowe:

- Białystok (1968, 1969, 1981, 1987)
- Puck (1969, 1973)
- Sopot (1969, 1971, 1974)
- Ciechanowiec (1973, 1974, 1977)
- Olsztyn (1973, 1976 Kikity, 1977, 1978, 1979, 1984, 1985)
- Solina (1974, 1975)
- Rzepedź (1976)
- Rzeszów (1974, 1975, 1976)
- Krosno (1977)
- Kopriwszczyca (Bułgaria 1976)
- Piła (1980)
- Piotrków Trybunalski (1981)
- Nowy Tomyśl (1984)
- Poznań (1984)
- Katowice (1986, 1988)

Nagrody:

- 1960 – III nagroda w konkursie na plakat, Olsztyn
- 1961 – I nagroda w konkursie na plakat, Olsztyn
- 1966 – II nagroda w dziale grafiki w konkursie na prace plastyczne, Olsztyn
- wyróżnienie honorowe na III Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie
- 1967 – III nagroda w dziale malarstwa w konkursie „Turystyka na Warmii i Mazurach”, Olsztyn
- 1972 – III nagroda i wyróżnienie w konkursie na pamiątkę regionalną, Olsztyn
- wyróżnienie w III Konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Frombork
- 1977 – II nagroda w ogólnopolskim konkursie „Piękno Bułgarii”

Prace w zbiorach: Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Muzeum Pomorskiego w Gdańsku, Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, Muzeum we Fromborku, Ambasady RP w Kopenhadze oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

JOANNA ROSTAŃSKA

Ur. 1960, Siemianowice Śląskie.
 Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1986 roku.
 W 1986 r. ukończyła Kurs Historii Sztuki i Literatury w „Colegio de Espania” w Salamance (Hiszpania). W latach 1987–1992 studiowała w Akademii Sant Carlos w Meksyku. Dyplom otrzymała w 1992 r.
 Na Uniwersytecie Meksykańskim otrzymała tytuł Maestra Sztuk Wizualnych.
 W 2000 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
 Uprawia malarstwo, grafikę artystyczną oraz rysunek. Tematykę do swych prac czerpie z kultury latynoamerykańskiej.

Brała udział w ponad pięćdziesięciu wystawach, w krajach Ameryki Łacińskiej, Europy, w Japonii i w Polsce.

„Duch miejsca
i czasu”
2002

„Andalucia”
olej
60 x 75 cm

277

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- Biennale Grafiki, Muzeum Narodowe Grafiki, Meksyk D. F. (Meksyk)
- „Sztuka koloru w grafice meksykańskiej”, Pałac Antioquii, Medelin (Kolumbia)
- „Współczesna Interpretacja Don Kichota z La Mancha”, Muzeum Narodowe Grafiki, Meksyk D. F. i Muzeum Ikonograficzne Don Kichota w Guanajuato (Meksyk)
- „Wystawa państw Wybrzeża Pacyfiku”, Uniwersytet w Hilo Hawaje (USA)
- X Biennale Grafiki Latinoamerykańskiej i Karaibów, Muzeum Morskie w San Juan (Portoryko)
- „Anioły”, Ekspozycja z okazji IX Festiwalu Centrum Historycznego Miasta Meksyk, Akademia San Carlos Meksyk (Meksyk)
- I Międzynarodowe Biennale Grafiki, Maastricht (Holandia)
- „Spotkanie Kultur '97” Międzynarodowa Ekspozycja Sztuki Współczesnej, Estadio Flaviano Rzym (Włochy)
- „Niech Żyje Meksyk!”. Trzy generacje artystów z Meksyku: Palazzina, Azaurra – San Benedetto del Toronto (Włochy)
- XIX Międzynarodowa Niezależna Wystawa Grafiki, Kanagawa Jokohama (Japonia)
- Wystawa pt. „Powracające Dźwięki”, Muzeum Feliksa Nowowiejskiego Barczewo
- Biennale Ex-librisu, Wilno (Litwa)
- Wystawa „Pomarańcze, wyciśnij swoje pomysły”, Ratusz w Puig Walencja (Hiszpania)
- Wystawa poplenerowa „Głuchołazy 2000”, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Opolu i Muzeum miasta Krnov (Czechy)
- II i III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn
- Aukcja dzieł sztuki na rzecz „Domu Pomocy Dzieciom w Santa Rosa”, Rezydencja Ambasadora Polski w Meksyku D. F. (Meksyk)
- Wystawa poplenerowa „Soutine Dienes 2005”, Galeria Litewskiego Związku Artystów Plastyków Wilno (Litwa), Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa poplenerowa w Cerkwi Akademickiej, Ostróg (Ukraina)

(Źródło: informacje autora)

EWA RÓŻAŃSKA

Ur. 1974, Biskupiec.

Studia na Wydziale Ceramiki i Szkła ASP we Wrocławiu, dyplom w 2000 roku.

W 2001 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, rysunek, fotografię, zajmuje się projektowaniem ceramiki unikatowej i użytkowej, szkła artystycznego oraz witrażem.

Mieszka i pracuje w Biskupcu.

Jako instruktor terapii pracuje z osobami niepełnosprawnymi, prowadząc zajęcia arteterapii w pracowni ceramicznej.

Zajmuje się również animacją kulturalną, inicjując wydarzenia artystyczne różnego typu w swoim mieście.

Udział w wystawach (wybór):

1999 – „Ceramika młodych”, Galeria Zamkowa Lubin

2000 – „Ceramika młodych”, Galeria Zamkowa Lubin

– „Forma i użytkowość – między funkcją a sztuką”, Międzynarodowe Targi Poznańskie Poznań

– „Dyplomy”, BWA Wrocław

– „Ogród ceramiki”, Kraków

– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2001 – „Ceramika młodych”, Galeria Zamkowa Lubin

– Wystawa poplenerowa „Bolesławiec 2001”, Bolesławiec, Wrocław

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Udział w plenerach:

– 37 Międzynarodowy plener ceramiczno-rzeźbiarski, Bolesławiec (2001)

– Międzynarodowe warsztaty „Z ceramiką przez wieki”, Węgorzewo (2004)

– „Ceramidła zagórowskie”, Zagórz (2001, 2002, 2003, 2004)

Prace w zbiorach: Muzeum ASP we Wrocławiu, Muzeum Ceramiki w Bolesławcu, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie.

(Źródło: informacje autora)

„Fragmenty
rzeczywistości —
szkice”
ceramika
2004

MARIA RUBIK-GRABSKA

Ur. 1956, Olsztyn.

Studiowała na Wydziale Architektury Wnętrz w PWSSP w Poznaniu, dyplom oraz aneks z tkaniny artystycznej w pracowni M. Abakanowicz w 1980 r.

W latach 1982–1984 studiowała na Podyplomowym Studium Etnografii na UMK w Toruniu.

W 1980 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Po reaktywowaniu związku nie ponowiła deklaracji przynależności do ZPAP.

Zajmuje się projektowaniem graficznym, reklamą, projektowaniem znaków graficznych, grafiki wydawniczej, projektowaniem wnętrz i stoisk targowych.

Od 1980 r. prowadzi kursy tkactwa artystycznego (obecnie w SDK „Akces”).

W latach 1980–1985 pełniła nadzór artystyczno-etnograficzny w SPRL „Malwa” w Olsztynie. Od 1983 r. pracuje jako instruktor amatorskiego ruchu artystycznego. Brała udział w organizacji wojewódzkich i ogólnopolskich wystaw tkaniny artystycznej, haftu i malarstwa.

Ważniejsze realizacje.

W dziedzinie tkaniny:

1981 – tkanina do Hotelu „Mrongovia”

1986 – gobelin „Christus Redemptor Hominis” do Kościoła Syna Odkupiciela Człowieka w Olsztynie

1990 – gobelin Godło Państwowe do Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie

1992 – jej gobelin został подарowany, jako dar Armii Krajowej, papieżowi Janowi Pawłowi II

W dziedzinie projektowania:

– Prezentacje Olsztyna i regionu w Halmstad (Szwecja 1997), Mediolanie (Włochy 2001), na targach Invest City w Poznaniu (2002) oraz na targach w Lugano (Szwajcaria 2006)

– Stoiska wielu firm na targach w Poznaniu (Polagra), Warszawie, Gdańsku oraz Olsztynie

– Rysunki do materiałów promocyjnych miasta Olsztyna, programów teatralnych, druków firmowych oraz książek wydawnictwa El-Set

– Projekty wnętrz: mieszkań, domów jednorodzinnych, obiektów użyteczności publicznej

(Źródło: informacje autora)

Detal do wnętrza hotelu „AzZun” w Kromerowie

„Byk” —
Kalendarz autorski
na rok 1999
wydany
dla BRE Bank

IZABELA RUNO

Ur. 1970, Elbląg.

Studia na PWSSP w Poznaniu, dyplom w 1996 r.

W 1998 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę projektową, projektowanie wnętrz i projektowanie mebli.

W 1999 r. zaprojektowała kalendarz autorski wydany przez BRE Bank.

Prace w zbiorach prywatnych w Polsce, Niemczech, Francji i Włoszech.

(Źródło: informacje autora)

280

JOANNA RYBIŃSKA-BORYS

Ur. 1949, Gdańsk.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. K. Ostrowskiego w 1977 r.

Od 1977 r. należała do Koła Młodych przy Okręgu Gdańskim ZPAP, do Okręgu Olsztyńskiego przyjęta w 1981 r.

Zajmuje się malarstwem, tkaniną, scenografią, ceramiką i grafiką użytkową.

W latach 1977–1979 brała udział w wystawach środowiskowych Okręgu Gdańskiego.

W 1980 r. bierze udział w wystawie jubileuszowej „Plastyka olsztyńska 35-leciu PRL” w Hali Widowiskowo-Sportowej w Olsztynie.

W 1981 r. wyjechała do RFN.

Prace w zbiorach prywatnych w kraju oraz w Czechosłowacji, Szwecji i Niemczech.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

KAROLINA SAMULOWSKA-WYRZYKOWSKA

Ur. 1963, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Łodzi, dyplom w pracowni prof. K. Zielińskiego w 1990 r.

W 1992 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo sztalugowe i ścienne, a także ceramikę użytkową i grafikę projektową, współpracuje z agencjami reklamowymi.

Od 1992 r. pracuje jako Art Director w agencjach reklamowych.

Udział w wystawach zbiorowych:

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1992 – „Malarze olsztyńscy”, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

– „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

W 1993 r. uzyskała wyróżnienie w konkursie CLIO Poland, w kategorii „Direct mail”.

(Źródła: informacje autora oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANDRZEJ SAMULOWSKI

Ur. 1924, Toruń; zm. 2002, Olsztyn.

Pochodził z zasłużonej dla polskości rodziny. Dziad Andrzej, poeta, był w 1886 r. współtwórcą „Gazety Olsztyńskiej”, prowadził polską księgarnię w Gietrzwałdzie. Ojciec artysty Lucjan zginął w 1945 r. podczas ewakuacji obozu koncentracyjnego Auschwitz.

Lata młodości artysta spędził w Toruniu.

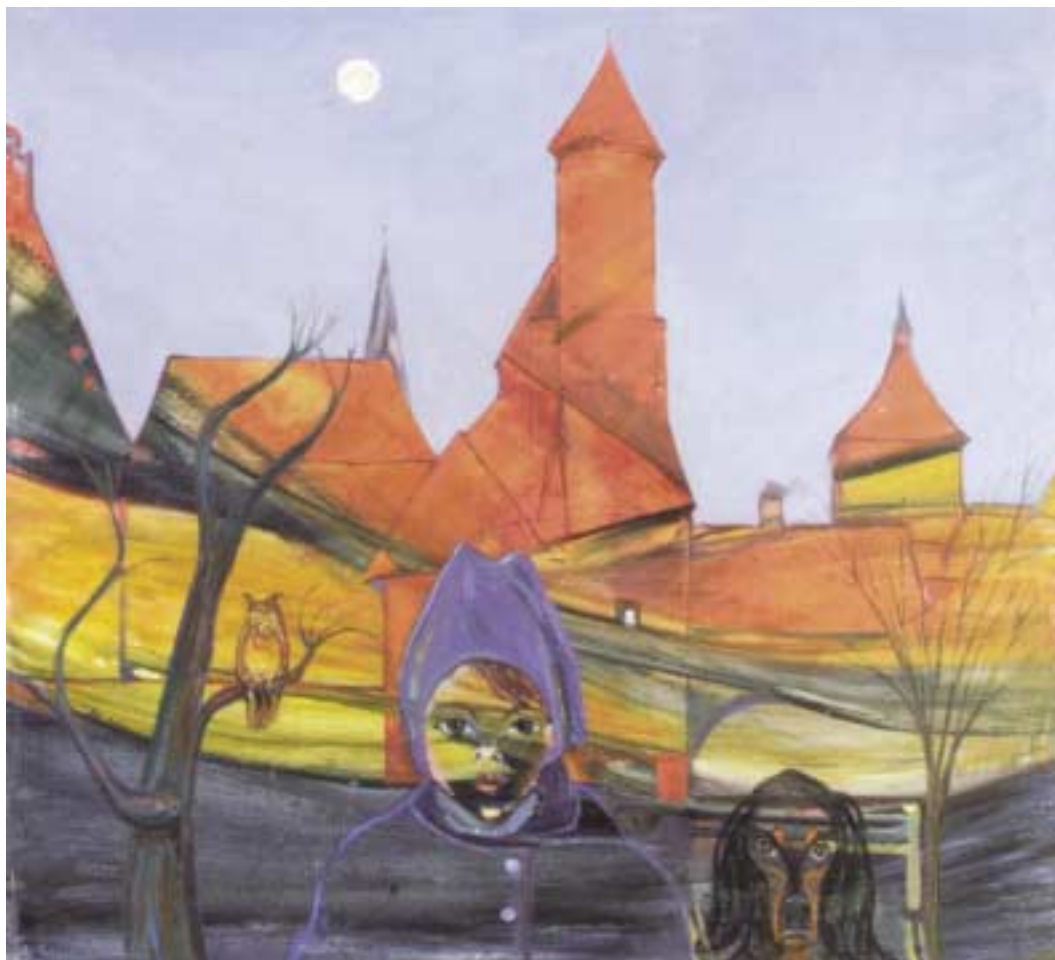
W czasie II wojny światowej wcielony do Wehrmachtu, zdezerterował we Włoszech, ukrywał się dzięki pomocy partyzantów z włoskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego w okręgu Rovigo. W maju 1945 r. w Rimini zgłosił się do II Korpusu Polskiego gen. Andersa, w 1947 r. wrócił do Polski i zamieszkał w rodzinnym domu w Gietrzwałdzie.

Studiował (1949-1955) na Wydziale Malarstwa w krakowskiej ASP w pracowniach profesorów W. Taranczewskiego, Cz. Rzepińskiego. Dyplom uzyskał w 1955 r. w pracowni prof. Z. Pronaszki.

„Pejzaż
z grudnia 1981”
olej na płótnie
100 x 130 cm
1981

„Dominik
z przyjacielem przy
olsztyńskim zamku”
olej na płótnie
80 x 100 cm
1990

282

Po studiach wrócił do Gietrzwałdu. W polskiej księgarni dziadka urządził pracownię. W 1955 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

W Olsztynie zamieszkał w 1957 r.

Był organizatorem wielu imprez artystycznych i plenerowych na terenie województwa olsztyńskiego, inspiratorem odbudowy baszty na przedzamczu olsztyńskiego zamku z przeznaczeniem na siedzibę ZPAP. Aktywnie uczestniczył w pracach Zarządu Okręgu i przez wiele lat działał we władzach Związku.

Uprawiał malarstwo olejne i pastel. Był malarzem, dla którego intensywny kolor i zmysłowo-intuicyjny stosunek do rzeczywistości kształtował wizje malarskie. Jego malarstwo wywodzi się z polskiego koloryzmu, ale w ostatnich latach skłaniał się coraz bardziej do szukania nowych rozwiązań w zakresie materii malarskiej, nowych znaczeń dla znaku plastycznego jako symbolu wyrażonych treści.

W 1985 r. powstał film o jego twórczości i działalności „Szkic do portretu”, zrealizowany przez Tomasza Śrutkowskiego i Janusza Ulatowskiego.

Odnznaczony został Złotą Odznaką ZPAP (1976) i wyróżniony nagrodą artystyczną Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie (1962).

Miał 22. wystawy indywidualne, m. in. w Lublinie (1971), Białymstoku (1974), Bremie (1992), w BWA w Olsztynie (1957, 1959, 1961, 1971, 1974, 1975 jubileuszową – 20 lat pracy artystycznej, 1979, 1981, 1982, 1985 – 30-lecie pracy twórczej, 1987 – „Impresje zimowe”, 1990, 1995, 200 – 45 lat pracy twórczej, 2002) i w Gietrzwałdzie (2002).

Brał udział w wystawach zbiorowych olsztyńskiego środowiska plastycznego i ogólnopolskich, m. in. w wystawie młodych „Arsenał”, (Warszawa 1955); Festiwal Malarstwa Współczesnego (Szczecin 1962, 1964, 1970, 1976, 1978), „Sport w sztuce” (Katowice 1976). Wystawiał w pokazach grupowych na Węgrzech (1967), w Anglii (1974), Belgii (1974) Lille we Francji (1975); Kaliningradzie (1961, 1967, 1973, 1983), Schwäbisch-Hall (1978), Düsseldorfie (1980), Lugwigsburgu (1980), Hanowerze (1984), Bremie (1992), Gehrden (1999) oraz Aurich (1997).

Uczestniczył w plenerach w Białowieży, Solinie; był komisarzem plenerów malarskich we Fromborku, Piaskach i Mielnie.

Na konkursach organizowanych przez olsztyńskie środowisko plastyczne zdobył drugą nagrodę za plakat okazji 80. urodzin F. Nowowiejskiego (1958) oraz pierwszą za malarstwo w konkursie „Kopernik i jego idea” (1972).

(Źródło: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej; katalog wystawy „Andrzej Samulowski”, wyd. Muzeum Warmii i Mazur, Olsztyn 1995)

MICHAŁ SAWANIUK

Ur. 1938, Lida, Nowogródzczyzna; zm. 2003, Olsztyn.

W 1945 r. zamieszkał pod Bartoszczami. Absolwent Liceum Pedagogicznego w Bartoszczach i Studium Nauczycielskiego w Olsztynie.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z zakresu malarstwa w pracowni prof. S. Borysowskiego w 1967 r.

W 1968 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Po studiach zamieszkał w Olsztynie i podjął pracę w Studium Nauczycielskim na Wydziale Technicznym, prowadząc zajęcia z obróbki drewna.

Był pracownikiem dydaktycznym w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

W 1998 r. otrzymał Nagrodę Rektora WSP w Olsztynie II stopnia za wyróżniające osiągnięcia w dziedzinie naukowej.

Odnaczony Odznaką Zasłużony Działacz Kultury przyznaną przez Ministra Kultury i Sztuki Rzeczypospolitej Polskiej w 1997 r.

W 2002 r. otrzymał stypendium artystyczne Rady Miasta Olsztyn.

Uprawiał malarstwo sztalugowe, rysunek, rzeźbę ceramiczną i ceramikę dekoracyjną. Ceramika była dla artysty spełnieniem się w zakresie sztuki dekoracyjnej i kompozycji przestrzennej.

Wystawy indywidualne:

1971 – „Spotkama z plastyką”, Olsztyn

1975 – Wystawa malarstwa i ceramiki, BWA Olsztyn

1976 – Wystawa malarstwa i ceramiki, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa ceramiki, Kopenhaga (Dania)

1979 – Wystawa ceramiki, Hamburg (RFN)

1980 – Wystawa ceramiki, DŚT Olsztyn

1989 – Wystawa malarstwa i ceramiki, KMPiK Olsztyn

1991 – Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn

1993 – Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

1994 – Wystawa malarstwa i ceramiki, Galeria „Piątki” Toruń

1995 – Wystawa malarstwa, „Galeria nad Wisłą” Toruń

1997 – Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn

– Jubileusz 30-lecia twórczości, Galeria „Piątka” Toruń

– Wystawa malarstwa, Dom Kultury Bartoszyce

1998 – Wystawa malarstwa, Pałac Opatów w Gdańsku-Oliwie

1999 – Wystawa malarstwa w XXX-lecie WSP, Filharmonia Olsztyńska

– Wystawa malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn

283

„Kietkowanie”
olej na płótnie
80 x 100 cm
1997

- Wystawa malarstwa, Galeria Sztuki, Zamek w Ostródzie
- Wystawa malarstwa, Muzeum im. Feliksa Nowowiejskiego w Barczewie
- 2000 – Wystawa malarstwa, Galeria Teatru Polskiego w Bydgoszczy
- Wystawa malarstwa, Galeria Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- Wystawa malarstwa, Galeria UWM Olsztyn
- 2001 – Wystawa malarstwa, Centrum Kultury Teatr w Grudziądzu
- Wystawa malarstwa, Villa Pallas Olsztyn
- Wystawa malarstwa, Galeria Teatralna w Grudziądzu
- 2002 – Wystawa malarstwa, Galeria „Synagoga” w Barczewie
- Wystawa malarstwa, Galeria UWM Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1968 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach” (II nagroda w kategorii malarstwa), BWA Olsztyn–Zamek
- 1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn–Zamek
- 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- 1971 – VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek
- 1972 – VII Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- Konkurs PAX na pamiątkę regionalną (wyróżnienie)
- 1974 – „Dzień plastyki”, BWA Olsztyn
- Wystawa towarzysząca Ogólnopolskiemu Zjazdowi ZPAP w Olsztynie, Galeria ZPAP Olsztyn
- Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, BWA we Wrocławiu
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – Wystawa artystów olsztyńskich, Dni Kultury Polskiej, Kopenhaga (Dania)

„Zmierzch III”
olej na płótnie
80 x 100 cm
2002

- 1977–1979 – Objazdowa wystawa malarstwa „Na Pojezierzu Mazurskim”, (Anglia)
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 – III Ogólnopolski plener malarski „Garbno '76”, „Człowiek – Praca”, BWA Olsztyn, PGR Garbno
 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
 1986 – Międzynarodowa wystawa malarstwa, Heide (RFN)
 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
 1993 – Wystawa prac uczestników warsztatów francusko-polskich, Galeria ZPAP Olsztyn
 1994 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
 1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
 1996 – „Lata sześćdziesiąte i siedemdziesiąte”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 1997 – „Lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 – „Polskie Impresje”, Offenburg (Niemcy)
 1998 – „Mostra Collectiva d'Arte Polacca”, Catania (Włochy)
 1999 – Wystawa ogólnopolska AQUA FONIS VITAE, BWA Bydgoszcz
 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
 2000 – Wystawa z okazji Kongresu Kultury Mazur, Warmii i Powiśla, Olsztyn
 – Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
 – „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
 2003 – „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętto-Poklewskiej; Krystyna Koziętto-Poklewska, „Stylizowana natura”: Gazeta Olsztyńska, 1997 r. nr 143; katalog wystawy „Michał Sawaniuk”, wyd. Muzeum Narodowe w Gdańsku, Pałac Opatów, 1998 r., archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP oraz informacje żony Teresy Lorenz-Sawaniuk)

WŁADYSŁAWA SIENIAWSKA

Ur. 1938, Gaś pow. Parczew.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz PWSSP w Poznaniu, dyplom w 1964 r.

W 1965 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Po reaktywowaniu związku nie ponowiła deklaracji przynależności do ZPAP.

Podjęła pracę w Domu Kultury w Braniewie, następnie przeniosła się do Fromborka gdzie zajęła się malowaniem tkanin zasłonowych oraz batików.

Brała udział w wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej” (BWA Olsztyn 1977).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

SERGIUSZ SKALSKI

Ur. 1908, Żytomierz; zm. 1968, Olsztyn.

Studia w Szkole Rzemiosł Artystycznych przy Wileńskim Towarzystwie Artystów Plastyków ukończył w 1934 r. W czasie II wojny światowej był żołnierzem I Armii Wojska Polskiego i z II Frontem Białoruskim doszedł do Berlina. Wystawiał już w 1947 r. w II Ogólnopolskim Salonie Zimowym w Krakowie i III Ogólnopolskim Salonie w Poznaniu.

„Port rybacki”

286

W 1949 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie. W Olsztynie zamieszkał w 1950 r. W 1953 r. po raz pierwszy uczestniczył wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego. Uprawiał malarstwo sztalugowe, akwarelę, grafikę użytkową i artystyczną. Zajmował się dekoratorstwem i metaloplastyką. W 1951 r. był współorganizatorem Spółdzielni „Twórczość”, w której wykonywano metalowe kraty, ozdobne oddrzwia, szylidy. Tematyka jego prac była różnorodna – od kompozycji historycznych, przez portret, martwą naturę i pejzaż. Był malarzem realistą nawiązującym do XIX-wiecznych tradycji. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Wystawy indywidualne:

1949 – Rok Odbudowy Ziemi Białostockiej, Białystok
 1951 – Ełk
 1959 – Olsztyn
 1962 – Olsztyn
 1964 – Szkoła Oficerska MO, Szczytno

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek
 1961 – Wystawka Rabot Chudożnikow Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)
 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek
 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Klub SD w Olsztynie

Prezentacje pośmiertne:

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Olsztyn, Białystok, Bydgoszcz, Nowy Sącz
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

HIERONIM SKURPSKI

Ur. 1914 Skurpie; zm. 2006 Olsztyn.

Studiował w Państwowej Szkole Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego w Krakowie w latach 1931-1936, w latach 1937-1939 w ASP w Warszawie w pracowni prof. prof. M. Kotarbińskiego i A. Rafałowskiego, u którego zrobił dyplom w 1949 r.

Lata II Wojny Światowej spędził w Paulinowie na Lubelszczyźnie.

W 1944 r. pracował w Ministerstwie Kultury i Sztuki przy PKWN w Lublinie. Tam uczestniczył w pierwszej powojennej wystawie plastyki polskiej.

W marcu 1945 r. przyjechał z pierwszą ekipą pełnomocnika Rządu RP na Okręg Mazurski Jakuba Prawina. Został skierowany do pracy w resorcie kultury. Zabezpieczał i ratował od zniszczenia książki, zabytki sztuki, działał przy organizacji instytucji kulturalnych.

W 1946 r. nawiązał współpracę z Zarządzeniem Okręgu Pomorskiego ZPAP w Bydgoszczy, który jako najbliższy sąsiad objął patronatem Olsztyn. Delegatura Pomorskiego Oddziału ZPAP w Olsztynie została powołana w październiku 1946 r. Na pierwszym założycielskim zebraniu wybrano go na przewodniczącego Delegatury Związku. Przez wiele lat sprawował funkcję prezesa Oddziału ZPAP w Olsztynie.

W latach 1945–1964 był założycielem, kustoszem i pierwszym dyrektorem Muzeum Mazurskiego na Zamku w Olsztynie (dziś Muzeum Warmii i Mazur), gdzie miał pracownię malarską. Od 1964 do przejścia na emeryturę w 1977 r. był kierownikiem BWA w Olsztynie.

Inspirował i współorganizował wiele inicjatyw kulturalnych i społecznych. Był radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej i przewodniczącym podkomisji kultury. Był jednym z założycieli Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego „Pojezierze” i jego wieloletnim prezesem (1956 – 1969). W 1962 r. był członkiem-założycielem Ośrodka Badań Naukowych im. Wojciecha Kętrzyńskiego i członkiem Rady Naukowej. Jest autorem wielu cennych prac naukowych i popularizatorskich z zakresu sztuki i kultury ludowej, ochrony zabytków i sztuki współczesnej. Laureat wielu nagród państwowych i regionalnych.

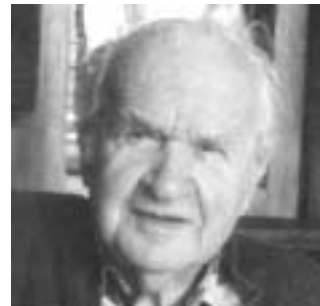
Honorowy Obywatel Olsztyna (2001).

Przez ponad 60 lat aktywnie uczestniczył w ogólnopolskim i regionalnym życiu artystycznym. Od 1950 r. miał wiele wystaw indywidualnych w Olsztynie (1955, 1957, 1959, 1961, 1964, 1974, 1984, 1994, 1999/2000, 2004), Nidzicy i Elblągu (2002/2003), Warszawie (1963, 1973, 1975, 1980, 1981), Bydgoszczy (1956, 1971, 1973,), Toruniu (1960, 1962), Krakowie (1965), Wrocławiu (1958), Gdańsku (1967), Lublinie (1964, 1975), Rzeszowie (1970) Kaliningradzie (1999), Radomiu (2000), Działdowie (2005).

Wystawiał za granicą w Danii (1967, 1975, 1977), kilkakrotnie w Kaliningradzie (1961, 1967).

W 1992 r. w Nidzicy została otwarta galeria autorska „Baszta”, której artysta przekazał 30 obrazów olejnych i 30 rysunków. Największa kolekcja jego prac – około 200 rysunków i obrazów olejnych, przekazanych w latach 1999–2005 – znajduje się w Muzeum Okręgowym im. Jacka Malczewskiego w Radomiu Oddział Sztuki Współczesnej (darowizna autora) oraz w Muzeum Warmii i Mazur (oleje, grafika i rysunek).

Jego malarstwo bywa często autobiograficznym zapisem. Fakty z życia artysty są stale obecne w jego obrazach. Pojawiają się przeróżne postacie zakotwiczone w pamięci artysty. W jego obrazach często występuje człowiek w podróży jako metafora dążeń artysty. Postaciom tym, przeważnie kobietom, towarzyszą przeróżne rekwizyty, których symbolika czytelna jest dla wtajemniczonych. Ostatnie są wyrazem nowego realizmu, wywodzącego się z doświadczeń abstrakcji i surrealistycznego oraz uniwersalnej, magicznej ludowej wyobraźni.

„Agrafka i jabłko”
olej na płótnie
33 x 27 cm
1984

„Wietrzna pora”
olej na płótnie
38 x 55 cm
1988

288

Od 1939 r. prowadził przez całe życie szkicownik. Zachowało się około 300. zeszytów. Od 1954 r. pisał dziennik, w którym notował sprawy ważne dla jego twórczości artystycznej. Napisano o nim kilka prac magisterskich i książek: „Album malarstwa”, Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze”, Olsztyn 1983; Helena Piotrowska „Życie jest sztuką, a sztuka życiem”, Wydawnictwo Wers, Olsztyn 2005, album „Hieronim Skurpski”, wstęp Erwin Kruk, kalendarium Krystyna Kozięłło-Poklewska, Mazurskie Towarzystwo Ewangelickie, Olsztyn 2004 oraz „Rozmowy z Hieronimem Skurpskim”, Wydawnictwo Fundacji Środowisk Twórczych, Olsztyn 2006. O jego twórczości powstały trzy filmy: „Linia, kształt, myśl” zrealizowany w Olsztynie przez Tomasza Śrutkowskiego, Janusza Ulatowskiego, Stefana Połoma i Andrzeja Sokołowskiego (1984), „Ocalone z wyobraźni” Rafała Mierzejewskiego z Warszawy na zlecenie II programu TVP (1998); „Przed zagadką” na zlecenie TV Polonia Dominika Kozięłła z Krakowa i Marka Barańskiego z Olsztyna (1999).

(Źródło: archiwum Krystyny Kozięłło-Poklewskiej; „Hieronim Skurpski”, red. Erwin Kruk, wyd. Mazurskie Towarzystwo Ewangelickie, Olsztyn 2004)

MIROSLAW (MIRON) SMEREK

Ur. 1935, Monasterz k. Jarosławia; zm. 1995, Olsztyn.

W latach 1957–1962 studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Studia ukończył z wyróżnieniem w 1962 r. w pracowni prof. S. Borysowskiego.

Zamieszkał w Olsztynie i rozpoczął pracę pedagogiczną w Studium Nauczycielskim (1962–1968), równocześnie pracował jako instruktor wychowania plastycznego w Wojewódzkim Ośrodku Metodycznym.

Różnorodne działania na rzecz upowszechnienia sztuki, zwłaszcza wśród młodzieży, prowadził niemal do końca swego życia, m. in. wygłaszając odczyty, przewodnicząc jury konkursów plastycznych i olimpiad artystycznych, prowadząc zajęcia z historii sztuki w Studium Kulturalno-Oświatowym przy WDK w Olsztynie.

W 1963 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. Aktywnie uczestniczył w pracach związku, pełnił funkcję wiceprezesa oraz sekretarza Zarządu Okręgu oraz członka Komisji Rewizyjnej Zarządu Głównego ZPAP. Za pracę tę otrzymał Złotą Odznakę ZPAP.

Uprawiał malarstwo olejne i akwarelowe, rysunek i grafikę oraz sztukę użytkową, projektując i aranżując zarówno wnętrza, jak i przestrzeń; był autorem oprawy plastycznej wielu imprez i wydarzeń w mieście i województwie. W swoim malarstwie nawiązywał do najlepszych

tradycji współczesnego malarstwa postimpresjonistycznego i polskiego koloryzmu. Dominującym tematem w jego pracach był pejzaż.

W zakresie sztuki użytkowej był współprojektantem i wykonawcą dekoracji plastycznej na Centralne Dożynki w Olsztynie (1978) i wizytę papieża Jana Pawła II w Olsztynie (1991). Był współautorem (z Arturem Nichthausenem i Tadeuszem Wójcikiem) papieskiego ołtarza polowego na stadionie Stomilu.

Otrzymał Złotą Odznakę ZPAP.

Za pracę na rzecz upowszechnienia sztuki wśród młodzieży otrzymał w 1991 r. nagrodę Ministra Kultury i Sztuki.

Jego spuścizna to kilkaset dzieł – przede wszystkim obrazy olejne i akwarele, ale też wiele rysunków i grafik – które znajdują się w galeriach i muzeach polskich (m. in. w Olsztynie, Toruniu, Bydgoszczy, Warszawie) i zagranicznych (w Paryżu, Londynie, Hanowerze, Moskwie, Kaliningradzie, Lwowie i Kijowie) oraz w zbiorach prywatnych w kraju i poza jego granicami – w Kanadzie, Anglii, Niemczech, Szwajcarii, w Gruzji, na Ukrainie i na Węgrzech.

W 1995 roku w BWA w Olsztynie odbyła się jego wystawa pośmiertna.

Wystawy indywidualne:

1968 – Wystawa rysunku, Warszawa

1970 – Wystawa rysunku i akwareli, Olsztyn (w ramach cyklu „Spotkanie z plastyką”)

1977 – Wystawa akwareli, Olsztyn

1981 – Wystawa malarstwa, Olsztyn

– Wystawa malarstwa, Warszawa

1982 – Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn

1983 – Kaliningrad

– 20-lecie pracy twórczej, BWA Olsztyn

Udział w wystawach:

1964 – Wystawa grupy „ART”, Olsztyn

– „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek

– XIX Ogólnopolska wystawa plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu

1965 – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot

– Triennale Rysunku, Wrocław

– „Olsztyn wczoraj i dziś”, PMRN w Olsztynie

1966 – „XX lat kultury na Warmii i Mazurach”, Lidzbark Warmiński

– „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946–1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

– Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

– Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

– „Młoda plastyka olsztyńska”, Dwór Artusa Toruń

1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

– Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek

1968 – III Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel–Zamek

– Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

– Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek

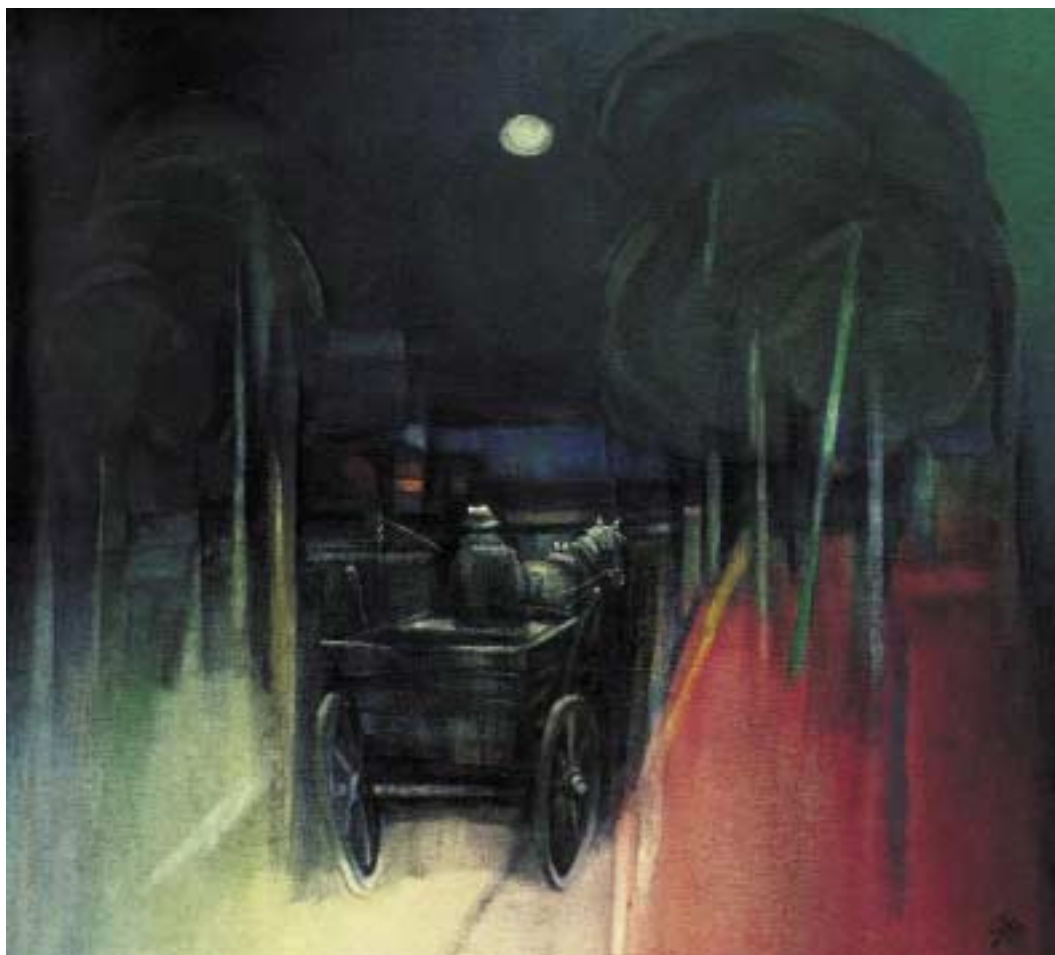
– Triennale Rysunku, Wrocław

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

– I wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum, Frombork

- 1971 – VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
 – II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA, Olsztyn
- 1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum, Frombork
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1974 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
 – Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
 – Międzynarodowy plener malarski, Galeria „Spetentrion” Lille (Francja)
- 1975 – Wystawa z okazji XXX-lecia ZPAP, Olsztyn
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1978 – Triennale Akwareli, Wrocław
 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
- 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
- 1980 – VI Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 1983 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1984 – Wystawa „Artyści olsztyńscy”, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej, Lipsk (NRD)
- 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA, Olsztyn
 – „Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1985 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1988 – Współczesne malarstwo polskie, Kaliningrad, Moskwa (ZSRR)
 1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1988 – Wystawa poplenerowa „Kutaisi” (Gruzja)

Nagrody:

1966 – I nagroda w dziale malarstwa i III w dziale rysunku w konkursie „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Olsztyn
 1968 – III nagroda w dziale rysunku w konkursie „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, Olsztyn
 1971 – wyróżnienie w dziale malarstwa w II konkursie „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Olsztyn
 1972 – III nagroda w konkursie „PAX” na pamiątkę regionu
 1980 – II nagroda w dziale malarstwa na II Wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, Olsztyn

Uczestniczył w plenerach malarskich w Olsztynku (1973), Jastarni (1974), Kikicach (1974), Lille (Francja 1975), Garbnie (1976), Fromborku (1978), Kaliningradzie (1980), Wigrach (1986), Kutaisi (Gruzji 1988) i w Guzowym Piecu (1989).

Prezentacje pośmiertne:

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, Galeria Sztuki Współczesnej w Reszlu, Polska Agencja Prasowa w Warszawie, Galerie prywatne w Paryżu i Lille, w zbiorach Landkreis Hanower.

(Źródła: informacje i archiwum Teresy Brzeskiej-Smerek; katalog wystawy pośmiertnej „Mirosław Smerek 1935–1995”, wyd. Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Olsztyn, 1995., archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980; katalog „O Medal Prezydenta”, II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego, wyd. BWA Olsztyn 1976 oraz archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej)

MIROŚŁAWA SMEREK-BIELECKA

Ur. 1953, Giżycko.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w pracowni prof. M. Wiśniewskiego w 1979 r.

Od tego roku mieszka i tworzy w Olsztynie.

W 1981 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się głównie malarstwem sztalugowym. Wielokrotnie reprezentowała środowisko olsztyńskie na wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych, m. in. brała udział w Salonie Jesiennym w Paryżu w 2001 r.

Była stypendystką Ministra Kultury i Sztuki w 1984 r.

W 2002 r. otrzymała stypendium artystyczne Urzędu Miasta Olsztyn.

Odbyła wraz z mężem podróże artystyczne do USA na zaproszenie galerii w Los Angeles oraz do Bretanii we Francji na zaproszenie władz okręgu Cotes d'Armor, ostatnio 4-krotnie pokazywała swoje obrazy na zaproszenie duńskich galerii.

Brała udział w kilkudziesięciu plenerach ogólnopolskich i zagranicznych, sama też plenery organizuje.

Od 25 lat prowadzi działalność pedagogiczną, zajęcia z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, współorganizuje międzynarodowe obozy artystyczne.

Zajmuje się też aranżacją wystaw w Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie.

Laureatka nagród i wyróżnień.

Wystawy indywidualne:

- 1981 – KMPiK Olsztyn
 1988 – BWA Olsztyn
 1989 – Galeria „Subbotko”, Gdynia
 – Galeria „Kniaginini”, Mrągowo
 1990 – Galeria „Subbotko”, Gdynia
 1991 – Lori Kaye Gallery, Garden Grove (USA)
 – Hyatt Gallery, Anaheim (USA)
 – Toporowicz Gallery, Santa Ana (USA)
 1992 – Galeria „Barthers”, Olsztyn
 1993 – Galeria „Mała”, Giżycko
 1994 – Kommunale Galerie, Gelsenkirchen (Niemcy)
 1995 – Wystawa poplenerowa, Dinan (Francja), Centrum Polsko-Francuskie Olsztyn
 – Galeria, Ostrołęka
 1996 – Dom Bretanii, Poznań
 1998 – BWA Olsztyn
 – Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie
 1999 – Galeria Katarzyny Napiórkowskiej, Warszawa
 – BWA Gorzów Wielkopolski
 – ART Galery Zielona Góra
 2000 – La Galerie Art Present, Paryż
 2002 – Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olsztyn
 2003 – Państwowa Galeria Sztuki BWA Sopot
 – Galeria Pro-Arte ZPAP Zielona Góra
 – Galeria Sztuki Współczesnej BWA Nowy Sącz
 2004 – Galeria Ewy Hemik, Warszawa
 – Galeria „Pod Belką”, Zamek Nidzica
 – Miejska Galeria Sztuki, Olsztyn
 2005 – Galeria Sztuki Współczesnej, Ostrołęka
 – „Stara Wozownia” BWA Toruń
 – Bramsnes Kunstforening-Bibliotek (Dania)
 – Roskilde Kunstforening – Paleflojen-Standertorvet (Dania)
 2006 – Weibull’s Kunstgalerii (Dania)

Udział w wystawach grupowych:

- 1978 – Galeria „S” Toruń
 1980 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
 1981 – Wystawa absolwentów Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, Galeria ZPAP Olsztyn
 – „Wystawa Pięciu Artystów”, KMPiK Olsztyn
 1983 – Wystawa poplenerowa, Galeria Sztuki Aktualnej Szczytno
 – I Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’83”, BWA Olsztyn
 – Wystawa z okazji jubileuszu X-lecia powstania BWA Olsztyn
 – Wystawa Pokonkursowa „Bielska jesień”, BWA Bielsko-Biała
 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
 – „Jeszcze młodzi”, BWA Olsztyn
 1986 – IV Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’86”, BWA Olsztyn
 1987 – V Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’87”, BWA Olsztyn
 1988 – XLI Ogólnopolski Salon Zimowy Plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu
 – „Dziesięciu Polskich Artystów”, Ateny (Grecja)
 – Współczesne malarstwo polskie, Kaliningrad, Moskwa (ZSRR)
 1989 – Polska sztuka współczesna, Royal Theatre Plymouth (Anglia)
 – Targi Sztuki „Interart”, Poznań
 1990 – Targi Sztuki „Interart”, Poznań
 – „Intermedia w Sztuce”, BWA Olsztyn
 1991 – „Jesteśmy”, BWA Olsztyn
 – Art Expo, Los Angeles (USA)

„Wschody i zachody księżyc” —
z cyklu „Parawany”
olej na płótnie
120 x 100 cm

- Robert Mondavi, Costa Mesa (USA)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- 1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno
- 1996 – Wystawa poplenerowa „Barlinek”, BWA Gorzów Wielkopolski
- „Impresje Mazurskie”, Blois (Francja)
- „Lata sześćdziesiąte i siedemdziesiąte”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- 1997 – „Lata osiemdziesiąte i dziewięćdziesiąte”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- Wystawa poplenerowa „Dębno”, BWA Gorzów Wielkopolski
- „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
- Ogólnopolski plener malarstwa „Piaski 97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie
- Wystawa poplenerowa, Galeria Ivonne Jean van Haffen Dinan (Francja)
- Warszawski miesiąc malarstwa ZPAP, Galeria DĄB Warszawa
- Wystawa malarstwa, Varberg (Szwecja)
- 1998 – Wystawa poplenerowa „Dębno”, BWA Gorzów Wikip.
- I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn (nagroda równorzędna)
- 1999 – Wystawa poplenerowa „Smolnica”, BWA Gorzów Wielkopolski
- 48 Salon Amis des Arts, Colombes (Francja) (medal Salonu)
- 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kungsbacka (Szwecja)

„Normandzkie kamienie”
— Z cyklu „Walizki”
olej na płótnie
50 x 60 cm

294

2000 – Wystawa poplenerowa „Skwierzy-
na”, BWA Gorzów Wielkopolski
– Mistrz i jego uczniowie – 30 lecie pracow-
ni prof. M. Wiśniewskiego, Galeria EL El-
bląg, Muzeum Sztuki Toruń
– 30 Salon Stowarzyszenia Artystów X Dziel-
nicy Paryża (Francja)
– Wystawa pokonkursowa „Triennale z mar-
twą naturą”, BWA Sieradz, BWA Gorzów
Wlkp.
– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal
Prezydenta”, BWA Olsztyn (Grand Prix)
2001 – „Salon lutowy”, Galerie Thorigny Pa-
ryż (Francja)
– „Salon jesienny”, Grand Palais Paryż
(Francja)
2002 – „Artyści dzieciom”, BWA Olsztyn
– „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury
Francuskiej, Galeria Centrum Polsko-Franc-
uskiego Olsztyn

– Stowarzyszenie Promocji Artystów Wybrzeża Era-Art, Gdańsk
– Wystawa poplenerowa, Galeria Piękna Płock
2003 – Wystawa poplenerowa „Glisno”, BWA Gorzów Wielkopolski
– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo
2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „Stary Ratusz” Olsztyn
– Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „art GALLE” Szczecin
2005 – Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu Muzeum
Warmii i Mazur Olsztyn
– Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
– Projekt Polsko-Duński, Centrum Kulturalne Farum (Dania), Galeria „Labirynt” Kraków
– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Centrum Handlowe „Alfa” Olsztyn
– Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot
– Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja),
Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra

Prace w zbiorach muzealnych: Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie, Royal Theatre w Plymouth (Anglia), Urzędu Miasta w Gelsenkirchen (Niemcy), Urzędu Miasta w Olsztynie, Dębna, Gorzowie Wlkp., Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, praca przekazana przez Urząd Miasta Olsztyna do zbiorów Watykanu; w kolekcjach prywatnych w Polsce, Anglii, Rosji, Niemczech, Anglii, Dani, Szwecji, Norwegii, Włoszech, Grecji, USA, Kanadzie, Japonii, Australii, RPA oraz sieci Hotelu Intercontinental na Majorce.

(Źródło: informacje autora)

MARCIN JAN SOBCZYK

Ur. 1965, Szczecin.

Absolwent PLSP w Gdyni-Orłowie, tytuł technika plastyka wystawiennictwa uzyskał w 1987 r. Studia na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku, dyplom w specjalności ceramika w 1996 r.

W 1996 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1997 r. zdobył na ASP w Poznaniu uprawnienia pedagogiczne upoważniające do pracy w szkolnictwie.

Po ukończeniu studiów przez dwa lata pracował w Szwecji przy artystycznym wykonywaniu wnętrz (sgraffiti i rzeźby-płaskorzeźby w kamieniu i drewnie), wykonując także ramy luster,

„Miasto”

Bez tytułu
rzeźba
metal

obrazów itp. Zdobył tam umiejętność artystycznego układania trotuarów i placów kolorowych kamieni i odłamków skalnych.

Po powrocie do Polski przez dwa lata pracował w Liceum Plastycznym w Olsztynie gdzie prowadził zajęcia z ceramiki artystycznej, pracował w dziale infografiki komputerowej w prasie, a od sierpnia 1999 r. pracował na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Instytucie Sztuk Pięknych.

Obecnie jest pracownikiem dydaktycznym Liceum Plastycznego w Olsztynie.

Brał udział w IV Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (2005)

(Źródło: informacje autora)

WŁODZIMIERZ STANKIEWICZ

Ur. 1922, Wilno.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, dyplom w 1950 r.

W 1950 r. został przyjęty do Okręgu Warszawskiego ZPAP. W 1960 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego. W 1963 r. złożył rezygnację z członkostwa w związku.

Pracował jako pedagog w szkolnictwie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANNA STANKIEWICZ-ODOJ

Ur. 1968, Olsztyn.

Studia na Wydziale Edukacji Wizualnej PWSSP w Łodzi, dyplom w 1994 r.

Uzyskała doktorat na ASP w Warszawie.

W 1996 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Pracuje w Instytucie Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie.

Udział w wystawach:

1993 — Indywidualna wystawa malarstwa i rysunku, Galeria „DaDa” w Łodzi

1995 — „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn

— Indywidualna wystawa malarstwa i rysunku, Galeria ZPAP Olsztyn

1997 — III Biennale Małych Form Malarskich, Toruń

— II Biennale Autoportretu, Radom

— „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

- 1998 – Muzeum Sztuki Północnej Jutlandia (Dania)
 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn
 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

BOGDAN STEFANÓW

Ur. 1940, Połchowo; zm. 2007, Olsztyn.
 Studia na PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1967 r.
 W 1968 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
 Od 1967 r. mieszkał w Olsztynie. W latach 90. wybudował dom w Ługwałdzie.
 Uprawiał malarstwo figuralne, ukazujące człowieka i jego problemy egzystencjalne.

Wystawy indywidualne:

- Olsztyn (1968, 1970, 1971, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978)
- Szczytno (1971)
- Nowe Miasto (1971)
- Kopenhaga (Dania 1976)
- Holbeck (Dania 1977)
- Galeria „Przymorze” Gdańsk (1978)
- BWA Toruń (1978)
- BWA Bydgoszcz (1978)
- BWA Piła (1979)
- Hannover, Longenhagen, Ludwigsburg, Hamburg, Stuttgart (RFN 1980)
- Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur (2004)

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
- 1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn– Zamek
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

- Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
- I wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku
- 1971 – II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA w Olsztynie
- 1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1974 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Płymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa plastyków olsztyńskich, Dni Kultury Polskiej, Kopenhaga (Dania)
- 1976 i 1977 – „Contart”, DESA Olsztyn, Lidzbark Warm.
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
- 1979 – „Tendencje figuratywne w malarstwie Polski północnej”, BWA Toruń
- Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, BWA Rzeszów, Volksbank E. G. Schwäbisch Hall (RFN)
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 1982 – Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, BWA Piła, Galerie Torhaus Rombergpark Dortmund, Stuttgart (RFN)
- 1984 – Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, Hannover (RFN)
- 1985 – „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
- III Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '85”, BWA Olsztyn
- 1986 – IV Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '86”, BWA Olsztyn
- 1988 – Współczesne malarstwo polskie, Kaliningrad, Moskwa (ZSRR)

1989 – Polish Contemporary Art, Plymouth (USA)

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynie

1999–2000 – Katolicka akcja archidiecezji warmińskiej, Olsztyn

2002 – Galeria „Rynek” MOK Olsztyn

2004 – Klub Środowisk Twórczych Olsztyn

– Galeria Gizeli Hahn (Niemcy)

2005 – Rok jubileuszowy Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

– Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP w Olsztynie

Nagrody:

1968 – I nagroda za grafikę, wyróżnienie za malarstwo i ceramikę w konkursie „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, Olsztyn

1969 – I, II, III nagroda oraz wyróżnienie za malarstwo i wyróżnienie za ceramikę w konkursie „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, Olsztyn

1970–1972 – pięć nagród za malarstwo w trzech konkursach z okazji Roku Kopernikowskiego, Olsztyn, Frombork

1981 – Wyróżnienie za malarstwo w Wystawie olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, Olsztyn

1985 – wyróżnienie w XII Ogólnopolskim konkursie malarskim na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań

Prace w zbiorach: Muzeum Mazurskiego i Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Warszawie, BWA w Olsztynie, Wydziału Kultury i Sztuki Urzędu Miasta Hannover (Niemcy) oraz kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą: w Niemczech, Anglii, Francji, Szwajcarii, Danii, Szwecji, USA, i w Kanadzie.

(Źródło: informacje autora oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

ELŻBIETA SUBBOTKO

Ur. 1949, Gdynia.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz PWSSP w Gdańsku, malarstwo studiowała w pracowni doc. W. Jackiewicza. Dyplom z architektury wnętrz w 1973 r.

W 1977 r. przyjęta do Sekcji Malarstwa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Wystawy Indywidualne:

- 1974 – Wystawa malarstwa, KMPiK Olsztyn
- 1975 – Wystawa malarstwo i rysunku, Muzeum w Kętrzynie
- 1976 – Wystawa malarstwa, Urząd Gminy w Garbnie
- Olsztyn
- Ostrołęka
- 1983 – Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn
- BWA Bielsko-Biała
- 1984 – Suwałki

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego, BWA Toruń
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa malarstwa, OIK Dworzec Olsztyn
- Galeria PSP w Ostrołęce
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1977 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1980 – Wystawa plastyków olsztyńskich, Rovaniemi (Finlandia)
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1984 – Wystawa „Artyści olsztyńscy”, Ośrodek Informacji i Kultury Polskiej, Lipsk (NRD)
- 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA, Olsztyn
- III Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '85”, BWA Olsztyn
- „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn

299

„Dolina zachodzącego słońca”

1986 – IV Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’86”, BWA Olsztyn
 1995 – Wystawa wspólna z Marianem Subbotko w Galerii „Akces” w Grudziądzu
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur oraz BWA w Olsztynie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

MARIAN SUBBOTKO

Ur. 1946, Gdynia.

Studia na Wydziale Malarstwa PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni doc. W. Jackiewicza w 1972 r. Po studiach pracował jako asystent w katedrze Projektowania Plastycznego. W 1972 r. przyjęty do Okręgu Gdańskiego ZPAP, do Okręgu Olsztyńskiego przeniósł się w 1974 r.

W 1974 r. zamieszkał w Olsztynie. Przez dwa lata pełnił funkcję Plastyka Miejskiego. Był założycielem Teatru Studenckiego „Po obu stronach snu”.

Twórca manifestu OFF-surrealizmu, idei kontynuacji surrealizmu.

Wystawy indywidualne:

1973 – Wystawa malarstwa, KMPIK Gdynia

1974 – Wystawa malarstwa, BWA Olsztyn

1975 – Muzeum Kętrzyn

– Galeria PDK Biskupiec

300

„Filozofia życia”

- 1976 – PGR Garbno
 – Wystawa malarstwa, Sala OIK Dworzec w Olsztynie
 – Galeria PSP w Ostrołęce
 – Wystawa rysunku, Rovaniemi (Finlandia)
 1981 – Mode Studio, Essiingen (RFN)
 1982 – Galeria Bayerischer Wald
 1983 – BWA Olsztyn
 – BWA Bielsko-Biała
 1984 – BWA Suwałki

Udział w wystawach:

- 1973 – I Targi plastyki, Gdańsk
 1974 – I Targi współczesnej plastyki marynistycznej, Sopot
 – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
 1975 – Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1976 – Wystawa poplenerowa „Garbno '75”, BWA Olsztyn
 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
 – Wystawka Olsztyńskowo Izobraziteliśnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
 – Wystawa w Ambasadzie PRL w Kopenhadze
 1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
 1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
 – Wystawa plastyków olsztyńskich, Rovaniemi (Finlandia)
 – „Wybrane tendencje”, Olsztyn
 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn
 1983 – I Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '83”, BWA Olsztyn
 1984 – Wystawa poplenerowa „Żabnica '83”
 1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn
 – „Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
 1986 – IV Międzynarodowy plener malarski „Grunwald '86”, BWA Olsztyn
 1995 – Wystawa wspólna z Elżbietą Subbotko w Galerii „Akces” w Grudziądzu
 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

Prace w zbiorach: Ministerstwa Kultury i Sztuki w Warszawie, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie, BWA w Olsztynie, BWA w Bielsku-Białej oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „Olsztyńskie malarstwo i grafika. 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn styczeń-luty 1985)

TOMASZ STANDO

Ur. 1953.

Studia na ASP w Warszawie, dyplom w 1980 r.

W 1980 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Przebywał w Olsztynie bardzo krótko.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

„Wcielenie”

MAREK SZCZĘSNY

Ur. 1965, Bydgoszcz.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (malarstwo w pracowni prof. S. Borysowskiego), dyplom z malarstwa w pracowni prof. Z. Kotlarczyka oraz aneks do dyplomu z witrażu katedralnego w pracowni prof. R. Drzewieckiego w 1992 r.

Tuż po studiach pracował jako pedagog w PLSP oraz projektował scenografię dla Teatru im. W. Horzycy w Toruniu.

Stypendysta Ministerstwa Kultury i Sztuki w latach 1994 i 1995. W ramach przyznanego mu stypendium odbył staż w ASP we Florencji pod kierunkiem prof. Giorgio Uliviego i na Uniwersytecie w Sienie.

Po powrocie do Polski pracował w olsztyńskiej WSP, następnie podjął pracę w Katedrze Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim, gdzie pracuje jako adiunkt.

W 1996 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się głównie malarstwem, porusza się na granicy pomiędzy figuracją a ekspresjonizmem. Interesuje się sztuką w plenerze, pozostałościami kultury pruskiej, łączy to z pejzażem i mazurską wizją syntezy człowieka z przyrodą.

Autor kilkunastu wystaw autorskich i uczestnik bardzo wielu wystaw środowiskowych oraz zbiorowych w kraju i za granicą; wielokrotnie nagradzany i wyróżniany na licznych przeglądach i konkursach artystycznych.

Wystawy indywidualne:

1999 – Zbrojownia, ASP Gdańsk

2000 – Kulturzentrum Ostpreussen, Schloss-Ellingen (Niemcy)

2001 – Ośrodek Kultury i Sztuki, Zamek Ostróda

– Galeria MOK Olsztyn

2002 – Galeria Uniwersytecka, UWM Olsztyn

– Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

– Galeria Centrum Edukacji i Inicjatyw Kulturalnych, Olsztyn

2003 – Galeria Elektor, Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki Warszawa

– Galeria przy Stadninie Koni Skarbu Państwa, Kętrzyn

2004 – Galeria Miejska, Zamek Paślęk

2005 – Galeria Mariacka, Gdańsk

– Galeria „Dom Polski”, Wilno (Litwa)

– Centrum Szkoleniowo-Konferencyjne, UWM Olsztyn

2006 – „Płomień, Żar, Popiół”, BWA Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1990 – „Tumul”, Ratusz Toruń

1991 – Wystawa poplenerowa „Greifswald”, Wydział Sztuk Pięknych UMK Toruń

1993 – Wystawa dyplomantów, Pałac Eskonów Toruń

1994 – Wystawa uczniów pracowni prof. Giorgio Uliviego, ASP Florencja, (Włochy)

1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn

1996 – Wystawa nauczycieli związanych z zakładem malarstwa olsztyńskiej WSP, Galeria Sztuki WSPol w Szczytnie

– III Biennale Plastyki Bydgoskiej, BWA Bydgoszcz

1997 – Wystawa „Malarstwo młodych”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

– „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn (nagroda)

– IV Biennale Plastyki Bydgoskiej, BWA Bydgoszcz

„Schowane
marzenia”
olej na płótnie

„Świt”
olej na płótnie
180 x 130 cm
2005

- Wystawa środowiska pomorskiego, Zamek Książ
- 1999 – Wystawa ogólnopolska AQUA FONS VITAE, BWA Bydgoszcz
- Ogólnopolski konkurs malarski „Fala”, MOK Olsztyn (nagroda)
- 2000 – Wystawa w Centrum Ellingen, „Moderne Kunst aus Franken und Mazuren” im Kulturzentrum Ostpreußen, Ellingen (Niemcy)
- Kongres kultury Warmii, Mazur i Powiśla, Teatr im. S. Jaracza Olsztyn
- V Biennale Plastyki Bydgoskiej, BWA Bydgoszcz
- Wystawa „Sztuka i edukacja” Instytutu Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, BWA Olsztyn
- Ogólnopolski konkurs malarski „Mój Pejzaż”, Galeria Miejska Ciechanów
- Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Zamek Książąt Pomorskich Szczecin
- II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda)
- 2001 – „Jurajska jesień”, Miejska Galeria Sztuki Częstochowa
- „Grafika, malarstwo, rysunek”, PLSP Olsztyn
- 2002 – Udział w akcji Art and Business, Warszawa
- „Ex Cathedra” – Wystawa wykładowców Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie, Galeria „Lufcik” ZPAP Warszawa
- 2003 – III Wystawa z okazji obchodów „Dni papieskich – Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn
- III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2004 – Twórczość artystów-wykładowców „15 lat Katedry Sztuk Pięknych UWM”, BWA Olsztyn
- 2005 – Wystawa poplenerowa „Soutine Dienes”, Galeria Lietuvos Dailininku Sajunga, Vilnius (Litwa), Galeria ZPAP Olsztyn
- IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2006 – „Alchemia malarstwa”, ZPAP Olsztyn
- Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

Nagrody:

- 1998 – wyróżnienie w I Olsztyńskim Biennale Plastyki
- 1999 – II nagroda w Ogólnopolskim konkursie malarskim FALA 99, Olsztyn
- 2000 – równorzędne wyróżnienie w II Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”
- 2002 – II nagroda w VI Biennale Plastyki Bydgoskiej
- 2005 – III nagroda w III Biennale „Tarnowskie Klimaty”
- 2005 – wyróżnienie w IV Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

(Źródło: informacje autora)

ANNA SZYMAŃSKA

Ur. 1969, Olsztyn.

Studia na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie, dyplom z wyróżnieniem – konserwacja malowidła ściennego z kościoła pod wezwaniem Świętego Ducha w Wilnie, promotor prof. S. Stawicki, oraz malarski aneks do dyplomu u prof. D. Makowskiej w 1995 r.

W latach 1995–1996 pracowała przy konserwacji malowideł ściennych w Wilnie.

W 1996 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Od 1998 r. pracuje w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Oprócz pracy przy konserwacji dzieł sztuki również maluje, ulubione techniki to olej, akwarela i pastele, uprawia grafikę i fotografię.

Udział w wystawach zbiorowych:

1985 – Wystawa poplenerowa, Bęsia

1991 – Wystawa studentów pracowni prof. Mariana Nowińskiego, Ursynowski Dom Sztuki Warszawa

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

1998 – „Malarstwo oraz konserwacja polichromii w Wilnie”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

1999 – „Góry”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

Ważniejsze realizacje konserwatorskie:

1995–1996 – konserwacja malowideł ściennych przedstawiających „Rzeczy ostateczne” w kościele pod wezwaniem Świętego Ducha w Wilnie

2000 – konserwacja obrazu „Tron łaski” z kościoła pod wezwaniem Świętego Krzyża w Braniewie

2000–2002 – konserwacja empyry w kościele ewangelickim w Olsztynie (współautorstwo)

2002 – konserwacja stropu z kapliczki Matki Bożej Szkaplerznej w Jarotach (współautorstwo)

2003 – projekt kolorystyki ścian wewnętrznych w kościele pw. św. Józefa w Olsztynie (współautorstwo)

2002–2003 – konserwacja trzech ołtarzy bocznych z kościoła pw. Chrystusa Króla w Olsztynie (współautorstwo)

2003–2004 – konserwacja malowidła ściennego „Święta Rodzina w warsztacie cieśli” z kościoła pod wezwaniem św. Józefa w Olsztynie (współautorstwo)

„Karkonosze”
pastel
50 x 70 cm
2000

2002–2006 – konserwacja barokowego ołtarza głównego z kościoła pw. św. św. Piotra i Pawła w Morągu (współautorstwo)

2006 – konserwacja malowideł ściennych „Ostatnia Wieczerza” oraz „Ewangelisci” z kościoła pod wezwaniem Chrystusa Króla w Węgoju (współautorstwo)

(Źródło: informacje autora)

MARIA SZYMAŃSKA

Ur. 1928, Kotlice woj. kieleckie.

Studia na Wydziale Grafiki ASP w Warszawie, dyplom z grafiki artystycznej w pracowni prof. W. Waškowskiego w 1956 r. Malarstwo studiowała u prof. L. Michalskiego.

Uprawia grafikę artystyczną i użytkową, malarstwo sztalugowe i techniki ścienne.

Zawsze była zauroczona jeziorami, lasami, zwierzętami i ptakami, tak więc po studiach osiedliła się w Olsztynie i tu jest „jej twórcze gniazdo”.

W 1957 r. przyjęta do Oddziału ZPAP w Olsztynie. Od początku jej zawodowej działalności uczestniczyła w życiu Oddziału, potem Okręgu, pracując w Zarządzie.

Działała społecznie. Często darowywała prace na aukcje dobroczynne.

Przez wiele lat we współpracy z Henrykiem Oszczakiewiczem zrealizowała na zlecenia instytucji z Olsztyna:

- sgraffito w sali konferencyjnej Urzędu Wojewódzkiego
- mozaikę w holu Urzędu Wojewódzkiego
- fryz sgraffitowy na gmachu Urzędu Wojewódzkiego
- sgraffito w „Orbisie” (już nie istnieje)
- sgraffita na kamieniczkach Starego Miasta – ciąg od kina „Awangarda” do Zamku
- sgraffito przy wejściu do I Liceum Ogólnokształcącego
- ścianę ceramiczną „Olsztyn” w auli I Liceum Ogólnokształcącego
- ścianę ceramiczną „Olsztyn wyzwolony” w Bibliotece Domu Polskiego
- ściany ceramiczne „Las” w Dyrekcji Lasów Państwowych
- sgraffito w holu NBP przy ul. Dąbrowszczaków
- wystrój plastyczny kawiarni „Olsztyn” w Kaliningradzie

oraz wiele innych prac na terenie dawnego województwa olsztyńskiego.

Odbyła wiele twórczych podróży, m. in. do Czechosłowacji, Bułgarii, Jugosławii, Rosji, Włoch, Francji, Szwajcarii, Niemiec, Egiptu, Hiszpanii, Węgier i Litwy.

Brała udział w III Ogólnopolskiej subskrypcji grafiki artystycznej.

Wystawy indywidualne:

1961 – Wystawa grafiki w ramach cyklu „Spotkań z plastyką”, PUPiK „Ruch” Olsztyn

1963 – Wystawa grafiki i malarstwa, BWA Olsztyn-Zamek

1966 – Wystawa grafiki, KMPiK Olsztyn

1977 – Wystawa grafiki i malarstwa, KMPiK Olsztyn

1980 – Wystawa grafiki i malarstwa, KMPiK Warszawa

1993 – Wystawa prac akwarelowych, Klub „Civitas Christiana” w Olsztynie

1995 – Wystawa grafiki i malarstwa, Galeria Tadeusza Pfeifera w Olsztynie

1996 – Wystawa akwarel „Barcelona”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

1997 – Wystawa malarstwa „Moje lasy”, Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Mierki k/Olsztynka

– Wystawa malarstwa pt „Moje sowy”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

– Wystawa malarstwa „Dni Ornety 97”, Piwnica „Pod Smokiem” Orneta

1998 – Wystawa malarstwa i grafiki „Moja Białowieża”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

2000 – Wystawa malarstwa „Egipt”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

2002 – Wystawa malarstwa i grafiki „Pejzaż Warmii i Mazur”, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa malarstwa „Kwiaty i drzewa”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

– Wystawa malarstwa „Egipt”, Galeria „Bociania Baszta” w Dobrym Mieście

– Wystawa grafiki, Galeria Katedry Sztuk Pięknych UWM w Olsztynie

2006 – Wystawa grafiki, Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

- 1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn–Zamek
 1960 – Wystawa absolwentów ASP w Warszawie
 1961 – Wystawka Rabot Chudożnikow Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)
 1962 – II Ogólnopolska wystawa „Pejzaż Warmii i Mazur w plastyce polskiej”, BWA Olsztyn–Zamek
 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek
 – Wystawa grupy „KOS”, Olsztyn
 1965 – Wystawa młodej grafiki, Poznań
 – Ogólnopolska wystawa „XX Lat PRL w twórczości plastycznej”, CBWA „Zachęta” Warszawa
 1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, PWRN w Olsztynie
 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
 – „Wiosna opolska”, BWA Opole
 1967 – Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
 1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek
 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
 1974 – Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, Ośrodek Sztuki BWA we Wrocławiu
 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
 1977 – Plener graficzny „Lidzbark Warmiński '76”, BWA w Olsztynie, Zamek w Lidzbarku Warmińskim, Galeria w Garbnie
 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

„Orneta –
 panorama”
 linoryt
 47,5 x 49 cm
 2001

„Reszel —
panorama”
linoryt

307

– III Ogólnopolski plener malarski „Garbno '76”, „Człowiek – Praca”, BWA Olsztyn, PGR Garbno

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

– Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

1998 – Ogólnopolski plener malarski „Piaski '98”, Galeria ZPAP Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu 35-lecia siedziby ZO ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Udział w plenerach i wystawach poplenerowych: II, III i IV plener w Białowieży (1966, 1967, 1968), Garbno (1976, 1977), Lidzbark Warmiński (1976, 1977, 1978), Dobre Miasto (1978, 1979), Kikity (1981), Ośrodek „Polmosu” na suwalszczyźnie (1984), Bęsia (1983), Cieplice (1985, 1986, 1987), Piaski (1997, 1998), Koleżeński plener malarski nad Jeziorem Długim w Olsztynie (1989) uczestniczki – absolwentki ASP w Warszawie – dyplomantki z 1956 roku (wystawa KMPIK Olsztyn 1990).

Nagrody:

1966 – I nagroda za grafikę w konkursie „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Olsztyn

1967 – I nagroda i wyróżnienie za grafikę w konkursie „Turystyka na Warmii i Mazurach”, Olsztyn

1976 – nagroda za cykl grafik na Ogólnopolskiej wystawie „Łowiectwo w sztukach plastycznych”, Warszawa

2003 – nagroda Prezydenta Olsztyna za całokształt twórczości artystycznej

2006 – nagroda za cykl grafik na wystawie z okazji 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Olsztyn

Odnaczona Odznaką Honorową „Zasłużonym dla Warmii i Mazur” (1976), Odznaką Zasłużony Działacz Kultury (1977), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1979), Złotą Odznaką ZPAP (1980).

(Źródło: informacje autora)

IZABELA ŚWIĘTOCHOWSKA

Ur. 1960, Myślibórz k. Gorzowa.

Studia na Wydziale Konserwacji UMK w Toruniu, dyplom z konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej w 1988 r.

Do ZPAP przyjęta w 1991 r. w Okręgu Lubelskim, następnie przeniosła się do Okręgu Olsztyńskiego.

Zamieszkała w Ostródzie.

Wykonuje prace konserwatorskie.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

BALBINA ŚWITYCZ-WIDACKA

Ur. 1901, Mohylew/Dnieprem; zm. 1972, Olsztyn.

W latach 1924–1929 studiowała rzeźbę w krakowskiej ASP pod kierunkiem prof. K. Laszczki. Po studiach zamieszkała w Kobryniu, tam prowadziła pracownię rzeźbiarską i do 1941 r. pracowała w Gimnazjum Żeńskim im M. Rodziewiczówny. Na Polesiu stworzyła wiele rzeźb, m. in. popiersia znanych osobistości dwudziestolecia międzywojennego, uczestniczyła w wystawach „Jarmarki poleskie”. Na wystawie w Pińsku w 1935 r. zdobyła złoty medal za całokształt twórczości rzeźbiarskiej, a jej „Poleszuczka” oraz popiersie Rodziewiczówny zostały zakupione do Muzeum Belwederskiego.

Po 1945 r. zamieszkała na Pomorzu w Wyzysku, później w Brodnicy, a w 1952 r. przeniosła się do Giżycka. Pozostawiła tam wiele rzeźb portretowych o tematyce okolicznościowej, religijnej i nagrobnej.

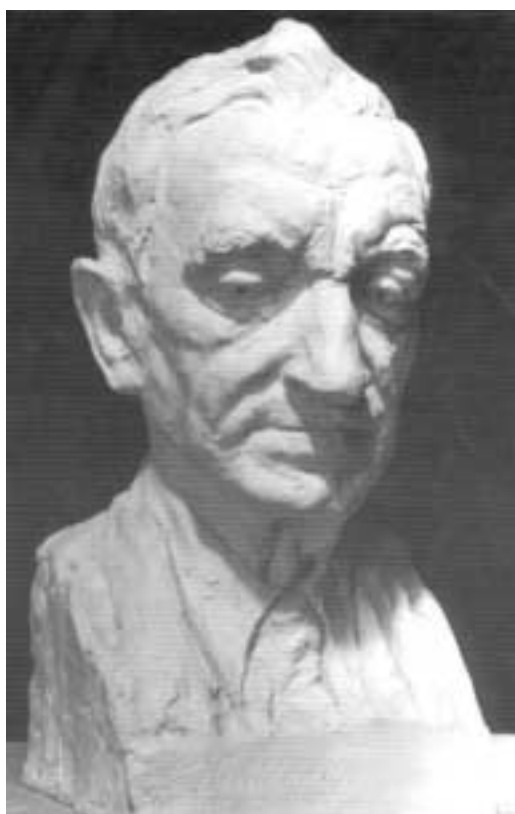
W 1950 r. przyjęta do ZPAP.

W 1954 r. na stałe zamieszkała w Olsztynie, w miasteczku akademickim Kortowo. Była autorką pomników Adama Mickiewicza (Olsztyn 1965), Henryka Sienkiewicza (Bisztynek), Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego (Ruciane), Michała Kajki (Ełk 1958) i portretów rzeźbiarskich, które realizowała w cyklach „Zasłużeni dla Warmii i Mazur”, Ignacego Krasickiego, Teodora Bensch, Tomasza Wilczyńskiego, Mikołaja Kopernika, Wojciecha Kętrzyńskiego, Feliksa Nowowiejskiego, Bogumiła Linki, Jana Liszewskiego, Wandy i Seweryna Pięknich, Marii Zientary-Malewskiej, Alojzego Śliwy, Michała Lengowskiego, Emilii Sukertowej-

„Elżbieta
Braszczewska”
1961

„Alojzy Śliwa”

-Biedrawiny, Michała Kajki, Władysława Gębika, Jakuba Prawina. W cyklu „Naukowcy, artyści, politycy” portretowała m. in. Elżbietę Barszczewską, Mieczysławę Ćwiklińską, Marię Rodziewiczównę, Marię Konopnicką, Konstantego Laszczkę, Władysława Tatarkiewicza, Tadeusza Kotarbińskiego, Stefana Wiecheckiego, Jarosława Iwaszkiewicza, Jerzego Zawieyskiego, Jerzego Sztachelskiego, Fryderyka Chopina, Hugona Kołłątaja.

Głowy osób portretowanych, rzeźbiarka traktowała realistycznie, z zachowaniem indywidualnego charakteru modela. Była rzeźbiarką drobnych, kameralnych form, miniaturowych główek i kompozycji figuralnych związanych z folklorem poleskim i warmińsko-mazurskim. Nie należała do awangardy, w jej realistycznych dziełach odnajdujemy nawiązanie do rzeźby impresjonistycznej i do młodego polskiego symbolizmu.

Staraniem córki Jowity Solarskiej w Auli im. Mieczysława Kotera UWM w Olsztynie urządzone muzeum jej rzeźb.

Swoje prace eksponowała w Bydgoszczy, Brodnicy, Olsztynie, Warszawie, Jugosławii. Jako członek grupy „Zachęta” w Warszawie brała udział we wszystkich jej wystawach. Miała trzy wystawy indywidualne w Olsztynie (1958, 1962 w 30-lecie pracy artystycznej, 1967).

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

1966 – Wystawa „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, WSR w Olsztynie

– Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

Prezentacje pośmiertne:

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum rodzinne córki Jowity Solarskiej; katalog „Galeria Rzeźby Balbiny Świtycz-Widackiej”, wyd. Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie 1997, archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej; „Barbara Świtycz-Widacka”, Krystyna Koziełło-Poklewska, w: Kalendarz Olsztyna 2002 oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

WERONIKA TADAJ-KRÓLIKIEWICZ

Ur. w 1980 r.

Absolwentka PLSP w Olsztynie (2000), specjalizacja: ceramika artystyczna, w zakresie specjalności formy użytkowe.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom na Kierunku Grafiki, ze specjalności projektowanie graficzne pod kierunkiem prof. S. Janiaka oraz ze specjalności rysunek, pod kierunkiem ad. II st. J. Gołasia, aneks do dyplomu z malarstwa (promotor: prof. B. Przybyliński) oraz fotografii (promotor: dr hab. Z. Mackiewicz) w 2005 r.

W 2006 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Obecnie jest studentką II roku studiów doktoranckich w Dziedzinie Sztuk Plastycznych na Kierunku Grafiki Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu (specjalizacja: rysunek, promotor: ad. II st. J. Gołaś).

Uprawia malarstwo sztalugowe i rysunek.

Wystawy indywidualne:

2001 – Wystawa rysunku i malarstwa, MOKiS Pasym

„Huśtawki”
ołówki na papierze
100 x 100 cm
2005

2004 – Wystawa rysunku w Galerii „9,39”, Zakład Rysunku UMK Toruń
– Wystawa rysunku i malarstwa, MOKiS Pasym
2005 – Wystawa rysunku i malarstwa, MOKiS Pasym
2006 – Wystawa rysunku i malarstwa, Galeria ZPAP Olsztyn
– Wystawa rysunku i malarstwa, Galeria „Stary Ratusz” Olsztyn
– Wystawa rysunku i malarstwa, Schneyerdingen (Niemcy)

Udział w wystawach zbiorowych:

2003–2004 – Wystawa poplenerowa „Strzelno 2003”, Galeria „Od Nowa” Toruń
2005 – Wystawa pokonkursowa konkursu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na najlepszy dyplom ukończenia studiów w zakresie sztuk pięknych i sztuk projektowych, Muzeum Plakatu w Wilanowie Warszawa
2006 – VI Triennale Sztuki Sacrum „Sztuka wobec zła”, Częstochowa
2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
2006 – Wystawa pokonkursowa konkursu na rysunek im. Andriollego, Nałęczów

Nagrody i wyróżnienia:

1999 – II nagroda w Ogólnopolskim konkursie ceramicznym Camiony Elbląg
– wyróżnienie na I Ogólnopolskim plenerze ceramicznym uczniów Liceów Plastycznych
1999/2000 – stypendium Prezesa Rady Ministrów
2004 – wyróżnienie w konkursie na plakat Warmii i Mazur
– wyróżnienie w konkursie na znak graficzny Biblioteki Uniwersyteckiej w Toruniu

„Ważki” — z cyklu
„Dzieci”
olej na płótnie
100 x 70 cm

- 2005 – wyróżnienie za dyplom w zakresie Projektowania Graficznego (promotor: prof. S. Janiak), UMK Toruń
 – wyróżnienie za dyplom w zakresie Rysunku (promotor: ad. II st. J. Gołaś), UMK Toruń
 2006 – nagroda w plebiscyście publiczności w Galerii Sztuki „Wozownia” w Toruniu na wystawie Dyplomy 2005 (za dyplom z projektowania graficznego)
 – wyróżnienie w konkursie z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP

(Źródło: informacje autora)

JULIA TARNOWSKA

Ur. 1954. Paszék.

Studia na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa Przemysłowego PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1979 r.

Olsztynianka z wyboru.

W 1980 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Projektuje wnętrza użyteczności publicznej (biura, gabinety, sklepy, stoiska, lokale gastronomiczne, przychodnie i gabinety lekarskie) oraz wnętrza mieszkalne i elewacje. W zakresie działań ma także projekty ekspozycji targowych, przestrzennych form reklamowych oraz mebli na indywidualne zamówienia.

Od 1992 r. prowadzi zajęcia w PLSP w Olsztynie, przez ok. dziesięć lat pracownię wystawienictwa, obecnie pracownię reklamy wizualnej. Jest promotorem wielu kolejnych roczników dyplomantów.

Zrealizowała z młodzieżą wiele działań promujących szkołę na zewnątrz:

– przez trzy lata prowadziła wraz z niemieckimi partnerami polsko-niemieckie warsztaty plastyczne

– w ramach akcji „Motylkowe szpitale” (której patronowała Jolanta Kwaśniewska) młodzież pod jej kierunkiem zrealizowała malarstwo ścienne we wszystkich pomieszczeniach dla pacjentów na Oddziale Niemowłęczym Szpitala Wojewódzkiego w Olsztynie

– współpracowała wraz z młodzieżą liceum ze Stowarzyszeniem Pantomima Olsztyńska, realizując projekty scenografii dla spektaklu teatru eurytmicznego

Młodzież pod jej kierunkiem rokrocznie uczestniczy w krajowych i międzynarodowych konkursach graficznych na plakat, logo i opakowanie zdobywając nagody i wyróżnienia.

Od 2003 roku należy do Grupy artystycznej „Try’kot”.

Udział w wystawach zbiorowych:

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

1998 – Ogólnopolski plener malarski „Piaski '98”, Galeria ZPAP Olsztyn

2003 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo

„Taki pejzaż”
 tempera na
 papierze
 110 x 230 cm
 2005

- 2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria Stary Ratusz Olsztyn
 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „art GALLE” Szczecin
 2005 – Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
 – Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot
 – Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
 2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim
 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra

(Źródło: informacje autora)

ZOFIA TOPCZEWSKA-HUDYKA

Ur. 1932, Warszawa; zm. 2004, Olsztyn.

Absolwentka PLTP w Zakopanem (1955), uczennica A. Kenara.

Studia na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie, w pracowni prof. M. Wnuka. Dyplom uzyskała w 1961 r.

W 1961 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawiała rzeźbę, malarstwo i rysunek.

Po dyplomie w latach 1961–1970 mieszkała w Pisz. Prowadziła ognisko plastyczne w Powiatowym Domu Kultury. Z okresu piskiego zachował się jeden obraz i dwie rzeźby w zbiorach Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

W 1970 r. zamieszkała w Olsztynie, był to okres przygotowań do obchodów 500. rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika. Olsztyńskie środowisko plastyczne wśród wielu inicjatyw ogłosiło trzyetapowy, ogólnopolski konkurs plastyczny „Mikołaj Kopernik i jego idea”. W pierwszym i drugim konkursie (1970, 1971) „Głowa Kopernika” w żeliwobetonie i płaskorzeźba w drewnie „Kopernik wśród gwiazd” zdobyły wyróżnienia. W 1973 r. powstały rzeźby w drewnie „Kopernik z konwalia” i „Kopernik a słońce”.

Jej realizacje rzeźbiarskie to pomnik w piaskowcu Władysława Broniewskiego (Olsztyn), w kamieniu Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego (Pisz), w żeliwobetonie poświęcony Mieczysławowi Orłowiczowi (Olsztyn Nagórki), głowa w brązie Janusza Korczaka, popiersie w kamieniu Kopernika, rzeźba w marmurze „Lot” w parku w Bydgoszczy; płaskorzeźby w Olsztynie: ścienna, dekoracyjna w klubie „Akces” (drewno), Janusza Korczaka (gips), Władysława Knosały (żeliwobeton), Marii Dąbrowskiej (drewno), Władysława Broniewskiego (gips).

Równoległe z twórczością artystyczną zajmowała się działalnością pedagogiczną – nauczaniem plastyki dzieci, młodzieży i dorosłych, najpierw w Pisz, a w latach 1973–1995 w Olsztynie w osiedlowym klubie „Akces” przy Spółdzielni Mieszkaniowej „Pojezierze”.

W 1966 r. otrzymała Nagrodę Wojewódzką za popularyzację plastyki na terenie województwa olsztyńskiego. Odznaczona Srebrną Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.

Wystawy Indywidualne: Pisz (1966), Olsztyn (1967, 2002), objazdowa po województwie olsztyńskim (1971), Warszawa (1973), Białystok (1973).

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

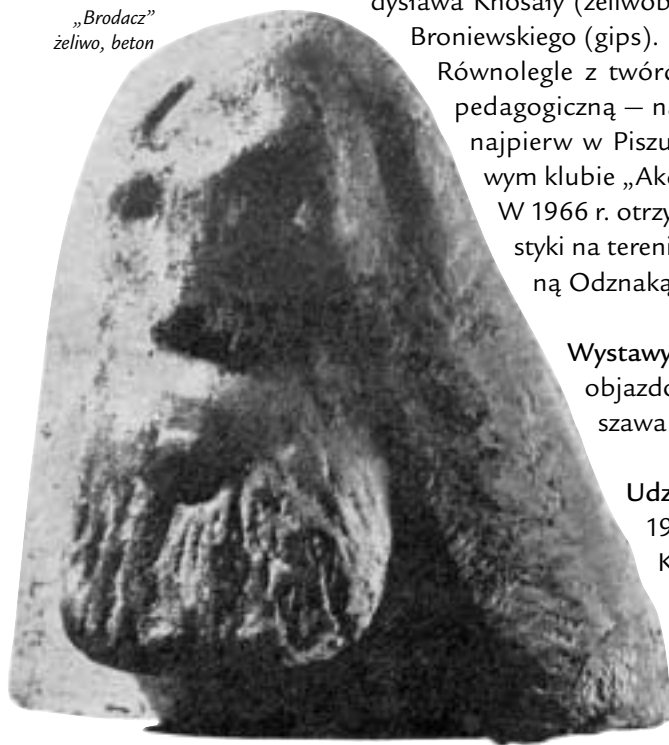
1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Klub „Budowlani” w Olsztynie

1968 – Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

„Brodacz”
żeliwo, beton

- I wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku (wyróżnienie za rzeźbę)
- 1971 – II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA Olsztyn
- VI Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek
- 1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum Frombork
- Konkurs „PAX” na turystyczną pamiątkę Warmii i Mazur, Olsztyn (wyróżnienie)
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- 1974 – Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA Wrocław
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- Wystawa plastyki olsztyńskiej, Londyn, Glasgow, Plymouth, Stockton (Anglia), Bruksela (Belgia)
- Wystawa poplenerowa Międzynarodowego plener malarcki, Galeria „Spetentrion” Lille (Francja)
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn
- 1985 – „Plastyka Ziem Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do Macierzy”, BWA Olsztyn
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

Udział w plenerach: Przemysł (1964), Bolków (1965), Człuchów (1969), Orońsko (1974), Pisz, Międzynarodowy plener „Szlakiem Kopernika” (1972).

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętto-Poklewskiej oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ANDRZEJ MARIUSZ ULEWICZ

Ur. 1953, Gdynia.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z konserwacji dzieł sztuki w 1978 r.

Od 1979 r. mieszka w Olsztynie.

W 1981 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

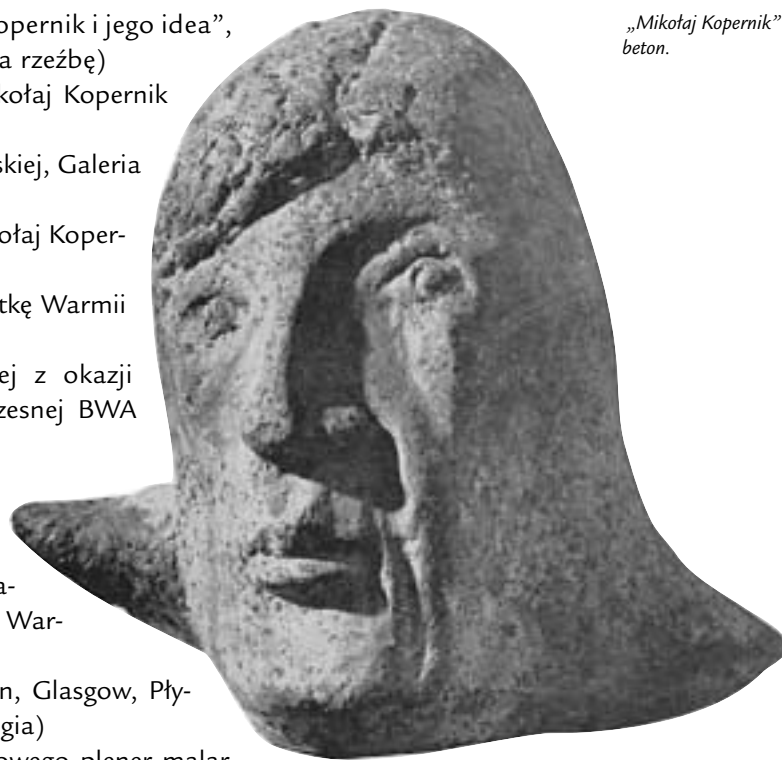
Konserwator zabytków, w latach 1978–1990 związany z PP PKZ oddziały w Szczecinie, Gdańsku i Olsztynie.

Realizacje w kraju (wybór):

- fragment plafonu w kościele Bożego Ciała w Gdańsku
- belki stropu w Kanonii we Fromborku
- projekt organowy, Anioł Chrzcielny, Empora organowa, Jerutki

Realizacje za granicą:

- rekonstrukcja i konserwacja fresku na suficie kościoła autorstwa Crackera (praca zespołowa), Klasztor Jasov (Słowacja)
- konserwacja polichromii ściennych i sztukaterii w pałacu Reyterna w Rydze (Łotwa) oraz dwóch kamienic (praca zespołowa – kierownik prac)
- konserwacja XVI-w. fryzu płaskorzeźbionego (praca autorska) w pałacu Haus Aussel, Rheda Wiedenbruck (Niemcy) oraz konserwacja fragmentów malowideł (praca jako kierownik zespołu)

„Mikołaj Kopernik”
beton.

„Klimontów –
kolegiata
olej

314

– konserwacja malowideł ściennych z XV w., rekonstrukcja malowideł florystycznych na żebrach sklepienia transeptu (praca autorska), konserwacja polichromowanych nagrobków z XV w. (praca z zespołem), Kościół św. Castora, Koblenz (Niemcy)
– autor malowideł ściennych w w kaplicy ogrodowej w Horem (Niemcy)

Od 1997 r. do chwili obecnej zatrudniony w Pracowni Konserwatorskiej przy Archiwum Państwowym w Olsztynie.

W 2002 r. odznaczony odznaką „Zasłużony Działacz Kultury”.

Oprócz pracy zawodowej, uprawia rysunek i malarstwo, grafikę użytkową, fotografię.

Autor dwóch wystaw indywidualnych.

Udział w wystawach zbiorowych:

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

MARIA WACHOWSKA

Ur. 1924, Pogorzelce; zm. 1993.

W latach 1949–1955 studiowała w krakowskiej ASP na Wydziale Architektury Wnętrz pod kierunkiem prof. Budziły.

Do Olsztyna przyjechała z mężem Ryszardem Wachowskim w 1955 r.

W 1955 r. przyjęta do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Przez dwie kadencje (1970–1972 i 1974–1977) była członkiem Sądu Koleżeńskiego przy Zarządzie Okręgu ZPAP w Olsztynie.

Projektowała wnętrza i elewacje, współpracowała przy realizacji wystrojów plastycznych, m. in.: sgraffito i płaskorzeźby na fasadach kamieniczek Starego Miasta w Olsztynie (1957), płaskorzeźby w Spółdzielczym Domu Usługowym w Olsztynie, Domu Kultury w Nowym Mieście i w Domu Przedpogrzebowym w Olsztynie, malarstwo na Dworcach Kolejowych w Łapach i Morągu, metaloplastykę dla Teatru Dramatycznego w Koszalinie (1958) i Przychodni Lekarskiej w Łapach, współpracowała przy projektowaniu wnętrza biurowca WZGS w Olsztynie (1956) i w Kielcach (1958). Wykonała projekty wnętrza kina w Nowym Mieście i Domu Kultury w Ornecie, projektowała neony dla wielu instytucji.

Była rzeczoznawcą w dziedzinie sztuki użytkowej nominowaną przez Ministra Kultury i Sztuki.

W konkursie na plakat z okazji 80. rocznicy urodzin Feliksa Nowowiejskiego zdobyła II nagrodę (1958).

Uprawiała nastrojowe, uproszczone w formie malarstwo sztalugowe.

Miała tylko jedną, wspólną z mężem, wystawę indywidualną architektury wnętrz (Olsztyn-Zamek 1958/1959).

Udział w wystawach zbiorowych:

1956 — „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek

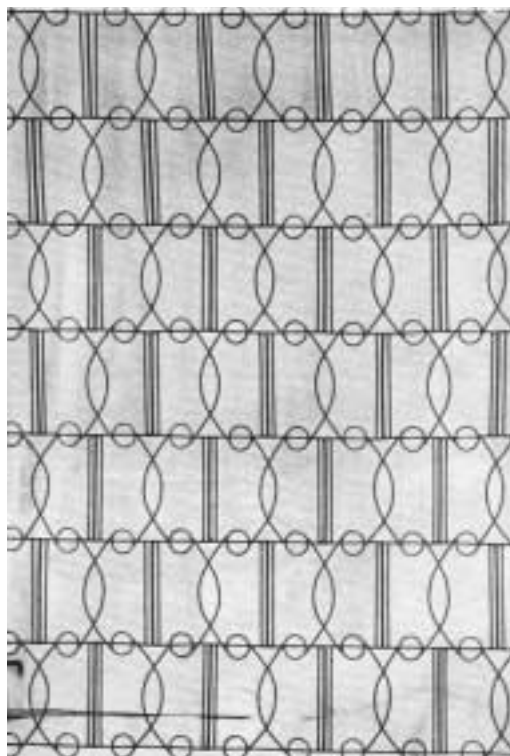
1957 — Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Białystok

— XII Wystawa Okręgu Bydgoskiego ZPAP, Bydgoszcz, Toruń

1959 — Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, BWA Olsztyn-Zamek

1961 — Wystawka Rabot Chudożnikow Olsztyńskowo Wojewoctwa, Kaliningrad (ZSRR)

1977 — „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

Ostona na grzejnik w Teatrze Dramatycznym w Koszalinie — metaloplastyka

Prezentacje pośmiertne:

2003 — „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; katalog wystawy „Maria i Ryszard Wachowscy”, wyd. Olsztyn — Zamek, 1958)

RYSZARD WACHOWSKI

Ur. 1930, Ćmiłów; zm. 1985, Olsztyn.

W latach 1949–1954 studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Krakowie w pracowni prof. X. Dunikowskiego. Dyplom obronił w 1955 r. na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku.

Po dyplomie w 1955 r. osiedlił się w Olsztynie i tu realizował się jako rzeźbiarz, aktywnie uczestnicząc też w życiu społeczno-kulturalnym. Był jednym z organizatorów nielicznego wtedy środowiska plastycznego.

W 1955 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

Pełnił funkcję prezesa Zarządu Okręgu ZPAP (1959–1961) i wiceprezesa (1974–1977), przewodniczył komisjom rzeczoznawców przy ZPAP i Spółdzielni „Plastyka”, był członkiem Rady Kultury przy MRN w Olsztynie oraz członkiem Towarzystwa Przyjaciół Olsztyna.

W 1959 r. otrzymał Wojewódzką Nagrodę Artystyczną.

Poza rzeźbą uprawiał także malarstwo i architekturę wnętrz.

Ważniejsze realizacje to: „Jeniec” na Międzynarodowym Cmentarzu Jenieckim (Sudwa k. Olsztynka 1959), „Ściana śmierci” (Nowe Miasto Lubawskie 1962), „Wyzwolenie” w obozie pracy przejściowej i zagłady (Działdowo 1964), pomnik Ofiar Hitlerizmu (Komorniki 1965), pomniki „Żołnierz polski” na cmentarzu w Łławie (1959) i w kwaterze polskiej na cmentarzu żołnierzy radzieckich (Olsztyn 1966), żołnierzy radzieckich (Węgorzewo 1968), fontanna „Ptaki” przed Biblioteką Pedagogiczną (Olsztyn 1968), Rzeźby parkowe „Łyna” i „Żaba” w Olsztynie (1957), rzeźby „Przekupka” w Łławie (1975) i „Rytm” przed Halą Widowiskowo-Sportową w Olsztynie (1978).

Wykonał wiele płaskorzeźb i elementów rzeźbiarskich oraz kompozycji malarskich do wystroju wnętrz i elewacji budynków użyteczności publicznej: „Człowiek, praca, chleb”, Biurowiec WZGS w Olsztynie (1956), „Praca i odpoczynek”, Dom Kultury w Nowym Mieście Lubawskim (1958), „Przędka”, Zakłady Dziewiarskie w Lidzbarku Warmińskim (1965), „Płaczki”, Dom Przedpogrzebowy w Olsztynie (1971), „Pięciolinia”, Szkoła Muzyczna w Olsztynie

„Szwaczka”
z cyklu „Praca”
gips patynowany
60 x 108 cm

316

(1972), „Grunwald”, „Budowniczy PRL”, Gminna Szkoła Zbiorcza w Olsztynku (1976), na elewacjach biurowca NOT w Olsztynie (1963), na kamieniczkach Starego Miasta w Olsztynie (1966/67), Urzędu Stanu Cywilnego w Jonkowie (1967), Domu Usług w Olsztynie (1968), Hotelu Warmińskiego w Olsztynie (1970).

Większość realizowanych prac wykonał w materiałach szlachetnych jak; kamień, metal, drewno.

Odnznaczony Złotą Odznaką „Zasłużonym dla Warmii i Mazur”.

Wystawy indywidualne:

- Olsztyn (1958, 1960, 1976)
- Kaliningrad (1976)

„Wyrastająca
głowa”
gips patynowany
wys. 90 cm

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1955/56 – Wystawa „Xawery Dunikowski i jego uczniowie”, Warszawa
- 1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn-Zamek
- 1957 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Białystok
- 1958 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Lidzbark Warmiński
- 1959 – III Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot
- 1960 – Wystawa „Rzeźba polska w latach 1945-60”, CBWA „Zachęta” Warszawa
- Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, BWA Wrocław
- Wystawa Okręgu olsztyńskiego ZPAP, Nowy Sącz
- 1961 – Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, Białystok
- „Polskie dzieło plastyczne w XV-lecie PRL”, Muzeum Narodowe Warszawa
- 1963 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kraków, Lublin, Zielona Góra, Szczecin
- 1964 – „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

- 1966 – Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie
- 1968 – Wystawa makiet zrealizowanych pomników, Katowice, Białystok
- 1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn–Zamek
- 1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
- 1972 – Międzynarodowy plener „Szlakiem Kopernika”, Muzeum Mazurskie Olsztyn
- 1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
- Międzynarodowy plener „Szlakiem Kopernika”, Frombork
- 1974 – „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, BWA Sopot
- Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA Wrocław
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

Prezentacje pośmiertne:

- 2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; katalog wystawy pośmiertnej „Ryszard Wachowski 1930–1985”, wyd. Art Gallery Olsztyn BWA 1987 oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog „O Medal Prezydenta”, II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego, wyd. BWA Olsztyn 1976; katalog „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, wyd. BWA Olsztyn 1977)

WIESŁAW WACHOWSKI

Ur. 1948, Dalekie k. Wyszkowa.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w pracowni grafiki warsztatowej prof. E. Piotrowicza w 1973 r.

Od 1973 r. mieszka i pracuje w Olsztynie. Od tego też roku należy do ZPAP.

Realizuje eksperymentalne filmy, pokazy, performance.

Trzykrotny stypendysta Rady Miasta Olsztyn.

W 2005 r. otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Olsztyn za działalność artystyczną w dziedzinie plastyki.

Autor wielu akcji plastycznych i pokazów indywidualnych, uczestnik wystaw zbiorowych:

1972 – Akcja plenerowa „Sztuka zaangażowana”, przeprowadzona w Toruniu wspólnie z Mariuszem Głazowskim

– Wystawa prac grupy „Fał”, KMPiK Włocławek

– Akcja plenerowa „Linia brzegowa”, zrealizowana wspólnie z Tadeuszem Burniewiczem i Mariuszem Głazowskim w Żelwagach

1973 – „Wystawa młodych”, Galeria Współczesna „Ruch” Warszawa

– „RELAKS” Interwencja w czytelni głównej Biblioteki Uniwersyteckiej w Toruniu

1974 – Wystawa prac grupy „Fał”, Sarajewo

– Odczytanie Tadeuszowi Burniewiczowi artykułu Andrzeja Osęki „Prywatna rada dla młodego artysty”, pokaz w Galerii ZPAP w Olsztynie – realizacja z Tadeuszem Burniewiczem

– „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa

– Wydarzenie „Ssss”, realizowane z okazji Święta Kobiet wspólnie z Tadeuszem Burniewiczem, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa grafik i rysunków na szybach „Andromedy” z okazji „Dnia plastyki”, zorganizowanego przez BWA w Olsztynie

– Pokaz „Czarnych przedmiotów na Dzień Górnika”, Galeria ZPAP Olsztynie

- „Biały stół” – dialog rozpoczęty w noc sylwestrową w salach Galerii ZPAP w Olsztynie
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Dialog z krowa ryczącą – plastyka odwiedzającego ojca na wsi w niedzielę” zrealizowany na wernisażu wystawy poplenerowej „Garbno '74” w BWA w Olsztynie
- Wystawa indywidualna, KMPIK Olsztyn
- Wystawa indywidualna, Galeria ZPAP Olsztyn
- „Autobus” – próba dialogu z publicznością wernisażową przeprowadzona w BWA w Olsztynie wspólnie z Markiem Żelskim, Tadeuszem Piotrowskim i Tadeuszem Młynarczykiem
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- I Olsztyńskie targi sztuki
- 1977 – Wystawa „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- 1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku
- 1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)
- 2000 – Wystawa i pokaz „Zlep”, Galeria „Bakałarz” Olsztyn, Galeria „K-2” Olecko, Gołdap
- II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Obraz” – pokaz na Kongresie Kultury Warmii, Mazur i Powiśla, Teatr im. S. Jaracza Olsztyn
- 2001 – Realizacja filmów pt. „Kołobrzaska 13h” i „Przesiąkanie”, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- „To proste”, CEiK Olsztyn
- 2002 – „Spacer, grafitti polityczne, duet, nóż w miodzie, skrzyżowanie, herbata wschodnia i zachodnia, miski, asfalt”, filmy i fotografie, CEiK Olsztyn
- „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
- 2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn
- III Wystawa z okazji obchodów „Dni papieskich – Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn

„Mumel —
Łapanie
tutejszych wód”
wg. Zbigniewa
Chojnowskiego
instalacja
2006

„Żarnale”
frotage
w czarnej folii
2006

- Wystawa i pokaz filmów „Szelest poszukiwania”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn
- 2004 – Wystawa „Olsztyn – miasto wielu wymiarów”, Galeria „Stary Ratusz” Olsztyn
- „Powtórzenia 1973-2003” – 30 lat w Olsztynie, Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
- 2005 – Wystawa „Żdźbła”, Galeria „Pod Belką” Zamek w Nidzicy
- „Chłopiec rzucający kamieniem”, Galeria Jednego Obrazu Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
- IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- „Równe białe zdrowe”, CEiK Olsztyn
- Pokaz „Wieże”, Rynek Starego Miasta Olsztyn
- Projekt „Kochajmy Warmię!”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)
- II Biennale Armorykańskie, „Drewutnia”, Sain Briec (Francja)
- 2006 – Pokazy plenerowe: „Para Młodych nad Łyną”, „Znicze”, „Zimowy stan skupienia II”, „Koniec z zimą”, „Skapka”, „Śnieżna pisanka”, „Mumele”, „Mincie”, „Rzeka sztuki – mumele i mincie”, „Żarnale”
- Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

(Źródła: informacje autora oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

CECYLIA WAPSA

Urodziłam się dnia 13 sierpnia 1927 roku w Iławie z ojca Ignacego i matki Anny z domu Mickiewicz.

Jako dorosła panna wstąpiłam na wyższe w studia artystyczne. W dniu 20 lutego 1961 r. otrzymałam dyplom ASP w Warszawie. Studiowałam na Wydziale Malarstwa i swoje prace artystyczne wystawiałam na wystawach akademickich tej uczelni.

Zaraz po otrzymaniu dyplomu wstąpiłam do Związku Polskich Artystów Plastyków w Olsztynie i zostałam członkiem tego związku.

Mieszkałam w Ostródzie wraz ze starą mamą i nerwowo chorą siostrą Genowefą. One potrzebowały mojej całkowitej opieki i poświęcenia. Trwało to 30 lat, po tym czasie z nadmiaru obowiązków sama zaczęłam chorować na ciągłą arytmie serca i długotrwałe stresy.

„Pejzaż”
akwarela

320

W chwilach rozpaczy zajęłam się lekturą i pisarstwem zakończonym sukcesem. Napisałam książeczki do których zaczęłam robić ilustracje. Mieszkam nadal w Ostródzie.

Cecylia Wapsza
(na prośbę autorki biografia w I osobie)

JÓZEF WEJLAND

Ur. 1923, Białystok; zm. 1982, Ostróda
Studia na Wydziale Malarstwa w PWSSP we Wrocławiu w pracowni prof. S. Dawskiego i E. Gepperta, dyplom w 1963 r.
W 1964 r. przyjęty do ZPAP.
W 1972 r. zamieszkał w Olsztynie, skąd przeniósł się do Ostródy.

Udział w wystawach zbiorowych:

1965 – Wystawa „Grupy X”, Teatr „Kalambur” Wrocław
1976 – Festiwal Sztuki Współczesnej, Kraków
1978 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

(Źródło: archiwum Krystyny Koziełło-Poklewskiej; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn, 1980)

JULITA WIENCH-KURŁOWICZ

Ur. 1957, Wejherowo.
Absolwentka PLSP w Gdyni-Orłowie (1976).
Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki PWSSP w Gdańsku, dyplom z projektowania graficznego w pracowni doc. J. Krechowicza oraz aneks z grafiki artystycznej (litografia) w pracowni doc. Cz. Tumielewicza w 1986 r.
W 1990 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.
Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, ilustracją książkową, projektuje plakaty i znaki graficzne. Współtworzyła jako ilustrator dwa pełnometrażowe filmy animowane: „Grabowski – Haus

des Lebens”, (współpraca z Mariolą Brillowską i Adamem Kurłowiczem), Inter-Pol Studio Hamburg (1989), film dostał I nagrodę w kategorii filmów animowanych na Filmfestival w Oberhausen (Niemcy 1991); „New Pinokio” (współautorstwo z Julianne Gilliam i Adamem Kurłowiczem), Walking Womens, Warszawa-Los Angeles (2000–2005).

Zilustrowała ok. 20. książek współpracując z Wydawnictwem Morskim w Gdańsku oraz wydawnictwami „Pojezierze”, „Książnica Polska”, „Borussia” i „Wers” w Olsztynie.

Jest autorką projektów wnętrza sali rehabilitacyjnej olsztyńskiego ośrodka Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym.

Należy do Grupy twórczej „Baby Warmińskie” i Stowarzyszenia „Areszt Sztuki”.

Wystawy indywidualne:

1996 – Wystawa malarstwa, Muzeum Regionalne Stęszew

– Wystawa malarstwa, Galeria „Cztery kąty” Nowy Tomyśl

– Wystawa ilustracji „Po drugiej stronie lustra...”, BWA Olsztyn

1999 – Wystawa malarstwa, „Amadeus Galerie” Berlin (Niemcy)

2000 – Wystawa malarstwa „Malarstwo czy ilustracja?”, Galeria ZPAP Olsztyn

2001 – Wystawa pasteli, Galeria Centrum Polsko-Francuskiego Olsztyn

– Wystawa pasteli, Dom Bretanii Poznań

2002 – Wystawa malarstwa i pasteli, Club des Artes de l’Amicale du Personnel du Conseil de l’Europe Strasbourg (Francja)

Udział w wystawach zbiorowych:

1983 – Konkurs na plakat do wystawy „Polnische Künstler Heute II”, Kunstverein Landau (RFN)

– Konkurs na ilustracje książek dla dzieci, GTPS Gdańsk

1985 – Wystawa malarstwa „Polnische Künstler Heute IV”, Kunstverein Landau (RFN)

1987 – Konkurs plastyczny „Prowincja”, Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej Włocławek

1988 – XLI Ogólnopolski Salon Zimowy Plastyki, Muzeum im. J. Malczewskiego w Radomiu

– Ogólnopolski konkurs graficzny im. A. Raka, BWA Katowice

– Konkurs plastyczny „Źródło ’88”, BWA Biała Podlaska

„Kwiczowice” I
akryl na płótnie
2006

„Wieża
z latawcem”
tuszu na papierze
50 x 70 cm
2006

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

1998 – Konkurs na plakat promocyjny miasta Olsztyna, Urząd Miasta Olsztyn

1999/2000 – Polsko-szwedzki projekt „Kontakt direkt”, BWA Olsztyn, Galeria Ośrodka Kultury w Kongsbacka (Szwecja)

2000 – Konkursu na plakat promocyjny „Olsztyn 2000”, Urząd Miasta Olsztyn

– II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2002 – „Francuskie inspiracje”, Dni Kultury Francuskiej, Galeria Centrum Polsko-Francuskiego Olsztyn

– Konkurs na plakat „Festiwal letni – Warszawa 2002”, Dom Artysty Plastyka Warszawa

2003 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo

2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „Stary Ratusz” Olsztyn

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „art GALLE” Szczecin

2005 – Konkurs na plakat „Olsztyn – Miasto młode duchem”, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa ilustracji „Salon ilustratorów PTWK”, Międzynarodowe Targi Książki Poznań, II Międzynarodowe Targi Książki Warszawa, Galeria Centrum Handlowego „Sfera” Bielsko-Biała

– Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn

– IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa poplenerowa „Soutine Dienes”, Galeria Lietuvos Dailininku Sajunga Vilnius (Litwa), Galeria ZPAP Olsztyn

– Projekt „Kochajmy Warmię”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)

– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Centrum Handlowe „Alfa” Olsztyn

– Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot

– XIX Biennale Plakatu Polskiego, BWA Katowice

– Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg

2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

– Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra

– Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Nagrody:

1983 – I nagroda (współautorstwo z Adamem Kurłowiczem) za plakat do wystawy „Polnische Künstler Heute”, Landau (Niemcy)

– III nagroda za ilustracje książek dla dzieci, Gdańsk

1987 – Wyróżnienie w konkursie plastycznym „Prowincja”, Włocławek

2000 – Wyróżnienie w konkursie na plakat promocyjny „Olsztyn 2000”

2002 – Wyróżnienie honorowe w konkursie na plakat „Festiwal letni – Warszawa 2002”

2005 – II nagroda w konkursie na plakat „Olsztyn – Miasto młode duchem”

Prace w zbiorach: Muzeum Ziemi Kujawskiej i Dobrzyńskiej we Włocławku, Muzeum Regionalnego w Stęszewie oraz Muzeum Śląskiego w Katowicach.

(Źródło: informacje autora)

MAGDALENA WIERCIŃSKA

Ur. 1977, Olsztyn.

Studia na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie, dyplom z wyróżnieniami pod kierunkiem dr M. Ciechańskiej w 2003 r.

Aneks dyplomowy wykonała w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. E. Walawskiej.

W 2001 r. uzyskała roczne stypendium Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Arkana warsztatu malarskiego zgłębiała pod kierunkiem prof. D. Makowskiej oraz w Pracowni Rysunku i Projektowania prof. M. Nowińskiego. Odkrywała tajniki dawnych mistrzów, doskonaliła umiejętności techniczne w Pracowni Kopii i Malarstwa Sztalugowego prof. J. Nowosielskiego.

323

Z cyklu „Gotyki”
technika intaglio
2003

Z cyklu „Gotyki”
technika intaglio
2003

Z cyklu „Gotyki”
technika intaglio
2003

W 2004 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Obecnie kieruje Oddziałem Konserwacji w Archiwum Akt Nowych w Warszawie.

Artystka realizuje się w różnorodnych dyscyplinach plastycznych. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką w metalu, fotografią, a także sztuką konserwacji.

Realizacje konserwatorskie z zakresu artystycznej konserwacji książki prowadzi dla znanych polskich bibliotek seminaryjnych, diecezjalnych i uniwersyteckich oraz odbiorców prywatnych.

Brała udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych, a jej prace można znaleźć w wielu prywatnych kolekcjach w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

JANUSZ WIERZYŃSKI

Ur. 1947, Olsztyn.

Studia na PWSSP w Łodzi, dyplom w 1973 r.

Już jako student prowadził Galerię Sztuki Stowarzyszenia PAX przy Piotrkowskiej.

W 1973 r. wraca do rodzinnego Olsztyna, zostaje przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP i rozpoczyna samodzielną pracę twórczą, aktywnie włączając się w nurt życia kulturalnego miasta i związku. W 1976 r. zostaje dyrektorem BWA w Olsztynie, którym kieruje do 1983 r. Był inicjatorem powstania „Grupy Olsztyńskiej”, która w składzie: Mieczysław Romańczuk, Andrzej Samulowski, Bogdan Stefanów i Janusz Wierzyński działała przez dwa lata, prezentując

swoje prace na wystawach: BWA Rzeszów (1979), Volksbank E. G. Schwaebisch Hall (1979), Galerie Torhaus Rombergpark, Dortmund, (1982), Stuttgart (1982), BWA Piła (1982).

W roku 1989 został dyrektorem Domu Środowisk Twórczych w Olsztynie, w latach 1990–1995 był prezesem Warmińsko-Mazurskiego Stowarzyszenia Artystów Plastyków.

Był głównym inicjatorem i organizatorem wystawy z okazji 50-lecia olsztyńskiego środowiska plastycznego. Przy tej okazji otrzymał odznaczenie Zasłużony Działacz Kultury i Złoty Krzyż Zasługi. Jest także Kawalerem Orderu Odrodzenia Polski.

Działacz społeczny i ofiarodawca wielu własnych prac na cele charytatywne.

Prezes Stowarzyszenia Środowisk Twórczych w Olsztynie.

Jest autorem konkursowego projektu pomnika odsłoniętego w sierpniu 2003 r. w Olsztynie, poświęconego „Wolności Ojczyzny”.

W 2003 r. otrzymał stypendium Urzędu Miasta Olsztyn.

Przez 5 lat prowadził galerię w sali głównej „Villa Pallas” w Olsztynie, w której odbywały się wystawy i aukcje dzieł sztuki.

Przez 4 lata był członkiem olsztyńskiego Rotary Club. W 2003 r. prowadził również aukcję dobroczynną Warmińsko-Mazurskiego Klubu Biznesu. W tym też roku brał udział w balu charytatywnym „Ein Hertz für Kinder” w Monachium (w imieniu Konsulatu RP ofiarował dwa obrazy olejne).

Komisarz i organizator plenerów: Olsztynek (1975), Grunwald (1976), Kikity (1977), Nidzica (1977), Garbno (1978, 1979, 1980), Guzowy Piec (1989, 1990), Kręsk (1991), Szańkowo (1999), Hotel Anders (1996), Star Dadaj (1996, 1997).

Wystawy indywidualne:

1969 – Salon PAX Łódź

1974 – Galeria ZPAP Olsztyn

1981 – Stadtgalerie Wels (Austria)

1985 – Polnisches Institut Wiedeń (Austria)

1989 – Gminny Ośrodek Kultury Gietrzwałd

– Dom Środowisk Twórczych Olsztyn

1998 – Galeria „Villa Pallas” Olsztyn

– „Przystań” Olsztyn

– Klub „U Artystów” Olsztyn

1999–2000 – Wystawa jubileuszowa, BWA Olsztyn

2001 – Galeria „Villa Pallas” Olsztyn

2002 – Galeria „Villa Pallas” Olsztyn

– Galeria „Villa Pallas” Olsztyn

2003 – Konsulat RP Monachium (Niemcy)

- Diakonie Neuendettelsau k/Norymbergii (Niemcy)
- 2005 – Stowarzyszenie Mniejszości Niemieckiej Olsztyn
- Galeria „Villa Pallas” Olsztyn
- 2006 – Wystawa zamykająca obchody Roku Polskiego w Niemczech, Ingolstadt, Eichstät (Niemcy)
- Benefis w „Villi Pallas” Olsztyn
- Realizacja pomnika ofiar faszyzmu w Hohenbruch (obwód kaliningradzki Rosja)

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1974 – Wystawa towarzysząca Ogólnopolskiemu Zjazdowi ZPAP w Olsztynie, Galeria ZPAP
- Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Kaposvár (Węgry)
- „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
- 1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Wystawa poplenerowa „Olsztynek '75”, BWA Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego, BWA Toruń
- 1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (wyróżnienie)
- Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL El-błag i Muzeum we Fromborku
- Wystawka Olsztyńskowo Izobraziteliśnowo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
- „Targi – Contart 3/76”, Lidzbark Warmiński
- 1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
- Ogólnopolski plener malarski „Nidzica '77”
- 1978 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- Kunstler Verein Malkasten, Dusseldorf (RFN)
- 1979 – „Tendencje figuratywne w malarstwie Polski północnej”, BWA Toruń
- Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, BWA Rzeszów, Volksbank E. G. Schwäbisch Hall (RFN)
- 1980 – Wystawa rysunków, Szczytno, Mrągowo
- „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
- 1982 – Wystawa „Grupy olsztyńskiej”, BWA Piła, Galerie Torhaus Rombergpark Dortmund, Stuttgart (RFN)
- 1990 – „Kobieta w sztuce, sztuka dla kobiety”, Klub MPiK Warszawa
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn
- 1998 – Wystawa rysunków satyrycznych, Klub „U Artystów” Olsztyn
- 2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP

Prace w zbiorach: m. in. metropolity warmińsko-mazurskiego ks. dr. Edmunda Piszczka, byłego wojewody warmińsko-mazurskiego Stanisława Szatkowskiego, marszałka województwa warmińsko-mazurskiego Andrzeja Ryńskiego, Leszka Millera, byłego premiera RP, ministra Bogusława Zaleskiego, prezydenta bawarskiego Landtagu Johannesesa Boehma, radcy-konsula Rafała Wolskiego, mistrza świata w żeglarstwie Karola Jabłońskiego, w zbiorach Muzeum Warmii i Mazur, Biblioteki Uniwersyteckiej w Łodzi oraz osób prywatnych w Niemczech, Austrii, USA.

(Źródło: informacje autora)

BARBARA WIŚNIEWSKA

Ur. 1969, Olsztyn.

Studia na PWSSP w Poznaniu, dyplom z wyróżnieniem z malarstwa w pracowni prof. J. Waltosia w 1993 r.

W 1994 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo sztalugowe, olejne, maluje obrazy fakturalne, martwe matyry, akty, pejzaże, kompozycje abstrakcyjne.

Obecnie pracuje w Szkole Podstawowej nr 34 w Olsztynie jako nauczyciel plastyki.

Należy do Grupy „Baby Warmińskie”.

„Martwa natura”
olej
65 x 54 cm
2005

326

Wystawy indywidualne:

- 1994 – Galeria ZPAP Olsztyn
- Stadnina koni Giławy
- Galeria „Między Nami” Warszawa
- Galeria „Rynek” MOK Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

- 1992 – Wystawa zbiorowa, BWA Poznań
- 1993 – Wystawa dyplomowa „Malarski krajobraz charakteru”, PWSSP Poznań
- 1995 – „Wystawa młodych”, BWA Olsztyn
- Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria WSPol Szczytno
- 1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn
- 2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
- 2003 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Obora” Głotowo
- 2004 – Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria Stary Ratusz Olsztyn
- Wystawa Grupy „Try’kot”, Galeria „art GALLE” Szczecin
- 2005 – Wystawa Grupy „Try’kot”, „Latawiec życia”, Galeria Jednego Obrazu Muzeum Warmii i Mazur Olsztyn
- Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Dziady Pruskie”, Galeria STS Sopot
- Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Centrum Handlowe „Alfa” Olsztyn
- Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg
- 2006 – Wystawa Grupy „Baby Warmińskie”, Galeria „Pro Arte” Zielona Góra

„Malarski krajobraz charakteru”
olej
150 x 109 cm
1993

Prace w zbiorach w kraju oraz w Niemczech i Szwajcarii.

(Źródło: informacje autora)

ALDONA WODEŃSKA-KOPEĆ

Ur. 1963, Olsztyn.

Studia na Wydziale Malarstwa ASP w Warszawie, dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Tkaniny adj. M. Dziekiewicza oraz aneks w Pracowni Malarstwa prof. Z. Gostomskiego w 1993 r. Za dyplom otrzymała Nagrodę Okręgu Warszawskiego ZPAP dla najlepszego dyplomanta ASP w Warszawie.

W 2001 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się tkaniną, malarstwem, aranżacją wnętrz, a także ilustracją dziecięcą.

Prace w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

327

Ważniejsze wystawy:

1989 – Przegląd prac młodych twórców olsztyńskich, Galeria MOK Olsztyn

1992 – „Z jednej pracowni”, Galeria „Dziekanka” Warszawa

1993 – „Pokaz zamknięty”, ASP Warszawa

– „Miesiąc malarstwa polskiego”, Galeria DAP Warszawa

1994 – „Nagroda Okręgu Warszawskiego ZPAP za najlepszy dyplom w ASP w 1993 r.”, Galeria DAP Warszawa

2003 – III Wystawa Dni Papieskich „Jesteś jeden, nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2006 – „Dwa razy dwoje”, Galeria ZPAP Olsztyn

– Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródło: informacje autora)

TOMASZ WOJCZULANIS

Ur. 1967, Olsztyn.

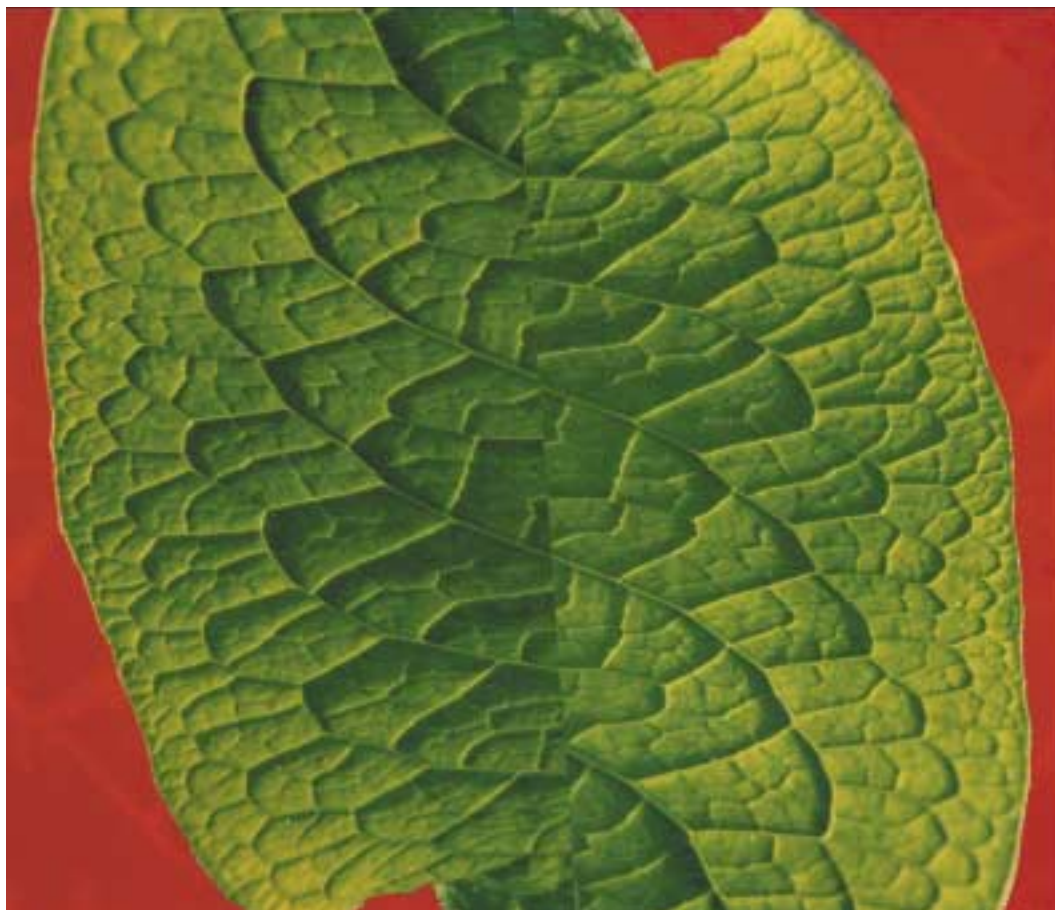
Studia na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego PWSSP w Gdańsku, dyplom w pracowni prof. A. Haupta w 1994 r.

W 1997 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się malarstwem, grafiką, scenografią, sztuką użytkową, fotografią i muzyką.

Współzałożyciel działającej w latach 1987–1991 grupy fotograficznej „HL 27”, z którą wystawiał w Olsztynie i Gdańsku.

Jest autorem wystawy indywidualnej malarstwa pt. „Macrohaluny” w Galerii ZPAP (1998). Brał udział w wystawie „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn (1997).

(Źródło: informacje autora)

WIESŁAW WOJCZULANIS

Ur. 1938, Wilno.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom w pracowni malarstwa prof. S. Borysowskiego w 1963 r.

W 1964 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia grafikę, malarstwo oraz sztukę użytkową, zajmuje się także fotografią, filmem i poezją.

Wystawy indywidualne: Olsztynek (1965), Ostróda (1965), BWA Olsztyn (1966), DŚT Olsztyn (1968), KMPiK Olsztyn (1979), Muzeum we Fromborku (1981), Pałac Branickich w Białymstoku (1982), Biblioteka Diecezjalna w Olsztynie (1997).

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1964 – „20 lat PRLw twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, BWA Olsztyn-Zamek

1965 – Wystawa absolwentów Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu

1966 – III Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

– Ogólnopolska wystawa marynistyczna, Szczecin

– Wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek

– I Wystawa Grupy „Kraąg”, Toruń

– „XX Lat kultury na Warmii i Mazurach”, Lidzbark Warmiński

– Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

– „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

– „Młoda plastyka olsztyńska”, Dwór Artusa Toruń

1967 – Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa

– Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsno-wo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

– II Doroczna wystawa plastyki olsztyńskiej, Galeria Sztuki Współczesnej Reszel-Zamek

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Białyłstok, Opole

– II Wystawa Grupy „Krań”, Toruń

– Wystawa pokonkursowa „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek

1968 – Ogólnopolska wystawa młodego malarstwa, rzeźby i grafiki, Sopot

– Wystawa pokonkursowa „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn-Zamek

– Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsno-wo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)

– Ogólnopolska wystawa „Człowiek i praca w Polsce Ludowej”, CBWA „Zachęta” Warszawa

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

– „Wiosna opolska”, BWA Opole

1971 – II wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA, Olsztyn

1972 – III wystawa pokonkursowa „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum we Fromborku

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

– Światowa wystawa kopernikowska, Paryż (Francja)

1974 – Wystawa malarstwa artystów środowiska olsztyńskiego, BWA Wrocław

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1978 – Wystawa plastyki olsztyńskiej, Düsseldorf (RFN)

1979 – Polnische Kunst der Gegenwart Bilder-Grafik, Hannover (RFN)

1980 – X Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Szczecin

– „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

Prezentował swoje prace także w Budapeszcie (Węgry), Helsinkach (Finlandia), Singapurze (Indie), Sztokholmie (Szwecja) i Wilnie (Litwa).

Liczne nagrody i wyróżnienia środowiskowe i ogólnopolskie.

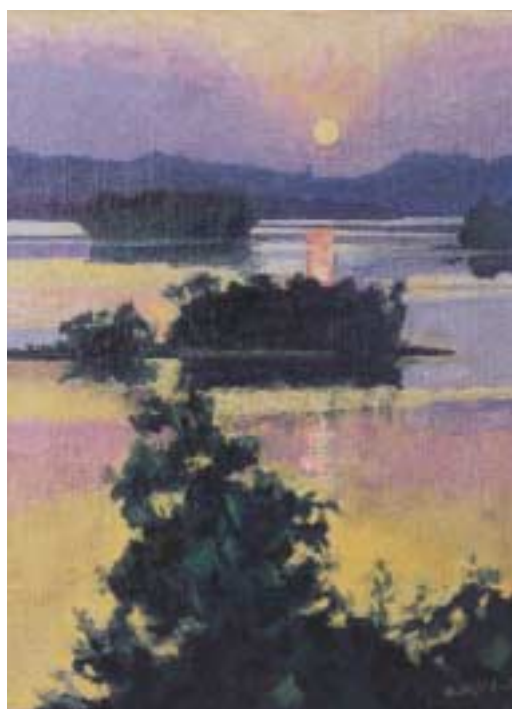
Prace w zbiorach: Muzeum Warmii i Mazur, Muzeum Sztuki Współczesnej w Łodzi, Muzeum Miejskiego w Toruniu oraz zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

„Pejzaż futurystyczny”
serigrafia

329

„Warmiński zmierzch”
olej

BOLESŁAW WOLSKI

Ur. 1927, Kępa Nadbrzeska, pow. Otwock.

Studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, dyplom w 1952 r.

W 1957 r. przyjęty do Okręgu ZPAP w Bydgoszczy, w tym też roku został członkiem Olsztyńskiego Okręgu.

Uprawia architekturę wnętrz, metaloplastykę, wzornictwo przemysłowe.

Autor licznych projektów i realizacji wnętrz oraz wystroju urzędów, banków, obiektów kulturalnych i handlowych na terenie woj. olsztyńskiego.

Działalność zawodowa:

1959 – projekt kompleksowy (architektura, wnętrza i wystrój) Kina „Piast” w Opolu

1961 – projekt kompleksowy (architektura, wnętrza i wystrój) Kina „Odra” w Barlinku

1964 – projekt stoiska Terexportu na WIG 64, Wiedeń (Austria)

– zestaw domków dziecięcych dla przedszkoli, XXXIV MTP Poznań

1967 – projekt wnętrz PWRN i PMRN w Olsztynie

1969 – projekt architektury siedziby ZO ZPAP w Olsztynie

1970 – sgraffito na Kinie „Polonia” w Olsztynie

1971 – wnętrza biurowca ZBR w Olsztynie

– sgraffito i wnętrza Kina „Capitol” w Lidzbarku Warmińskim

1972 – wnętrza Banku PKO SA w Olsztynie

1976 – projekt wnętrz i wystrój restauracji Albatros w Olsztynie

1977 – projekt wnętrz statku MS „Ziemia Olsztyńska”

1978 – projekt kolorystyki i wystroju zewnętrznego Ratusza w Olsztynie

– projekt i realizacja akcentu kopernikańskiego przed Novotelem w Olsztynie

1979 – projekt wnętrz i realizacja części wystroju (metaloplastyka) restauracji „Olsztyn” w Kaliningradzie

– projekt akcentu przestrzennego w Ostrołęce

1980 – projekt wnętrz i realizacja wystroju dawnej Oranżerii w Lidzbarku Warm. (obecnie USC)

1980 – projekt i realizacja elementu przestrzennego w Ciechanowie

Wystawy indywidualne: Olsztyn (1952, 1958, 1967)

Udział w wystawach zbiorowych:

1955 – Pokaz architektury w Lublinie

1956 – „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek

1966 – „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Technikum Budowlane w Olsztynie

1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

Nagrody:

1963 – Nagroda za projekt stoiska „Terexportu” na wystawę WIG '64 w Wiedniu

– nagroda za projekt domku weekendowego na XXXIII MTP w Poznaniu (tytuł „Mister Export '63”).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980)

ALEKSANDER WYDORSKI

Ur. 1940, Lubawa; zm. 1998 Olsztyn.

W latach 1960–1965 studiował na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Był uczniem T. Niesiołowskiego. Dyplom z malarstwa uzyskał w pracowni S. Borysowskiego.

W 1965 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

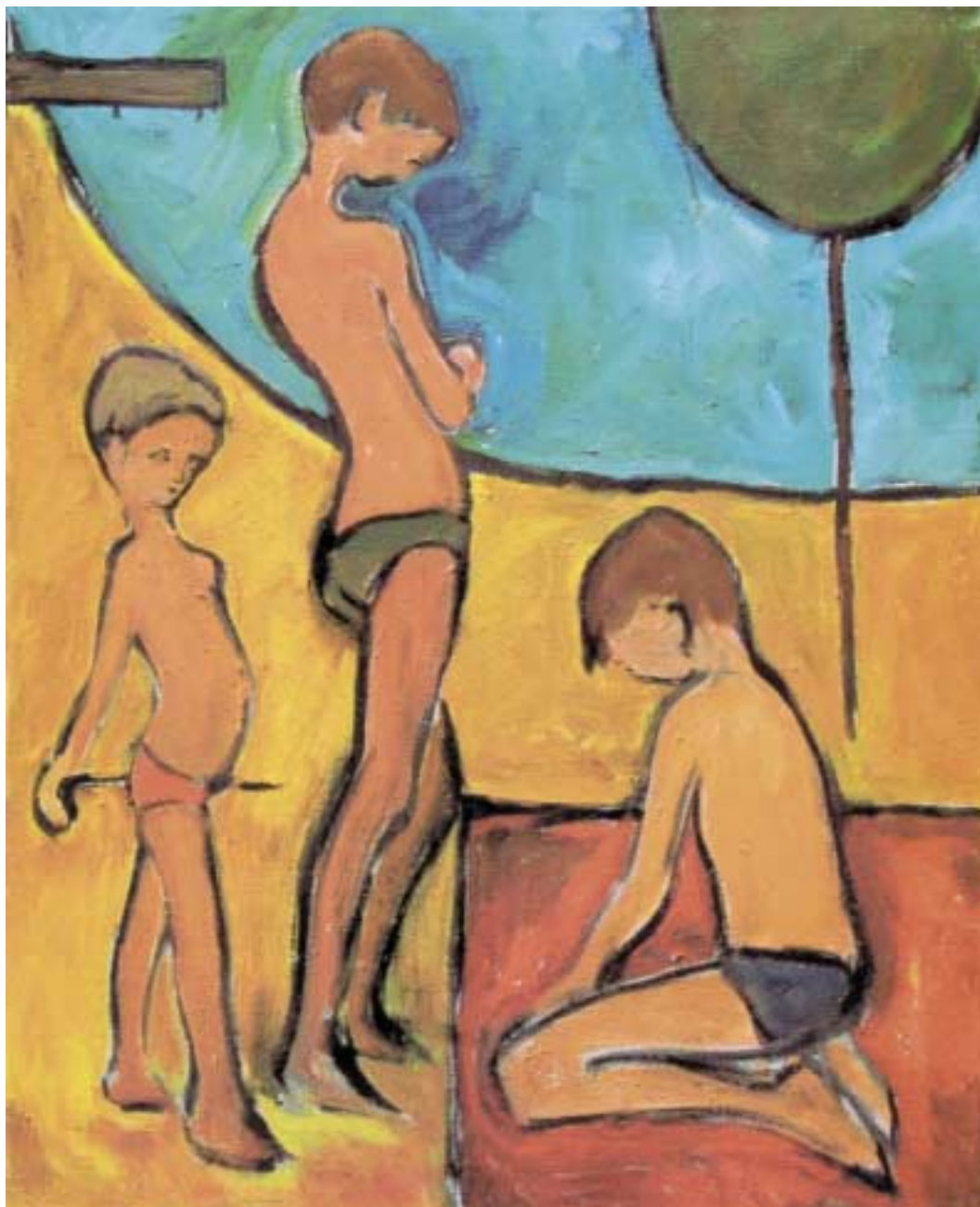
Uprawiał malarstwo i rysunek w konwencji realistycznej, dzieci, staromiejskie uliczki, martwe natury z kwiatami, sceny rodzajowe, pozostawał pod wpływem malarstwa Tymona Niesiołowskiego.

Pracował jako instruktor do spraw plastyki w Domu Kultury w Mrągowie, a od 1970 r. Wojewódzkim Domu Kultury w Olsztynie. Organizował dla uczestników zajęć plastycznych plenery malarskie m. in. w Olecku (1972), Mrągowie (1973), Nałęczowie (1974), Ełku i Kielcach (1975), Lidzbarku Warmińskim (1977), Bezedach (1981) i Pasymiu (1982).

Zorganizował Klub Plastyka Amatora w Olsztynie i Ostródzie oraz I Wojewódzkie Triennale Plastyki Nieprofesjonalnej (BWA Olsztyn 1983) i coroczne przeglądy amatorskiej twórczości malarskiej w Mrągowie, rzeźby w Biskupcu, tkaniny w Kętrzynie.

Udział w wystawach zbiorowych:

1966 — „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

„Chłopcy na plaży”
olej
65 x 82 cm

„Nostalgia”
80 x 64 cm
1968

– Wystawa pokonkursowa „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie (III nagroda) 1969 – Wystawa pokonkursowa „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn-Zamek
1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej” inaugurująca otwarcie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie
1973 – Wystawa plastyki olsztyńskiej z okazji otwarcia nowej Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie
1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
1977 – Wystawa „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn
1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

332

Prezentacje pośmiertne:

2003 – „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

(Źródła: archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej; Krystyna Koziętko-Poklewska, „Przerwana linia”, „Gazeta Olsztyńska”, nr 61, 1998 oraz archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JACEK WZIĄTEK

Ur. 1942.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z zakresu konserwacji dzieł sztuki w 1967 r.

W 1968 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Był zatrudniony na etacie jako konserwator zabytków w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. Brał udział w wystawie „XXX lat Plastyki Olsztyńskiej”, BWA Olsztyn (1977).

W 1977 r. wyjechał z Olsztyna.

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JÓZEF ZBOROMIRSKI

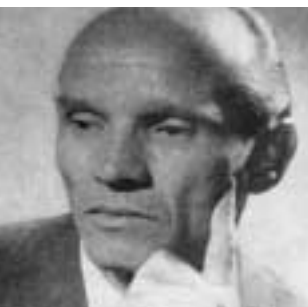
Ur. 1910, Omsk/Syberia, zm. 1990, Wrocław.

Średnie wykształcenie techniczne zdobył w Krakowie.

Od lat trzydziestych do 1949 r. był zawodowo związany z PKP, ale współpracował z teatrem amatorskim jako dekorator.

W 1949 r. został zaangażowany jako scenograf w Teatrze im. S. Jaracza w Olsztynie, w którym pracował do przejścia na emeryturę w 1986 r. Zaprojektował dekoracje do ponad 200 przedstawień, m. in.: „Krakowiaków i górali” Bogustawskiego, „Intrygi i miłości” Schillera, „Cyda” Corneille’a, „Heddy Gabler” Ibsena, „Szczygłego zaułka Shawa, „Czarującej szewcowej” Lorki, „Ożenku” Gogola i „Żabusi” Zapolskiej.

Poza Olsztynem pracował gościnnie w Teatrze Polskim w Warszawie („Ania z Zielonego Wzgórza”), Teatrze Ziemi Mazowieckiej („Czerwony Kapturek”), Starym Teatrem w Krakowie („Bolszewicy”). Współpracował z olsztyńską Pantomimą Głuchych, projektując dekoracje do wielu jej spektakli.

Scenografia
do sztuki Leona
Kruczkowskiego
„Odwety”
1948

333

W 1953 r. przyjęty do Oddziału ZPAP w Olsztynie.

W scenografii był zwolennikiem budowania architektury, a nie konwencji malarskiej. Znaczenie szczegółu i oszczędność dekoracji dominowały w jego projektach.

Brał udział w wystawach: „X lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn–Zamek (1956) i „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn (1977).

(Źródła: archiwum Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie; Tadeusz Prusiński, „Jest teatr w Olsztynie”, wyd. Teatr im. S. Jaracza, Olsztyn 2005, oraz archiwum Krystyny Koziętko-Poklewskiej)

FELIKS ZBYSIŃSKI

Ur. 1938, Zborowo.

Studia na Wydziale Grafiki UMK w Toruniu, dyplom w 1968 r.

W 1970 r. przyjęty do Olsztyńskiego Okręgu ZPAP. Po reaktywowaniu związku nie złożył akcesu przynależności do ZPAP.

Na stałe zamieszkał w Łławie, gdzie zatrudniony był jako pedagog w Liceum Ogólnokształcącym. Zajmował się również upowszechnianiem twórczości wśród młodzieży szkolnej i pozaszkolnej.

Brał udział w wystawie „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn (1977).

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

JANINA ZIELIŃSKA

Ur. 1915.

Studia na ASP w Warszawie, dyplom w 1933 r.

W 1946 r. przyjęta do ZPAP.

Należy do „pierwszej trójki”, obok Hieronima Skurpskiego i Jana Ilkiewicza, która tworzyła załączki związku na Warmii i Mazurach. Była pierwszym sekretarzem Zarządu Delegatury ZPAP w Olsztynie.

Uprawiała malarstwo i scenografię.

W sezonie 1949/1950 współpracowała z Teatrem im. S. Jaracza przy realizacji sztuki H. Łysakowskiej „Błękitny ton”.

W 1950 r. wyjechała z Olsztyna.

Brała udział w wystawach, które odbywały się w pierwszych latach w Olsztynie:

1946 – pierwsza wystawa malarstwa w Sali Malinowej Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

1946/1947 – Wystawa Okręgu Pomorskiego ZPAP, Olsztyn-Zamek

1947 – dwie wystawy malarstwa wspólnie z członkami Okręgu Gdańskiego i Okręgu Toruńskiego ZPAP, Olsztyn-Zamek

1948 – wystawa wspólna z członkami Okręgu Poznańskiego ZPAP

1949 – wystawa „Grupy Olsztyńskich Artystów Plastyków”, Olsztyn-Zamek

(Źródła: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP oraz archiwum Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie)

MARIAN ZIELIŃSKI

Ur. 1948, Skarżysko-Kamienna.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, dyplom z malarstwa w pracowni prof. S. Borysowskiego w 1974 r.

Od 1975 r. mieszka w Ostródzie.

W 1980 r. przyjęty do Olsztyńskiego Okręgu ZPAP.

Uprawia malarstwo.

Wystawy indywidualne w Bydgoszczy, Warszawie, Gdańsku i Olsztynie.

Udział w wystawach zbiorowych:

1983 – Ogólnopolski konkurs malarski na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań

– „Bielska jesień”, BWA Bielsko-Biała

1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Ogólnopolski konkurs malarski na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań

1989 – Ogólnopolski konkurs malarski na obraz im. M. Spychalskiego, Poznań

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

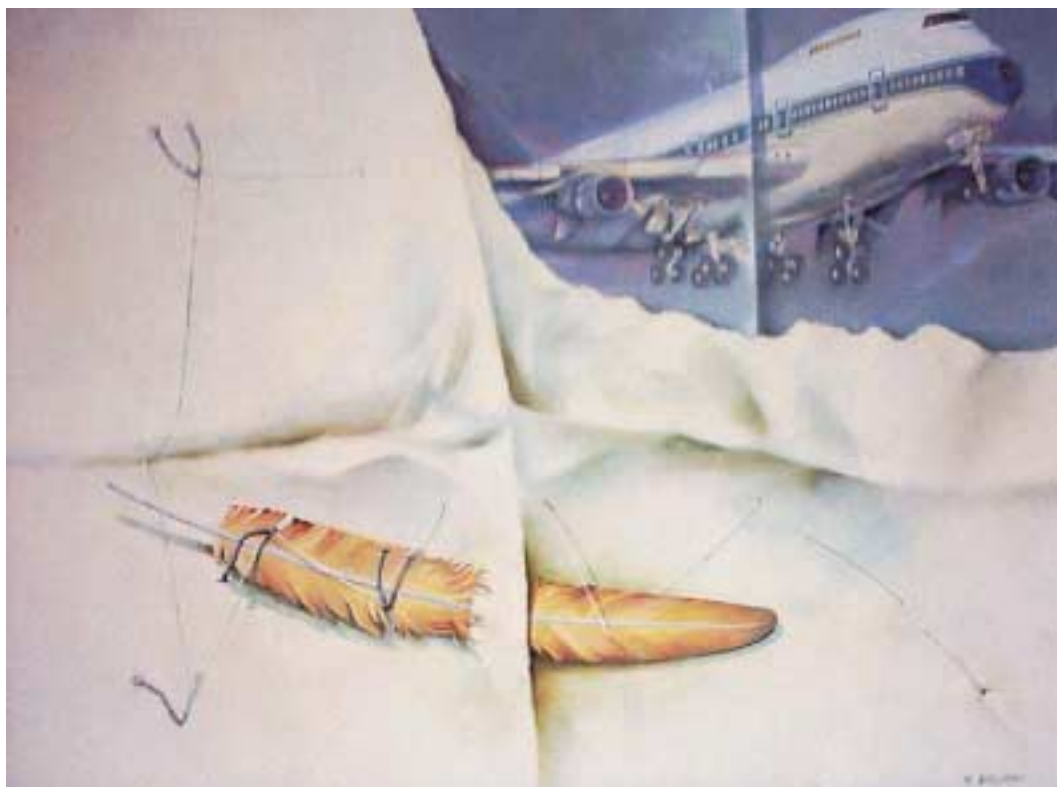
1996 – Wystawa pokonkursowa „Habitat”, Warszawa (wyróżnienie)

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn, Muzeum Okręgowe w Olsztynku

2001 – Galeria Teatralna, Teatr Polski Bydgoszcz

2002 – Galeria „Punkt” Gdańsk

– Galeria „Brama” Warszawa

„Próba lotu”
olej
60 x 80 cm

2003 – Galeria Centrum Kultury i Sportu Ostróda

– Galeria „1”, MDK Bydgoszcz

– „Olsztyńskie Klimaty”, wystawa z okazji Jubileuszu 650-lecia Olsztyna, BWA Olsztyn

2004 – Galeria „Węgliszek”, MOK Bydgoszcz

– Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – Wystawa „Krieg und Frieden”, Murnau am Staffelsee, (Niemcy)

2006 – Wystawa z okazji Jubileuszu 60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą (Niemcy, Francja, Liban, Australia).

(Źródło: informacje autora)

„Ucieczka z raju”
olej
60 x 80 cm

335

RENATA ZIMNICKA-PRABUCKA

Ur. 1972, Cerkiewnik.

Studia na Wydziale Artystycznym WSP w Olsztynie, dyplom w dziedzinie malarstwa pod kierunkiem prof. J. Kaczmareckiego obroniła już na UWM w 1999 r.

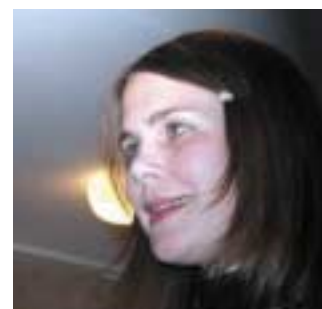
Studia doktoranckie na Wydziale Nauk Społecznych i Sztuki UWM w Olsztynie w Pracowni Malarstwa prof. A. Simińskiej. W 2006 r. obroniła pracę doktorską na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu.

W 2001 r. przyjęta do Okręgu ZPAP w Gdańsku, w 2002 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego.

W 2001 r. otrzymała stypendium artystyczne Rady Miasta Olsztyn.

Uprawia malarstwo, rysunek, fotografię. Redaktor graficzny pisma „Portret”.

Inicjatorka wielu wystaw plastycznych młodych artystów olsztyńskich; komisarz wystawy plastycznej Kongresu Warmii, Mazur i Powiśla w 2000 r.

„Głowy”
akryl na płótnie
120 x 150 cm
2005

„Głowa”
akryl na płótnie
120 x 120 cm
2005

Wystawy indywidualne:

1999 – Galeria „nr. 3” Płock
2000 – Galeria „Spichlerz” MOK Olsztyn
2001 – Galeria „Rynek” MOK Olsztyn
2003 – Galeria „Rynek” MOK Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki
„O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego
ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn
2005 – Wystawa malarstwa „Bachantki”,
BWA Olsztyn
– Teatr Wielki Warszawa
2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki
„O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

W 2000 r. otrzymała wyróżnienie Urzędu Miasta i MOK w Olsztynie w konkursie „Z tradycją w nowe tysiąclecie”.

(Źródła: informacje autora)

336

MAREK ZIPPER

Ur. 1946, Bielsko-Biała.

Studia na Wydziale Malarstwa i Grafiki katowickiej Filii ASP w Krakowie, potem na Kierunku Grafika Użytkowa PWSSP we Wrocławiu, dyplom w 1973 r.

Uprawia grafikę warsztatową, użytkową, malarstwo. Projektował dywany dla Fabryki w Kowarach a także gobeliny dla SPTLiA „Tkanina” w Mikołajkach.

W 1974 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

W 1980 r. przeniósł się do Warszawy.

Wystawy indywidualne:

1973 – Wystawa grafiki, KMPiK Jelenia Góra
1975 – Plakaty i Małe Formy Graficzne, Galeria DŚT Olsztyn
1976 – Wystawa malarstwa, grafiki i gobelinu, Galeria ZPAP Olsztyn
1979 – Wystawa malarstwa, Haga
1979 – Wystawa akwarel i rysunku, Londyn (Anglia)

Udział w wystawach zbiorowych:

1974 – Plastycy w przemyśle, BWA Wrocław, Muzeum w Jeleniej Górze
– „Panorama XXX-lecia – Propozycje plastyki olsztyńskiej”, Muzeum Narodowe Warszawa
1975 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
– Wystawa Olsztyńskiego środowiska plastycznego, BWA Toruń
– Wystawka Olsztyńskowo Izobrazitielsno-wo Isskustwa, Kaliningrad (ZSRR)
1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn
– Międzynarodowy plener malarski „Frombork '75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL

„Praca”
technika własna
100 x 80 cm

Elbląg i Muzeum we Fromborku

1977 – „Tematy muzyczne w plastyce”, BWA Wrocław

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA, Olsztyn

– Wystawa pamiątki artystycznej, CPLiA Częstochowa

– Wystawa plakatów LOT-u, Galeria MDM Warszawa

– „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

– Plener graficzny „Lidzbark Warmiński '76”, BWA w Olsztynie, Zamek w Lidzbarku Warmińskim, Galeria w Garbnie

– Wystawa Pamiątki Polskiej, PKiN Warszawa

– III Ogólnopolski plener malarski „Garbno '76”, „Człowiek – Praca”, BWA Olsztyn, PGR Garbno

1978 – Wystawa malarstwa, BWA Katowice

– Wystawa młodej drafiki, BWA Poznań

– Malarstwo i rysunek plastyków CPLiA, Częstochowa

1979 – Wystawa malarstwa z pleneru „Kazimierz”, „Pałacyk” Warszawa

– Stała ekspozycja gobelinów, Ośrodek MKiS Wigry

1979 – Wystawa malarstwa im. Zygmunta Rafała Pomorskiego, BWA Katowice

1980 – „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP; katalog wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, wyd. BWA Olsztyn 1980; katalog „III Ogólnopolski plener malarski Garbno '76”, wyd. BWA Olsztyn 1976)

337

RYSZARD ZUMKOWSKI

Ur. 1950, Elbląg.

Absolwent Szkoły Reklamy w Mińsku Mazowieckim (1972).

Studia na Kierunku Projektowanie Graficzne na PWSSP w Gdańsku, dyplom w 1977 r.

W 1975 r. otrzymał Nagrodę Ministra Kultury i Sztuki.

W trakcie studiów ukończył Studium Pedagogiczne (1976).

W 1979 r. został przyjęty do Okręgu ZPAP w Gdańsku, do Okręgu Olsztyńskiego przeniósł się w 1981 r.

Po reaktywowaniu związku w 1989 r. nie ponowił deklaracji członkostwa w ZPAP.

Uprawia rysunek, grafikę warsztatową i komputerową.

Od 1979 r. pracuje jako grafik użytkowy, zajmując się głównie typografią (książki, albumy, katalogi, foldery, plakaty, kalendarze).

„Sen IV”
grafika
komputerowa

„Sen II”
grafika
komputerowa

Od 1985 r. jest współwłaścicielem i Dyrektorem Graficznym Agencji Marketingowo-Reklamowej „LIDER” w Elblągu.

Udział w wystawach: w Elblągu, Olsztynie, Fromborku, Kwidzynie, Radomiu, Szczecinie, Gorzowie Wielkopolskim, Kaliszu, Częstochowie, Suwałkach, Kaliningradzie (ZSRR), Rydze (Łotwa), Berlinie (Niemcy). Uczestniczył w II Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (2000).

Prace w muzeach i galeriach Elbląga, Olsztyna, Kwidzyna i Fromborka.

(Źródło: informacje autora)

EWA ŻUK-MICHALAK

Ur. 1947, Olsztyn.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, specjalizacja: Grafika Artystyczna pod kierunkiem prof. E. Piotrowicza, dyplom w 1978 r.

W 1980 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP. W latach 1993–1999 pracowała w Zarządzie Okręgu.

Uprawia malarstwo, rysunek, grafikę wydawniczą.

Od 1992 r. zajmuje się pracą pedagogiczną w PLSP w Olsztynie prowadząc zajęcia z rysunku i malarstwa oraz podstaw projektowania plastycznego.

Udział w wystawach zbiorowych (wybór):

1980 — „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala „Urania” Olsztyn

1982 — Wystawa poplenerowa „Reszel ’82”, Galeria ZPAP Olsztyn

1984 — XII Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego, Szczecin

1985 — III Międzynarodowy plener malarski „Grunwald ’85”, BWA Olsztyn

„Niewidzialny
las Adona”
z cyklu
„Niewidzialne
miasta”
technika mieszana
2000

*Bez tytułu,
gwasz + pastel,
1998.*

1988 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1991 – Wystawa olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

1995 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, Galeria Sztuki WSPol Szczytno

1997 – „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn

– Ogólnopolski plener malarski „Piaski '97”, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

1998 – Ogólnopolski plener malarski „Piaski '98”, Galeria ZPAP Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Prace w zbiorach: BWA w Olsztynie, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

(Źródło: informacje autora)

339

BOGDAN ŻUKOWSKI

Ur. 1962, Nidzica.

Studia na PWSSP w Poznaniu, dyplom w Pracowni Litografii prof. L. Mianowskiego w 1993 r.

W 1998 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Zajmuje się grafiką, rysunkiem, malarstwem, współpracuje z wydawnictwami.

Związany z Galerią „Pod Belką” w nidzickim Zamku.

Wystawy indywidualne:

1988 – PWSSP Poznań

1995 – Galeria Pfeiffer Olsztyn

1996 – Galeria „Pod Belką” Zamek w Nidzicy

1998 – Kibaek (Dania)

– Galeria SSK „Pojezierze”, Olsztyn

2003 – Galeria „Obora” Głotowo

– Galeria Jednego Obrazu, Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie

*„Most”
akryl
89 x 100 cm*

„Konstrukcja”
akryl
89 x 100 cm

2004 – Buzancais (Francja)
2005 – Galeria „Wyjście Awaryjne”, Warszawski Festiwal Fotografii Artystycznej
Udział w wystawach zbiorowych:

1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika. 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”, BWA Olsztyn

1996 – Galeria Pfeiffer Olsztyn

1996 – Międzynarodowe Biennale Litografii Krajów Nadbałtyckich, Nidzica Zamek

1998 – Galeria SSK „Pojezierze” Olsztyn

1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki, BWA Olsztyn

2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn (nagroda za rysunek)

– VI Biennale Grafiki Krajów Nadbałtyckich, Kaliningrad

2002 – „Świadectwo – Dni papieskie”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej Olsztyn

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa Grupy „Dziady Pruskie”, Galeria „Obora” Głotowo

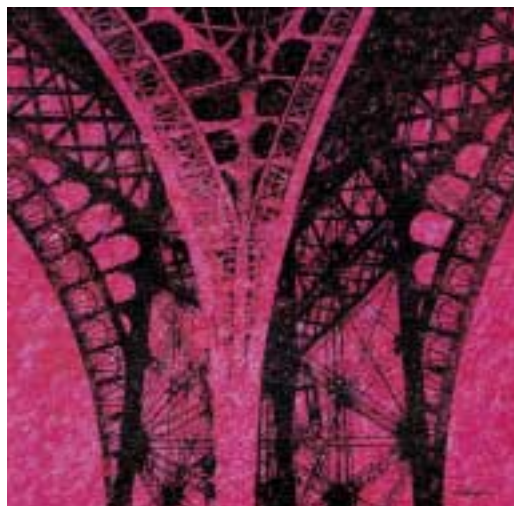
2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa interdyscyplinarna „Warmińskie Baby – Dziady Pruskie”, Galeria EL Elbląg

– Wystawa Grup „Warmińskie Baby” i „Pruskie Dziady”, Galeria STS Sopot

– Projekt „Kochajmy Warmię!”, Mehrzweckhalle Offenburg-Buhl (Niemcy)

2006 – Projekt „Kochajmy Warmię!”, Gelsenkirchen (Niemcy), Chautauraux (Francja), Osnabrück (Niemcy), Zamek w Lidzbarku Warmińskim

340

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP)

ZBIGNIEW ŻUKOWSKI

Ur. 1941, Nowa Wilejka; zm. 1991, Olsztyn.

Studia na Wydziale Szkoła i Ceramiki PWSSP we Wrocławiu, specjalność: ceramiczne malarstwo architektoniczne, dyplom w 1968 r.

W 1968 r. przyjęty do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Udział w wystawach zbiorowych:

1975 – Wystawa poplenerowa „Olsztynek '75”, BWA Olsztyn

– Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Ogólnopolski plener malarski „Garbno '74”, BWA Olsztyn

1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

– Wystawa poplenerowa „Garbno '75”, Garbno

1977 – „XXX lat plastyki olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

1979 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

1980 – Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

„Fuga” III
sucha igła

– „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn
1985 – „Olsztyńskie malarstwo i grafika – 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy”,
BWA Olsztyn

(Źródło: archiwum Okręgu Olsztyńskiego ZPAP oraz archiwum Krystyny Koziętto-Poklewskiej)

JOANNA MADIVA ŻURAŃSKA

Ur. 1974, Iława.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych na UMK w Toruniu, kierunek grafika warsztatowa (linoryt), dyplom w 1999 r.

W 2000 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Wystawy indywidualne: w Iławie, Toruniu, Elblągu i Tholen (Holandia).

Udział w wystawach zbiorowych:

- Wystawa podyplomowa, Galeria Wozownia Toruń
- Galeria „Autograf” Toruń
- Galeria Polska, Wilno (Litwa)
- Wystawa malarstwa, rysunku, grafiki i rzeźby, Gdańsk

„Kobiety”
z cyklu „Jazz”
40 x 50 cm
1997

„Jesień...”
z cyklu
„Wspomnienia”
60 x 70 cm
2001

Nagrody:

1997/1998 – Nagroda dyrektora Instytutu Artystycznego Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu

2000 – Nagroda na konkursie „Na najciekawszą formę metaloplastyczną” w Galerii Sztuki Współczesnej w Łławie

2000 – Nagroda za wysokie wartości artystyczne formy przestrzenno-rzeźbiarskiej prezentowanej w konkursie „Barwa i kształt”, Kielce

(Źródło: informacje autora)

MARIOŁA ŻYLIŃSKA-JESTADT

Ur. 1973, Gdańsk.

Studia na Wydziale Artystycznym UWM w Olsztynie, dyplom z malarstwa w pracowni prof. W. Sadleya w 1998 r.

W 2002 r. przyjęta do Okręgu Olsztyńskiego ZPAP.

Uprawia malarstwo akrylowe i olejne.

Wystawy indywidualne:

1995 – Muzeum im. Wojciecha Kętrzyńskiego, Kętrzyn

1996 – Galeria Sztuki Współczesnej, Łława

1997 – Galeria Pub „Szwejk”, Łława

– „Miastoludzie”, Galeria ZPAP Olsztyn

2000 – Klub UWM „Baccalarium”, Olsztyn

2002 – Galeria Sztuki Współczesnej, Łława

– Galeria „Rynek” MOK, Olsztyn

2003 – „Portret emocji”, Galeria ZPAP Olsztyn

2004 – „Ambermart”, 5th International Amber Fair, MTG Gdańsk

– „Portret emocji”, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – „Portret emocji”, Galeria ZPAP Olsztyn

– Synagoga w Barczewie

– Jarmark Sztuki, Jonkowo

2006 – „Obraz do wiersza”, Galeria ART Olsztyn

Udział w wystawach zbiorowych:

1995 – Wystawa „Skorupka”, Galeria „Póki co?” Olsztyn

1997 – „Polsk Grafikutställning av lärare och elever från institutionen för konst vid pedagogiska högskolan i Olsztyn”, Halmstadt (Szwecja)

– Wystawa zbiorowa, Wuppertal (Niemcy)

1998 – „Spojrzenie ku muzyce”, Filharmonia Olsztyńska

2001 – „Absolwenci pracowni profesora Wojciecha Sadleya”, Puławska Galeria Sztuki POK, „Dom Chemika” Puławy, BWA Gorzów Wielkopolski, Muzeum im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Kętrzynie

2003 – „Absolwenci pracowni profesora Wojciecha Sadleya”, Wałbrzyska Galeria Sztuki Wałbrzych, BWA Zamek-Książ

– III Olsztyńskie Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

2005 – VI Biennale Małych Form Malarzkich, Galeria Sztuki „Wozownia” Toruń

– Alexander S. Onassis Public Benefit Foundation, Ateny (Grecja)

„Chuchro”
akryl na mokrym
papierze
70 x 50 cm

343

Nagrody:

2003 – Nagroda Radia Olsztyn za malarstwo na III Olsztyńskim Biennale Plastyki „O Medal Prezydenta”

(Źródło: informacje autora)

„Postać” I
akryl na mokrym
papierze
70 x 50 cm
2006

ANEKS

TEKSTY OKOLICZNOŚCIOWE — CYTATY

HIERONIM SKURPSKI — wstęp do katalogu Wystawy „X lat plastyki olsztyńskiej”, 1956. Wydawca: Związek Polskich Artystów Plastyków Oddział w Olsztynie

ODDZIAŁ ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW W OLSZTYNIE 1946-1956

Życie plastyczne w Olsztynie rozpoczyna się wystawą urządzoną w 1946 r. (czerwiec) w sali Teatru im. St. Jaracza, jako punkt programu „Gody Wiosenne”. Udział wzięli, jedyjni wówczas członkowie ZPAP: Janina Zielińska i Hieronim Skurpski. Tego roku osiedla się repatriowany z Wilna — Jan Ilkiewicz. Prace wymienionych kolegów zasilają olsztyńską wystawę otwartą w grudniu 1946 r., a urządzoną w salach Muzeum Mazurskiego przez Okręg Pomorski ZPAP, który zaopiekował się terenem woj. olsztyńskiego. Oprócz plastyków miejscowych, wzięło w niej udział 26 malarzy i grafików z Torunia i Bydgoszczy. Wydany katalog podkreślał doniosłość tego wydarzenia „dla całości polskiego życia, odradzającego się na tym odzyskanym terenie”. W roku następnym urządzono dalszą wystawę malarstwa, grafiki i rzeźby, w której — poza szczupłym zespołem olsztyńskiej Delegatury ZPAP — wzięli udział zaproszeni plastycy toruńscy w liczbie 12 osób. Katalog wystawy marcowej z 1950 r. notuje przybycie nowego nazwiska: Zofii Hermanowicz, powracającej do kraju po studiach paryskich i osiedlającej się początkowo w Lidzbarku a następnie na stałe w Olsztynie. W wystawie 1953 r. biorą udział dalsi członkowie: Julian Dadlez, Zygmunt Kaczor, Henryk Oszczakiewicz, Sergiusz Skalski, Balbina Świtycz-Widacka i Józef Zboromirski, a w roku następnym przybiera młoda siła ze środowiska warszawskiego: Barbara Hulanicka, osiedlająca się w Mikołajkach, która poświęca swe siły m. in. rekonstrukcji mazurskiego dywaniarstwa ludowego. W 1955 r. zasilają środowisko olsztyńskie dalsi plastycy z młodszej generacji, pochodzący przeważnie z uczelni krakowskiej: Maria Delikat, Czesław Machnicki, Andrzej Samulowski, Maria i Ryszard Wachowscy oraz Danuta Szutkowska-Micińska w Węgorzewie. Taki też jest obecny skład osobowy plastyków grupy olsztyńskiej, którzy tworzą życie plastyczne i organizacyjne w ramach Oddziału ZPAP. Działalność ich wrosła już w teren mazursko-warمیński, zespalaając isię z nim coraz mocniej i uzupełniając swą specyfiką pokrewne dziedziny lokalnej twórczości.

W ciągu ubiegłego X-lecia Oddział ZPAP — w pierwszych latach samodzielnie — a w następnych razem z CBWA Oddział w Bydgoszczy, urządzili na obszarze Olsztyna 25 wystaw poświęconych sprawom plastyki. Dotyczyły one współczesnej plastyki polskiej, lokalnej oraz jedna zagranicznej (grafika czechosłowacka). Zainteresowanie jakie one wzbudzały oraz liczna frekwencja stały się zapłatą za poniesione trudy. Tutaj należy wspomnieć, że swą działalnością zdołaliśmy wytworzyć poważną tradycję wystaw, w przeciwieństwie do okresu niemieckiego, w którym urządzono zaledwie trzy wystawy (w latach od 1926 do 1934 r.), i jak mówią dane niemieckie, urządzone z niezwykłym poświęceniem jedyne go artysty malarza, żyjącego wówczas w Olsztynie. Należy żałować, że nasze wystawy w nielicznych wypadkach przekraczały granice Olsztyna, a zatem należy uczynić wszystko, aby stan ten uległ zmianie w najbliższym czasie.

Wielu członków olsztyńskiego Oddziału ZPAP brało udział w licznych wystawach okręgowych m. in. w Bydgoszczy, Toruniu, Lublinie, oraz w ogólnopolskich w Warszawie, Sopocie, Wrocławiu, Radomiu. Ponadto dwaj członkowie wzięli udział w wystawach zagranicznych, m. in. w Kijowie, Mińsku oraz w Chinach, Danii i Kanadzie.

Osiągnięciem zespołu plastyków to zorganizowanie w 1952 r. Spółdzielni Plastyków, którą następnie przekształcono w Oddział PSP (Pracownia Sztuk Plastycznych).

Nie można podsumować dorobku X-lecia plastyki olsztyńskiej w zamknięte sformułowania, bo jak każda dziedzina twórcza, posiada swe wczoraj i swe dziś, nierozzerwalnie zespolone. Nie można też patrzeć jedynie na osiągnięcia, nie widząc wielu braków, ale usunięcie ich należy do plastyki jutra, rozwijającej się na podłożu zdobyczy organizacyjnych, w sprzyjającym klimacie i pod opieką całego socjalistycznego społeczeństwa.

Hieronim Skurpski

HIERONIM SKURPSKI – wstęp do katalogu „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, listopad-grudzień 1964. Wydawcy: Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie

Niełatwo spojrzeć na ubiegły już okres plastyki olsztyńskiej bez popadania w swoisty patos. Przedwczorajsze „bojowania”, a nawet i wczorajsze troski, stały się historią rządzoną swoistymi prawami, zmierzającymi do zastygania faktów, pozbawionych już niezbędnego naskórka życiowych rumieńców.

Wiele z nich, a zwłaszcza skupiających się wokół spraw organizacyjno-instytucjonalnych, stało się od dawna zjawiskiem spowszedniałym. Żadną miarą nie można dziś wyobrazić sobie życia artystycznego Olsztyna bez Pracowni Sztuk Plastycznych, bez Biura Wystaw Artystycznych, a przede wszystkim bez Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków, wymieniając wyłącznie najistotniejsze osiągnięcia. Instytucje te reprezentują dziś olsztyńską plastykę i poprzez nie, w sposób widoczny, unaoczniają się różnorodne jej formy oraz drogi oddziaływania.

A przecież dojście do tych „instytucji” pochłonęło wiele cennych godzin i dni, wyrwanych z czasu przeznaczanego na pracę twórczą i to w dodatku nie tylko jednej osoby. Dzisiaj stały się trwałym śladem wysiłków ubiegłego XX-lecia.

W roku 1945 panowała tu cisza. Nie było bowiem ani pracowni, ani też farb, płócien, sztalug, papieru itp. Wokół straszły częstokroć groźne ruiny, trudne warunki osiedleńczego bytu: bez wody, elektryczności, gazu; były częstokroć dni głodne i chłodne. W miarę zaś napływu osadników, stopniowo stępiły się surowe okoliczności bytowania. W miarę upływu miesięcy docierają materiały, które w rękach osiedlających się tutaj artystów stawały się zjawiskiem sztuki: rysunkiem, akwarelą, malarstwem olejnym. Był to proces powolny, stopniowo narastający w miarę miesięcy i lat, nie od razu spontaniczny i uwidoczniający się. Rozpoczął się od kilku osób, dających zliczyć się na palcach jednej ręki.

W ten sposób powstawały i tworzyły się tradycje artystyczno-plastyczne Olsztyna, kształtujące się dosłownie na naszych oczach. Są one nieodłączną częścią wysiłków XX-lecia. Zaistniałe okoliczności nie pozwoliły bowiem oprzeć się na żadnym dziedzictwie z ubiegłych lat, ani nawiązać do osób tutaj działających. Historyczne ścieżki i ślady wielkiej twórczości artystycznej, będące zarazem polskim wkładem, pokrywała warstwa germanizacji. Zaledwie nikłym śladem tliło się zarzewie rodzimej sztuki ludowej Mazur i Warmii. Niektórymi swymi zjawiskami zaciekawiała ona każdego uczulonego na przejawy oryginalności i autentyzmu. Przede wszystkim jednak demonstrowała egzystencję polskiego nurtu, poprzez ludowość form i zdobnictwa w ceramice, tkactwie, czy nawet w malarstwie meblowym. Dla zawodowego artysty zjawiska te były wyłącznie marginesowe, choć często mogące stanowić doskonałą podniętę. Jednakże sztuka ta pozbawiona była tej specyficzności nawarstwień, nie mogła też oddać złożoności każdej dojrzałej plastyki ani też sprostać potrzebom nowych czasów.

Stąd też wszystkie narzucające się w tym zakresie potrzeby zacząć należało od nowa, a w tym zorganizować własny warsztat pracy, ukształtować środowisko, oddziaływać wychowawczo na społeczeństwo poprzez wystawy oraz inne formy.

Wcześniej, bo już w maju 1946 roku, otwarto skromną na wpół amatorską ekspozycję w Teatrze Olsztyńskim. Jednakże w grudniu tegoż roku zaprezentowano miastu „w całej okazałości”, z całym aparatem organizacyjnym współczesną sztukę polską, powstającą pośród ruin Olsztyna, złożoną z prac artystów miejscowych, toruńskich i bydgoskich. W okresie tym plastycy olsztyńscy podlegali terytorialnie i organizacyjnie Okręgowi Pomorskiemu Związku Polskich Artystów Plastyków w Bydgoszczy.

Pośród ówczesnego niedostatku i trudności wystawa ta stała się zdumiewającym zjawiskiem. Świadczyła o niezbędności sztuki w życiu społecznym, o konieczności zaspokajania głodu wrażliwości oraz wyobraźni. A zainteresowanie zagadnieniami tej dziedziny było ogromne.

Ówczesne recenzje wielokrotnie lakonicznie lub w sposób nieraz i naiwny usiłowały formułować odczucia widza. Wiele z nich nacechowanych było pragnieniem „rozgryzania” rozwiązań plastycznych prezentowanych przez wystawy tamtych czasów, inne docierały do rozmaitych poszukiwawczych kwestii. Były również próby „selekcji” i wartościowania artystów. Odbywało się to w atmosferze narastającego zasiedlania i zagospodarowywania województwa olsztyńskiego, stałego wzrostu liczebnego osiedlających się tu artystów. Dziś sprawy te stanowią rozdział historii już uleżającej w rocznikach i zszywkach dzienników drukowanych w tamtych czasach.

Trudności organizacyjne owych dni napotykały sympatyczny odzew oraz zainteresowania nie tylko publiczności, ale również władz administracyjnych i partyjnych. Stanowiło to nie tylko satysfakcję z dobrze spełnionego społecznego zadania, ale też podniecie do nowych wysiłków, do upartego „przedzierania się” i budowania środowiska. Opieka władz wyrażała się w zakupach, a nawet i nagrodach, w pomocy budowy pracowni, poparciu dla powstających instytucji artystycznych.

Nie będzie zatem żadną ujmą dla owych „heroicznych” dni, jeśli doda się, że posiadały zarówno okresy lepsze i gorsze, ciekawsze i mniej interesujące. W sumie były one przede wszystkim przygotowaniem dla osiedlenia się młodzieży artystycznej, dla ułatwienia im startu oraz stworzenia możliwości dla twórczego działania. Młodzież ta wkraczała w życie woj. olsztyńskiego bez pokonywania „pionierskich” trudów, które tak charakteryzowały lata początkowe w zakresie budowy zrębów życia artystycznego. Osiedlający się artyści bez dodatkowych obciążeń mogli bezzwłocznie przystąpić do realizacji programu, którego zarysy zaledwie świtały wśród żarliwych rozmów prowadzonych w początkowych latach.

Napawać może jedynie radością to, że poniesione trudy stały się konstruktywnym początkiem i nie poszły na marne, że zostały właściwie wykorzystane i mogą służyć sztuce i społeczeństwu.

Hieronim Skurpski

KRYSTYNA KOZIEŁŁO-POKLEWSKA – wstęp do katalogu „20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP”, listopad-grudzień 1964. Wydawcy: Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie

Rocznicowy charakter obecnej wystawy jest doskonałą okazją do wydobycia z dwudziestoletniej już tradycji plastyki polskiej na ziemi warmińsko-mazurskiej tych momentów, które przyczyniły się do powstania dzisiejszego prężnego, liczącego 43 osoby środowiska plastyków. Działalności tego środowiska nie można pominąć, gdy mówi się o rozwoju kulturalnym Olsztyna. Już bowiem od samego początku włączyło się ono aktywnie w nurt współczesnego życia.

Początki, jak we wszystkich dziedzinach na wyzwolonej ziemi, były niezmiernie trudne. Tym trudniejsze, że na ziemi tej nie było żadnej tradycji plastycznej. Podniecie do tworzenia można było tu czerpać tylko z bohaterskiej postawy polskich twórców ludowych, po których zachowała się bogata spuścizna zgromadzona właśnie rękami plastyków i ówczesnych pionierów w Muzeum Mazurskim na olsztyńskim Zamku.

Pierwszym plastykiem, który przyjechał do Olsztyna wraz z ekipą Pełnomocnika Rządu, był syn tej ziemi Hieronim Skurpski. Nie było wówczas czasu na własną twórczość. Należało przede wszystkim zabezpieczyć resztki ocalałych z pożogi wojennej zabytków i eksponatów z muzeów poniemieckich. Tej pracy podjął się właśnie Hieronim Skurpski. Dzięki jego staraniom już w listopadzie 1945 r. następuje otwarcie Muzeum Mazurskiego w Olsztynie. Dyrektorem zostaje Hieronim Skurpski i funkcję tę pełni do dzisiaj. Jako młody wówczas plastyk kontynuuje studia, a wraz z innym przybyłym do Olsztyna plastykiem – Janiną Zielińską – przygotowuje materiały oraz nawiązuje współpracę z pomorskim Oddziałem Związku Polskich Artystów Plastyków. W efekcie tych zabiegów już w czerwcu 1946 r. otwarta zostaje pierwsza ekspozycja plastyki polskiej na wyzwolonej ziemi warmińsko-mazurskiej. Na wystawie tej oprócz plastyków pomorskich eksponuje swoje prace dwoje wspomnianych olsztyńskich plastyków. O trudnościach zorganizowania takiej wystawy w tamtych czasach świadczy odbity na powielaczu, na makulaturowym papierze katalog. Skromna to była impreza, inaugurująca historię polskiej plastyki na Warmii i Mazurach.

W tym samym roku przybywa z Wilna Jan Ilkiewicz. Ta trójka malarzy, zrzeszonych w ZPAP, będzie brała udział we wszystkich wystawach do 1949 roku. Ekspozycje te organizowano wspólnie z plastykami środowiska pomorskiego – Bydgoszczy i Torunia w salach olsztyńskiego Zamku. W tym czasie wokół Muzeum skupia się prawie całe życie kulturalne Olsztyna, a jego sale spełniają jednocześnie rolę salonu wystawowego dla bieżących wystaw. Pomimo tych niesprzyjających warunków istniejący w Olsztynie zespół plastyków organizuje w salach Muzeum szereg ciekawych wystaw, wiele z nich o charakterze ogólnopolskim. Są

to nie tylko wystawy plastyczne, chociaż te ostatnie przeważają. Wymienić tu trzeba między innymi wystawę poświęconą Mikołajowi Kopernikowi, wystawę grafiki czechosłowackiej, wystawę prac Józefa Pankiewicza, wystawę malarstwa radzieckiego, wystawę zatytułowaną „Realizm mieszczański w malarstwie polskim XIX wieku”, a ponadto wystawy poświęcone plastyce olsztyńskiej i innym środowiskom plastycznym w kraju.

Z każdym rokiem przyjeżdżają do „dźwigającego” się z ruin wojennych miasta nowi plastycy. I tak w 1953 roku mieszka już w Olsztynie 10 plastyków, ale w dalszym ciągu miasto cierpi na brak młodych absolwentów uczelni plastycznych. Stanie się to zrozumiałe jeżeli będziemy pamiętali, że w tym okresie Olsztyn nie był miastem atrakcyjnym nie tylko dla plastyków. Brak tu było silnych indywidualności, nie było właściwie środowiska kulturalnego, nie było też, co jest niezmiernie ważne, ani sali wystawowej, ani Pracowni Sztuk Plastycznych. Mała ilość plastyków nie pozwalała na zorganizowanie Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków. Nic więc dziwnego, że młodzież kończąca wyższe uczelnie osiedlała się tu bardzo niechętnie, wolała pozostawać w większych ośrodkach kulturalnych. Przełomową datą dla plastyki olsztyńskiej jest rok 1955. Powstaje wówczas olsztyński oddział Pracowni Sztuk Plastycznych oraz przybywa do Olsztyna wielu młodych absolwentów uczelni krakowskiej, soppockiej i warszawskiej. W następnych latach notujemy dalszy napływ młodych plastyków, których pociąga urok ziemi warmińsko-mazurskiej oraz perspektywy rozbudowującego się miasta i województwa.

Wydarzeniem zasługującym na uwagę w tym okresie jest wystawa „X lat plastyki olsztyńskiej”. Wzięli w niej udział wszyscy plastycy, reprezentując malarstwo, rzeźbę, grafikę i rysunek. Był to pierwszy, najpełniejszy przegląd poczyniń twórczych całego, małego jeszcze wtedy środowiska. Wystawa ta spotkała się z krytyczną oceną w miejscowej prasie i stała się przyczyną szerokiej dyskusji w olsztyńskim środowisku kulturalnym. W dyskusji tej wzięli również udział i plastycy. Właściwie od tego momentu zainteresowanie olsztyńską plastyką jest coraz większe tak ze strony władz kulturalnych, jak również społeczeństwa.

Następnym etapem rozwoju olsztyńskiej plastyki jest zorganizowanie w 1958 roku Oddziału Centralnego Biura Wystaw Artystycznych. Biuro posiada własny lokal i zajmuje się już planowo wystawiennictwem prac olsztyńskich plastyków, a poza tym sprowadza ciekawsze wystawy środowisk plastycznych z całego kraju (wymienię tu takie wystawy jak: T. Niesiołowski, F. M. Nowowiejskiego, A. Wróblewskiego, grafiki toruńskiej, A. Strumiłło, Cz. Rzepińskiego, H. Chrostowskiej, M. Neuman-Hiszpańskiej, J. Nowosielskiego, St. Wojciechowskiego, malarstwo plastyków ze Szczecina, tkaniny artystycznej z Łodzi i inne). Spełnia więc dwa poważne zadania: przyczynia się do nawiązania bliższego kontaktu plastyków miejscowych z innymi środowiskami twórczymi kraju oraz do wychowania estetycznego społeczeństwa. Taka sytuacja zmusza ponadto środowisko olsztyńskie do wzmożonych wysiłków nad podnoszeniem poziomu własnych prac. W okresie swej dotychczasowej działalności BWA zorganizowało sto wystaw, które obejrzało około 100 tysięcy osób.

W rok później następuje jeszcze jedno ważne wydarzenie w życiu olsztyńskiego środowiska plastycznego. Mocą uchwały Walnego Zjazdu Delegatów z dnia 15 kwietnia 1959 roku przyznano olsztyńskiemu Oddziałowi ZPAP, należącemu dotychczas do okręgu bydgoskiego, prawa okręgu podległego bezpośrednio Zarządowi Głównemu ZPAP w Warszawie. Tak więc starania olsztyńskich plastyków uwieńczone zostały pozytywnym wynikiem, dzięki temu Olsztyn może prowadzić samodzielną politykę, niezależną od Bydgoszczy. Główny kierunek tego działania, to upowszechnienie plastyki.

Olsztyńskie środowisko plastyczne kształtowało się, jak już wspomniałam, bardzo różnie. Przyjeżdżali tu ludzie „surowi”, bezpośrednio po ukończeniu akademii, ewentualnie starsi, którzy z konieczności malarstwo uprawiali „od święta”. Jeszcze innym normalny tok pracy twórczej przerwała wojna. Dopiero w Olsztynie rozpoczynali samodzielną pracę. Tworzenie się indywidualności kształtowało się bardzo powoli. Nie było dopingiu w postaci silnego i prężnego środowiska, nie było dużych indywidualności malarskich czy rzeźbiarskich. Nie ulega wątpliwości, że dzisiaj doping ten jest znacznie silniejszy. Przede wszystkim już przez sam fakt powiększenia się środowiska. Dla starszego pokolenia młodzi są pewną konkurencją i odwrotnie.

Przy tym wszystkim trudno mówić o olsztyńskich plastykach jako o zwartej grupie, którą łączy wspólny program artystyczny. W zasadzie nie ma tu żadnych takich grup. Przed kilku laty powstała Grupa „Pięciu”, której celem nie są wspólne założenia artystyczne, ale organizowanie wspólnych wystaw o wysokim poziomie artystycznym. Dotychczas zorganizowali

kilka wystaw w Olsztynie i jedną w Szczecinie. Tak więc każdy z olsztyńskich plastyków w zasadzie pracuje sam. Istnieją tylko pewne grupki pracujące wspólnie przy wykonywaniu określonych zamówień związanych ze sztuką użytkową.

W zakresie sztuki użytkowej olsztyńscy plastycy mają niemałe osiągnięcia. Dla każdego plastyka doświadczenia zdobyte przy sztalugach są ważne, ale jeszcze ważniejsze jeżeli mogą być zrealizowane w formach trwałych, takich jak wystrój wnętrza, mozaika, malarstwo ścienne, czy tkanina. Coraz częściej plastyk współpracuje z architektem przy projektowaniu nowych budynków. Plastyka wkracza do naszego życia, i to jest jej najważniejsza funkcja społeczna. Przechodząc ulicami miasta, zaglądając do szeregu lokali użyteczności publicznej spotykamy prace wykonane przez olsztyńskich plastyków. Są to niejednokrotnie prace tak udane, jak budynek NOT-u uznany za „Mister Olsztyna”, nad którego oprawą plastyczną pracowali: Zofia Hermanowicz, Henryk Oszczakiewicz, Maria Szymańska, Eugeniusz Kochanowski i inni. Z innych tego typu prac wymienić należy przede wszystkim zaprojektowany przez Henryka Oszczakiewicza, Marię Szymańską i Eugeniusza Kochanowskiego, wystrój nowego skrzydła gmachu WRN w Olsztynie; mozaikę wykonaną przez Andrzeja Samulowskiego oraz wystrój wnętrza zaprojektowany przez Eugeniusza Jankowskiego w Gmachu Wojewódzkiego Zjednoczenia PGR; zaprojektowaną przez Bożenę Jankowską, a wykonaną przez Andrzeja Samulowskiego i Eugeniusza Jankowskiego — mozaikę w budynku Zootechniki Wyższej Szkoły Rolniczej w Kortowie; a ponadto wykonane przez Ryszarda Wachowskiego pomniki na miejscach straceń w Działdowie, Sudwie koło Olsztynka, Nowym Mieście oraz projekty wystroju wnętrza odbudowanego zamku gotyckiego w Nidzicy autorstwa Izabeli Podlasieckiej, Mieczysława Romańczuka, inż. Andrzeja Bruszewskiego i inż. Waldemara Potoczana z Gdańska.

Trzeba tu zaznaczyć, że poziom tych prac jest wysoki. Plastycy olsztyńscy zdają się coraz bardziej rozumieć, że sztukę użytkową, „robioną” na konkretne zamówienie, należy traktować równie poważnie jak sztukę „czystą”, że pozwala ona również na wyżycie się twórcze. Spełnia ona przy tym poważną funkcję społeczną — przyczynia się do wychowania estetycznego i zbliżenia społeczeństwa do spraw współczesnej plastyki.

To ostatnie zagadnienie jest niezmiernie ważne. I, jak niżej zobaczymy, olsztyńskie środowisko plastyczne zdaje sobie z tego doskonale sprawę. Wie, że jedną z najistotniejszych form dopingu w każdej pracy twórczej jest dyskutujący i żywo reagujący odbiorca. Tego właśnie odbiorcę muszą sobie plastycy olsztyńscy wychować. W Olsztynie jeszcze go nie ma. Na wystawy uczęszcza ta sama grupka stałych bywalców. Społeczeństwo jest jeszcze dość obojętne na zagadnienia współczesnej plastyki, nawet tej przedstawiającej. Przy tym wszystkim nad olsztyńską plastyką za mało się dyskutuje, brak oceny i krytyki. W minionym dwudziestolecu o olsztyńskiej plastyce pisano prawie tylko w miejscowej prasie. Natomiast w prasie „centralnej” ukazało się zaledwie kilka artykułów.

Trzeba natomiast przyznać, że stosunek władz do twórczości plastycznej jest jak najbardziej pozytywny. Wojewódzka Rada Narodowa funduje co roku nagrody artystyczne, które już otrzymało wielu olsztyńskich plastyków. Z każdej wystawy Wydział Kultury PWRN zakupuje poszczególne prace. Większość plastyków otrzymała pracownie i mieszkania. Przyznano szereg stypendiów i zapomóg. Troska ta jest uzasadniona. Bo nie ulega wątpliwości, że środowisko ma na swoim koncie poważny dorobek nie tylko artystyczny, ale i społeczny.

Jedną z tych dziedzin jest działalność pedagogiczna olsztyńskich plastyków. Szereg z nich prowadzi różnego typu ogniska plastyczne czy to przy klubach, domach kultury, czy też w szkołach. I tak np. Maria Szymańska prowadzi bardzo ciekawą pracę z dziećmi w ognisku plastycznym przy Domu Kultury Dzieci i Młodzieży w Olsztynie, Jan Ilkiewicz, założyciel zespołu plastycznego przy Woj. Domu Kultury, jest od kilku lat nauczycielem malarstwa i rysunku w Studium Nauczycielskim, w którym pracują również Mirosław Smerek i Stanisław Olszewski. Zespół plastyczny przy WDK obecnie prowadzi Eugeniusz Kochanowski. W związku z tym pocieszające jest innego typu zjawisko. Coraz częściej młodzi absolwenci uczelni plastycznych osiedlają się w miastach powiatowych województwa, gdzie prowadzą działalność kulturalną. Wspomnijmy tu o Cecylii Wapszy z Ostródy, Zofii Hudyka w Piszu, Izabeli Podlasieckiej w Nidzicy, Aleksandrze Kaźmierczaku w Szczytnie i Barbarze Hulanickiej w Reszlu, zajmującej się rekonstrukcją i adaptacją starych wzorów i tkanin warmińskich i mazurskich.

Tą dziedziną twórczości plastycznej, która obliczona jest na szeroki odbiór społeczny, jest grafika użytkowa (plakat, ilustracja książki). I tu olsztyńscy plastycy mają ciekawe osiągnię-

cia twórcze. Wspomnę nagrody na szeregu konkursach. Mieczysław Romańczuk zdobył I nagrodę za plakat w konkursie ogłoszonym przez KW PZPR w Olsztynie z okazji 20-lecia PPR. Drugą nagrodę zdobyli Bożena i Eugeniusz Jankowscy. Nagrodzone plakaty były drukowane. A w roku 1961 młoda plastyczka Bożena Jankowska zdobyła pierwszą nagrodę za plakat na międzynarodowym konkursie w Mediolanie. Poza tym jest ona autorką wielu ciekawych plakatów popularyzujących Dni Ochrony Zabytków, i „Jesień Olsztyńską”. Z wydawnictwami „Czytelnik” i „Pojezierze” współpracują Zofia Hermanowicz, Mieczysław Romańczuk, Bożena Jankowska, Hieronim Skurpski. Ilustrowali oni szereg książek związanych z regionem warmińsko-mazurskim. Prawie wszystkie wydawnictwa regionalne ilustrują olsztyńscy plastycy, a poziom tych prac jest dobry.

Inną dziedziną, w której plastycy mają duże osiągnięcia, jest upowszechnienie kultury plastycznej na terenie całego województwa. Służą temu zestawy wystaw objazdowych. Nasilenie tej pracy popularyzatorskiej wzrasta z każdym rokiem. Jeżeli np. w roku 1961 eksponowano w 5 miejscowościach 2 wystawy, to w 1964 roku było w terenie 7 takich zestawów. Ta forma upowszechniania sztuki posiada doniosłe znaczenie dlatego, że jest powiązana ze spotkaniami autorskimi. Umożliwia więc wymianę poglądów – twórca-odbiorca. Warto dodać, że zestawy te składają się nie tylko z prac olsztyńskich plastyków, ale również z zestawów reprodukcji sztuki światowej. Uniknięto więc jednostronności, a odbiorcom umożliwiono porównanie współczesnej plastyki z twórczością dawnych mistrzów. Poza zorganizowaniem wystaw objazdowych nawiązano, również z myślą o upowszechnieniu sztuki, współpracę z Wojewódzką Komisją Związków Zawodowych.

O prężności olsztyńskiego środowiska świadczy nasilenie wystaw. Dla przykładu podam, że w ciągu ostatnich czterech lat wystawy indywidualne miało w Olsztynie 15 plastyków. W wystawiennictwie sytuacja ulegnie znacznej poprawie, gdy wybudowany zostanie nowy pawilon wystawowy. Pawilon taki ma powstać w najbliższych latach. Dodajmy, że dokumentację techniczną tego pawilonu opracowuje bezinteresownie członek ZPAP inż. arch. Bolesław Wolski.

Coraz częściej plastycy olsztyńscy występują na wystawach poza terenem naszego województwa. We wspomnianym czteroletnim okresie zorganizowano wystawę zbiorową, która była eksponowana kolejno w Krakowie, Lublinie i Zielonej Górze, a inna wystawa zbiorowa plastyki olsztyńskiej eksponowana była w Szczecinie. Ponadto poszczególni plastycy brali udział w szeregu wystaw na terenie kraju. I tak np. 6 plastyków olsztyńskich brało udział w ogólnopolskiej wystawie malarstwa na XV-lecie PRL, ogólnopolskiej wystawie grafiki na XV-lecie PRL, we wszystkich wystawach w Radomiu, w wystawie ogólnopolskiej w Bielsku Białej, na II Biennale Grafiki w Krakowie, w II Wiośnie Opolskiej, gdzie, przedstawiciel Olsztyna zdobył I nagrodę, a ponadto w sympozjone „Złotego Grona” w Zielonej Górze. Poza terenem województwa indywidualne wystawy mieli: Barbara Lis-Romańczukowa – medalierstwo w Toruniu; Hieronim Skurpski – malarstwo i rysunek w Poznaniu, Toruniu, Warszawie i Lublinie.

Wrażenia jakie z Warmii i Mazur wywieźli plastycy innych regionów kraju podsumowuje, organizowana co dwa lata, wystawa plastyczna o charakterze ogólnopolskim, pod tytułem: „Warmia i Mazury w plastyce polskiej”. Dotychczas odbyły się dwie tego typu wystawy.

Jeżeli piszemy o dorobku plastyki olsztyńskiej w okresie XX-lecia i przedstawiamy szkic do historii rozwoju tej plastyki, to nie można tu pominąć społecznego zaangażowania środowiska. Nie zawsze zdajemy sobie sprawę, że już samo wystawiennictwo pochłania poważne środki finansowe, które w zasadzie nie zwracają się drogą zakupów eksponowanych obrazów. Dodajmy tu, że szereg instytucji otrzymało w darze od plastyków wiele prac. Żeby wymienić tylko szkołę Tysiąclecia im. Janka Krasickiego w Kętrzynie, której ofiarowano 37 prac, jako zaczątek stałej galerii szkolnej;

10 plastyków ofiarowało swoje prace Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Olsztynie, a poza tym prace plastyków otrzymali w darze m. in. szkoła nr 14, 15, szkoła nr 4, Państwowy Ośrodek Maszynowy Biedaszki itp. Dodajmy do tego prace, jakie plastycy wykonali w czynnie społecznym z okazji różnych uroczystości, czy to w postaci projektów dekoracji, udziału w posiedzeniach różnych komisji itp. Wymieńmy tu jeszcze dla przykładu opracowanie przez Andrzeja Samulowskiego projektu pomnika na XX-lecie PRL w Pieszku.

Rozwój twórczości plastyków olsztyńskich mogliśmy śledzić na szeregu wystawach, czy to zespołowych czy indywidualnych. Zwłaszcza te ostatnie pozwalały na właściwą ocenę problemów nurtujących olsztyńskich twórców. Wynikające stąd doświadczenia pozwalają

stwierdzić, że plastyka olsztyńska, na tle zmiennych warunków w powojennej plastyce polskiej, nie odbiegała zasadniczo od przemian, jakie dokonują się w całym kraju. Podobnie jak w innych środowiskach reprezentowane są tu różne kierunki sztuki współczesnej – od tradycyjnego realizmu począwszy poprzez tradycje Młodej Polski i secesji. Szereg artystów wyraża ostateczne konsekwencje z założeń kapistowskiego koloryzmu. Dostrzegamy tu również związki ze sztuką francuską końca XIX i początków XX wieku. Nieobce są też artystom olsztyńskim najnowsze kierunki w sztuce – kiedy to obraz coraz bardziej odbiega od pierwotnego motywu, a artysta dąży w nim do swojskiej, pojętej „przedmiotowej” abstrakcji, do pewnych deformacji, które wynikają z konsekwentnego założenia i tworzenia własnego, niekiedy „udziwnionego” świata. Plastycy olsztyńscy stosują tradycyjne techniki i materiały. Eksperymentują bardziej w formie niż w technikach.

Większość artystów skłania się w zasadzie do malarstwa figuratywnego. Łączą ich tradycje postimpresjonistyczne, a o indywidualności ich decydują własne poszukiwania dla wyrażenia zaobserwowanych zjawisk natury.

Nie miejsce tu na omawianie i wartościowanie poczynań twórczych olsztyńskich artystów. Nie o to bowiem chodziło.

Z okazji otwarcia w 1946 roku pierwszej wystawy plastycznej na olsztyńskim Zamku recenzent „Przeglądu Kulturalnego” napisał: ... *do całości polskiego życia odradzającego się na tym terenie, dołączona została również twórczość polskiego artysty*. Dzisiaj, po dwudziestoletnich doświadczeniach możemy śmiało powiedzieć, że twórczość ta posiadała i posiada poważny wpływ na kształtowanie się oblicza tej ziemi.

Krzysztof Koziół-Poklewska

KRYSZYŃKA KOZIÓŁ-POKLEWSKA – wstęp do katalogu wystawy „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966”, luty-marzec 1966. Wydawcy: Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie

KRONIKA PIERWSZYCH LAT...

Wystawa – z udziałem na wpół amatorskich sił – z pracami dwojga artystów: Janiny Zielińskiej i Hieronima Skurpskiego, mieszkających wówczas w Olsztynie – zorganizowana w czerwcu 1946 roku w tzw. Sali Malinowej Teatru im. St. Jaracza, zainaugurowała historię plastyki na wyzwolonej ziemi warmińsko-mazurskiej. Zachowany po niej trwały ślad, to odbity na powielaczu, na makulaturowym papierze – katalog oraz recenzja Michała Chomina, zamieszczona w „Wiadomościach Mazurskich”.

Nie była to jednak inauguracja oficjalna. Za taką uważa się powszechnie „pierwszą wystawę najnowszej sztuki polskiej w Olsztynie”, zorganizowaną w grudniu 1946 roku w olsztyńskim Zamku, przez olsztyńską Delegaturę ZPAP, podlegającą Zarządowi Okręgowemu w Bydgoszczy. Ekspozowali na niej swoje prace nie tylko artyści olsztyńscy – Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski i Janina Zielińska – ale również przedstawiciele środowisk: toruńskiego i bydgoskiego.

Wystawa ta, zorganizowana pod protektoratem ówczesnego wojewody olsztyńskiego dr. Zygmunta Robla, posiadała właściwą oprawę: katalog, afisz i zaproszenia na otwarcie. Szereg instytucji oraz wojewódzkie komitety partii i stronnictw ufundowały liczne nagrody i zakupy. Ekspozycja odnotowana została w miejscowych „Wiadomościach Mazurskich”, a ówczesny recenzent „Przeglądu Artystycznego” napisał: *Wydarzenie to posiada doniosłe znaczenie (...), do całości polskiego życia odradzającego się na tym terenie, dołączona została również twórczość polskiego artysty*.

Następne lata nie przynoszą istotnych zmian. Swego rodzaju przełom stanowi styczeń 1950 roku, kiedy to powołano do życia Centralne Biuro Wystaw Artystycznych. W dwa miesiące później – marzec 1950 rok – Oddział Bydgoski CBWA organizuje pierwszą samodzielną wystawę prac olsztyńskiej grupy artystów. Ekspozują na niej swoje prace: Zofia Hermanowicz, Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski i Janina Zielińska. W lipcu zaś tegoż roku otwarta zostaje w Olsztynie pierwsza indywidualna wystawa prac Hieronima Skurpskiego. W 1951 roku odbyła się kolejna wystawa prac grupy olsztyńskich artystów.

Z okazji II Zjazdu PZPR olsztyńska Delegatura ZPAP zorganizowała w grudniu 1953 roku wystawę olsztyńskiej plastyki. Wzięło w niej udział ośmiu członków ZPAP, mieszkających w Olsztynie: Julian Dadlez, Zofia Hermanowicz, Jan Ilkiewicz, Henryk Oszczakiewicz, Sergiusz Skalski, Hieronim Skurpski, Balbina Świtycz-Widacka i Józef Zboromirski. Otwarta w rok później kolejna wystawa prezentowała dorobek nie tylko członków Olsztyńskiej Delegatury ZPAP, ale pokazywała również prace absolwentów Akademii Sztuk Pięknych, którzy osiedlili się w Olsztynie, lub w województwie olsztyńskim. Spotykamy wówczas nowe nazwiska: Maria Delikat, Barbara Hulanicka, Czesław Machnicki, Andrzej Samulowski i Ryszard Wachowski. Na wystawie zorganizowanej w listopadzie 1955 roku po raz pierwszy pokazała swoje prace, przybyła wówczas do Olsztyna, Maria Wachowska.

Zamyka ten okres ilościowego rozrastania się olsztyńskiej grupy artystów plastyków wystawa, zorganizowana w 1956 roku, a zatytułowana: „X lat plastyki olsztyńskiej”. Wystawa ta – mimo to, że nie była próbą podsumowania dziesięcioletniego dorobku artystycznego plastyków olsztyńskich – stała się przede wszystkim bodźcem do długotrwałej i ostrej dyskusji na temat olsztyńskiej plastyki; dyskusji – niezmiernie ciekawej i bardzo przydatnej dla dalszego rozwoju olsztyńskiego środowiska plastycznego – wynikłej przy tym m. in. z ogólnych przemian, jakie zaczęły wówczas zachodzić w życiu społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju.

Rozpoczęła tę dyskusję Maria Korolkiewicz recenzją z wystawy X-lecia („Głos Olsztyński” – Rzeczywistość – nr 15 z 30 VI 1956 r.). Przedstawiając olsztyńskie środowisko plastyczne napisała: *Kilkunastoosobowa dziś grupa olsztyńskich plastyków, składa się z artystów różniących się pomiędzy sobą nie tylko wiekiem, talentem i umiejętnościami, ale przede wszystkim dążeniami twórczymi. Dlatego „grupa olsztyńska” ma sens tylko z uwagi na miejsce zamieszkania plastyków, w sensie artystycznym grupa ta nie istnieje.* Sformułowanie to jest do dziś aktualne. Ale nie o to chodzi. Zmowa milczenia wokół olsztyńskiej plastyki została przerwana. Wkrótce po recenzji Marii Korolkiewicz ukazał się w „Warmii i Mazurach” (nr 12 z dnia IX 1956 r.) artykuł pt. „Przeciw sztuce spokojnego ducha”, którego autor – Joachim Weiner – w bardzo ostry sposób krytykował olsztyńską plastykę, zarzucając jej brak samodzielności, brak poszukiwań twórczych i schematyzm. Istniejącą znowu milczenia wokół olsztyńskiej plastyki tłumaczył w następujący sposób: *Brakło widać dostatecznie przekonujących dowodów na to, że olsztyńskie środowisko plastyczne rozwija się, że ma coś do powiedzenia w społeczeństwie, w którym żyje, że może nań wyrzucić swoje wpływy poprzez artystyczną działalność.* Ale przyczyny widział również i w ogólnej polityce kulturalnej ówczesnego okresu. Stąd też takie stwierdzenie: *Administrowanie sztuką i tutaj znalazło oczywiście swoich gorliwych wykonawców, przy czym nie wolno zapominać, że trudniej było na prowincji o mądrych menażerów, aniżeli w stolicy. Zależność twórców od administratorów — to, co nazywaliśmy „dworskością sztuki” — tutaj na prowincji znalazło swoje pełne i całkowite wcielenie.* O samej zaś wystawie napisał: *Na wystawie przeważały prace, które odpowiadały kryterium wulgarnie pojętego socrealizmu. Wielkie kompozycje historyczne, portrety zasłużonych postaci, tematyka współczesnego budownictwa (...). Znalazła się grupa poszukująca własnej drogi do syntezy i maksymalnego wydobycia treści (...), ale są to próby podejmowane na własną rękę. Osamotnieni w działaniu, nie posiadający konkretnego i konsekwentnego programu, autorzy ci nie gwarantują na przyszłość utworzenia zespołu twórczego, który by pokusił się o rewolucję plastyczną w Olsztynie (...). Olsztyńskie środowisko plastyczne nie wywalczyło sobie należytej pozycji. Nie zdołało nawet wytworzyć atmosfery dyskusji.*

Wiele z tych zarzutów było słusznych. Autor jednak zapomniał o całym szeregu bardzo istotnych spraw. O nich przypomnieli mu sami plastycy, którzy na łamach „Warmii i Mazur” podjęli polemikę. Przypomnieli przede wszystkim, że – pomijając ogólną atmosferę – w tym pierwszym okresie nie było warunków ani czasu na doskonalenie i rozwój własnego warsztatu twórczego. Wiele czasu pochłaniała bowiem praca organizacyjna. Dziś trudno sobie wyobrazić życie plastyczne Olsztyna bez takich placówek, jak np. Okręg ZPAP, Pracownia Sztuk Plastycznych, czy Biuro Wystaw Artystycznych. A przecież właśnie ich zorganizowanie wymagało wiele trudu i czasu. Te instytucje stanowiły bazę wyjściową, były tym minimum, na którym można było dopiero budować właściwe formy pracy.

Dzięki tym wynikom organizacyjnym młodzi plastycy, osiedlający się w Olsztynie, mogli w drugim dziesięcioleciu – bez dodatkowych obciążeń – poświęcić cały swój czas własnej twórczości. Te instytucje pozwoliły artystom wejść coraz głębiej w nurt współczesnego życia, zrozumieć, że są potrzebni społeczeństwu.

W drugim dziesięcioleciu centralna prasa kulturalna poświęciła plastyce olsztyńskiej wiele miejsca. Wystarczy przejrzeć artykuły zamieszczone w „Życiu Literackim”, „Tygodniku Kulturalnym”, czy „Życiu i Myśli”; artykuły te sygnalizowały i omawiały problemy olsztyńskiej

plastyki. Nie bez przyczyny. Udział olsztyńskich artystów w wystawach ogólnopolskich i zagranicznych, nagrody i wyróżnienia zdobywane na tych wystawach i konkursach, świadczą najlepiej, że olsztyńskie środowisko plastyczne dorosło do tego, by można było oceniać jego dorobek. Mylne więc okazały się przewidywania, cytowanego wyżej krytyka Weinera, że „autorzy ci nie gwarantują na przyszłość utworzenia zespołu twórczego, który by pokusił się o rewolucję plastyczną w Olsztynie”. Chociaż — kto wie — rzeczywiście rewolucji plastycznej w Olsztynie nie było. Jeżeli jednak tak szeroko przedstawiałam dyskusję, jaka wywiązała się wokół olsztyńskiej plastyki po wystawie X-lecia, to nie bez bardzo określonego celu.

Obecna ekspozycja, zorganizowana z okazji rocznicy wyzwolenia Olsztyna oraz XX rocznicy otwarcia pierwszej, oficjalnej wystawy prac artystów olsztyńskich jest najlepszą okazją do oceny zjawisk plastycznych powstałych w minionym dwudziestoleciu. Z tej okazji właśnie proponuję rozpoczęcie generalnej dyskusji na ten temat. Myślę, że dyskusja taka jest konieczna. A czy się ją podejmie, zależy od nas samych. Problemów do przedyskutowania jest naprawdę wiele.

Krystyna Koziełło-Poklewska

ANNA SAMULOWSKA — wstęp do katalogu Wystawy „25 lat plastyki olsztyńskiej”, Olsztyn–Zamek, październik 1970 r. Wydawca: Okręg Olsztyński Związku Polskich Artystów Plastyków

Uroczystości 25-lecia ZPAP mają dla artystów olsztyńskich szczególnie doniosłe znaczenie. Zbiegły się bowiem z momentem otwarcia nowej siedziby związku na Zamku olsztyńskim.

Minione 25-lecie działalności artystycznej Związku Polskich Artystów Plastyków na Warmii i Mazurach obfituje w wiele wydarzeń godnych przypomnienia. Składa się na nie cały szereg wystaw indywidualnych i grupowych, coroczne konkursy na dzieła plastyczne, nagrody i wyróżnienia zdobyte przez olsztyńskich artystów w kraju i za granicą, a inaczej mówiąc to wszystko, co wynikało z wielkiego wysiłku twórczego, z zapału i dużych ambicji. Za szczupłe są jednak ramy katalogu, żeby poświęcić tym wszystkim faktom odpowiednią ilość miejsca. Stąd też z wielu inicjatyw zrealizowanych zamierzeń przypomniane zostaną jedynie niektóre momenty z historii budowy siedziby ZPAP na olsztyńskim Zamku; budowa ta była największym przedsięwzięciem organizacyjnym w 25-leciu.

Brak własnego lokalu związkowego, w którym znalazłoby się miejsce biuro, brak sali klubowej, w której odbywałyby się spotkania i dyskusje, w końcu brak własnego lokum wystawowego odczuwało bardzo dotkliwie powiększające się z każdym rokiem środowisko plastyczne. Dlatego też w piśmie skierowanym w dniu 10 marca 1967 r. do Prezydium WRN w Olsztynie Zarząd Okręgu ZPAP, prosząc o przekazanie do dyspozycji związku przedmurza Zamku wraz z basztami, zobowiązywał się do wykonania bardzo wielu prac, a zwłaszcza projektowych, w czynie społecznym. Inicjatywa artystów spotkała się z pełnym zrozumieniem.

Prezydium WRN przekazując część olsztyńskiego Zamku związkowi zagwarantowało również daleko idącą pomoc w realizacji prac budowlanych. To był optymistyczny początek, po którym nastąpił okres ożywionych dyskusji — jak ma wyglądać siedziba, w jaki sposób wygospodarować pomieszczenia na cele wystawowe i klubowe, jak połączyć starą architekturę z nową. Powoli, w ciągu kilku miesięcy, siedziba zaczęła przybierać konkretne formy architektoniczne, ale na ich realizację budowlaną trzeba było czekać jeszcze trzy lata.

Temu okresowi towarzyszył również ogromny niepokój, czy uda się wszystko zrealizować. ZPAP nie dysponowało bowiem żadnym funduszem inwestycyjnym. Oprócz zapału i bogatych planów artyści posiadali jedynie sumę 25 tysięcy złotych, uzyskaną z dobrowolnego opodatkowania się, która przeznaczona była na opłacenie projektów technicznych. Nie zrażała ich jednak ta sytuacja, uparcie kompletowali dokumentację.

Moment, w którym Wojewódzki Konserwator Zabytków w Olsztynie przyjął dokumentację i zagwarantował realizację projektów, przyniósł uspokojenie i pewność, że wysiłek ich był celowy. Zyskali sprzymierzeńca, któremu w równej mierze jak im zależało, by w pięknej architekturze Zamku olsztyńskiego powstała nowa placówka kulturalna.

Rozpoczęto wówczas prace przygotowawcze do budowy. Ponad 200 godzin przepracowali artyści olsztyńscy na dziedzińcu zamkowym, porządkując teren i robiąc wykopy sonda-

żowe. W miarę postępu prac porządkowych, a później budowlanych, zyskiwali coraz więcej poparcia i pomocy. Niejednokrotnie pomagało wojsko, wydatną pomoc w pracach niwelacyjnych na dziedzińcu udzieliło Prezydium MRN, z życzliwą pomocą spotkali się również ze strony Zarządu Zieleni Miejskiej, a w skompletowaniu wyposażenia siedziby w szerokim zakresie wspomogły finansowo Wydział Kultury PWRN i Wojewódzka Komisja Związków Zawodowych.

To, co przed trzema laty było ambitnym zamierzeniem, dzisiaj, dzięki pomocy wspomnianych instytucji i ogromnemu wysiłkowi organizacyjnemu Zarządu Okręgu ZPAP, jest nową, potrzebną i ważną placówką kulturalną w naszym mieście.

Oficjalne przekazanie siedziby związkowi odbyło się w przeddzień lipcowego święta. Obecna jubileuszowa wystawa rozpoczyna działalność nowego salonu wystawowego ZPAP w Olsztynie.

Anna Samulowska

JULIAN DADLEZ – wstęp do katalogu wystawy „25 lat plastyki olsztyńskiej”, Olsztyn-Zamek, październik 1970 r. Wydawca: Okręg Olsztyński Związku Polskich Artystów Plastyków.

355

Gdy w 1945 roku na tereny Warmii i Mazur przyjechały ekipy pionierskie, by urządzić nowe życie, znalazł się wśród nich plastyk, który powrócił w swe rodzinne strony. Jeszcze w tym samym roku dołączyli: koleżanka i malarz przybyły z Wilna. Było więc ich troje i tak rodzić się zaczęło środowisko plastyczne Olsztyna. A te pierwsze kroki nie były łatwe. Głód i chłód, byle jakie legowisko musiało na początku starczyć w prawie bezludnym mieście. Trzeba było nieraz imać się pracy niewiele mającej wspólnego z artystycznym zawodem. Trzeba było po prostu zdobywać chleb.

Warunki życia na odzyskanej ziemi były bardzo trudne i to było główną przyczyną powolnego wzrostu liczby osiedlających się plastyków. Dość powiedzieć, że trzeba było czekać aż do 1953 roku, aby osiągnąć liczbę dziesięciu osiadłych plastyków. Toteż w okresie tym nie można było nawet marzyć o samodzielnej placówce ZPAP. Z konieczności trzeba było poprzestać na Delegaturze, a potem na tytule Oddziału ZPAP przynależnego do Okręgu ZPAP w Bydgoszczy. Okręg ten niewiele mógł pomóc, tym bardziej że sam pracował w zupełnie odmiennych warunkach i nie znał specyfiki województwa olsztyńskiego. Toteż śmiało można powiedzieć, że środowisko olsztyńskie zdane było na własne siły i cały czas nurtowała je myśl o usamodzielnieniu się. Zmiany miał przynieść w pewnym zakresie rok 1955. Do tego czasu, mimo przeszkód i trudnego życia, plastycy olsztyńscy byli czynni, już od 1946 roku organizowali wystawy w Olsztynie i brali udział w ekspozycjach Okręgu. Nadchodził rok 1955. Zastąpiły wówczas dwa wydarzenia, które zaważyły na rozwoju środowiska. Jedno z nich to odciążenie Zarządu w dziedzinie spraw bytowych – założona uprzednio spółdzielnia artystyczna „Twórczość” przekształciła się w Oddział Pracowni Sztuk Plastycznych. Od tej pory ciężar poszukiwania chleba dla plastyków spadł na PSP. Drugim wydarzeniem było „zasilenie” środowiska nowymi, kolegami, którzy po ukończeniu studiów zdecydowali się na osiedlenie w Olsztynie. Środowisko ilościowo wzrosło, zaczęły się intensywne starania o pracownię. Akcja ta trwa po dziś dzień. Starania w tym kierunku dzięki konsekwentnemu działaniu poszczególnych zarządów i przychylności władz miejskich dały pozytywne wyniki. Chyba żadna inna stolica województwa nie dała plastynom tak wysokiego procentu pracowni, w stosunku do ilości członków, co Olsztyn. W 1959 roku pokonana została jeszcze jedna przeszkoda w normalnym, swobodnym działaniu środowiska: z dniem 15 kwietnia 1959 roku, na mocy uchwały Walnego Zjazdu Delegatów, Oddział Olsztyński ZPAP stał się Okręgiem bezpośrednio podległym Zarządowi Głównemu. Od tej chwili Zarząd Okręgu ma pełną swobodę decyzji i planowania, co od razu odbiło się dodatnio na wszystkich płaszczyznach działalności. Wystarczy przytoczyć z danych ewidencyjnych, że w latach 1960–1967 miały miejsce w Olsztynie 33 wystawy indywidualne i 9 wystaw zbiorowych. A jak na tle niniejszego szkicu wygląda sprawa twórczości oraz oddziaływania na społeczeństwo?

Należałoby zacząć od zwiedzenia pracowni. Widzi się to, czego wybór prezentowany jest na wystawach zbiorowych, indywidualnych, pokonkursowych, z których ostatnie od kilku

lat są tradycją. Stwierdzimy, że dominuje sztuka przedstawiająca o dużej jednak rozpiętości interpretacyjnej i formy. Widzimy ponadto szereg poważnych prac wykonanych przez plastyków olsztyńskich na zlecenia PSP. Warto wiedzieć, że mogą oni pochwalić się licznymi, poważnymi osiągnięciami tak w Olsztynie, jak i na całym terenie województwa. Są to pomniki ofiar hitleryzmu, malarstwa ścienne, mozaiki, sgraffita w gmachach użyteczności publicznej, między innymi w gmachu NOT w Olsztynie, w zamkach: w Nidzicy, Kętrzynie i wielu innych. Poziom wielu tych prac został wysoko oceniony. Istnieje jeszcze dziedzina prac zleconych mniejszych, w wielu wypadkach krótkotrwałych, które wymykają się niejednokrotnie uwadze, a spełniają ogromną rolę, jeśli idzie o oddziaływanie na społeczeństwo. Nie wystarczają tu liczne wystawy objazdowe, które interesują niewielką część społeczeństwa. Większą rolę spełnia plastyka na ulicy, w oknie wystawowym, reklama doraźna i reklama trwała. Gdy sięgniemy pamięcią do pierwszych lat po wojnie i porównamy ówczesne akcenty plastyczne z dzisiejszymi, uprzytomnimy sobie, jak wiele zmieniła tu sztuka z prawdziwego zdarzenia. Dlatego na dobro plastyki olsztyńskiej zapisać należy wszystko to, co dała społeczeństwu w minionym 25-leciu, można by powiedzieć, że bezimiennie, kształtując smak swych odbiorców.

Obecnie krystalizuje się dalszy program działania w związku z nowo powstałą, dostosowaną do realizacji coraz poważniejszych zamierzeń, siedzibą ZPAP na podzamczu olsztyńskiego Zamku.

Julian Dadlez

ARTUR NICHTHAUSER – wstęp do katalogu wystawy „XXX lat plastyki olsztyńskiej”.
Wydawcy: Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych, Galeria Domu Środowisk Twórczych, Galeria Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki w Olsztynie, 1977

Po trzydziestu latach plastyka olsztyńska zajmuje znaczące miejsce na mapie kulturalnej Polski. O jej dynamicznym rozwoju zadecydowało wiele różnorodnych czynników, wśród których najważniejszą rolę odegrała znaczna aktywność artystyczna i społeczna środowiska plastycznego oraz klimat, jaki stworzyły władze województwa dla rozwoju sztuk plastycznych.

Olsztyński Okręg Związku Polskich Artystów Plastyków liczy dziś 74 członków, w tym 50 członków rzeczywistych, reprezentujących wszystkie uprawiane w kraju dyscypliny plastyczne. Choć w porównaniu z innymi (wielkomijskimi) środowiskami nie jest to liczba wielka, to zawsze w którejś galerii naszego województwa można zobaczyć twórczość olsztyńskiego plastyka. Aby właściwie ocenić ten fakt dodać należy, że galerii tych jest już niemało, że wymienię takie ważniejsze, jak Salon Sztuki Biura Wystaw Artystycznych, Galeria ZPAP we wzniesionym w czynie społecznym Domu Plastyka, Galeria Domu Środowisk Twórczych, Galeria Międzynarodowego Klubu Książki i Prasy, Galeria Pracowni Sztuk Plastycznych, Galeria Domu Kultury w Biskupcu, Poplenerowa Galeria PGR „Garbno” oraz galeria Stowarzyszenia Społeczno Kulturalnego „Pojezierze” w Reszlu i Bęsi. Oczywiście plastyka olsztyńska eksponowana jest nie tylko w galeriach województwa. Można ją zobaczyć na wszystkich ważniejszych wystawach krajowych, zaś udział w konkursach krajowych czy zagranicznych nierzadko przynosi twórcom nagrody i wyróżnienia.

Oprócz wystawiennictwa również poważną pozycję w naszej działalności zajmują rozliczne kontakty artystyczne ze środowiskami plastycznymi nie tylko w kraju, ale i za granicą. Szczególną w nich rolę odgrywają organizowane na plenerach spotkania twórcze, których liczba w ostatnich latach wzrosła na tyle, że uczyniła nasze województwo prawdziwym „zagłębiem plenerowym”. Po tradycyjnych już fromborskich plenerach „Kopernikowskich” pojawiły się nowe: Ogólnopolski Plener Malarski w Olsztynku, Międzyśrodowiskowy Plener Rzeźbiarski Realizacyjny w Iławie, Plener Komisarzy Plenerów w Kikicach, organizowany przez Biuro Wystaw Artystycznych Plener o tematyce rolniczej w Garbnie, Plener Graficzny w Lidzbarku Warmińskim, Międzynarodowy Plener Grunwaldzki w Stębarku i Plener Malarski w Kozłowie. Mając charakter spotkań międzynarodowych, stwarzają plenery szerokie możliwości do wymiany poglądów inspirujących i wzbogacających twórczość.

Kontakty z zagranicznymi środowiskami plastycznymi nie ograniczają się tylko do spotkań na krajowych plenerach. Liczne grupy artystów olsztyńskich uczestniczyły również w plenerach we Francji, na Węgrzech i w Danii. Poza wieloletnią już wymianą wystaw z kalingradzkim środowiskiem plastycznym Biuro Wystaw Artystycznych nawiązało stałą współpracę z międzynarodową grupą „C-OX” a SSK „Pojezierze” prezentowało wystawę olsztyńskich artystów w Wielkiej Brytanii i we Francji.

Plastycy olsztyńscy w ciągu minionego trzydziestolecia prezentowali swoje prace nie tylko w galeriach. Większość rozwiązań plastycznych naszego otoczenia jest ich dziełem. Dla realizacji tych prac już przed dwudziestu laty powołano w Olsztynie oddział Państwowego Przedsiębiorstwa Pracownie Sztuk Plastycznych, który dziś prowadzi unikalną w kraju manufakturę ceramiki artystycznej. Dynamicznie rozwija się powołany przed dwoma latami oddział Spółdzielni Artystów Plastyków „Plastyka”, który znacznie rozszerzył rynek plastyczny, obejmując swym działaniem teren nowo powstałych, sąsiednich województw, a zorganizowana w 1976 roku Giełda Sztuki Współczesnej ujawniła duże zainteresowanie społeczeństwa Olsztyna dziełem plastycznym.

Utalentowani twórcy, opieka i pomoc władz województwa, liczne galerie i wyspecjalizowane przedsiębiorstwa usług plastycznych, dziś – po trzydziestu latach – dają gwarancję, że olsztyńskie środowisko plastyczne sprosta wymaganiom stawianym mu przez społeczeństwo.

Artur Nichthauser

357

KRYSTYNA KOZIEŁŁO-POKLEWSKA – wstęp do katalogu wystawy „XXX lat plastyki olsztyńskiej”. Wydawcy: Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych, Galeria Domu Środowisk Twórczych, Galeria Klubu Międzynarodowej Prasy i Książki w Olsztynie, 1977

Olsztyńskie środowisko plastyczne współtworzyło oblicze kulturalne miasta i regionu na przestrzeni XXX-lecia, inicjowało i współorganizowało szereg imprez artystycznych i społeczno-kulturalnych często o zasięgu ogólnopolskim. Plastyka towarzyszyła również pejzażowi województwa i miasta.

Rocznicowy charakter wystawy jest dobrą okazją do wydobycia z trzydziestoletniej już tradycji plastyki polskiej na ziemi olsztyńskiej tych momentów, które przyczyniły się do powstania liczebnego dziś i prężnego środowiska artystycznego, reprezentującego wszystkie dyscypliny plastyczne i różne kierunki poszukiwań twórczych; od sztuki realistycznej przez różnorodne poszukiwania w zakresie malarstwa figuratywnego do sztuki konceptualnej. Plastyka olsztyńska nie stanowi bowiem grupy o jakimś wspólnym programie ideowo-artystycznym. Na jej obraz składają się realizacje poszczególnych artystów, a ich indywidualne dokonania wzbogacają kulturę ogólnonarodową.

Pierwsze dziesięciolecie, to trudny okres odbudowy życia gospodarczego i kulturalnego na wyzwolonej ziemi. Na trwałe efekty aktywizacji kulturalnej trzeba było czekać stosunkowo długo. Do roku 1949 mieszkało i działało w Olsztynie trzech artystów: Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski i Janina Zielińska. Organizację życia artystycznego prowadzono wówczas wspólnie z artystami środowiska pomorskiego – Bydgoszczy i Torunia. Centrum organizacyjnym było wówczas Muzeum Mazurskie. W roku 1953 mieszkało już i pracowało w Olsztynie dziesięciu artystów, ale w dalszym ciągu brak było młodych absolwentów uczelni artystycznych. Co jest oczywiste, jeśli będziemy pamiętać, że w tym okresie peryferyjny, dzwignący się z ruin Olsztyn nie był miejscem atrakcyjnym dla artystów.

Ważnym wydarzeniem dla środowiska plastycznego było zorganizowanie w roku 1952 Spółdzielni Artystycznej „Twórczość”, przekształconej w trzy lata później w Oddział Pracowni Sztuk Plastycznych. Od tej pory PSP będzie dawała zatrudnienie olsztyńskim artystom. Dyrektorem PSP został Henryk Oszczakiewicz. Drugim znaczącym momentem było zasilenie środowiska absolwentami uczelni artystycznych.

Pierwsze dziesięciolecie znalazło podsumowanie w otwartej w czerwcu 1956 roku w salach olsztyńskiego Zamku ekspozycji. Organizatorami wystawy „X lat plastyki olsztyńskiej” byli: olsztyński oddział ZPAP i oddział bydgoski Centralnego Biura Wystaw Artystycznych. W wystawie tej wzięli udział: Julian Dadlez, Maria Delikat, Zofia Hermanowicz, Barbara

Hulanicka, Jan Ilkiewicz, Zygmunt Kaczor, Henryk Oszczakiewicz, Andrzej Samulowski, Sergiusz Skalski, Hieronim Skurpski, Balbina Świtycz-Widacka, Maria i Ryszard Wachowscy i Janina Zielińska. Była to wystawa sumująca dorobek pionierskich lat. Ocena wystawy była krytyczna. Oczekiwano wówczas od olsztyńskich twórców bardziej autentycznych i śmiałych wypowiedzi, bardziej twórczego stosunku do otaczającej rzeczywistości, a nie kopiowania jej. Należy jednak dodać, iż wystawa dziesięciolecia odbywała się w okresie wzmożonej dyskusji wokół polskiej plastyki, w podwyższonej temperaturze polemik nad wypowiedziami młodych w warszawskim Arsenale. Jest to jednak równocześnie moment wzrostu zainteresowania olsztyńską plastyką ze strony władz kulturalnych oraz społeczeństwa.

Drugie dziesięciolecie, mimo zaakcentowania go wystawą jubileuszową środowiska, nie stanowi wyraźnego, zamkniętego okresu. Można natomiast śmiało powiedzieć, iż w tym czasie nastąpił dalszy wzrost liczebny środowiska plastycznego oraz kształtowanie się jego oblicza artystycznego. W okresie tym olsztyńscy twórcy odnoszą sukcesy krajowe i międzynarodowe. W roku 1961 Bożena Jankowska zdobyła pierwszą nagrodę na międzynarodowym konkursie plakatu w Mediolanie; Mieczysław Romańczuk otrzymał pierwszą nagrodę w ogólnopolskim konkursie na plakat XX-lecia PPR; Zofia Hermanowicz otrzymała pierwszą nagrodę na konkursie grafiki w Opolu. Laureatami wojewódzkiej nagrody artystycznej zostali: Zofia Hermanowicz, Andrzej Samulowski, Hieronim Skurpski i Ryszard Wachowski.

Jest to jednocześnie okres zorganizowania prawie wszystkich instytucji służących rozwojowi plastyki i jej upowszechnianiu. W roku 1958 powołano w Olsztynie Oddział Centralnego Biura Artystycznego, którego kierownikiem został Julian Dadlez. Salon CBWA w olsztyńskim zamku zajął się nie tylko organizowaniem wystaw prac olsztyńskich plastyków, ale organizował również ciekawe ekspozycje prac twórców z całego kraju, stał się więc zarówno popularyzатorem współczesnej plastyki, jak też miejscem kontaktów artystycznych. To zmuszało olsztyńskich twórców do wzmożenia wysiłku nad podnoszeniem poziomu własnych prac. Przed trzema laty olsztyńskie środowisko plastyczne doczekało się salonu wystawowego z prawdziwego zdarzenia – w lutym 1973 roku otwarta została w olsztyńskim Planetarium Galeria BWA.

15 kwietnia 1959 roku, mocą uchwały Walnego Zjazdu Delegatów ZPAP przyznano olsztyńskiemu Oddziałowi ZPAP prawa Okręgu, podlegającego bezpośrednio Zarządowi Głównemu. Dzięki tym dwóm wydarzeniom Olsztyn mógł już prowadzić samodzielną politykę w zakresie opieki nad twórcami, przy czym głównym kierunkiem działania było upowszechnianie plastyki oraz troska o poprawę warunków bytowych twórców. Pierwszym prezesem Okręgu Zarządu ZPAP wybrany został, 2 czerwca 1959 roku, Ryszard Wachowski. Następnie funkcję tę pełnili: Julian Dadlez (przez dwie kadencje), Mieczysław Romańczuk (przez dwie kadencje), Eugeniusz Jankowski, a obecnie Artur Nichthausner.

To drugie dziesięciolecie zamykało się liczbą 46 pracujących w Olsztyńskim plastyków oraz zorganizowaniem w Olsztynie 215 wystaw, w tym 91 ekspozycji prac plastyków olsztyńskich.

Ostatnie dziesięciolecie, to dalszy rozwój liczbowy środowiska, prezentowanie olsztyńskich twórców na wystawach krajowych i zagranicznych. Jedną z form kontaktów plastyków olsztyńskich z środowiskami krajowymi i zagranicznymi są liczne plenery oraz uczestnictwo w nich olsztyńskich twórców. Zagraniczne stypendia twórcze, jak też wiele innych form pomocy władz kulturalnych wspomaga rozwój osobowości artystycznych naszych plastyków. Znacznym osiągnięciem organizacyjnym środowiska było zbudowanie w czynie społecznym siedziby ZPAP, której otwarcia dokonano w przeddzień Święta Lipcowego 1970 roku. W siedzibie mieści się Galeria Sztuki, prowadzona przez Olsztyński Okręg ZPAP.

Trzecie dziesięciolecie, to lata wytężonej pracy indywidualnej, okres w którym plastyka olsztyńska wkroczyła w ogólnopolski ruch wystawienniczy.

Krystyna Koziełło-Poklewska

HIERONIM SKURPSKI – wstęp do katalogu wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Wydawcy: Biuro Wystaw Artystycznych, Związek Polskich Artystów Plastyków, Olsztyn 1980

POCZĄTKOWE LATA PŁASTYKI OLSZTYŃSKIEJ

Początki plastyki olsztyńskiej skupiają się wokół olsztyńskiego Zamku. Tutaj bowiem w 1945 r., oraz w następnych latach, zamieszkiwali pierwsi artyści plastycy (w liczbie mnogiej), podejmujący się organizowania załóżków życia artystycznego. Tu również w 1946 r. miała miejsce wystawa, tu powstawały dzieła, niektóre dotąd istniejące, a inne trudne do odszukania. Również i tu mieściła się szczerupka komórka organizacyjna, ówczesna filia Pomorskiego Okręgu ZPAP w Bydgoszczy. Dodać muszę – najzupełniej marginesowo – że nie tylko sprawy plastyki wywodzą swój początek z olsztyńskiego Zamku, ale i wiele inicjatyw olsztyńskiej kultury. Widocznie klimat wiekowości zabytku oraz kopernikowska tradycja sprzyjały temu znakomicie.

W ciągu wielu dziesięcioleci, w szacownych pomieszczeniach i komnatach, prezentowano różnorodne wystawy współczesnej sztuki polskiej, reprezentujące wiele regionów kraju i tutaj startowali również artyści olsztyńscy. Zmieniły się jedynie pomieszczenia, ale w zasadzie plastyka nie opuszczała Zamku obwiedzonego fosami.

Na adres Zamku, do 1953 r., adresowana była korespondencja, tu odbywały się spotkania i zebrania, tu rodziły się pomysły, z których wiele, w uporze i trudzie, stopniowo realizowano w dalszych latach. Z kolei adres ulega zmianie, bo „siedziba” usadowiła się w jednym z pomieszczeń Pracowni Sztuk Plastycznych w Rynku Staromiejskim, instytucji powstałej dzięki inicjatywie i staraniom osiedlających się w Olsztynie członków ZPAP oraz absolwentów różnych Akademii Sztuk Pięknych. Od 1970 r. Okręg Olsztyński ZPAP posiada własną siedzibę na podzamczu, w cieniu kopernikowskiej wieży.

Tutaj nowoczesny pawilon, wraz z adaptowanym fragmentem zabytkowym, został zbudowany z inicjatywy kolegów, dzięki ich wysiłkom, przy wydatnym poparciu władz partyjnych i administracyjnych PRL.

Wspominając odległe już wydarzenia i perypetie, nie należy zapomnieć o tym, że Okręg Olsztyński ZPAP uzyskuje w 1958 r. własną i samodzielną, a więc również pełnoprawną komórkę organizacyjną w ramach ówczesnego województwa, pozbywając się dotychczasowej prowizorki i zależności. Aby dojrzeć do tego stopnia rozwoju statutowego, należało na ten zaszczyt „zapracować”, a więc posiadać określoną liczbę pełnoprawnych członków, legitymujących się odpowiednim dorobkiem artystycznym. Do tego szczebla związek dochodził dość długo, z uwagi na ówczesne trudności przeróżnej natury. Jednakże zgodny upór, konsekwentne postępowanie krok za krokiem, jednały przychylności zarówno kolegów z Bydgoszczy czy Torunia, ale również i tych z Warszawy. Wspólne społeczne i dalekosiężne myślenie jednały sympatie oraz zrozumienie, okazywały ogromne ułatwienie w pokonywaniu trudności formalno statutowych.

Dorobek zaś szczerupłego wówczas grona członkowskiego (17 osób) był już niebagatelny. Od 1957 r. istniał już Oddział Centralnego Biura Wystaw Artystycznych. Instytucja ta nie w sposób doraźny ale systematyczny prezentowała twórczość plastyczną. Dzięki temu można było ujrzyć nie tylko twórczość olsztyniaków, ale i artystów krajowych, a nawet zagranicznych. Od 1952 r. założono Spółdzielnię Plastyków, przekształconą następnie w Oddział PSP (Pracownie Sztuk Plastycznych). Dzięki niej uzyskano nie tylko systematyczne źródło egzystencji, ale równocześnie możliwość szerokiego społecznego oddziaływania artystycznego przez czynienie świadczeń dla przeróżnych instytucji. Koronnym dowodem tamtych czasów był zespołowy wysiłek ówczesnych plastyków nad wystrojem Staro Miasta. Wokół tej niezwykle istotnej i ważnej placówki skupiali się nie tylko profesjonalni plastycy, ale również architekci i fotograficy. Omówienie ich działania zajęłoby nam wiele miejsca.

Ogromna rola przypadła plastynom w kontaktach z CPLiA (Centrala Przemysłu Ludowego i Artystycznego). Były one niezwykle bliskie i niebywale owocne. Dzięki wspólnym staraniom ocalono i zachowano artystyczną substancję rodzimej sztuki ludowej Warmii i Mazur, tak niebywale ważną z uwagi na wartości twórcze i emocjonalne, jak też na znaczenie narodowe. Tym bardziej, że walory tej sztuki stanowiły dla nas niebywale zaskakujące odkrycie, dotychczas nieznanne, a pomijane celowo przez Niemców. Na drodze

doradztwa artystycznego w ówczesnych Spółdzielniach, poprzez projektowanie i rekonstrukcje dorobku tradycyjnego, a przede wszystkim rodzimego tkactwa oraz ceramiki. Dotyczyło to działania wewnątrz warsztatów, poprzez instruktaż, jak również organizację wystaw, inspirowanie konkursów organizowanych razem z Wydziałem Kultury WRN oraz Muzeum, obejmowało również bezpośrednią opiekę nad poszczególnymi twórcami ludowymi, ocalałymi z pogromu wojny. Była to działalność niebywale owocna, o dużym pożytku społecznym, artystycznym i ekonomicznym, stanowiąca niebagatelny epizod w kulturze regionu, wniesiony wysiłkiem plastyków wraz z miłośnikami twórczości ludowej. Znaczna część tej działalności (konkursy, wystawy) skupiała się również na olsztyńskim Zamku.

Równie ważnym i społecznie cennym dziełem było uczestnictwo członków ZPAP przy współpracy z Domami Kultury, a zwłaszcza Wojewódzkim Domem Kultury. Adepti z grupy zainteresowań plastycznych, uzyskiwali tu początkową wiedzę o sztuce, umiejętności techniczno-manualne, następnie kandydując na studia artystyczne i architektoniczne. Do tego odcinka przywiązywano wielkie znaczenie, bowiem dzięki temu zasiłało się środowisko olsztyńskie. Kwestia dopływu kadry i osób, stanowiła długie lata niestłuchanie pałacy problem oraz wymagający troskliwej opieki.

Obecnie, patrząc z oddalenia na tamte lata, na odległe wydarzenia i inicjatywy, przyznać należy, że uderzano i trafiano celnie we wszystkie istotne kwestie, niezbędne dla perspektywicznego działania. Kierowano się szeroko pojętym rozumieniem społecznego znaczenia oraz wagi ówczesnych inicjatyw. Przypuszczam, że pojęcie powszechności, a więc nakierowywanie zamierzeń twórczych jako „rzeczy dla wszystkich” stało się widoczne. Wzmiankując takie rozumienie artystycznego działania, opieram się na ówczesnych prasowych omówieniach i wynurzeniach, które właśnie uwypuklały sprawę tę dobitnie. I tak, pierwsze recezje z wystaw w 1946 r. opatrzone tytułami „Sztuka dla wszystkich”. Odczytując je dziś, różnie można ustosunkować się do treści oraz zawartych sformułowań, jednak owe hasło jest nie tylko że niezdarłkowe, ale stanowi niepowtarzalny rezonans pośród ówczesnej publiczności. Wyrażał się on w nagrodach i zakupach, i to nie tylko instytucjonalnych, co stanowiło na owe ogromnie chude lata, naprawdę mecenasowski gest oraz pokaźną zachętę. Zacytować należy fragment następnego tekstu, zamieszczonego w pierwszym katalogu olsztyńskiej wystawy o następującym brzmieniu: *Do całości polskiego życia odradzającego się na tym odzyskanym terenie dołączona została również twórczość polskiego artysty. W ten sposób dokonano dalszej więzi kulturalnej z Macierzą.*

Początkowe lata charakteryzowała działalność szerokiego frontu, kompleksowa w wielu kierunkach jednocześnie (wystawiennictwo, placówki PSP). Było to uwarunkowane brakiem placówek artystycznego działania koniecznością zakładania podwalin instytucjonalnych. Bardzo żałujemy, że nie udało się wówczas powołać ani stworzyć komórki dydaktycznej – choć i o tym pamiętano – stworzenie jakiegoś liceum czy technikum sztuk plastycznych. Ówczesne siły olsztyńskich plastyków były zbyt szczupłe, natomiast później do tego problemu już nie można było dojść. Jeszcze jedynie starania o „DESE” zostały uwieńczone rezultatem.

Czytający niniejsze omówienie będzie miał niedosyt i zarzuci mi ogólnikowość, a zwłaszcza brak nazwisk. Całkowicie z nim będę zgodny, bowiem nie zamierzałem dokonywać kronikarskiego przeglądu, choć taki szczegółowy diariusz jest nam niezbędny i dotąd go brak. Muszę nadto dodać, że nie byłem jedynie kibicem z dala patrzącym na bieg wydarzeń. Stąd też zawsze obawiam się nieuniknionej stronniczości i pomyłek. Zamierzałem skupić się jedynie na zespołowych działaniach, w których wspólny wysiłek przyniósł określony fakt społeczny. W dziele tym mają swój udział i żyjący i zmarli koledzy, również i ci, tkórzy z różnych względów zmuszeni byli opuścić nasze miasto. Natomiast osoba dociekliwa, pragnąca odnaleźć owe nazwiska, bez trudu do nich dotrze, bowiem zamieszczone zostały w odpowiednich publikacjach, katalogach wystaw oraz artykułach omawiających sprawy plastyki olsztyńskiej, ponadto są zgromadzone w bibliotekach i bibliografiach.

Hieronim Skurpski

MIECZYŚLAW ROMAŃCZUK – wstęp do katalogu wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Wydawcy: Biuro Wystaw Artystycznych, Związek Polskich Artystów Plastyków, Olsztyn 1980

O trudnych początkach powstania środowiska plastycznego w Olsztynie interesująco wspomina kol. Hieronim Skurpski. A czym zaznaczyliśmy swoją obecność w latach następnych? W połowie lat sześćdziesiątych wciąż jeszcze nieliczne środowisko podjęło inicjatywę zorganizowania w 1965 r., w rocznicę XX-lecia PRL, wystawy „Olsztyn wczoraj i dziś”. Wynik jej zaskoczył organizatorów: ponad 100 prac wystawiono w olsztyńskim Ratuszu.

Był to znaczący początek. Organizowane następnie konkursy o tematyce regionalnej gromadziły corocznie od 60–100 prac. W tym też czasie z oryginalną wystawą pokazali się młodzi plastycy: Aleksander Kaźmierczak, Sylwin Mydlak i Mirosław Smerek. Był to udany reportaż plastyczny z budowy Olsztyńskich Zakładów Opon Samochodowych pt. „Narodziny fabryki”.

Przygotowywane obchody 500 rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika były bodźcem do nowej jakościowo inicjatywy.

Zorganizowano wówczas pierwsze olsztyńskie plenery. Przed uczestnikami tych plenerów postawiono szeroki temat: uporządkowanie plastyczne całego szlaku kopernikowskiego. Zaproszono do współpracy kolegów z okręgu toruńskiego. Równolegle rozpisano konkursy na prace plastyczne o tematyce kopernikowskiej. Do udziału w nich zaproszono artystów z innych okręgów.

Doskonale pamiętam, i warto to chyba przypomnieć, jak przedstawiciele Zarządu Okręgu i Wydziału Kultury jeździli do Białegostoku, Gdańska, Bydgoszczy i Torunia z zaproszeniami do wzięcia udziału w konkursach. W kilku wypadkach trzeba było długo perswadować – gdyż takie wykraczające poza ramy województwa działania nie były jeszcze rozpozszechnione, modne.

Dorobek plenerów i konkursów kopernikowskich przyniósł znaczne korzyści społeczne. Na szlaku kopernikowskim zrealizowano wiele akcentów plastycznych, uporządkowano miasteczka i wsie. Plastycy natomiast bardziej uwierzyli w siebie.

Plenery, organizowane nadal pod różnymi hasłami, mają do dziś swoje stałe miejsce w kalendarzu imprez kulturalnych województwa. Dotąd udział w tych plenerach wzięło wielu artystów z całej Polski i zza granicy. Uczestnicy mieli okazję zapoznać się z pięknem Warmii i Mazur, dorobkiem gospodarczym i kulturalnym, zwiedzić zabytki. Pozostawili tutaj również wiele swoich prac.

Dzieła malarskie i rzeźbiarskie złożyły się na pokaźną galerię sztuki współczesnej w PGR w Garbnie – efekt organizowanych od wielu lat plenerów pod hasłem „Sojusz świata pracy z kulturą i sztuką”.

Liczne prace rzeźbiarskie zdobią do dziś łławę – też dorobek ogólnopolskiego pleneru zorganizowanego przez olsztyńskich.

Nie sposób wyliczyć wszystkich plenerów, nazwisk ich organizatorów czy uczestników. Można tylko, i trzeba nawet, podkreślić, że jest to wspólny dorobek powiększającego się z roku na rok prężnego środowiska artystów olsztyńskich, ich pełnej zaangażowania działalności twórczej i społecznej.

Obecnie dojrzewa interesująca inicjatywa podjęta przez olsztyńskich rzeźbiarzy znana pod hasłem „Olsztyn '82” – próba wkomponowania akcentów plastycznych i małej architektury w nowo wznoszone osiedla mieszkaniowe. Toczą się rozmowy z urbanistami na temat wspólnego z artystami kompleksowego projektowania nowych osiedli, gdzie kompozycje malarskie i rzeźbiarskie znalazłyby swoje miejsce w planach na kilka lat przed realizacją.

Kontakty olsztyńskiego środowiska plastycznego z innymi ośrodkami w Polsce są rozbudowane. Mają one charakter nie tylko formalny. Podbudowane są często znajomościami i przyjaźniami osobistymi.

Na ogólnopolskich imprezach plastycznych takich jak: Festiwal Malarstwa Współczesnego w Szczecinie, rzeszowskie „Konfrontacje” czy „Bielska Jesień” – coraz częściej można spotkać nazwiska artystów olsztyńskich. Olsztyńscy uczestniczą w plenerach od Wrocławia i Szczecina po Rzeszów i Białowieżę.

Efekt tych spotkań i działań integracyjnych to nowe pomysły, akcje i inicjatywy, bardziej ambitna twórczość.

ARTUR NICHTHAUSER – wstęp do katalogu wystawy „Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL”, Wydawcy: Biuro Wystaw Artystycznych, Związek Polskich Artystów Plastyków, Olsztyn 1980

Otoczający nas świat przyrody ustawicznie jest uzupełniany sztucznymi elementami tworzonymi przez człowieka. Jak twory te wpisują się w naturalne środowisko, może dziś ocenić każdy mieszkaniec okręgu przemysłowego, czy typowej dzielnicy mieszkaniowej. Względy ekonomiczne, a bardzo często zwykły oportunizm sprzyjają błyskawicznie rozprzestrzeniającej się brzydocie naszego otoczenia, wprowadzając weń absolutny bałagan wizualny.

Region olsztyński, jeden z piękniejszych w Europie, ulega systematycznej dewastacji wizualnej. Jaką rolę w powstrzymaniu, a choćby w złagodzeniu tego procesu odegrało i odegrać może olsztyńskie środowisko plastyczne?

Działania są wielostronne. Podstawowym jest rozbudzenie wrażliwości estetycznej poprzez prezentacje sztuki na coraz liczniejszych wystawach, na których prezentowani są plastycy olsztyńscy, jak i reprezentanci innych, szczególnie ciekawych środowisk. Drugim, niestety znacznie gorzej zorganizowanym działaniem, jest ingerencja plastyczna w bezpośrednie otoczenie człowieka. Jest ona wyrwykowa, często ma charakter „akcyjny”, uzależniona jest od kaprysu chwili, czy zleceńodawcy, po prostu nie jest oparta na rozsądnym, długofalowym planie.

Liczące dziś ponad 100 artystów plastyków środowisko jest w stanie sprostać każdemu twórczemu zadaniu, co zresztą wielokrotnie zostało udowodnione. Mimo to nie jest ono w pełni i we właściwy sposób wykorzystane.

Od początku lat sześćdziesiątych działa w Olsztynie Oddział PP Pracownie Sztuk Plastycznych, przedsiębiorstwa pośredniczącego między zleceńodawcą, a artystą plastykiem. Usługowo-handlowy charakter przedsiębiorstwa w dużej mierze umożliwił planową ingerencję plastyczną w nasze otoczenie, co było pragnieniem środowiska.

Brak zaplecza techniczno-wykonawczego ograniczył działalność przedsiębiorstwa do roli biura pośredniczącego, co było powodem niezadowolenia zarówno zleceńodawców, jak i plastyków.

W połowie lat siedemdziesiątych powstaje w Olsztynie Oddział Spółdzielni Pracy Artystów Plastyków „Plastyka”. Z nieufnością przyjęte przedsiębiorstwo dość szybko rozwija skrzydła, organizuje zaplecze techniczno-wykonawcze, zaopatrzenie plastyków w niezbędne materiały do wykonawstwa prac, a co najważniejsze – jednoczy grupę społecznie zaangażowanych twórców. Artyści ci w przekonaniu o konieczności planowej i zorganizowanej ingerencji plastyki w otoczenie człowieka opracowują szereg całościowych projektów koncepcyjnych dzielnic Olsztyna, inwentaryzują miejsca walki i męczeństwa oraz występują do władz z konkretnymi propozycjami rozwiązań bieżących problemów plastycznych. Nie znaczy to, że zarówno „Plastyka” tak jak i PSP nie borykają się z rozlicznymi trudnościami. Niemniej jednak oba te przedsiębiorstwa są w stanie, w pełni wykorzystując potencjał środowiska, uczynić nasze otoczenie znacznie bardziej przylegającym do potrzeb estetycznych człowieka.

Wyliczanka dotychczasowych dokonań zawodowo-artystycznych olsztyńskiego środowiska zajęłaby zbyt wiele miejsca, a pominięcie któregoś mogłoby narazić autora na przykrości, czego wolę uniknąć. Dlatego też poprzestaję na pobieżnym nakreśleniu sytuacji zawodowej naszego środowiska plastycznego, żywiąc głębokie przekonanie, że zostanie wszystko uczynione, aby jego talenty i umiejętności były właściwie wykorzystane dla dobra naszego pięknego regionu.

Artur Nichthausen

KRYSTYNA KOZIEŁŁO-POKLEWSKA – wstęp do katalogu wystawy „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn maj 1997. Wydawcy: Galeria Sztuki Współczesnej w Olsztynie, Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg w Olsztynie, Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków

Historia olsztyńskiego środowiska plastycznego sięga początków polskiej administracji na Warmii i Mazurach i związana jest z osobą Hieronima Skurpskiego, który 28 marca 1945 roku przyjechał do Olsztyna z pierwszą ekipą Pełnomocnika Rządu dr. Jakuba Prawina. Hieronim Skurpski, urodzony w Skurpiach koło Działdowa, student warszawskiej Akademii Sztuk

Pięknych, w czasie okupacji niemieckiej ukrywający się pod Nałęczowem w Paulinowie u swojej żony, przyjechał na tzw. ziemie odzyskane świadomy zadań, jakie tu czekały pionierów. W tym samym roku, również spod Nałęczowa, przybyła do Olsztyna artystka Janina Zielińska. W Wydziale Kultury Urzędu Pełnomocnika Rządu od kwietnia pracował już Henryk Oszczakiewicz, który jesienią podjął studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie i z dyplomem artysty plastyka w 1951 roku powrócił do Olsztyna. Również wiosną 1945 roku ściągnęła do Olsztyna, opuszczając zniszczoną Warszawę, Cecylia Vetulani, absolwentka Akademii Sztuk Pięknych i włączyła się w pracę przy organizacji muzeum. Tych kilka osób znalazło się w wyludnionym mieście, gdzie dopiero zaczynało się organizować polskie życie, a cóż dopiero życie artystyczne.

Wszelkie działania na niwie kultury zaczynało od początku – od ratowania dzieł sztuki, książek, zabezpieczania budynków, w których później znalazły siedziby placówki kultury i nauki. Hieronim Skurpski organizował w olsztyńskim Zamku Muzeum Mazurskie i już 25 listopada miało miejsce jego otwarcie. Zamek stał się pierwszą placówką kulturalną stolicy regionu. Wiosną 1946 roku przybył z Wilna Jan Ilkiewicz, który studiował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Litewskiego w Wilnie, wcześniej wywieziony został do obozu pracy w kopalni węgla w Donbasie. I jeszcze jeden artysta, tym razem rzeźbiarz, Artur Popkowski pojawił się w Olsztynie w końcu 1946 roku.

Na Zamku olsztyńskim spotykała się pierwsza trójka artystów zrzeszonych w Związku Polskich Artystów Plastyków, by nawiązać współpracę z Pomorskim Okręgiem Związku Polskich Artystów Plastyków w Bydgoszczy. W efekcie tych zabiegów już w czerwcu 1946 roku w ramach „Godów Wiosennych”- imprezy kulturalnej manifestującej polskie tradycje odzyskanej ziemi – otwarta została wystawa plastyki w Sali Malinowej Teatru im. Stefana Jaracza. Organizatorami wystawy byli bracia Edmund i Leon Grajewscy, współpracujący z teatrem olsztyńskim. Wystawa miała katalog wykonany techniką powielaczową na szarym, makulaturowym papierze (trzy luźne kartki). Na tej wystawie eksponowano prace Edmunda i Leona Grajewskich, Wandy i Mariana Krykiewiczów, Macieja Linkiewicza, Leona Paradowskiego (zamordowanego w obozie koncentracyjnym), Wandy Roblowej (nieżyjącej), Hieronima Skurpskiego i Janiny Zielińskiej. Pracownik Muzeum Mazurskiego Michał Chomin zamieścił recenzję pt. „Sztuka dla wszystkich” w „Wiadomościach Mazurskich”, nr 151, z 5 lipca.

W październiku 1946 roku na Zamku olsztyńskim odbyło się zebranie organizacyjne, na którym powołana została Delegatura Pomorskiego Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków. Pełnomocnictwo do prac związanych z powołaniem delegatury w Olsztynie otrzymał Hieronim Skurpski.

Na tym pierwszym zebraniu obecni byli Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski i Janina Zielińska. Zarząd ukonstytuował się w składzie: prezes - Hieronim Skurpski, sekretarz – Janina Zielińska. Książkę protokołów Związku Polskich Artystów Plastyków w Olsztynie rozpoczyna inwokacja - „W imię Boże”.

Na zebraniu tym postanowiono wystąpić petycją do Wydziału Kultury i Sztuki celem uzyskania pomieszczeń na tymczasowy lokal, który przewidziano we wschodnim skrzydle Zamku, postanowiono również wystosować pismo na ręce prezydenta miasta w sprawie przydzielenia obiektu na Dom Plastyków, ze wskazaniem na Bramę Miejską, która użytkowana by była wspólnie z towarzystwem turystycznym. Podjęto także decyzję w sprawie zorganizowania w końcu roku na zamku olsztyńskim wystawy Okręgu Pomorskiego ZPAP.

W wyniku pionierskich działań olsztyńskiej grupy artystów już 15 grudnia 1946 roku doszło do otwarcia w salach Muzeum Mazurskiego w Olsztynie pierwszej profesjonalnej wystawy dzieł sztuki malarstwa, grafiki i rzeźby artystów Okręgu Pomorskiego ZPAP. Eksponowali na niej swoje prace nie tylko olsztyńscy plastycy – Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski i Janina Zielińska, ale również artyści ze środowisk bydgoskiego i toruńskiego – Eugeniusz W. Baranowski, Stanisław Brzęczkowski, Konrad Dargiewicz, Władysław Fryderyk, Alojzy Coss, Brunon Cęstwicki, Jerzy Hoppen, Bronisław Jamont, Felicja Kossowska, Cezary Kowalewski, Józef Kozłowski, Stanisław Łuczak, Tadeusz Mokrzycki, Stefan Narębski, Tymon Niesiołowski, Teodor Nowak, Leon Płoszay, Stanisław Horno-Popławski, Eugeniusz Przybył, Zygmunt Tomkiewicz, Leonard Torwirt, Anna Torwirtowa, Marian Turwid, Stefan Wojciechowski, Ignacy Zelek i Tadeusz Godziszewski. Wystawie patronował dr Zygmunt Robel, wojewoda olsztyński, a w skład komitetu honorowego weszli: Lucjusz Dura, prezes Wojewódzkiej Rady Narodowej, dr Zygmunt Szulczyński, kurator Okręgu Szkolnego, Tadeusz Patucki, prezydent miasta Olsztyna, inż. Jan Grabowski, naczelnik Wojewódzkiego Wydziału Kultury i Sztuki,

Jan Dębski, naczelnik Wojewódzkiego Urzędu Informacji i Propagandy, mgr Marian Palamarczyk, dyrektor Studium Prawno-Ekonomicznego i prof. Stefan Narębski, dziekan Wydziału Sztuk Pięknych UMK. Komisarzem wystawy został prof. Eugeniusz Przybył, artysta malarz z Torunia, zaś Komitet Organizacyjny stanowili: mgr Kazimierz Reczyński, zastępca naczelnika Wojewódzkiego Wydziału Kultury i Sztuki, Marian Turwid, prezes ZPAP Okręgu Pomorskiego, prof. Tymon Niesiołowski, artysta malarz z Wydziału Sztuki UMK w Toruniu i Hieronim Skurpski, artysta malarz, kustosz Muzeum Mazurskiego w Olsztynie. Władze wojewódzkie, wszystkie działające w Olsztynie partie i stronnictwa polityczne oraz spółdzielnie „Samopomoc Chłopska” i „Społem” ufundowały liczne nagrody pieniężne dla artystów.

Było to doniosłe wydarzenie kulturalne odnotowane w prasie ogólnopolskiej, regionalnej i artystycznej, docenione przez ówczesne władze. W przedmowie do katalogu Hieronim Skurpski pisał – „Otwarcie pierwszej wystawy najnowszej sztuki polskiej w Olsztynie posiada doniosłe znaczenie. Do całości polskiego życia, odradzającego się na tym odzyskanym terenie, dołączona została również twórczość polskiego artysty”.

Następne lata nie przynoszą istotniejszych zmian w pracy środowiska. Swego rodzaju przełomem było powołanie w styczniu 1950 roku Centralnego Biura Wystaw Artystycznych w Warszawie i oddziałów wojewódzkich, które zajęły się sprawami wystawiennictwa i upowszechnianiem sztuki. W dwa miesiące później oddział bydgoski CBWA zorganizował w Olsztynie wystawę prac miejscowych plastyków. Eksponują na niej artysta grafik Zofia Hermanowicz (przybyła z Francji i osiadła na stałe w Olsztynie), Jan Ilkiewicz, Hieronim Skurpski i Janina Zielińska.

W roku 1951 wraca po skończonych studiach w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Sopocie Henryk Oszczakiewicz. Z jego inicjatywy w roku 1952 przy CPLiA zorganizowana została Spółdzielnia „Twórczość”, której celem było projektowanie i wykonywanie zleceń z zakresu sztuki użytkowej. Spółdzielnię po roku upaństwowiono i następnie przekształcono w styczniu 1953 roku w Delegaturę Warszawskiego Przedsiębiorstwa Państwowe Pracownie Sztuk Plastycznych. Następnie w roku 1955 powołano samodzielny Oddział PSP, którym do 1958 roku kierował Henryk Oszczakiewicz. Kolejnymi dyrektorami PSP byli: Marian Wojczulanis, Jerzy Bieszczad i Wojciech Lewandowski, Jan Raube, Wiesław Cieleś i Elżbieta Samulewicz – ostatni dyrektor i likwidator. Decyzja o likwidacji przedsiębiorstwa zapadła 30 grudnia 1990 roku. Istnienie w Olsztynie samodzielnego Oddziału PSP dawało olsztyńskim plastynom możliwość zarobkowania w zakresie sztuki użytkowej, architektury wnętrz, rzeźby, malarstwa architektonicznego czy grafiki użytkowej. Początkowo zlecenia na wykonanie prac, szczególnie z zakresu metaloplastyki i detalu architektonicznego, napływały z całej Polski. W późniejszych latach działalność przedsiębiorstwa ograniczała się tylko do województwa olsztyńskiego.

Epizod socrealizmu, trwający w Polsce około 6 lat, w olsztyńskim środowisku, liczącym zaledwie 9 plastyków, zajętych bardziej sprawami pionierskiego bytowania niż wskazaniem i zaleceniami płynącymi z wydziałów propagandy komitetów partyjnych, również miał miejsce. W twórczości poszczególnych plastyków mamy tematykę z wymagowanej rzeczywistości historycznej, przodowników pracy, heroizm polskiego chłopca i robotnika, tematy z życia ludzi pracy, portrety bojowników walki o polskość, portrety polityków utrzymane w konwencji wąsko pojętej sztuki realistycznej. Przykładem mogła być wystawa olsztyńskiej plastyki zorganizowana z okazji II Zjazdu PZPR, otwarta w grudniu 1953 roku, a następnie przeniesiona do Bydgoszczy. Braли w niej udział wszyscy artyści mieszkający wtedy w Olsztynie: Julian Dadlez, Zofia Hermanowicz, Jan Ilkiewicz, Eugeniusz Kochanowski, Henryk Oszczakiewicz, Sergiusz Skalski, Hieronim Skurpski, Balbina Świtycz-Widacka, Zygmunt Kaczor i Józef Zboromirski. Na wystawę złożyło się 90 prac z zakresu malarstwa, grafiki, rysunku, akwareli i rzeźby, a tematyka odpowiadała „zamówieniu społecznemu”. Tak więc można było zobaczyć: Bieruta, Dzierżyńskiego, forsowanie Odry, Kopernika nadającego ziemię chłopom, portrety literatów-autochtonów i bojowników o polskość Warmii i Mazur oraz odbudowę Starego Miasta, pejzaże, a nawet kukielki z bajki „Zielony mosteczek” wystawianej w teatrze „Czerwony Kapturek”, projektowane przez Eugeniusza Kochanowskiego i Józefa Zboromirskiego.

Na jedno należy jeszcze zwrócić uwagę – w tym okresie dominującą cechą środowiska była zaradność, niemal wszyscy znaleźli zatrudnienie w Przedsiębiorstwie Pracownie Sztuk Plastycznych, w szkolnictwie bądź prasie. Z inicjatywy olsztyńskiej Delegatury ZPAP we wrześniu 1953 roku zorganizowana została konferencja robocza z przedstawicielami władz i architektów, na której dokonano podsumowania działalności olsztyńskiej grupy plastyków, a także architektów.

W ramach akcji osiedleńczej Ministerstwa Kultury i Sztuki w końcu lat 1954/1955 przyjechała do Olsztyna pierwsza grupa absolwentów Akademii Sztuk Pięknych. Byli to: Maria Delikat (malarstwo), Czesław Machnicki (rzeźba), Andrzej Samulowski (malarstwo), Ryszard Wachowski (rzeźba) oraz Maria Wachowska (architektura wnętrz). Grupa ta ożywiła i wzmocniła nieliczne środowisko.

Nowy Statut ZPAP uchwalony w 1955 roku na VII Zjeździe Delegatów ZPAP stwarzał możliwość powoływania oddziałów w miejsce delegatur ZPAP.

Olsztyńskie środowisko miało już wymaganą liczbę artystów, działało PSP można więc było powołać oddział ZPAP. Miało to miejsce 4 marca 1955 roku. Wybrano tymczasowy Zarząd w składzie: prezes – Hieronim Skurpski, sekretarz – Sergiusz Skalski, członek Zarządu oddziału – Balbina Świtycz-Widacka. Zebranie odbyło się na Zamku olsztyńskim, a uczestniczyli w nim Julian Dadlez, Edmund Grajewski, Zofia Hermanowicz, Eugeniusz Kochanowski, Henryk Oszczakiewicz, Sergiusz Skalski, Andrzej Samulowski, Hieronim Skurpski, Balbina Świtycz-Widacka, Ryszard Wachowski i Józef Zboromirski. Postanowiono również, że walne zebranie ze względów formalnych, związanych z przyjęciem nowych członków, odbędzie się w ciągu miesiąca. W marcu 1955 uzyskano białą pracownię po Przedsiębiorstwie Pracownie Sztuk Plastycznych przy ul. Curie-Skłodowskiej 12 na lokal i pracownię dla oddziału.

Pionierski okres pierwszego dziesięciolecia to proces liczebnego rozrastania się olsztyńskiej grupy artystów oraz stwarzanie form organizacyjnych i instytucjonalnych do uprawiania i upowszechniania twórczości plastycznej w mieście pozbawionym zaplecza ekonomicznego i kulturalnego. Okres ten zamykają dwa ważne wydarzenia – walne zebranie członków Oddziału ZPAP, które odbyło się 7 marca 1956 roku, oraz wystawa środowiska z okazji 10-lecia zorganizowania w Olsztynie pierwszej wystawy plastyki. Oddział liczył wtedy 15 członków. Organizatorami wystawy „X lat plastyki olsztyńskiej” byli: olsztyński Oddział Związku Polskich Artystów Plastyków i Oddział Bydgoski Centralnego Biura Wystaw Artystycznych. Wystawa otwarta została w salach Zamku olsztyńskiego w czerwcu i czynna była do sierpnia 1956 roku. Stała się ona podsumowaniem możliwości artystycznych młodego środowiska – twórców, którzy przeniesieni na nowy grunt, bez tradycji i poprzedników, rozpoczęli swoją samodzielną działalność artystyczną. Do kogo lub czego mogli się odwoływać, by tworzyć w regionie nową tradycję kulturową? Do historii, do związków tego regionu z polską kulturą, do tradycji ludowej, żywej do niedawna, czy wreszcie do nowego pejzażu malowniczych miasteczek pełnych zabytków, przepięknych leśnych krajobrazów... W wystawie tej brali udział: Julian Dadlez, Maria Delikat, Zofia Hermanowicz, Barbara Hulanicka, Jan Ilkiewicz, Zygmunt Kaczor, Henryk Oszczakiewicz, Andrzej Samulowski, Sergiusz Skalski, Hieronim Skurpski, Balbina Świtycz-Widacka, Maria Wachowska, Ryszard Wachowski i Janina Zielińska. Łącznie eksponowano 131 prac. Prezentowane prace nie znalazły jednak uznania w oczach krytyków. Oczekiwano wówczas bardziej autentycznych i śmiałych wypowiedzi artystycznych, bardziej twórczego stosunku do otaczającej rzeczywistości, a nie kopiowania starych wzorów. Należy pamiętać, że wystawa dziesięciolecia odbywała się w okresie wzmożonej dyskusji wokół plastyki polskiej, w podwyższonej temperaturze polemik nad eksperymentem artystycznym i ideowym, manifestacją młodych w warszawskim Arsenale. Czuć było już „odwilż” październikową. W olsztyńskim środowisku dyskusję rozpoczęła Maria Korolkiewicz recenzją „Z okazji 10-lecia” zamieszczoną w „Głosie Olsztyńskim” (1956, nr 14, 30 VI). Następnie na łamach „Warmii i Mazur” (nr 12 z I X 1956) ukazał się artykuł Joachima Weinera „Przeciw sztuce spokojnego ducha”. Autor w bardzo ostry sposób zarzucał olsztyńskiej plastyce brak samodzielności i schematyzm. *Olsztyńskie środowisko plastyczne nie wywalczyło sobie należytej pozycji i swoją twórczością nie upoważniło innych do wystąpień w jego sprawie. Nie zdołało nawet wytworzyć atmosfery dyskusji, o co chyba nie tak trudno w środowisku, którego gusty i upodobania nie wykraczają poza tradycje Siemiradzkich i Gerasimonów. To, co nam to środowisko prezentuje, to w dalszym ciągu „sztuka spokojnego ducha” i nawet ci, którzy kiedyś ją głaskali, dzisiaj już jej nie dostrzegają.* Były to stwierdzenia prowokujące do dyskusji i plastycy podjęli tę dyskusję na łamach „Warmii i Mazur”.

Drugie dziesięciolecie rozpoczynają w zasadzie działania organizacyjne związane z podjęciem starań o utworzenie w Olsztynie Okręgu ZPAP i Oddziału Centralnego Biura Wystaw Artystycznych, które powołano 15 maja 1958 roku. Biuro zlokalizowano w południowym skrzydle Zamku olsztyńskiego, a jego kierownikiem został Julian Dadlez. Od tego czasu sprawami wystawienniczymi i upowszechnianiem plastyki zajmowała się profesjonalna placówka kulturalna, z własnym budżetem i personelem. Biuro ściśle współpracowało ze Związkiem Polskich Artystów Plastyków i realizowało jego plany odnośnie prezentacji dorobku środo-

wiska. Starano się stworzyć jak najlepsze możliwości wystawiennicze dla własnych członków, wyjść z plastyką poza teren województwa (wystawy objazdowe, odczyty, spotkania na wystawach). Poza tym sprowadzano wystawy zbiorowe Okręgów ZPAP: Krakowskiego, Szczecińskiego, Lubelskiego, Wrocławskiego, Bydgoskiego, organizowano także wystawy indywidualne znanych artystów z różnych regionów Polski.

W rok później odnotowujemy jeszcze jedno ważne wydarzenie w życiu olsztyńskiego środowiska plastycznego.

Mocą uchwały Walnego Zjazdu Delegatów ZPAP z dnia 15 kwietnia 1959 roku przyznano olsztyńskiemu Oddziałowi ZPAP, należącemu dotychczas do Okręgu Bydgoskiego, prawo okręgu podległego bezpośrednio Zarządowi Głównemu ZPAP w Warszawie. Dzięki temu Olsztyn mógł prowadzić samodzielną politykę. Środowisko liczyło wtedy 25 członków, ale szybko powiększało się o młodych absolwentów uczelni artystycznych lub artystów przybyłych z innych środowisk, np. z Torunia przybył Wojciech Jakubowski, znany i ceniony twórca ekslibrisów, i pod koniec drugiego dziesięciolecia liczyło 48 artystów.

Popaździernikowe ożywienie kulturalne pozostało nie bez wpływu na postawy ideowe artystów i ich twórczość. Obserwujemy tzw. modę na nowoczesność, odwoływanie się do abstrakcji i geometrii oraz innych kierunków sztuki nowoczesnej, ale przede wszystkim do tradycji malarstwa postimpresjonistycznego i polskiego koloryzmu. Młode pokolenie opowiada się za ekspresją i metaforą, starsze pozostaje przy realistycznym widzeniu rzeczywistości. Powstają dzieła coraz lepsze. W tym czasie można już mówić o indywidualnym obliczu olsztyńskiej plastyki.

Próbowano nawiązać kontakty z innymi regionami, a to poprzez organizację wspólnych imprez jak: ogólnopolska wystawa konkurs „Warmia i Mazury w plastyce polskiej” (odbyły się dwie ekspozycje – 1960 i 1962), konkurs „Turystyka na Warmii i Mazurach” zakończony wystawą pokonkursową „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur” (1966); konkursów na plakat z okazji 650-lecia Lidzbarka Warmińskiego czy 80-lecia urodzin Feliksa Nowowiejskiego. Na zamku reszelskim zamieszkała Barbara Hulanicka, absolwentka Wydziału Tkactwa warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Zajęła się odtwarzaniem dawnych dywanów i kilimów mazurskich oraz komponowaniem własnych tkanin o tematyce i wzornictwie regionalnym, w zapomnianej już technice podwójnej. Reszelskie tkaniny podwójne zyskały uznanie na całym świecie, a autorka zdobyła wiele nagród. W Reszlu Barbara i Andrzej Hulaniccy stworzyli liczący się ośrodek kultury. Pod patronatem Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego „Pojezierze” zapoczątkowali w zamku reszelskim stałą Galerię Sztuki Współczesnej Warmii i Mazur, a w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie dyrektor Hieronim Skurpski gromadzi prace olsztyńskich twórców z myślą o stałej galerii.

Co najciekawsze, było to dziesięciolecie indywidualnej pracy twórczej, osobistych sukcesów, wyróżnień i nagród, uczestnictwa w życiu artystycznym całego kraju. Przybywający do Olsztyna młodzi plastycy nie musieli już pokonywać trudów organizacyjnych kształtowania środowiska, podstawowe instytucje i organizacje związane z upowszechnianiem sztuki i działalnością artystyczną już istniały, można je było tylko wykorzystywać i udoskonalać. Wystawy okręgowe plastyki olsztyńskiej organizowano w Szczecinie, Wrocławiu, Lublinie, Krakowie, Nowym Sączu, Białymstoku, Opolu, Warszawie. Olsztyńscy artyści uczestniczyli w wystawach ogólnopolskich, między innymi w dorocznych radomskich pokazach, warszawskich wystawach malarstwa i grafiki, organizowanych z okazji XV-lecia czy XX-lecia PRL, II Biennale Grafiki w Krakowie, w II Wiośnie Opolskiej, w sympozjum Złotego Grona w Zielonej Górze, w Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie czy Biennale Form Przestrzennych w Elblągu; zorganizowano ponad 30 wystaw indywidualnych w Olsztynie i innych miastach Polski.

Młodzi zrzeszają się, by wspólnie organizować wystawy, dyskutować. Tak powstała olsztyńska Grupa „Pięciu”, w skład której weszli Maria Delikat, Zofia Hermanowicz, Jan Ilkiewicz, Andrzej Samulowski i Ryszard Wachowski. Bożena Jankowska w roku 1961 zdobyła I nagrodę na międzynarodowym konkursie plakatu w Mediolanie, a 1967 roku w Rimini otrzymała, razem z Eugeniuszem Jankowskim, srebrny medal za plakat. Wojciech Jakubowski wystawiał swoje ekslibrisy we Włoszech, Japonii, Szwecji i Wiedniu. Wyróżnienie na V Biennale Młodych w Paryżu uzyskała Barbara Lis-Romańczuk i brała udział w międzynarodowej wystawie medalierstwa w Helsinkach. Mieczysław Romańczuk otrzymał I nagrodę w konkursie na plakat XX-lecia PRL, Zofia Hermanowicz otrzymała I nagrodę na konkursie grafiki w Opolu.

W prasie centralnej o plastyce olsztyńskiej pisali Jerzy Madejski, Jerzy Mikke, Jan Puget, Aleksandra Kopydłowska, w olsztyńskiej Kamila Wróblewska, Henryk Panas, Edward Bonusiak, Anna Samulowska, Krystyna Kozięłło-Poklewska, Bogdan Dzitko.

Jubileuszowa wystawa „XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966” czynna była od lutego do marca 1966 roku. Zorganizowana została w 11 klubach i salach wystawowych na terenie Olsztyna. Były to ekspozycje grupowe i pokazy indywidualne 29 artystów; łącznie eksponowano 287 prac z zakresu malarstwa, grafiki, rzeźby, tkaniny artystycznej, sztuki użytkowej. Była to wystawa sumująca dwudziestoletnie dokonania artystyczne środowiska, które było dobrze zorganizowane, a jego witalność pomagała przewyciężyć schematyzm i różne trudności, jakie towarzyszyły twórcom. To drugie dziesięciolecie zamyka się liczbą 215 wystaw zorganizowanych w Olsztynie i województwie, w tym 91 ekspozycji prac olsztyńskich plastyków.

W historii środowiska trzecie dziesięciolecie trochę się wydłużyło i trwało czternaście lat. Po 13 grudnia 1981 zawieszona została wszelka działalność społeczno-kulturalna, w tym również działalność Związku Polskich Artystów Plastyków.

Był to okres dalszego rozwoju liczebnego środowiska, prezentowania olsztyńskich twórców na wystawach krajowych i zagranicznych. Jedną z atrakcyjniejszych form kontaktów twórczych plastyków olsztyńskich ze środowiskami krajowymi i zagranicznymi były liczne plenery organizowane w województwie olsztyńskim i w innych regionach Polski oraz uczestnictwo w nich olsztyńskich twórców. Zagraniczne stypendia twórcze, jak i inne formy pomocy władz kulturalnych, wspomagały rozwój osobowości artystów.

Spośród wielu ciekawych inicjatyw należy wymienić włączenie się środowiska plastycznego, jako jednego z pierwszych, w przygotowania do obchodów 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika. Dwa lata trwały prace nad sformułowaniem programu. Ogłoszono konkurs plastyczny „Mikołaj Kopernik i jego idea”. Była to impreza rozłożona na trzy lata, a do współpracy poproszono artystów z sąsiednich Okręgów ZPAP: Bydgoskiego, Toruńskiego, Białostockiego i Gdańskiego. Imprezy kopernikowskie zapoczątkowały międzynarodowe plenery, sympozja, wystawy. Ogłoszono trzy konkursy połączone z nagrodami oraz wystawami pokonkursowymi zorganizowanymi we Fromborku i Olsztynie. Odbyły się międzynarodowe plenery „Szlak Kopernika” oraz „Ziemia Kopernika”. Prace uzyskane w wyniku tych imprez zapoczątkowały stałą galerię malarstwa współczesnego o tematyce kopernikowskiej w Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku i wzbogaciły zbiory Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Równie ważnym wydarzeniem kulturalnym, związanym z obchodami rocznicy kopernikowskiej, było otwarcie w lutym 1973 roku nowego Salonu Wystawowego Biura Wystaw Artystycznych w olsztyńskim Planetarium, zbudowanym dla uczczenia 500-lecia urodzin Mikołaja Kopernika. Na inaugurację działalności Biura Wystaw Artystycznych przygotowano dużą wystawę olsztyńskiej plastyki. Upowszechnianiem plastyki w tamtych latach, obok BWA, prezentacją polskiej i zagranicznej plastyki zajmowało się Muzeum Warmii i Mazur, klub w siedzibie ZPAP, Dom Środowisk Twórczych, Klub MPiK, Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze” i sporadycznie inne organizacje.

25-lecie Związku Polskich Artystów na Warmii i Mazurach plastycy obchodzili we własnej siedzibie, o którą walczyli od lat i sami w czynie społecznym i przy pomocy Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków ją odbudowali. Prace związane z odbudową zabytkowej baszty na dolnym dziedzińcu Zamku olsztyńskiego trwały od 1967 roku, a najwięcej pracy w jej odbudowę włożyli Andrzej Samulowski, Eugeniusz Jankowski i Bolesław Wolski. Otwarcie siedziby nastąpiło 13 października 1970 roku i połączone było z obchodami 25-lecia ZPAP na Warmii i Mazurach. Ważnym akcentem tych uroczystości była wystawa środowiskowa „25 lat plastyki na Warmii i Mazurach”.

Z okazji XXV-lecia PRL ogłoszony został konkurs na prace plastyczne, nagrody przyznane przez Wydział Kultury PWRN w Olsztynie otrzymali: Bożena Jankowska, Hubert Maciejczyk, Henryk Mączkowski, Aleksander Kaźmierczak, Barbara Lis-Romańczuk i Bogdan Stefanów.

Rocznica kopernikowska przyczyniła się do ożywienia środowiska, podniosła jego autorytet i zapoczątkowała organizację w pięknych zakątkach województwa olsztyńskiego przeróżnych plenerów malarskich i sympozjów z udziałem plastyków olsztyńskich i z innych regionów Polski oraz z zagranicy. Organizatorzy tych imprez to ZPAP, Ministerstwo Kultury i Sztuki, przedsiębiorstwa przemysłowe, organizacje społeczne. Były to między innymi „Spotkania Fromborskie”, plener rzeźbiarski w Iławie, plenery: malarski w Nidzicy, „Wiosna Warmińska” w Kikicach, „Grunwald”, „Warmińska Jesień” w Cerkiewniku, w ramach „Sojuszu Świa-

ta Pracy z Kulturą i Sztuką” w Garbnie, plener graficzny w Lidzbarku Warmińskim, plener wiejski w Muzeum Budownictwa Ludowego w Olsztynku i całoroczny plener o tematyce leśnej w Marwałdzie.

Na uznanie zasługuje aktywność poszczególnych twórców, którzy brali udział w licznych imprezach plastycznych ogólnopolskich i międzynarodowych. Hieronim Skurpski w warszawskiej Zachęcie prezentował na wystawie jubileuszowej prace malarskie i graficzne z lat 1939-1979, Barbara Hulanicka wystawiała w Polsce i za granicą cykl tkanin na temat „Religie świata”. Małgorzata Korolko zdobyła nagrodę specjalną za ekslibris na Węgrzech i I nagrodę za ekslibris w ogólnopolskim konkursie organizowanym przez Towarzystwo Miłośników Lublina. Henryk Mączkowski brał udział w wystawie grupowej w Danii i Szwecji, zaś Barbara Lis-Romańczuk w międzynarodowej wystawie medalierstwa „FIDEM” w Helsinkach, w międzynarodowym biennale medalierstwa „DANTESCO” we Włoszech oraz w wystawie Polska sztuka medalierska w Hawanie. Andrzej Samulowski otrzymał nagrodę PWRN w Białymstoku, Bożena Jankowska zdobyła I nagrodę za projekt plakatu wystawy filatelistycznej „Polska '73” oraz brała udział w III, IV i VI Międzynarodowym Biennale Grafiki w Warszawie. Tadeusz Burniewicz otrzymał II nagrodę w konkursie „Nie ma problemu” w Skopje i „Złotą Szpilkę”, Maria Szymańska III nagrodę w dziedzinie grafiki na ogólnopolskiej wystawie „Łowiectwo w sztukach pięknych”.

Z ciekawszych inicjatyw środowiska należy przypomnieć wystawy organizowane w Düsseldorfie, Londynie, Francji oraz w Kaliningradzie. Od 1975 organizowana była wspólnie z Towarzystwem Miłośników Olsztyna i innymi sponsorami coroczna wystawa z nagrodami „O Medal Prezydenta”. W „Panoramie XXX-lecia” – ogólnopolskiej imprezie kulturalnej organizowanej centralnie w Warszawie – czterdziestu olsztyńskich artystów ekspozycją swoje prace w Muzeum Narodowym. Następną dużą i bardzo interesującą wystawę jubileuszową z okazji XXX-lecia olsztyńskiej plastyki otwarto w marcu 1977 roku w BWA.

Ostatnią wystawą jubileuszową olsztyńskiego środowiska plastycznego, liczącego wtedy ponad 100 osób, była wystawa 35-lecia otwarta 15 grudnia 1980 roku w Hali Widowiskowo-Sportowej. Komisarzem organizacyjnym został Janusz Wierzyński, a komisarzami poszczególnych dyscyplin artystycznych: Wiesława Pasik (malarstwo), Maria Szymańska (grafika i rysunek), Wiesław Kaczmarek (rzeźba), Michał Sawaniuk (tkanina i sztuki użytkowe), Maria Erdman-Przełomieć (konserwacja dzieł sztuki) oraz Hieronim Skurpski i Janusz Kompowski – konsultacja merytoryczna katalogu. Do współorganizacji i współfinansowania pozyskano Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, Biuro Wystaw Artystycznych, Muzeum Warmii i Mazur, Halę Widowiskowo-Sportową, Wydawnictwo „Pojezierze”, Kombinat Wydawniczo-Kolportażowy, Spółdzielnię Pracy Artystów Plastyków „Plastyka” i Pracownię Sztuk Plastycznych. Wystawa ta była ostatnią tak dużą prezentacją dorobku artystycznego olsztyńskiego środowiska twórczego.

Stan wojenny spowodował zawieszenie działalności, a w konsekwencji w 1983 roku likwidację ZPAP.

*Stan wojenny i zawieszenie działalności ZPAP wywołał przygnębienie. Ludzie odczuwający potrzebę gromadzenia się i działania myślenia o związku regionalnym. A gdy to się okazało niemożliwe, narodził się Związek Polskich Artystów Malarzy i Grafików (protokół Komisji Rewizyjnej ZPAP z dnia 8.05.1990). W roku 1984 nastąpiło przejście całego majątku ZPAP w Olsztynie przez „Sztukę Polską” Przedsiębiorstwo Państwowe Oddział w Gdańsku, likwidatorem był mgr Kazimierz Oniszczuk. W tym samym roku powstał w Warszawie Związek Polskich Artystów Malarzy i Grafików. Pisano wtedy, że „nie jest to jednak organizacja nowa, zrodziła się ona z potrzeby sytuacji, po rozwiązaniu ZPAP i stanowi obecnie oficjalną reprezentację polskiego środowiska plastycznego”. Nie wszyscy plastycy godzili się na przejście organizacyjne do nowego związku. W Olsztynie decyzją Zarządu Głównego ZPAMiG powołano okręg, do którego dołączeni zostali na krótko artyści z Białegostoku, Ostrołęki i Suwałk, łącznie nowy związek skupiał 32 artystów. Prezesem został Andrzej Samulowski. W marcu 1986 roku ZPAMiG zorganizował w warszawskiej Zachęcie pierwszą wspólną ekspozycję, a wzięło w niej udział 349 autorów z całej Polski. Z Olsztyna w wystawie tej uczestniczyło 13 artystów. Andrzej Skoczyła w okazjonalnym dodatku do wystawy pisał: *Ta wystawa jest wyzwaniem. Jest wyzwaniem i prowokacją losu w tym samym stopniu, w jakim znalazło się całe środowisko plastyczne, ze swoimi niepokojami, niejasnościami i jednocześnie z niezgodą na potulność, natomiast z otwarciem na ryzyko.**

Okres do 1989 roku to czas stagnacji i zagubienia, jedni włączyli się w organizację ZPAMiG, inni rozmyślali o związku regionalnym, a jeszcze inni zamknęli się w swoich pra-

cowniach, zabrakło pieniędzy na plenery, wystawy, stypendia, zakupy. Mecenat państwowy finansował tylko państwowe instytucje i ich inicjatywy. Biuro Wystaw Artystycznych jako instytucja państwowa z określonym budżetem realizowało swój program, w katalogach zabrakło współorganizatora – Związku Polskich Artystów Plastyków. Przykładem może być wystawa „Plastyki Ziem Zachodnich i Północnych” zorganizowana w lipcu 1985 roku na 40-lecie powrotu do Macierzy. Organizatorami tej dużej wystawy w Olsztynie byli: Ministerstwo Kultury i Sztuki, Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego i Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie, a prace pochodziły ze zbiorów muzeów: Gdańska, Koszalina, Szczecina, Wrocławia, Zielonej Góry i Olsztyna. Wystawa prezentowała najwybitniejsze dzieła plastyczne z dziedziny malarstwa, grafiki, tkaniny artystycznej, szkła artystycznego, ceramiki, rzeźby i była prezentacją autorską, ponieważ wyboru prac dokonali kustosze muzeów pracujący w muzeach Ziem Zachodnich i Północnych.

Wystawa na 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy otwarta w lutym w roku 1985 nie prezentowała całego środowiska.

Po wyborach 4 czerwca 1989 roku i transformacji ustrojowej olsztyńskie środowisko plastyczne znalazło się w trudnej sytuacji społecznej i materialnej, organizacyjnie rozproszone. Jedna grupa artystów 25 maja 1990 roku zarejestrowała w Sądzie Wojewódzkim Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków z 17 członkami-założycielami i prezesem Januszem Wierzyńskim. Deklarowała współpracę z ZPAP. ZPAMiG na własne życzenie rozwiązał się w lutym 1990 roku. Najlicniejsza grupa podjęła działania w sprawie reaktywowania Związku Polskich Artystów Plastyków.

W końcu roku 1989 powstała grupa inicjatywna dla reaktywowania ZPAP. Powołano tymczasowy zarząd i już 2 marca 1990 roku odbyło się walne zebranie członków ZPAP w Olsztynie. Grupa inicjatywna podała kandydaturę Janusza Kompowskiego na prezesa i został on wybrany większością głosów, a już 26 kwietnia wyrażono mu wotum nieufności. Na zwołanym na 25 maja 1990 roku Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu Okręgu ZPAP, liczącym 54 członków, wybrano nowe władze, prezesem został Piotr Obarek. Na następną kadencję wybrano Ewę Plichtę-Lubieniecką, a na ostatnim Zwyczajnym Walnym Zebraniu Członków ZPAP, odbytym 12 października 1996 roku, funkcję prezesa powierzono Dorocie Jajko. Po prawie dziesięcioletniej przerwie Związek Polskich Artystów Plastyków w Olsztynie wznowił działalność, skupiając w swoich szeregach swych dawnych członków.

Znowu trzeba było zaczynać od początku. Zadania, jakie stanęły przed środowiskiem, były trudne, w wielu wypadkach niemożliwe do załatwienia z braku jakichkolwiek funduszy. Składki członkowskie i drobna dotacja od wojewody nie starczały nawet na załatwienie spraw organizacyjnych, nie mówiąc o działalności artystycznej. Związek, podobnie jak poszczególni plastycy, znalazł się w bardzo trudnej sytuacji materialnej. Sprawą najważniejszą i do dziś niezafatwioną jest status prawny siedziby ZPAP. Przejęcie sklepu od Przedsiębiorstwa „Sztuka Polska” miało być źródłem finansowania działalności związku. Niestety, lokal można było uzyskać tylko drogą przetargu, w końcu, po wielomiesięcznych pertraktacjach, podpisano umowę z władzami miasta na wynajem lokalu przy ul. 1 Maja 16. Udało się rozwiązać problem pracowni i opłat za ich użytkowanie. Doprowadzić także do powołania Plastyka Miejskiego przy Wydziale Architektury i Urbanistyki, by zapobiec tandecie plastycznej tak często spotykanej w naszym otoczeniu. Z końcem 1991 roku Biuro Wystaw Artystycznych zrezygnowało z prowadzenia działalności wystawienniczej w siedzibie ZPAP. Przed Zarządem stanął problem utrzymania siedziby. Podpisanie umowy ze spółką „Rasko” na jakiś czas zapewniło pokrycie kosztów jej eksploatacji i częściowe – wystaw i imprez organizowanych przez ZPAP. Instytucje służące plastyce i przez artystów organizowane albo upadły, albo środowisko nie ma żadnego wpływu na ich działalność. To tylko kilka przykładów trudnej sytuacji plastyki olsztyńskiej. Mimo to nie zrezygnowano z działalności artystycznej, poszczególni artyści tworzą, wystawiają, uczestniczą w życiu kulturalnym kraju, pojawiły się nowe formy współpracy z artystami, jak galerie, nieliczni marszandzi, sponsorzy prywatni. Mecenat państwowy w zasadzie nie istnieje, mecenat prywatny i rynek plastyczny dopiero się kształtują. Wszystko zależy od operatywności poszczególnych twórców i działaczy związkowych.

Na podkreślenie zasługuje fakt zorganizowania przez związek pierwszej wystawy środowiskowej „Kartoteka '91” prezentującej dorobek około 40 artystów. Wśród wystawiających dominowały młode roczniki absolwentów uczelni artystycznych, którym nieobce jest to wszystko, co dzieje się we współczesnej sztuce światowej, rozumieją oni nowe prądy, jeśli im

ulegają, to zachowując i rozwijając własną osobowość. Opowiadają się bardziej za ekspresją wyrażaną symbolem, metaforą opatrzoną w piękno najprostszych kształtów, malują nierzeczywiste krajobrazy, równie dziwne postacie.

Muzeum Warmii i Mazur zorganizowało wystawy z okazji 80-lecia urodzin Hieronima Skurpskiego i 40-lecia pracy twórczej Andrzeja Samulowskiego, pośmiertną wystawę Henryka Mączkowskiego i wystawę Marii Łożek-Kwiatkowskiej i Eugeniusza Kwiatkowskiego. W nowej galerii Wyższej Szkoły Policijnej w Szczytnie w roku 1995 zorganizowano wystawę olsztyńskiego środowiska plastycznego „Ogrody Sztuki”, w Centrum Polsko-Francuskim odbywają się również wystawy olsztyńskich twórców. Obok instytucji i galerii również ZPAP prowadzi działalność wystawienniczą w galerii Klubu Plastyka „OKOP”. Obok wystaw indywidualnych, m. in. Bogdana Stefanowa, Joanny Milewicz, Ewy Plichy-Lubienieckiej, wprowadzono nowe formy działalności w postaci koncertów, promocji firm, organizacji sympozjów, happenningów, działań artystycznych. Większość imprez mogła się odbyć dzięki pozyskanym sponsorom.

Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków w marcu 1996 zorganizowało jedną wystawę w klubie „U Artystów” oraz zajęło się wyłącznie organizowaniem plenerów: plener zimowy w Holetu „Anders” w Starych Jabłonkach, wiosenny w Szałkowie koło Ławy, jesienią i zimowy w Hotelu „Star-Dadaj” w Ramsowie. Organizatorem ich był Janusz Wierzyński.

W tym dziesięcioleciu na szczególne podkreślenie zasługuje fakt powołania Instytutu Wychowania Plastycznego na olsztyńskiej WSP, a wcześniej Liceum Plastycznego w Olsztynie, o które dopominało się środowisko od wczesnych lat pięćdziesiątych.

Olsztyńskie środowisko plastyczne w minionym półwieczu było jednym z najliczniejszych, najbardziej prężnych środowisk kulturalnych Olsztyna.

Przyczyniło się do powstania wielu instytucji, podejmowało wiele cennych inicjatyw, to także dzięki niemu region olsztyński stał się ważnym ośrodkiem kultury w północno-wschodniej Polsce.

Krystyna Koziełło-Poklewska

HIERONIM SKURPSKI – wstęp do katalogu wystawy „50 lat plastyki na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn maj 1997. Wydawcy: Galeria Sztuki Współczesnej w Olsztynie, Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg w Olsztynie, Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków.

W STRONĘ PRZYSZŁOŚCI

Nie zamierzam dokonywać żadnej wylizanki ani rejestru historycznego. Osiągnięciami i wynikami plastyków i plastyki olsztyńskiej zajmują się historycy sztuki i kultury. Zauważa się nawet, że ostatnio zainteresowanie tą przeszłością wzrosło. Powstają bowiem opisy poszczególnych osób i przeprowadza się mniej czy bardziej wnikliwie oceny i analizy. Zauważa się i to, że opierają się nawet na materiałach, które w swoim czasie nie były nam dostępne. Powoduje to, że rozwój i działalność plastyki uzyskuje względnie zrozumiały opis i interpretację.

Najbardziej wrażliwymi dla rozwoju, w moim rozumieniu, są zjawiska, które w sposób ciągły i trwały wpływają na możliwości twórcze. Do nich zaliczam fakty inwestycyjne typu instytucjonalnego. Są nimi przede wszystkim zakłady pedagogiczne. One to, swą kondycją dydaktyczną i systematycznością studiów, wpływają na kształtowanie jednostek, a więc i przyszłości. Co więcej, są zdolne wytworzyć zmiany w dotychczasowej sytuacji i wyznaczyć nowe perspektywy dla karier.

Już u zarania naszej państwowości istniały załączkowe plany odnośnie szkolnictwa artystycznego. Powstawały nie tylko pośród nas, ale i w ówczesnym Ministerstwie Kultury i Sztuki. Jednakże w tamtej sytuacji nosiły znamiona życzeń i marzeń, nie przystających do ówczesnych realiów. Fakt powstania w Olsztynie dwóch szkół kształcenia plastycznego budzi tylko radość. Z zainteresowaniem śledzi się ich struktury organizacyjne i programy. Stwarzają one bowiem naturalne możliwości spełnienia oczekiwań dla uzdolnionych osób. Ujawnione zaś talenty mogą stworzyć nową rzeczywistość twórczą. Następuje splot egzystencji jednostkowej, a więc życia wedle zamiłowań i życia sztuki w społeczeństwie. Uwagi te, mające cechy

optymistycznych ogólników, są w istocie sygnałami i nadzieją dla najbliższych lat. Jakież to przeciwieństwo dla faktów z lat minionych, w których przyszło działać związkowi i jego członkom.

Musimy być świadomi, że osiągnięcia te powstały przy życzliwości i poparciu władz, przy wysiłku pedagogów, miłośników sztuki i plastyków. Wszystkim nie zabrakło ani zapału, ani wyobraźni dla ich realizacji. Co więcej, stało się to w sposób „bezszerowy”, a więc bez jakiegos szczególnego nagłośnienia.

Od 1989 roku istnieje i działa Zakład Wychowania Plastycznego przy Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie. Początkowo były to trzyletnie studia. Ich absolwenci uzyskiwali dyplom wyższych studiów zawodowych w zakresie wychowania plastycznego. Osoba pragnąca kontynuować naukę, miała jeszcze 2-letnie studia, zdobywając stopień magistra wychowania plastycznego.

Po okresie „rozruchowego raczkowania” zakład ten z dniem 1 października 1996 roku został przekształcony w Instytut Wychowania Plastycznego, z 5-letnim programem oraz wydziałami: malarstwa, grafiki, rzeźby i innymi uzupełniającymi zagadnieniami. Posiada znakomite warunki lokalowe i niezbędne wyposażenie dla wdrażania adeptów sztuki w tajniki warsztatowe i techniczne. Kadra pedagogiczna wywodzi się z miejscowego środowiska oraz spoza Olsztyna. Widać z tego dobitnie – o czym już wspominałem – że zaistniały znakomite warunki dla realizacji twórczości artystycznej, dla kontaktów międzyuczelnianych, a nawet i zagranicznych.

Dodać należy i to, że organizatorzy pełni są optymizmem i zapałem, aby dotychczasowe swe dzieło poprowadzić dalej i nieco wyżej, nie tracąc statusu uczelni akademickiej.

Założyciele instytutu, w stosunkowo krótkim czasie zdołali stworzyć placówkę dydaktyczną, jaka nigdy w dotychczasowej historii Olsztyna nie istniała. Stąd też wszystkim tym, którzy byli zaangażowani w jej powstanie, od nas wszystkich należą się słowa uznania. Zaś placówce należy tylko życzyć dalszego rozwoju, kadrze sukcesów dydaktycznych oraz twórczych.

Następną instytucją powstałą w ostatnich latach jest Liceum Sztuk Plastycznych. W roku 1980, pisząc do katalogu wystawy z okazji 35-lecia plastyki olsztyńskiej, wyrażałem żal, z powodu braku w Olsztynie liceum. Odnotowałem wówczas, że przy WDK prowadzone były od lat zajęcia plastyczne, przysposabiające młodzież do studiów wyższych w uczelniach plastycznych. Prowadzili je plastycy i historycy sztuki. Wielu uczestników tych zajęć zdało egzaminy na studia i chwalebnie je ukończyło.

Dziś po ośmiu latach można stwierdzić, że Liceum Plastyczne powołane w 1988 roku, już usamodzielniało się i w 1993 roku wypuściło pierwszych dyplomantów.

Nauka w liceum trwa 5 lat. Po wprowadzającym pierwszym roku, w którym słuchacze zapoznają się z ogólnymi i elementarnymi składnikami warsztatowymi, wybierają specjalizację. Mają do dyspozycji wystawiennictwo i ceramikę artystyczną. Jest również pracownia rysunku i malarstwa. Po ukończeniu szkoły absolwent ma możliwość dalszych studiów. Wiele osób korzysta z tej możliwości. W liceum kształcą się około 140 osób. Natomiast pracownie kończy rocznie około 20 absolwentów.

W czasie gdy powoływano wymienione instytucje, już istniejące rozwijały się z pożytkiem dla plastyki.

I tak Biuro Wystaw Artystycznych, będące prestiżową Galerią Sztuki Współczesnej, ulegało powolnemu rozwojowi. Stało się to dzięki kilku wystawom o charakterze historycznym, które uzyskały zagraniczny, szeroki odzew. Należały do nich: „Wystawa dzieł artystów żydowskich 1918-1939” (1987) i „Wileńskie środowisko artystyczne 1914-1945” (1989). Trzeba podkreślić, że olsztyńska publiczność miała okazję ujrzeć wielu znakomych dzieł sztuki polskiej i obcej. Był to duży wysiłek organizacyjny. Nie będę wspominał innych wystaw, choć należały one do znacznych.

Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie od samego początku odgrywało wiodącą rolę w promowaniu sztuki. Swą działalność na tym odcinku ogromnie poszerzyło wskutek nowych możliwości ekspozycyjnych w zamku reszelskim, a w Olsztynie poprzez odbudowaną siedzibę dawnej „Gazety Olsztyńskiej”. Natomiast w Lidzbarku Warmińskim muzeum prezentuje dokonania plastyki ogólnopolskiej i olsztyńskiej. Są to zasoby z własnych zbiorów kupowanych i gromadzonych w ubiegłych latach. Ekspozycja reszelska opiera się na polskich realizacjach z Biennale w Wenecji oraz na wystawach współczesnych artystów. Poszerza to niesłychanie krajobraz sztuki w tym zabytkowym obiekcie. Jest to kontynuowanie w dużo większej skali i na innych zasadach tego, co ongiś czyniło SSK „Pojezierze”.

W działalność wystawienniczą, jak dotąd, włączyła się Wyższa Szkoła Policyjna w Szczytnie. Wojewódzka Biblioteka Pedagogiczna prowadzi własną galerię „Bakałarz”. Prezentacje olsztyńskiej plastyki odbywają się w siedzibie SSK „Pojezierze”, podobnie i w nowej siedzibie Domu Środowisk Twórczych oraz w siedzibie Stowarzyszenia Architektów.

W Nidzicy na zamku zagospodarowano pomieszczenia strychowe, stwarzając wręcz fantastyczne możliwości dla ekspozycji plastycznych. Jedną z ciekawszych w roku 1996 była międzynarodowa wystawa litografii. Zanosi się, że niebawem Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Olsztynie będzie dysponowała własną salą wystawową. Powstało kilka galerii prywatnych, między innymi Galeria Tadeusza Pfeiffera, Galeria „Poprawski i Zybert”, która wytrwale kontynuuje działalność na Starym Mieście w Olsztynie.

Wszystko to wykazuje, że warunki i możliwości wystawiennicze dla plastyki niezwykle się poszerzają. A wymieniono tylko ważniejsze fakty zaistniałe w ostatnich dziesięciu latach, licząc od ostatniego przeglądu olsztyńskiej plastyki w 1980 roku.

Na tym optymistycznym tle rodzić się mogą pytania dotyczące już samej twórczości. Ona jest najzupełniej indywidualna i osobista. Wymaga wyłącznie osobistego, jednostkowego wysiłku i napięć, a więc zależy całkowicie od kondycji, ambicji i celów. W tych kwestiach jakakolwiek instytucja czy dyplom nie dają rozstrzygających recept, są ułatwieniem i pomocą w tych złożonych decyzjach.

W latach ubiegłych ułatwiało to Związki Polskich Artystów Plastyków. Obecna sytuacja może jedynie wytworzyć inne warunki i okoliczności. Dziś w atmosferze wolnościowej, odmiennej od tamtych czasów kształtują się sprawy prestiżowe i autorytet twórczej jednostki. Mimo swej złożoności, problemy te nie powinny uchodzić z pola widzenia tych osób, które, choć w ograniczonym zakresie, mają do czynienia z zagadnieniami organizacyjnymi swego środowiska.

Tu już dotykamy reprezentatywności środowiska i jego sytuacji na ogólnopolskiej scenie. Wydaje się, że jest to znaczący bodziec dla działania jednostki. Jestem przekonany, że są tacy, których twórczość uplasowała się na szerszym niżeli lokalnym obszarze. Wkraczamy tu w gęszcz nazwisk, które pomijałem, skierowując uwagę na efekty o znaczeniu społecznym. Wielu wręcz twierdzi, że dorobek sporej liczby „olsztyniaków” jest zjawiskiem liczącym się nie tylko w regionie, ale także w skali ponadregionalnej. Nazwiska ich wyłowić mogą krytycy i historycy sztuki.

Sama zaś materia twórcza jest subtelnej struktury, z którą i fachowcy, a i często sam artysta, mają kłopoty. Mimo takich i innych skomplikowań twórcza osoba oraz jej psychika wypracowuje własny wzorzec i własną postawę.

Natomiast między instytucjami a jednostkami układają się własne osobowe cele i ważne relacje. Najczęściej to instynkt jednostkowy determinuje postępowanie, włączając się w nurt bieżącej sztuki. Wyzwała ona konkretne wartości i fakty, z których niektóre zapisują się trwale w kulturze i pamięci społecznej.

To całkowicie inna dziedzina, którą zapoczątkowują w znacznym stopniu studia.

Twórcza jednostka jest zdana na samotne i mozolne ciągnięcie swego artystycznego żywota. O tym też powszechnie wiadomo.

Hieronim Skurpski

SPIS WYSTAW ZBIOROWYCH ORGANIZOWANYCH LUB WSPÓŁORGANIZOWANYCH PRZEZ ODDZIAŁ A NASTĘPNIE OKRĘG OLSZTYŃSKI ZPAP W LATACH 1946–2006.

MIEJSCE ICH EKSPOZYCJI ORAZ SPIS UCZESTNIKÓW

1946 – Wystawa z okazji „Godów wiosennych”, Sala Malinowa Teatru im. S. Jarczaka w Olsztynie

Skurpski Hieronim
Zielińska Janina

Grajewski Edmund
Grajewski Leon
Krykiewicz Marian
Krykiewicz Wanda
Linkiewicz Maciej
Paradowski Leon
Roblowa Wanda
Skurpski Hieronim
Zielińska Janina

1951 – Wystawa Plastyki Olsztyńskiej,
Salon CBWA Olsztyn-Zamek

(brak danych o uczestnikach)

1952 – Wystawa Okręgu Pomorskiego
ZPAP, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

(brak danych o uczestnikach)

1946 – Wystawa Okręgu Pomorskiego
ZPAP, Zamek w Olsztynie

Baranowski Eugeniusz
Brzęczkowski Stanisław
Cęstwicki Brunon
Coss Alojzy
Dargiewicz Konrad
Fryderyk Władysław
Godziszewski Tadeusz
Hoppen Jerzy
Horno-Popławski Stanisław
Ilkiewicz Jan
Jamont Bronisław
Kossowska Felicja
Kowalewski Cezary
Kozłowski Józef
Łuczak Stanisław
Mokrzycki Tadeusz
Narębski Stefan
Niesiołowski Tymon
Nowak Teodor
Płoszay Leon
Przybył Eugeniusz
Skurpski Hieronim
Tomkiewicz Zygmunt
Torwirt Leonard
Torwirtowa Anna
Turwid Marian
Wojciechowski Stefan
Zelek Ignacy
Zielińska Janina

1953 – Wystawa ku czci II Zjazdu PZPR,
Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Dadlez Julian
Hermanowicz Zofia
Ilkiewicz Jan
Kaczor Zygmunt
Oszczakiewicz Henryk
Skalski Sergiusz
Skurpski Hieronim
Świtycz-Widacka Balbina
Zielińska Janina
Zboromirski Józef

1954 – Wystawa plastyki olsztyńskiej,
Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Dadlez Julian
Hermanowicz Zofia
Hulanicka Barbara
Ilkiewicz Jan
Kaczor Zygmunt
Oszczakiewicz Henryk
Skalski Sergiusz
Skurpski Hieronim
Świtycz-Widacka Balbina
Zielińska Janina
Zboromirski Józef

1955 – Wystawa plastyki olsztyńskiej,
Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Dadlez Julian
Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Hulanicka Barbara
Ilkiewicz Jan
Kaczor Zygmunt

1950 – Wystawa prac artystów olsztyńskich, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Hermanowicz Zofia
Ilkiewicz Jan

Machnicki Czesław
Micińska-Szutkowska Danuta
Oszczakiewicz Henryk
Samulowski Andrzej
Skalski Sergiusz
Skurpski Hieronim
Świtycz-Widacka Balbina
Wachowska Maria
Wachowski Ryszard
Zielińska Janina
Zboromirski Józef

1956 – Wystawa „X lat plastyki olsztyńskiej”, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Ciara Danuta
Ciara Zdzisław
Dadlez Julian
Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Hulanicka Barbara
Ilkiewicz Jan
Kaczor Zygmunt
Machnicki Czesław
Oszczakiewicz Henryk
Samulowski Andrzej
Skalski Sergiusz
Skurpski Hieronim
Szutkowska-Micińska Danuta
Świtycz-Widacka Balbina
Wachowska Maria
Wachowski Ryszard
Zboromirski Józef
Zielińska Janina

1957 – Wystawa malarstwa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Klub „Przyjaźń” w Białymstoku

(brak danych o uczestnikach)

1958 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

(brak danych o uczestnikach)

1958 – Wystawa Oddziału Olsztyńskiego ZPAP, Zamek w Lidzbarku Warmińskim

(brak danych o uczestnikach)

1959 – Wystawa Plastyki Olsztyńskiej, Stołeczny Dom Kultury w Warszawie

(brak danych o uczestnikach)

1959 – Wystawa olsztyńskiej „Grupy 5”, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Ilkiewicz Jan
Samulowski Andrzej
Wachowski Ryszard

1959 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Dadlez Julian
Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Hulanicka Barbara
Ilkiewicz Jan
Jankowski Eugeniusz
Kochanowski Eugeniusz
Korolko Małgorzata
Lewandowska Romana
Olszewski Stanisław
Oszczakiewicz Henryk
Radomska Maria
Samulowski Andrzej
Skurpski Hieronim
Szutkowska Danuta
Szymańska Maria
Wachowska Maria

1960 – Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP, Salon CBWA w Nowym Sączu

(brak danych o uczestnikach)

1960 – Wystawa prac „Grupy olsztyńskiej”, Salon CBWA we Wrocławiu

(brak danych o uczestnikach)

1961 – Wystawa grupy olsztyńskich artystów, Salon CBWA Olsztyn-Zamek

Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Ilkiewicz Jan
Romańczuk Mieczysław
Wachowski Ryszard

1961 – Wystawa prac artystów województwa olsztyńskiego, Kaliningrad (ZSRR)

Dadlez Julian
Delikat Maria
Hermanowicz Zofia

Ilkiewicz Jan
 Jankowski Eugeniusz
 Kochanowski Eugeniusz
 Korolko Małgorzata
 Oszczakiewicz Henryk
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Skalski Sergiusz
 Szymańska Maria
 Wachowska Maria

1962 – Wystawa pejzażu Warmii
 i Mazur z okazji Roku Oświaty i Kultury,
 Morąg, Olsztyn

Delikat Maria
 Ilkiewicz Jan
 Jakubowski Wojciech
 Korolko Małgorzata
 Krzeziński Lech
 Szymańska Maria

1963 – Wystawa malarstwa, grafiki
 i rzeźby Olsztyńskiego Oddziału ZPAP,
 Kraków, Zielona Góra, Lublin i Szczecin

Chromy-Sowińska Krystyna
 Delikat Maria
 Korolko Małgorzata
 Lewińska-Lewandowska Romana
 Mączkowski Henryk
 Nichthaus Artur
 Romańczuk Mieczysław
 Wachowski Ryszard

1964 – Wystawa „20 lat PRL w twórczo-
 ści plastycznej Okręgu Olsztyńskiego
 ZPAP”, BWA Olsztyn–Zamek

Dadlez Julian
 Delikat Maria
 Ilkiewicz Jan
 Jankowska Bożena
 Jankowski Eugeniusz
 Kaźmierczak Aleksander
 Kochanowski Eugeniusz
 Lewandowska Romana
 Lis-Romańczuk Barbara
 Mączkowski Henryk
 Mydlak Sylwin
 Oszczakiewicz Henryk
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Skalski Sergiusz
 Marschall Bolesław
 Świtycz-Widacka Balbina
 Wachowski Ryszard

Smerek Mirosław
 Sowińska Krystyna
 Wojczulanis Wiesław
 Hermanowicz Zofia
 Korolko Małgorzata
 Skurpski Hieronim
 Szymańska Maria

1965 – Wystawa „Olsztyn wczoraj i dziś”
 z okazji XX-lecia wyzwolenia Olsztyna,
 Ratusz w Olsztynie

Chromy Krystyna
 Delikat Maria
 Ilkiewicz Jan
 Kaźmierczak Aleksander
 Korolko Małgorzata
 Lis-Romańczuk Barbara
 Mączkowski Henryk
 Romańczuk Mieczysław

(niepełne dane o uczestnikach)

1966 – Wystawa „XX lat plastyki
 olsztyńskiej 1946-1966”,
 BWA Olsztyn–Zamek

Chromy Krystyna
 Dadlez Julian
 Delikat Maria
 Grajewski Edmund
 Hermanowicz Zofia
 Hulanicka Barbara
 Ilkiewicz Jan
 Jankowski Eugeniusz
 Kaczmarek Wiesław
 Kaźmierczak Aleksander
 Kochanowski Eugeniusz
 Korolko Małgorzata
 Lewińska-Lewandowska Romana
 Lis-Romańczuk Barbara
 Marschall Bolesław
 Mączkowski Henryk
 Mydlak Sylwin
 Oszczakiewicz Henryk
 Podlasińska Izabella
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Skalski Sergiusz
 Skurpski Hieronim
 Smerek Mirosław
 Szymańska Maria
 Świtycz-Widacka Balbina
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Wojczulanis Wiesław
 Wolski Bolesław
 Wydorki Aleksander

1966 – Wystawa Konkursu „Miasta i miasteczka Warmii i Mazur”, Sala Malinowa Państwowego Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie

Dadlez Julian
Delikat Maria
Ilkiewicz Jan
Kaźmierczak Aleksander
Korolko Małgorzata
Lewińska-Lewandowska Romana
Lis-Romańczuk Barbara
Marschall Bolesław
Mączkowski Henryk
Micińska-Szutkowska Danuta
Orienter Joachim
Podlasiecka Izabella
Romańczuk Mieczysław
Samulowski Andrzej
Skurpski Hieronim
Smerek Mirosław
Szymańska Maria
Świtycz-Widacka Balbina
Wachowski Ryszard
Wojczulanis Wiesław
Wydorki Aleksander

1966 – Wystawa młodej plastyki olsztyńskiej, Dwór Artusa Toruń

Kaźmierczak Aleksander
Korolko Małgorzata
Mączkowski Henryk
Mydlak Sylwin
Smerek Mirosław
Wojczulanis Wiesław

1967 – Wystawa konkursu „Turystyka na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek

Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Jankowski Eugeniusz
Kaźmierczak Aleksander
Korolko Małgorzata
Lis-Romańczuk Barbara
Mączkowski Henryk
Romańczuk Mieczysław
Smerek Mirosław
Szymańska Maria
Wojczulanis Wiesław

1968 – Wystawa konkursu „Życie i praca na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn–Zamek

Dadlez Julian
Delikat Maria
Hermanowicz Zofia
Jankowska Bożena
Jankowski Eugeniusz
Kaźmierczak Aleksander
Lis-Romańczuk Barbara
Maciejczyk Hubert
Mączkowski Henryk
Marschall Bolesław
Mydlak Sylwin
Orienter Joachim
Oszczakiewicz Henryk
Romańczuk Mieczysław
Samulowski Andrzej
Sawaniuk Michał
Smerek Mirosław
Skurpski Hieronim
Stefanów Bogdan
Szymańska Maria
Topczewska-Hudyka Zofia
Wojczulanis Wiesław

1969 – Wystawa konkursu „Warmia i Mazury w 25-lecie PRL”, BWA Olsztyn–Zamek

Dadlez Julian
Delikat Maria
Jankowska Bożena
Kaźmierczak Aleksander
Lis-Romańczuk Barbara
Mączkowski Henryk
Mydlak Sylwin
Samulowski Andrzej
Sawaniuk Michał
Stefanów Bogdan
Wydorki Aleksander
Maciejczyk Hubert
Wachowski Ryszard

1970 – Wystawa „25 lat plastyki olsztyńskiej”, Galeria ZPAP Olsztyn

Chromy Krystyna
Dadlez Julian
Delikat Maria
Grajewski Edmund
Jankowska Bożena
Jankowski Eugeniusz
Kaźmierczak Aleksander
Kochanowski Eugeniusz
Lewińska-Lewandowska Romana

Lis-Romańczuk Barbara
 Marschall Bolesław
 Mączkowski Henryk
 Morawski Andrzej
 Mydlak Sylwin
 Nichthauser Artur
 Orienter Joachim
 Oszczakiewicz Henryk
 Pasik Wiesława
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Sawaniuk Michał
 Skurpski Hieronim
 Smerek Mirosław
 Stefanów Bogdan
 Szymańska Maria
 Świtycz-Widacka Balbina
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Wachowski Ryszard
 Wojczulanis Wiesław
 Wydorski Aleksander

1970 – I Wystawa konkursu „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku

Lis-Romańczuk Barbara
 Mączkowski Henryk
 Nichthauser Artur
 Romańczuk Mieczysław
 Smerek Mirosław
 Stefanów Bogdan
 Topczewska-Hudyka Zofia

1971 – Wystawa I Międzynarodowego pleneru-symposium „Szlak Kopernika”, BWA Olsztyn-Zamek

Arciomowicz Grażyna (Toruń)
 Bohdziewicz Emilia (Warszawa)
 Czeremiuszkin Gierman (Moskwa)
 Jankowska Bożena
 Jankowski Eugeniusz
 Kierzkowski Bronisław (Toruń)
 Knapp Stefan (Anglia)
 Kwiecień Ryszard (Kraków)
 Leśniak Zbigniew (Chicago)
 Małajan Piotr (Mołdawia)
 Mączkowski Henryk
 Mydlak Sylwin
 Nowacki Andrzej (Bydgoszcz)
 Okołów-Podhorska Maria (Warszawa)
 Pasik Wiesława
 Russ Jadwiga (Łódź)
 Słonina Stanisław (Warszawa)
 Wachowski Ryszard
 Winiarski Ryszard (Warszawa)

Zieliński Jerzy (Warszawa)
 Zinkow Jerzy (Białystok)

1971 – II Wystawa konkursu „Mikołaj Kopernik i jego idea”, BWA Olsztyn

Kompowski Janusz
 Lis-Romańczuk Barbara
 Nichthauser Artur
 Romańczuk Mieczysław
 Smerek Mirosław
 Stefanów Bogdan
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Wojczulanis Wiesław

1972 – Wystawa II Międzynarodowego pleneru „Frombork '72” – „Warmia ziemia Kopernika”, Galeria ZPAP w Olsztynie, Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku

Behet Jean Marie (Belgia)
 Jankowski Eugeniusz
 Mądrawski Henryk (Gdańsk)
 Mydlak Sylwin
 Nowacki Andrzej (Bydgoszcz)
 Nowak Zdzisław (Bydgoszcz)
 Panek Jerzy (Kraków)
 Radwański Stanisław (Gdańsk)
 Roquoplo Paul (Francja)
 Smerek Mirosław
 Świeżawska-Roquoplo Maja (Francja)

1972 – III Wystawa konkursu „Mikołaj Kopernik i jego idea”, Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku

Cichowski Andrzej
 Jankowski Eugeniusz
 Kaźmierczak Aleksander
 Korybut-Dziemidowicz Anna
 Lis-Romańczuk Barbara
 Nichthauser Artur
 Romańczuk Mieczysław
 Smerek Mirosław
 Stefanów Bogdan
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Wojczulanis Wiesław

1973 – Wystawa z okazji otwarcia Galerii Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie

Chromy-Sowińska Krystyna
 Czauderna Marta
 Dadlez Julian
 Delikat Maria

Grajewski Edmund
 Gwiazda Cyryła
 Hermanowicz Zofia
 Hermanowicz Maria
 Hulanicka Barbara
 Ilkiewicz Jan
 Jankowska Bożena
 Jankowski Eugeniusz
 Kaczmarek Wiesław
 Kaźmierczak Aleksander
 Kochanowski Eugeniusz
 Kompowski Janusz
 Korolko Małgorzata
 Korybut-Daszkiewicz Anna
 Lewińska-Lewandowska Romana
 Lis-Romańczuk Barbara
 Maciejczyk Hubert
 Marschall Bolesław
 Mączkowski Henryk
 Mydlak Sylwin
 Nichthausen Artur
 Oszczakiewicz Henryk
 Podlasiecka Izabella
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Sawaniuk Michał
 Skalski Sergiusz
 Skurpski Hieronim
 Smerek Mirosław (Miron)
 Stefanów Bogdan
 Szymańska Maria
 Świtycz-Widacka Balbina
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Wachowski Ryszard
 Wojczulanis Wiesław
 Wolski Bolesław
 Wydorski Aleksander

1973 — Wystawa III Międzynarodowego pleneru „Frombork ‘73” — „Piękno Warmii”, Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku

Henri Paul (Francja)
 Jankowski Eugeniusz
 Leclercq Pierre (Francja)

(niepełne dane o uczestnikach)

1973 — Wystawa „Plastyka olsztyńska — 500. rocznica urodzin Mikołaja Kopernika”, BWA Olsztyn

Chromy Krystyna
 Czuderna Marta
 Dadlez Julian
 Delikat Maria

Grajewski Edmund
 Hermanowicz Zofia
 Hermanowicz Maria
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Hulanicka Barbara
 Ilkiewicz Jan
 Jankowska Bożena
 Jankowski Eugeniusz
 Kaczmarek Wiesław
 Kaźmierczak Aleksander
 Kochanowski Eugeniusz
 Kompowski Janusz
 Korolko Małgorzata
 Korybut-Daszkiewicz Anna
 Lewińska-Lewandowska Romana
 Lis-Romańczuk Barbara
 Maciejczyk Hubert
 Marschall Bolesław
 Mączkowski Henryk
 Mydlak Sylwin
 Nichthausen Artur
 Oszczakiewicz Henryk
 Pietkun Cyryła
 Podlasiecka Izabella
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Sawaniuk Michał
 Skalski Sergiusz
 Skurpski Hieronim
 Smerek Mirosław
 Stefanów Bogdan
 Szymańska Maria
 Świtycz-Widacka Balbina
 Wachowski Ryszard
 Wojczulanis Wiesław
 Wolski Bolesław
 Wydorki Aleksander

1974 — Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego, BWA — Ośrodek Sztuki we Wrocławiu

Brzeski Tadeusz
 Chromy Krystyna
 Delikat Maria
 Dadlez Julian
 Korybut-Daszkiewicz Anna
 Hinc Zbigniew
 Hudyka Zofia
 Kaźmierczak Aleksander
 Kochanowski Eugeniusz
 Kotkowska Teresa
 Mydlak Sylwin
 Nichthausen Artur
 Oszczakiewicz Henryk
 Sawaniuk Michał
 Skurpski Hieronim

Smerek Mirosław
Szymańska Maria
Wojczulanis Wiesław

1974 – Wystawa pleneru malarskiego
w Marcq-en-Baroeul k. Lille we Francji,
Centre Artistique de Bondues-Marcq,
Galeria „Septentrion”

Jankowska Bożena
Jankowski Eugeniusz
Mądrowski Henryk (Gdańsk)
Samulowski Andrzej
Smerek Mirosław

1974 – Wystawa IV Międzynarodowego
pleneru malarskiego „Frombork '74”,
Muzeum Mikołaja Kopernika we Frombor-
ku, BWA Olsztyn

Arsic Mirosław (Jugosławia)
Boniecka Lidia (Warszawa)
Brzomińska-Us Zofia
Bursac Liliana (Jugosławia)
Dietsch Eberhard (NRD)
Eysymont Tadeusz
Golus-Możejko Krystyna
Hanus Rocano (Czechosłowacja)
Kaczmarski Janusz
Korybut-Daszkiewicz Anna
Możejko Andrzej
Necic Dragan (Jugosławia)
Okołów Lech (Warszawa)
Panek Jerzy (Kraków)
Ramic Afan (Jugosławia)
Różga Leszek
Samulowski Andrzej
Savinov Lubomir (Bułgaria)
Stefanów Bogdan
Topczewska-Hudyka Zofia
Trojanowska Anna
Us Jan

1975 – Wystawa Ogólnopolskiego plene-
ru malarskiego „Garbno '74, BWA Olsztyn

Brzeski Tadeusz
Chromy-Sowińska Krystyna
Eysymont Halina
Gugała-Stolarska Krystyna
Hinc Zbigniew
Iwanicka Danuta
Kochanowski Eugeniusz
Korybut-Dziemidowicz Anna
Kotkowska-Rzepecka Teresa
Lisiewicz-Grunwald Anna
Pasik Wiesława

Samulowski Andrzej
Skrowrońska Maria
Skowroński Gabriel
Skurpski Hieronim
Subbotko Elżbieta
Subbotko Marian
Ślusarczyk Maria Józefa
Toeplitz-Kaczmarek Barbara
Żukowski Zbigniew

1975 – Wystawa olsztyńskiego środowi-
ska plastycznego „O Medal Prezydenta”,
BWA Olsztyn

Brzeski Tadeusz
Burniewicz Tadeusz
Dadlez Julian
Gwiazda Cyryla
Hinc Zbigniew
Hulanicka Barbara
Każmierczak Aleksander
Kochanowski Eugeniusz
Koczan Regina
Korolko Małgorzata
Korybut-Daszkiewicz Anna
Kukawski Konstanty
Letki Antoni
Lis-Romańczuk Barbara
Morawski Andrzej
Nichthauser Artur
Oszczakiewicz Henryk
Pasik Wiesława
Romańczuk Mieczysław
Sawaniuk Michał
Skurpski Hieronim
Smerek Mirosław
Subbotko Elżbieta
Subbotko Marian
Szymańska Maria
Wachowski Wiesław
Wierzyński Janusz
Żukowski Zbigniew

1975 – Wystawa Interdyscyplinarnego
pleneru „Olsztynek '75”, BWA Olsztyn

Barącz Anna (Warszawa)
Boniecka Lidia (Warszawa)
Collin Marie (Francja)
Dietsch Eberhard (NRD)
Gieraga Andrzej (Łódź)
Hofman Jadwiga (Wrocław)
John Marta (Gdańsk)
Korczyńska Bożena (Warszawa)
Korybut-Daszkiewicz Anna
Kukawski Konstanty
Kwiatkowski Eugeniusz

Malinowski Edward (Bydgoszcz)
 Mądrawski Henryk (Gdańsk)
 Nichthäuser Artur
 Panek Jerzy (Kraków)
 Pasik Wiesława
 Radek Ewa (Łódź)
 Rosa Barbara (Łódź)
 Smerek Mirosław
 Stefaniak Ewa (Łódź)
 Szybowska Małgorzata (Warszawa)
 Wierzyński Janusz
 Żukowski Zbigniew

1976 – Wystawa V Międzynarodowego pleneru malarskiego „Frombork ’75”, Galeria BWA Olsztyn, Galeria EL w Elblągu i Muzeum we Fromborku

Bajońska Halina (Gdańsk)
 Brykalski Przemysław (Warszawa)
 Collin Maria (Paryż Francja)
 Eysymont Halina (Warszawa)
 Eysymont Janusz (Warszawa)
 Hulanicka Barbara
 Jausz Jean Michel (Livry-Gargan Francja)
 Koralewicz Hanna (Gdańsk)
 Korolko Małgorzata
 Kotkowska-Rzepecka Teresa (Kraków)
 Pasik Wiesława
 Korybut-Daszkiewicz Anna
 Łajming Włodzimierz (Gdańsk)
 Multarzyńska Krystyna (Warszawa)
 Mydlak Sylwin
 Okołów Lech (Warszawa)
 Panek Jerzy (Kraków)
 Podlasiecka Izabella
 Pogorzelska Danuta
 Pol Zbigniew (Lublin)
 Rogiński Bolesław (Gdańsk)
 Romanow Leon (Bydgoszcz)
 Stanny Janusz (Warszawa)
 Sperczyński Władysław (Katowice)
 Teller Tadeusz (Wrocław)
 Wierzyński Janusz
 Zipper Marek

1976 – II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Bersz-Letki Katarzyna
 Burniewicz Tadeusz
 Chromy Krystyna
 Dadlez Julian
 Hinc Zbigniew
 Hulanicka Barbara
 Kaźmierczak Aleksander

Koczan-Snarska Regina
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Letki Antoni
 Lis-Romańczuk Barbara
 Marschall Bolesław
 Nichthäuser Artur
 Podlasiecka Izabella
 Romańczuk Mieczysław
 Skurpski Hieronim
 Smerek Mirosław
 Stefanów Bogdan
 Subbotko Elżbieta
 Subbotko Marian
 Szymańska Maria
 Wachowski Ryszard
 Wachowski Wiesław
 Wierzyński Janusz
 Wydorki Aleksander
 Zipper Marek
 Żukowski Zbigniew

1976 – Wystawa III Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Garbno ’76” – „Człowiek – Praca”, BWA Olsztyn, PGR Garbno

Bierzyńska-Rydzewska Maria (Warszawa)
 Hinc Zbigniew
 Kochanowski Eugeniusz
 Kochanowicz Mieczysław (Warszawa)
 Kwapiszewska Danuta (Warszawa)
 Osewski Wiesław (Białystok)
 Oszcakiewicz Henryk
 Pieczonko Michał (Warszawa)
 Sawaniuk Michał
 Skurpska-Ekes Anna (Warszawa)
 Skurpski Hieronim
 Stasiak Józef (Kraków)
 Szymańska Maria
 Śpiewak Janina (Gdańsk)
 Teller Tadeusz (Wrocław)
 Zipper Marek

1977 – Wystawa Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Wiosna warmińska” w Kikitach, BWA Olsztyn

Boniecka Lidia
 Horociej Alicja
 Jankowski Eugeniusz
 John-Kowalewska Marta
 Koralewicz Hanna
 Korybut-Daszkiewicz Anna
 Małkowska Monika Elżbieta
 Nichthäuser Artur
 Niemirska-Pisarek Regina
 Okołów Lech
 Pasik Wiesława

Romańczuk Mieczysław
Samulowski Andrzej
Sieńkowska Aleksandra
Skupin Ryszard
Smerek Mirosław
Stefanów Bogdan
Stępniewska-Patzer Barbara
Szybowska Małgorzata
Wierzyński Janusz

1977 – Wystawa pleneru graficznego
„Lidzbark Warmiński '76”, BWA Olsztyn,
Zamek w Lidzbarku Warmińskim

Bierzyńska-Rydzewska Maria
Bogustawska-Rompalska Lidia
Fiedorowicz Maria
Hinc Zbigniew
Ingo Arnold (NRD)
Kern Danuta
Kobyłka Tadeusz
Korolko Małgorzata
Makowska Danuta
Milewski Tadeusz
Nożko-Paprocka Emila
Oszczakiewicz Henryk
Skurpski Hieronim
Szymaniuk Antoni
Szymańska Maria
Śpiewak Janina
Zipper Marek

1977 – III Wystawa olsztyńskiego
środowiska plastycznego „O Medal
Prezydenta”, BWA Olsztyn

Burniewicz Tadeusz
Gwiazda Cyryła
Hinc Zbigniew
Koczan-Snarska Regina
Kukawski Konstanty
Morawski Andrzej
Nichthauser Artur
Romańczuk Mieczysław
Subbotko Elżbieta
Subbotko Marian
Zipper Marek

(niepełne dane o uczestnikach)

1977 – Wystawa „XXX lat plastyki
olsztyńskiej”, BWA Olsztyn

Bersz-Letki Katarzyna
Brzeski Tadeusz
Burniewicz Tadeusz
Chromy Krystyna

Dadlez Julian
Dekker Henryk
Delikat Maria
Erdman Maria
Ferens Elżbieta
Grajewski Edmund
Gwiazda Cyryła
Hermanowicz Maria
Hinc Zbigniew
Hubicka-Klimek Anna
Hulanicka Barbara
Hulnicki Julian
Hudyka Zofia
Ilkiewicz Jan
Jankowska Bożena
Jankowski Eugeniusz
Jurjewicz Edward
Kaźmierczak Aleksander
Kaczmarek Wiesław
Kochanowski Eugeniusz
Koczan-Snarska Regina
Kompowski Janusz
Korolko Małgorzata
Korybut-Daszkiewicz Anna
Kukawski Konstanty
Kwiatkowski Eugeniusz
Lewińska-Lewandowska Romana
Letki Antoni
Lis-Romańczuk Barbara
Lorenz-Sawaniuk Teresa
Łabno-Wasyłkowska Krystyna
Maciejczyk Hubert
Matuszewicz Małgorzata
Marschall Bolesław
Mączkowski Henryk
Mydlak Sylwin
Morawski Andrzej
Nichthauser Artur
Olchawa Jan
Olszewski Stanisław
Orienter Joachim
Oszczakiewicz Henryk
Pasik Wiesława
Pogorzelska Danuta
Podlasiecka Izabella
Rokoss-Szczupackiewicz Tadeusz
Romańczuk Mieczysław
Samulowski Andrzej
Sawaniuk Michał
Sieniawska Władysława
Skalski Sergiusz
Skurpski Hieronim
Smerek Mirosław
Stefanów Bogdan
Subbotko Marian
Szymańska Maria
Szutkowska Danuta
Świtycz-Widacka Balbina

Wachowska Maria
 Wachowski Ryszard
 Wojczulanis Wiesław
 Wolski Bolesław
 Wachowski Wiesław
 Wejland Józef
 Wierzyński Janusz
 Wydorki Aleksander
 Zboromirki Józef
 Zbysiński Feliks
 Zipper Marek
 Żukowski Zbigniew
 Wapsza Cecylia
 Wziątek Jacek
 Zaklikowska Danuta

Czypińska-Kwiecińska Helena
 Dekker Henryk
 Jankowski Eugeniusz
 Koczan-Snarska Regina
 Kompowski Janusz
 Kukawski Konstanty
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Nichthauser Artur
 Romańczuk Mieczysław
 Subbotko Elżbieta
 Subbotko Marian
 Wejland Józef
 Wolski Bolesław
 Żukowski Zbigniew

(niepełne dane o uczestnikach)

1977 — Wystawa Ogólnopolskiego pleneru malarskiego w Kozłowie, BWA Olsztyn

Duda Bożena
 Hahn Gisela
 Małkiewicz Michał
 Jakima Jolanta
 Koralewicz Hanna
 Kuzdowicz Liliana
 Okołów Lech
 Padzer Ryszard
 Parazowa Bogdana
 Romańczuk Mieczysław
 Samulowski Andrzej
 Stefanów Bogdan
 Stryjec Ryszard
 Szuster Zofia
 Wierzyński Janusz

1980 — VI Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Burniewicz Tadeusz
 Chodkowski Dariusz
 Jankowski Eugeniusz
 Kaźmierczak Aleksander
 Obarek Piotr
 Romańczuk Mieczysław
 Smerek Mirosław (Miron)
 Smerek-Bielecka Mirosława
 Subbotko Elżbieta
 Subbotko Marian
 Żukowski Zbigniew

(niepełne dane o uczestnikach)

1978 — IV Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Chromy-Sowińska Krystyna
 Kaczmarek Jan Wiesław
 Koczan-Snarska Regina
 Mydlak Sylwin
 Nichthauser Artur
 Romańczuk Mieczysław
 Subbotko Elżbieta
 Subbotko Marian
 Wejland Józef
 Wierzyński Janusz

(niepełne dane o uczestnikach)

1979 — V Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Chromy-Sowińska Krystyna

1980 — Wystawa „Plastyka olsztyńska w 35-lecie PRL”, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania”, Olsztyn

Bielecki Jerzy Wojciech
 Brzeski Tadeusz
 Burniewicz Tadeusz
 Chromy-Sowińska Krystyna
 Czaplanka Wanda
 Dadlez Julian
 Dekker Henryk
 Delikat Maria
 Droński Zygmunt
 Erdman-Przełomiec Maria
 Glińska-Zaklikowska Danuta
 Gordziejczyk Danuta
 Grajewski Edmund
 Gwiazda Cyryla
 Hermanowicz Zofia
 Hinc Zbigniew
 Hulanicka Barbara
 Ilkiewicz Jan
 Janiszewska-Obarek Izabella

Jankowska Bożena
 Jankowski Eugeniusz
 Kaczmarek Wiesław
 Kaźmierczak Aleksander
 Kochanowski Eugeniusz
 Koczan-Snarska Regina
 Kompowski Janusz
 Korolko Małgorzata
 Korybut-Dziemidowicz Anna
 Kukawski Konstanty
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Kwiecińska Helena
 Lewińska-Lewandowska Romana
 Lis-Romańczuk Barbara
 Maciejczyk Hubert
 Marschall Bolesław
 Morawski Andrzej
 Mydlak Sylwin
 Mączkowski Henryk
 Nichthauser Artur
 Nowak Teodor
 Obarek Piotr
 Oszczakiewicz Henryk
 Ozga Eugeniusz
 Pasik Wiesława
 Podlasiecka Izabella Jadwiga
 Pogorzelska Danuta
 Rokoss-Szczupaczkiewicz Tadeusz
 Romańczuk Mieczysław
 Rybińska-Borys Joanna
 Samulowski Andrzej
 Sawaniuk Michał
 Skalski Sergiusz
 Skurpski Hieronim
 Smerek Mirosław
 Smerek-Bielecka Mirosława
 Stefanów Bogdan
 Subbotko Elżbieta
 Subbotko Marian
 Szymańska Maria
 Świtycz-Widacka Balbina
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Wachowski Ryszard
 Wachowski Wiesław
 Wejland Józef
 Wierzyński Janusz
 Wojczulanis Wiesław
 Wolski Bolesław
 Wydorki Aleksander
 Zipper Marek
 Żuk-Michalak Ewa
 Żukowski Zbigniew

1981 – VI Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Obarek Piotr
 Romańczuk Mieczysław
 Stefanów Bogdan

(niepełne dane o uczestnikach)

1982 – Wystawa ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Reszel '82”, Galeria ZPAP Olsztyn

Brzeziński Bolesław (Warszawa)
 Burke Edmund (Warszawa)
 Dobrzyńska Janina (Warszawa)
 Iwanicka-Ołędzka Danuta (Warszawa)
 Kaczmarek Barbara (Warszawa)
 Koczan Regina
 Kotlińska Janina (Poznań)
 Kozyrski Aleksander (Warszawa)
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Okołów Lech (Warszawa)
 Pasik Wiesława
 Stankiewicz-Segara Marta (Warszawa)
 Żuk-Michalak Ewa

1990 – Wystawa prac członków Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Hôtel de Ville, Châteauroux, Francja

Brzeski Tadeusz
 Garczyński Jean
 Janiszewska-Obarek Izabella
 Obarek Piotr
 Milewicz Joanna
 Pasik Wiesława
 Piotrowski Tadeusz
 Ratuszyński Edward
 Samulowski Andrzej
 Wachowski Wiesław
 Żuk-Michalak Ewa

1991 – Wystawa prac olsztyńskiego środowiska artystycznego „Kartoteka '91”, BWA Olsztyn

Bielecki Jerzy Wojciech
 Bieńkuński Wiesław
 Bonar Lech
 Burdyniewicz Zenon
 Burniewicz Tadeusz
 Chodkowski Dariusz
 Droński Zygmunt
 Gwozdek Adolf
 Hinc Zbigniew

Iwaszczyszyn Elwira
 Janicki Krzysztof
 Janiszewska-Obarek Izabella
 Juszkiewicz Teresa
 Kępińska Danuta
 Kępiński Grzegorz
 Koczan-Snarska Regina
 Kulczyńska-Nowak Barbara
 Kurłowicz Adam
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Lis-Romańczuk Barbara
 Łożek-Kwiatkowska Maria
 Obarek Piotr
 Pasik Wiesława
 Piotrowski Tadeusz
 Plichta-Lubieniecka Ewa
 Podlasiecka Izabella Jadwiga
 Pogorzelska Danuta
 Samulowska-Wyrzykowska Karolina
 Samulowski Andrzej
 Sawaniuk Michał
 Smerek-Bielecka Mirosława
 Sosenko Rolanda
 Stefanów Bogdan
 Tarnowska Julia
 Then-Mączkowska Maria
 Ulewicz Andrzej
 Wachowski Wiesław
 Wiench-Kurłowicz Julita
 Zieliński Marian
 Żuk-Michalak Ewa

**1997 – Wystawa „50 lat plastyki
 na Warmii i Mazurach”, BWA Olsztyn,
 Muzeum Okręgowe w Olsztynku**

Baranowska Maria
 Bartnik Agnieszka
 Bielecki Jerzy Wojciech
 Bieńkuński Wiesław
 Bojarska-Waszcuk Małgorzata
 Boniecka-Milowicz Elżbieta
 Brzeski Tadeusz
 Byrdyniewicz Zenon
 Burniewicz Tadeusz
 Chomicz Małgorzata
 Czauderna Marta
 Dadlez Julian
 Delikat Maria
 Droński Zygmunt
 Erdman-Przełomiec Maria
 Gwiazda Cyryla
 Gwozdek Adolf
 Hinc Zbigniew
 Huculak Marzena
 Hulaniczka Barbara
 Ilkiewicz Jan
 Iwaszczyszyn Elwira

Jajko-Sankowska Dorota
 Janaszak Adam
 Janicki Krzysztof
 Jankowska Bożena
 Jankowski Eugeniusz
 Jankowski Piotr
 Kaczmarek Wiesław
 Kochanowski Eugeniusz
 Koczan-Snarska Regina
 Kurłowicz Adam
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Lis-Romańczuk Barbara
 Łożek-Kwiatkowska Maria
 Makiewicz Bogusława
 Marschall Bolesław
 Mączkowski Henryk
 Milewicz Joanna
 Mydlak Sylwin
 Nichthaus Artur
 Oszczakiewicz Henryk
 Ozga Eugeniusz
 Pasik Wiesława
 Piotrowski Tadeusz
 Plichta-Lubieniecka Ewa
 Podlasiecka Izabella Jadwiga
 Pruski Jan
 Przełomiec Agnieszka
 Przełomiec Jan
 Samulowska-Wyrzykowska Karolina
 Samulowski Andrzej
 Sawaniuk Michał
 Skurpski Hieronim
 Smerek Jakub
 Smerek Mirosław
 Smerek-Bielecka Mirosława
 Stankiewicz-Odoj Anna
 Stefanów Bogdan
 Subbotko Elżbieta
 Subbotko Marian
 Szczęsny Marek
 Szmyt Ryszard
 Szmyt Urszula
 Szymańska Anna
 Szymańska Maria
 Świtycz-Widacka Balbina
 Tarnowska Julia
 Topczewska-Hudyka Zofia
 Ulewicz Andrzej
 Wachowski Wiesław
 Wiench-Kurłowicz Julita
 Wierzyński Janusz
 Wiśniewska Barbara
 Wojczulanis Tomasz
 Wojczulanis Wiesław
 Wójcik Tadeusz Jan
 Wydorki Aleksander
 Zieliński Marian
 Żuk-Michalak Ewa

1997 – Wystawa Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Piaski '97”,
Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

Brzeski Tadeusz
Janiszewska-Obarek Izabella
Jankowski Piotr
Kwiatkowski Eugeniusz
Kwiatkowska-Łożek Maria
Łukasik Mariusz
Milewicz Joanna
Nichthauser Artur
Plichta-Lubieniecka Ewa
Samulowski Andrzej
Smerek-Bielecka Mirosława
Szymańska Maria
Żuk-Michalak Ewa

1998 – I Olsztyńskie Biennale Plastyki,
BWA Olsztyn

Baranowska Maja
Bielecki Jerzy Wojciech
Bieńkuński Wiesław
Chomicz Małgorzata
Gudaczewski Tomasz
Huculak Marzena
Hulanicka Barbara
Iwaszczyszyn Elwira
Jajko Dorota
Janicki Krzysztof
Janiszewska-Obarek Izabella
Kwiatkowski Eugeniusz
Lis-Romańczuk Barbara
Łożek-Kwiatkowska Maria
Milewicz Joanna
Obarek Piotr
Plichta-Lubieniecka Ewa
Poniatowska Aleksandra
Samulowski Andrzej
Smerek-Bielecka Mirosława
Stankiewicz-Odoj Anna
Szczęsny Marek
Szymańska Anna
Żuk-Michalak Ewa
Żukowski Bogdan

1998 – Wystawa Ogólnopolskiego pleneru malarskiego „Piaski '98”, Galeria ZPAP
Olsztyn, Teatr im. S. Jaracza w Olsztynie

Banasiak Joanna
Burniewicz Tadeusz
Iwaszczyszyn Elwira
Jajko Dorota
Kadelska Małgorzata
Korzec Anna
Korzec Andrzej

Kotlewski Janusz
Plichta-Lubieniecka Ewa
Sankowski Jarosław
Szymańska Maria
Tarnowska Julia
Wiśniewski Tomasz
Zimnowoda Maria
Żarska Dorota
Żuk-Michalak Ewa

2000 – II Olsztyńskie Biennale Plastyki
„O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Baranowska Maria
Bentkowska-Hlebowicz Joanna
Bielawski Jakub
Bielecki Jerzy Wojciech
Bieńkuński Wiesław
Bojarska-Waszczyk Małgorzata
Bolińska-Walendzik Iwona
Borys Izidor
Brzeski Tadeusz
Cichoń Waldemar
Chodkowski Dariusz
Chomicz Małgorzata
Czuderna Marta
Dondajewski Piotr
Filar Agnieszka
Fus Roman
Grdeń Piotr
Grzybek Antoni
Gudaczewski Tomasz
Huculak Marzena
Hulanicka Barbara
Janicki Krzysztof
Janiszewska-Obarek Izabella
Jankowski Eugeniusz
Jaskólska Wioletta
Kadelska Małgorzata
Kulikowska-Parkasiewicz Wioletta
Kwiatkowski Eugeniusz
Lis-Romańczuk Barbara
Listwan Robert
Makiewicz Bogusława
Marschall Bolesław
Milewicz Joanna
Obarek Piotr
Plichta-Lubieniecka Ewa
Prończyk Zygmunt
Przełomieć Agnieszka
Rostańska Joanna
Różańska Ewa
Różewicz-Książkiewicz Halina
Sawaniuk Michał
Siecińska Maja
Skurpski Hieronim
Smerek-Bielecka Mirosława
Stankiewicz Jerzy

Stankiewicz-Odoj Anna
 Stenger Iwona
 Szczęśny Marek
 Tomczyk Ryszard
 Wachowski Wiesław
 Wawryn Marek
 Wiench-Kurłowicz Julita
 Wiśniewska Barbara
 Wojtkiewicz Joanna
 Zumkowski Ryszard
 Żukowski Bogdan

2000 – Wystawa III Pleneru malarzkiego
 „Piaski 2000”, Galeria ZPAP Olsztyn

Hudyka Zofia
 Iwaszczyszyn Elwira
 Jaskólska Wioletta
 Lewdorowicz Jan
 Milewicz Joanna
 Nichthausen Artur
 Rostańska Joanna
 Samulowski Andrzej

2003 – III Olsztyńskie Biennale Plastyki
 „O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn

Baranowska Maria
 Bielecki Jerzy Wojciech
 Bieńkuński Wiesław
 Bojarska-Waszczyk Małgorzata
 Borys Izydor
 Brzeski Tadeusz
 Chomicz Małgorzata
 Cichoń Waldemar
 Dombek Iwona
 Filar Agnieszka
 Fus Roman
 Grabowski Rafał
 Grzybek Antoni
 Huculak Marzena
 Hulanicka Barbara
 Iwaszczyszyn Elwira
 Jajko-Sankowska Dorota
 Janek-Maślanka Agnieszka
 Janiszewska-Obarek Izabella
 Jasionowicz Wojciech
 Jaskólska Wioletta
 Kulikowska-Parkasiewicz Wioletta
 Kurłowicz Adam
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Lewdorowicz Jan
 Lis-Romańczuk Barbara
 Listwan Robert
 Makiewicz Bogusława
 Milewicz Joanna
 Młodystach-Rudziewicz Marzena

Obarek Piotr
 Opalewski Zbyszek
 Panek Anna
 Petasz Paweł
 Plichta-Lubieniecka Ewa
 Połom Janusz
 Przełomieć Agnieszka
 Rostańska Joanna
 Różańska Ewa
 Różewicz-Książkiewicz Halina
 Samulowska-Wyrzykowska Karolina
 Smoczyński Adam
 Stankiewicz-Odoj Anna
 Szczęśny Marek
 Szmyt Urszula
 Tomczyk Ryszard
 Wachowski Wiesław
 Zieniewicz Dariusz
 Zimnicka-Prabucka Renata
 Żukowski Bogdan
 Żylińska-Jestadt Mariola

2000 – Wystawa „Grupy Przyjaciół”,
 Galeria ZPAP Olsztyn

Badowska Wilga
 Bojenko Mirosław
 Konieczny Andrzej
 Milewicz-Brauer Maria
 Milewicz Joanna
 Plichta-Lubieniecka Ewa
 Pruski Jan
 Sturlis-Szydłowska Iga

2002 – Wystawa „Dzieło Nowego Tysiąc-
 lecia” z okazji obchodów „Dnia papieskie-
 go”, Instytut Kultury Chrześcijańskiej

Boniecka-Milowicz Elżbieta
 Brzeski Tadeusz
 Czauderna Marta
 Dondajewski Piotr
 Bieńkuński Wiesław
 Chomicz Małgorzata
 Grzybek Antoni
 Gwiazda Cyryla
 Huculak Marzena
 Janek-Maślanka Agnieszka
 Janicki Krzysztof
 Jaskólska Wioletta
 Juszkiewicz Teresa
 Kaczmarek Wiesław
 Koczan-Snarska Regina
 Korybut-Dziemidowicz Anna
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Łożek-Kwiatkowska Maria
 Morawski Andrzej

Piotrowski Tadeusz
 Plichta-Lubieniecka Ewa
 Różańska Ewa
 Sawaniuk Michał
 Szczęsny Marek
 Szymańska Maria
 Wachowski Wiesław
 Zimnicka-Prabucka Renata
 Żukowski Bogdan

2003 – Wystawa „Artyści wdzięcznej pamięci”, Galeria ZPAP Olsztyn

Dadlez Julian
 Delikat Maria
 Erdman-Przełomieć Maria
 Ferens Elżbieta
 Grajewski Edmund
 Hulnicki Julian
 Ilkiewicz Jan
 Janaszak Adam
 Kochanowski Eugeniusz
 Litwinionek-Guść Małgorzata
 Lorenz-Sawaniuk Teresa
 Maciejczyk Hubert
 Mączkowski Henryk
 Mydlak Sylwin
 Oszczakiewicz Henryk
 Rokoss-Szczupaczkiewicz Tadeusz
 Samulowski Andrzej
 Skalski Sergiusz
 Smerek Mirosław
 Świtycz-Widacka Balbina
 Wachowska Maria
 Wachowski Ryszard
 Wejland Józef
 Wydorki Aleksander
 Zboromirki Józef
 Żukowski Zbigniew

2003 – Interdyscyplinarna wystawa w ramach Obchodów „Dnia papieskiego – Jesteś jeden – nie jesteś sam”, Galeria ZPAP Olsztyn

Boniecka-Milowicz Elżbieta
 Dondajewski Piotr
 Jajko-Sankowska Dorota
 Jaskólska Wioletta
 Kucharska Barbara
 Szczęsny Marek
 Wachowski Wiesław
 Wodeńska-Kopec Aldona

2004 – Wystawa Okręgu Olsztyńskiego ZPAP, Galeria ZPAP Olsztyn

Bojarska-Waszczyk Małgorzata
 Boniecka-Milowicz Elżbieta
 Brzeski Tadeusz
 Czauderna Marta
 Dombek Iwona
 Dondajewski Piotr
 Filar Agnieszka
 Gwiazda Cyryla
 Huculak Marzena
 Hulanicka Barbara
 Iwaszczyszyn Elwira
 Jajko-Sankowska Dorota
 Janek-Maślanka Agnieszka
 Janicki Krzysztof
 Jaskólska Wioletta
 Jaśniewska Izabela
 Kaczmarek Wiesław
 Kadelska Małgorzata
 Koczan-Snarska Regina
 Korybut-Dziemidowicz Anna
 Kozłowska-Wrona Daria
 Kurłowicz Adam
 Kwiatkowski Eugeniusz
 Letki Ewa
 Lewdorowicz Jan
 Lis-Romańczuk Barbara
 Młodystach-Rudziewicz Marzena
 Morawski Andrzej
 Nichthauser Artur
 Pasik Wiesława
 Piotrowski Tadeusz
 Plichta-Lubieniecka Ewa
 Rostańska Joanna
 Różańska Ewa
 Samulowska-Wyrzykowska Karolina
 Skurpski Hieronim
 Sobczyk Marcin
 Szymańska Maria
 Tarnowska Julia
 Wachowski Wiesław
 Wiench-Kurłowicz Julita
 Wiercińska Magdalena
 Wodeńska-Kopec Aldona
 Zieliński Marian
 Zimnicka-Prabucka Renata
 Żuk-Michalak Ewa
 Żylińska-Jestadt Mariola

2004 – Wystawa „Jan Paweł II – Pielgrzym pokoju – Pośłannictwo pokoju” w ramach Obchodów „Dnia Papieskiego”, Galeria ZPAP Olsztyn

Bieńkuński Wiesław
 Dondajewski Piotr

Filar Agnieszka
Gwiazda Cyryla
Huculak Marzena
Jaskólska Wioletta

**2005 – IV Olsztyńskie Biennale Plastyki
„O Medal Prezydenta”, BWA Olsztyn**

Baranowska Maria
Bentkowska-Hlebowicz Joanna
Bojarska-Waszczyk Małgorzata
Boniecka-Milowicz Elżbieta
Borys Izidor
Cenian Joanna
Dziczek Arkadiusz
Huculak Marzena
Iwanicki Tomasz
Hulanicka Barbara
Jaskólska Wioletta
Jaśniewska Izabela
Kwiatkowski Piotr
Lis-Romańczuk Barbara
Listwan Robert
Makiewicz Bogusława
Marschall Bolesław
Morawski Andrzej
Obarek Piotr
Pasik Wiesława
Połom Janusz
Rostańska Joanna
Różańska Ewa
Sobczyk Marcin
Stankiewicz-Odoj Anna
Wachowski Wiesław
Wiench-Kurłowicz Julita
Wiercińska Magdalena
Wodeńska-Kopeć Aldona
Woźniak Aleksander
Zimnicka-Prabucka Renata
Żukowski Bogdan

**2005 – Wystawa z okazji Jubileuszu
35-lecia siedziby ZO ZPAP,
Galeria ZPAP Olsztyn**

Hulanicka Barbara
Jankowski Eugeniusz
Kaczmarek Wiesław
Lewińska-Lewandowska Romana
Lis-Romańczuk Barbara
Marschall Bolesław
Pasik Wiesława
Stefanów Bogdan
Szymańska Maria

**2005 – Wystawa Międzynarodowego
pleneru malarskiego „Wilno – Olsztyn”,
programu „Soutine Dienes”, Galeria
Lietuvos Dailininku Sajunga Vilnius (Litwa),
Galeria ZPAP Olsztyn**

Armonas Svajunas (Vilnius)
Bartkievicius Ricardas (Vilnius)
Brzeski Tadeusz
Dondajewski Piotr
Janonis Gintaras Palemonas (Vilnius)
Kurłowicz Adam
Rochecki Kazimierz (Toruń)
Rostańska Joanna
Savickas Raimondas (Vilnius)
Snežko Jolanta (Vilnius)
Szczęsny Marek
Vozbinas Aleksandras (Vilnius)
Wiench-Kurłowicz Julita

**2006 – Wystawa konkursu „Olsztyn.
Region twórczości plastycznej artystów
Warmii i Mazur” z okazji Jubileuszu
60-lecia Okręgu Olsztyńskiego ZPAP,
Galeria ZPAP Olsztyn**

Bojarska-Waszczyk Małgorzata
Boniecka-Milowicz Elżbieta
Bentkowska-Hlebowicz Joanna
Huculak Marzena
Koczan-Snarska Regina
Kucharska Barbara
Kwiatkowski Eugeniusz
Lewdorowicz Jan
Lis-Romańczuk Barbara
Pasik Wiesława
Piotrowski Tadeusz
Plichta-Lubieniecka Ewa
Rostańska Joanna
Szczęsny Marek
Szymańska Maria
Tadaj-Królikiewicz Weronika
Wiench-Kurłowicz Julita
Wiercińska Magdalena
Wodeńska-Kopeć Aldona
Zieliński Marian

WYKAZ ŹRÓDEŁ

WYDAWNICTWA KSIĄŻKOWE

- Katalog *X lat plastyki olsztyńskiej*, 1956, wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków Oddział w Olsztynie
- Katalog *Maria i Ryszard Wachowscy*, wyd. Olsztyn – Zamek 1958
- Katalog *Wystawa Olsztyńskiego Oddziału ZPAP*, Malarstwo, grafika, rysunek, tkanina, Olsztyn – Zamek grudzień 1959 r., wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków, Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
- Katalog *Wystawa malarstwa Krystyny Chromy*, wyd. BWA, Olsztyn, Zamek 1963
- Katalog *20 lat PRL w twórczości plastycznej Okręgu Olsztyńskiego ZPAP*, Olsztyn listopad-grudzień 1964, wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych
- Katalog *XX lat plastyki olsztyńskiej 1946-1966*, wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie, luty-marzec 1966
- Katalog *Miasta i miasteczka Warmii i Mazur*, wystawa pokonkursowa, Sala Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie październik 1966, wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków, Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie
- Katalog *Życie i praca na Warmii i Mazurach*, wystawa pokonkursowa, Olsztyn wrzesień 1968, wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków, Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie
- Katalog *Warmia i Mazury w 25-lecie PRL*, wystawa pokonkursowa Olsztyn 1969, wyd. Związek Polskich Artystów Plastyków, Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie
- Katalog *25 lat plastyki olsztyńskiej*, Olsztyn Zamek październik 1970 r., wyd. Zarząd Okręgu ZPAP w Olsztynie
- Katalog *Jan Ilkiewicz 1916–1969*, wyd. Salon Wystawowy BWA, Olsztyn–Zamek 1970 r.
- Katalog *Otwarcie nowej Galerii Sztuki Współczesnej*, BWA w Olsztynie 19 luty 1973, wyd. Wydział Kultury PWRN, Związek Polskich Artystów Plastyków, Muzeum Mazurskie, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Katalog *Plastyka olsztyńska. 500 rocznica urodzin Mikołaja Kopernika*, BWA Olsztyn luty-kwiecień 1973, wyd. Wydział Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie, Muzeum Mazurskie
- Katalog *Wystawa malarstwa plastyków środowiska olsztyńskiego*, Biuro Wystaw Artystycznych – Ośrodek Sztuki we Wrocławiu sierpień – wrzesień 1974
- Katalog *Henryk Mączkowski 1936-1973*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olsztyn wrzesień-październik 1974
- Katalog *Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego O Medal Prezydenta* czerwiec 1975, wyd. Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie, Związek Polskich Artystów Plastyków, Prezydent Miasta Olsztyn
- Katalog *Frombork '75*, wyd. Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze” w Olsztynie 1975
- Katalog *O Medal Prezydenta. II Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego*, wyd. BWA Olsztyn 1976
- Katalog *Plener graficzny — Lidzbark Warmiński '76*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie, Lidzbark Warmiński – Zamek, Garbno – Klub kwiecień 1977
- Katalog *XXX lat plastyki olsztyńskiej*, wyd. Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego, ZPAP w Olsztynie, BWA, Galeria DŚT, Galeria KMPiK w Olsztynie 1977
- Katalog *Julian Dadlez — wystawa retrospektywna z okazji 85-lecia urodzin*, wyd. BWA Olsztyn 1978
- Katalog *Plastyka olsztyńska w 35-leciu PRL*, BWA Olsztyn, Hala Widowiskowo-Sportowa „Urania” Olsztyn 1980
- Katalog *Reszel '82. Wystawa poplenerowa*, Galeria ZPAP Olsztyn listopad 1982, wyd. Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze” w Olsztynie
- Katalog *Reszel-Dadaj '83*, Klub Międzynarodowej Prasy i Książki Olsztyn grudzień 1983, wyd. Stowarzyszenie Społeczno-Kulturalne „Pojezierze” w Olsztynie
- Katalog *Olsztyńskie malarstwo i grafika. 40-lecie powrotu Warmii i Mazur do Macierzy*, BWA Olsztyn styczeń-luty 1985, wyd. Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Katalog *III Ogólnopolski plener malarski Grunwald '85*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie grudzień 1985, wyd. Ministerstwo Kultury i Sztuki, Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, Biuro Funduszu Grunwaldzkiego, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie

- Katalog *Plastyka Ziemi Zachodnich i Północnych w 40-lecie powrotu do macierzy*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie lipiec-sierpień 1985, wyd. BWA w Olsztynie
- Katalog *IV Ogólnopolski plener malarski Grunwald '86*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie grudzień 1986, wyd. Ministerstwo Kultury i Sztuki, Wydział Kultury i Sztuki Urzędu Wojewódzkiego w Olsztynie, Biuro Funduszu Grunwaldzkiego, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Katalog *Ryszard Wachowski 1930–1985*, wyd. Art Gallery Olsztyn BWA 1987
- Katalog *Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego — O Medal Prezydenta, Olsztyn '88*, BWA w Olsztynie maj 1988
- Katalog *Eugeniusz Kochanowski 1925-1980*, wyd. Art Gallery BWA Olsztyn 1989
- Katalog *Wystawa prac olsztyńskiego środowiska artystycznego Kartoteka '91*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie marzec 1991, wyd. Zarząd Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków w Olsztynie, Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Katalog *Wystawa olsztyńskiego środowiska plastycznego — Ogrody Sztuki*, Galeria Sztuki Wyższej Szkoły Policji Szczytno 1995
- Katalog *Andrzej Samulowski*, wyd. Muzeum Warmii i Mazur, Olsztyn 1995
- Katalog *Mirostaw Smerek 1935–1995*, wyd. Galeria Sztuki Współczesnej BWA Olsztyn 1995
- Katalog *50 lat plastyki na Warmii i Mazurach*, BWA Olsztyn maj 1997, wyd. Galeria Sztuki Współczesnej w Olsztynie, Związek Polskich Artystów Plastyków Okręg w Olsztynie, Warmińsko-Mazurskie Stowarzyszenie Artystów Plastyków
- Katalog *Galeria Rzeźby Balbiny Świtycz-Widackiej*, wyd. Akademia Rolniczo-Techniczna w Olsztynie 1997
- Katalog *Ogólnopolski plener malarski — Piaski '98*, Galeria ZPAP w Olsztynie listopad 1998, wyd. Telekomunikacja Polska SA Dyrekcja Okręgu w Olsztynie
- Katalog *Michał Sawaniuk*, wyd. Muzeum Narodowe w Gdańsku, Pałac Opatów 1998 r.
- Folder *I Biennale Plastyki Olsztyńskiej*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA 10.12.1998 — 17.01.1999, wyd. BWA w Olsztynie
- Katalog *II Olsztyńskie Biennale Plastyki — O Medal Prezydenta*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie luty 2000, wyd. Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Krystyna Koziełto-Poklewska *Barbara Świtycz-Widacka*, w: „Kalendarz Olsztyna 2002”
- Katalog *III Olsztyńskie Biennale Plastyki — O Medal Prezydenta*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie 2003, wyd. Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Katalog *Artyści wdzięcznej pamięci*, Galeria ZPAP w Olsztynie 2003, wyd. Zarząd Okręgu ZPAP w Olsztynie
- Katalog *Agnieszka Janek-Maślanka — malarstwo, rysunek, prace projektowe*, wyd. Galeria ZPAP, Olsztyn 2004
- Hieronim Skurpski*, red. Erwin Kruk, wyd. Mazurskie Towarzystwo Ewangelickie Olsztyn 2004
- Katalog *35-lecie siedziby ZO ZPAP w Olsztynie*, Galeria ZPAP w Olsztynie 2005, wyd. Zarząd Okręgu ZPAP w Olsztynie
- Katalog *IV Olsztyńskie Biennale Plastyki — O Medal Prezydenta*, Galeria Sztuki Współczesnej BWA w Olsztynie, sierpień 2005, wyd. Biuro Wystaw Artystycznych w Olsztynie
- Katalog *Soutine Dienos 2005*, wyd. Lietuvos Dailininku Sajunga Vilnius
- Katalog *Kochajmy Warmię! Ermland ist der Liebe wert! Let's fall in Love with Warmia!*, Olsztyn październik 2005, wyd. Urząd Miasta Olsztyn
- Tadeusz Prusiński, *Jest teatr w Olsztynie*, wyd. Teatr im. S. Jaracza Olsztyn 2005
- Katalog *Kochajmy Warmię! Amons la Warmie! Amiamo Varmia!*, Olsztyn maj 2006, wyd. Urząd Miasta Olsztyn
- Katalog *60 lat Okręgu Olsztyńskiego Związku Polskich Artystów Plastyków*, Olsztyn 2006, wyd. ZO ZPAP w Olsztynie.

ARTYKUŁY PRASOWE

- (ja), *Inauguracyjna wystawa prac Związku Plastyków w Olsztynie*, „Wiadomości Mazurskie”, nr 289 (300) z dn. 14.12.1946 r.
- (ja), *Wystawa plastyków otwarta. Imponujący przegląd młodej sztuki polskiej.* (?) nr 293 (304), z dn. 19.12.1946 r.
- Jerzy Antoniewicz, *Nasz redaktor olsztyński o wystawie plastyków na odzyskanej północy*, „Odra”, nr 8 z dn. 13.02.1947 r.

- (as), *Wystawa na Zamku, malarstwo, grafika, rysunek, rzeźba*, „Życie Olsztyńskie”, nr 194 z dn. 12.12.1947 r.
- (za), *Otwarcie wystawy na Zamku*, „Życie Olsztyńskie” nr 128 (368) z dn. 10.05.1948 r.
- (czo), *Plastycy pomogą każdemu w udekorowaniu lokali*, „Życie Olsztyńskie”, nr 85 z dn. 10.04.1953 r.
- Konferencja plastyków*, „Głos Olsztyński”, nr 224 (638) z dn. 18.09.1953 r.
- (A. W.), *O niektórych sprawach naszych plastyków*, „Świat i my”, dodatek tygodniowy „Głosu Olsztyńskiego”, nr 237 (651) z dn. 3/4.10.1953 r.
- L. Zieliński, *Z zagadnień kulturalnych. O rozwój sztuk plastycznych na ziemi Warmii i Mazur*, „Życie Olsztyńskie”, nr 230 z dn. 26.10.1953 r.
- (b), *W sali na Zamku. Plastycy olsztyńscy prezentują swój dorobek*, „Życie Olsztyńskie”, nr 307 z dn. 27-28.12.1953 r.
- Warmia i Mazury w pracach Z. Hermanowiczowej*, „Świat i my”, dodatek tygodniowy „Głosu Olsztyńskiego”, nr 118 z dn. 3.07.1954 r.
- Otwarcie wystawy olsztyńskiej plastyki*, „Głos Olsztyński”, nr 286 (1012) z dn. 2.12.1954 r.
- Wystawa plastyki*, „Świat i my”, dodatek tygodniowy „Głosu Olsztyńskiego”, nr 137 z dn. 11.12.1954 r.
- Maria Korolkiewicz *Wystawa plastyki olsztyńskiej. Droga nie prosta*, „Świat i my”, dodatek tygodniowy „Głosu Olsztyńskiego”, nr 138 z dn. 18.12.1954 r.
- (Amator), *O wystawie olsztyńskiej plastyki*, „Słowo na Warmii i Mazurach”, dodatek tygodniowy, nr 51 (104), Boże Narodzenie 25-26.12.1954 r.
- Wystawa plastyków*, „Życie Olsztyńskie”, nr 308 z dn. 28.12.1954 r.
- W związku z recenzją o wystawie plastyków*; Julian Dadlez, *Zapraszamy do naszych pracowni*; Henryk Oszczakiewicz, *W odpowiedzi na recenzję M. Korolkiewicz*; Kamila Smolńska, *Droga nie prosta*; Sergiusz Skalski, *Trzeba poznać nasze warunki pracy*; C. Vetulani, *O olsztyńskiej plastyce*, „Świat i my”, dodatek tygodniowy „Głosu Olsztyńskiego” nr 142 z dn. 29.01.1955 r.
- (s), *Wystawa prac Zofii Hermanowicz*, „Głos Olsztyński”, nr 107 (1143) z dn. 6.05.1955 r.
- Dwie wystawy w Mazurskim Muzeum*, „Głos Olsztyński”, nr 112 (1148) z dn. 12.05.1955 r.
- T. B., *Na marginesie wystawy. O młodej olsztyńskiej plastyce*, „Świat i my”, dodatek tygodniowy „Głosu Olsztyńskiego”, nr 185 z dn. 3.12.1955 r.
- Halina Kurowska, *Nasze spotkania... Muszę sobie przypomnieć, że jestem malarzem*, „Głos Olsztyński”, nr 54 (1401) z dn. 3-4.03.1956 r.
- L. B., *Obrady olsztyńskich plastyków*, „Głos Olsztyński”, z dn. 10-11.03.1956 r.
- Maria Korolkiewicz, *Wystawa plastyki*, „Rzeczywistość”, Dodatek społeczno-kulturalny „Głosu Olsztyńskiego”, nr 3 z dn. 14.04.1956 r.
- Beata Sowińska, *Zakłęte rewiry plastyki*, „Stolica”, nr 44 (461) z dn. 28.10.1956 r.
- Ignacy Witz *O głosie w dyskusji—głos w dyskusji*, „Życie Olsztyńskie”, nr 30 z dn. 31.12.1956 r.
- (sw), notka, „Życie Olsztyńskie”, nr 108 z dn. 10.05.1957 r.
- Alfred Stefański, notka, „Życie Olsztyńskie”, z dn. 29.05.1957 r.
- Roman K., *Recenzja w czas Kanikuły*, „Warmia i Mazury”, z dn. 4.08.1957 r.
- Zofia Dudzińska *Czy niepotrzebni? „Archipelag”*, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr (?)
- Wystawa—kiermasz organizowana przez naszą redakcję i Zarząd okręgu ZPAP*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 79 (2614) 13 (99) z dn. 2-3.04.1960 r.
- Hieronim Skurpski, *Ogólnopolska impreza w Olsztynie*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 269 (2804) 45 (130) z dn. 12.11.1960 r.
- Z. Smuga, *Czy olsztyńscy plastycy trafią do robotniczych świetlic i klubów?*, „Głos Olsztyński”, nr 104 (2949) z dn. 4.05.1961 r.
- (aja), *Wystawa plastyczna w hotelu robotniczym*, „Głos Olsztyński” z dn. 7.06.1961 r.
- (czer) *Olsztyńskie wystawy*, „Trybuna Ludu”, nr 295 (4547) z dn. 28.08.1961 r.
- (ry), *Prace naszych plastyków w salach Muzeum Narodowego i warszawskiej Zachęcie*, „Głos Olsztyński”, nr 248 z dn. 19.10.1961 r.
- (ZAP) *Rok upowszechnienia plastyki we Wrocławiu*, „Życie Warszawy”, nr 291 z dn. 8.12.1961 r.
- Halina Lipowczan, *List z Katowic Plastyka na etacie?*, „Życie Warszawy”, nr 6 z dn. 7.01.1962 r.
- K. W., *Z pracowni plastyków. Jesienne pejzaże Marii Delikat*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 286 (3439) z dn. 1.12.1962 r.
- (J. G.), *Nauka alfabetu*, „Panorama Północy”, nr 42, 1963 r.
- Maciej Gutowski, *Wiadomości plastyczne*, „Dziennik Polski”, nr. 157/63

- (kop), *W pracowni KOS-u*, „Słowo na Warmii i Mazurach”, nr. 10 (521) z dn. 16-17.03.1963 r.
- Jerzy Morski, *Szmira zniknie z wystaw*, „Życie Warszawy”, nr 91 z dn. 17.04.1963 r.
- (PAP), *Rynek plastyczny w ocenie NIK*, „Trybuna Ludu” z dn. 21.04.1963 r.
- (P. S.), *U plastyków na Łobzowskiej...* „Echo Krakowa”, nr 146 (5577) z dn. 24.06.1963 r.
- Janusz Segiet, *Ambicje i nieśmiałość olsztyńskiej plastyki*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 171 (3633) 29 (270) z dn. 20,21,22.07.1963 r.
- (k), *Kto chce być mecenasem? Ze sztuką na ty, czyli z wystawą do fabryki*, „Życie Warszawy”, nr 203/63 z dn. 23.08.1963 r.
- Tadeusz Ostojki, *Funkcjonalne i piękne*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 200 (3662) 35 (275) z dn. 24-25.08.1963 r.
- (BON), *Kilka słów o sztuce stosowanej*, „Głos Olsztyński”. nr 229 (3686) z dn. 27.09.1963 r.
- (el), *Olsztyńscy plastycy kętrzyńskiej Tysiąclatce*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 236 (3693) 41 (281) z dn. 5-6.10.1963 r.
- (K.), *Olsztyńscy plastycy nawiązali współpracę z węgierskimi kolegami*, „Głos Olsztyński”, nr 240 z dn. 10.10.1963 r.
- Janina Stasiak, *Dwie wystawy BWA*, „Sztandar Ludu”, Lublin, nr 259 z dn. 2-3.11.1963 r.
- Kronika plastyczna*, „Głos Olsztyński”, nr 274 (3731) z dn. 20.11.1963 r.
- (tyr), *Plastycy w terenie*, „Głos Olsztyński”, nr 291 (3748) z dn. 10.12.1963 r.
- Kamila Wroblewska, *Plastyk na prowincji*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 186 (3950) 31 (324) z dn. 8-9.08.1964 r.
- (lew), *Zmieniona szata Starówki w Olsztynie*, „Express Wieczorny”, nr 97 z dn. 24.04.1965 r.
- Kryga, *Plastycy swojemu miastu. O olsztyńskim środowisku artystycznym rozmawiamy z Julianem Dadlezem*, „Głos Olsztyński”, nr 217 (42890) z dn. 13.09 1965 r.
- (il), *Witryny PDT — wystawami twórczości plastycznej*, „Głos Olsztyński”, nr 73/66 z dn. 28.03 1966 r.
- Anna Samulowska, *Wystawa pokonkursowa i co dalej?* „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, nr 269 (45) z dn. 12-13.11.1966 r.
- Janusz Segiet, *Przyszłość Jesieni Olsztyńskiej?* „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, (? r.)
- Zofia Dudzińska, *Jaki jesteś Olsztynie*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, (? r.)
- (js), *O nowych wystawach, zamierzeniach olsztyńskich plastyków i popularyzowaniu sztuki — rozmawiamy z Julianem Dadlezem*, „Archipelag”, dodatek „Głosu Olsztyńskiego”, (? r.)
- B. Tatarewicz, J. Wojciechowicz, J. S. Wojciechowski, *Olsztyńskie środowisko plastyków*, „Sztuka”, styczeń/luty nr. 1/4/1977 r.
- Halina Judzińska *Dlaczego Krystyna Chromy maluje portrety*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 78, 1981 r.
- M. Feldmann, *Exposition de peintures polonaises a l'Hotel de Ville*, (?), 1990 r.
- M. B., *Czas na odrastanie pędów*, „Gazeta Olsztyńska” z dn. 29.03–1.04.1991 r.
- M. B., *U plastyków na przyzamczu*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 80 (12.150) z dn. 23.04.1992 r.
- P. J., *Przemijanie*, „Gazeta Olsztyńska”, Magazyn nr 213 (12.283) z dn. 30-31.10–1.11.1992 r.
- Krystyna Koziełto-Poklewska, *Malarstwo Marii Delikat*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 36 z 1997 r.
- Obrazy z wystawy*, „Impuls”, nr 10 (52) z 1997 r.
- A. K., *Plener w „Malince”*, „Impuls”, nr 11 (53) z 1997 r.
- Ewa Mazgal, *Pół wieku plastyki*, „Gazeta Olsztyńska”, (1997 r.)
- TAS, *Jeden obraz za 10 lat*, „Dziennik Pojezierza”, (1997 r.)
- Artur Nichthauser, *W galeriach i pracowniach. Raz na pół wieku*, „Dziennik Pojezierza” z dn. 13.05.1997 r.
- Ewa Mazgal, *Ostatnia taka wystawa?* „Gazeta Olsztyńska” z dn. 16–18.05.1997 r.
- Arur Nichthauser, *W galeriach i pracowniach. Modus vivendi w BWA*, „Dziennik Pojezierza” z dn. 20.05.1997 r.
- Artur Nichthauser, *W galeriach i pracowniach. Ładowanie malarza*, „Dziennik Pojezierza” z dn. 30.09.1997 r.
- Krystyna Koziełto-Poklewska *Sylwin Mydlak 5 lutego 1935 — 25 lutego 1998, Sztuka lotu*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 46 z 1998 r.
- Krystyna Koziełto-Poklewska *Henryk Oszcakiewicz — artysta malarz i grafik*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 56 z 1997
- Krystyna Koziełto-Poklewska *Stylizowana natura*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 143 z 1997 r.
- Ewa Mazgal, *I Biennale Plastyki bez Grand Prix*, „Gazeta Olsztyńska” z dn. 18–20.12.1998 r.
- Krystyna Koziełto-Poklewska, *Przerwana linia*, „Gazeta Olsztyńska”, nr 61 z 1998 r.
- Aleksander Kaźmierczak (Jagelowitz), *Biuletyn Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Olsztynie*, nr. 6/2007

RESUME

„The 60 years of the Olsztyn Branch of the Polish Association of Artists and Designers”, as the title indicates, has been published to mark the „round” jubilee of Olsztyn’s artists and designers. The book has a number of authors, but it is Wanda Radziemska who is the leader, as she has been associated with ZPAP for fifty years. It’s no wonder then, that being „at the steering wheel” of the Association, and serving since 1970 as its manager, she has had wide knowledge of both the circle of artists and designers and the history of the Olsztyn Branch of ZPAP.

The Polish Association of Artists and Designers was established in Cracow in 1911, i. e. seven years before Poland regained independence. Initially, as it gathered artists living in all the three annexed territories, Austrian, Prussian and Russian, it was named The Common Association of Polish Artists in Cracow. In 1918, the name was changed into The Cracow Association of Polish Artists and Designers. In 1932, the organisation received the status of a trade union along with yet another name: The Trade Union of Polish Artists and Designers. Under Nazi rule, the Association was abolished, but it continued to work illegally as „The Artist’s Café.”

After WW II (in 1945), a national structure was formed under the name of The Association of Polish Artists and Designers, which comprised local organisations from all areas of Poland and with its headquarters located in Warsaw.

In 1983, ZPAP was outlawed under Martial Law in retaliation for its support for the Solidarity movement. The treasury of the Communist State took over the entire estate and finances of ZPAP. For six years the Association worked underground, and in 1989 along with the political and economic transformations, it was reactivated. Following a five-year legal case before the High Administrative Court, the Association regained its lost property.

At present, the ZPAP includes over eight and a half thousand artists from all artistic areas. This makes it the largest association of fine art professionals in Europe. The Olsztyn Branch of ZPAP has 210 names on its membership list. The data comes from the catalogue that can be found in this book. Not all of the artists are still alive, some others have moved to other cities and branches of ZPAP and others have left Poland, yet this is the number of artists who have „passed through” Olsztyn and whose biograms can be found at the end of the book.

As was mentioned above, the publication has several authors. Some of them write about the old times and intertwine their memoirs with humorous anecdotes.

Part One, by Wanda Radziemska, deals predominantly with the facts. It covers the beginnings of ZPAP in Olsztyn in 1946 based the powers granted to it by the Head Office of the Pomeranian Branch in Bydgoszcz. In October of that year, the first meeting of all the (three!) members of the new Olsztyn Branch was held and its authorities were appointed. The President, and in the following years the chairman was Hieronim Skurpski. In 1949, ZPAP’s membership grew to five. Perhaps due to the extraordinary beauty of the region, the number of members increased year by year, and — as was mentioned before — the beautiful Warmia saw 210 persons passing through the local branch of ZPAP.

In 1955, the branch office of ZPAP in Olsztyn was transformed into a Branch of ZPAP, which still did not constitute a separate entity, but could already provide all the services in all artistic areas, thus providing its members with a chance to make a living and develop their artistic workshop.

The author of the book does not forget to mention the matter which is the most important to artists, i. e. exhibitions. By 1946 there were two exhibitions. The first one was in June in the Raspberry Hall of the Stefan Jaracz Theatre in Olsztyn. The catalogue produced for this occasion was copied manually and included eight artists, out of which only two (Janina Zielińska and Hieronim Skurpski) were members of ZPAP. In the total number of 79 works, a sizeable share belonged to an author who had been murdered in a Nazi concentration camp. The other exhibition was opened in December in the interior of Olsztyn Castle. It was visited by 1250 people, which confirmed that such events were in demand in Olsztyn. In the first decade, Olsztyn saw about 30 exhibitions, visited in total by nearly 100,000 people.

The next part of the publication deals with the last fifty years (from 1957 until the present) of the successive authorities of The Olsztyn Branch of ZPAP. The authorities included a chairman, a vice-chairman, a secretary, a treasurer and members. The Association not only dealt with living issues, but also exhibitions, trips, awards, etc. Since 1957, the artists and

designers of the Olsztyn Branch have had chairmen serving predominantly in two-year terms. These included: Hieronim Skurpski (1957–1959), Ryszard Wachowski (1959–1961), Julian Dadlez (1961–1964), Julian Dadlez (1964–1967), Mieczysław Romańczuk (1967–1970), Mieczysław Romańczuk (1970–1972), Eugeniusz Jankowski (1972–1974), Artur Nichthäuser (1974–1977), Bolesław Wolski (1977–1980), Janusz Kompowski (1980–1982), Bolesław Marschall (1982–1983), Janusz Kompowski (1989–1990), Piotr Obarek (1990–1993), Ewa Plichta-Lubieniecka (1993–1996), Dorota Jajko-Sankowska (1996–1999), Marek Kłós (1999–2002), Jan Wiesław Kaczmarek (June 2002–November 2002), Piotr Dondajewski (2002–2006).

Part Three of the publication offers „A few words about the cooperation between BWA and ZPAP” by Małgorzata Jackiewicz-Garniec, and „Small Memories” by Artur Nichthäuser.

The next chapter, by Helena Piotrowska, is devoted to open-air workshops. What deserves special attention is the chapter presenting the membership index of the Olsztyn Branch of ZPAP and the catalogue, with 210 reliable biograms, from which one can learn which university a given artist attended, how many individual and collective exhibitions they had and what awards they may have received.

The biograms are followed by the Appendix with introductions to the catalogues published to commemorate each subsequent jubilee of Olsztyn’s fine arts – beginning with the first decade until the fiftieth anniversary of fine arts in Warmia and Mazury. The Appendix is extremely interesting, both for its historical aspects and for the authors of the memoirs, namely Hieronim Skurpski, Krystyna Kozięto-Poklewska, Anna Samulowska, Julian Dadlez, Artur Nichthäuser and Mieczysław Romańczuk.

What adds unquestionable value to the worthwhile publication are the fine album graphics, portraits of all the artists associated with The Olsztyn Branch of ZPAP, as well as numerous reproductions of their works.

*Translation: Joanna Jensen
(AWF „Mazury”)*

ZUSAMMENFASSUNG

Die Veröffentlichung „60 Jahre Olsztyner Abteilung des Polnischen Verbandes Bildender Künstler” wurde, wie der Titel besagt, im Zusammenhang mit einem „runden” Jubiläum der Organisation Olsztyner bildender Künstler herausgegeben. Der Autorenkreis setzt sich aus einigen Personen zusammen, aber die Federführung hatte Wanda Radziemska, die mit diesem Künstlerverband (ZPAP) seit fünfzig Jahren verbunden ist. Es ist selbstverständlich, dass gerade diese Frau, die das lokale Büro verwaltete und seit 1970 als Leiterin fungierte, über ein umfangreiches Wissen sowohl um die Künstlerkreise als auch um die Geschichte der Olsztyner Abteilung von ZPAP verfügte.

Es ist wissenswert, dass der Polnische Verband Bildender Künstler 1911 in Krakau gegründet wurde. Es war kurz vor der Wiederherstellung der Polnischen Unabhängigkeit 1918. Zunächst vereinte er polnische Künstler aus den drei: Österreichischen, deutschen und russischen Besatzungszonen unter den Namen „Allgemeiner Verband Polnischer Bildender Künstler in Krakau”. 1918 wurde er in „Krakauer Verband Polnischer Bildender Künstler” umbenannt. 1932 erhielt die Organisation den Status einer Gewerkschaft und zugleich den Namen „Gewerkschaft Polnischer Bildender Künstler”. Im 2. Weltkrieg wurde der Verband von der deutschen Besatzungsmacht aufgelöst, fungierte aber trotzdem weiter unter dem Decknamen „Künstlercafé”.

Nach dem 2. Weltkrieg (1945) entstand eine gesamtpolnische Struktur der Organisation polnischer Künstler unter dem Namen „Verband Polnischer Bildender Künstler”, die Abteilungen im ganzen Land hatte. Zum Sitz des Verbandes wurde Warschau gewählt.

1983 wurde ZPAP durch die Behörden des Kriegszustandes aufgelöst, weil der Verband die freie sozial-politische Bewegung „Solidarność” unterstützte. Alle Immobilien und Finanzmittel von ZPAP wurden dabei eingezogen. Die nächsten 6 Jahre musste der Verband dadurch illegal fungieren. Erst 1989 in der Phase der tief greifenden Verfassungs- und Wirtschaftsreformen in Polen konnte er wiederhergestellt werden. Danach dauerte es 5 Jahre bis ihm das gesamte verlorene Vermögen in einem Gerichtsverfahren zurückgegeben wurde.

Der Künstlerverband umfasst zurzeit in Polen über 8.500 bildende Künstler, die alle Gebiete der Kunst vertreten. Zahlenmäßig ist er der größte Verband professioneller bildender Künstler in Europa.

ZPAP der Olsztyner Abteilung umfasst nach der Liste im vorliegenden Buch 210 Personen. Jetzt leben natürlich nicht mehr alle, einige zogen inzwischen um und hatten somit ihre heimatliche Abteilung verlassen. Wieder andere begaben sich ins Ausland. Aber diese Zahl bildender Künstler hatte mit der Olsztyner Abteilung zu tun und ihre Lebensdaten lassen sich am Schluss des Buches finden.

Wie schon erwähnt, wurde das Buch von einigen Autoren bearbeitet; wobei manche von ihnen eigene Erinnerungen durch lustige Anekdoten bereichern.

Der erste Teil des Buches, geschrieben von Wanda Radziemska, weist vor allem einen sachlichen Charakter auf. Die Autorin erinnert an die Anfänge von ZPAP in Olsztyn im Jahre 1946. Zunächst gab es hier nämlich nur eine Bevollmächtigung durch die Verwaltung des Pommerschen Verbandes ZPAP in Bydgoszcz, eine neue Abteilung zu gründen. Im Oktober 1946 gehörten der Organisation lediglich drei Mitglieder von ZPAP an, wobei Hieronim Skurpski zum ersten Vorsitzenden gewählt wurde. 1949 stieg die Mitgliederzahl auf fünf. Es könnte sein, dass gerade die besondere Schönheit der Olsztyner Region positiv die Zunahme der Anzahl angemeldeter bildender Künstler beeinflusste, so dass über 60 Jahre, wie oben erwähnt, 210 Personen eine Mitgliedschaft erhielten.

1955 wurde die Olsztyner Vertretung von ZPAP in eine Abteilung von ZPAP umgestaltet, die zwar noch keine selbstständige Einheit war, aber bereits ihren Mitgliedern viele Dienstleistungen im Bereich unterschiedlicher plastischer Disziplinen anbot und so deren Tätigkeit tatkräftig förderte.

Die federführende Autorin des Buches vergisst auch nicht, was für bildende Künstler das Wichtigste sei: Ausstellungsmöglichkeiten. Bereits 1946 fanden zwei Ausstellungen statt: Die erste im Malinowa-Saal des Theaters Stefan Jaracz in Olsztyn. Der Ausstellungskatalog, damals noch von Hand vervielfältigt, umfasste Arbeiten von 8 Künstlern, davon lediglich zwei von Olsztyner ZPAP (Janina Zielińska und Hieronim Skurpski). Unter 79 Kunstwerken gehörte ein Teil zum künstlerischen Schaffen eines im KZ ermordeten Künstlers. Die zweite Veranstaltung wurde in Sälen des Olsztyner Schlosses im Dezember organisiert. Die Besucherzahl betrug 1250, was ein Beweis für die Nachfrage nach derartigen Veranstaltungen in Olsztyn war. Im ersten Jahrzehnt nach dem 2. Weltkrieg wurden in der Stadt insgesamt 30 Ausstellungen organisiert, die fast von 100.000 Personen besucht wurden.

Der weitere Teil dieser Veröffentlichung beschreibt fünfzig Jahre (seit 1957) der Tätigkeit von nacheinander folgenden Verwaltungen der Olsztyner Abteilung von ZPAP. Die Verwaltung bestand jeweils aus: Vorsitzender, Vize, Säkretär, Kassenwart und Mitglieder. Sein Tätigkeitsbereich umfasste sowohl existenzielle Angelegenheiten als auch Organisation von Ausstellungen und Reisen, Preisverleihungen usw. Von 1952 bis heute hatten den Vorsitzendenposten der Olsztyner Abteilung von ZPAP inne: Hieronim Skurpski (1957–1959), Ryszard Wachowski (1959–1961), Julian Dadlez (1961–1967), Mieczysław Romańczuk (1967–1972), Eugeniusz Jankowski (1972–1974), Artur Nichtshauser (1974–1977), Bolesław Wolski (1977–1989), Janusz Kompowski (1980–1982), Bolesław Marschall (1982–1983), Janusz Kompowski (1989–1990), Piotr Obarek (1990–1993), Ewa Plichta-Lubieniecka (1993–1996), Dorota Jajko-Sankowska (1996–1999), Marek Kłós (1999–2002), Jan Wiesław Kaczmarek (2002), Piotr Dondajewski (2002–2006).

Der dritte Teil der Buches enthält das Kapitel „Einige Worte über die Zusammenarbeit zwischen dem Büro für Künstlerische Ausstellungen und ZPAP“ und wurde von Małgorzata Jackiewicz-Garniec verfasst sowie das Kapitel „Brüche von Erinnerungen“ von Artur Nichtshauser. Das weitere Buchkapitel, geschrieben von Helena Piotrowska ist der Freilichtmalerei und -bildhauerei gewidmet. Eine besondere Stelle nehmen im Buch das Kapitel mit dem Index der Mitglieder der Olsztyner Abteilung von ZPAP sowie der Katalog ein, der 210 sachlich bearbeitete Kurzbiographien bildender Künstler enthält. Hier steht u. a. welcher Künstler welche Kunstakademie absolvierte, an wie viel individuellen und Gruppenausstellungen er teilnahm sowie mit welchen Preisen er ausgezeichnet wurde.

Am Schluss des Buches gibt es einen Nachtrag mit Einführungen zu Katalogen, die anlässlich einzelner Jubiläen der Olsztyner Plastik in der vergangenen Zeit herausgegeben wurden: mit dem 10. Jubiläum beginnend und mit 50. endend. Dieser Nachtrag ist beson-

ders interessant sowohl im Hinblick auf den historischen Aspekt als auch auf die Autoren einzelner Erinnerungen: Hieronim Skurpski, Krystyna Kozięto-Poklewska, Anna Samulowska, Julian Dadlez, Artur Nichthäuser, Mieczysław Romańczuk.

Graphische Bearbeitung des Buches in Form eines Bildbandes, Aufnahmen aller bildenden Künstler, die je in der Olsztynener Abteilung von ZPAP tätig waren sowie zahlreiche Abbildungen von Kunstwerken der ZPAP-Mitglieder stellen einen zusätzlichen Vorteil dieser wertvollen Veröffentlichung dar.

*Übersetzung: Krzysztof Gebure
(AWF „Mazury“)*

RÉSUMÉ

La publication „60 ans de l'Association des Artistes Plasticiens Polonais – Arrondissement d'Olsztyn” (ZPAP), comme l'indique le titre, est paru à l'occasion de l'anniversaire de l'Association. Le livre regroupe quelques auteurs dont la plus importante est Wanda Radziemska, liée à ZPAP depuis cinquante ans. Rien d'étonnant que la dirigeante du bureau de l'Association et, depuis 1970, son chef, elle connaît bien le milieu artistique d'Olsztyn et l'histoire de ZPAP – Arrondissement d'Olsztyn.

L'Association des Artistes Plasticiens Polonais a été créée à Cracovie en 1911, sept ans avant que la Pologne retrouve son indépendance. A ses débuts, l'Association réunissait des artistes habitant le territoire des trois partitions – autrichien, prussien et russe – et était nommée l'Association Générale des Artistes Polonais de Cracovie. En 1918, on l'a rebaptisée l'Association Cracovienne des Artistes Plasticiens Polonais (KZPAP). En 1932, KZPAP a obtenu le statut de syndicat et un nouveau nom: Syndicat des Artistes Plasticiens Polonais. Lors de l'occupation allemande, le syndicat a été fermé mais fonctionnait illicitement sous le nom du „Café de Artistes”.

Après la deuxième guerre mondiale (1945), on a créé une structure nationale: l'Association des Artistes Plasticiens Polonais composée des arrondissements de toute la Pologne. Le siège principal se trouvait à Varsovie.

En 1983, ZPAP a été délégalisé par les pouvoirs de l'état de guerre pour avoir porté soutien au mouvement sociopolitique „Solidarność”. L'état communiste s'est emparé des biens immobiliers et des finances de l'Association. Pendant six ans, l'Association a fonctionné en cachette, et en 1989 – dans le courant des changements politiques et économiques – a été réactivée. Ensuite, après la procédure auprès de la Cour d'Administration qui a duré cinq ans, l'Association a récupéré ses biens.

Actuellement, plus de 8 500 artistes de tous les domaines artistiques sont membres de ZPAP. C'est la plus grande association réunissant des artistes professionnels en Europe.

La liste de membres de l'Arrondissement d'Olsztyn compte 210 personnes. Certains ne sont plus en vie, d'autres ont déménagé et changé d'arrondissement, d'autres encore sont partis à l'étranger. Mais tous ces artistes-là ont fait partie de l'Association d'Olsztyn et vous trouverez leurs biographies à la fin du livre.

Cette publication, donc, regroupe plusieurs auteurs. Certains d'entre eux parlent du passé, en alternant des souvenirs et des anecdotes savoureuses.

La première partie, écrite par Wanda Radziemska, est surtout historique. Elle décrit les débuts de ZPAP à Olsztyn: l'activité de l'Association a commencé en 1946, par la procuration de la Direction de l'Arrondissement de Poméranie à Bydgoszcz. La même année, en octobre, la première réunion de membres (trois!) de ZPAP d'Olsztyn eût lieu. On choisit Hieronim Skurpski le président. En 1949, ZPAP comptait déjà cinq membres. On dénombre chaque année toujours plus d'adhérents; ainsi 210 personnes sont passées par la Warmie, sans doute pour la beauté de ses paysages.

En 1955, l'Agence de ZPAP d'Olsztyn a été changée en Succursale de ZPAP qui n'était pas une unité indépendante mais pouvait prêter des services dans différentes disciplines plastiques, en assurant ainsi l'existence des membres de ZPAP et leur donnant la possibilité réaliser des œuvres.

L'auteur du livre n'oublie pas la question la plus importante pour les artistes: les expositions. Déjà en 1946 on a organisé deux expositions. La première en juin, dans la Salle aux

Framboises du Théâtre Stefana Jaracza d'Olsztyn. Le catalogue édité à cette occasion, polycopié à la main, comprenait huit noms d'artistes, dont seulement deux participants (Jani-na Zielińska et Hieronim Skurpski) étaient membres de ZPAP. Quelques-unes parmi les 79 œuvres exposées, ont été réalisées par un artiste tué dans un camp d'extermination nazi. L'autre exposition a été ouverte en décembre au château d'Olsztyn. Le nombre de 1250 visiteurs a témoigné du fait qu'on avait vraiment besoin de telles manifestations à Olsztyn. Pendant la première décennie, on a organisé à Olsztyn environ 30 expositions, rassemblant presque 100 000 visiteurs.

La partie suivante du livre est consacrée aux cinquante ans (depuis 1957 jusqu'à présent) de l'activité des directions de l'Arrondissement d'Olsztyn de ZPAP. La direction était composée de: président, vice-président, secrétaire, trésorier et membres. L'activité de l'Association ne se limite pas à l'organisation de son fonctionnement, mais concerne aussi des expositions, voyages, prix, etc. Depuis 1957 jusqu'à présent, l'Arrondissement a eu les présidents suivants: Hieronim Skurpski (1957–1959), Ryszard Wachowski (1959–1961), Julian Dadlez (1961–1964), Julian Dadlez (1964–1967), Mieczysław Romańczuk (1967–1970), Mieczysław Romańczuk (1970–1972), Eugeniusz Jankowski (1972–1974), Artur Nichthauser (1974–1977), Bolesław Wolski (1977–1980), Janusz Kompowski (1980–1982), Bolesław Marschall (1982–1983), Janusz Kompowski (1989–1990), Piotr Obarek (1990–1993), Ewa Plichta-Lubieniecka (1993–1996), Dorota Jajko-Sankowska (1996–1999), Marek Kłos (1999–2002), Jan Wiesław Kaczmarek (juin 2002–novembre 2002), Piotr Dondajewski (2002–2006).

La troisième partie est composée de deux articles: „Quelques mots sur la coopération entre la galerie d'art contemporain BWA et ZPAP” écrite par Małgorzata Jackiewicz-Garniec et „Des petits souvenirs” par Artur Nichthauser. Le chapitre suivant, par Helena Piotrowska, est consacré aux symposiums en plein air. Une place particulière occupe le chapitre présentant la liste des membres de l'Arrondissement d'Olsztyn de ZPAP et le catalogue avec 210 biographies fidèles. On peut apprendre à quelle université était lié l'artiste qui nous intéresse, combien d'expositions il a fait, quels prix il a obtenu.

Après les biographies, il y a une Annexe constituée des préfaces aux catalogues publiés à l'occasion des anniversaires d'arts plastiques à Olsztyn — à partir de la première décennie jusqu'à leurs 50 ans. Cette annexe est très intéressante, d'un côté par sa valeur artistique, de l'autre grâce pour les auteurs des souvenirs: Hieronim Skurpski, Krystyna Koziełło-Poklewska, Anna Samulowska, Julian Dadlez, Artur Nichthauser et Mieczysław Romańczuk.

La publication sous forme d'album, l'image de chaque artiste lié à l'Arrondissement d'Olsztyn de ZPAP ainsi que de nombreuses reproductions donnent à ce livre une valeur incontestable.

*Traduction: Monika Być, Anais Fourier
(Centrum Polsko-Francuskie Côtes d'Armor–Warmia i Mazury w Olsztynie)*

Резюме

Книга „60 лет Ольштынского округа Союза польских художников” (ZPAP — СПХ), как указывает само название, издается по случаю „круглого” юбилея олштынских мастеров изобразительного искусства. Ее авторство принадлежит нескольким лицам, но, несомненно, „ведущим” является Ванда Радземская, связанная с СПХ уже пятьдесят лет. Нет ничего удивительного в том, что „управляя” офисом союза, а с 1970 года возглавляя его, она приобрела огромные знания и на тему художественной среды, и об истории Ольштынского округа СПХ.

Союз польских художников был учрежден в Кракове, в 1911 году, то есть, за семь лет до того, как Польша вновь обрела независимость. Первоначально организация, объединяющая художников, проживавших на территории аннексированной тремя захватчиками — австрийским, прусским и русским — приняла название Всеобщий Союз Польских Художников. В 1932 году ВСПХ получил статус профессионального союза и новое название: Профессиональный Союз Польских Художников.

В период немецкой оккупации Союз был упразднен, но продолжал работать нелегально как „Кафе художников”.

После Второй мировой войны (1945) была создана общегосударственная структура под названием Союз польских художников, в состав которой вошли округа из всей Польши. Местонахождением руководства Союза является Варшава.

В 1983 году СПХ был объявлен режимом военного положения нелегальным за поддержку, оказанную общественно-политическому движению „Солидарность”. Козна социалистического государства переняла все недвижимое имущество и финансы СПХ. Шесть лет Союз действовал в подпольных структурах, а в 1989 году — на волне политических и экономических изменений — он возобновил свою деятельность. Затем, после пятилетнего процесса, постановлением Главного административного суда организации вернули, отобранное имущество.

В настоящее время членами Союза являются свыше 8 500 мастеров изобразительного искусства, представляющих все его виды. Это самая многочисленная ассоциация профессиональных художников в Европе.

В списке Ольштынского округа СПХ можно отметить 210 фамилии. Это данные по каталогу, помещенному в настоящей книге. Не все, перечисленные там лица, остаются в живых, некоторые переехали в другие города и, автоматически, поменяли Округ, кто-то уехал за границу, однако именно такое количество художников „прошло” через Ольштын и их краткие биографии читатели найдут в конце книги.

Как уже говорилось, у настоящего издания несколько авторов. Некоторые из них описывают былые времена, переплетая повествование забавными историями.

Первая часть, автором которой является Ванда Радземская, касается существа вопроса. Она описывает первый период деятельности СПХ в Ольштыне, начавшейся в 1946 году на основании полномочий, уделенных Правлением Поморского округа в Быдгощи. В октябре вышеуказанного года прошло первое собрание членов (троих!) ольштынского СПХ, на котором было избрано руководство. Председателем, а затем Президентом, стал Хероним Скурпский. В 1949 году количество членов СПХ выросло до пяти. Возможно, живописная красота этого региона привела к тому, что количество членов увеличивалось из года в год и — как упоминалось выше — через прекрасную варминскую землю „красной нитью прошло” 210 художника.

В 1955 году Представительство СПХ в Ольштыне было преобразовано в Отделение СПХ, не являвшееся еще самостоятельной единицей, но могущее оказывать любые услуги в области различных видов изобразительного искусства, обеспечивая тем самым быт членов СПХ и, давая им возможность заниматься художественной деятельностью.

Автор книги не забывает о важнейшем для художников вопросе: выставочной деятельности. И так, еще в 1946 году прошли две выставки. Первая в июне, в Малиновом зале Театра им. Стефана Ярача в Ольштыне. Изданный по этому поводу, копированный вручную, каталог содержал восемь фамилий художников, выставляющих свои работы, в том числе только двое участников (Янина Зелинская и Хероним Скурпский) являлись членами СПХ. Из 79 выставленных работ часть — это были произведения художника убитого в немецком концлагере. Вторая выставка была открыта в декабре, в залах ольштынского Замка. Ее посетило 1250 человек, что свидетельствовало о целесообразности таких мероприятий в Ольштыне. В первом десятилетии в Ольштыне организовали около 30 выставок, которые посетило почти 100 000 человек.

Следующая часть книги, это история пятидесяти лет (с 1957 г., вплоть до настоящего) работы очередных Правлений Ольштынского округа СПХ. В состав Правления входили: президент, вице-президент, секретарь, казначей и члены. Деятельность Союза — это не только решения по бытовым вопросам, но и выставки, поездки, призы и т. п. С 1957 года до настоящего мастерам изобразительного искусства Ольштынского округа главенствовали, избираемые, чаще всего, на двухлетние сроки: Хероним Скурпский (1957–1959), Рышард Ваховский (1959–1961), Юлиан Дадлез (1961–1964), Юлиан Дадлез (1964–1967), Мечислав Романьчук (1967–1970), Мечислав Романьчук (1970–1972), Эугениуш Янковский (1972–1974), Артур Нихтхаусер (1974–1977), Болеслав Вольский (1977–1980), Януш Комповский (1980–1982), Болеслав Маршалл (1982–1983), Януш Комповский (1989–1990), Пётр Обарек (1990–1993), Эва Плихта-Любенецкая (1993–1996), Дорота Яйко-Санковская (1996–1999), Марек Клос (1999–2002), Ян Веслав Качмарек (июнь 2002–ноябрь 2002)), Пётр Дондаевский (2002–2006).

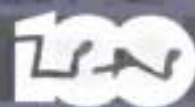
Дальнейшая, можно сказать, третья часть книги, это „Несколько слов на тему сотрудничества БХВ (Бюро художественных выставок) и СПХ”, которую разработала

Малгожата Яцкевич-Гарнец, а также „Крупницы воспоминаний” Артура Нихтхаусера. Очередная глава, авторства Хелены Пётровской, посвящается пленэрам. Особое место занимает список членов Ольштынского округа СПХ и каталог, в котором помещены 210 краткие, но очень содержательные биографии. Можем из них узнать, с каким вузом был связан, интересующий нас художник, сколько у него было индивидуальных и сборных выставок, а также, лауреатом каких призов он являлся.

Затем можно ознакомиться с приложением, где помещаются каталоги, изданные по случаю очередных юбилеев ольштынской художественной среды — начиная с первого десятилетия, а кончая пятидесятилетием изобразительных искусств на Вармии и Мазурах. Приложение чрезвычайно интересно ввиду его огромной исторической ценности и авторов, помещенных в нем воспоминаний — Херонима Скурпского, Кристины Козелло-Поклевской, Анны Самулёвской, Юлиана Дадлеза, Артура Нихтхаусера и Мечислава Романьчука.

Альбомная форма графического оформления, изображения всех художников, связанных с Ольштынским округом СПХ, а также многие репродукции, являются дополнительным, неоспоримым достоинством этой ценнейшей книги.

Перевод: (AWF „Mazury”)

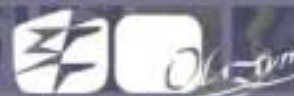

2001-2011 | Dekada stulecia 2011

DEKADA STULECIA ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PLASTYKÓW 2001-2011

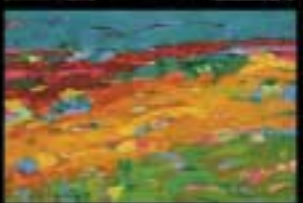
60

LAT OKRĘGU OLSZTYŃSKIEGO ZWIĄZKU POLSKICH ARTYSTÓW PŁASTYKÓW 1946-2006

1862-2012 150th Anniversary

ISBN 978-83-927674-1-1